

GRVCR-01289

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

4400

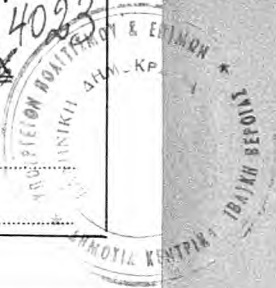
*Αριθ. εισ.

550

ΔΩΡΕΑ

7 Αυγ. Τζωρτζιδάκη

4023

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

332

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΟΛΛΕΝΔΟΡΦΟΥ

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

194
[Signature]

[Signature]

ΟΛΛΕΝΔΟΡΦΟΥ
ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ.

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΗ

Καὶ ἐν διαστήματι ἐκδόσεως

Δαλεῖν καὶ γράφειν αὐτὴν σιδάσκουσα,

ὑπὸ Π. ΓΑΝΔΟΥ,
Καθηγητοῦ ἐν Φραγκφώρτῃ.

Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς δεκάτης ἐκδό-
σεως καὶ ἐκ τῆς II' αὐξηθεῖσα καὶ ἐπιδιορθωθείσα κατὰ
τάς παρατηρήσεις τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας
διορισθείσης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΚΑΡΠΟΛΑ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Διὰ τὴν τοῦ βιβλιοπώλου ἐκδότου
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΝΑΚΗ.

Ἐκδόσις τετάρτη.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ν. Β. ΝΑΚΗ.

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ, ΑΡΙΘ. 108.

1873.

Αρ. Εισ 4023

ΣΟΦΙΣΤΙΚΗ
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Ἐπιχειρήσαντες τὴν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μεταγλώττισιν τῆς νέας μεθόδου τοῦ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην διασίου Ὀλ-
λενδόρφου, δὲν παραβάλλομεν τὸ τοσοῦτον μικρόν ἡμῶν
ἔργον, οὔτε μὲ τὰς ξυγγραφάς τοῦ Θουκυδίδου, οὔτε μὲ ἐκεί-
νας τοῦ Ἡροδότου. Ἄλλοις τοῦτο δέδοται.

Γνωστόν τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἡ τῶν Ἑλλήνων νεολαία, καίτοι
λίαν εὐφυής, καὶ πολλὴν ἐπιμέλειαν καταβάλλουσα ἐν τῇ
σπουδῇ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, μικράς ἀναδεικνύει ἐκμαθή-
σεως προόδους. Τὸ δὲ αἷτιον τῆς ἀποτυχίας ταύτης, τὰ ἀνά
χεῖρας τῶν μαθητευομένων ἀκατάλληλα βιβλία. Ἡ κατὰ θε-
ωρίαν σπουδὴ οἷαςδήποτε γραμματικῆς, καὶ ἐντελοῦς ὑποτι-
θεμένης, παρακολουθοῦσα τὴν συνήθη τυφλὴν μεταγλώττι-
σιν, ἀποβαίνει σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν ἀνωφελὴς πρὸς τοὺς
περισσότερους, ὥς ἐκ τῆς πείρας τοῦτο ἀπεδείχθη, καὶ ἐπιφέ-
ρει ἀποτελέσματα μικροῦ λόγου ἀξία καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐτι
τοὺς εὐφυστάτους καὶ ἐπιμελεστάτους τῶν μαθητῶν.

Βεβαίως ἡ σπουδὴ οἷαςδήποτε, πολλῷ δὲ μᾶλλον ξένης
γλώσσης, μὴ θεμελιουμένη, ἀπ' ἀρχῆς, ἐπὶ τῆς πρακτικῆς
μεθόδου τῶν ἐφαρμογῶν, καθίσταται, ὥς πρὸς τοὺς παῖδας
μάλιστα, λαβύρινθος ἀδιέξοδος, ἐν ᾧ διατελοῦσι περιπλανώ-
μενοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἀγχινούσται. Ἐκ τούτου προκύπτει πρῶ-
τον ἡ βραδύτης τῶν προόδων, εἴτα ὁ κόρος.

Τὸ εὐκόλον καὶ σκόπιμον, τὸ ὠφέλιμον καὶ εὐμέθοδον τοῦ
διδακτικωτάτου τούτου βιβλίου, τοῦ εἰς παντὸς πεπαιδευμέ-
νου ἔθνους τὴν γλῶσσαν μεταγλωττισθέντος καὶ δι' ἐπανε-
λημμένων ἐκδόσεων διαδιδομένου, ἀποδεικνύει τὸ εὐμέθοδον
αὐτοῦ καὶ ἀποκατέστη ἡ μόνη ἀκριβὴς μέθοδος, δι' ἣς ἐν ὀλί-
γῳ καιρῷ καὶ αὐτὸς ὁ δυσμαθέστατος τῶν μαθητῶν δύναται
νὰ ἐκμάθῃ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν· διότι ἡ κατὰ βαθμὸν καὶ
κατ' ἐπανάληψιν εἰσαγωγή τῶν κανόνων καὶ τῶν ἰδιωτισμῶν
τῆς γλώσσης βοηθεῖ καὶ ὑποστηρίζει τὴν μνήμην τοῦ μα-
θητοῦ, καὶ εὐκολύνει τὴν ταχείαν αὐτῆς ἐκμάθησιν.

Εἰς τοῦτο ἀποβλέψαντες, καὶ ὅπως παράσχωμεν τῇ φιλ-
τάτῃ καὶ φιλομαθῇ νεολαίᾳ καὶ τοῖς πᾶσι μέσον ἀσφαλὲς καὶ
ταχὺ πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, τῆς τόσον

κοινῆς καὶ ἀναγκαιοτάτης καταστάσεως, ὠρμήθημεν εἰς τὴν μεταγλώττισιν τῆς νέας ταύτης μεθόδου.

Ἡ νέα αὕτη μέθοδος, ἡ καταστρέψασα τὸν ἀρχαῖον καὶ τετριμμένον τρόπον τοῦ διδάσκειν ξένην τινὰ γλῶσσαν διὰ ξηρῶν γραμματικῶν ἐξηγήσεων, τὸν φορτώνοντα τὴν μνήμην τοῦ μαθητοῦ διὰ σωρείας κανόνων καὶ ἐξαιρέσεων ἀκαταλήπτων, καὶ μάλιστα εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν, ἣτις ἀπαιτεῖ ὁμαλὴν καὶ εὐκόλον διδασκαλίαν, εἶναι ἡ καταλληλοτέρα πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης, διότι ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰσάγει τὰς δυσκολίας, τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν ἐξαιρέσεις, ὥστε ἐν διαστήματι μηνῶν μόνον γυμνάζει τὸν μαθητὴν ἀνεπαισθητῶς εἰς τὸ λαλεῖν τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Παραδεκτῆς γενομένης τῆς μεθόδου ταύτης παρ' ὅλων τῶν διδασκάλων, καὶ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα εἰσαχθείσης, καὶ διὰ τῆς πείρας τὸ εὐμέθοδον αὐτῆς ἀποδειχθέντος, πᾶς λόγος περιπλέον πρὸς σύστασιν περιττὸς καθίσταται· διὰ ταῦτα πούομεν δεικνύοντες τὸ χρήσιμον αὐτῆς καὶ προσθέτομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς μεταφράσεως καὶ ἐκδόσεως αὐτῆς.

Εἰς τὴν μετάφρασιν μετεχειρίσθημεν μᾶλλον τετριμμένην γλῶσσαν καὶ πολλάκις ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς γλώσσης μας, ὅπως προσεγγίσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἀκριθεῖ μεταγλώττισιν ἐκάστης λέξεως, καὶ καταληπτὴν ποιήσωμεν πᾶσαν γαλλικὴν φράσιν, ἀποβλέποντες μᾶλλον εἰς τὸν σκοπὸν τῆς μεθόδου ἢ εἰς τὸ εὐφραδέες τῆς γλώσσης. Διὰ ταῦτα ἐλπίζομεν εὐνοϊκὴν ἐπίκρισιν ἐκ μέρους τῶν αὐστηρῶν ἐπικριτῶν μας, ὑποσχόμενοι νὰ ἐπιφέρωμεν διόρθωσιν τῶν ἐλλείψεών μας κατὰ τὴν δευτέραν καὶ τὰς λοιπὰς ἐκδόσεις.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐκδοσιν, ὁ φιλόκαλος βιβλιοπώλης καὶ ἐκδότης κύριος Νικόλαος Β. Νάκης, ὁ τοσοῦτον μοχθῶν περὶ τῆς ἡθικῆς προόδου τοῦ ἔθνους μας καὶ τῆς φίλης του νεολαίας, δι' ἐκδόσεων πολλῶν ὠφελίμων συγγραμμάτων, οὐδενὸς κόπου καὶ οὐδεμιᾶς δαπάνης ἐφείσθη, ἵνα συντείνῃ εἰς τὴν γενικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἔθνους καὶ διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς λίαν χρησίου ταύτης μεθόδου.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 17 Ἰουλίου 1862.

Ὁ μεταφράσας

Α. Κ. ΓΚΑΡΠΟΛΑΣ.

Δημόσιον Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην Βεροῦκος

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΡΙΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἡ ἐξάντλησις δύο ἀλλεπαλλήλων, ἐκ πολλῶν ἀντιτύπων, ἐκδόσεων ἐν δικαστήματι τριετίας, μᾶς ἀπαλλάττει τοῦ χρέους ἵνα καταδείξωμεν τὸ εὐμέθοδον τῆς ἀνὰ χειρας μεθόδου, ἥτις, ὥς ἐν τῷ προλόγῳ τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἐρρέθη, κατέστρεψε καθ' ὅλοκληρίαν τὸν ἀρχαῖον καὶ τετριμμένον τρόπον τοῦ διδάσκειν ξένην τινὰ γλῶσσαν διὰ ξηρῶν γραμματικῶν ἐξηγήσεων, τὸν ἀπαυδίζοντα τὴν μνήμην τοῦ μαθητοῦ διὰ σωρείας κανόνων καὶ ἐξαιρέσεων ἀκαταλήπτων, καὶ μάλιστα εἰς τὴν νεαρὰν ἡλικίαν, ἥτις ἀπαιτεῖ δμολὴν καὶ εὐκόλῳ διδασκαλίαν, καὶ ἀποκατέστη ἤδη τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης βιβλίον. Ἰνα δὲ ἀποκαταστήσωμεν αὐτὸ ἔτι ἐντελέστερον, ὑπεβάλαμεν εἰς τὴν κρίσιν ἐπιτροπῆς λογίων, διορισθείσης παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίου ἑκπαιδεύσεως ὑπουργείου, ἥτις ὑπέδειξεν ἡμῖν τὰς ἀτελείας αὐτοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1403 διαταγῆς τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

Ἡ τρίτη οὖν αὕτη ἐκδοσις, ἐμπεριέχουσα ὅλας τὰς ὑποδειχθείσας διορθώσεις τῆς ῥηθείσης ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκ τῆς δεκάτης τρίτης πρωτοτύπου ἐκδόσεως τοῦ καθηγητοῦ Γάνδου ἐπιδιορθωθείσα καὶ ἐκσυζητηθεῖσα, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μεταφραστοῦ, φράσεσι καὶ διαλόγοις καὶ εἰς μέρη δύο διαίρεθεῖσα, ὑπάρχει ὅ,τι τελειότερον καὶ ἀνγκαιότερον διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Ταῦτα εἵπομεν κατὰ τὴν τρίτην ἐκδοσιν τῆς παρούσης μεθόδου, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπικυκλοφύνομεν καὶ αὖθις.

Ἡ τόσον ταχέως ἐξάντλησις τῆς τρίτης ἐκδόσεως ἀπέδειξε τὸ εὐμέθοδον καὶ λυσιτελὲς τῆς μεθόδου ταύτης, ἐκδιδομένης καὶ ἤδη τὸ τέταρτον μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἐπιδιορθώσεων καὶ μετὰ πολλῶν προσθηκῶν, ἐκ τῆς τελευταίας γερμανικῆς ἐκδόσεως, πρὸς περισσοτέραν εὐκολίαν τῶν σπουδαζόντων τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ὁ ἐκδότης

N. B. NAKHES.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΟΡΑΣ

Τῶν γραμμάτων τοῦ γαλλικοῦ ὑλφαβήτου.

Τὰ γράμματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης εἰσὶν 26, ἐξ ὧν φωνήεντα μὲν 6, σύμφωνα δὲ 20. Ἡτοί :

a,	b,	c,	d,	e,	f,	g,	h,	i,	j,	k,
a,	be,	ce,	de	e,	fe,	ge,	ache,	i,	je,	ke,
l,	m,	n,	o,	p,	q,	r,	s,	t,	u,	v,
le,	me,	ne,	o,	pe,	ku,	re,	se,	te,	u,	ve,
w,	x,	y,	z,							
we,	xe,	y,	ze.							

Φωνήεντα : a, e, i, o, u, y.

Σύμφωνα : b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, z.

Δίφθογγοι : ai, eu, au, ou, eau, œu.

Σημ. Ἀπαντα τὰ γράμματα τῆς Γαλλ. γλώσσης εἶναι γένους ἀρσενικοῦ, καὶ κατὰ τὸν γενικῶς παραδεχθέντα νέον συλλαβισμόν, προφέρονται, le, ce, de, fe, ge, κτλ.

Τόνοι.

Ἡ Γαλλικὴ γλώσσα ἔχει τρεῖς τόνους, τὴν ὀξείαν (') *accent aigu*, τὴν βαρεῖαν (˘) *accent grave*, καὶ τὴν περισπωμένην (¨) *accent circonflexe*.

*Περὶ ἀποστρόφου, διαλυτικοῦ, ἐνωτικοῦ καὶ τῆς
ὑπὸ τοῦ ε ὑποδιαστολῆς (cédille).*

Ἡ ἀπόστροφος εἶναι σημεῖόν τι, δι' οὗ δηλοῦται ἡ ἐκθλιψις τῶν φωνήεντων a, e (ἀφώνου) καὶ i.

Τὸ διαλυτικὸν εἶναι διπλὴ τις σιγμὴ, τιθεμένη ἐπὶ τῶν φωνήεντων i, u, e, ὡς αἰς πρέπει ταῦτα νὰ προφερθῶσι χωριστὰ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου φωνήεντος, οἷον haïr, μισᾶν, Saül, Σαοῦλ, eigne, κώνειον.

Ἡ ὑποδιαστολὴ (cédille) εἶναι σημεῖόν τι τιθέμενον ὑπὸ τὸ ε ὡς αἰς τοῦτο πρὸ τῶν a, o, u, εὐρισκόμενον προφέρεται ὡς s, οἷον façade, λεῶν, reçu.

Φωνήεντα καὶ Δίφθογγοι.

Τὸ a προφέρεται καθ' ὅλα ὡς τὸ Ἑλληνικὸν α, οἷον papa, πατήρ, ami, φίλος· μένει δὲ ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσι aouï, αὐγούστος, aoriste, ἀόριστος, Saou, Ἀραρ, ποταμὸς τῆς Γαλλίας, taon, οἶστρος, τὸ ἔντομον, toast, πρόποσις· λαμβάνει βαρεῖαν πρὸς διαφορὰν ὁμοιομόρφων λέξεων, οἷον à, εἰς, ἀντὶ τοῦ a, ἔχει, καὶ là, ἐκεῖ, ἀντὶ τοῦ ἄρθρου la.

Τὸ e, ἄνευ τόνου ἐν μονοσυλλάβοις λέξεσι προφέρεται μὲ κεκλεισμένην χεῖλην, οἷον je, me, ce, te, le, se.—Πρὸ συμφώνου ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ὡς τὸ Ἑλλ. ε, οἷον bec, vertu, sept, sel, tel

—Πρὸ τῶν συμφώνων πι καὶ π ὡς α, οἶον. récemment, entendre ὡς ε δὲ εἰς τὰ, ennemi, Emmeri, lemma.—Δὲν προφέρεται ὀλοτελῶς εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων ἐκ δύο ἢ περισσοτέρων συλλαβῶν, οἶον elle, colle, selle, ecole, camarade.—Προφέρεται λίαν ἀδυνατῶς μετὰ τὰ σύμφωνα l καὶ r, ἐν τῷ τέλει τῶν λέξεων, οἶον vivre, perdre, sable, terrible.

Τὸ é ὀξυτονούμενον οἱ Γάλλοι ὀνομαζοῦσι κλειστὸν (fermé)· προφέρεται δὲ ὡς ἔγγιστα ὡς τὸ Ἑλληνικὸν ε, οἶον sévérité, amitié, désir.

Τὸ δὲ è βαρύτονον ὀνομαζοῦσιν ἀνοικτὸν (ouvert) καὶ προφέρεται ὡς τὸ Ἑλλ. αι, ἀλλὰ μὲ στόμα ἀνοικτώτερον, οἶον succès, progrès, même, fête.

Σημ. Παραλείπεται δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ e ὀξεῖα ἢ βαρεῖα, ὅταν τοῦτο προηγῇται συμφώνου μεθ' οὗ ἀποτελεῖ συλλαβήν. Οὕτω γράφονται μὲν rocher, berger, porter, προφέρονται δὲ σχεδὸν ὡς ἐάν ἦσαν γεγραμμένα roché, bergé, porté· ἐπίσης ciél, mer, secret, ὡς ἐάν ἐγράφοντο ciêl, mër, secrêt. Ἡ περισπωμένη ἐμφαίνει ἢ τὸν χρόνον τοῦ μακροῦ φωνήεντος, ὡς âme, pôle, ἢ συχνότατα τὴν συναίρεσιν δύο φωνηέντων εἰς ἓν, ὡς ἐν τῇ λέξει âge, ἥτις τὸ πάλαι ἐγράφετο aage, ἢ τὴν ἀποβολὴν συμφώνου, ὡς ἐν ταῖς λέξεσι, fête, maître, connaître, αἵτινες ἐγράφοντο τὸ πάλαι, feste, maistre, connaître.

Τὸ i προφέρεται ὡς τὸ Ἑλληνικὸν ι, οἶον ami φίλος, habit ἱμάτιον· πρὸ δὲ τῶν συμφώνων m καὶ n ἐπομένου καὶ ἐτέρου συμφώνου, προφέρεται ὡς ε, οἶον impossible, ἀδύνατον, indiférent, ἀδιάφορος. Ἐπομένου ὅμως τοῦ m καὶ n φωνήεντος ἢ πρὸ διπλοῦ nn ἢ mm προφέρεται πάλιν ὡς τὸ Ἑλληνικὸν ι· οἶον imiter, μιμῆσθαι, initié, μεμυημένος· immense, ἄμετρος, innocent, ἀθῶος.

Τὸ o προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. ο, μένει δὲ ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσι faon νεβρός ἐλάφου, paon παῦς, Laon (Λάν) ὄνομα πόλεως τινος τῆς Γαλλίας.

Τοῦ φωνήεντος u ἡ προφορά δὲν δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ δι' ἑλληνικοῦ γράμματος ἢ συνδυασμοῦ φωνηέντων. Δύναται ἴσως ν' ἀποτελεισθῇ συστέλλομένων τῶν χειλέων καὶ ἀνυψουμένης τῆς γλώσσης ἐσωτερικῶς καὶ μὴ προσεγγιζούσης τοῦς ὀδόντας· οὕτω προφέρουσι τὸ u εἰς τινα μέρος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς λέξεις πίτυρα (πίτιουρα), ἄχυρα (ἄχιουρα).

Τὸ φωνῆεν y grec (δηλ. υ, ἑλληνικὸν) προφέρεται ἐν πᾶσιν ὡς τὸ ι, ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει λέξεως εὐρισκόμενον· οἶον yeuse, dey, syllabe, tyran· ἐπομένου ὅμως φωνήεντος προφέρεται ὡς τὸ ii, ἢ ὡς τὸ ἡμέτερον γ πρὸ τῶν φωνηέντων e καὶ i· οἶον pays, παῖς, payon, παῖδον, employez, ἀμ.πλοαγέ.

Ἡ δίφθογγος αἰ προφέρεται ὡς ἡ ἑλληνικὴ αἰ, οἶον, aimer' ἐπομένου δὲ τοῦ l προφέρεται ὡς a, τὸ δὲ l γίνεται ὑγρὸν (mouillé) οἶον, travail, cailu (ἴδε κατωτέρω περὶ τοῦ l). Ὡς a προφέρεται καὶ εἰς τὴν λέξιν douairière, ἐπὶ κληροῦ χάρα' εἰς δὲ τὴν μετοχὴν καὶ τὸν παρτατικὸν τοῦ ῥήματος faire ὡς e ἄφωνον' faisant, je faisais.

Ἡ αὐ καὶ eau προφέρεται ὡς ο, οἶον, pauvre, l'eau, bateau, peau.

Ἡ εἰ προφέρεται ὡς ε, οἶον' baleine, reine, treize, seize, καθιστᾷ δὲ ὑγρὸν τὸ μετ' αὐτὴν l, οἶον' conseil, treille.

Ἡ δίφθογγος eu καὶ œu ἀντίστοιχον φωνὴν δὲν ἔχει ἐν τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ, σαλεύει δὲ μεταξὺ τοῦ e καὶ ou, οἶον feu, bonheur, cœur, œuf.

Ἡ δίφθογγος œ προφέρεται ὡς ε' διὰ ταύτης δὲ γράφουσι τὸ οἰ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λέξεις, οἶον Oedipe, Οἰδίπους' æsophage, αἰσοφάγος. Ὡσαύτως προφέρεται καὶ ἡ αἰ, ἥτις καθιστᾷ ὑγρὸν τὸ κατόπιν l' οἶον œil.

Ἡ οἰ προφέρεται οὐα ἢ οα' οἶον moi, loi, poire, roi, trois, voile, voir.

Ἡ δίφθογγος ou προφέρεται ὡς ἡ ἑλληνικὴ ου' οἶον' courir, mourir, tour, fou, amour, cour, doux, nous, vous, oui.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν συμφώνων.

Τὸ b (μπὲ) ἐπέχει τόπον τοῦ ἑλλαν. β'· προφέρεται δὲ ὡς τὸ μπ ἐν τῇ λέξει· ἐμπορος κτλ. οἶον' barbare, bile. Ἀν προφέρεται εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων plomb καὶ aplomb. Προφέρεται δὲ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα τὰ καταγόμενα ἀπὸ ξένας γλώσσας, οἶον' Acab, Joab, Moib, Job, Jacob.

Τὸ c (σὲ ἢ κὲ) ἐπομένων τῶν φωνηέντων e, i, y, προφέρεται ὡς σ, οἶον' cerbère, citoyen, cécité' ἐπομένων δὲ τῶν φωνηέντων, a, o, u, προφέρεται ὡς κ, οἶον' cabane, colère, curé. Ἐκτὸς ἀν φέρῃ ὑπογεγραμμένον τὸ σημεῖον la cédille, τότε προφέρεται ὡς σ, καὶ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, οἶον' façade, arçon, aperçu. Ὡς κ, προφέρεται καὶ πρὸ παντὸς συμφώνου, οἶον' acteur, cratère, Clío' καὶ ἐν τέλει τῶν λέξεων, οἶον' avec, lac, bec, grec, échec, estoc, aqueduc, syndic, tricot, κτλ.

Μένει δὲ ἄφωνον εἰς τὰς ἐξῆς accroc, blanc, broc, clerc, co-tignac, eric, croc, escroc, estomac, échecs (οἱ κύβοι), marc, tabac, jone, lacs (βρόχος), tronc, porc, franc. Εἰς τινὰς ὁμοίως ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς ὠρισμένας φράσεις προφέρεται, ἀν ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχῇται ἀπὸ φωνῆν' οἶον' franc étourdi, du blanc au noir, clerc-à-maitre, porc-épies.

Τὸ σ τοῦ done, λοιπὸν, προφέρεται ἐν ἀρχῇ τῆς φράσεως, οἶον' je pense, donc je suis, ἐν μέσῳ δὲ αὐτῆς δὲν προφέρεται· allons

donc nous promener· εκτός δὲ ἐπεται προσεχῶς φωνῆσιν· votre frère est donc arrivé.

Τὸ διπλοῦν cc πρὸ τοῦ a, o, u, προφέρεται ὡς ἐν μόνον x, ὅταν, ὁμῶς ἐπεται e ἢ i, τὸ πρῶτον c προφέρεται ὡς κ, τὸ δεύτερον ὡς σ, ὥστε ἀποτελοῦσι τὸν ἦχον τοῦ ξ· οἶον· accepter, accident κτλ. Εἰς τὴν λέξιν second καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς παραγομένας seconder, secondaire, τὸ c ἡχεῖ ὡς γγ, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὸ secrétaire.

Τὸ c μετὰ h, ch, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον φθόγγον, κατέχοντα τὸ μεταξὺ τοῦ σ καὶ χ, καὶ μόνον διὰ ζώσης φωνῆς διδασκόμενον, ὡς τὴν λέξιν chameau, κτλ.

Διὰ τοῦ ch γράφουσι καὶ τὸ χ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις. Τότε δὲ ἐπομένου μὲν συμφώνου προφέρουσιν αὐτὸ ὡς κ· οἶον, Chris, chrétien, chronologie, chaos, ἐπομένου δὲ φωνήεντος ποῦ μὲν ὡς κ, ποῦ δὲ ὡς εἰς τὸ chameau. Ὡς κ προφέρεται εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις· achab, Achelaüs, archétype, archonte, archange, Chalcédoine, Chaldéen, catéchumène, chaos, Chéronée, Chersonèse, chiromancie, cœur, choriste, chorus, chorographie, choléra, morbus, Michel-Ange, archiépiscopal, patriarchal.

Εἰς τὴν λέξιν almanach (ἡμερολόγιον) τὸ ch δὲν προφέρεται.

Τὸ d (ντὲ) προφέρεται τραχύτερον τοῦ ἑλληνικοῦ δέλτα, ὡς τὸ ντ ἐν τῇ λέξει *δντολῆ*, οἶον· donner, dédale.

Ἐν τέλει λέξεως δὲν ἀκούεται, οἶον grand, πληνεῖς τὰ κύρια ὀνόμ. David, Joad καὶ τὸ Sud (νότος), ἐνθα τὸ d πάντοτε προφέρεται.

Ἐπομένου δὲ φωνήεντος τὸ τελικὸν d ἐξακούεται, ὅχι ὁμῶς ὡς d ἀλλ' ὡς t, οἶον, grand homme, profond abime.

Τὸ f (φέ) ἐν ἀρχῇ, ἐν μέσῳ ἢ τέλει λέξεως εὐρισκόμενον προφέρεται ὡς τὸ Ἑλλ. φ, οἶον· fanal, offrir, vif, soif. Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις, clef, cerf καὶ αἱ οἶονεὶ σύνθετοι καὶ μίαν μόνην λέξιν ἀποτελοῦσαι φράσεις, οἶον· œuf-frais, œuf-dur, nerf-de-bœuf, cerf-volant, cerf-dix-cors, chef-d'œuvre, bœuf-salé, καὶ αἱ λέξεις bœufs, œufs, nerf, εἰς τὸ πληθυντικόν, εἰς δὲ τὸ f παρασιωπᾶται. Εἰς τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα neuf προφέρεται ὡς v (βὲ) ἐπομένου φωνήεντος, οἶον neuf ans, μένει δὲ ἄφωνον ἐπομένου συμφώνου.

Τὸ g (ζιὲ ἢ γγὲ) πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y, προφέρεται διὰ τῆς γλώσσης καὶ ἔχει φωνὴν ὁμοιάζουσαν τὴν τοῦ ζ, τραχυτέραν ὁμῶς τούτου· οἶον gémir, gîte· πρὸ τῶν a, o, u, δὲ καὶ τῶν συμφώνων l, r, m, προφέρεται διὰ τοῦ οὐρανίσκου ὡς γγ ἢ γκ· οἶον garde, gâteau, golf, gosier, guttural, gloire, agréable, augmenter. Παρενευριμένου δὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ g ἀφώνου e, προφέρεται ὡς j· οἶον, George, il mangea.

Ἀπεναντίας πρηνειρομένου τοῦ φωνήεντος ἢ μεταξὺ τοῦ g καὶ e, i, y, προφέρεται ὡς γκ' οἶον guérir, guide. Τὸ u τότε δὲν ἀκούεται.

Ἄλλ' εἰς τὰς ἐπομένας λέξεις τὸ u ἀκούεται καθαρῶς ἥτοι aiguille, aiguillon, aiguiser, arguer, inextinguible, καὶ εἰς τὰ κύρια le Guide, de Guise.

Τὸ g μετὰ τοῦ u ἀποτελεῖ ἰδίαν φωνήν, ὑγράν τινα καὶ λείαν, ὡς νιχ, νιέ' magnanime, gagner, agneau, magnétisme, incognito. Ἐξαίρουνται αἱ λέξεις, agnation, diagnostic, stagnant, stagnation, cognat, cognation, regnicole, inexpugnable, igné, ignition, régnicole, gnome.

Εἰς δὲ τὸ κύριον ὄνομα Régnaud καὶ εἰς τὴν λέξιν signet σελιδοδείκτης τὸ g εἶναι ἄφωνον.

Τὸ τελικόν g συμφώνου μὲν ἐπομένου προσεχῶς δὲν προφέρεται, οἶον, long chemin' ἐπομένου δὲ φωνήεντος προφέρεται ὡς κ' οἶον, un long accès, rang honorable. Ὁμοίως ὡς κ' προφέρεται καὶ εἰς τὴν λέξιν bourg, καὶ τὸ ἀρκτικόν g, τῆς λέξεως gangrène.

Ἄλλ' εἰς τὰς ἐξῆς παρασιωπᾶται ὅπως faubourg, élang, poing, coing, hareng, seing, vingt, legs, doigt, signet.

Τὸ h δασύ (h aspirée) ἢ ψιλόν (h muette). Καὶ ψιλόν μὲν, ὅταν δὲν προφέρεται ποσῶς, habit, homme, honneur, καὶ τότε ἀποστρέφεται τὸ πρὸ αὐτοῦ φωνήεν, οἶον, l'homme, l'habit. Δασύ δὲ, ὅταν τὸ μετ' αὐτὸ φωνήεν προφέρεται δασέως καὶ ἐκ τοῦ λάρυγγος, οἶον, le héros, la hardiesse καὶ τότε οὐδ' ἀποστρέφεται τὸ πρὸ αὐτοῦ φωνήεν, οὐδὲ συνήχησις τῶν λέξεων γίνεται εἰς τὸν πληθυντικόν.

Δασύ εἶναι τὸ h, εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις, καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν παραγώγους.

Ha! hableur, hache, hagard, haha, haie, haillons, haine, hair, haire, halage, hâler, halener, hallage, halle, hallesbarde, hallier, haloir, halot, halte, hamac, hameau, hampe, hanap, banche, hangar, hanneton, hancrit, hanse, hanter, happe, harangue, haras, harasser, harceler, harder, hardi, hardilliers, harem, hareng, hargneux, haricots, haridelle, barnais, harpagon, harpe, harpie, harpin, harpon, hart, hasard, hase, hâter, hâtille, hâtiveau, haubaner, haubans, haubert, hausser, haut, hâve, hayre, hennir, Henri, Henriade, héraut, hère, herisser, hernie, héros, herbes-marines, herse, hêtre, heurter, hibou, hic, hideux, hiérarchie, hie, hisser, hoc, hocher, hochet, Hollande, hoho! hola! homard, hongre, honte, hoquet, horde, hotte, houblon, houe, houille, houle, boulette, houppe, hourailler, hourder, Houri, hourvari, houspiller, honsse, honx, buche, huées, huet, Huguenot, humer, lune, huppe, hure, hurler, hussard, hutte.

Τὸ j (ζι' ἢ ζι') προφέρεται πρὸ πάντων τῶν φωνήεντων ὡς τὸ g

πρὸ τοῦ e, i, y, οἷον' *jalousie, jeter, jardin, jonction, jugement.*

Διὰ τοῦ k (κῆ) γράφονται ξενικαὶ τινες καὶ οὐχὶ γνησίως γαλλικαὶ λέξεις, οἷον, *kyrielle, kan, kilomètre, kiosque, κτλ.*

Τὸ l (λῆ) ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν λ, *laurier, livre, lion.*

Τὸ τελικὸν l προφέρεται εἰς ὅλας τὰς λέξεις πλὴν τῶν ἐπομένων *baril, chenil, coutil, fourmil, fusil, gril, nombri, outil, persil, soul, sourcil, fils, υἱὸς καὶ gentil* σημαίνουσιν εὐγενῆ, ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ.

Τὸ l ἢ διπλοῦν ll κείμενον μετὰ τὸ φωνῆεν i λαμβάνει λειόν τινα καὶ ὑγρὸν ἤχον λῖζ, λῖε, διὸ καὶ ὑγρὸν (l mouillé) τότε καλεῖται οἷον *avril, habil, mil* (κεγχρίον), *péril, hail, écueil, travail, fille, aiguille, travailler, veiller, recueillir, κτλ.*

Δὲν προφέρεται δὲ ὑγρῶς, καίπερ ἔχον προηγούμενον τὸ i, εἰς τὰ ἐξῆς ὀνόματα, *cil, fil, Nil, gille, ville, village, mille, mil* (χίλιοι) καὶ εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ ill ἀρχομένας λέξεις, οἷον *illégitime, illustre, illusion*

Τὸ m (μέ) προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν μ' ἐν πέλει δὲ συλλαβῇ δὲν ἀκούεται εὐκρινῶς ὡς μ, ἀλλὰ μάλλον ὡς ν, οἷον *nom, saim*, καὶ εἰς τὰς λέξεις *Comte, Compte, prompt* καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν προφέρεται ὡς n. Εἰς τὰς λέξεις ὅπου τὸ m εἶναι διπλοῦν καὶ προηγείται e, τότε τὸ πρῶτον m προφέρεται ὡς n, οἷον' *emmagasiner, emmariner.* Ὡς n προφέρεται ἐπίσης πρὸ τοῦ b ἢ p, ὡς *combat, μάχη, compas* διαβήτη.

Μετὰ τὸ a καὶ i προφέρονται τὰ δύο mm ὡς *ammoniac, immansité.* Ἀπεναντίας ὅταν τῶν δύο mm προηγῇται o, τότε τὸ ἐν μόνον προφέρεται, οἷον *commandant, communauté.* Ἐξαίρεται τὸ *commémoreson, commotion* καὶ ἄλλα εἰς α' προφέρονται ἀμφότερα. Τὸ m δὲν προφέρεται εἰς τὰς λέξεις *damner*, καὶ τὰ παράγωγα αὐτοῦ καὶ *automne*, εἰς τοῦ ὁποίου ὁμῶς τὸ παράγωγον *automnal* προφέρεται.

Προφέρεται εἰς τὸ τέλος τῶν ἀπὸ τῆς λατινικῆς ἢ ἄλλων γλωσσῶν παρaxyομένων λέξεων, οἷον, *item, pinsum, Cham, Priam, Amsterdam, Stockolm, Rotterdam.*

Τὸ n (νῆ) πρὸ φωνήεντος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ν' ὡς *nominal, negatif.* Ὅταν δὲ ἔπῃται φωνήεντος ἢ διφθόγγου, ἤχεται διὰ τῆς ῥινός οἷον *ancrer, engraver, ingrédient, ancan.*

Προφέρεται δὲ ὡς τὸ Ἑλλ. ν, εἰς διπλοῦν ἐχούσας nn λέξεις οἷον *innocence, année, anneau* κτλ. πλὴν τοῦ *ennui ennobli* καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παραγῶγων, ἅπερ προφέρονται διὰ τῆς ῥινός, καὶ πλὴν τῶν δύο τούτων *enivre, enorgueillir*, προφερομένων ὡς εἰ ἐγράφετο μὲ δύο n τὸ μὲν ἐπὶ ῥόνον, τὸ δὲ οὐ' αἰ δὲ λέξεις *solennel, hennir, hennissement* προφέρονται *solaue, hanir, hanissement.*

Τελικὸν λέξεως ὃν δὲν προφέρειναι ἐπιρρίνως εἰς τὰ ἐξῆς ὀνόματα, abdomen, amen, Eden, gramen, hymen, le Tarn (ποταμός) καὶ examen, ὅπερ προφέρεται καὶ διὰ τῆς ῥινὸς ὡς ἡ λέξις chemin.

Τὸ p (πὲ) προφέρεται ἐν γένει ὡς τὸ ἑλλ. π' οἶον papas, polype.

Εἰς τὰς λέξεις Baptême, baptiser, Baptiste, cheptel, indomptable, dompter, prompt, symptôme, exempt, compte, sept, septième, corps, temps, τὸ p δὲν προφέρεται.

Ἐπίσης δὲν προφέρεται ἐν τέλει λέξεως, camp, champ, drap, sirop, cep, beaucoup, καὶ trop, ἐξαίρουμένων τῶν, Alep, jalap, cap, εἰς 2 προφέρεται.

Εὐρισκόμενον πρὸ τοῦ h, προφέρεται ὡς φ' οἶον philosophie.

Τὸ q (κίου) προφέρεται ὡς κ. καὶ συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ φωνήεντος u, ὅπερ δὲν ἔχει τότε ἴδιον φθόγγον' οἶον, qualité, quitter, quatorze, κτλ.

Εἰς τὴν λέξιν coq (ἀλεκτρυόν) προφέρεται, οὐχὶ δὲ εἰς τὸ coq d'inde, οὐδ' εἰς τὸ ἀριθμητικὸν cinq, ὅταν ἀκολουθῇ σύμφωνον, ὡς cinq garçons.

Τὸ u εἰς τὰς ἐξῆς λέξεις προφέρεται κατ' ἐξαίρεσιν, ὡς ἡ δίφθογγος ou, ἥτοι aquarelle, aquatinta, aquatile, aquatique, équatour, equation, liquation, in-quatro, quatragénaire, quadragésime, quadrupède, quadruple, quaker, quadrangulaire, quadrat, quadratrice, quadrature, quadraside, quadrige, quadrilatère, quadrinôme, quadrumane, quarts, quanquam, quaternaire, quatuor, quintuple, exéquatour.

Ἐν δὲ ταῖς ἐπομέναις τὸ que καὶ qui προφέρεται ὡς kué, kui, ἥτοι, équestre, équilateral, équidistant, équiangle, équimultiple, liquéfaction, questeur, quinquennium, quintuble, questure, ubiquiste, équitation, à quia, Quinte-Curce, καὶ Quintilien.

Τὸ r (ρέ) προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. ρ, οἶον, rue, poire, parle, trois.

Τελικὸν δὲ προφέρεται α) ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις fer, mer, cher, or, sieur.—β) εἰς τὰ λήγοντα εἰς er, ὅσαςκις προηγείται αὐτῆς f, m, ἢ v, ὡς enfer, amer, hiver' ἐξαίρουνται τὰ ῥήματα τῆς πρώτης συζυγίας, ὡς griffer, ramer, abreuver, κτλ. ἅτινα προφέρονται, ὡς εἰς ἂν ἦσαν γεγραμμένα griffé, ramé, abreuvé.—γ) εἰς τὰς λέξεις magister, cancer, belvédér, frater, éther, Jupiter, Ester, Niger, cuiller, ὅπερ γράφεται καὶ cuillère.—δ) εἰς τὰ εἰς eur, ir, καὶ οἷον λήγοντα ὀνόματα καὶ ἀπκρέμματα τῆς Β' καὶ Γ' συζυγίας, ὡς acheur, bonheur, plaisir, loisir, miroir, avertir, recevoir, κτλ.—ε) εἰς τὰ εἰς our λήγοντα ὡς atour, contour, labour.

Τὸ s (σὲ) προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. σ, ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ μέσῳ λέξεως, ὅταν εἶναι διπλοῦν ἢ ἕχῃ προηγούμενον ἢ ἀκόλουθον ἄλλο σύμ-

φωνον' ὡς sagacite, savoir, associeté, ostracisme, pensionnat κτλ.

Προφέρεται δὲ ὡς ζ, μεταξύ δύο φωνηέντων εὐρισκόμενον, ὡς maison, résine, voisin. Ἐξαίρουνται τὰ désuétude, pusillanime, parasol, gésir, gisant, καὶ ἄλλαι σύνθετοί τινες λέξεις, τῶν ὁποίων αἱ ἀπλᾶι ἀρχονται ἀπὸ s, ὡς antisocial, antiséptimo, préséance présupposer, conseiller. Ὡσαύτως καὶ τὰ monosyllabe, polysyllabe, vraisemble.

Προφέρεται ἐπίσης ὡς ζ, ἂν καὶ μεταξύ συμφώνου καὶ φωνήεντος εὐρισκόμενον, εἰς τὰς λέξεις balsamine, balsamique, balsamite, presbytère, transaction, transalpin, transiger, transitif, transit, transition, transitoire, intransitif, Alsace, Alsacien, Asdrubal.

Δὲν προφέρεται μετὰ τοῦ c ἢ ch πρὸ τοῦ a, e, i ἢ y, εὐρισκόμενον, ὡς scélérat, sceptre, schall, schako, schelling, schiste.

Προφέρεται εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων as, aloès, anus, atlas, Bacchus, bibus, bis, blocus, cholera-morbus, chorus, dervis, floures, foetus, gratis, Iris, jadis, lapis, laps, maïs, Mars, mœurs, Orémus, ours, pathos, prospectus, rébus, sinus, en sus, vis, vasistas, καὶ ὅσαι παράγονται ἐκ τῆς λατινικῆς ἢ ἄλλης γλώσσης καὶ τὰ κύρια, Crésus, Délos, Paros, Pallas, Rubens κτλ. ἐξαίρουνται τὰ, Mathias, Thomas, Jésus, Judas. Προσέτι εἰς τὰ fils, plus-que-parfait, καὶ tous οὐσιαστικῶς τιθέμενον.

Τὸ t (τὲ) προφέρεται ὡς τὸ ἐλλ. τ, οἶον tome, εἰς δὲ τὴν λέξιν patience, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς παράγωγα προφέρεται ὡς σ.

Προφέρεται ἐπίσης ὡς σ.—α) εἰς τὰ εἰς tial, tiel, tion, λήγοντα ὡς martial, différentiel, ignition· ἐκτὸς ἂν προηγῇται τοῦ t, τὸ s ἢ x, ὅτε προφέρεται ὡς τ, οἶον bastion, gestion, immixtion.—β) εἰς τὰ εἰς atie λήγοντα ὡς démocratie, theocratie, καὶ εἰς τὰ ὀνόματα ineptie, inertie, prophetie.—γ) εἰς τὰ εἰς tien κύρια ὀνόματα οἶον, Dioclétien, le Titien, Vénitien.

Δὲν προφέρεται ἐν γένει εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων, ἐκτὸς ἂν ἡ ἐπομένη ἀρχῇται ἀπὸ φωνήεντος οἶον crédit, sujet, combat. Προφέρεται δὲ πάντοτε εἰς τὰς, abject, accessit, brut, Christ, chut, contact, correct, déficit, direct, dot, fat, granit, indult, infect, lest, luth, net, rapt, strict, subit, tact, toast, transit, transéat, vent d'est, d'ouest, vivat, zist καὶ zest.

Τὸ v (βὲ) προφέρεται ὡς τὸ ἐλλ. β. Vénal, Valériane.

Τὸ w (double v) προφέρεται ὡς τὸ ἀπλοῦν v, εἰς τὰς ἐκ τῆς Γερμανικῆς παραγομένας λέξεις, οἶον Wesphalie, Wurtemberg, καὶ ὡς ou εἰς τὰς ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς, οἶον Wig, Wist, Wiskey, εἰς δὲ τὴν λέξιν Laws οὐδόλως προφέρεται.

Τὸ x (ξὲ) προφέρεται ἐν γένει ποτὲ μὲν ὡς τὸ ξ οἶον Xéno-

17.

phon· ἐνίοτε δὲ ὡς γζ, οἶον *exemple, exil*· ἄλλοτε δὲ ὡς κ, οἶον· *excepté*· ἐνίοτε δὲ ὡς σ, οἶον· *Bruxelles, soixante*, καὶ τέλος ἐνίοτε ὡς ζ, οἶον· *deuxième, sixième, sixain*. Ὡς ζ προφέρεται ὡσαύτως ὅταν συλλαβίζεται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἀκολουθοῦσης λέξεως, οἶον· *heureux enfant*.

Δὲν προφέρεται ἐν τέλει λέξεως, ἐκτὸς ἐὰν ἀκολουθῇ φωνήεν, οἶον *perdix, eroux*. Ἐξαιροῦνται τινὲς λέξεις ἐκ τῆς Λατιν. ἢ Ἑλλ. ὡς *Borax, bombyx, larynx, thorax*, ὅπου προφέρεται ὡς ξ.

Εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων *six* καὶ *dix*, χωριστὰ ἀπαγγελομένων ἢ ὡς οὐσιαστικὰ μεταχειριζομένων, προφέρεται ὡς σ.

Τὸ *z* (ζέ) προφέρεται πάντοτε ὡς τὸ ζ, οἶον· *zèle*, κτλ. ἐπίσης καὶ ὅταν συλλαβίζεται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ τῆς ἐπιφερομένης λέξεως, ὡς *vivez honnêtement*. Δὲν προφέρεται δὲ διόλου, ὅταν ᾖ τὸ τελικὸν λέξεως χωριστὰ προφερομένης, ὡς *vivez, nez, assez*, κτλ.

Προφέρεται ὡς σ. εἰς τὰς λέξεις *Alvarez, Metz, Souez*, καὶ εἰς τινὰ ἄλλα ὀνόματα ἐκ ξένων γλωσσῶν κατὰ γόμην.

ΟΛΛΕΝΔΟΡΦΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Première Leçon.

Α Ρ Θ Ρ Ο Ν

ΕΝΙΚΟΣ ΤΟΥ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ (1).

Ὀρομαστική,	ὁ	Nominatif,	le
Γενική,	τοῦ.	Génitif,	du (de le)
Δοτική,	τῷ.	Datif,	au (à le)
Αἰτιατική,	τόν.	Accusatif,	le (2)

Ἔχετε ; Avez-vous? (κατὰ λέξιν, ἔχετε
σεῖς;) (3).
Ναὶ (μάλιστα), κύριε, ἔχω. Oui, Monsieur, j'ai. (ἐγὼ ἔχω).

ΤΟΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙΣ. Ὁ διδάσκαλος ὀφείλει νὰ γυμνᾷ τοὺς μαθητὰς προτείνων αὐτοῖς ἐρωτήσεις κατὰ διαφόρους τρόπους. Ἐκαστον μάθημα περιέχει τέσσαρά τινα. Πρῶτον λέγει ὁ μαθητὴς τὸ μάθημά του· δεύτερον ἐπιβαρύνει ὁ διδάσκαλος τὰ θέματα ἐνὸς τῶν μαθητῶν εἰς ἐπήκοον πάντων· τρίτον προτείνει αὐτοῖς τὰς ἐρωτήσεις, τὰς περιεχομένας εἰς τὰ τυπωμένα θέματα, καὶ τέλος προτείνει νέας ἐρωτήσεις ἐξ ὧν τῶν προηγουμένων μαθημάτων. Δύναται δὲ νὰ διαιρῇ ἓν μάθημα εἰς δύο, ἢ τὰ δύο εἰς τρία, ἢ νὰ ἐνὸνῃ δύο εἰς ἓν, ἀναλόγως τῆς νοημοσύνης τῶν μαθητῶν του.

(1) Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει δύο μόνον γένη, ἀρσενικὸν *le* καὶ θηλυκὸν *la*, ἀλλ' ἐνδεχόμενον τὸ εἰς τὸ ἀρσενικὸν γένος τῆς γαλλικῆς γλῶσσης ὑπαγόμενον ὄνομα νὰ ᾖ καὶ καθ' ἡμᾶς θηλυκοῦ ἢ οὐδετέρου γένους· ἡ δὲ διαφορά αὕτη τοῦ γένους τῶν ὀνομάτων εἶναι μία τῶν μεγάλων δυσκολιῶν εἰς τὸν μαθητὴν τὴν γλῶσσαν ταύτην ξένον, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰ ὀνόματα ὧν τὸ γένος εἶναι γραμματικὸν καὶ οὐχὶ κατὰ φύσιν.

(2) Ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἄρθρων, τῶν ὀνομάτων, τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τῶν μετοχῶν εἶναι ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ.

(3) Οἱ Γάλλοι τὰ διάφορα πρόσωπα τῶν ῥημάτων συνοδεύουσι μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, αἵτινες ἐν ἐρωτήσει καὶ ἄλλαις τις περιστάσεσι, περὶ ὧν γενήσεται λόγος ἐν τοῖς ἐπομένοις, τίθενται μετὰ τὸ ῥῆμα, ἐνούμεναι τότε μετὰ τῶν ῥημάτων διὰ τοῦ ἐνωτικῆς σημείου (-) *trait d'union*.

Ὁ ἢ τότ.	Le καὶ πρὸ φωνήεντος ἢ ἀφώνου l'
Ὁ πῖλος, τὸν πῖλον (καπέλον) (4)	Le chapeau.
Ἔχετε τὸν πῖλον;	Avez-vous le chapeau?
Μάλιστα, κύριε, ἔχω τὸν πῖλον.	Oui, Monsieur, j'ai le chapeau.
Ὁ ἄρτος (τὸ ψωμί).	Le pain.
Τὸ ἄλας.	Le sel.
Τὸ σμῆγμα, ὁ σάπων, τὸ σαπῶνιον.	Le savon.
Ὁ χάρτης (τὸ χαρτίον).	Le papier.
Ἡ ζάχαρις.	Le sucre.

Παρατήρησις Α'. Εἰς τὸ j'ai ἐγένετο ἐκθλιψις τοῦ φωνήεντος e, ἀντὶ je ai, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐτέθη ἀπόστροφος, ἐκθλιβομένου πάντοτε πρὸ φωνήεντος ἢ πρὸ h ἀφώνου. Ἐπίσης ἐκθλίβονται καὶ τὰ φωνήεντα τῶν ἄρθρων le καὶ la, τῆς προθέσεως de, καὶ τοῦ que.

Ὁ πῖλός μου. | Mon chapeau. (5)

Παρ. Β'. Παρὰ Γάλλοις, συνοδευομένου τοῦ οὐσιαστικοῦ μετὰ τῶν κτητικῶν ἀνωνούμιων, τὸ ἄρθρον παραλείπεται.

Ὁ ἄρτος σας.	Votre pain.
Ἔχετε τὸν πῖλόν μου;	Avez-vous mon chapeau?
Μάλιστα, κύριε, ἔχω τὸν πῖλόν σας.	Oui, Monsieur, j'ai votre chapeau.
Ἔχετε τὸν ἄρτον σας;	Avez-vous votre pain?
Ἔχω τὸν ἄρτον μου, ἦ	J'ai mon pain, ἦ
Μάλιστα, κύριε, τὸν ἔχω.	Oui, monsieur, je l'ai.

<i>Τίς, τίνα; ἢ ποῖος, ποῖον;</i>	<i>Quel? (6).</i>
Ποῖον πῖλον ἔχετε;	Quel chapeau avez-vous?
Ἔχω τὸν πῖλόν μου.	J'ai mon chapeau.
Ποῖον ἄρτον ἔχετε;	Quel pain avez-vous?
Ἔχω τὸν ἄρτον σας.	J'ai votre pain.

ΘΕΜΑ 1.

Ἔχετε τὸν ἄρτον;—Ναί, κύριε, ἔχω τὸν ἄρτον. — Ἔχετε τὸν ἄρτον σας;—Ἔχω τὸν ἄρτον μου. — Ἔχετε τὸ ἄλας;—Ἔχω τὸ ἄλας. — Ἔχετε τὸ ἄλας μου;—Ἔχω τὸ ἄλας σας. — Ἔχετε τὸ σαπῶνιον;—Ἔχω τὸ σαπῶνιον. — Ἔχετε τὸ σαπῶνιόν σας;—Ἔχω τὸ σαπῶνιόν μου. — Ἔχετε τὴν ζάχαρίν σας;—Ἔχω τὴν ζάχαρίν

(4) Ὅρα ὑποσημείωσιν 2. (5) Ὅρα ὑποσημ. 2. (6) Ὅρα ὑποσημ. 2.

μου.— Ποῖον ζάχαριν ἔχετε;— Ἐγὼ τὴν ζάχαρὶν σας.— Ποῖον χαρτίον ἔχετε;— Ἐγὼ τὸ χαρτίον σας.— Ἐχετε τὸ χαρτίον μου;— Ἐγὼ τὸ χαρτίον σας.— Ποῖον ἄρτον ἔχετε;— Ἐγὼ τὸν ἄρτον σας.— Ποῖον ἄλλας ἔχετε;— Ἐγὼ τὸ ἄλλας μου (7).

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Deuxième Leçon.

Αὐτὸν ἢ τόν.	Le, ἢ l' ("Ορα Παρ. Α'. Μαθ. Α'.)
Ἐχετε τὸν πῖλόν μου;	Avez-vous mon chapeau?
Μάλιστα, κύριε, ἔχω αὐτὸν (ἢ τὸν ἔχω).	Oui, Monsieur, je l'ai ("Ορα Παρ. Α'. Μαθ. Α'.)
Ἀγαθός, καλός.	Bon.
Κακός.	Mauvais.
Κομψός, χαρίεις, νόστιμος, εὐμορφος	Joli.
Εὐειδής, εὐμορφος, ὡραίος.	Beau.
Δυσειδής, ἄσχημος, ἀχρεῖος.	Vilain, laid.
Γέρων, γηραλέος, παλαιός.	Vieux.
Τὸ ἐριούχον (ἢ τσόχα).	Le drap.
Τὸ πέδιλον (τὸ παπούτσι).	Le soulier.
Τὸ ὄπλον (τυφέκιον).	Le fusil.
Τὸ ξύλον, τὸ δάσος.	Le bois.
Ἡ περικνημὶς (ἡ κάλτσα).	Le bas.
Τὸ νῆμα (ἡ κλωστή).	Le fil.
Ὁ σιδηρός.	Le fer.
Ὁ κύων (ὁ σκύλος).	Le chien.
Ὁ ἵππος.	Le cheval.
Ἐχετε τὸν εὐμορφον σκύλον;	Avez-vous le joli chien?
Ἐγὼ αὐτὸν (ἢ τὸν ἔχω).	Je l'ai.

(7) Οἱ βυολόμενοι νὰ προοδεύωσι ταχέως δύνανται νὰ συνθέτωσι πλείστας ὅσας φράσεις, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς θέμασιν, ἀλλ' ὀφείλουσι γράφοντες ν' ἀπαγγέλλωσιν αὐτάς μεγαλοφώνως. Ὀφείλουσι προσέτι νὰ ἔχωσιν ἰδιαιτέρους καταλόγους τῶν οὐσιαστικῶν, τῶν ἐπιθετῶν, τῶν ἀντωνυμιῶν καὶ τῶν ρημάτων, ἵνα ἐρίσκειται τὰς λέξεις ταύτας εὐκολιότερον, ὁσάκις γράφοντες τὰ μαθήματα αὐτῶν ὀηλήτωσι ν' ἀναγράμωσιν εἰς αὐτά.

Οὐ, (δὲ), μὴ.

Ne — pas.

Παρατήρ. Τὸ ~~ῥῆμα τίθεται~~ πάντοτε μεταξὺ τῆς ἀρνήσεως
ne pas καὶ τὸ ε τῆς ne ἐκθλίβεται πρὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου.

Δὲν ἔχω.

Je n' ai pas.

Δὲν ἔχω τὸν ἄρτον.

Je n' ai pas le pain.

Ὁχι, κύριε.

Non, Monsieur.

Ἔχετε τὸν παλαιὸν πῖλόν μου;

Avez-vous mon vieux cha-
peau?

Ὁχι, κύριε, δὲν τὸν ἔχω.

Non, Monsieur, je ne l' ai pas.

Τίς, ποῖος;

Quel?

Τί χαρτίον ἔχετε;

Quel papier avez-vous?

Ἔχω τὸ καλὸν χαρτίον.

J' ai le bon papier.

Ποῖον σκύλον ἔχετε;

Quel chien avez-vous?

Ἔχω τὸν ὠραῖον σκύλον μου.

J' ai mon beau chien.

Ἀπὸ, ἐκ.

De

Ἡ λινὴ περικνημὶς, ἢ ἐκ λίνου Le bas de fil.

περικνημὶς.

Παρ. Τὰ μετουσιαστικά σχηματίζονται παρεντιθεμένης τῆς
προθέσεως (préposition) de ἢ d' μεταξὺ τοῦ ὀνόματος τοῦ πράγ-
ματος καὶ τοῦ ὀνόματος τῆς ὕλης ἐξ ἧς συνίσταται τὸ πρᾶγμα.

Ὁ χάρτινος πῖλος.

Le chapeau de papier.

Ἡ βύρσα (τὸ πεταί, τὸ τομάρι).

Le cuir.

Τὸ ξύλινον ὄπλον.

Le fusil de bois.

Τὸ βύρσινον πέδιλον.

Le soulier de cuir.

Ποῖον ὄπλον ἔχετε;

Quel fusil avez-vous?

Ἔχω τὸ ξύλινον ὄπλον.

J' ai le fusil de bois.

Ποῖαν περικνημίδα ἔχετε;

Quel bas avez-vous?

Ἔχω τὴν λινὴν περικνημίδα μου.

J' ai mon bas de fil.

Ἔχετε τὸ βύρσινον πέδιλόν μου;

Avez-vous mon soulier de
cuir ?

Ὁχι, κύριε, δὲν τὸ ἔχω.

Non, Monsieur, je ne l' ai pas.

ΘΕΜΑ 2.

Ἔχετε τὸν ὠραῖον ἵππον μου; — Μάλιστα, κύριε, τὸν ἔχω. —

Ἔχετε τὸ παλαιὸν πέδιλόν μου; — Ὁχι, κύριε, δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖον
σκύλον ἔχετε; — Ἔχω τὸν ὠραῖον σκύλον σας. — Ἔχετε τὸ ἄσχη-

μον χαρτίον μου;—Ὁχι, κύριε δὲν τὸ ἔχω.—Ἐχετε τὸ καλὸν εἰ-
 ριούχον;—Ναί, κύριε, τὸ ἔχω.—Ἐχετε τὸ ἄσχημον ὄπλον μου;—
 Ὁχι, κύριε, δὲν τὸ ἔχω.—Ποῖον ὄπλον ἔχετε; — Ἐχω τὸ ὠραῖον
 ὄπλον σας.—Ποίαν περικνημίδα ἔχετε;—Ἐχω τὴν λινῇν περικνη-
 μίδα.—Ἐχετε τὴν λινῇν περικνημίδα μου; — Δὲν ἔχω τὴν λινῇν
 περικνημίδα σας.—Ποῖον ὄπλον ἔχετε;—Ἐχω τὸ ξύλινον ὄπλον.—
 Ἐχετε τὸ σιδηροῦν ὄπλον μου;—Ὁχι, κύριε, δὲν τὸ ἔχω.—Ἐχε-
 τε τὸν παλαιὸν ἄρτον;—Δὲν ἔχω τὸν παλαιὸν ἄρτον.—Ποῖον πέ-
 διλον ἔχετε;—Ἐχω τὸ ὠραῖον βύρσινον πέδιλον.—Ποῖον σαπῶνιον
 ἔχετε;—Ἐχω τὸ παλαιὸν σαπῶνιόν μου.—Ποίαν ζάχαριν ἔχετε;
 —Ἐχω τὴν καλὴν ζάχαριν σας.—Ποῖον ἄλας ἔχετε;—Ἐχω τὸ
 κακὸν ἄλας.—Ποῖον πῖλον ἔχετε;—Ἐχω τὸν ἄσχημον χάρτινον
 πῖλόν μου.—Ἐχετε τὸ ἄσχημον ξύλινον πέδιλόν μου;—Ὁχι, κύ-
 ριε, δὲν τὸ ἔχω.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Troisième Leçon.

Τί, τίποτε, καὶ τι.
 Ἐχετε τι, ἔχετε τίποτε;
 ἔχω τι, ἔχω καὶ τι.

Quelque chose.
 Avez-vous quelque chose?
 J'ai quelque chose.

Οὐδὲν (τίποτε).
 Οὐδὲν ἔχω.
 Ὁ οἶνος.
 Τὰ χρήματα, ἡ δ' ἀργυρὸς μου.
 Ὁ χρυσός.
 Τὸ σερῆτι, (κορδόνι).
 Ἡ ταινία (κορδέλλα).
 Ἡ χρυσὴ ταινία.
 Τὸ κομβίον.
 Ὁ καφέ.
 Ὁ τυρὸς (τὸ τυρί).
 Τὸ ἱμάτιον, τὸ ἐνδυμα, (τὸ φόρεμα)
 Τὸ ἱμάτιόν μου.

Ne—rien.
 Je n'ai rien.
 Le vin.
 Mon argent.
 L'or (ἀντὶ le or).
 Le cordon.
 Le ruban.
 Le ruban d'or.
 Le bouton.
 Le café.
 Le fromage.
 L'habit (Ὁρχ Παρ. Α'. Μᾶθ. Α'.)
 Mon habit.

Ἡ ἀργυρᾶ λυχνία (κανδηλέρη).	<u>Le chandelier d'argent</u> (Ὅρα Παρ. Μαθ. α.)
Πεινᾷτε;	Avez-vous faim? (Ἐχετε πείναν;
Πεινῶ.	J'ai faim.
Δὲν πεινῶ.	Je n'ai pas faim.
Διψᾷτε;	Avez-vous soif? (Ἐχετε δίψαν;
Διψῶ.	J'ai soif.
Δὲν διψῶ.	Je n'ai pas soif.
Νυστάζετε;	Avez-vous <u>sommeil</u> ? (Ἐχετε ὕπνον;).
Νυστάζω.	J'ai sommeil.
Δὲν νυστάζω.	Je n'ai pas sommeil.

Καλόν τι τίποτε, ἢ καὶ καλόν.	<u>Quelque chose de bon.</u>
Ἐχετε τίποτε καλόν;	Avez-vous quelque chose de bon?
Οὐδὲν (τίποτε) κακόν.	<u>Ne—rien de mauvais.</u>
Οὐδὲν ἔχω καλόν ἢ κακόν.	Je n'ai rien de bon ou mauvais.

Παρ. Τὸ quelque chose, τὸ ne—rien καὶ τὸ que ἀπαιτοῦσι τὸ de τιθέμενα πρὸ ἐπιθέτου. Ὡς :

Ἐχετε τίποτε κομψόν (ἢ εὖ-μορφον);	Avez-vous quelque chose de joli?
Τί κομψόν ἔχετε;	Qu'avez-vous de joli?
Οὐδὲν ἔχω κομψόν.	Je n'ai rien de joli.

Τί;

Que ? qu? (πρὸ τοῦ ῥήματος).

Quoi? (ἄνευ ῥήματος).

Τί ἔχετε;	Qu'avez-vous? (Ὅρα Π. Μαθ. α.)
Τί καλόν ἔχετε; ἢ τί ἔχετε καλόν;	Qu'avez-vous de bon?
Ἐχω τὸν καλὸν καφέν.	J'ai le bon café.

ΘΕΜΑ 3.

Ἐχετε τὸν καλὸν οἶνόν μου;—Τὸν ἔχω.—Ἐχετε τὸν χρυσόν;—Δὲν τὸν ἔχω.—Ἐχετε τὰ χρήματα;—Τὰ ἔχω.—Ἐχετε τὴν χρυσὴν ταινίαν;—Ὁχι, κύριε, δὲν τὴν ἔχω.—Ἐχετε τὴν ἀργυρᾶν λυχνίαν σας;—Ναί, κύριε, τὴν ἔχω.—Τί ἔχετε;—Ἐχω τὸν καλὸν τυρόν.—Ἐχω τὸ τσάκινον φόρεμά μου.—Ἐχετε τὸ ἀργυροῦν κομ-

βίον μου;—Δὲν τὸ ἔχω.—Ποῖον κομβίον ἔχετε;—Ἐγὼ τὸ καλὸν χρυσοῦν κομβίον σας.—Ποῖον σαιρήτιον ἔχετε;—Ἐγὼ τὸ χρυσοῦν σαιρήτιον.—Ἐχετε τίποτε;—Ἐγὼ κᾶτι.—Τί ἔχετε;—Ἐγὼ τὸν καλὸν ἄρτον.—Ἐγὼ τὴν καλὴν ζάχαριν.—Ἐχετε τί καλόν;—Οὐδὲν ἔχω καλόν.—Ἐχετε τίποτε ὠραῖον;—Οὐδὲν ἔχω ὠραῖον ἔχω κᾶτι ἄσχημον.—Τί ἄσχημον ἔχετε;—Ἐγὼ τὸν ἄσχημον σκύλον.—Ἐχετε τίποτε κομψόν;—Οὐδὲν ἔχω κομψόν ἔχω κᾶτι παλαιόν.—Τί παλαιὸν ἔχετε;—Ἐγὼ τὸν παλαιὸν τυρόν.—Πεινᾶτε;—Πεινῶ.—Διψᾶτε;—Δὲν διψῶ.—Νυστάζετε;—Δὲν νυστάζω.—Τί ὠραῖον ἔχετε;—Ἐγὼ τὸν ὠραῖον σκύλον σας.—Τί ἔχετε κακόν;—Οὐδὲν ἔχω κακόν.—Ποῖον χαρτίον ἔχετε;—Ἐγὼ τὸ καλὸν χαρτίον σας.—Ἐχετε τὸν ὠραῖον ἵππον;—Ναί, κύριε, τὸν ἔχω.—Ποῖον πέδιλον ἔχετε;—Ἐγὼ τὸ παλαιὸν βύρσινον πέδιλον.—Ποῖαν περικνημίδα ἔχετε;—Ἐγὼ τὴν ὠραῖαν λινὴν περικνημίδα σας.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Quatrième Leçon.

Οὗτος, ἐκεῖνος.
Τὸ βιβλίον τοῦτο.
Τὸ βιβλίον ἐκείνο.

Ce (pronom démonstratif).

}Ce livre.

Τοῦ.

Du (γενική) πρὸ δὲ φωνήεντος ἢ
πρὸ ἡ ἀφώνου de l'.

Τοῦ σκύλου.
Τοῦ ράπτου.
Τοῦ ἄρτοποιοῦ (τοῦ ψωμά).
Τοῦ γείτονος.

Du chien.
Du tailleur.
Du boulanger.
Du voisin.

Ὁ (ἐκεῖνος) τὸν (ἐκεῖνον).

Celui.

Ὁ τοῦ (καὶ τὸν τοῦ) γείτονος ἢ
τοῦ γείτονος.

Celui du voisin.

Ὁ τοῦ (καὶ τὸν τοῦ) ἄρτοποιοῦ.

Celui du boulanger.

Ὁ τοῦ (καὶ τὸν τοῦ) σκύλου.

Celui du chien.

Ἡ

Ou.

Ἐχετε τὸ βιβλίον μου ἢ τὸ τοῦ γείτονος;
Avez-vous mon livre ou celui du voisin?

ἔχω τὸ βιβλίον.	J'ai ce livre.
ἔχω τὸ τοῦ γείτονος.	J'ai celui du voisin.
ἔχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τοῦ ἄρτοποιοῦ;	Avez-vous mon pain ou celui du boulanger?
ἔχω τὸν ὑμέτερον (τὸν ἰδικόν σας).	J'ai le vôtre.
Δὲν ἔχω τὸν τοῦ ἄρτοποιοῦ.	Je n'ai pas celui du boulanger.
Ὁ ἐμὸς (ὁ ἰδικός μου).	Ὁν. Le mien.
Τὸν ἐμὸν (τὸν ἰδικόν μου).	Αἰτ. Du mien.
Τοῦ ἐμοῦ (τοῦ ἰδικοῦ μου).	Γεν.
Ὁ ὑμέτερος (ὁ ἰδικός σας).	Ὁν. Le vôtre.
Τὸν ὑμέτερον (τὸν ἰδικόν σας).	Αἰτ. Du vôtre.
Τοῦ ὑμετέρου (τοῦ ἰδικοῦ σας).	Γεν.

Παρατ. Α'. Ἐπὶ τῶν μακρῶν φωνηέντων τίθεται περισπωμένη, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατέχει τὸν τόπον τοῦ ἀποσιωπηθέντος s. παραδ. χάριν. *Le vôtre, ὁ ὑμέτερος, le nôtre, ὁ ἡμέτερος* ἀντὶ *le vostre, le nostre*.

Εἶσθε ζεστὸς (αἰσθάνεσθε ζέσην;)	Avez-vous chaud?
Εἶμαι ζεστός.	J'ai chaud.
Δὲν εἶμαι ζεστός.	Je n'ai pas chaud.
Κρυώνετε;	Avez-vous froid?
Δὲν κρυώνω.	Je n'ai pas froid.
Φοβίσσθε;	Avez-vous peur?
Φοβοῦμαι.	J'ai peur.
Δὲν φοβοῦμαι.	Je n'ai pas peur.

ΚΛΙΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ γένους, ἀριθμοῦ ἐνικοῦ, πρὸ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώρου ἀρχομένων λέξεων.

Ὁν.	ὁ, ἡ.	Nom.	l'
Γεν.	τοῦ, τῆς.	Gen.	de l'
Δοτ.	τῷ, τῇ.	Dat.	à l'
Αἰτ.	τὸν, τήν.	Acc.	l'
Ὁ ἄνθρωπος.		L'homme	(Ὁρα Παρ. Μαθ. Α.)
Ὁ φίλος.		L'ami	(Ὁρα » »)
Ὁ (καὶ τὸν) τοῦ ἀνθρώπου.		Celui de l'homme.	
Τοῦ φίλου.		De l'ami.	
Ὁ τοῦ φίλου, κτλ.		Celui de l'ami.	

Ἡ βακτηρία, ἡ ράβδος.	Le bâton.
Ἡ δακτυλήθρα.	Le dé.
Ὁ ἄνθραξ (τὸ κάρβουνον) καὶ οἱ ἄνθρακες.	Le charbon (ἐνικῶς πάντοτε).
Ὁ ἀδελφός μου.	Mon frère.
Ὁ τοῦ ἀδελφοῦ μου, κτλ.	Celui de mon frère.
Ὁ τοῦ φίλου σας, κτλ.	Celui de votre ami.
Παρατ. Β'. Μεταχειριζόμεθα πολλάκις τὴν ἀντωνυμίαν ce ἀντὶ τοῦ ἄρθρου le καὶ τὸ celui ἀντὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ.	
Ἐχετε τὸ ὠραῖον πέδιλον ἢ τὸ παλαιόν;	Avez-vous le beau soulier ou le vieux?
Ἐχω τὸ πέδιλον τοῦτο.	J'ai ce soulier.
Ἐχω τὸ βύρσινον πέδιλον.	J'ai celui de cuir.

ΘΕΜΑ 4.

Ἐχετε τὸ βιβλίον τοῦτο;—Ὁχι, κύριε, δὲν τὸ ἔχω.—Ποῖον βιβλίον ἔχετε;—Ἐχω τὸ τοῦ γείτονος.—Ἐχετε τὴν ράβδον μου ἢ τὴν τοῦ φίλου μου;—Ἐχω τὴν τοῦ φίλου σας.—Ἐχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τοῦ ἄρτοποιοῦ;—Δὲν ἔχω τὸν ὑμέτερον, ἔχω τὸν τοῦ ἄρτοποιοῦ.—Ἐχετε τὸν ἵππον τοῦ γείτονος;—Ὁχι, κύριε, δὲν τὸν ἔχω.—Ποῖον ἵππον ἔχετε;—Ἐχω τὸν τοῦ ἄρτοποιοῦ.—Ἐχετε τὴν δακτυλήθραν σας ἢ τὴν τοῦ ράπτου;—Ἐχω τὴν ἐμὴν (ἰδικήν μου).—Ἐχετε τὸ ὠραῖον χρυσοῦν σειρήτιον τοῦ σκύλου μου;—Δὲν τὸ ἔχω.—Ποῖον σειρήτιον ἔχετε;—Ἐχω τὸ ἀργυροῦν σειρήτιόν μου.—Ἐχετε τὸ χρυσοῦν κομβίον μου ἢ τὸ τοῦ ράπτου;—Δὲν ἔχω τὸ ὑμέτερον (ἰδικόν σας), ἔχω τὸ τοῦ ράπτου.—Ἐχετε τὸ φόρεμά τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ τὸ ὑμέτερον;—Ἐχω τὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου.—Ποῖον καφὲν ἔχετε;—Ἐχω τὸν τοῦ γείτονος.—Ἐχετε τὸν σκύλον μου ἢ τὸν τοῦ ἀνδρός;—Ἐχω τὸν τοῦ ἀνδρός.—Ἐχετε τὰ χρήματα τοῦ φίλου σας;—Δὲν τὰ ἔχω.—Κρυόνετε;—Κρυόνω.—Φοβείσθε;—Δὲν φοβοῦμαι.—Εἰστέ;—Δὲν εἰμαι.—Ζεστός;—Νυστάζετε;—Δὲν νυστάζω, πεινώ.—Διψᾶτε;—Δὲν διψῶ.

ΘΕΜΑ 5.

Ἐχετε τὸ ἔνδυμά μου ἢ τὸ τοῦ ράπτου;—Ἐχω τὸ τοῦ ράπτου.—Ἐχετε τὴν χρυσοῦν λυχνίαν μου ἢ τὴν τοῦ γείτονος;—Ἐχω τὴν ὑμέτεραν.—Ἐχετε τὸ χαρτίον σας ἢ τὸ ὑμέτερον;—Ἐχω τὸ ἐ-

ἐμόν.—Ποῖον ἐριούχον ἔχετε;—Ἐχω τὸ τοῦ ράπτου.—Ποῖαν περικνημίδα ἔχετε;—Ἐχω τὴν ἐμήν.—Ἐχετε τὸ παλαιὸν ξύλον τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Δὲν τὸ ἔχω.—Τί σαπῶνιον ἔχετε;—Ἐχω τὸ καλὸν σαπῶνιον τοῦ ἀδελφοῦ μου.—Ἐχετε τὸ ξύλινον ὄπλον μου ἢ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Ἐχω τὸ ὑμέτερον.—Τί πέδιλον ἔχετε;—Ἐχω τὸ βύρσινον πέδιλον τοῦ φίλου μου.—Ἐχετε τὴν λινὴν (de fil) περικνημίδα σας ἢ τὴν ἐμήν;—Δὲν ἔχω τὴν ὑμετέραν· ἔχω τὴν ἰδικήν μου.—Τί ἔχετε;—Οὐδὲν ἔχω.—Ἐχετε τί καλόν;—Οὐδὲν καλὸν ἔχω.—Ἐχετε τί κακόν;—Οὐδὲν κακὸν ἔχω.—Τί κομψὸν ἔχετε;—Ἐχω τὸν ὠραίον ἀκύλαν τοῦ φίλου μου.—Ἐχετε τὴν ὠραίαν ἢ τὴν ἀσχημον ράβδον μου;—Ἐχω τὴν ἀσχημον ράβδον σας.—Πεινάτε ἢ διψάτε;

ΜΑΘΗΜΑ ΗΕΜΠΤΟΝ.

Cinquième Leçon.

Ὁ ἔμπορος.	Le marchand.
Τοῦ σκυτοτόμου, ὑποδηματοποιοῦ	Du cordonnier.
Ὁ παῖς, τὸ παιδί, (τὸ ἀγόρι).	Le garçon.
Τὸ μολυβδοκόνδυλον.	Le crayon.
Ἡ σοκολάτα.	Le chocolat.
Ἐχετε τὴν ράβδον τοῦ ἐμπόρου ἢ τὴν ὑμετέραν;	Avez-vous le bâton du marchand ou le vôtre?

Δὲν, οὔτε, μὴ μήτε.		Ne—ni—ni.
Οὔτε, οὐδέ, μήτε, μηδέ.		
Οὔτε τὴν ράβδον τοῦ ἐμπόρου ἔχω, οὔτε τὴν ἐμήν.	Je n'ai ni le bâton du marchand ni le mien.	
Πεινάτε ἢ διψάτε;	Avez-vous faim ou soif?	
Οὔτε πεινώ, οὔτε διψῶ.	Je n'ai ni faim ni soif.	
Εἶθε ζεστὸς ἢ κρυόνετος;	Avez-vous chaud ou froid?	
Οὔτε ζεστὸς εἰμαι, οὔτε κρυόνῳ.	Je n'ai ni chaud ni froid.	
Ἐχετε τὸν οἶνον ἢ τὸν ἄρτον;	Avez-vous le vin ou le pain?	
Οὔτε τὸν οἶνον οὔτε τὸν ἄρτον ἔχω	Je n'ai ni le vin ni le pain.	
Οὔτε τὸν ὑμέτερον οὔτε τὸν ἐμόν ἔχω.	Je n'ai ni le vôtre ni le mien.	

Δὲν ἔχω οὔτε τὴν κλωστήν μου	Je n'ai ni mon fil ni celui du
οὔτε τὴν τοῦ ράπτου.	tailleur.
Ὁ φελὸς, τὸ πῶμα.	Le bouchon.
Ὁ κοχλίας, ἐκπωμαστήρ (ἐργα- λεῖον ἐλικοσιδὲς πρὸς ἐξέλκυ- σιν τῶν πωμάτων).	Le tire-bouchon.
Τὸ ἀλεξιβροχὸν (ἡ ἐμπρέλλα).	Le parapluie.
Τὸ μέλι.	Le miel.
Τὸ βαμβάκι.	Le coton.
Ὁ Γάλλος.	Le Français.
Τοῦ τέκτονος (τοῦ λεπτοουργοῦ).	Du charpentier.
Ἡ σφύρα, τὸ σφυρίον.	Le marteau.
Ὁ σίδηρος.	Le fer.
Ὁ ἥλος (τὸ καρφίον).	Le clou.
Τὸ σιδηροῦν καρφίον.	Le clou de fer.
Τί ἔχετε;	Qu'avez-vous?
Οὐδὲν, τίποτε (ἄνευ ῥήματος).	Rien.
Οὐδὲν, (μετὰ ῥήματος).	Ne—rien.
Ἔχετε τί (τίποτε;)	Avez-vous quelque chose?
Οὐδὲν ἔχω.	Je n'ai rien.

ΘΕΜΑ 6.

Οὔτε παινῶ οὔτε διψῶ.—Ἔχετε τὸ πέδιλόν μου ἢ τὸ τοῦ σκυ-
τοτόμου;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ὑμέτερον οὔτε τὸ τοῦ σκυτοτόμου.—
Ἔχετε τὸ μολυβδοκόνδυλον σας ἢ τὸ τοῦ παιδός;—Οὔτε τὸ ἐμόν,
οὔτε τὸ τοῦ παιδός ἔχω.—Ποῖον μολυβδοκόνδυλον ἔχετε;—Ἔχω
τὸ τοῦ ἐμπόρου.—Ἔχετε τὴν σοκολάταν μου ἢ τὴν τοῦ ἐμπόρου;
—Δὲν ἔχω οὔτε τὴν ὑμέτεραν, οὔτε τὴν τοῦ ἐμπόρου ἔχω τὴν
ἐμήν.—Ἔχετε τὸ μέλι ἢ τὸν οἶνον;—Οὔτε τὸ μέλι, οὔτε τὸν οἶ-
νον ἔχω.—Ἔχετε τὴν δακτυλήθραν σας ἢ τὴν τοῦ ράπτου;—Δὲν
ἔχω οὔτε τὴν ἐμήν οὔτε τὴν τοῦ ράπτου.—Ἔχετε τὸν κοχλίαν σας
ἢ τὸν ἐμόν;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ὑμέτερον οὔτε τὸν ἐμόν, ἔχω τὸν
τοῦ ἐμπόρου.—Ποῖον πῶμα ἔχετε;—Ἔχω τὸ τοῦ γείτονος.—Ἔ-
χετε τὸ σιδηροῦν ἢ τὸ ἀργυροῦν καρφίον;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸ σιδη-
ροῦν οὔτε τὸ ἀργυροῦν καρφίον ἔχω τὸ χρυσοῦν καρφίον.—Ἔχετε
ζέστην ἢ κρυάνετε;—Οὔτε ζέστην ἔχω, οὔτε κρυάνω νυστάζω.—
Φοβεῖσθε;—Δὲν φοβοῦμαι.—Ἔχετε τὸ σφυρίον μου ἢ τὸ τοῦ λε-
πτοουργοῦ;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ὑμέτερον οὔτε τὸ τοῦ λεπτοουργοῦ.—

Τί καρφίον ἔχετε;—Ἐχω τὸ σιδηροῦν καρφίον.—Τί σφυρίον ἔχετε;—Ἐχω τὸ ξύλινον σφυρίον τοῦ λεπτοῦργοῦ.—Ἐχετε τίποτε;—Ἐχω κᾶτι.—Τί ἔχετε;—Ἐχω κᾶτι ὠραῖον.—Τί ὠραῖον ἔχετε;—Ἐχω τὸ ὠραῖον ἀλεξίβροχον τοῦ Γάλλου.—Ἐχετε τὴν βαμβακίνην ἢ τὴν λινὴν περικνημίδα;—Δὲν ἔχω οὔτε τὴν βαμβακίνην οὔτε τὴν λινὴν περικνημίδα.

ΘΕΜΑ 7.

Ἐχετε τὸ ὄπλον μου ἢ τὸ ὑμέτερον;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ὑμέτερον οὔτε τὸ ἐμόν.—Ποῖον ὄπλον ἔχετε;—Ἐχω τὸ τοῦ φίλου μου.—Ἐχετε τὴν βαμβακίνην ταινίαν μου (κορδέλλαν) ἢ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Δὲν ἔχω οὔτε τὴν ἡμετέραν οὔτε τὴν τοῦ ἀδελφοῦ σας.—Ποῖον σειρήτιον ἔχετε;—Ἐχω τὸ λινοῦν σειρήτιον τοῦ γείτονός μου.—Ἐχετε τὸ βιβλίον τοῦ Γάλλου ἢ τὸ τοῦ ἐμπόρου;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸ τοῦ Γάλλου οὔτε τὸ τοῦ ἐμπόρου.—Ποῖον βιβλίον ἔχετε;—Ἐχω τὸ ἐμόν.—Τί ἔχετε;—Οὐδέν.—Ἐχετε τι;—Οὐδὲν ἔχω.—Κρούνετε;—Δὲν κρούνω, εἶμαι ζεστός.—Ἐχετε τὸ ἐριούχον ἢ τὸ βαμβάκι;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἐριούχον οὔτε τὸ βαμβάκι.—Ἐχετε τίποτε καλὸν ἢ κακόν;—Οὐδὲ καλόν, οὐδὲ κακὸν ἔχω.—Τί ἔχετε;—Οὐδὲν ἔχω.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΚΤΟΝ.

Sixième Leçon.

Ὁ βοῦς ἢ τὸ βόειον (βωδαινόν) Le bœuf.

κρέας.

Τὸ δίπυρον (τὸ πᾶξιμάδι).

Τοῦ λοχάρου, τοῦ πλοιάρχου.

Τοῦ μαγείρου.

Ἐχω;

Ἐχετε.

Δὲν ἔχετε.

Πεινώ;

Πεινάτε.

Δὲν πεινάτε.

Φοβοῦμαι;

Φοβεῖσθε.

Le biscuit

Du capitaine.

Du cuisinier.

Ai-je? (Ὁρα ὑποσημ. 3. Μαθ. Α΄.)

Vous avez.

Vous n'avez pas.

Ai-je faim? (Ἐχω πείναν;).

Vous avez faim.

Vous n'avez pas faim?

Ai-je peur? (ἔχω φόβον;).

Vous avez peur.

Δὲν φοβείσθε,	Vous n'avez pas peur.
Ἐντρέπομαι;	Ai-je honte.
Δὲν ἐντρέπεσθε.	Vous n'avez pas honte.
Ἐντρέπεσθε;	Avez-vous honte?
Ἐντρέπομαι.	J'ai honte.
Ἐχω ἄδικον;	Ai-je tort?
Ἐχετε ἄδικον.	Vous avez tort.
Δὲν ἔχετε ἄδικον.	Vous n'avez pas tort.
Ἐχω δίκαιον;	Ai-je raison?
Ἐχετε δίκαιον.	Vous avez raison.
Δὲν ἔχετε δίκαιον.	Vous n'avez pas raison.
Ἐχω τὸ καρφίον;	Ai-je le clou?
Τὸ ἔχετε.	Vous l'avez.
Δὲν τὸ ἔχετε.	Vous ne l'avez pas.
Ἐχω τίποτε καλόν;	Ai-je quelque chose de bon?
Οὐδὲν καλὸν ἔχετε.	Vous n'avez rien de bon.
Οὐδὲν ἔχετε καλὸν οὐδὲ κακόν.	Vous n'avez rien de bon ni de mauvais.
Τί ἔχω;	Qu'ai-je? (ἀντὶ quoi ai-je?)
Ἐχω τὸ σφυρίον τοῦ λεπτοουργοῦ;	Ai-je le marteau du charpentier?
Δὲν τὸ ἔχετε.	Vous ne l'avez pas.
Τὸ ἔχετε;	L'avez-vous?
Τὸ ἔχω.	Je l'ai.
Δὲν τὸ ἔχω.	Je ne l'ai pas.
Τὸ ἔχω;	L'ai-je?
Τὸ βούτυρον	Le beurre.
Τὸ πρόβατον καὶ τὸ πρόβειον (κρέας)	Le mouton.
Ἡ μάχαιρα (τὸ μαχίρι).	Le couteau.

Πότερος; Ποῖος;

Quel? Lequel?

Παρατήρ. Ἐν ἐρωτήσεσι χρόματα πῶ quel, ἐπομένου ἀμέσως τοῦ ἀναφερομένου οὐσιαστικοῦ, τὸ δὲ lequel, ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ οὐσιαστικοῦ.

Ποίαν μάχαιραν ἔχετε;

Quel couteau avez-vous?

Ἐχετε τὴν μάχαιράν μου;

Avez-vous mon couteau?

Ποίας; Ποῖοι;

Lequel?

Τὸ τοῦ πλοιάρχου.

Celui du capitaine.

Τὸ τοῦ μαγεύρου	Celui du cuisinier.
Τὸν, τὸ ὡραῖον.	Le beau.
Τὸν, τὸν ἀσχημον.	Le vilain.
Ἐχω δίκαιον ἢ ἀδικον;	Ai-je raison ou tort?
Οὔτε δίκαιον ἔχετε, οὔτε ἀδικον.	Vous n'avez ni raison ni tort.
Οὔτε πεινᾶτε, οὔτε διψᾶτε.	Vous n'avez ni faim ni soif.
Οὔτε ἐντρέπεσθε, οὔτε φοβεῖσθε.	Vous n'avez ni honte ni peur.
Ἐχω τὸ βούτυρόν σας ἢ τὸ ἐμόν;	Ai-je votre beurre ou le mien?
Οὔτε τὸ ὑμέτερον ἔχετε, οὔτε τὸ ἐμόν.	Vous n'avez ni le vôtre ni le mien.

ΘΕΜΑ 8.

Δὲν ἔχω οὔτε τὸν σκύλον τοῦ ἀρτοποιοῦ, οὔτε τὸν τοῦ φίλου μου.—Ἐντρέπεσθε;—Δὲν ἐντρέπομαι.—Φοβεῖσθε ἢ ἐντρέπεσθε;—Οὔτε φοβοῦμαι οὔτε ἐντρέπομαι.—Ἐχετε τὴν μάχαιράν μου;—Ποῖαν;—Τὴν ὡραίαν.—Ἐχετε τὸν βοῦν μου ἢ τὸν μαγεύρου;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ὑμέτερον οὔτε τὸν τοῦ μαγεύρου.—Ποῖον ἔχετε;—Ἐχω τὸν τοῦ πλοιάρχου.—Ἐχω τὸ δίπυρον;—Δὲν τὸ ἔχετε.—Πεινῶ ἢ διψῶ;—Οὔτε πεινᾶτε οὔτε διψᾶτε.—Εἶμαι ζεστός, ἢ κρυόνω;—Οὔτε ζεστός εἶσθε οὔτε κρυόνετε.—Φοβοῦμαι;—Δὲν φοβεῖσθε. Οὔτε φοβεῖσθε οὔτε ἐντρέπεσθε.—Ἐχω τίποτε καλόν;—Οὐδὲν ἔχετε καλόν.—Τί ἔχετε;—Οὐδὲν ἔχω.—Ποῖον μαλυδδοκόνδυλον ἔχω;—Ἐχετε τὸ τοῦ Γάλλου.—Ἐχω τὴν δακτυλῆθραν σας ἢ τὴν τοῦ ῥάπτου;—Δὲν ἔχετε τὴν ἐμὴν οὔτε τὴν τοῦ ῥάπτου.—Ποῖαν ἔχω;—Ἐχετε τὴν τοῦ φίλου σας.—Ποῖον ἀλεξίβροχον ἔχω;—Ἐχετε τὸ ἰδικόν μου.—Ἐχω τὸν καλὸν ἄρτον τοῦ ἀρτοποιοῦ;—Δὲν τὸν ἔχετε.—Ποῖον μέλι ἔχω;—Ἐχετε τὸ ὑμέτερον.—Ἐχετε τὸ σιδηροῦν ὄπλον μου;—Δὲν τὸ ἔχω.—Τὸ ἔχω;—Τὸ ἔχετε.—Ἐχω τὸ πρόσβιον σας ἢ τὸ τοῦ μαγεύρου;—Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἐμόν οὔτε τὸ τοῦ μαγεύρου.—Ἐχω τὴν μάχαιράν σας;—Δὲν τὴν ἔχετε.—Τὴν ἔχετε;—Τὴν ἔχω.—Ποῖον δίπυρον ἔχω;—Ἐχετε τὸ τοῦ ἐμπορίου.—Ἐχετε τὸν καφφέν μου ἢ τὸν τοῦ παιδός μου;—Ἐχω τὸν τοῦ καλοῦ παιδός σας.—Ἐχετε τὸ πῶμά σας ἢ τὸ ἐμόν;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ὑμέτερον οὔτε τὸ ἐμόν.—Τί ἔχετε;—Ἐχω τὴν καλὴν λυχνίαν τοῦ ἀδελφοῦ μου.

ΘΕΜΑ 9.

Ἐχω δίκαιον;—Ἐχετε δίκαιον.—Ἐχω ἀδικον;—Δὲν ἔχετε

ἄδικον.—Ἐγὼ δίκαιον ἢ ἄδικον;—Οὔτε δίκαιον ἔχετε, οὔτε ἄδικον, φοβεῖσθε.—Νυστάζω;—Δὲν νυστάζετε.—Οὔτε ζέσταιν ἔχετε οὔτε κρυόνετε.—Ἐγὼ τὸν καλὸν καφφὲν, ἢ τὴν καλὴν ζάχαριν;—Δὲν ἔχετε οὔτε τὸν καλὸν καφφὲν οὔτε τὴν καλὴν ζάχαριν;—Ἐγὼ τίποτε καλὸν ἢ κακόν;—Δὲν ἔχετε οὐδὲ καλὸν οὐδὲ κακόν.—Τί ἔχω;—Οὐδὲν ἔχετε.—Τί ὥραιον ἔχω;—Ἐχετε τὸν ὥραιον σκύλον τοῦ φίλου μου.—Ποῖον βούτυρον ἔχω;—Ἐχετε τὸ τοῦ μαγείρου σας.—Ἐγὼ τὸν κοιλίαν σας ἢ τὸν τοῦ ἐμπόρου;—Δὲν ἔχετε οὔτε τὸν ἐμὸν οὔτε τὸν τοῦ ἐμπόρου.—Ποίαν σοκολάταν ἔχετε;—Ἐγὼ τὴν τοῦ Γάλλου.—Ποῖον πέδιλον ἔχετε;—Ἐγὼ τὸ βύρσινον πέδιλον τοῦ σκυτοτόμου.—Ποῖον ἔχω;—Ἐχετε τὸ τοῦ γέροντος ὀρτοποιοῦ.—Ποῖον ἔχετε;—Ἐγὼ τὸ τοῦ γέροντος γείτονος μου.—Τί ἔχετε;—Φοβοῦμαι.—Ἐγὼ τίποτε;—Οὐδὲν ἔχετε.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Septième Leçon.

<i>Τίς; (ποιός);</i>	<i>Qui?</i>
Τίς (ἢ ποῖός) ἔχει;	Qui a?
Τίς ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον;	Qui a le crayon?
Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον	L'homme a le crayon?
Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον.	L'homme n'a pas le crayon.
Τίς τὸ ἔχει;	Qui l'a?
Ὁ παῖς τὸ ἔχει.	Le garçon l'a.
Ὁ παῖς δὲν τὸ ἔχει.	Le garçon ne l'a pas.
Τὸ ὀρνίθιον, τὸ ὀρνιθοπούλι.	Le poulet.
Τὸ κιβώτιον.	Le coffre.
Ὁ σάκκος, τὸ σακκίον.	Le sac.
Ὁ ὑπενδύτης (τὸ γελέκι).	Le gilet.
Ἡ ναῦς, τὸ πλοῖον.	Le vaisseau, le bâtiment.
Ὁ νεανίσκος, ὁ νέος.	Le jeune homme.
Ὁ νεανίσκος, ὁ ἐφηβος.	L'adolescent, le jeune homme.

Αὐτός, ἐκεῖνος.

Il (προσωπικὴ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου).

Ἔχει.

Il a.

Ἔχει τὸ κιβώτιον.

Il a le coffre.

Δὲν ἔχει τὸ κιβώτιον.

Il n'a pas le coffre.

Τὸ ἔχει.

Il l'a.

Δὲν τὸ ἔχει.

Il ne l'a pas.

Ἔχει;

A-t-il?

Παρ. Α'. Ὅταν τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τῶν ῥημάτων λήγῃ εἰς φωνήεν, τότε ἐν ἐρωτήσῃ παρεντίθεται τὸ εὐφώνιας χάριν μεταξύ αὐτοῦ καὶ τῆς τριτοπροσώπου ἀντωνυμίας, il, elle καὶ οὐ (τις) προηγουμένου καὶ ἐπομένου τοῦ ἐνωτικοῦ σημείου (-).

Ἔχει τὴν μάχαιραν,

A-t-il le couteau?

Ἔχει ὁ ἄνθρωπος;

L'homme a-t-il?

Ἔχει ὁ φίλος;

L'ami a-t-il?

Παρ. Β'. Παρὰ Γάλλοις, εἰ μὲν τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἀντωνυμία, ἐν ἐρωτήσῃ ἔπεται τῷ ῥήματι, εἰ δὲ ὄνομα, τίθεται πρὸ τοῦ ῥήματος, ἀλλὰ τότε μετὰ τὸ ῥῆμα ἐπαναλαμβάνεται ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς παραδείγμασιν.

Ἔχει ὁ ἄρτοποιός;

Le boulanger a-t-il?

Ἔχει ὁ νέος;

Le jeune homme a-t-il?

Πεινᾷ ὁ ἄνθρωπος;

L'homme a-t-il faim?

Πεινᾷ.

Il a faim.

Οὔτε πεινᾷ, οὔτε διψᾷ.

Il n'a ni faim ni soif.

Ὁ ἀδελφός σας αἰσθάνεται ζέστην ἢ κρύονει;

Votre frère a-t-il chaud ou froid?

Ὁ ἄνθρωπος φοβεῖται ἢ ἐντρέπεται;

L'homme a-t-il peur ou honte?

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει δίκαιον ἢ ἄδικον;

L'homme a-t-il raison ou tort?

Ἔχει ὁ παῖς τὸ σφυρίον τοῦ λεπτουργοῦ;

Le garçon a-t-il le marteau du charpentier?

Τὸ ἔχει.

Il l'a.

Τὸ ἔχει ὁ ἄρτοποιός;

Le boulanger l'a-t-il?

Τί ἔχει ὁ φίλος μου;

Qu'a mon ami? (Mon ami qu'a-t-il?)

Παραγ. Ι'. Ἐν ἐρωτήσῃ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ Que κάλλιον γὰρ ἔπληται τὸ οὐσιχστικόν.

Ἡ ῥυζα (τὸ ῥύζι.)
 Ὁ χωρικός.
 Ὁ οἰκέτης (ὁ ὑπηρέτης).
 Τὸ πέδιλόν του, ἡ της.
 Ὁ σκύλος του, ἡ της.
 Τὸ σάρωθρον (ἡ σκουῖπα).
 Τὸ πτηνόν.
 Ὁ ποὺς του, ἡ της.
 Ὁ ὀφθαλμός του, ἡ της.
 Τὰ χρήματά του, ἡ της.

Le riz.
 Le paysan.
 Le domestique.
 Son soulier.
 Son chien.
 Le balai.
 L'oiseau.
 Son pied.
 Son œil.
 Son argent.

Παρατ. Δ'. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημαίνοντος τὸ κτῆμα.

Ὁ ἐὼς | ὁ ἰδικός του.
 | ὁ ἰδικός της.

Le sien, (κτητικὴ ἀντωνυμία)

Ἔχει ὁ ὑπηρέτης τὸ κιβώτιόν του
 ἢ τὸ ἐμόν;

Le domestique a-t-il
 coffre ou le mien?

Ἔχει τὸ ἰδικόν του.

Il a le sien.

(Εἷς) τις, κάποιος, καρεῖς;
 Ἔχει κανεὶς τὸ βιβλίον μου;
 Ἔχει τις αὐτὸ (κάποιος τὸ ἔχει).
 Τίς ἔχει τὴν ῥάβδον μου;

Quelqu'un (ἀόριστος ἀντωνυμία)
 Quelqu'un a-t-il mon livre?
 Quelqu'un l'a.
 Qui a mon bâton?

Οὐδεὶς (κανεὶς).

Personne—ne

Ne—personne.

Οὐδεὶς ἔχει τὴν ῥάβδον σας.

Personne n'a votre bâton.

Οὐδεὶς (τὴν) ἔχει αὐτήν.

Personne ne l'a.

ΘΕΜΑ 10.

Τίς ἔχει τὸ κιβώτιόν μου; — Τὸ παιδίον τὸ ἔχει. — Πεινᾷ διψᾷ; — Οὔτε πεινᾷ οὔτε διψᾷ. — Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ ὄρνιθος; — Τὸ ἔχει. — Τίς ἔχει τὸν ὑπενδύτην μου; — Ὁ νέος τὸν ἔχει. — Ἔχει ὁ νέος τὸν πῖλόν μου; — Ὁ νέος δὲν τὸν ἔχει. — Τίς τὸν ἔχει; — Ὁ λοχαγὸς τὸν ἔχει. — Τί ἔχει ὁ νεανίσκος; — Ἔχει τὸ ὄρνιθος. — Ἔχει τὴν μάχαιραν; — Δὲν τὴν ἔχει. — Φοβεῖται; — Δὲν φοβεῖται. — Φοβεῖται ἢ ἐντρέπεται; — Οὔτε φοβεῖται οὔτε ἐντρέπεται. — Ἔχει ὁ ἄνθρωπος δίκαιον ἢ ἄδικον; — Οὔτε δίκαιον οὔτε ἄδικον. — Ἔχει ζέστην ἢ κρύον; — Οὔτε ζέστην οὔτε κρύον.

οὐτε κρύνει. — Τίς ἔχει τὸ ρῦζι τοῦ χωρικοῦ; — Ὁ ὑπηρέτης μου τὸ ἔχει. — Ἐχει ὁ ὑπηρέτης σας τὸ σάρωθρόν μου ἢ τὸ ἰδικόν του; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἰδικόν σας οὔτε τὸ ἰδικόν του. — Ποῖον σάρωθρον ἔχει; — Ἐχει τὸ τοῦ γείτονος. — Τίς ἔχει τὸ παλαιὸν πέδιλόν μου; — Ὁ σκυτοτόμος σας τὸ ἔχει. — Τί ἔχει (qu'a) ὁ φίλος σας; — Ἐχει τὰ καλὰ χρήματά του. — Ἐχει τὸν χρυσόν μου; — Δὲν τὸν ἔχει. — Τίς τὸν ἔχει; — Ὁ ἀρτοποιὸς τὸν ἔχει. — Ἐχει ὁ ἀρτοποιὸς σας τὸ πτηνόν μου ἢ τὸ ἰδικόν του; — Ἐχει τὸ ἰδικόν του. — Τίς ἔχει τὸ ἰδικόν μου; — Ὁ λεπτοουργὸς τὸ ἔχει. — Τίς κρύνει; — Οὐδεὶς κρύνει. — Ἐχει κανεὶς ζέστην; — Οὐδεὶς ἔχει ζέστην. — Ἐχει κανεὶς τὸ ὀρνιθοπούλι μου; — Οὐδεὶς τὸ ἔχει. — Ἐχει ὁ ὑπηρέτης σας τὸν ὑπενδύτην σας ἢ τὸν ἰδικόν μου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸν ἰδικόν σας οὔτε τὸν ἰδικόν μου. — Ποῖον ἔχει; — Ἐχει τὸν ἰδικόν του.

ΘΕΜΑ 11.

Ἐχει τις τὸ ὄπλον μου; — Οὐδεὶς τὸ ἔχει. — Ἐχει ὁ νεανίσκος τὸ βιβλίον (le livre) μου; — Δὲν τὸ ἔχει. — Τί ἔχει; — Οὐδὲν ἔχει. — Ἐχει τὸ σφυρὶ ἢ τὸ καρφίον; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ σφυρὶ οὔτε τὸ καρφίον. — Ἐχει τὸ ἀλεξίβροχόν μου ἢ τὴν ῥάβδον μου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἀλεξίβροχόν σας οὔτε τὴν ῥάβδον σας. — Ἐχει τὸν καφφέν μου ἢ τὴν ζάχαρίν μου; — Δὲν ἔχει τὸν καφφέν σας, οὔτε τὴν ζάχαρίν σας, ἔχει τὸ μέλι σας. — Ἐχει ὁ παῖς τὸ δίπυρον τοῦ ἀδελφοῦ μου ἢ τὸ τοῦ Γάλλου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ τοῦ ἀδελφοῦ σας, οὔτε τὸ τοῦ Γάλλου, ἔχει τὸ ἰδικόν του. — Ἐχω τὸν σάκκον σας ἢ τὸν τοῦ φίλου σας; — Οὔτε τὸν ἐμὸν ἔχετε, οὔτε τὸν τοῦ φίλου μου, ἔχετε τὸν ἰδικόν σας. — Τίς ἔχει τὸν σάκκον τοῦ χωρικοῦ; — Ὁ καλὸς (bon) ἀρτοποιὸς τὸν ἔχει. — Τίς φοβεῖται; — Ὁ παῖς τοῦ ῥάπτου φοβεῖται. — Νυστάζει; — Δὲν νυστάζει. — Κρύνει ἢ πεινᾷ; — Οὔτε κρύνει οὔτε πεινᾷ. — Τί ἔχει; — Οὐδὲν. — Ἐχει ὁ χωρικὸς τὰ χρήματά μου; — Δὲν τὰ ἔχει. — Τὰ ἔχει ὁ λοχαγός; — Δὲν τὰ ἔχει. — Τίς τὰ ἔχει; — Οὐδεὶς τὰ ἔχει. — Ὁ γείτων σας ἔχει τι καλόν; — Οὐδὲν καλὸν ἔχει. — Τί ἀσχημον ἔχει; — Οὐδὲν ἀσχημον ἔχει. — Ἐχει τι; — Οὐδὲν ἔχει.

ΘΕΜΑ 12.

Ἐχει ὁ ἔμπορος τὸ ἐριουχόν μου ἢ τὸ ἰδικόν του; — Οὔτε τὸ ἰδικόν σας ἔχει οὔτε τὸ ἰδικόν του. — Ποῖον ἐριουχον ἔχει; — Ἐχει

τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου.—Ποῖαν δακτυλήθραν ἔχει ὁ ῥάπτης;—Ἐχει τὴν ἰδικήν του.—Ἐχει ὁ ἀδελφός σας τὸν οἶνόν του ἢ τὸν τοῦ γείτονος;—Οὔτε τὸν ἰδικόν του ἔχει, οὔτε τὸν τοῦ γείτονος.—Ποῖον οἶνον ἔχει;—Ἐχει τὸν ἰδικόν του.—Ἐχει κανεὶς τὴν χρυσὴν ταινίαν μου;—Οὐδεὶς τὴν ἔχει.—Τίς ἔχει τὸ ἀργυροῦν σειρήτιόν μου;—Ὁ καλὸς ὑμῶν παῖς τὸ ἔχει.—Ἐχει τὸν χάρτινον ἢ τὸν ξύλινον ἵππον μου;—Δὲν ἔχει οὔτε τὸν χάρτινον οὔτε τὸν ξύλινον ἵππον σας, ἔχει τὸν βύρσινον ἵππον τοῦ φίλου του.—Ἐχει κανεὶς ἄδικον;—Οὐδεὶς ἔχει ἄδικον.—Τίς ἔχει τὴν καλὴν σοκολάταν τοῦ Γάλλου;—Ὁ ἔμπορος τὴν ἔχει.—Τὴν ἔχει;—Μάλιστα, κύριε, τὴν ἔχει.—Φοβεῖσθε ἢ ἐντρέπεσθε;—Οὔτε φοβοῦμαι οὔτε ἐντρέπομαι.—Ἐχει ὁ μάγειρός μας τὸ πρόβειόν του;—Τὸ ἔχει.—Ἐχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τυρόν μου;—Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ἄρτον σας οὔτε τὸν τυρόν σας.—Ἐχω τὸ ἄλας σας ἢ τὸ βούτυρόν σας;—Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἄλας μου οὔτε τὸ βούτυρόν μου.—Τί ἔχω;—Ἐχετε τὸ πρόβειόν σας.—Ἐχει κανεὶς τὸ χρυσοῦν κομδίον μου;—Οὐδεὶς τὸ ἔχει.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΩΘΕΝ.

Huitième Leçon.

Ὁ ναύτης.	Le matelot.
Τὸ δένδρον του.	Son arbre.
Τὸ κάτοπτρον (ὁ καθρέπτης) του.	Son miroir.
Τὸ χαρτοφυλάκιόν του.	Son porte-feuille.
Ἡ κλινოსτρωμνὴ του.	Son matelas.
Τὸ πυρστόλιον.	Le pistolet.
Ὁ ξένος, ὁ ἀλλοδαπός.	L'étranger.
Ὁ κήπος.	Le jardin.
Ἡ χειρὶς (τὸ χειρόκτιόν) του.	Son gant.
Οὗτος ἢ ἐκεῖνος ὁ βοῦς.	Ce bœuf.
Οὗτος ἢ ἐκεῖνος ὁ χόρτος.	Ce foin.
Οὗτος ἢ ἐκεῖνος ὁ φίλος.	Cet ami.

Παρ. Ἡ ἀντωνυμία *ce* πρὸ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἀρχομένων ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἀφώνου *h*, προσλαμβάνει τὸ σύμφωνον *l* (*cet*) ὡς Οὗτος ἢ ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος. Cet homme.

Οὗτος ἢ ἐκεῖνος ὁ ὄνος.

Cet âne.

Τοῦτο, τουτί (αὐτὸ ρά)

Ceci (ἐπὶ τῶν ἐγγύς κειμένων).

Ἐκεῖνο.

Cela (ἐπὶ τῶν πόρρω κειμένων).

Παρ. Τό τε Ceci καὶ Celà μένουσιν ἐνωμένα ἄνευ οὐσιαστικοῦ, μετὰ τοῦ οὐσιαστ. δὲ, τίθεται τοῦτο μετὰξὺ τοῦ ce καὶ ci καὶ ce καὶ là.

Τὸ βιβλίον τοῦτο.

Ce livre-ci.

Ἐκεῖνο τὸ βιβλίον.

Ce livre-là.

Ἔχετε τὸ βιβλίον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο; Avez-vous ce livre-ci ou ce-lui-là?

Ἔχω τοῦτο, δὲν ἔχω ἐκεῖνο. J'ai celui-ci, je n'ai pas ce-lui-là.

Οὗτος, ἐκεῖνος.

Celui-ci, celui-là.

Ἔχω τοῦτον, ἢ ἐκεῖνον; Ai-je celui-ci ou celui-là?

Ἔχετε τοῦτον, δὲν ἔχετε ἐκεῖνον. Vous avez celui-ci, vous n'avez pas celui-là.

Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τοῦτον ἢ ἐκεῖνον L'homme a-t-il ce chapeau-ci ou celui-là?

Ἀλλὰ, ὅμως, πλήρ.

Mais.

Δὲν ἔχει τοῦτον, ἀλλ' ἐκεῖνον. Il n'a pas celui-ci, mais (il a celui-là.

Ἔχει τοῦτον, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνον. } Il a celui-ci, mais il n'a pas celui-là.

Τὸ γραμματίον.

} Il a celui-ci, mais non celui-là.

Τὸ ὑπερῶν, ἡ ἀποθήκη (γεννημάτων).

Le billet.

Le grenier.

Ὁ κόκκος, τὰ γεννήματα.

Le grain.

Ἔχετε τοῦτο τὸ γραμματίον, ἢ ἐκεῖνο; Avez-vous ce billet-ci ou ce-lui-là?

Δὲν ἔχω τοῦτο, ἀλλ' ἐκεῖνο.

Je n'ai pas celui-ci, mais j'ai celui-là, ἢ ἀπλῶς mais celui-là.

Ἔχω τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. J'ai celui-ci, mais je n'ai pas celui-là.

Ἔχει ὁ γείτων τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ κάτοπτρον; Le voisin a-t-il ce miroir-ci ou celui-là?

Ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. Il a celui-ci, mais il n'a pas celui-là.

Τὸ πέταλον.

Ἀγαπᾶν, ἐρέγεσθαι.

Ἀγαπῶ, ἐρέγομαι.

Ἀγαπᾶτε, ἐρέγεσθε.

Ἀγαπᾶτε; ἐρέγεσθε;

Le fer de cheval.

Aimer.

J'aime.

Vous aimez.

Aimez-vous?

Ὅρ, ἢν (τὸν ὅποιον, τὴν ὁποίαν ἀντωνυμία ἀναφορικῇ)

Ἀγαπᾶτε τὸν παῖδα, ὃν ἔχει ὁ ἀδελφός μου;

Τὸν ἀγαπᾶ.

Τὸν ἀγαπᾷ;

Ἔχετε τὸ γραμματίον τὸ ὅποιον ἔχει ὁ ἀδελφός μου;

Δὲν ἔχω τὸ γραμματίον τὸ ὅποιον ἔχει ὁ ἀδελφός σας.

Ὅρεγεςθε τὸν ἵππον ὃν ἔχω;

Ὅρέγομαι τὸ ἵππον ὃν ἔχετε.

Que, (pronom relatif.).

Aimez-vous l'enfant que mon frère a? (1).

Il l'aime.

L'aime-t-il?

Avez-vous le billet qu'a mon frère?

Je n'ai pas le billet qu'a votre frère.

Aimez-vous le cheval que j'ai?

J'aime le cheval que vous avez.

Ἐκεῖνος, ὅς, (ἐκεῖνος τὸν ὅποιον).

Δὲν ἀγαπῶ ἐκεῖνον ὃν ἀγαπᾶτε.

Δὲν ἀγαπῶ ἐκεῖνον ὃν ἔχει.

Ἔχω τὴν χειρίδα ἣν ἀγαπᾶτε;

Δὲν ἔχετε ἐκείνην ἣν ἀγαπῶ.

Celui que.

Je n'aime pas celui que vous aimez.

Je n'aime pas celui qu'il a.

Ai-je le gant que vous aimez?

Vous n'avez pas celui que j'aime.

ΘΕΜΑ 43.

Ποῖον χόρτον ἔχει ὁ ξένος; — Ἔχει τὸν τοῦ χωρικοῦ. — Ἔχει ὁ ναύτης τὸ κάτοπρόν μου; — Δὲν τὸ ἔχει. — Ὅρεγεςθε τοῦτο τὸ πυρσάκιον ἢ ἐκεῖνο; — Ὅρέγομαι τοῦτο (celui ci). — Ἔχετε τὸν χόρτον τοῦ κήπου μου ἢ τὸν τοῦ ἡμετέρου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸν τοῦ κήπου σας οὔτε τὸν τοῦ ἐμοῦ, ἀλλὰ τὸν τοῦ ξένου. — Ποῖαν χειρίδα

(1) Ὅταν τὸ ὑποκείμενον σύγκληται ἐκ περισσοτέρων λέξεων, τὸ ῥῆμα πρέπει νὰ προηγῇται αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀπομακρύνεται πολλὴ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας que. ὥς: Avez-vous le ruban d'or, qu'a le petit garçon de mon voisin? Ἔχετε τὴν χρυσοῦν ταινίαν, ἣν ἔχει ὁ παῖς τοῦ γείτονός μου;

ἔχει. — Ἐχω τὴν τοῦ ναύτου. — Ἐχετε τὸ στρώμα μου; — Τὸ ἔχω — Ποῖον χαρτοφυλάκιον ἔχει ὁ ναύτης; — Ἐχει τὸ ἰδικόν του. — Τίς ἔχει τὸ γραμματίον μου; — Ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὸ ἔχει. — Ἐχετε τὰ γεννήματα τῆς ἀποθήκης σας ἢ τῆς ἐμῆς; — Δὲν ἔχω οὔτε τὰ τῆς ἀποθήκης σας, οὔτε τὰ τῆς ἐμῆς, ἀλλ' ἔχω τὰ τοῦ ἐμπόρου μας. — Τίς ἔχει τὴν χειρίδα μου; — Ὁ ὑπηρέτης τὴν ἔχει. — Τί ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας; — Ἐχει τὸ δένδρον τοῦ κήπου τούτου. — Ἐχει τὸ βιβλίον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου; — Δὲν ἔχει τὸ βιβλίον ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ τοῦ παιδὸς τούτου. — Ἐχει ὁ χωρικός τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν βοῦν; — Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτον οὔτε ἐκεῖνον, ἀλλ' ἔχει ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ παῖς του. — Ἐχει ὁ ὄνος οὗτος τὸν χόρτον του, ἢ τὸν τοῦ ἵππου; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸν ἰδικόν του οὔτε τὸν τοῦ ἵππου του. — Ποῖον ἵππον ἔχει ὁ χωρικός; — Ἐχει τὸν τοῦ γείτονός σας. — Ἐχω τὸ γραμματίον σας ἢ τὸ ἰδικόν του; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὸ ἐμὸν οὔτε τὸ ἰδικόν του, ἀλλὰ (ἔχετε) τὸ τοῦ φίλου σας. — Ἐχετε τὸν χόρτον τοῦ ἵππου τούτου; — Δὲν ἔχω τὸν χόρτον του, ἀλλὰ τὸ πέταλόν του (son fer). — Ἐχει ὁ ἀδελφός σας τὸ γραμματίον μου ἢ τὸ ἰδικόν του; — Δὲν ἔχει οὔτε τὸ ἰδικόν σας οὔτε τὸ ἰδικόν του, ἀλλ' ἔχει τὸ τοῦ ναύτου. — Ἐχει ὁ ξένος τὸ πτηνόν μου ἢ τὸ ἰδικόν του; — Ἐχει τὸ τοῦ λοχαγοῦ. — Ἐχετε τὸ δένδρον τοῦ κήπου τούτου; — Δὲν τὸ ἔχω. — Πεινᾷτε ἢ διψᾷτε; — Οὔτε πεινᾷ οὔτε διψᾷ, ἀλλὰ νυστάζω.

ΘΕΜΑ 14.

Ἐχει ὁ ναύτης τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πτηνόν; — Δὲν ἔχει τοῦτο, ἀλλ' ἐκεῖνο. — Ἐχει ὁ ὑπηρέτης σας τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ σάρωθρον; — Ἐχει τοῦτο, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνο. — Ἐχει ὁ μάγειρός σας τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ὀρνιθοπούλι; — Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτο οὐτ' ἐκεῖνο, ἀλλ' ἔχει τὸ τοῦ γείτονός του. — Ἐχω δίκαιον ἢ ἀδικον; — Δὲν ἔχετε οὔτε δίκαιον οὔτε ἀδικον, ἀλλὰ τὸ καλὸν παιδίον σας ἔχει ἀδικον. — Ἐχω ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν μάχιραν; — Δὲν ἔχετε οὔτε ταύτην οὔτε ἐκείνην. — Τί ἔχω; — Οὐδὲν ἔχετε καλόν, ἀλλ' ἔχετε κατὶ κακόν. — Ἀγαπᾷτε τὸν καρφὲν τὸν ὁποῖον ἔχω; — Δὲν ἀγαπᾷ ἐκεῖνον ὃν ἔχετε. — Ποῖον ἵππον ὀρέγεσθε; — Ὀρέγομαι ἐκεῖνον ὃν ἔχει ὁ ἀδελφός σας. — Ὀρέγεσθε τὸν ὄνον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ φίλος μου; — Δὲν ὀρέγομαι ἐκεῖνον ὃν ἔχει αὐτός, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχετε ὑμεῖς. — Ἐχει ὁ φίλος σας τὸ κάτοπτρον τὸ ὁποῖον ὀρέγεσθε, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀρέγομαι; — Δὲν ἔχει οὐτ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀρέγεσθε, οὐτ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀρέγομαι. — Ποῖον ἔχει; — Ἐχει τὸ ἰδικόν του.

Ἐχω τὴν χρυσὴν ἢ τὴν ἀργυρᾶν λυχνίαν σας; — Δὲν ἔχετε οὔτε τὴν χρυσὴν οὔτε τὴν ἀργυρᾶν λυχνίαν μου, ἀλλ' ἔχετε (mais vous avez) τὴν σιδηρᾶν λυχνίαν μου. — Ἐχετε τὸν ὑπενδύτην μου ἢ τὸν τοῦ ῥάπτου; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸν ἰδικόν σας οὔτε τὸν τοῦ ῥάπτου. — Ποῖον ἔχετε; — Ἐχω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ φίλος μου. — Κρυόνετε ἢ αἰσθάνεσθε ζέστην; — Οὔτε κρυώνω οὔτε ζέστην αἰσθάνομαι ἀλλὰ διψῶ. — Ὁ φίλος σας φοβεῖται ἢ ἐντρέπεται; — Οὔτε φοβεῖται οὔτε ἐντρέπεται, ἀλλὰ νυστάζει. — Τίς ἔχει ἄδικον; — Ὁ φίλος σας ἔχει ἄδικον. — Ἐχει κανεὶς τὸ ἀλεξιθερόχον μου; — Οὐδεὶς τὸ ἔχει. — Ἐντρέπεται κανεὶς; — Οὐδεὶς ἐντρέπεται, ἀλλ' ὁ φίλος μου πεινᾷ. — Ἐχει ὁ πλοίαρχος τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον ὀρέγεσθε, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀρέγομαι; — Δὲν ἔχει οὔτε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀρέγεσθε, οὔτ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀρέγομαι. — Ποῖον ἔχει; — Ἐχει τὸ τοῦ φίλου του. — Ἐχει δίκαιον ἢ ἄδικον; — Οὔτε δίκαιον ἔχει οὔτε ἄδικον. — Ἐχει ὁ Γάλλος τίποτε καλὸν ἢ κακόν; — Δὲν ἔχει οὔδε καλὸν οὔδε κακόν, ἀλλ' ἔχει τι κομψὸν (ώραϊον). — Τί ὠραϊον ἔχει; — Ἐχει τὸ ὠραϊον ὀρνιθοπούλι. — Ἐχει τὸ ὠραϊον δίπτυρον; — Δὲν τὸ ἔχει, ἀλλ' ὁ φίλος του τὸ ἔχει.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Neuvième Leçon.

ΚΑΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

ἀμφοτέρων τῶν γειῶν,
πρὸ συμφώνου, φωνήεντος, καὶ ἡ ἀφώνου.

Πληθυντικός.

Pluriel.

Ὅρ.	οἱ,	αἱ.	Nom.	les.
Γεν.	τῶν,	τῶν.	Gen.	des.
Δοτ.	τοῖς,	ταῖς.	Dat.	aux.
Αἰτ.	τοὺς,	τάς.	Acc.	les.

Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ.

Κατ'ὼρ. Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς σχηματίζεται προσθέσει τοῦ συμφώνου *s* ἐν τῷ τέλει τοῦ ὀνόματος. Οἷον,

Τὰ βιβλία.	Les livres.
Τὰ καλὰ βιβλία.	Les bons livres.
Τῶν βιβλίων.	Des livres.
Αἱ ῥάβδοι.	Les bâtons.
Αἱ καλαὶ ῥάβδοι.	Les bons bâtons.
Τῶν ῥάβδων.	Des bâtons.
Οἱ γείτονες.	Les voisins.
Οἱ καλοὶ γείτονες.	Les bons voisins.
Οἱ φίλοι.	Les amis.
Οἱ καλοὶ φίλοι.	Les bons amis.
Τῶν φίλων.	Des amis.
Τῶν γειτόνων.	Des voisins.

Παρ. Α'. Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαίρουται.

Πρῶτον. Τὰ λήγοντα εἰς *s*, *x*, *z*, ἅτινα δὲν προσλαμβάνουσι *s*, ἀλλὰ μένουσιν ἀμετάβολα εἰς τὸν πληθυντικόν, οἷον.

Αἱ περικνημίδες.	Les bas.
Τὰ δάση.	Les bois.
Οἱ Γάλλοι.	Les Français.
Ὁ Ἀγγλος, οἱ Ἀγγλοι.	L'Anglais, les Anglais.
Ὁ λάκκος, οἱ λάκκοι.	Le creux, les creux.
Ἡ ρὶν (μύτη), αἱ ῥίνες.	Le nez, les nez.

Δεύτερον. Τὰ λήγονται εἰς τὰς διφθόγγους *au*, *eu*, καὶ τινὰ τῶν εἰς *ou*, προσλαμβάνουσι *x* ἀντὶ *s* (1), οἷον

Οἱ πῖλοι (τὰ καπέλλα).	Les chapeaux.
Τὰ πτηνά.	Les oiseaux.
Ὁ τόπος, (τὸ μέρος) οἱ τόποι, κτλ.	Le lieu, les lieux.
Τὸ πῦρ, τὰ πυρά.	Le feu, les feux.
Τὸ (λιθοκόλλητον) κόσμημα, τὰ κοσμήματα.	Le bijou, les bijoux.

(1) Ἐκ τῶν εἰς *ou* ληγόντων μόνον τὰ ἐξῆς προσλαμβάνουσι *x*. le chou (ἡ κράμβη), le caillou (ὁ γάλιξ), le bijou (τὸ κόσμημα) le genou (τὸ γόνυ), le hibou (ἡ γλαύξ), le joujou (τὸ ἄθυρμα, τὸ παιγνιδάκι) le pou (ὁ φθεῖρ). Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ τῶν εἰς *ou* ἀκολουθοῦσι τὴν γενικὴν κανόνα, προσλαμβάνοντα τὸ *s*,

Τρίτον. Τὰ λήγοντα εἰς *al* (2), καὶ τινὰ εἰς *ail* (3), τρέπουν εἰς κατάληξιν ταύτας εἰς *aux*, οἷον

Οἱ ἵπποι.

Les chevaux.

Ἡ ἐργασία, αἱ ἐργασίαι.

Le travail, les travaux.

Παρ. Β'. Ὑπάρχουσι καὶ ὀλίγαι ἄλλαι ἐξαιρέσεις εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀνομάτων, αἵτινες ἐκτεθῆσονται βαθμηδὸν ἐν τοῖς ἐπομένοις.

Τὰ πλοῖα.

Les bâtimens ἢ bâtimens (4).

Αἱ χειρίδες.

Les gants.

Τὰ βιβλία μου.

Mes livres.

Τὰ βιβλία σας.

Vos livres.

Ἔχετε τὰ μικρὰ μαχαίριά μου;

Avez-vous mes petits couteaux?

Δὲν ἔχω τὰ μικρὰ μαχαίριά σας,

J'en'ai pas vos petits couteaux,

ἀλλ' ἔχω τὰ μεγάλὰ μαχαίριά σας.

mais j'ai vos grands couteaux.

Ἑνικός τοῦ Ἀρσενικοῦ.

Πληθυντικοῦ κοινοῦ γένους.

Ὁ ἐμὸς (ὁ ἰδικός μου), *Mon.*

Οἱ ἐμοὶ (οἱ ἰδικοὶ μου), *Mes*

Ὁ ὑμέτερος (ὁ ἰδικός σας), *Votre.*

Οἱ ὑμέτεροι (οἱ ἰδικοὶ σας), *Vos*

Ὁ ἐὼς (ὁ ἰδικός του ἢ της), *Son.*

Οἱ ἐοὶ (οἱ ἰδικοὶ του ἢ της), *Ses*

Ὁ ἡμέτερος (ὁ ἰδικός μας), *Notre.*

Οἱ ἡμέτεροι (οἱ ἰδικοὶ μας), *Nos*

Ὁ σφέτερος (ὁ ἰδικός των), *Leur.*

Οἱ σφέτεροι (ἰδικοὶ των), *Leurs.*

ὡς *le clou* (τὸ καρφόν), πλ. *les clous* (τὰ καρφία), *le verrou* (ὁ μοχλός), πλ. *les verrous* (οἱ μοχλοὶ), κτλ.

(2) Πολλὰ τῶν εἰς *al* ληγόντων προσλαμβάνουσι κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα *s* ἅπλως, ἰδίως δὲ τὰ ἐξῆς: *le bal* (ὁ χορὸς) *le cal* (ὁ τύλος, μώλωψ), *le pal* (ὁ πάσσαλος), *le carnaval* (ἡ ἀπόκρισις), *le régal* (ἡ εὐωχία), *l'avail* (ἐγγύσις ἐπὶ συναλλαγῶν), κτλ. καὶ τινὰ ἐπιθετα, οἷον *fatal* (θλιβερός), *final* (τελικός), *navail* (ναυτικός) κτλ.

(3) Ἐκ τῶν εἰς *ail* ληγόντων τρέπουν τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς *aux* ἰδίως τὰ ἐξῆς: *le bail* (ἡ ἐκμίσθωσις), *le sous-bail* (ἡ ὑποεκμίσθωσις) *le corail* (τὸ κοράλλιον), *l'émail* (ὁ μίλος), *le soupirail* (τὸ ἀναπνευστήριον, ὅπῃ δι' ἧς εἰσέρχεται ἅψρ), *le travail* (ἡ ἐργασία), *le vantail* (τὸ θυροφυλλὸν διπλῆδος θύρας), *le ventail*, (ἡ τοῦ κράνους θυρίς). Τὰ λοιπὰ τῶν εἰς *ail* οἷον *l'attirail* (ἡ ἀποσκευή) *le détail* (ἡ λεπτομέρεια), *l'évantail* (τὸ ξιπίδιον) *le gouvernail* (τὸ πηδάλιον), *le portail* (τὰ προπύλαια, πρόθυρα ἐκκλησίας), *le sérail* (τὸ ἀνάκτορον τοῦ Σουλτάνου), κτλ. ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα, προσλαμβάνοντα *s*. — Τὸ δὲ *ail* (σκόροδον) ἔχει δύο πληθυντικούς *ails* καὶ *aux*.

(4) Κατὰ τινὰς γραμματικούς, τὰ μὲν πολυσύλλαβα τῶν εἰς *nt* λεγόντων ὀνομάτων ἀποκόπτουσι τὸ *t* εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, τὰ δὲ μονοσύλλαβα φυλάττουσιν αὐτὸ, ὡς *bâtimens* ἀντὶ *bâtiments*.

Har. I^o. Αἱ ἀνωτέρω κτητικαὶ λαμβάνονται πάντοτε μετὰ τοῦ νοῦ ὀνόματος ἐπιθετικῶς καὶ ἀνάνθρωπος.

Τὰ βιβλία τοῦ ἡ της.	Ses livres.
Τὸ βιβλίον μας, τὰ βιβλία μας.	Notre livre, nos livres.
Τὸ βιβλίον των, τὰ βιβλία των.	Leur livre, leurs livres.
Ποῖα βιβλία;	Quels livres?
Ποῖα;	Lesquels? (ἄνευ οὐσιαστού.)
Ταῦτα ἢ ἐκεῖνα τὰ βιβλία.	Ces livres.
Ὁ ὀφθαλμός, οἱ ὀφθαλμοί.	L'œil, les yeux.
Ὁ ψαλῖς (τὸ ψαλίδι).	Les ciseaux. (5).
Ποίους ἵππους ἔχετε;	Quels chevaux avez-vous?
Ἔχω τοὺς ὡραίους ἵππους τῶν καλῶν γειτόνων σας.	J'ai les beaux chevaux de vos bons voisins.
Ἔχω τὰς μικρὰς χειρίδας τοῦ;	Ai-je ses petits gants?
Δὲν ἔχετε τὰς μικρὰς χειρίδας τοῦ, ἀλλὰ τοὺς μεγάλους πῖλους τοῦ.	Vous n'avez pas ses petits gants mais vous avez ses grands chapeaux.
Ποῖας χειρίδας ἔχω;	Quels gants ai-je?
Ἔχετε τὰς ὡραίας χειρίδας τῶν ἀδελφῶν σας.	Vous avez les jolis gants de vos frères.
Ἔχετε τὰ μεγάλα σφυρία τῶν τεκτόνων;	Avez-vous les grands marteaux des charpentiers?
Δὲν ἔχω τὰ μεγάλα σφυρία των, ἀλλὰ τὰ μεγάλα καρφία των.	Je n'ai pas leurs grands marteaux, mais j'ai leurs grands clous.
Ἐχει ὁ ἀδελφός σας τὰ ξύλινα ὅπλα μου;	Votre frère a-t-il mes fusils de bois?
Δὲν ἔχει τὰ ξύλινα ὅπλα σας.	Il n'a pas vos fusils de bois.
Ποῖα ἔχει;	Lesquels a-t-il?
Ἔχετε τὰ ὡραῖα ἀλεξίβροχα τῶν Γάλλων;	Avez-vous les beaux parapluies des Français?
Δὲν ἔχω τὰ ὡραῖα ἀλεξίβροχα τῶν, ἀλλὰ τὰς ὡραίας ῥάβδους των.	Je n'ai pas leurs beaux parapluies, mais j'ai leurs beaux bâtons.
Οἱ βόες.	Les bœufs.
Οἱ ἄνοι.	Les ânes.

(5) Πληθυντικῶς μόνον ἐν χρήσει. Ἐνικῶς δὲ ciseau, καλεῖται ὁ ἐγκοπτεῖν τὸ γλυφεῖν.

Τῶν κήπων μου.	De mes jardins.
Τῶν δασῶν σας.	De vos bois.
Ἔχετε τὰ δένδρα τῶν κήπων μου;	Avez-vous les arbres de mes jardins.
Δὲν ἔχω τὰ δένδρα τῶν κήπων σας.	Je n'ai pas les arbres de vos jardins.
Τῶν ὠραίων κήπων μου.	De mes jolis jardins.
Τῶν ὠραίων ἵππων μου.	De mes beaux chevaux.
Ἔχετε τὰ βύρσινα πέδιλά μου;	Avez-vous messouliers de cuir?
Δὲν ἔχω τὰ βύρσινα πέδιλά σας, ἀλλὰ τὰ ἐξ ἐρίου φορέματά σας.	J'en'ai pas vos souliers de cuir, mais j'ai vos habits de drap.
Ὁ ἄρτος, οἱ ἄρτοι.	Le pain, les pains.
Ζητεῖν, ἐρευνᾶν.	Chercher.
Ζητῶ, ἐρευνῶ.	Je cherche.
Ζητεῖτε, ἐρευνᾶτε.	Vous cherchez.
Ζητεῖτε; ἐρευνᾶτε;	Cherchez-vous?
Ζητεῖ, ἐρευνᾷ.	Il cherche.
Ζητεῖ; ἐρευνᾷ;	Cherche-t-il?

ΘΕΜΑ. 46

Ἔχετε τὰς χειρίδας;—Μάλιστα, κύριε, ἔχω τὰς χειρίδας.—Ἔχετε τὰς χειρίδας μου;—Ὁχι, κύριε, δὲν ἔχω τὰς χειρίδας σας.—Ἔχω τὰ κάτοπτρά σας;—Ἔχετε τὰ κάτοπτρά μου.—Ἔχω τὰ ὠραῖα χαρτοφυλάκιά σας;—Δὲν ἔχετε τὰ ὠραῖα χαρτοφυλάκιά μου.—Τί χαρτοφυλάκια ἔχω;—Ἔχετε τὰ ὠραῖα χαρτοφυλάκια τῶν φίλων σας.—Ζητεῖ ὁ ξένος τὰ καλὰ πυρστόλιά μας;—Δὲν ζητεῖ ὁ ξένος τὰ καλὰ πυρστόλιά μας, ἀλλὰ τὰ καλὰ πλοῖά μας.—Τίς ἔχει τοὺς ὠραίους ἵππους μας;—Οὐδεὶς ἔχει τοὺς ὠραίους ἵππους σας, ἀλλ' ἔχει τις τοὺς ὠραίους βόας σας.—Ἔχει ὁ γείτων ὑμῶν τὰ δένδρα τῶν κήπων σας;—Δὲν ἔχει τὰ δένδρα τῶν κήπων μου, ἀλλ' ἔχει (mais il a) τὰ ὠραῖα κοσμήματά σας.—Ἔχετε τὸν γόρτον τῶν ἵππων;—Δὲν ἔχω τὸν γόρτον των, ἀλλὰ τὰ πέταλά των (mais leurs fers).—Ἔχει ὁ ράπτης τὰ ὠραῖα χρυσᾶ κομβία μου;—Δὲν ἔχει τὰ ὠραῖα χρυσᾶ κομβία σας, ἀλλὰ τὰς ὠραίας χρυσᾶς κλωστής σας.—Τί ἔχει ὁ ναύτης;—Ἔχει τὰ ὠραῖα πλοῖά του.—Ἔχει τὰς ράβδους μου ἢ τὰ ὄπλα μου;—Δὲν ἔχει οὔτε τὰς ράβδους σας οὔτε τὰ ὄπλα σας.—Τίς ἔχει τοὺς καλοὺς ὑπενδύτας τοῦ ράπτου;—Οὐδεὶς ἔχει τοὺς ὑπενδύτας του, ἀλλὰ καπνιστοὺς ἔχει τὰ

ἀργυρὰ κομβία του.—Ἐχει ὁ παῖς τοῦ Γάλλου τὰ καλὰ ἀλεξι-
βρογὰ μου;—Δὲν ἔχει τὰ καλὰ ἀλεξιβρογὰ σας, ἀλλὰ τὸ καλὸν
ψαλίδιόν σας.—Ἐχει ὁ σκυτοτόμος τὰ βύρσινα πέδιλά μου;—
Ἐχει τὰ βύρσινα πέδιλά σας.—Τί ἔχει ὁ πλοίαρχος;—Ἐχει τοὺς
καλοὺς ναύτας του.

ΘΕΜΑ 17.

Ποῖα στρώματα ἔχει ὁ ναύτης;—Ἐχει τὰ καλὰ στρώματα τοῦ
πλοίαρχου του.—Ποίους κήπους ἔχει ὁ Γάλλος;—Ἐχει τοὺς κή-
πους τοῦ Ἀγγλου.—Ποίους ὑπηρέτας ἔχει ὁ Ἀγγλος;—Ἐχει τοὺς
ὑπηρέτας τοῦ Γάλλου.—Τί ἔχει τὸ παιδίον σας;—Ἐχει τὰ ὠραῖα
πτ�νά του.—Τί ἔχει ὁ ἑμπόρος;—Ἐχει τὰ ὠραῖα κιθώτιά μας.
—Τί ἔχει ὁ ἀρτοποιός;—Ἐχει τοὺς ὠραίους ὄνους μας.—Ἐχει τὰ
καρφία μας ἢ τὰ σφυρία μας;—Δὲν ἔχει οὔτε τὰ καρφία μας οὔτε
τὰ σφυρία μας, ἀλλ' ἔχει τοὺς καλοὺς ἄρτους μας.—Ἐχει ὁ λε-
πτουργὸς τὰ σιδηρὰ σφυρία του;—Δὲν ἔχει τὰ σιδηρὰ σφυρία του,
ἀλλὰ τὰ σιδηρὰ καρφία του.—Ποῖα δίπυρα ἔχει ὁ ἀρτοποιός;—
Ἐχει τὰ δίπυρα τῶν φίλων του.—Ἐχει ὁ φίλος μας τὰ ὠραῖα μο-
λυβδοκόνδυλά μας;—Δὲν ἔχει τὰ ὠραῖα μολυβδοκόνδυλά μας.—
Ποῖα ἔχει;—Ἐχει τὰ μικρὰ μολυβδοκόνδυλα τῶν ἐμπόρων του.
—Ποῖα σάρωθρα ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας;—Ἐχει τὰ σάρωθρα τῶν κα-
λῶν ἐμπόρων του.—Ἐχει ὁ φίλος σας τὰ μικρὰ μαχαίρια τῶν ἐμ-
πόρων μας;—Δὲν ἔχει τὰ μικρὰ μαχαίριά των, ἀλλὰ τοὺς χρυ-
σοὺς λύχνους των.—Ἐχετε τὰ κοσμήματα ταῦτα;—Δὲν ἔχω τὰ
κοσμήματα ταῦτα, ἀλλ' ἔχω τὰ ἀργυρὰ ἐκεῖνα μαχαίρια.—Ἐχει
ὁ ἄνθρωπος τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ γραμματίον;—Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτο,
οὔτ' ἐκεῖνο.—Ἐχει τὸ βιβλίον σας ἢ τὸ τοῦ φίλου σας;—Δὲν ἔχει
οὔτε τὸ ἰδικόν μου οὔτε τὸ τοῦ φίλου μου, ἔχει τὸ ἰδικόν του.—
Ἀγαπᾷ ὁ ἀδελφός σας (votre frere aime-t-il) τὸν οἶνον τὸν ὀ-
παῖον ἔχω ἢ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχετε; — Δὲν ἀγαπᾷ οὔτε (il n'
aime ni) ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχω, οὔτε ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔχετε.
—Ποῖον οἶνον ἀγαπᾷ;—Ἀγαπᾷ τὸν τῶν ἐμπόρων του.—Ἀρέσκει
ὑμῖν ὁ σάκκος, ὃν ἔχει ὁ ὑπηρέτης μου; — Δὲν μοὶ ἀρέσκει ὁ σάκ-
κος, ὃν ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας.—Ζητεῖτε τὸ ὀρνιθοπούλι τὸ ὁποῖον
ἔχει ὁ μάγειρός μου, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ χωρικός;—Δὲν ζητῶ
οὔτε (je ne cherche ni) ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ μάγειρός σας οὔτ'
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ χωρικός.—Κρυώνει ὁ χωρικός, ἢ αἰσθάνεται
ζέστην;—Οὔτε κρυώνει οὔτε ζέστην αἰσθάνεται.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Deuxième Leçon.

Οί, ἃ (ἐκεῖνοι, ἐκεῖνα).

Ceux.

Ἔχετε τὰ βιβλία μου, ἢ τὰ (ἐκεῖ- Avez-vous mes livres, ou
να) τοῦ ἀνθρώπου; ceux de l'homme?
Δὲν ἔχω τὰ ἰδικά σας, ἔχω τὰ Je n'ai pas les vôtres, j'ai ceux
τοῦ ἀνθρώπου. de l'homme.

Ἐκεῖνοι οὗς (ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους). Ceux que.
Ζητεῖτε τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἔχω; Cherchez-vous les livres que
j'ai?
Ζητῶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχετε. Je cherche ceux que vous avez
Ζητεῖ ὁ Ἀγγλος τὰ μαχαίρια τὰ L'Anglais cherche-t-il les cou-
ὁποῖα ἔχετε, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁ- teaux que vous avez, ou
ποῖα ἔχω. ceux que j'ai?
Δὲν ζητεῖ οὐτ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα Il ne cherche ni ceux que vous
ἔχετε, οὐτ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα avez, ni ceux que j'ai.
ἔχω.

Ποῖα μαχαίρια ζητεῖ; Quels couteaux cherche-t-il?
Ζητεῖ τὰ ἰδικά του. Il cherche les siens.

Ἐνικός

Πληθυντικός

Ὁ ἐμός (ἰδικός μου) le mien. Οἱ ἐμοὶ (ἰδικοί μου) les miens.
Ὁ ὑμέτερος (ἰδικός σας) le vôtre. Οἱ ὑμέτεροι (ἰδικοί σας) les vôtres.
Ὁ ἐός (ἰδικός του, της) le sien. Οἱ ἐοὶ (ἰδικοί του, της) les siens.
Ὁ ἡμέτερος (ἰδικός μας) le nôtre. Οἱ ἡμέτεροι (ἰδικοί μας) les nôtres.
Ὁ σφέτερος (ἰδικός των) le leur. Οἱ σφέτεροι (ἰδικοί των) les leurs.

Παρ. Α'. Αἱ ἀνωτέρω κτητικαὶ εἶναι μὲν αἱ αὐταὶ μὲ τὰς προη-
γουμένας, δὲν τίθενται ὅμως ποτὲ μετὰ τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ μό-
ναι πάντοτε ἐνάρθως, ἐννοουμένου ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ
κτήματος.

Ταῦτα τὰ βιβλία.

Ces livres-ci.

Ἐκεῖνα τὰ βιβλία.

Ces livres-là.

Ἔχετε ταῦτα ἢ ἐκεῖνα τὰ βιβλία; Avez-vous ces livres-ci ou ceux-là?

Παρ. Β'. Σημειωτέον ὅτι αἱ ἀντωνυμῖαι *ce, cet, ces*, λαμβάνονται πάντοτε μετὰ τῶν ὀνομάτων ἐπιθετικῶς. (Ὁρα Μαθ. II' καὶ Θ'.) Δὲν ἔχω οὔτε ταῦτα οὔτ' ἐκεῖνα. | Je n'ai ni ceux-ci ni ceux-là. Οὔτε ταῦτα ἔχω οὔτ' ἐκεῖνα.

Οὔτοι (πληθυντ. τοῦ οὔτοσί). *Ceux-ci* (πληθ. τοῦ *celui-ci*).
Ἐκεῖνοι (πληθ. τοῦ ἐκεῖνοσί). *Ceux-là* (πληθ. τοῦ *celui-là*).
Ἔχω ταῦτα ἢ ἐκεῖνα; Ai-je ceux-ci ou ceux-là?
Ἔχετε ταῦτα, δὲν ἔχετε ἐκεῖνα. Vous avez ceux-ci; vous n'avez pas ceux-là.

Ἔχω τὰ κάτοπτρα τῶν Γάλλων Ai-je les miroirs des Français
ἢ τὰ τῶν Ἀγγλῶν; ou ceux des Anglais?
Οὔτε ταῦτα ἔχετε οὔτ' ἐκεῖνα. | Vous n'avez ni ceux-ci ni
Οὔτε τὰ μὲν οὔτε τὰ δὲ ἔχετε. ceux-là.

Παρ. Γ'. Τὸ ἐλληνικὸν ὁ μὲν, ὁ δὲ, καὶ τὸ πληθυντικὸν οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἐξηγῆται παρὰ Γάλλοις διὰ τῶν ἀντωνυμιῶν *celui-ci* καὶ *celui-là* διὰ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, καὶ *ceux-ci* καὶ *ceux-là* διὰ τὸν πληθυντικὸν, ἀλλ' ἀπαγγέλλονται ἐν ἀντιστροφῇ τάξει, δηλαδή τὸ μὲν *celui-ci* ἀναφέρεται εἰς τὸ ὁ δὲ, τὸ δὲ *celui-là* εἰς τὸ ὁ μὲν.

Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὰ κοσμημᾶτα L'homme a-t-il ces bijoux-ci
ταῦτα ἢ ἐκεῖνα; ou ceux-là?
Ἔχει ταῦτα, ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνα. Il a ceux-ci, mais il n'a pas ceux-là.

Ἔχετε τὰ ὅπλα σας ἢ τὰ ἰδικά Avez-vous vos fusils ou les
μοῦ; miens?
Δὲν ἔχω οὔτε τὰ ὑμέτερα οὔτε Je n'ai ni les vôtres ni les
τὰ ἐμὰ, ἀλλὰ τὰ τῶν καλῶν miens, mais j'ai ceux de
φίλων μας. nos bons amis.

ΘΕΜΑ 18.

Ζητεῖτε ταῦτα τὰ γραμμᾶτια ἢ ἐκεῖνα;—Δὲν ζητῶ οὔτε ταῦτα οὔτ' ἐκεῖνα.—Ζητεῖτε τοὺς ἄνθρωπους τῶν Γάλλων ἢ τοὺς τῶν Ἀγγλῶν;—Ζητῶ τοὺς τῶν Ἀγγλῶν, ἀλλὰ δὲν ζητῶ τοὺς τῶν Γάλλων.—Ποίους; βίους ζητεῖτε;—Ζητῶ τοὺς τῶν ξένων. Ζητεῖτε τὰ κιβώτια, τὰ ὅποια ἔχω;—Δὲν ζητῶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔχετε ὑμεῖς, ἀλλ'.

ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ ἀδελφός σας. — Ζητεῖ ὁ ἀδελφός σας (voire frère cherche-t-il) τὰ δίπυρά σας ἢ τὰ ἐμά; — Οὔτε τὰ ὑμέτερα ζητεῖ οὔτε τὰ ἐμά. — Ποῖα δίπυρα ζητεῖ (cherche-t-il?); — Ζητεῖ τὰ ἰδικά του. — Ποίους ἱπποὺς ζητεῖ ὁ φίλος σας; — Ζητεῖ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔχω. — Ἐχει ὁ φίλος σας τὰ βιβλία μου ἢ τὰ ἰδικά του; — Δὲν ἔχει οὔτε τὰ ἰδικά σας οὔτε τὰ ἰδικά του, ἀλλ' ἔχει τὰ τοῦ πλοιάρχου. — Ἐχω τοὺς ὑπενδύτας σας ἢ τοὺς τῶν ραπτῶν; — Δὲν ἔχετε οὔτε τοὺς μὲν οὔτε τοὺς δέ. — Ἐχω τοὺς ὑπενδύτας μας; — Δὲν ἔχετε τοὺς ἰδικούς μας, ἀλλὰ τοὺς τῶν γειτόνων μας. — ἔχετε τοὺς πῖλους τῶν ναυτῶν; — Δὲν ἔχω τοὺς πῖλους τῶν, ἀλλὰ τὰ ὠραία πέδιλά τῶν. — Ποῖα κοσμήματα ἔχει ὁ παῖς σας; — Ἐχει τὰ ἰδικά του. — Ἐχω τὰ πέδιλά μου ἢ τὰ τῶν σκυτοτόμων; — Δὲν ἔχετε τὰ ἰδικά σας, ἀλλὰ τὰ ἰδικά τῶν.

ΘΕΜΑ 10.

Ποῖον χαρτίον ἔχει ὁ ἄνθρωπος; — Ἐχει τὸ ἰδικόν μας — Ἐχει τὸν καρφέν μας; — Δὲν τὸν ἔχει. — ἔχετε τὰ ἐνδύματά μας ἢ τὰ τῶν ξένων; — Δὲν ἔχω τὰ ἰδικά σας, ἀλλὰ τὰ ἰδικά τῶν. — Ἐχει ὁ λεπτοουργός σας τὰ σφυρία μας ἢ τὰ τῶν φίλων μας; — Δὲν ἔχει οὔτε τὰ ἰδικά σας οὔτε τὰ τῶν φίλων μας. — Ποῖα καρφία ἔχει; — Ἐχει τὰ καλὰ σιδηρὰ καρφία του. — Ἐχει κανεὶς τὰ πλοῖα τῶν Ἀγγλων; — Οὐδεὶς ἔχει τὰ τῶν Ἀγγλων, ἀλλὰ κάποιος ἔχει τὰ τῶν Γάλλων. — Τίς ἔχει τὰ ὀρνιθοπούλια τοῦ μαγείρου; — Οὐδεὶς ἔχει τὰ ὀρνιθοπούλιά του; ἀλλὰ κάποιος ἔχει τὸ βούτυρόν του. — Ποῖος ἔχει τὸν τυρόν του; — Τὸ παιδίον του τὸν ἔχει. — Τίς ἔχει τὸ παλαιὸν ὄπλον μου; — Ὁ ναύτης τὸ ἔχει. — Ἐχω τὸν σάκκον τοῦ χωρικοῦ ἐκείνου; — Δὲν ἔχετε τὸν σάκκον του, ἀλλὰ τὰ γεννήματά του. — Ποῖα πυροβόλα ζητεῖ ὁ Ἀγγλος; — Ζητεῖ ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἔχετε. — Ποῖα ἀλεξιβροχὰ ἔχει ὁ Γάλλος; — Ἐχει ἐκείνα τὰ ὁποῖα ζητεῖ ὁ φίλος του. — Ἐχει τὰ βιβλία μας; — Δὲν ἔχει τὰ ἰδικά μας, ἀλλ' ἐκείνα τὰ ὁποῖα ζητεῖ ὁ γείτων του. — Πεινᾷ ὁ παῖς τοῦ ἐμπόρου; — Δὲν πεινᾷ ἀλλὰ διψᾷ. — Κρυώνει ὁ φίλος σας ἢ ἔχει ζέστην; — Οὔτε κρυώνει, οὔτε ζέστην ἔχει. — Φοβεῖται; — Δὲν φοβεῖται, ἀλλ' ἐντρέπεται. — Ἐχει ὁ νέος τὰ σάρωθρα τῶν ὑπηρετῶν μας; — Δὲν ἔχει τὰ σάρωθρά τῶν ἀλλὰ τὰ σαπῶνιά τῶν. — Ποῖα μολυβδοκόνδυλα ἔχει; — Ἐχει τὰ τῶν παλαιῶν ἐμπόρων του. — ἔχετε τίποτε καλὸν ἢ κακόν; — Δὲν ἔχω οὐδὲ καλόν, οὐδὲ κακόν, ἀλλὰ κατὰ ὠραῖον. — Τί ὠραῖον ἔχετε; — Ἐχω τὸ ὠραῖον βωδινὸν τῶν μαγείρων μας. — Δὲν ἔχετε τὸ ὠραῖον πρόβειόν των; — Ὁχι, κύριε, δὲν τὸ ἔχω.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Onzième Leçon.

*Ο κτεῖς (τὸ κτένι).

Τὸ ποτήριον, ἡ ὕαλος.

*Ἐχετε τὰ μικρὰ κτενιά μου;

Τὰ ἔχω.

Le peigne.

Le verre.

Avez-vous mes petits peignes?

Je les ai.

Αὐτοὺς, τοὺς.

*Ἐχει τὰ ὠραῖα ποτήριά μου;

Τὰ ἔχει.

Τὰ ἔχω;

Τὰ ἔχετε.

Δὲν τὰ ἔχετε.

*Ἐχει ὁ ἄνθρωπος τὰ ὠραῖα πυρ-
στόλιά μου;

Δὲν τὰ ἔχει.

Τὰ ἔχει ὁ παῖς;

Οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔχουσι.

Τὰ ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι;

Δὲν τὰ ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι.

Les (πάντοτε πρὸ τοῦ ῥήμ.).

A-t-il mes beaux verres?

Il les a.

Les ai-je?

Vous les avez.

Vous ne les avez pas.

L'homme a-t-il mes beaux
pirlotolets?

Il ne les a pas.

Le garçon les a-t-il?

Les hommes les ont.

Les hommes les ont-ils?

Les hommes ne les ont pas.

Αὐτοὶ ἢ ἐκεῖνοι.

Τὰ ἔχουσι.

Δὲν τὰ ἔχουσι.

Τίς τὰ ἔχει;

Οἱ Γερμανοί.

Οἱ Τούρκοι.

Οἱ Γερμανοὶ τὰ ἔχουσι.

Οἱ Ἰταλοί.

Οἱ Ἰσπανοί.

*Ιls (προσωπικῇ ἀντων. πρὸς δή-
λωσιν τοῦ γ'. πλ. προσώπου.)*

Ils les ont.

Ils ne les ont pas.

Qui les a?

Les Allemands.

Les Turcs.

Les Allemands les ont.

Les Italiens.

Les Espagnols.

ΑΡΘΡΟΝ ΕΠΙΜΕΡΙΣΤΙΚΩΣ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΝ.

<i>Ἑρικός, (ἄρσεν.)</i>		<i>Πληθυντικός (ἄρσ. καὶ θηλ.)</i>	
Ὄνομ. du, de l' (πρὸ φων.)		Nom.	des.
Γεν. de.		Gén.	de.
Δοτ. à du, à de l' »		Dat.	à des.
Λίτ. du, de l' »		Acc.	des.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο μετὰ ὀνόματος.

<i>Ἑρικός.</i>			<i>Πληθυντικός.</i>		
<i>Ὄρομ</i>	du vin,	οἶνος. <i>Nom.</i>	des vins,	οἶνοι.	
<i>Γεν.</i>	de vin,	οἶνου. <i>Gén.</i>	de vins,	οἶνων.	
<i>Δοτ.</i>	à du vin,	οἶνω. <i>Dat.</i>	à des vis,	οἶναις.	
<i>Λίτ.</i>	du vin,	οἶνον. <i>Acc.</i>	des vins,	οἶνους.	

Παρ. Α'. Ὅπου ἡμεῖς ἐπὶ ἀορίστου ποσοῦ ἐκφέρομεν τὰ ὀνόματα ἀνθρώπου, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰς γενικὰς τῶν ἄρθρων, καλοῦντες αὐτὰς ἄρθρα ἐπιμεριστικά (articles partitifs).

Οἶνος, ον.	Du vin.
Ἄρτος, ον.	Du pain.
Βούτυρον.	Du beurre.
Γάλα.	Du lait.
Βιβλία.	Des livres.
Κομβία.	Des boutons.
Μαχαίρια.	Des couteaux.
Ἀνθρώποι, οὗς.	Des hommes.
Χρήματα.	De l'argent (ἐνικῶς πάντοτε.)
Χρυσὸς, ὄν.	De l'or.
Φίλοι, οὗς.	Des amis.
Ἔχετε οἶνον;	Avez-vous du vin?
ἔχω οἶνον.	J'ai du vin.
ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐριούχον;	Cet homme a-t-il du drap?
ἔχει ἐριούχον.	Il a du drap.
ἔχει βιβλία;	A-t-il des livres?
ἔχει βιβλία.	Il a des livres.
ἔχετε χρήματα;	Avez-vous de l'argent?
ἔχω χρήματα.	J'ai de l'argent.
ἔχετε τέκνα;	Avez-vous des enfants?
Δὲν ἔχω οἶνον.	Ne—pas de (ἐν ἀρνήσει).
	Je n'ai pas de vin.

Δὲν ἔχει χρῆματτα.	Il n'a pas d'argent.
Δὲν ἔχετε βιβλία.	Vous n'avez pas des livres.
Δὲν ἔχουσι φίλους.	Ils n'ont pas d'amis.

ΑΡΘΡΟΝ ΕΗΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ.

Πρὸ ἐπιθέτου καὶ ἐν ἀρήσει, γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ.
 'Or. de, Γεν. de, Δοτ. à de, Αἰρ. de.

Παρ. Β'. Τιθεμένου τοῦ ἐπιθέτου πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ χρώμεθα τῷ ἄρθρῳ De, ἐπομένου δὲ τοῦ ἐπιθέτου, χρώμεθα τῷ ἄρθρ. Du.	
Καλὸς οἶνος.	De bon vin,
Ἀσχημος τυρός.	De mauvais fromage.
Ἐξάρετος οἶνος.	D' excellent vin.
Ἐξάρετος καφές.	D' excellent caffè.
Καλὰ βιβλία.	De bons livres.
Ὠραία ποτήρια.	De jolis verres.
Παλαιὸς οἶνος ἢ οἶνος παλαιός.	Du vin vieux.
Παλαιοὶ οἶνοι.	Des vins vieux.
Φίλοι πιστοί.	Des amis fidèles.
Πιστός.	Fidèle.
Ἔχετε καλὸν βούτυρον;	Avez-vous de bon beurre?
Δὲν ἔχω καλὸν βούτυρον, ἀλλ' ἐξάρετον τυρόν.	Je n'ai pas de bon beurre, mais d' excellent fromage.
Ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος καλὰ βιβλία;	Cet homme a-t-il de bons livres?
Δὲν ἔχει καλὰ βιβλία.	Il n'a pas de bons livres.
Ἔχει ὁ ἔμπορος ὠραίας χειρίδας;	Le marchand a-t-il de jolis gants?
Δὲν ἔχει ὠραίας χειρίδας, ἀλλ' ὠραία κοσμήματα.	Il n'a pas de jolis gants, mais il a de jolis bijoux.
Τί ἔχει ὁ ἀρτοποιός;	Le boulanger qu'a-t-il?
Ἔχει ἐξάρετον ἄρτον.	Il a d' excellent pain.
Ὁ ζωγράφος.	Le peintre.
Ἡ εἰκών.	Le tableau.
Ἀνθρακες (κάρβουνα).	Du charbon (ἐνικῶς συνήθως).

ΘΕΜΑ 20.

Ἔχετε τὰ ὠραία ποτήριά μου;—Τὰ ἔχω.—Ἔχετε τοὺς ὠραί-

ους ἵππους τῶν Ἀγγλων;—Δὲν τοὺς ἔχω.—Ποῖας ῥάβδους ἔχετε;—Ἐχω τὰς τῶν ξένων.—Τίς ἔχει τὰ μικρὰ κτένιά μου;—Οἱ παῖδές μου τὰ ἔχουσι.—Ποῖα μαχαίρια ἔχετε;—Ἐχω τὰ τῶν φίλων σας.—Ἐχω τὰ καλὰ ὅπλα σας;—Ἵμεῖς δὲν τὰ ἔχετε, ἀλλ' οἱ φίλοι σας τὰ ἔχουσιν.—Ἐχετε τὰ ὠραῖα πυροστόλιά μου ἢ τῶν ἀδελφῶν μου;—Δὲν ἔχω οὔτε τὰ ὑμέτερα οὔτε τὰ τῶν ἀδελφῶν σας ἀλλὰ τὰ ἰδικά μου.—Ποῖα πλοῖα ἔχουσιν οἱ Γερμανοί;—Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἔχουσι πλοῖα.—Ἐχουσιν οἱ ναῦται τὰ ὠραῖα στρώματά μας;—Δὲν τὰ ἔχουσι.—Τὰ ἔχουσιν οἱ μάγειροι;—Τὰ ἔχουσιν.—Ἐχει ὁ πλοίαρχος τὰ ὠραῖα βιβλία σας;—Δὲν τὰ ἔχει.—Τὰ ἔχω;—Τὰ ἔχετε.—Δὲν τὰ ἔχετε.—Τὰ ἔχει ὁ Ἰταλός;—Τὰ ἔχει.—Ἐχουσιν οἱ Τοῦρκοι τὰ ὠραῖα ὅπλα μας;—Δὲν τὰ ἔχουσι.—Τὰ ἔχουσιν οἱ Ἰσπανοί;—Τὰ ἔχουσιν.—Ἐχει ὁ Γερμανός τὰ ὠραῖα ἀλεξίβροχα τῶν Ἰσπανῶν;—Τὰ ἔχει.—Τὰ ἔχει;—Μάλιστα, κύριε, τὰ ἔχει.—Ζητεῖ ὁ Ἰταλός τὰς κορυφάς (ἢ ὠραίας) χειρίδας μας;—Δὲν τὰς ζητεῖ.—Τίς τὰς ζητεῖ;—Ο Ἵσχυρος τὰς ζητεῖ.—Ζητεῖ ὁ ράπτης (le tailleur cherche-t-il) τοὺς ὑπενδύτας μας ἢ τοὺς τῶν φίλων μας;—Δὲν ζητεῖ οὔτε τοὺς μὲν οὔτε τοὺς δέ.—Ποῖα ἐνδύματα ζητεῖ;—Ζητεῖ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ Τοῦρκοι.—Ποίους σκύλους ζητεῖτε;—Ζητῶ ἐκεῖνους τοὺς ἁποίους ζητοῦσιν οἱ γείτονές μου.

ΘΕΜΑ 21.

Ἐχετε ξύλα; (ἐνικῶς).—Ἐχομεν ξύλα.—Ἐχει ὁ ἀδελφός σας σαπῶνιον;—Δὲν ἔχει σαπῶνιον.—Ἐχω πρόβειον;—Δὲν ἔχετε πρόβειον, ἀλλὰ βωδινόν.—Ἐχουσιν οἱ φίλοι σας χρήματα;—Ἐχουσι χρήματα.—Ἐχουσι γάλα;—Δὲν ἔχουσι γάλα, ἀλλ' ἔχουσιν ἐξαίρετον βοῦτυρον.—Ἐχω ξύλα;—Δὲν ἔχετε ξύλα, ἀλλ' ἔχετε ἄνθρακας (ἐνικῶς).—Ἐχει ἐριούχον ὁ ἔμπορος;—Δὲν ἔχει ἐριούχον, ἀλλ' ὠραίας περικνημίδας.—Ἐχουσιν οἱ Ἀγγλοὶ ἄργυρον;—Δὲν ἔχουσιν ἄργυρον, ἀλλ' ἐξαίρετον σίδηρον.—Ἐχετε καλὸν καφφέν;—Δὲν ἔχω καλὸν καφφέν, ἀλλ' ἐξαίρετον οἶνον.—Ἐχει ὁ ἔμπορος καλὰ βιβλία;—Ἐχει καλὰ βιβλία.—Ἐχει ὁ νέος γάλα;—Δὲν ἔχει γάλα, ἀλλ' ἐξαίρετον σοκολάτον.—Ἐχουσιν οἱ Γάλλοι καλὰς χειρίδας;—Ἐχουσιν ἐξαίρετους χειρίδας.—Ἐχουσι πτηνά;—Δὲν ἔχουσι πτηνά, ἀλλ' ἔχουσιν ὠραῖα κοσμήματα.—Τίς ἔχει τὰ ὠραῖα ψαλίδια τῶν Ἀγγλων;—Οἱ φίλοι τῶν τὰ ἔχουσι.—Τίς ἔχει τὰ καλὰ δῖπυρα τῶν ἀρτοποιῶν;—Οἱ ναῦται τοῦ πλοίαρχου μας τὰ

ἔχουσι.—Τί ἔχουσιν οἱ Ἰταλοί;—ἔχουσιν ὠραίας εἰκόνας.—Τί ἔχουσιν οἱ Ἰσπανοί;—ἔχουσιν ὠραίους ὄνους.—Τί ἔχουσιν οἱ Γερμανοί;—ἔχουσι καλὰ γεννήματα.

THEMA 22.

ἔχετε φίλους;—ἔχω φίλους.—ἔχουσιν οἱ φίλοι σας πῦρ;—ἔχουσι πῦρ.—ἔχουσιν οἱ σκυτοτόμοι καλὰ πέδιλα;—Δὲν ἔχουσι καλὰ πέδιλα, ἀλλ' ἐξαίρετον βύρσαν.—ἔχουσιν οἱ ράπται καλοὺς ὑπενδύτας;—Δὲν ἔχουσι καλοὺς ὑπενδύτας, ἀλλ' ἐξαίρετον ἐριούχον.—ἔχει ὁ ζωγράφος ἀλεξίβροχα;—Δὲν ἔχει ἀλεξίβροχα, ἀλλ' ἔχει ὠραίας εἰκόνας.—ἔχει τὰς εἰκόνας τῶν Γάλλων ἢ τὰς τῶν Ἰταλῶν;—Δὲν ἔχει οὔτε ταύτας οὔτ' ἐκείνας.—Ποίας ἔχει;—ἔχει τὰς τῶν καλῶν φίλων του.—ἔχουσιν οἱ Ῥῶσσοι (les Russes) τίποτε καλόν;—ἔχουσι κατ' ἐλάχιστον καλόν.—Τί καλὸν ἔχουσιν;—ἔχουσι καλοὺς βόας.—ἔχει κανεὶς τὰ μικρὰ κτένιά μου;—Οὐδεὶς τὰ ἔχει.—Τίς ἔχει τὰ ὠραῖα ὀρνιθοπούλια τοῦ χωρικοῦ;—Οἱ μάγειροί σας τὰ ἔχουσι.—Τί ἔχουσιν οἱ ἀρτοποιοί;—ἔχουσιν ἐξαίρετον ἄρτον.—ἔχουσιν οἱ φίλοι σας παλαιοὺς οἶνους;—Δὲν ἔχουσι παλαιοὺς οἶνους, ἀλλὰ καλὸν γάλα.—ἔχει κανεὶς τὰς χρυσὰς λυχνίας σας;—Οὐδεὶς τὰς ἔχει.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Deuxième Leçon.

Ἐξ αὐτοῦ, ἐξ αὐτῆς,	Ἐν (τίθεται πάντοτε πρὸ τοῦ ῥήματος).
Ἐξ αὐτῶν.	
ἔχετε οἶνον.	Avez-vous du vin?
ἔχω (ἐξ αὐτοῦ).	J'en ai.
ἔχετε ἄρτον;	Avez-vous du pain?
Δὲν ἔχω (ἐξ αὐτοῦ).	Je n'en ai pas.
ἔχετε καλὸν οἶνον;	Avez-vous de bon vin?
ἔχω καλόν.	J'en ai de bon.
ἔχω καλὸν ἐριούχον;	Ai-je de bon drap?

Δὲν ἔχετε καλόν.

Vous n'en avez pas de bon.

Παρ. Α'. Τῆς μονοσυλλάβου ταύτης ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἐν πολλῇ εἶναι ἡ χρῆσις παρὰ Γάλλοις, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῆς λέξεως, ἰσοδυναμεῖ δὲ μὲ γενικὴν ἢ ἀφαιρετικὴν τριτοπροσώπου ἀντωνυμίαν παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ, τιθεμένη ἐπὶ προσώπων τε καὶ πραγμάτων ἐννοουμένων ἀπὸ κοινοῦ.

Ἔχει ὁ ἔμπορος ζάχαριν;

Le marchand a-t-il du sucre?

Ἔχει ζάχαριν.

Il a du sucre.

Ἔχει (ἐξ αὐτῆς).

Il en a.

Δὲν ἔχει.

Il n'en a pas.

Ἔχει καλὴν ζάχαριν;

A-t-il de bon sucre?

Ἔχει καλὴν.

Il en a de bon.

Δὲν ἔχει καλὴν.

Il n'en a pas de bon.

ἔχω ἄλας;

Ai-je du sel?

ἔχετε ἄλας.

Vous avez du sel.

Δὲν ἔχετε ἄλας.

Vous n'avez pas de sel.

ἔχετε.

Vous en avez.

Δὲν ἔχετε.

Vous n'en avez pas.

ἔχετε πέδιλα;

Avez-vous des souliers?

ἔχω πέδιλα.

J'ai des souliers.

Δὲν ἔχω πέδιλα.

Je n'ai pas de souliers.

ἔχω.

J'en ai.

Δὲν ἔχω.

Je n'en ai pas.

ἔχει ὁ ἄνθρωπος καλοὺς ἵππους;

L'homme a-t-il de bons chevaux?

ἔχει καλοὺς.

Il en a de bons.

Δὲν ἔχει καλοὺς.

Il n'en a pas de bons.

ἔχει κομψὰ μαχαίρια;

A-t-il de jolis couteaux?

ἔχει κομψὰ.

Il en a de jolis.

Δὲν ἔχει κομψὰ.

Il n'en a pas de jolis.

ἔχει χρήματα;

A-t-il de l'argent?

ἔχει.

Il en a.

Δὲν ἔχει.

Il n'en a pas.

ἔχουσιν οἱ φίλοι μας καλὸν βού-
τυρον;

Nos amis ont-ils de bon
beurre?

ἔχουσι καλόν.

Ils en ont de bon.

Δὲν ἔχουσι καλόν.

Ils n'en ont pas de bon.

ἔχετε καλὰ ἢ κακὰ βιβλία;

Avez-vous de bons ou de
mauvais livres?

*Έχω καλά.	J'en ai de bons.
*Έχετε καλὸν ἢ κακὸν χαρτίον;	Avez-vous de bon ou de mauvais papier?
*Έχω καλόν.	J'en ai de bon.
Τίς ἔχει ἄσχημον οἶνον;	Qui a de mauvais vin?
*Ὁ ἔμπορός μας ἔχει.	Notre marchand en a.

Τί; (ὁποίου εἶδους;)	Quel? ἐν. Quels? πλ.
Τί ἄρτον ἔχει ὁ ἄρτοποιός;	Quel pain le boulanger a-t-il?
*Έχει καλόν.	Il en a de bon.
Τί πέδιλα ἔχει ὁ σκυτατόμος;	Quels souliers le cordonnier a-t-il?
*Έχει καλά.	Il en a de bons.
*Ὁ πιλοποιός (ὁ καπελλᾶς).	Le chapelier.
*Ὁ λεπτοουργός.	Le menuisier.
Τί πῖλους ἔχει ὁ πιλοποιός;	Quel chapeau le chapelier a-t-il?

Εἷς, ἕνα, ἕν.

Un.

ΚΛΙΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ.

*Ορ. εἷς,	ἢ τίς.	Nom.	un.
Γεν. ἐνός,	ἢ τινός.	Gén.	d' un.
Δοτ. ἐνὶ (εἰς ἕνα), ἢ τινὶ (εἰς τινά)		Dat.	à un.
Αἰτ. ἕνα	ἢ τινά.	Acc.	un.

Παρ. Β'. Ἐπὶ ἀορίστου ἀτόμου οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸ ἀριθμητικὸν un, εἷς, ἰσοδυναμοῦν τῇ ἀορίστῃ ἀντωνυμίᾳ τις καὶ τε. Οἷον.

*Ἴππος τις, εἷς ἵππος.	Un cheval.
*Έχετε (ἐν) βιβλίον;	Avez-vous un livre?
*Έχω βιβλίον ἢ ἐν βιβλίον.	J'ai un livre.
*Έχετε (ἐν) ποτήριον;	Avez-vous un verre?
Δὲν ἔχω ποτήριον.	Je n'ai pas un ἢ de verre.
*Έχω ἐν.	J'en ai un.
*Έχετε καλόν (τινα) ἵππον;	Avez-vous un bon cheval?
*Έχω (ἕνα) καλὸν ἵππον.	J'ai un bon cheval.
*Έχω ἕνα καλόν.	J'en ai un bon.
*Έχω δύο καλοὺς;	J'en ai deux bons.
*Έχω δύο καλὸς ἵππους.	J'ai deux bons chevaux.

Ἔχω τρεῖς καλούς.	J'en ai trois bons.
Ἔχω ὄπλον;	Ai-je un fusil?
Ἔχετε ὄπλον.	Vous avez un fusil.
Ἔχετε ἓν.	Vous en avez un.
Ἔχετε ἓν καλόν.	Vous en avez un bon.
Ἔχετε δύο καλά.	Vous en avez deux bons.
Ἔχει ὁ ἀδελφός σας φίλον τινά;	Votre frère a-t-il un ami?
Ἔχει (ἕνα) φίλον.	Il a un ami.
Ἔχει ἕνα.	Il en a un.
Ἔχει ἕνα καλόν.	Il en a un bon.
Ἔχει δύο καλούς.	Il en a deux bons.
Ἔχει τρεῖς καλούς.	Il en a trois bons.
Τέσσαρες.	Quatre.
Πέντε.	Cinq.
Ἔχει ὁ φίλος σας (ἓν) ὥραϊον μαχαίριον;	Votre ami a-t-il un joli cou- teau?
Ἔχει ἓν.	Il en a un.
Δὲν ἔχει.	Il n'en a pas.
Ἔχει δύο.	Il en a deux.
Ἔχει τρία.	Il en a trois.
Ἔχει τέσσαρα.	Il en a quatre.
Ἔχετε πέντε καλοὺς ἵππους;	Avez-vous cinq bons chevaux?
Ἔχω ἕξ.	J'en ai six.
Ἔχω ἕξ καλοὺς καὶ ἑπτὰ κακοὺς.	J'en ai six bons et sept mau- vais.
Τίς ἔχει ὥραϊον ἀλεξίβροχον;	Qui a un beau parapluie?
Ὁ ἔμπορος ἔχει ἓν.	Le marchand en a un.
Ἐῖς, μία, un, une.	13, treize.
Δύο; deux.	14, quatorze.
Τρία, τρεῖς, trois.	15, quinze.
4, quatre.	16, seize.
5, cinq.	17, dix-sept.
6, six.	18, dix-huit.
7, sept.	19, dix-neuf.
8, huit.	20, vingt.
9, neuf.	21, vingt-un.
10, dix.	30, trente.
11, onze.	31, trente-un.
12, douze.	40, quarante.

41, quarante-un.	90, quatre-vingt-dix.
50, cinquante.	99, quatre-vingt-dix-neuf.
51, cinquante-un.	100, cent.
60, soixante.	101, cent-un.
61, soixante-un.	1000, mille, (καὶ εἰς τὴν χρο- νολογίαν) mil.
70, soixante-dix.	1,000,000, un million.
71, soixante-onze.	10,000,000, dix millions.
80, quatre-vingt.	1000,000,000, mille millions.
81, quatre-vingt-un.	

ΘΕΜΑ 23.

Ἔχετε ἄλγας; — Ἐχω. — Ἔχετε καφέν; — Δὲν ἔχω. — Ἔχετε καλὸν οἶνον; — Ἐχω καλόν. — Ἔχετε καλὸν ἐριοῦχον; — Δὲν ἔχω καλὸν ἐριοῦχον, ἀλλ' ἔχω (mais j'ai) καλὸν χαρτίον. — Ἐχω καλὴν ζάχαριν; — Δὲν ἔχετε καλὴν. — ἔχει ὁ ἄνθρωπος καλὸν μέλι; — ἔχει. — ἔχει καλὸν τυρόν; — Δὲν ἔχει καλόν. — ἔχει ὁ Ἀμερικανὸς (l'Américain) γρήματα; — ἔχει. — ἔχουσιν οἱ Γάλλοι τυρόν; — Δὲν ἔχουσιν. — ἔχουσιν οἱ Ἀγγλοὶ καλὸν γάλα; — Δὲν ἔχουσι καλὸν γάλα, ἀλλ' ἔχουσιν (mais ils ont) ἐξαιρετον βοῦτυρον. — Τίς ἔχει καλὸν σαπώνιον; — Ὁ ἔμπορος ἔχει. — Τίς ἔχει καλὸν ἄρτον; — Ὁ ἄρτοποιὸς ἔχει. — ἔχει ὁ ξένος ξύλα; — ἔχει. — ἔχει ἄνθρακας; — Δὲν ἔχει. — Τί ρόζι ἔχετε; — Ἐχω καλόν. — Τί βύρσαν (πετσί) ἔχει ὁ ὑποδηματοποιὸς; — ἔχει ἐξαιρετον. — ἔχετε κοσμήματα; — Δὲν ἔχω. — Τίς ἔχει κοσμήματα; — Ὁ ἔμπορος ἔχει. — Ἐχω πέδιλα; — ἔχετε πέδιλα. — Ἐχω πῖλους; — Δὲν ἔχετε πῖλους. — ἔχει ὁ φίλος σας κομψὰ μαχαίρια; — ἔχει κομψὰ. — ἔχει καλοὺς βόας; — Δὲν ἔχει καλοὺς. — ἔχουσιν οἱ Ἰταλοὶ ὠραίους ἱπποὺς; — Δὲν ἔχουσιν ὠραίους. — Τίς ἔχει ὠραίους ὄνους; — Οἱ Ἰσπανοὶ ἔχουσιν.

ΘΕΜΑ 24.

ἔχει ὁ πλοίαρχος καλοὺς ναύτας; — ἔχει καλοὺς. — ἔχουσιν οἱ ναῦται καλὰ στρώματα; — Δὲν ἔχουσιν καλὰ. — Τίς ἔχει καλὰ δίπυρα; — Ὁ ἄρτοποιὸς τοῦ καλοῦ γείτονός μας ἔχει. — ἔχει ἄρτον; — Δὲν ἔχει. — Τίς ἔχει ὠραίας ταινίας; — Οἱ Γάλλοι ἔχουσι. — Τίς ἔχει ἐξαιρετα σιδηρὰ καρφία; — Ὁ τέκτων ἔχει. — ἔχει σφυρία; — ἔχει. — Τί σφυρία ἔχει; — ἔχει σιδηρᾶ. — Τί ἔχει ὁ ἀδελφός

σας;—Δὲν ἔχει τίποτε.—Κρυώνει;—Οὔτε κρυώνει οὔτε ζέσθην ἔχει.
—Φοβεῖται;—Δὲν φοβεῖται.—Ἐντρέπεται;—Δὲν ἐντρέπεται.—
Τί ἔχει;—Πεινᾷ.—Τίς ἔχει ὠραίας χειρίδας;—Ἐγὼ ἔχω.—Τίς
ἔχει ὠραίας εἰκόνας;—Οἱ Ἰταλοὶ ἔχουσιν.—Ἐχει ὁ πιλοποῖς (κα-
πελλάς) καλοὺς ἢ ἀσχημοὺς πῖλους;—Ἐχει καλοὺς.—Ἐχει ὁ ξυ-
λουργὸς καλὰ ἢ ἀσχημα ξύλα;—Ἐχει καλὰ.—Τίς ἔχει εὐμορφὰ
χαρτοφυλάκια;—Οἱ παῖδες τῶν γειτόνων μας ἔχουσιν.—Ἐχουσι
πτηνά;—Δὲν ἔχουσιν.—Ἐχετε σοκολάταν;—Δὲν ἔχω.—Τίς ἔχει;
—Ὁ ὑπηρετὴς μου ἔχει.—Ἐχει ὁ ὑπηρετὴς μου σάρωθρα;—Δὲν
ἔχει.—Τίς ἔχει;—Οἱ ὑπηρετὰ τοῦ γείτονός μου ἔχουσιν.

ΘΕΜΑ 25.

Ἐχετε μολυβδοκόνδυλον;—Ἐχω ἓν.—Ἐχει ὁ παῖς σας καλὸν
βιβλίον;—Ἐχει καλόν.—Ἐχει ὁ Γερμανὸς καλὸν πλοῖον;—Δὲν
ἔχει.—Ἐχει ὁ ράπτης καλὸν ἔνδυμα;—Ἐχει ἓν καλόν.—Ἐχει
δύο καλὰ.—Ἐχει τρία καλὰ.—Τίς ἔχει ὠραῖα πέδιλα;—Ὁ σκυ-
τοτόμος ἔχει.—Ἐχει ὁ πλοίαρχος ὠραῖον σάβλον;—Ἐχει δύο.—
Ἐχουσιν οἱ φίλοι σας δύο ὠραίους ἵππους;—Ἐχουσι τέσσαρας.
—Ἐχει ὁ νῆος καλὸν ἢ ἀσχημον πυρστόλιον;—Δὲν ἔχει καλόν, ἔχει
ἀσχημον.—Ἐχετε πῶμα;—Δὲν ἔχω.—Ἐχει ὁ φίλος σας καλὸν
ἐκπωμαστῆρα;—Ἐχει δύο.—Ἐχω φίλον;—Ἐχετε ἓνα καλόν.—
Ἐχετε δύο καλοὺς φίλους.—Ὁ ἀδελφός σας ἔχει τέσσαρας κα-
λοὺς φίλους.—Ἐχει ὁ τέκτων σιδηροῦν καρφίον;—Ἐχει ἕξ σιδηρὰ
καρφία.—Ἐχει ἕξ καλὰ καὶ ἑπτὰ ἀσχημα.—Τίς ἔχει καλὸν βω-
δινόν;—Ὁ μάγειρός μου ἔχει.—Τίς ἔχει πέντε καλοὺς ἵππους;—
Ὁ γείτων μας ἔχει ἕξ καλοὺς ἵππους.—Ἐχει ὁ χωρικός γεννή-
ματα;—Ἐχει.—Ἐχει ὄπλα;—Δὲν ἔχει.—Τίς ἔχει καλοὺς φίλους;
—Οἱ Τοῦρκοι ἔχουσιν.—Ἐχουσι χρήματα;—Δὲν ἔχουσι.—Τίς
ἔχει τὰ χρήματά των;—Οἱ φίλοι των τὰ ἔχουσι.—Διψῶσιν οἱ φί-
λοι σας;—Δὲν διψῶσιν ἀλλὰ πεινῶσιν.—Ἐχει ὁ τέκτων ἄρτον;—
Δὲν ἔχει.—Ἐχει ὁ ὑπηρετὴς σας καλὸν σάρωθρον;—Ἐχει ἓν.—
Ζητεῖ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ σάρωθρον;—Δὲν ζητεῖ οὔτε τοῦτο οὔτ' ἐ-
κεῖνο.—Ποῖον σάρωθρον ζητεῖ;—Ζητεῖ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ὁ
ὑπηρετὴς σας.—Ἐχουσιν οἱ χωρικοὶ τούτους τοὺς σάκκους ἢ ἐκεῖ-
νους;—Δὲν ἔχουσιν οὔτε τούτους οὔτ' ἐκεῖνους.—Ποίους ἔχουσιν;
—Ἐχουσι τοὺς ἰδικούς των.—Ἐχετε καλὸν ὑπηρετὴν;—Ἐχω
ἓνα καλόν.—Τίς ἔχει καλὸν κιβώτιον;—Ὁ ἀδελφός μου ἔχει ἓν.—
Ἐχει ἐκ ἔρματος ἢ ξύλινον κιβώτιον;—Ἐχει ξύλινον.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Treizième Leçon.

Πόσος (η), πόσοι (αι);	Combien ? (πρὸ τοῦ ὀνόμ. μετὰ τοῦ de.) (1).
Πόσος ἄρτος;	Combien de pain?
Πόσα χρήματα;	Combien d'argent?
Πόσαι μάχαιραι;	Combien de couteaux?
Πόσοι ἄνθρωποι;	Combien d'hommes?
Πόσοι φίλοι;	Combien d'amis.

Οὐδὲν ἄλλο ἢ, δὲι—εἰμὴ μόνον.	Ne—que.
Δὲν ἔχω ἢ ἓνα (μόνον) φίλον.	Je n'ai qu'un ami.
Δὲν ἔχω ἢ ἓνα (μόνον).	Je n'en ai qu'un.
Ἐν μόνον ἔχω (ἢ, δὲν ἔχω εἰμὴ μόνον ἓν) καλὸν τουφέκι.	Je n'ai qu'un bon fusil.
Ἐν μόνον ἔχω καλόν.	Je n'en ai qu'un bon.
Ἐν μόνον ἔχετε καλόν.	Vous n'en avez qu'un bon.
Πόσους ἵππους ἔχει ὁ ἀδελφός;	Combien de chevaux votre frère a-t-il?
Πόσους;	Il n'en a que deux bons.
Δὲν ἔχει εἰμὴ ἓνα.	
Ἐχει μόνον δύο καλοῦς.	

Πολὺς, πολλοί, (πολλή, αἱ).	Beaucoup, (πρὸ ὀνόμ. μετὰ τοῦ de.)
Πολὺς ἢ πολλὸν ἄρτον.	Beaucoup de pain.
Πολὺς καλὸς ἄρτος.	Beaucoup de bon pain.
Πολὺς (ἢ ὅν) καλὸς οἶνος.	Beaucoup de bon vin.
Πολλοὶ ἄνθρωποι.	Beaucoup d'hommes.
Ἐχετε πολλὰ χρήματα;	Avez-vous beaucoup d'argent?
Ἐχω πολλὰ.	J'en ai beaucoup.

(1) Ὃταν τὸ combien? σημαίνει πόσοι; πόσαι; ἢ εἰς αὐτὸ ἀπόκρισις γίνεται διὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμῶν.

Ἔχετε πολὺν καλὸν οἶνον; Avez-vous beaucoup de bon vin?

Ἐγὼ πολὺν. J'en ai beaucoup.

(Πάρα) πολλοί, πολλοί, (πολλή, Trop, (πρὸ ὀνόμ. μετὰ τοῦ de). πολλοί).

Ἔχετε (πάρα) πολὺν οἶνον. Vous avez trop de vin.

ἔχουσι (πάρα) πολλὰ βιβλία. Ils ont trop de livres.

Ἰκανός, οἱ, (ἡ, αἱ), ἀρκετός, Assez (πρὸ τοῦ ὀνόμ. μετὰ τοῦ de). οἱ, (ἡ, αἱ).

Ἀρκετὰ χρήματα. Assez d'argent.

Ἀρκετὰ μαχαιρά. Assez de couteaux.

Ὀλίγος, οἱ (ἡ, αἱ). Peu (πρὸ ὀνόμ. μετὰ τοῦ de).

Ὀλίγος, οἱ (ἡ, αἱ). Un peu (» » de).

Ὀλίγον ἐριούχον. Peu (un peu) de drap.

Ὀλίγον ἄλας. Peu (un peu) de sel.

Σχεδὸν δὲν, ὀλίγιστα, Ne—guère, ne—pas beaucoup, οὐχὶ πολλὰ. ne—que peu (μετὰ τοῦ de).

Σχεδὸν δὲν ἔχω χρήματα. Je n'ai guère d'argent.

Ἐγὼ ὀλίγιστα χρήματα. Je n'ai que peu d'argent.

Παρ. Α'. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδειγμάτων εὐκόλως γίνεται δῆλον ὅτι ὅταν τὰ ἐπιρρήματα *combien, beaucoup, trop, assez, peu, un peu, ne—guère*, κτλ. ἀκολουθῶνται ὑπὸ οὐσιαστικοῦ, ἀριθ. ἐνικοῦ ἢ πληθυντ. πρέπει νὰ προηγῇται αὐτοῦ ἡ πρόθεσις *de*, ἢ ἂν πρὸ φωνήεντος.

τόλμη, εὐτολμία, θάρρος. (καρ- Du cœur (du courage) (Ὅρα δίχ). Μαθ. 11. Παρ. Α'.)

Σχεδὸν δὲν ἔχετε ἡ Vous n'avez guère de cœur.

Ὀλίγιστον ἔχετε θάρρος.

Σχεδὸν δὲν ἔχομεν φίλους. Nous n'avons guère d'amis.

Παρατ. Β'. Ὡς εἵπομεν ἐν Παρατ. Α'. προηγῆται ἡ πρόθ. *de* τοῦ οὐσιαστικοῦ, εἴτε ἐνικοῦ ἀριθ. εἴτε πληθυντ. εἶναι μόνον μετὰ τὸ *bien*, ὅταν τοῦτο τίθεται ἀντὶ τοῦ *λίαν πολλὰ*, ἀντὶ τῆς *de*, θέτομεν τὰ, *de l*, *du* ἢ *des*. Οἶον:

Λίαν πολλὰ χρήματα. Bien de l'argent.

Λίαν πολλὰ ἄρτος. Bien du pain.

Αἰαν πολλοὶ φίλοι.

ἔχομεν;

ἔχομεν.

Δὲν ἔχομεν,

Πέπери (πιπέρι).

Ὅξος (ζεῖδι).

ἔχομεν ὅξος;

ἔχομεν.

Δὲν ἔχομεν.

ἔχετε πολλὰ χρήματα;

Σχεδὸν δὲν ἔχω.

Σχεδὸν δὲν ἔχετε.

Σχεδὸν δὲν ἔχει.

Σχεδὸν δὲν ἔχομεν.

ἔχετε ἀρκετὸν οἶνον;

ἔχω ὀλίγιστον, ἀλλ' ἔχω ἀρκετόν.

Δὲν ἔχω πολὺ, ἀλλ' ἀρκετόν.

Bien des amis.

Avons-nous?

Nous avons.

Nous n'avons pas.

Du poivre.

Du vinaigre.

Avons nous du vinaigre?

Nous en avons.

Nous n'en avons pas.

Avez-vous beaucoup d'argent?

Je n'en ai guère.

Vous n'en avez guère.

Il n'en a guère.

Nous n'en avons guère.

Avez-vous assez de vin?

Je n'en ai que peu, mais j'en ai assez.

Je n'en ai guère, mais assez.

Καὶ, τε, δέ, (Σύνδεσμοι).

Et (conjonction).

ΘΕΜΑ 26.

Πόσους φίλους ἔχετε;—ἔχω δύο καλοὺς φίλους.—ἔχετε ὀκτὼ καλὰ κιβώτια;—ἔχω ἑννέα.—ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας τρία σάρωθρα;—ἔχει μόνον ἓν καλόν.—ἔχει ὁ πλοίαρχος δύο καλὰ πλοῖα;—ἔν μόνον ἔχει.—Πόσα σφυρία ἔχει ὁ λεπτοουργός;—ἔχει δύο καλὰ.—Πόσα πέδιλα ἔχει ὁ παῖς;—ἔχει δέκα.—ἔχει ὁ νέος ἑννέα καλὰ βιβλία;—ἔχει μόνον πέντε.—Πόσα ὅπλα ἔχει ὁ ἀδελφός σας;—ἔχει μόνον τέσσαρα (δὲν ἔχει εἰμὴ [μόνον] τέσσαρα).—ἔχετε πολὺν ἄρτον;—ἔχω πολύν.—ἔχουσιν οἱ Ἰσπανοὶ πολλὰ χρήματα;—ὀλίγιστα ἔχουσιν.—ἔχει ὁ γείτων σας πολὺν καφέν;—Σχεδὸν δὲν ἔχει.—ἔχει ὁ ξένος πολλὰ γεννήματα;—ἔχει πολλὰ.—Τί ἔχει ὁ Ἀμερικανός (l'Américain);—ἔχει πολλὴν ζάχαριν.—Τί ἔχει ὁ Ῥώσσος (le Russe);—ἔχει πολὺ ἄλας.—ἔχει ὁ χωρικός πολὺ ῥύζι;—Δὲν ἔχει.—ἔχει πολὺν τυρόν;—Σχεδὸν δὲν ἔχει.—Τί ἔχομεν;—ἔχομεν πολὺν ἄρτον, πολὺν οἶνον καὶ πολλὰ βιβλία.—ἔχομεν πολλὰ χρήματα;—ἔχομεν ὀλίγιστα ἀλλ' ἀρκετά.—ἔχετε πολλοὺς ἀδελφούς;—Δὲν

ἔχω εἰμὴ ἓνα (μόνον).—Ἐχουσιν οἱ Γάλλοι πολλοὺς φίλους;—
Σχεδὸν δὲν ἔχουσιν.—Ἐχει ὁ γείτων σας πολὺν χόρτον;—Ἐχει
ἀρκετόν.—Ἐχει ὁ Ἰταλὸς πολὺν τυρόν;—Ἐχει πολόν.—Εἶναι ὁ
ἄνθρωπος οὗτος γενναῖος (ἔχει θάρρος);—Δὲν ἔχει.—Ἐχει ὁ παῖς
τοῦ ζωγράφου μολυβδοκόνδυλα;—Ἐχει.

ΘΕΜΑ 27.

Ἐχετε πολὺ πιπέρι;—Σχεδὸν δὲν ἔχω.—Ἐχει ὁ μάγειρος πολὺ
βωδινόν;—Σχεδὸν δὲν ἔχει βωδινόν, ἀλλ' ἔχει πολὺ πρόβειον.—
Πόσους βόας ἔχει ὁ Γερμανός;—Ἐχει (en) ὀκτώ.—Πόσους ἵππους
ἔχει;—Δὲν ἔχει εἰμὴ τέσσαρας.—Τίς ἔχει πολλὰ διπύρα;—Οἱ ναύ-
ται μας ἔχουσι πολλὰ.—Ἐχομεν πολλὰ γραμμάτια;—Σχεδὸν δὲν
ἔχομεν.—Πόσα γραμμάτια ἔχομεν;—Ἐχομεν μόνον τρία.—Ἐ-
χετε παρὰ πολὺ βούτυρον;—Δὲν ἔχω ἀρκετόν.—Ἐχουσι τὰ παι-
διά μας λίαν πολλὰ βιβλία;—Ἐχουσι (en) λίαν πολλὰ.—Ἐχει ὁ
φίλος μας παρὰ πολὺ γάλα;—Ἐχει ὀλίγον μὲν ἀλλ' ἀρκετόν.—
Τίς ἔχει πολὺ μέλι;—Οἱ χωρικοὶ ἔχουσι πολὺ.—Ἐχουσι πολλὰς
χειρίδας;—Δὲν ἔχουσιν.—Ἐχει ὁ μάγειρος ἀρκετὸν βούτυρον.—
Δὲν ἔχει ἀρκετόν.—Ἐχει ἀρκετὸν ἔξος (ξέδι);—Ἐχει ἀρκετόν.
—Ἐχετε πολὺ σάπωνιον;—Σχεδὸν δὲν ἔχω.—Ἐχει ὁ ἔμπορος
πολὺ ἐριούχον;—Ἐχει πολὺ.—Τίς ἔχει πολὺ χαρτὸν;—Ὁ γεί-
των μας ἔχει πολὺ.—Ἐχει ὁ ράπτῃς μας πολλὰ κομβία;—Ἐχει
πολλὰ.—Ἐχει ὁ ζωγράφος πολλοὺς κήπους;—Δὲν ἔχει πολλούς.
—Πόσους κήπους ἔχει;—Ἐχει μόνον δύο.—Πόσα μαχαίρια ἔχει
ὁ Γερμανός;—Ἐχει τρία.—Ἐχει ὁ λοχαγὸς ὠρκαίους ἵππους;—
Ἐχει ὠρκαίους (ἵππους), ἀλλ' ὁ ἀδελφός του δὲν ἔχει.—Ἐχομεν κο-
σμήματα;—Ἐχομεν πολλὰ.—Τι κοσμήματα ἔχομεν;—Ἐχομεν
χρυσὰ κοσμήματα.—Τί λυχνίας ἔχουσιν οἱ φίλοι μας;—Ἐχουσιν
ἀργυρὰς λυχνίας.—Ἐχουσι χρυσὰς ταινίας;—Ἐχουσιν.

ΘΕΜΑ 28.

Ἐχει ὁ νεανίσκος κομψὰς ράβδους;—Δὲν ἔχει κομψὰς ράβδους,
ἀλλ' ὠρεῖα βιβλία.—Τί ἀρνιθοπούλια ἔχει ὁ μάγειρός μας;—Ἐχει
ὠρεῖα ἀρνιθοπούλια.—Πόσα ἔχει (en);—Ἐχει (en) ἑξί.—Ἐχει ὁ
πλοιοπώας πῖλους;—Ἐχει πολλούς.—Ἐχει ὁ λεπτοουργὸς πολλὰ
ξύλα;—Δὲν ἔχει πολλὰ, ἀλλ' ἀρκετὰ (mais assez).—Ἐχομεν τοὺς
ἵππους τῶν Γάλλων ἢ τοὺς τῶν Γερμανῶν;—Δὲν ἔχομεν οὔτε τοῦ;

μὲν οὔτε τοὺς δέ.—Ποίους ἵππους ἔχομεν;—Ἐχομεν τοὺς ἰδικούς μας.—Ἐχει ὁ Τοῦρκος τὰ μικρὰ κτένιά μου;—Δὲν τὰ ἔχει.—Τίς τὰ ἔχει;—Ὁ παῖς σας τὰ ἔχει.—Ἐχουσιν οἱ φίλοι μας πολλήν ζάχαριν;—Ἐχουσιν ὀλίγην ζάχαριν, ἀλλὰ πολὺ μέλι.—Τίς ἔχει τὰ κάτοπτρά μας;—Οἱ Ἱταλοὶ τὰ ἔχουσιν.—Ἐχει ὁ Ἀγγλος τοῦτο τὸ χαρτοφυλάκιον ἢ ἐκεῖνο;—Δὲν ἔχει οὔτε τοῦτο οὔτ' ἐκεῖνο.—Αἰτεῖ τὰ στρώματα τὰ ὁποῖα ἔχομεν;—Δὲν αἰτεῖ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχομεν, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ φίλοι του.—Ἐντρέπεται;—Δὲν ἐντρέπεται, ἀλλὰ φοβεῖται.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Quatorzième Leçon.

Βιβλία τινὰ ἢ μερικὰ βιβλία.
Ἐχετε τινὰ βιβλία;

Quelques livres.
Avez-vous quelques livres?

Τινὲς (μερικοὶ, κάμποσοι).
Ἐχω (ἐξ αὐτῶν) τινά.
Ἐχετε τινά.
Ἐχει τινά.
Δὲν ἔχω εἰμὴ βιβλία τινά.
Δὲν ἔχετε εἰμὴ βιβλία τινά.

Quelques-uns (ἄνευ οὐσιαστικ.)
J'en ai quelques-uns.
Vous en avez quelques-uns.
Il en a quelques-uns.
Je n'ai que quelques livres.
Vous n'avez que quelques livres.

Ἐχει μόνον σολδία τινά.
Ἐχω μόνον τινά.
Ἐχετε μόνον τινά.

Il n'a que quelques sous.
Je n'en ai que quelques-uns.
Vous n'en avez que quelques-uns.

Ἐχει μόνον τινά.
Σολδίων, Πληθ. σολδία.
Φράγκον, » φράγκα.
Τάλληρον, » τάλληρα.

Il n'en a que quelques-uns.
Un sou Plur. des sous.
Un franc, » des francs.
Un écu » des écus.

Ἄλλος.
Ἄλλο σολδίων.

Autre.
Un autre sou.

Ἄλλα σολδία.	D'autres sous.
Ἔχετε ἄλλον ἵππον;	Avez-vous un autre cheval?
Ἔχω ἄλλον.	J'en ai un autre.
Δὲν — ἄλλον ἵππον.	Ne — pas d'autre cheval.
Δὲν ἔχω ἄλλον ἵππον.	Je n'ai pas d'autre cheval.
Δὲν ἔχω ἄλλον.	Je n'en ai pas d'autre.
Ἔχετε ἄλλους ἵππους;	Avez-vous d'autres chevaux?
Ἔχω ἄλλους.	J'en ai d'autres.
Δὲν ἔχω ἄλλους.	Je n'en ai pas d'autres.
Ὁ βραχίον.	Le bras.
Ἡ καρδιά.	Le cœur.
Ὁ μῆν.	Le mois.
Τὸ ἔργον, πόνημα, σύγγραμμ.	L'ouvrage.
Ὁ τόμος.	Le volume.
Ποῖα ἡμέρα τοῦ μηνὸς εἶναι;	Quel jous de mois ets-ce?
Πόσας ἔχομεν τοῦ μηνός;	Quel jour du mois(quel quantième) avons-nous?
Εἶναι ἡ πρώτη.	C'est le premier.
Ἔχομεν πρώτην.	Nous avons le premier.
Εἶναι ἡ δευτέρα.	C'est le deux.
Ἔχομεν δευτέραν ἢ δύο.	Nous avons le deux.
Εἶναι ἡ τρίτη.	C'est le trois.
Ἔχομεν τρίτην ἢ τρεῖς.	Nous avons le trois.

Παρ. Α'. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ μηνός οἱ Γάλλοι λέγουσι μόνον ἐπὶ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ μηνός, le premier' ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν μεταχειρίζονται τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά, ἤτοι: le deux, le trois, le six, κτλ.

Εἶναι ἡ ἐνδεκάτη.	C'est le onze (οὐχὶ l'onze).
Ἔχομεν ἐνδεκάτην ἢ ἐνδεκα.	Nous avons le onze.
Ποῖον τόμον ἔχετε;	Quel volume avez-vous?
Ἔχω τὸν τέταρτον.	J'ai le quatrième.

Παρ. Β'. Τὰ τακτικά ἀριθμητικά σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων προσθέσει τῆς καταλήξεως ième, τῶν δὲ ληγόντων εἰς e ἀποκόπτεται τοῦτο, ἐκτὸς τοῦ premier (πρῶτος), ἀνωμάλου ὄντος, καὶ τοῦ second (δεύτερος), ὅπερ καὶ deuxième λέγεται. Τοῦ δὲ unième καὶ deuxième χρῆσις γίνεται εἰς τοὺς συνθέτους ἀριθμούς, ἐν οἷς δὲν δύναται γὰρ τεθῶσι τὰ premier καὶ second. Οἷον.

*Εἰδικός.	Πληθυντικός.	*Εἰδικός,	Πληθυντικός.
Πρῶτος,	πρῶτοι.	Le premier,	les premiers.
Δεύτερος,	δεύτεροι.	Le deuxième, les deuxièmes.	
		Le second, les seconds.	
Τρίτος,	τρίτοι.	Le troisième, les troisièmes.	
Τέταρτος,	τέταρτοι.	Le quatrième, les quatrièmes.	
Πέμπτος,	πέμπτοι.	Le cinquième, les cinquièmes.	
Ἑκτος,	ἑκτοι.	Le sixième, les sixièmes.	
Ἑβδομος,	ἑβδομοι.	Le septième, les septièmes.	
Ὀγδοος,	ὀγδοοι.	Le huitième, les huitièmes.	
Ἐννατος,	ἑννατοι.	Le neuvième, ⁽¹⁾ les neuvièmes.	
Δέκατος.	δέκατοι.	Le dixième, les dixièmes.	
Ἐνδέκατος,	ἐνδέκατοι.	Le onzième, les onzièmes.	
Εἰκοστὸς πρῶτος,	εἰκοστοὶ πρῶ- τοι.	Le vingt et les vingt et unième. unièmes.	
Εἰκοστὸς δεύτερος,	εἰκοστοὶ δεύ- τεροι.	Le vingt-deux- les vingt-deux ième, -ièmes.	
Τριακοστὸς,	τριακοστοί.	Le trentième, les trentièmes.	
	κτλ.	etc.	
Ἔχετε τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον βιβλίον;		Avez-vous le premier ou le deuxième (ἢ le second) livre?	
Ἔχω τὸ τρίτον.		J'ai le troisième.	
Ποῖον τόμον ἔχετε;		Quel volume avez-vous?	
Ἔχω τὸν πέμπτον.		J'ai le cinquième.	
Δὲν ἔχετε τὸν τέταρτον τόμον τοῦ συγγράμματος μου;		N'avez-vous pas le quatrième volume de mon ouvrage?	
Ὁχι, κύριε, δὲν τὸν ἔχω.		Non, Monsieur, je ne l'ai pas.	

THEMA 29.

Ἔχετε πολλὰ μαχαίρια; — Ἔχω τινά. — Ἔχετε πολλὰ μολυβδο-
κόνδυλα; — Δὲν ἔχω εἰμὴ τινά. — ἔχει ὁ φίλος τοῦ ζωγράφου πολλὰ
κάτοπτρα; — Δὲν ἔχει εἰμὴ τινά. — ἔχει ὁ παῖς σας σολδία τινά;

(1) Σημειωτέον ὅτι εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ neuvième τρέπεται τὸ s τοῦ
neuf εἰς v. — Οἱ μαθηταὶ δύνανται εἰς τὸ ἐξῆς, νὰ γράψωσι τὴν ἡμερομηνίαν ἐν
τοῖς μαθήμασιν αὐτῶν ὡς ἐξῆς. Athènes le vingt-deux Janvier, mil huit cent
soixante douze, Ἀθῆναι τὴν 22 Ἰανουαρίου 1872.

— Έχει τινά. — Έχετε τινα φράγκα; — Έχομέν τινα. — Πόσα φράγκα έχετε; — Έχω εξ. — Πόσα σολδία έχει ο Ισπανός; — Δέν έχει πολ-
λά, δέν έχει εἰμὴ πέντε. — Τίς έχει τὰ ὠραῖα ποτήρια τῶν Ἰτα-
λῶν; — Ἡμεῖς τὰ ἔχομεν. — Έχουσιν οἱ Ἰταλοὶ πολλοὺς ἵππους; —
Δέν ἔχουσι πολλοὺς ἵππους, ἀλλὰ πολλοὺς ὄνους. — Τί ἔχουσιν οἱ
Γερμανοὶ; — Έχουσι πολλὰ τάλληρα. — Πόσα τάλληρα ἔχουσιν; —
Έχουσιν ἑνδεκα. — Έχομεν τοὺς ἵππους τῶν Ἀγγλῶν ἢ τοὺς τῶν
Γερμανῶν; — Δέν ἔχομεν οὔτε τοὺς μὲν οὔτε τοὺς δέ. — Έχομεν τὰ
ἀλεξιθεροχα τῶν Ἰσπανῶν; — Ἡμεῖς δέν τὰ ἔχομεν, ἀλλ' οἱ Ἀμε-
ρικανοὶ (les Américains) τὰ ἔχουσιν. — Έχετε πολὺ βούτυρον; —
Έχω ὀλίγον, ἀλλ' ἀρκετόν. — Έχουσιν οἱ ναῦται τὰ στρώματα τὰ
ὁποῖα ζητοῦμεν; — Δέν ἔχουσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ζητοῦμεν, ἀλλ' ἐ-
κεῖνα τὰ ὁποῖα ζητεῖ ὁ πλοίαρχός των. — Έχει ὁ Γάλλος πολλὰ
φράγκα; — Έχει ὀλίγα, ἀλλ' ἀρκετά. — Έχει ὁ ὑπρέτης σας πολλὰ
σολδία; — Δέν έχει πολλὰ σολδία, ἀλλ' (έχει) ἀρκετὰ φράγκα.

ΘΕΜΑ 30.

Έχουσιν οἱ Ῥῶσσοι (les Russes) πιπέρι; — Σχεδὸν δέν ἔχουσι
πιπέρι, ἀλλ' ἔχουσι πολὺ ἄλας. — Έχουσιν οἱ Τούρκοι πολὺν οἶνον;
— Δέν ἔχουσι πολὺν οἶνον, ἀλλὰ πολὺν καφέν. — Τίς έχει πολὺ
γάλα; — Οἱ Γερμανοὶ ἔχουσι πολὺ. — Δέν έχετε ἄλλο ὄπλον; — Δέν
έχω ἄλλο. — Έχομεν ἄλλον τυρόν; — Έχομεν ἄλλον. — Δέν έχω ἄλλο
πυρστόλιον; — Έχετε ἐν ἄλλο. — Δέν έχει ὁ γείτων μας ἄλλον ἵπ-
πον; — Δέν έχει ἄλλον. — Δέν έχει ὁ ἀδελφός σας ἄλλους φίλους; —
Έχει ἄλλους. — Δέν ἔχουσιν οἱ σκυτοτόμοι ἄλλα πέδιλα; — Δέν ἔ-
χουσιν ἄλλα. — Έχουσιν οἱ βράπτει ἄλλα ἐνδύματα; — Σχεδὸν δέν
έχουσι· δέν ἔχουσιν εἰμὴ τέσσαρα. — Πόσας περικνημίδας έχετε; —
Δέν έχω εἰμὴ δύο. — Έχετε ἄλλα δίπυρα; — Δέν έχω ἄλλα. — Πό-
σους ἐκπωμαστῆρας (tire-bouchon) έχει ὁ ἔμπορος; — Έχει ἐννέα.
— Πόσους βραχίονας έχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Δέν έχει εἰμὴ ἓνα, ὁ
ἄλλος εἶναι ξύλινος. — Τί καρδίαν έχει ὁ παῖς σας; — Έχει καλὴν
καρδίαν. — Δέν έχετε ἄλλον ὑπηρέτην; — Δέν έχω ἄλλον. — Δέν έχει
ὁ φίλος σας ἄλλα πτηνά; — Έχει τινά. — Πόσα ἄλλα πτηνά έχει;
— Έχει ἄλλα εξ. — Πόσους κήπους έχετε; — Δέν έχω εἰμὴ ἓνα, ἀλλ'
ὁ φίλος μου έχει δύο.

ΘΕΜΑ 31.

Ποῖον τόμον έχετε; — Έχω τὸν πρῶτον. — Έχετε τὸν δεύτερον

τόμον τοῦ πονήματός μου;—Τὸν ἔχω.—Ἐχετε τὸ τρίτον ἢ τὸ τέταρτον βιβλίον; — Δὲν ἔχω οὔτε τὸ μὲν οὔτε τὸ δέ.—Ἐχομεν τὸν πέμπτον ἢ τὸν ἕκτον τόμον;—Ἐχομεν τὸν πέμπτον, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τὸν ἕκτον τόμον.—Ποίους τόμους ἔχει ὁ φίλος σας;—Ἐχει τὸν ἑβδομον τόμον.—Πόσας ἔχομεν τοῦ μηνός;—Ἐχομεν ἑκτώ.—Δὲν ἔχομεν ἑνδεκά;—Ὅχι, κύριε, ἔχομεν δέκα.—Τίς ἔχει τὰ τάλληρά μας;—Οἱ ῥῶστοι τὰ ἔχουσιν.—Ἐχουσι τὸν χρυσόν μας;—Δὲν τὸν ἔχουσιν.—Ἐχει ὁ νεανίσκος πολλὰ χρήματα;—Δὲν ἔχει πολλὰ χρήματα, ἀλλ' ἔχει πολλὴν τόλμην.—Ἐχετε τὰ καρφία τῶν τεκτόνων ἢ τὰ τῶν ξυουργῶν;—Δὲν ἔχω οὔτε τὰ τῶν τεκτόνων οὔτε τὰ τῶν ξυουργῶν, ἀλλὰ τὰ τῶν ἐμπόρων.—Ζητεῖτε τοῦτο τὸ χειρόκιον ἢ ἐκεῖνο;—Δὲν ζητῶ οὔτε τοῦτο οὔτ' ἐκεῖνο.—Ζητεῖ ὁ φίλος σας ταῦτα τὰ γραμμάτια ἢ ἐκεῖνα;—Ζητεῖ ταῦτα ἀλλ' ὄχι ἐκεῖνα.—Ἐχει ὁ Ἰταλὸς σοῦδιά τινά;—Ἐχει τινά.—Ἐχει τινά φράγκα;—Ἐχει πέντε.—Ἐχετε ἄλλην ῥάβδον;—Ἐχω μίαν ἄλλην.—Οποῖαν ἄλλην ῥάβδον ἔχετε;—Ἐχω μίαν σιδηρὰν ῥάβδον.—Ἐχετέ τινας καλὰς λυχνίας;—Ἐχομέν τινας.—Ἐχει ὁ παῖς ὑμῶν ἄλλον πῖλον;—Ἐχει ἓνα ἄλλον.—Ἐχουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἄξος (ξείδι);—Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν ἔχουσιν, ἀλλ' οἱ φίλοι τῶν ἔχουσιν.—Ἐχουσιν οἱ χωρικοὶ ἄλλους σάκκους;—Δὲν ἔχουσιν ἄλλους.—Ἐχουσιν ἄλλον ἄρτον;—Ἐχουσιν ἄλλον.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Quinzième Leçon.

Ὁ τόμος.

Le tome.

Ἐχετε τὸν πρῶτον ἢ τὸν δευτέ-
τερον τόμον τοῦ πονήμα-
τός μου;

Avez-vous le premier ou le
deuxième tome de mon ou-
vrage ?

Ἀμφοτέρους (καὶ τὸν ἓνα
καὶ τὸν ἄλλον) ἔχω.

L'un et l'autre.

Ἀμφοτέρους (καὶ τοὺς μὲν
καὶ τοὺς δέ), πλὴθ.

Les uns et les autres.

"Εχω ἀμφοτέρους.	J'ai l'un et l'autre.
"Εχετε τὸ βιβλίον μου ἢ τὴν ῥάβδον μου;	Avez-vous mon livre ou mon bâton?
Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο.	Je n'ai ni l'un ni l'autre.
"Εχει ὁ ἀδελφός σας τὰ χειρόκτιά μου ἢ τὰ ἰδικά του;	Votre frère a-t-il mes gants ou les siens?
"Εχει ἀμφοτέρα (καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ).	Il a les uns et les autres.
"Εχει τὰ βιβλία μου ἢ τὰ τῶν Ἰσπανῶν.	A-t-il mes livres ou ceux des Espagnoles?
Δὲν ἔχει οὔτε τὰ μὲν οὔτε τὰ δέ.	Il n'a ni les uns ni les autres.
Ὁ Σκώτος.	L'Ecosais.
Ὁ Ἰρλανδός.	L'Irlandais.
Ὁ Ὀλλανδός.	Le Hollandais.
Ὁ Ῥώσος.	Le Russe.

"Ετι, προσέτι, ἀκόμη, καὶ ἄλλοι, οἱ (η, αι).	Encore, (πρὸ οὐσιαστ. μετὰ τοῦ du, de-l' ἢ des).
Καὶ ἄλλος οἶνος.	Encore du vin.
Ἀκόμη χρήματα.	Encore de l'argent.
Καὶ ἄλλα κομβία.	Encore des boutons.
"Εχετε ἀκόμη οἶνον;	Avez-vous encore du vin?
"Εχω ἀκόμη οἶνον.	J'ai encore du vin.
"Εχω (ἐξ αὐτοῦ en) ἀκόμη.	J'en ai encore.
"Εχει ἀκόμη χρήματα;	A-t-il encore de l'argent?
"Εχει (ἐξ αὐτῶν) ἀκόμη.	Il en a encore.
"Εχω ἀκόμη βιβλία;	Ai-je encore des livres?
"Εχετε (ἐξ αὐτῶν) ἀκόμη.	Vous en avez encore.

Οὐκέτι οὐχὶ πλέον.	Ne—plus (πρὸ ὄν. μετὰ τοῦ de).
Δὲν ἔχω πλέον ἄρτον.	Je n'ai plus de pain.
Δὲν ἔχει πλέον χρήματα.	Il n'a plus d'argent.
"Εχετε ἀκόμη βούτυρον;	Avez-vous encore du beurre?
Δὲν ἔχω (ἐξ αὐτοῦ) πλέον.	Je n'en ai plus.
Δὲν ἔχομεν (ἐξ αὐτοῦ) πλέον.	Nous n'en avons plus.
"Εχει ἀκόμη ξεῖδι;	A-t-il encore du vinaigre?
Δὲν ἔχει (ἐξ αὐτοῦ) πλέον.	Il n'en a plus.
Δὲν ἔχομεν πλέον βιβλία.	Nous n'avons plus de livres.
Δὲν ἔχομεν (ἐξ αὐτῶν) πλέον.	Nous n'en avons plus.

Δὲν ἔχει πλέον σκύλους.
Δὲν ἔχει (ἐξ αὐτῶν) πλέον.

Il n'a plus de chiens.
Il n'en a plus.

Οὐκέτι, σχεδὸν ὄχι πλέον.

Ne—plus guère (πρὸ ὀνόμ.
μετὰ τοῦ de).

Ἔχετε ἀκόμη πολλὸν οἶνον.

Avez-vous encore beaucoup
de vin?

Σχεδὸν δὲν ἔχω πλέον.

Je n'en ai plus guère.

Ἔχετε ἀκόμη πολλὰ βιβλία;

Avez-vous encore beaucoup
de livres?

Σχεδὸν δὲν ἔχω (ἐξ αὐτῶν) πλέον.

Je n'en ai plus guère.

Ἀκόμη ἓν βιβλίον.

Encore un livre.

Ἀκόμη ἓν καλὸν βιβλίον.

Encore un bon livre.

Ἔτι βιβλία τινά.

| Encore quelques livres.

Ἀκόμη μερικά βιβλία.

Ἔχετε ἔτι πράγματα τινά;

Avez-vous encore quelques
francs?

Ἔχω ἔτι τινά (ἐξ αὐτῶν).

J'en ai encore quelques-uns.

Ἔχω ἔτι τινὰ σολδία;

Ai-je encore quelques-sous?

Ἔχετε ἔτι τινά (ἐξ αὐτῶν).

Vous en avez encore quel-
ques-uns.

Ἔχομεν ἔτι τινά (ἐξ αὐτῶν).

Nous en avons encore quel-
ques-uns.

ἔχουσιν ἔτι τινά (ἐξ αὐτῶν).

Ils en ont encore quelques-uns

ΘΕΜΑ 32.

Ποῖον τόμον τοῦ πονήματός του ἔχετε; — Ἔχω τὸν πρῶτον. —
Πόσους τόμους ἔχει τὸ σύγγραμμα τοῦτο; — ἔχει δύο. — Ἔχετε
τὸ πόνήμά μου ἢ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου; — ἔχω ἀμφότερα, (καὶ τὸ
ἓν καὶ τὸ ἄλλο). — ἔχει ὁ ξένος τὸ κτένιον μου ἢ τὸ μαχαίριον
μου; — ἔχει ἀμφότερα. — ἔχετε τὸν ἄρτον μου ἢ τὸν τυρόν μου;
— Δὲν ἔχω οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο. — ἔχει ὁ Ὁλλανδὸς τὸ πο-
τήριόν μου ἢ τὸ τοῦ φίλου μου; — ἔχει ἀμφότερα. — ἔχει ὁ Σκω-
τος τὰ πέδιλά μας ἢ τὰς περικνημίδας μας; — Δὲν ἔχει οὔτε τὰς
μὲν οὔτε τὰς δέ. — τί ἔχει; — ἔχει τὰ καλὰ σιδηρὰ ὅπλα του. —
ἔχουσιν οἱ Ὁλλανδοὶ τὰ πλοῖά μας ἢ τὰ τῶν Ἰσπανῶν; — Δὲν
ἔχουσιν οὔτε τὰ μὲν οὔτε τὰ δέ. — Ποῖα πλοῖα ἔχουσιν; — ἔχουσι
τὰ ἰδικά των. — ἔχομεν ἔτι χόρτον; — ἔχομεν ἔτι. — ἔχει ἀκόμη

πιπέρει ὁ ἔμπορος;—Ἐχει ἀκόμη.—Ἐχει ὁ φίλος σας ἀκόμη χρήματα;—Δὲν ἔχει πλέον.—Ἐχει ἀκόμη κοσμήματα;—Ἐχει ἀκόμη.—Ἐχετε ἀκόμη καφφέν;—Δὲν ἔχομεν πλέον καφφέν, ἀλλ' ἔχομεν ἀκόμη σοκολάταν.—Ἐχει ἀκόμη ὁ Ὁλλανδὸς ἄλας;—Δὲν ἔχει πλέον ἄλας, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη πιπέρει.—Ἐχει ἀκόμη ὁ ζωγράφος εἰκόνας;—Δὲν ἔχει πλέον εἰκόνας, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη βιβλία.—Ἐχουσιν ἀκόμη οἱ ναῦται δίπυρα;—Δὲν ἔχουσι πλέον.—Ἐχουσιν ἀκόμη τὰ παιδίας σας βιβλία;—Δὲν ἔχουσι πλέον.—Ἐχει ὁ νέος ἀκόμη φίλους;—Δὲν ἔχει πλέον.

ΘΕΜΑ 33.

Ἐχει ὁ μάγειρός μας ἀκόμη πολὺ βοωδινόν;—Σχεδὸν δὲν ἔχει πλέον.—Ἐχει ἀκόμη ὀρνιθοπούλια;—Ὀλίγιστα ἔχει πλέον.—Ἐχει ὁ χωρικὸς ἀκόμη πολὺ γάλα;—Σχεδὸν δὲν ἔχει πλέον γάλα, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη πολὺ βοῦτυρον.—Ἐχουσιν οἱ Γάλλοι ἀκόμη πολλοὺς ἵππους;—Σχεδὸν δὲν ἔχουσι πλέον.—Ἐχετε ἀκόμη πολὺ χαρτίον;—Ἐχω ἀκόμη πολὺ.—Ἐχομεν ἀκόμη πολλὰ ἀτοπτρα;—Ἐχομεν ἀκόμη πολλὰ.—Ἐχετε ἀκόμη ἐν βιβλίον;—Ἐχω ἀκόμη ἓν.—Ἐχουσιν οἱ γείτονές σας ἀκόμη ἓνα κῆπον;—Ἐχουσιν ἀκόμη ἓνα.—Ἐχει ὁ φίλος μας ἀκόμη ἐν ἀλεξίθεροχον;—Δὲν ἔχει πλέον.—Ἐχουσιν οἱ Σκῶτοι ἀκόμη βιβλία τινά;—Ἐχουσιν ἀκόμη τινά.—Ἐχει ὁ ράπτῃς ἀκόμη καμβία τινά;—Δὲν ἔχει πλέον.—Ἐχει ὁ τέκτων ἀκόμη καρφία τινά;—Δὲν ἔχει πλέον καρφία, ἀλλ' ἔχει ἀκόμη ράβδους τινάς.—Ἐχουσιν οἱ Ἰσπανοὶ ἀκόμη σολδιά τινά;—Ἐχουσιν ἀκόμη τινά.—Ἐχει ὁ Γερμανὸς ἀκόμη βόας τινάς;—Ἐχει ἀκόμη τινάς.—Ἐχετε ἀκόμη φράγκα τινά;—Δὲν ἔχω πλέον φράγκα, ἀλλ' ἔχω (mais j'ai) ἀκόμη τάλληρά τινά.—Τί ἔχετε ἀκόμη;—Ἐχομεν ἀκόμη πλοῖά τινά καὶ καλοὺς τινὰς ναύτας.—Ἐχω ἀκόμη ὀλίγα χρήματα;—Ἐχετε ἀκόμη ὀλίγα.—Ἐχετε ἀκόμη τόλμην;—Δὲν ἔχω πλέον.—Ἐχετε ἀκόμη, πολλὸ δ-ξος;—Σχεδὸν δὲν ἔχω πλέον, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει πολὺ.

ΘΕΜΑ 34.

Ἐχει ἀρκετὴν ζάχαριν;—Δὲν ἔχει ἀρκετήν.—Ἐχομεν ἀρκετὰ φράγκα;—Δὲν ἔχομεν ἀρκετά;—Ἐχει ὁ ξυλουργὸς ἀρκετὰ ξύλα;—Ἐχει ἀρκετά.—Ἐχει ἀρκετὰ σφυρία;—Ἐχει ἀρκετά.—Τί σφυρία ἔχει;—Ἐχει πιδιρὰ καὶ ξύλινα σφυρία.—Ἐχετε ρύζι;—Δὲν

ἔχομεν ἀρκετὸν ρόζι, ἀλλ' ἔχομεν ἀρκετὴν ζάχαριν.—Ἐχετε ἀκόμη πολλὰς χειρίδας;—Σχεδὸν δὲν ἔχω πλέον.—Ἐχει ὁ Πῶσσο;—Ἄλλο πλοῖον;—Ἐχει ἐν ἄλλο.—Ἐχει ἄλλον σάκκον;—Δὲν ἔχει ἄλλον.—Πόσας ἔχομεν τοῦ μινός;—Ἐχομεν ἕξ.—Πόσους φίλους ἔχετε;—Ἐχω ἕνα μόνον καλὸν φίλον.—Ἐχει ὁ χωρικός ἀφθονον ἄρτον;—Δὲν ἔχει ἀρκετόν.—Ἐχει ἀρκετὰ χρήματα,—Σχεδὸν δὲν ἔχει χρήματα, ἀλλ' ἔχει ἀρκετὸν χόρτον.—Ἐχομεν τὰς λινὰς ἢ τὰς βαμβάκεράς περικνημίδας τῶν Ἀμερικανῶν;—Δὲν ἔχομεν οὔτε τὰς λινὰς οὔτε τὰς βαμβάκεράς περικνημίδας τῶν.—Ἐχομεν τοὺς κήπους τοὺς ὁποίους ἔχουσιν;—Δὲν ἔχομεν τοὺς κήπους τοὺς ὁποίους ἔχουσιν, ἀλλ' ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔχουσιν οἱ γείτονές μας.—Ἐχετε ἀκόμη μέλι;—Δὲν ἔχω πλέον.—Ἐχετε ἀκόμη βόας;—Δὲν ἔχω πλέον.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Seizième Leçon.

Πολλοί, διάφοροι, κάμποσοι.

Πολλοὶ ἄνθρωποι.

Διάφορα (πολλὰ) παιδιά.

Πολλὰ μαχαίρια.

Ὁ πατήρ.

Ὁ υἱός.

Τὸ τέκνον, τὸ παιδίον.

Τὸ πλακοῦντιον.

Τέτι, τσαί.

Plusieurs (πληθ.).

Plusieurs hommes.

Plusieurs enfants.

Plusieurs couteaux.

Le père.

Le fils.

L'enfant.

Le gâteau.

Du thé.

Τόσος, οἱ (τόση, αι).

Τοσοῦτος ὅσος, τόσος ὅσος.

Τόσος ἄρτος ὅσος οἶνος.

Τόσοι ἄνδρες ὅσα παιδιά.

Autant—que (καὶ πρὸ ὀνόματος)

Autant de—que de).

Autant de pain que de vin.

Autant d'hommes que d'enfants.

Ἐχετε τόσον χρυσὸν ὅσον ἄρ-
γυρον;

Avez-vous autant d'or que d'argent?

Ἐχω τόσον ἐκ τούτου ὅσον ἐξ J'ai autant de celui-ci que de celui-là.

Ἐχω τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ J'ai autant de l'un que de l'autre.

Ἐχετε τόσα πέδιλα ὅσας περι- Avez-vous autant de souliers que de bas?

Ἐχω τόσας ἐκ τούτων ὅσα ἐξ ἐ- J'ai autant de ceux-ci que de ceux-là.

Ἐχω τόσα ἐκ τῶν μὲν ὅσας ἐκ J'ai autant des uns que des autres.

(Ἀκριβῶς) τόσος, οἱ, (τόση, αἱ). Tout autant (πρὸ ὀνομ. de).

Ἐχω (ἀκριβῶς) τόσον ἐκ τούτου ὅσον ἐξ ἐκείνου. J'ai tout autant de celui-ci que de celui-là.

Τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ τοῦ δέ. Tout autant de l'un que de l'autre.

Τόσον ἐκ τούτων ὅσον ἐξ ἐκείνων. Tout autant de ceux-ci que de ceux-là.

Τόσα ἐκ τῶν μὲν ὅσα ἐκ τῶν δέ. Tout autant des uns que des autres.

Ἐχθρὸς, ἐχθροὶ, πολέμιος, πολέ- Un ennemi, des ennemis.

μιοι. Le doigt.

Ὁ δάκτυλος. Mon nez.

Ἡ ῥὶν (μύτη) μου.

Περισσότερον, πλεον.

Plus (πρὸ ὀνομ. de).

Περισσότερος ἄρτος. Plus de pain.

Περισσότεροι ἄνθρωποι. Plus d'hommes.

Ἡ (παρά).

Que (πρὸ ὀνομ. de).

Περισσότερον ἄρτον ἢ οἶνον. Plus de pain que de vin.

Περισσότερα μαχαίρια ἢ ράβδους. Plus de couteaux que de bâtons.

Περισσότερον ἐκ τούτου παρὰ ἐξ J'ai plus de celui-ci que de celui-là.

Περισσότερον ἐκ τοῦ μὲν ἢ ἐκ J'ai plus de l'un que de l'autre.

Περισσότερον ἐκ τούτων παρὰ ἐξ J'ai plus de ceux-ci que de ceux-là.

Περισσότερα ἐκ τῶν μὲν ἢ ἐκ *Plus des uns que des autres.*
τῶν δέ.

*Ἐχω περισσότερον ἐκ τῆς ὑμε- *J'ai plus de votre sucre que*
τέρως ζαχαρέως ἢ ἐκ τῆς ἐμῆς. *du mien.*

*Ἐχει περισσότερα ἐκ τῶν ἐμῶν *Il a plus de nos livres que*
βιβλίων ἢ ἐκ τῶν ἰδικῶν του. *des siens.*

*Ἦττον, ὀλιγώτερον.

Moins (πρὸ ὀνομ. de).

*Ολιγώτερον οἶνον παρὰ ἄρτον. *Moins de vin que de pain.*

*Ολιγώτερα μαχίρια ἢ ῥάβδους. *Moins de couteaux que de bâtons.*

*Ολιγώτερον ἐμοῦ (ἢ ἐγώ). *Moins que moi.*

*Ολιγώτερον ἐκείνου (ἢ ἐκεῖνος). *Moins que lui.*

*Ολιγώτερον ἡμῶν (ἢ ἡμεῖς). *Moins que nous.*

*Ολιγώτερον ὑμῶν (ἢ ὑμεῖς). *Moins que vous.*

*Ολιγώτερον ἐκείνων (ἢ ἐκεῖνοι). *Moins qu'eux.*

*Ἐκεῖνοι.

Eux.

*Ἡ ἐκεῖνοι (παρ' ἐκεῖνοι).

Qu'eux.

Τόσον ὅσον ὑμεῖς.

Autant que vous.

Τόσον ὅσον ἐκεῖνος.

Autant que lui.

Τόσον ὅσον ἐκεῖνοι.

Autant qu'eux.

ΘΕΜΑ 35.

*Ἐχετε ἵππον;—Ἐχω (j'en ai) πλείονας (plusieurs).—Ἐχει
πολλὰ ἐνδύματα;—Δὲν ἔχει εἰμὴ ἓν.—Τίς ἔχει πολλὰ κάτοπτρα;
—Ὁ ἀδελφός μου ἔχει πολλὰ.—Ὅποια κάτοπτρα ἔχει;—Ἐχει
ώραία.—Τίς ἔχει τὰ καλὰ μου πλῆκούντια;—Διάφοροι ἄνθρωποι
τὰ ἔχουσιν.—Ἐχει ὁ φίλος σας τέκνον;—Ἐχει πλείονα.—Ἐχε-
τε τόσον καρφὲν ὅσον τέι;—Ἐχω τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ τοῦ
δέ.—Ἐχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱόν;—Ἐχει πλείονας.—Πόσους
υἱούς ἔχει;—Ἐχει τέσσαρας.—Πόσα τέκνα ἔχουσιν οἱ φίλοι μας;
—Ἐχουσι πολλὰ ἔχουσι δέκα.—Ἐχομεν τόσον ἄρτον ὅσον βού-
τυρον;—Ἐχομεν τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ τοῦ δέ.—Ἐχει ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος τόσους φίλους ὅσους ἐχθρούς;—Ἐχει τόσους ἐκ τῶν
μὲν ὅσους ἐκ τῶν δέ.—Ἐχομεν τόσα πέδιλα ὅσας περικνημίδας;
—Ἐχομεν τόσα ἐκ τῶν μὲν ὅσας ἐκ τῶν δέ.—Ἐχει ὁ πατήρ σας
τόσον χρυσὸν ὅσον ἄργυρον;—Ἐχει περισσότερον ἐκ τοῦ μὲν ἢ ἐκ

τοῦ δέ.—Ἐχει ὁ πλοίαρχος τόσους ναύτας ὅσα πλοῖα;—Ἐχει περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων; ἔχει περισσότερα ἐκ τῶν μὲν ἢ ἐκ τῶν δέ.

ΘΕΜΑ 36.

Ἔχετε τόσα ὄπλα ὅσα ἐγώ; —Ἐγὼ τόσα (tout autant).—Εἶναι ὁ ξένος τόσον γενναῖος ὅσον ἡμεῖς;—Εἶναι τόσον.—Ἐχομεν τόσον καλὸν χαρτίον ὅσον ἄθλιον;—Ἐχομεν τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ τοῦ δέ.—Ἐχουσιν οἱ γείτονές μας τόσον τυρὸν ὅσον γάλα;—Ἐχουσι περισσότερον ἐκ τοῦ μὲν ἢ ἐκ τοῦ δέ;—Ἐχουσιν οἱ υἱοὶ σας τόσα πλακούντια ὅσα βιβλία;—Ἐχουσι περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων (πλεονα ἐκ τῶν μὲν ἢ ἐκ τῶν δέ).—Πόσας ρίνας ἔχει ὁ ἄνθρωπος;—Ἐχει μόνον μίαν.—Πόσα δάκτυλα ἔχει;—Ἐχει περισσότερα.—Πόσα πιστόλια ἔχετε;—Δὲν ἔχω εἰμὴ ἓν, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ἔχει περισσότερα ἀπὸ ἐμέ; ἔχει πέντε.—Ἐχουσι τὰ τέκνα μου τόσην τόλμην ὅσην τὰ ὑμέτερα; —Τὰ ὑμέτερα ἔχουσι περισσότεραν ἀπὸ τὰ ἐμά.—Ἐγὼ τόσα χρήματα ὅσα ὑμεῖς;—Ἔχετε ὀλιγώτερα ἀπὸ ἐμέ.—Ἔχετε τόσα βιβλία ὅσα ἐγώ;—Ἐγὼ ὀλιγώτερα ἀπὸ ὑμᾶς.—Ἐγὼ τόσους ἐχθροὺς ὅσους ὁ πατήρ σας;—Ἔχετε ὀλιγωτέρους ἐκείνου.—Ἐχουσιν οἱ Ῥώσσοι τόσα τέκνα ὅσα ἡμεῖς;—Ἡμεῖς ἔχομεν ὀλιγώτερα αὐτῶν.—Ἐχουσιν αἱ Γάλλοι τόσα πλοῖα ὅσα ἡμεῖς;—Ἐχουσιν ὀλιγώτερὰ ἀπὸ ἡμᾶς.—Ἐχομεν τόσα κοσμήματα ὅσα ἐκεῖνοι;—Ἐχομεν ὀλιγώτερα ἐκείνων.—Ἐχομεν ὀλιγώτερα μαχαίρια ἀπὸ τὰ τέκνα τῶν φίλων μας;—Ἐχομεν ὀλιγώτερα αὐτῶν.

ΘΕΜΑ 37.

Τίς ἔχει ὀλιγωτέρους φίλους ἀπὸ ἡμᾶς;—Οὐδεὶς ἔχει ὀλιγωτέρους.—Ἔχετε τόσον ἐκ τοῦ οἴνου σας ὅσον ἐκ τοῦ ἐμοῦ;—Ἐγὼ τόσον ἐκ τοῦ ὑμετέρου ὅσον ἐκ τοῦ ἐμοῦ;—Ἐγὼ τόσα ἐκ τῶν βιβλίων σας ὅσα ἐκ τῶν ἐμῶν;—Ἔχετε ὀλιγώτερα ἐκ τῶν ἐμῶν ἢ ἐκ τῶν ὑμετέρων.—Ἐχει ὁ Τοῦρκος τόσα ἐκ τῶν χρημάτων σας ὅσα ἐκ τῶν ἰδικῶν του;—Ἐχει ὀλιγώτερα ἐκ τῶν ἰδικῶν του παρὰ ἐκ τῶν ἰδικῶν μας.—Ἐχει ὁ ἄρτοποιός ὀλιγώτερον ἄρτον παρὰ χρήματα;—Ἐχει ὀλιγώτερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνου.—Ἐχει ὁ ἐμπορὸς μας ὀλιγωτέρους σκύλους ἢ ἵππους.—Ἐχει ὀλιγωτέρους ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων. —Ἐχουσιν οἱ ὑπηρέται σας περισσότερας

ράβδους ἢ σάρωθρα;—Ἐχουσι περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Ἐχει ὁ μάγειρός μας τόσον βούτυρον ὅσον βωδινόν;—Ἐχει τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ τοῦ δέ.—Ἐχει τόσα ὀρνιθοπούλια ὅσα πτηνά;—Ἐχει περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.

ΘΕΜΑ 38.

Ἐχει ὁ ξυλουργὸς τόσας ράβδους ὅσα καρφία;—Ἐχει (ἀκριβῶς) τόσα ἐκ τούτων ὅσα ἐξ ἐκείνων.—Ἐχετε περισσότερα δίπυρα ἢ ποτήρια;—Ἐχω περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Ἐχει ὁ φίλος μας περισσότεραν ζάχαριν ἢ μέλι;—Δὲν ἔχει τόσον (ne—pas autant) ἐκ τούτου ὅσην ἐξ ἐκείνης.—Ἐχει περισσότερας χειρίδας ἢ ἀλεξίβροχα;—Δὲν ἔχει τόσα (ne—pas autant) ἐκ τούτων ὅσας ἐξ ἐκείνων.—Τίς ἔχει περισσότερον σαπώνιον ἀπὸ ἐμέ;—Ὁ υἱὸς μου ἔχει περισσότερον (en a plus).—Τίς ἔχει περισσότερα μολυβδοσκόνδυλα ἡμῶν;—Ὁ ζωγράφος ἔχει περισσότερα (en a plus).—Ἐχει τόσους ἵππους ὅσους ἐγώ;—Δὲν ἔχει (ne—pas autant) ἵππους ὅσους ἡμεῖς, ἀλλ' ἔχει περισσότερας εἰκόνας.—Ἐχει ὁ ἔμπορος ὀλιγώτερα βώδια ἀπὸ ἡμᾶς;—Ἐχει ὀλιγώτερα βώδια ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν ὀλιγώτερα γεννήματα ἀπὸ ἐκείνων.—Ἐχετε ἐν ἄλλο γραμμάτιον;—Ἐχω ἐν ἄλλο.—Ἐχει ὁ υἱὸς σας ἀκόμη ἐν χαρτοφυλάκιον;—Ἐχει ἀκόμη πολλὰ.—Ἐχουσιν οἱ Ὀλλανδοὶ τόσους κήπους ὅσους ἡμεῖς;—Ἐχομεν ὀλιγώτερούς ἀπὸ ἐκείνους.—Ἐχομεν ὀλιγώτερον ἄρτον καὶ ὀλιγώτερον βούτυρον ἀπὸ ἐκείνους.—Σχεδὸν δὲν ἔχομεν χρήματα, ἀλλ' ἔχομεν ἱκανὸν ἄρτον, βωδινόν, τυρὸν καὶ οἶνον, (ἐπανάλαβε τὴν πρόθεσιν de πρὸ ἐνὸς ἐκάστου ὀνόματος).—Ἐχετε τόσην ἀνδρίαν ὅσην ὁ υἱὸς τοῦ γείτονός σας;—Ἐχω ἄλλην τόσην (tout autant).—Ἐχει ὁ νεανίσκος τόσα γραμμάτια ὅσα ἡμεῖς;—Ἐχει ἄλλα τόσα.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Dix-septième Leçon.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ.

Οἱ Γάλλοι ἔχουσι τέσσαρας συζυγίας, διακρινομένας διὰ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου, οἷον·

1. Τῆς πρώτης ἢ ἀπαρέμφατος λήγει εἰς ER, ὡς·

parler,	ὁμιλεῖν.
acheter,	ἀγοράζειν.
couper,	κόπτειν.
2. Τῆς δευτέρας, λήγει. . . εἰς IR, ὡς·

finir,	τελειόνην.
choisir,	ἐκλέγειν.
bâtir,	οἰκοδομεῖν.
3. Τῆς τρίτης, λήγει . . . εἰς OIR ὡς.

recevoir,	λαμβάνειν,δέχεσθαι.
apercevoir,	παρατηρεῖν.
devoir,	ὀφείλειν, χρεωστεῖν.
4. Τῆς τετάρτης, λήγει. . . εἰς RE, ὡς.

vendre;	πωλεῖν.
attendre,	περιμένειν.
rendre,	ἀποδιδόναι,καθιστάναι.

Τοῦ λοιποῦ εἰς ἕκαστον ῥῆμα θέλει προστεθῇ ὁ ἀριθμὸς τῆς συζυγίας, εἰς ἣν ἀνήκει· τὰ δὲ δι' ἀστερίσκου(*) σημειούμενα ῥήματα εἰσὶν ἀνώμαλα.

Φόβος.	Peur.	Ἐκαστον τῶν ὀνομάτων τούτων ὁσάκις συνοδεύεται ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἐπομένης, ἀπαιτεῖ πρὸ αὐτοῦ τὴν πρόθεσιν de.
Φοβεῖσθαι (ἔχειν φόβον).	Avoir peur	
Αἰδῶ (ἐντροπή).	Honte.	
Αἰδῆσθαι (ἔχειν αἰδῶ).	Avoir honte.	
Ἄδικον.	Tort.	
Δίκαιον.	Raison.	
Ὁ καιρὸς.	Le temps.	
Ἡ ἀνδρεία.	Le courage.	
Ἐπιθυμία.	Envie.	

<i>Ποιεῖν, ἐργάζεσθαι, κοπιᾶσαι.</i>	<i>Travailler. 1.</i>
<i>Λαλεῖν, ὁμιλεῖν.</i>	<i>Parler. 1.</i>
¹ Ἐπιθυμεῖτε ἐργασθῆναι (να ἐργάζησθε ἢ ἐργασθῆτε);	Avez-vous envie de travailler?
² Ἐπιθυμῶ ἐργάζεσθαι ἢ ἐργασθῆναι.	J'ai envie de travailler.
Δὲν τολμᾷ (δὲν ἔχει τόλμην) νὰ ὁμιλῇ, ἢ ὁμιλήσῃ.	Il n'a pas le courage de parler.
Φοβεῖσθε νὰ ὁμιλήτε;	Avez-vous peur de parler?
Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλ' ἐντρέπομαι νὰ ὁμιλῶ.	Je n'ai pas peur, mais j'ai honte de parler.

<i>Τέμνειν (κόπτειν).</i>	<i>Couper. 1.</i>
Κόπτειν αὐτόν ἢ αὐτό.	Le couper.
Κόπτειν αὐτούς (αὐτάς ἢ αὐτά).	Les couper.
Κόπτειν ἐξ αὐτοῦ (ἧς) ἢ ἐξ αὐτῶν.	En couper.
Κόπτομαι τὸν δάκτυλον.	Se couper au doigt.
¹ Ἔχετε καιρὸν (εὐκαιρεῖτε) νὰ κόψετε τὸν ἄρτον;	Avez-vous le temps de couper le pain?
² Ἔχω καιρὸν διὰ νὰ τὸν κόψω.	J'ai le temps de le couper.
³ Ἐπιθυμεῖ νὰ κόπτῃ ἢ κόψῃ δένδρα;	A-t-il envie de couper des arbres?
⁴ Ἐπιθυμεῖ νὰ κόπτῃ ἢ κόψῃ (ἐξ αὐτῶν).	Il a envie d'en couper.

<i>Ἀγοράσθαι, ἀγοράζειν.</i>	<i>Acheter. 1.</i>
¹ Ἀγοράζειν ἀκόμῃ ἐξ αὐτοῦ (ἧς) ἢ ἐξ αὐτῶν.	En acheter encore.
² Ἀγοράζειν ἓνα ἐξ αὐτῶν.	En acheter un.
³ Ἀγοράζειν δύο.	En acheter deux.
⁴ Ἀγοράζειν ἐσέτι ἓνα.	En acheter encore un.
⁵ Ἀγοράζειν ἐσέτι δύο.	En acheter encore deux.
Θλᾶν, θραύειν, συντρίβειν.	Casser 1.
Συναθροίζειν, συνάγειν (μαζόνειν).	Ramasser. 1
Διορθοῦν (διορθόειν).	Raccommoder. 1
Αἰτεῖν, ζητεῖν.	Chercher. 1
¹ Ἐπιθυμεῖτε ν' ἀγοράσητε ἀκόμῃ ἓνα ἵππον;	Avez-vous envie d'acheter encore un cheval?
² Ἐπιθυμῶ ν' ἀγοράσω ἀκόμῃ ἓνα.	J'ai envie d'en acheter encore un.

Ἐπιθυμεῖτε ν' ἀγοράσητε βιβλία; Avez-vous envie d'acheter des livres?

Ἐπιθυμῶ ν' ἀγοράσω, ἀλλὰ δὲν ἔχω χρήματα. J'ai envie d'en acheter, mais je n'ai pas d'argent.

Φοβείσθε νὰ θραύσητε τὰ ποτήρια; Avez-vous peur de casser les verres?

Φοβοῦμαι νὰ τὰ θραύσω. J'ai peur de les casser.

Εὐκαιρεῖ νὰ ἐργάζηται; A-t-il le temps de travailler?

Εὐκαιρεῖ, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐργάζηται; Il a le temps, mais il n'a pas envie de travailler.

Ἐγὼ δίκαιον (ἢ κόμνω καλὰ) ν' ἀγοράσω (ἕνα) ἵππον; Ai-je raison d'acheter un cheval?

Δὲν ἔχετε ἄδικον (ἢ δὲν κάμνετε ἄσχημα) ν' ἀγοράσητε (ἕνα). Vous n'avez pas tort d'en acheter un.

ΘΕΜΑ 39.

Ἐπιθυμεῖτε εἰσέτι ν' ἀγοράσητε τὸν ἵππον τοῦ φίλου μου;—
Ἐπιθυμῶ εἰσέτι νὰ τὸν ἀγοράσω, ἀλλὰ δὲν ἔχω χρήματα.—Εὐκαιρεῖτε νὰ ἐργάσησθε ἢ ἐργασθῆτε;—Εὐκαιρῶ, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ (ne—pas envie) νὰ ἐργάζωμαι ἢ ἐργασθῶ.—Εὐκαιρεῖ ὁ ἀδελφός σας νὰ κόπῃ ράβδους;—Εὐκαιρεῖ νὰ κόψῃ.—Ἐπιθυμεῖ νὰ κόπῃ ἄρτον;—Ἐπιθυμεῖ νὰ κόπῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει μάχαιραν.—Εὐκαιρεῖτε νὰ κόψετε τυρόν;—Εὐκαιρῶ νὰ κόψω.—Ἐπιθυμεῖ νὰ κόψῃ τὸ δένδρον;—Ἐπιθυμεῖ νὰ κόψῃ, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρεῖ.—Εὐκαιρεῖ ὁ ράπτης νὰ κόψῃ τὸ ἐριοῦχον;—Εὐκαιρεῖ νὰ τὸ κόψῃ.—Εὐκαιρῶ νὰ κόψω τὰ δένδρα;—Εὐκαιρεῖτε νὰ τὰ κόψετε.—Ἐπιθυμεῖ ὁ ζωγράφος ν' ἀγοράσῃ ἕνα ἵππον;—Ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ δύο.—Εὐκαιρεῖ ὁ λοχαγός σας νὰ ὁμιλήσῃ;—Εὐκαιρεῖ, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ὁμιλήσῃ.—Φοβείσθε νὰ ὁμιλήσητε;—Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλ' ἐντρέπομαι νὰ ὁμιλήσω.—Κάμνω καλὰ (ai—je raison) ν' ἀγοράσω ἕν ὄπλον;—Κάμνετε καλὰ ν' ἀγοράσητε ἕν.—Κάμνει καλὰ ὁ φίλος σας ν' ἀγοράσῃ ἕν μέγα βῶδι;—Κάμνει ἄσχημα (il a tort) ν' ἀγοράσῃ ἕν.—Κάμνω καλὰ ν' ἀγοράσω μικρὰ βῶδια;—Κάμνετε καλὰ ν' ἀγοράσητε.

ΘΕΜΑ 40.

Ἐπιθυμεῖτε νὰ ὁμιλεῖτε;—Ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω τόλμην νὰ

ὀμιλῶ.—Ἐχετε τὴν τόλμην νὰ κόψητε τὸν δάκτυλόν σας;—Δὲν ἔχω τὴν τόλμην νὰ τὸν κόψω.—Ἐχω δίκαιον νὰ ὀμιλῶ;—Δὲν ἔχετε ἄδικον νὰ ὀμιλήτε, ἀλλ' ἔχετε ἄδικον νὰ κόψητε τὰ δένδρα μου.—Ἐπιθυμεῖ ὁ υἱὸς τοῦ φίλου σας ν' ἀγοράσῃ ἀκόμη ἓν πετηνόν;—Ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ ἀκόμη ἓν.—Ἐπιθυμεῖτε ν' ἀγοράσητε ἀκόμη ἵππους τινάς;—Ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀγοράσωμεν ἀκόμη ἵππους τινάς, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν πλέον χρήματα.—Τί ἐπιθυμεῖ νὰ διορθώσῃ ὁ ράπτης σας (*qu'est-ce que notre tailleur a*);—Ἐπιθυμεῖ νὰ διορθώσῃ τὰ παλαιὰ ἐνδύματά μας.—Εὐκαιρεῖ ὁ σκυτοτόμος νὰ διορθώσῃ τὰ πέδιλά μας;—Εὐκαιρεῖ, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ τὰ διορθώσῃ.—Τίς ἐπιθυμεῖ νὰ διορθώσῃ τοὺς πῖλους μας;—Ὁ πιλοποιὸς ἐπιθυμεῖ νὰ τοὺς διορθώσῃ.—Φοβεῖσθε νὰ ζητήσητε τὸν ἵππον μου;—Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλὰ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ τὸν (le) ζητήσω.—Τί ἐπιθυμεῖτε ν' ἀγοράσητε;—Ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀγοράσωμεν τί καλὸν καὶ οἱ γείτονές μας ἐπιθυμοῦσι ν' ἀγοράσωσι τί ὠραῖον.—Φοβοῦνται τὰ τέκνα σας νὰ συνάξωσι καρφία;—Δὲν φοβοῦνται νὰ συνάξωσιν.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ θραύσητε τὰ κοσμήματά μου;—Ἐπιθυμῶ νὰ τὰ συνάξω, ἀλλ' ὄχι (*mais non pas*) νὰ τὰ θραύσω.—Κάμνω καλὰ νὰ συνάξω τὰ χειρόκτιά σας;—Δὲν κάμνετε ἄσχημα νὰ τὰ συνάξητε, ἀλλὰ κάμνετε ἄσχημα νὰ τὰ κόψητε.

ΘΕΜΑ 41.

Ἐχετε τὴν τόλμην νὰ θραύσητε τὰ ποτήρια ταῦτα;—Ἐχω τὴν τόλμην, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὰ θραύσω.—Τίς ἐπιθυμεῖ νὰ θραύσῃ τὸ κάτοπτρόν μου;—Ὁ φίλος μας ἐπιθυμεῖ νὰ τὸ θραύσῃ.—Ἐπιθυμοῦσιν οἱ ξένοι νὰ θραύσωσι τὰ πυροστόλιά μας;—Ἐπιθυμοῦσιν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τόλμην νὰ τὰ θραύσωσιν.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ θραύσητε τὸ πυροστόλιον τοῦ λοχαγοῦ;—Ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ φοβοῦμαι νὰ τὸ θραύσω.—Τίς ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ τὸν ὠραῖον σκύλον μου;—Οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἀγοράσῃ.—Ἐπιθυμεῖτε ν' ἀγοράσητε τὰ ὠραῖα κιβώτιά μου ἢ τὰ τοῦ Γάλλου;—Ἐπιθυμῶ ν' ἀγοράσω τὰ ἰδικά σας καὶ ὄχι (*et non*) τὰ τοῦ Γάλλου.—Ποῖα βιβλία ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ ὁ Ἀγγλος;—Ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔχετε ὑμεῖς, ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔχει ὁ υἱὸς σας, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔχει ὁ ἐμός.—Ποίας χειρίδας ἐπιθυμεῖτε τὰ ζητήσητε (*aller chercher*);—Ἐπιθυμῶ νὰ ζητήσω τὰς ὑμετέρας, τὰς ἐμὰς καὶ τὰς τῶν τέκνων μας.

Ποῖα κάτοπρξ ἐπιθυμοῦσι νὰ θαυῶσιν οἱ ἐχθροὶ μας;—Ἐπιθυμοῦσι νὰ θαυῶσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχετε ὑμεῖς, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὰ τέκνα καὶ οἱ φίλοι μας.—Ἐπιθυμεῖ ὁ πατήρ σας ν' ἀγοράσῃ ταῦτα τὰ πλακούντια ἢ ἐκεῖνα;—Ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ ταῦτα.—Ἐγὼ δίκαιον νὰ συνάξω τὰ γραμμάτιά σας;—Ἐχετε δίκαιον νὰ τὰ συνάξητε.—Ἐχει δίκαιον ὁ Ἰταλὸς νὰ ζητῇ τὸ χαρτοφυλάκιόν σας;—Ἐχει ἄδικον νὰ τὸ ζητῇ.—Ἐπιθυμεῖτε ν' ἀγοράσητε ἐν ἄλλο πλοῖον;—Ἐπιθυμῶ ν' ἀγοράσω ἐν ἄλλο.—Ἐπιθυμεῖ ὁ ἐχθρὸς μας ν' ἀγοράσῃ ἀκόμη ἐν πλοῖον;—Ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ πολλὰ, ἀλλὰ φοβεῖται ν' ἀγοράσῃ.—Ἐχετε δύο ἵππους;—Δὲν ἔχω εἰμὴ ἓνα, ἀλλ' ἐπιθυμῶ ν' ἀγοράσω ἀκόμη ἓνα.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΩΔΗ.

Dix-huitième Leçon.

<i>Ποιεῖν, πράττειν.</i>	<i>Faire*</i>	4.
<i>Βούλεσθαι, θέλειν.</i>	<i>Vouloir*</i>	3.
Θέλετε;	Voulez-vous?	
Θέλω.	Je veux.	
Θέλει;	Veut-il?	
Θέλει.	Il veut.	
Θέλομεν.	Nous voulons.	
Θέλετε.	Vous voulez.	
Θέλουσι.	Ils veulent.	
Θέλετε ν' ἀνάψῃτε τὸ πῦρ μου;	Voulez-vous faire mon feu?	
Θέλω νὰ τὸ ἀνάψω.	Je veux le faire.	
Δὲν θέλω νὰ τὸ ἀνάψω.	Je ne veux pas le faire.	
Θέλει ν' ἀγοράσῃ τὸν ἵππον σας;	Veut-il acheter votre cheval?	
Θέλει νὰ τὸν ἀγοράσῃ.	Il veut l' acheter.	
Καίειν, πυρπολεῖν.	Bruler.	1.
Θερμαίνειν, ζεσταίνειν.	Chauuffer.	1.
Σχιζεῖν.	Déchirer.	1.

Ὁ ζωμός (τὸ ζουμί).	Le bouillon.
Τὰ λινὰ μου (τουτέστ. τὰ ἀ- σπρόβρουχα).	Mon linge (ἐν χρήσει ἐνικῶς πάντοτε).
Πορεύεσθαι, ὑπάγειν.	Aller* 1.
Παρά τινι, ἐν τῷ οἴκῳ τινός.	Chez.
Εἶναι.	Être*
Παρά τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ εἶναι.	Être chez l'homme.
Εἰς τὸν ἀνθρώπον ἢ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὑπάγειν.	Aller chez l'homme.
Παρά τῷ φίλῳ ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ- τοῦ εἶναι.	Être chez son ami.
Εἰς τὸν πατέρα μου (του) ἢ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὑπάγειν.	Aller chez mon (son) père.
Οἶκοι, οἰκαδε (εἰς τὸ σπῆτι).	A la maison.
Εἶναι οἶκοι, εἰς τὴν οἰκίαν.	Être à la maison, † être chez soi.
Ὑπάγειν οἰκαδε, εἰς τὸν οἶκον.	Aller à la maison.
Παρ' ἐμοὶ ἢ εἰς τὸν οἶκόν μου εἶναι.	Être } chez-moi.
Πρὸς με ἢ εἰς τὸν οἶκόν μου ὑπά- γειν.	Aller }
Παρ' ἐκείνῳ ἢ εἰς τὸν οἶκον ἐκεί- νου εἶναι.	Être } chez-lui.
Πρὸς ἐκεῖνον ἢ εἰς τὸν οἶκον ἐ- κείνου ὑπάγειν.	Aller }
Παρ' ἡμῖν ἢ εἰς τὸν οἶκόν μας εἶναι.	Être } chez-nous.
Πρὸς τὰ ἡμῶν ἢ εἰς τὸν οἶκόν μας ὑπάγειν.	Aller }
Παρ' ὑμῖν ἢ εἰς τὸν οἶκόν σας εἶναι.	Être } chez-vous.
Πρὸς ὑμᾶς ἢ εἰς τὸν οἶκόν σας ὑπάγειν.	Aller }
Παρ' αὐτοῖς ἢ εἰς τὸν οἶκον αὐ- τῶν εἶναι.	Être } chez-eux.
Πρὸς αὐτοὺς ἢ εἰς τὸν οἶκον αὐ- τῶν ὑπάγειν.	Aller }
Παρά τινι ἢ εἰς τινος οἰκίαν εἶναι.	Être chez quelqu' un.

Πρὸς τινὰ ἢ εἰς τίνος οἰκίαν ὕ- Aller chez quelqu'un.
πάγειν.

Παρ' οὐδενὸς ἢ εἰς οὐδενὸς οἰκίαν N'être chez personne.
εἶναι.

Πρὸς οὐδένα ἢ εἰς οὐδενὸς οἰκίαν N'aller chez personne.
ὑπάγειν.

Παρά τίνι ἢ εἰς τίνος οἰκίαν;

Chez qui?

Πρὸς τινὰ ἢ εἰς τίνος οἰκίαν;

Chez qui voulez-vous aller?

Εἰς τίνος θέλετε νὰ ὑπάγητε;

Je ne veux aller chez per-
sonne.

Πρὸς οὐδένα θέλω νὰ ὑπάγω.

Παρά τίνι ἢ εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι
ὁ ἀδελφός σας;

Chez qui est votre frère?

Εἶναι (εἰς τὴν οἰκίαν μας) παρ'
ἡμῖν.

Chez qui votre frère est-il?

Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν;

Il est chez nous.

Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του;

Est-il à la maison?

Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν.

Est-il chez lui?

Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του.

Il n'est pas à la maison.

Εἴσθε;

Il n'est pas chez lui.

Κεκοπιακῶς (κουρασμένος).

Êtes-vous?

Εἴσθε κουρασμένος.

Fatigué?

Εἶμαι κουρασμένος.

Êtes-vous fatigué?

Δὲν εἶμαι κουρασμένος.

Je suis fatigué.

Ἔστιν (εἶναι);

Je ne suis pas fatigué.

Ἔστιν (εἶναι).

Est-il?

Ἔσμεν (εἴμεθα).

Il est.

Εἰσὶν (εἶναι).

Nous sommes.

Ils sont.

Prière.

Boire 4.

Ποῦ;

Où?

Τί θέλετε νὰ πράξητε (κάμνητε);

Que voulez-vous faire?

Τί θέλει νὰ πράξη ὁ ἀδελφός σας;

Votre frère que veut-il faire?

Εἶναι ὁ πατήρ σας εἰς τὴν οἰ-
κίαν;

Votre père est-il à la maison?

Τί θέλουσι ν' ἀγοράσωσιν οἱ Γερ-
μανοί;

Les Allemands que veulent-
ils acheter?

Θέλουσι ν' ἀγοράσωσι καλὸν τι.

Ils veulent acheter quelque
chose de bon.

Οὐδὲν θέλουσι ν' ἀγοράσωσι.	Ils ne veulent rien acheter.
Θέλουσι ν' ἀγοράσωσι(ἐν)βιβλίον;	Veulent-ils acheter un livre?
Θέλουσι ν' ἀγοράσωσιν ἓν.	Ils veulent en acheter un.
Θέλετε νὰ πίνητε τί;	Voulez-vous boire quelque chose?
Οὐδὲν θέλω νὰ πῶ.	Je ne veux rien boire.

ΘΕΜΑ 43.

Θέλετε νὰ ἐργασθῆτε;—Θέλω νὰ ἐργασθῶ, ἀλλ' εἶμαι κουρασμένος.—Θέλετε νὰ θραύσητε τὰ ποτήριά μου;—Δὲν θέλω νὰ τὰ θραύσω.—Θέλετε νὰ ζητήσητε τὸν υἱόν μου;—Θέλω νὰ τὸν ζητήσω.—Τί θέλετε νὰ συνάξητε;—Θέλω νὰ συνάξω ἐκεῖνο τὸ τάλληρον καὶ ἐκεῖνο τὸ φράγκον.—Θέλετε νὰ συνάξητε τοῦτο τὸ σολδίδιον ἢ ἐκεῖνο;—Θέλω νὰ συνάξω ἀμφοτέρω.—Θέλει ὁ γείτων ὑμῶν ν' ἀγοράσῃ ταῦτα τὰ κτένια ἢ ἐκεῖνα;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ ἀμφοτέρω (καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ).—Θέλει ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ κόψῃ τὸν δάκτυλόν σας;—Δὲν θέλει νὰ κόψῃ τὸν ἐμὸν, ἀλλὰ τὸν ἰδικόν του.—Θέλει ὁ ζωγράφος νὰ καύσῃ χαρτίον;—Θέλει νὰ καύσῃ.—Τί θέλει ὁ σκυτοτόμος νὰ διορθώσῃ;—Θέλει νὰ διορθώσῃ τὰ παλαιὰ πέδιλά μας.—Θέλει ὁ ράπτης νὰ διορθώσῃ τί;—Θέλει νὰ διορθώσῃ τοὺς ὑπενδύτας.—Θέλει ὁ ἐχθρός σας νὰ καύσῃ τὸ πλοῖόν του;—Δὲν θέλει νὰ καύσῃ τὸ ἰδικόν του, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν μας.—Θέλετε νὰ πράξῃτε τίποτε;—Οὐδὲν θέλω νὰ πράξω.—Τί θέλετε νὰ κάμνῃτε;—Θέλω νὰ θερμάνω τὸ τῆί μας καὶ τὸν καφφὲν τοῦ πατρὸς μας.—Θέλετε νὰ θερμάνῃτε τὸν ζῶμόν τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Θέλω νὰ τὸν θερμάνω.—Θέλει ὁ ὑπηρέτης ὑμῶν ν' ἀνάψῃ τὸ πῦρ μου;—Θέλει νὰ τὸ ἀνάψῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει καιρόν.

ΘΕΜΑ 44.

Θέλετε νὰ ὁμιλῆτε;—Θέλω νὰ ὁμιλῶ.—Θέλει ὁ υἱός σας νὰ ἐργάζεται;—Δὲν θέλει νὰ ἐργάζεται.—Τί θέλει νὰ κάμῃ;—Θέλει νὰ πῇ οἶνον.—Θέλετε ν' ἀγοράσητε τί;—Θέλω ν' ἀγοράσω κᾶτι.—Τί θέλετε ν' ἀγοράσητε τί;—Θέλω ν' ἀγοράσω πολὺτιμα κοσμήματα (des bijoux).—Θέλετε νὰ διορθώσητε τὰ ἀσπρόβρουχά μου (mon linge);—Θέλω νὰ τὰ (le) διορθώσω.—Τίς θέλει νὰ διορθώσῃ τὰς περικνημίδας τοῦ υἱοῦ μας;—Ἡμεῖς θέλομεν νὰ τὰς διορθώσωμεν.—Θέλει ὁ Γῶσος νὰ ἀγοράσῃ ταύτην τὴν εἰκόνα ἢ

ἐκείνην;—Δὲν θέλει ν' ἀγοράσῃ οὔτε ταύτην οὔτ' ἐκείνην.—Τί θέλει ν' ἀγοράσῃ;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ πλοῖα.—Ποῖα κάτοπτρα θέλει ν' ἀγοράσῃ ὁ Ἀγγλος;—Θέλει νὰ ἀγοράσῃ ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ Γάλλοι καὶ ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἔχουσιν οἱ Ἰταλοὶ.—Θέλει ὁ πατήρ σας νὰ ζητήσῃ τὸ ἀλεξίβροχόν του ἢ τὴν ῥάβδον του;—Θέλει νὰ ζητήσῃ ἀμφοτέρα.—Θέλετε νὰ πίνετε οἶνον;—Θέλω νὰ πῶ, ἀλλὰ δὲν ἔχω.—Θέλει ὁ ναύτης νὰ πῇ γάλα;—Δὲν θέλει νὰ πῇ, δὲν διψᾷ.—Τί θέλει νὰ πῇ ὁ λοχαγός;—Οὐδὲν θέλει νὰ πῇ.—Τί θέλει νὰ κατασκευάσῃ ὁ πιλοποιός;—Θέλει νὰ κατασκευάσῃ πῖλους.—Θέλει ὁ τέκτων νὰ κατασκευάσῃ τί;—Θέλει νὰ κατασκευάσῃ ἓν μέγα πλοῖον.—Θέλετε ν' ἀγοράσητε ἐν πτηνόν;—Θέλω ν' ἀγοράσω πολλὰ.

ΘΕΜΑ 45.

Θέλει ὁ Τοῦρκος ν' ἀγοράσῃ περισσώτερα ὄπλα ἢ μαχαίρια;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ περισσώτερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Πόσα σάβρα θέλει ν' ἀγοράσῃ ὁ ὑπρέτης σας;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ τρεῖς.—Θέλετε ν' ἀγοράσητε πολλὰς περικνημίδας;—Θέλω ν' ἀγοράσω τινὰς μόνον, ἀλλὰ τὰ τέκνα μας θέλουσι ν' ἀγοράσωσι πολλὰς.—Θέλουσι τὰ τέκνα ὑμῶν νὰ ζητήσωσι τὰς χειρίδας, τὰς ὁποίας ἔχομεν;—Δὲν θέλουσι νὰ ζητήσωσιν ἐκείνας τὰς ὁποίας ἔχετε ὑμεῖς, ἀλλ' ἐκείνας τὰς ὁποίας ἔχει ὁ πατήρ μου.—Θέλει τις νὰ σχίσῃ τὸ ἐνδυμὰ σας;—Οὐδεὶς θέλει νὰ τὸ σχίσῃ.—Τίς θέλει νὰ σχίσῃ τὰ βιβλία μου;—Τὰ τέκνα σας θέλουσι νὰ τὰ σχίσωσι.—Παρὰ τίνι εἶναι ὁ πατήρ μας;—Εἶναι παρὰ τῷ φίλῳ του.—Εἰς τίνος οἰκίαν θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ὑμετέραν (chez vous).—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ὑμετέραν, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου.—Θέλει ὁ πατήρ σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ φίλου του;—Δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ φίλου του, ἀλλ' εἰς τοῦ γείτονός του.—Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ υἱός σας;—Εἶναι εἰς τὴν ἡμετέραν.—Θέλετε νὰ ζητήσητε τοὺς πῖλους μας ἢ τοὺς τῶν Ὁλλανδῶν;—Δὲν θέλω νὰ ζητήσω οὔτε τοὺς ὑμετέρους, οὔτε τοὺς τῶν Ὁλλανδῶν, ἀλλὰ θέλω νὰ ζητήσω τοὺς ἐμοὺς, καὶ τοὺς τῶν καλῶν φίλων μου.

ΘΕΜΑ 46.

Ποῦ καλῶς (ai-je raison) νὰ θερμάνω τὸν ζῶμόν σας;—Κα-

λῶς ποιεῖτε νὰ τὸν θερμάνητε.—ἔχει δίκαιον ὁ δηηρέτης μου νὰ θερμάνῃ τὰ ἀσπράγγουρά σας;—ἔχει ἀδίκον νὰ τὰ θερμάνῃ.—Φοβεῖται νὰ ξεσχίσῃ τὸ ἔνδυμά μας;—Δὲν φοβεῖται νὰ τὸ ξεσχίσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸ καύσῃ.—Θέλουσι τὰ τέκνα σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τοὺς φίλους μας;—Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων σας, ἀλλ' εἰς τὴν ἰδικήν μας.—Εἶναι τὰ τέκνα σας εἰς τὴν οἰκίαν;—Δὲν εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν των (chez eux), ἀλλ' εἰς τὴν τῶν γειτόνων των.—Εἶναι ὁ λοχαγὸς εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui).—Δὲν εἶναι εἰς οἰκίαν του, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ του.—Εἶναι ὁ ξένος εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μας;—Δὲν εἶναι εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μας, ἀλλ' εἰς τοῦ πατρός μας.—Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ Ἀγγλος;—Εἶναι εἰς τὴν ἰδικήν σας.—Εἶναι ὁ Ἀμερικανὸς παρ' ἡμῶν;—Ὅχι, κύριε, δὲν εἶναι παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ παρὰ τοῖς φίλοις του.—Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ Ἰταλός;—Εἰς οὐδενὸς εἶναι οἰκίαν, εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui).—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν οἶκον.—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν οἶκον, θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τοῦ υἱοῦ τοῦ γειτόνός μου.—Εἶναι ὁ πατὴρ σας οἶκοι;—Ὅχι κύριε, δὲν εἶναι οἶκοι.—Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι;—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν τῶν καλῶν φίλων τοῦ παλαιοῦ γειτόνός μας.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τίνος οἰκίαν;—Εἰς οὐδενὸς οἰκίαν θέλω νὰ ὑπάγω.

ΘΕΜΑ 47.

Ποῦ εἶναι ὁ υἱός σας;—Εἶναι οἶκοι.—Τί θέλει νὰ κάμῃ εἰς τὴν οἰκίαν;—Θέλει νὰ πῇ καλὸν οἶνον.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας οἶκοι;—Δὲν εἶναι οἶκοι, εἶναι εἰς τοῦ ξένου.—Τί θέλετε νὰ πῆτε;—Θέλω νὰ πῶ γάλα.—Τί θέλει ὁ Γερμανὸς νὰ κάμῃ εἰς τὴν οἰκίαν;—Θέλει νὰ ἐργάζηται καὶ νὰ πῇ καλὸν οἶνον.—Τί ἔχετε εἰς τὴν οἰκίαν;—Οὐδὲν ἔχω εἰς τὴν οἰκίαν.—Ἐπιθυμεῖ ὁ ἔμπορος ν' ἀγοράσῃ τόσον ζάχαριν ὅσον τσάι;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ τόσον ἐκ τούτου ὅσον ἐξ ἐκείνης.—Εἰσθε κουρασμένοι;—Δὲν εἶμαι κουρασμένος.—Τίς εἶναι κουρασμένος;—Ὁ ἀδελφός μου εἶναι κουρασμένος.—Ἐπιθυμεῖ ὁ Ἰσπανὸς ν' ἀγοράσῃ τόσους ἵππους ὅσους ὄνους;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ περισσοτέρους ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Θέλετε νὰ πῆτε τί;—Οὐδὲν ἐπιθυμῶ νὰ πῶ.—Πόσα ὀρνιθοπούλια θέλει ν' ἀγοράσῃ ὁ μάγειρος;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ τέσσαρα.—Θέλουσιν οἱ Γάλλοι ν' ἀγοράσωσι τί;—Οὐδὲν θέλουσι ν' ἀγοράσωσι.—Θέλει ὁ Ἰσπανὸς ν' ἀγοράσῃ τί;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ τι, ἀλλὰ δὲν ἔχει χρήματα.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τῶν ἀδελφῶν μας τὴν οἰκίαν;—Δὲν θέλω νὰ

ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν των, ἀλλ' εἰς τὴν (chez) τῶν τέκνων των.—
Εἶναι ὁ Σκῶτος εἰς τινος οἰκίαν;—Εἰς οὐδενὸς οἰκίαν εἶναι.—Ποῦ
εἶναι;—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui).

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Dix-Neuvième Leçon.

Ποῦ; εἰς ποῖον μέρος;	Οὐ?
Ἐκεῖ. Αὐτοῦ.	Υ (πρὸ τοῦ ῥήματ. πάντοτε).
Ὑπάγειν ἐκεῖ.	Υ aller*
Εἶναι ἐκεῖ.	Υ être*
Αὐτὸ αὐτοῦ, αὐτὸ ἐκεῖ.	Λ' y (πρὸ τοῦ ῥήματος).
Κομίζειν, φέρειν.	Porter 1.
Πέμπειν στέλλειν.	Envoyer 1.
Ἄγειν, φέρειν, ὀδηγεῖν.	Mener. 1.
Κομίζειν αὐτὸ αὐτοῦ ἢ ἐκεῖ.	Λ' y porter.
Αὐτὸν (ἀντικείμενον τοῦ ῥήμ.)	Le (πρὸ τοῦ ῥήμ. πάντοτε).
Αὐτὸν ἐκεῖ.	Λ' y (πρὸ τοῦ ῥήματος).
Στέλλειν αὐτὸν ἐκεῖ.	Λ' y envoyer.
* Ἄγειν αὐτὸν ἐκεῖ.	Λ' y mener.
Αὐτοὺς ἐκεῖ.	Les y (πρὸ τοῦ ῥήματος).
Ἐξ αὐτοῦ ἢ ἐξ αὐτῶν ἐκεῖ.	Υ en (πρὸ τοῦ ῥήματος).
Φέρειν αὐτοὺς ἐκεῖ.	Les y porter.
Φέρειν ἐκεῖ ἐξ αὐτῶν.	Υ en porter.
Θέλετε νὰ τὸν πέμψητε εἰς τοῦ	Voulez-vous l'envoyer chez
πατρός μου;	mon père?
Θέλω νὰ τὸν πέμψω ἐκεῖ.	Je veux l'y envoyer.

Σημ. Α'. Ἐκ τῶν προηγηθέντων παραδειγμάτων δῆλον ὅτι τὸ ἀναφορικὸν τοῦτο ἐπίρρημα y τίθεται πρὸ τοῦ ῥήματος πάντοτε ἐπὶ πραγμάτων ἀψύχων, μόνον ἐν τῇ προστακτικῇ ἐγκλίσει τίθεται μετὰ τὸ ῥήμα. Ὅταν δὲ ὑπάρχῃ ἀντωνυμία, ὡς αἱ le, αὐτὸν, les, αὐτοὺς ἢ αὐτάς, τίθεται αὕτη ἀμέσως πρὸ τοῦ y. ἢ en, ὅμως ἀντωνυμία τίθεται μετὰ τὸ y.

Ὁ ἰατρὸς.
Ἐρχεσθαι.
Πότε;
Αὔριον.
Σήμερον.

Le médecin.
Venir* 2.
Quand?
Demain.
Aujourd'hui.

Ποῦ (κάπου), εἰς τι μέρος.
Οὐδαμοῦ (πουθερά).

Quelque part.
Ne—nulle part.

Θέλετε νὰ ὑπάγητε ποῦ;

Voulez-vous aller quelque part?

Θέλω νὰ ὑπάγω κάπου.
Οὐδχιμοῦ θέλω νὰ ὑπάγω.

Je veux aller quelque part.
Je ne veux aller nulle part.

Γράφειν.
Κατὰ (ἢ εἰς) ποίαν ὥραν;
Εἰς τὴν μίαν (ὥραν).
Εἰς τὰς δύο (ὥρας).
Ἡμισυς, ἡμίσεια.
Τὸ τέταρτον.
Εἰς τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.
Εἰς τὰς δύο καὶ ἡμίσειαν.
Εἰς τὴν μίαν καὶ τέταρτον.

Écrire* 4.
A quelle heure? (1).
A une heure.
A deux heures.
Demi, ἀρσενικόν, demie, θηλ.
Le quart.
A une heure et demie. (2)
A deux heures et demie.
} A une heure et quart.
} A une heure un quart.
} A deux heures et quart.
} A deux heures un quart.
A une heure moins un quart.
A midi.
A minuit.

Εἰς τὰς δύο καὶ τέταρτον.
Εἰς τὴν μίαν παρὰ τέταρτον.
Τὴν μεσημβρίαν, τὸ μεσημέρι.
Τὸ μεσονύκτιον, τὰ μεσάνυχτα.

*Ἡττορ (ὀλιγώτερον).

Moins (συγκριτικὸν τοῦ peu, ὀλίγον, πρὸ ὀνομ. μετὰ τοῦ de).

(1) Ἡ λέξις heure, ὥρα, εἶναι γένους θηλυκοῦ· περὶ τῶν τοῦ γένους τούτου ὀνομάτων γενήσεται λόγος ἐν τοῖς ἐπομένοις, πρὸς τὸ παρὸν δὲ μάθῃς νὰ γράφῃς αὐτὰ ὁ σπουδαῖον ὅπως τὰ εὐρίσκει γεγραμμένα ἐν τοῖς μαθήμασιν.

(2) Τὸ ἐπίθ. demie εἶναι ἐνταῦθα γένους θηλυκοῦ, διότι συμφωνεῖ κατὰ γένος μετὰ τοῦ προηγούμενου θηλυκοῦ οὐσιαστικοῦ heure. Προηγούμενον δὲ μάθῃς τὸ ἐπίθ. τοῦτο τοῦ ὀνόματος δὲν συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ μένει ἀμετάβολον, ὡς une demi heure ἡμιώριον, ἡμίσεια ὥρα. Ἐκλαμβάνεται ἐνίοτε καὶ οὐσιαστικῶς, ὡς cette horloge sonne les demies, τὸ ὥρα-λόγιον τοῦτο κτυπᾷ τὰς ἡμισίας.

ΘΕΜΑ 48.

Θέλετε νὰ ὑπάγητε οἶκοι;—Θέλω νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.—Θέλει ὁ υἱός σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν οἶκόν μου;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ (aller) ἐκεῖ.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας οἶκοι;—Εἶναι ἐκεῖ.—Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω οἶκοι.—Θέλουσι τὰ τέκνα σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν οἶκόν μου;—Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν ἐκεῖ.—Εἰς τίνος (chez qui) θέλετε νὰ κομίσητε (porter) τὸ γραμματίον τοῦτο;—Θέλω νὰ τὸ κομίσω εἰς τοῦ γείτονός μου.—Θέλει ὁ ὑπηρέτης σας νὰ κομίσῃ τὸ γραμματίον μου εἰς τοῦ πατρός σας;—Θέλει νὰ τὸ κομίσῃ ἐκεῖ.—Θέλει ὁ ἀδελφός σας νὰ κομίσῃ τὰ ὄπλα μου εἰς τοῦ Ῥώσσου;—Θέλει νὰ τὰ κομίσῃ ἐκεῖ.—Εἰς τίνος θέλουσιν οἱ ἐχθροὶ μας νὰ κομίσωσι τὰ πυρστόλιά μας;—Θέλουσι νὰ τὰ κομίσωσιν εἰς τῶν Τούρκων τὴν οἰκίαν.—Ποῦ θέλει ὁ σκυτοτόμος νὰ κομίσῃ τὰ πέδιλά μου;—Θέλει νὰ τὰ κομίσῃ εἰς τὴν οἰκίαν σας.—Θέλει νὰ τὰ κομίσῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν θέλει νὰ τὰ κομίσῃ ἐκεῖ.—Θέλετε νὰ ἔλθῃτε εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν θέλω νὰ ἔλθω (aller) ἐκεῖ.—Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν τῶν καλῶν Ἀγγλων.—Θέλουσιν οἱ καλοὶ Ἰταλοὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν οἰκίαν μας;—Δὲν θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν ἐκεῖ.—Ποῦ θέλουσι νὰ ὑπάγωσιν;—Οὐδαμοῦ θέλουσι νὰ ὑπάγωσι.

ΘΕΜΑ. 49.

Θέλετε νὰ φέρητε (mener ἄγειν) τὸν υἱόν σας εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν θέλω νὰ τὸν φέρω εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ λοχαγοῦ.—Πότε θέλετε νὰ τὸν φέρητε εἰς τοῦ πλοιάρχου;—Θέλω νὰ τὸν φέρω ἐκεῖ αὐριον.—Θέλετε νὰ φέρητε τὰ τέκνα σας εἰς τοῦ ἱατροῦ;—Θέλω νὰ τὰ φέρω ἐκεῖ.—Πότε θέλετε νὰ τὰ φέρητε ἐκεῖ;—Θέλω νὰ τὰ φέρω ἐκεῖ σήμερον.—Κατὰ ποῖαν ὥραν θέλετε νὰ τὰ φέρητε ἐκεῖ;—Εἰς τὰς δύο καὶ ἡμίσειαν.—Πότε θέλετε νὰ στείλῃτε τὸν ὑπηρέτην σας εἰς τοῦ ἱατροῦ;—Θέλω νὰ τὸν στείλω ἐκεῖ σήμερον.—Κατὰ ποῖαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ τέταρτον.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε (aller) εἰς κανὲν μέρος;—Κἄπου θέλω νὰ ὑπάγω.—Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τοῦ Σκότου.—Θέλει ὁ Ἰρλανδὸς νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μας;—Θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μας.—Θέλει ὁ υἱός σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τίνος;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ κἄπου.—Πρὸς ποῖον θέλει νὰ ὑπάγῃ;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς

τὴν οἰκίαν τῶν φίλων του.—Θέλουσιν οἱ Ἴσπανοὶ νὰ ὑπάγωσι ποῦ;
—Οὐδαμοῦ θέλουσι νὰ ὑπάγωσι.—Θέλει ὁ φίλος μας νὰ ὑπάγῃ
εἰς τινος;—Οὐδαμοῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ.

ΘΕΜΑ 50.

Πότε θέλετε νὰ φέρητε (mener) τὸν νεανίσκον εἰς τοῦ ζωγράφου;—Θέλω νὰ τὸν φέρω ἐκεῖ σήμερον.—Ποῦ θέλει νὰ κομίσῃ τὰ πτηνὰ ταῦτα;—Οὐδαμοῦ θέλει νὰ τὰ κομίσῃ.—Θέλετε νὰ ὀδηγήσητε τὸν ἱατρὸν εἰς τοῦ ἀνθρώπου τούτου;—Θέλω νὰ τὸν ὀδηγήσω ἐκεῖ.—Πότε θέλει ὁ ἱατρὸς νὰ ὑπάγῃ (aller) εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ σήμερον.—Θέλετε νὰ στείλητε ἕνα ὑπηρετὴν εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Θέλω νὰ στείλω ἕνα (y en envoyer un).—Θέλετε νὰ στείλητε παιδίον τι εἰς τοῦ ζωγράφου;—Δὲν θέλω νὰ τῷ στείλω (y en).—Εἰς τίνος οἰκίαν εἶναι ὁ λοχαγός;—Δὲν εἶναι οὐδαμοῦ.—Εὐκαιρεῖ ὁ ἀδελφός σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν εὐκαιρεῖ νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ.—Θέλει ὁ Γάλλος νὰ γράψῃ ἀκόμῃ ἕν γραμματίον;—Θέλει νὰ γράψῃ ἀκόμῃ ἕν.—Ἐπιθυμεῖ νὰ γράψῃ σας νὰ γράψῃ τόσα γραμμάρια ὅσα ἐγώ;—Ἐπιθυμεῖ νὰ γράψῃ τόσα.—Εἰς τίνος οἰκίαν θέλει νὰ τὰ στείλῃ;—Θέλει νὰ τὰ στείλῃ εἰς τῶν φίλων του τὴν οἰκίαν.—Τίς θέλει νὰ γράψῃ μικρὰ γραμμάρια;—Ὁ νεανίας θέλει νὰ γράψῃ.—Θέλετε νὰ κομίσῃτε πολλὰ βιβλία εἰς τοῦ πατρὸς μου;—Θέλω νὰ κομίσω τινὰ μόνον.

ΘΕΜΑ 51.

Θέλετε νὰ στείλητε ἀκόμῃ ἕν κιβώτιον εἰς τοῦ φίλου μας;—Θέλω νὰ στείλω ἀκόμῃ πολλὰ.—Πόσους πῖλους ἀκόμῃ θέλει νὰ στείλῃ ὁ πιλοποῖός;—Θέλει νὰ στείλῃ ἀκόμῃ ἑξ̄.—Θέλει ὁ ῥάπτης νὰ στείλῃ τόσα πῆδila ὅσα ὁ σκυτοτόμος;—Θέλει νὰ στείλῃ ὀλιγώτερα.—Ἐχει ὁ υἱός σας τὴν τόλμην νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ λοχαγοῦ;—Ἐχει τὴν τόλμην νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρεῖ.—Θέλετε νὰ ἀγοράσῃτε τόσους σκύλους ὅσους ἵππους;—Θέλω νὰ ἀγοράσω περισσότερους ἐκ τούτων ἢ ἑξ̄ ἐκείνων.—Κατὰ ποῖαν ὥραν θέλετε νὰ πέμψῃτε τὸν ὑπηρετὴν σας εἰς τοῦ Ὁλλανδοῦ;—Θέλω νὰ τὸν πέμψω ἐκεῖ εἰς τὰς ἑξ̄ παρὰ τέταρτον.—Κατὰ ποῖαν ὥραν εἶναι ὁ πατήρ σας εἰς τὴν οἰκίαν του;—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του τὴν μεσημβρίαν.—Κατὰ ποῖαν ὥραν θέλει ὁ φίλος σας νὰ γράψῃ τὰ γραμμάρια του;—Θέλει νὰ τὰ γράψῃ τὸ μεσονύκτιον.—Φοβεῖσθε νὰ ὑπάγῃτε εἰς τοῦ λοχαγοῦ;—Δὲν φοβοῦμαι; ἀλλ' ἐντρέπομαι νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ.

Vengtième Leçon.

"Ιρα, ὅπως (διὰ τὰ).

"Ορᾶν, βλέπειν.

"Εχετε χρήματα ὅπως ἀγορά-
σητε ἄρτον;

"Εχω ἵνα ἀγοράσω ἐξ αὐτοῦ.

Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ ἀ-
δελφοῦ σας ἵνα τὸν ἴδῃτε;

Δὲν εὐκαιρῶ νὰ ὑπάγω νὰ τὸν
ἴδω.

"Εχει ὁ ἀδελφός σας μάχαιραν,
ἵνα κόψῃ τὸν ἄρτον του;

Δὲν ἔχει ἵνα κόψῃ αὐτόν.

Σαρώνειν, σκουπίζειν.

"Αποκτείνειν, φονεύειν, σφάζειν.

"Αλίξειν, ἀλατίζειν.

Pour.

Voir* 3.

Avez-vous de l'argent pour
acheter du pain?

J'en ai. J'en ai pour en acheter.

Voulez-vous aller chez votre
frère pour le voir?

Je n'ai pas le temps d'y aller
pour le voir.

Votre frère a-t-il un couteau
pour couper son pain?

Il n'en a pas pour le couper.

Balayer 1.

Tuer 1.

Saler 1.

Δύνασθαι (εἰμπορεῖν).

Δύνασθε;

Δύναμαι.

Δὲν δύναμαι.

Δύναται;

Δύναται.

Δὲν δύναται.

Δυνάμεθα.

Δύνασθε.

Δύνανται.

Pouvoir* 3

Pouvez-vous?

Je peux & je puis. (1).

Je ne peux pas & je ne puis.

Peut-il?

Il peut.

Il ne peut pas.

Nous pouvons.

Vous pouvez.

Ils peuvent.

(1) Ἡ χρῆσις τοῦ je puis εἶναι συχνοτέρα τῆς τοῦ je peux, ὅπερ δὲν δύνα-
ται τις νὰ μεταχειρισθῇ ἐν ἐρωτήσῃ. "Οθεν πρέπει νὰ λέγῃ puis-je? καὶ ὅχι
peux-je? περὶ οὗ ἐν τοῖς ἐπομένοις ("Ορα Μαθ. ΚΗ).

Ἐμέ (μέ).	Me (ἄμεσον ἀντικείμενον ἢ αἰ- τιατική.)
Αὐτόν, ἡ τόν.	Le (ἄμεσον ἀντικείμενον ἢ αἰ- τιατική.)
Βλέπειν (με) ἐμέ.	Me voir.
Βλέπειν αὐτόν.	Le voir.
Βλέπειν τὸν ἄνθρωπον.	Voir l'homme.
Φονεύειν αὐτόν.	Le tuer.
Εἰς, πρὸς.	A (à).
Τῷ ἢ εἰς τόν, τοῖς ἢ εἰς τοὺς.	A Γ, αὐ, πλ. aux. ("ΟρζΜαθ. Θ'.)
Ἑνικός, Πληθυντικός.	Singulier. Pluriel.
Εἰς τὸν φίλον, εἰς τοὺς φίλους.	A l'ami, aux amis.
Τῷ ἀνθρώπῳ, τοῖς ἀνθρώποις.	A l'homme, aux hommes.
Τῷ πλοιάρχῳ, τοῖς πλοιάρχοις.	Au capitaine, aux capitaines.
Εἰς τὸ βιβλίον, εἰς τὰ βιβλία.	Au livre, aux livres.
Αὐτῷ, αὐτῇ, ἢ εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν.	Lui, (ἀντικείμενον ἔρμεσον ἢ δοτική, ἀρσ. καὶ θηλ.)
Ἐμοί, μοι ἢ εἰς ἐμέ.	Me.
Ὅμιλεῖν ἐμοί, ἢ πρὸς ἐμέ.	Me parler.
Ὅμιλεῖν αὐτῷ, ἢ εἰς αὐτήν.	Lui parler.
Γράφειν αὐτῷ, ἢ εἰς αὐτήν.	Lui écrire.
Γράφειν ἐμοί, ἢ εἰς ἐμέ.	M'écrire.
Ὅμιλεῖν τῷ ἀνθρώπῳ.	Parler à l'homme.
Ὅμιλεῖν εἰς τὸν πλοίαρχον.	Parler au capitaine.
Γράφειν εἰς τὸν πλοίαρχον.	Écrire au capitaine.
Δύνασθε νὰ μοι γράψητε;	Pouvez-vous m'écrire?
Δύναμαι νὰ σᾶς γράψω.	Je peux vous écrire.
Δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ σᾶς ὁ- μιλῇ.	L'homme peut-il vous parler?
Δύναται νὰ μοι ὁμιλῇ.	Il peut me parler.
Θέλετε νὰ γράψητε εἰς τὸν ἀ- δελφόν σας;	Voulez-vous écrire à votre frère?
Θέλω νὰ (τῷ) γράψω εἰς αὐτόν.	Je veux lui écrire.
Τὸ κάλυστρον, τὸ καλάθι.	Le panier.
Ὁ τάπης.	Le tapis.
Τὸ ἑδάφος, τὸ πάτωμα.	Le plancher.
Ὁ αἴλουρος, ἡ γαλῆ.	Le chat.

Θέλετε νὰ στείλητε τὸ βιβλίον εἰς τὸν ἄνθρωπον; Vous voulez-vous envoyer le livre à l'homme?
 Θέλω νὰ τὸ στείλω εἰς αὐτόν. Je veux le lui envoyer.
 Πότε θέλετε νὰ τῷ τὸ στείλητε; Quand voulez-vous le lui envoyer?
 Θέλω νὰ τῷ τὸ στείλω αὔριον. Je veux le lui envoyer demain

Ἑρκός.

Ἑρμεσον ἀντικείμενον

Ἑρμεσον ἀντικείμενον

ἢ Δοτικὴ

ἢ Αἰτιατικὴ.

Me ἢ à moi, μοι, ἐμοὶ (εἰς ἐμέ). Me ἢ moi, με ἐμέ.
 Lui, ἢ à lui, αὐτῷ, τῷ (εἰς αὐτόν). Le ἢ lui, αὐτόν (τόν).

Πληθυντικός.

Nous ἢ à nous, ἡμῖν (εἰς ἡμᾶς). Nous ἡμᾶς (μας).
 Vous ἢ à vous, ὑμῖν (εἰς ὑμᾶς). Vous ὑμᾶς (σας).
 Leur ἢ à eux, αὐτοῖς (εἰς αὐ- Les ἢ eux αὐτούς (τούς).
 τούς).

Παρ. Α'. Ἡ me καὶ lui ὡς ἕρμεσον ἀντικείμενον ἔ. δοτικὴ, καὶ ἡ me καὶ le ὡς ἕρμεσον ἢ αἰτιατικὴ, προηγούμεναι πάντοτε τοῦ ῥήματος, ἐνῶ ἡ à moi καὶ à lui ὡς ἕρμεσον ἢ δοτικὴ, καὶ ἡ moi καὶ lui ὡς ἕρμεσον ἢ αἰτιατικὴ, ἔπονται αὐτῷ. Ἐπίσης δὲ αἱ nous καὶ à nous, vous καὶ à vous, καὶ les καὶ eux ὑπάγονται εἰς τὸν κανόνα τοῦτον. π. χ.

Θέλει νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ; Veut-il vous parler?
 Δὲν θέλει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς ἐμὲ Il ne veut pas parler à moi,
 ἀλλ' εἰς ὑμᾶς. mais à vous.
 Θέλετε νὰ τῷ γράψῃτε; Voulez-vous lui écrire?
 Δὲν θέλω νὰ γράψω εἰς αὐτόν, Je ne veux pas écrire à lui,
 ἀλλ' εἰς τὸν ἀδελφόν του. mais à son frère.

Τίθενται ἐν τῷ λόγῳ αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν·

Ἑρκός.

Singulier.

Πληθυντικός,

Pluriel.

Αὐτὸ εἰς ἐμέ.	me le.	Αὐτὰ εἰς ἐμέ.	me les.
Αὐτὸ εἰς αὐτόν.	le lui.	Αὐτὰ εἰς αὐτόν.	les lui.
Αὐτὸ εἰς ἡμᾶς.	nous le.	Αὐτὰ εἰς ἡμᾶς.	nous les.
Αὐτὸ εἰς ὑμᾶς.	vous le.	Αὐτὰ εἰς ὑμᾶς.	vous les.
Αὐτὸ εἰς αὐτούς.	le leur.	Αὐτὰ εἰς αὐτούς.	les leur.

- Πότε θέλετε νὰ μοι πέμψητε τὸ Quand voulez-vous m'envoyer le panier?
καλάθι;
Θέλω νὰ σᾶς τὸ πέμψω σήμερον. Je veux vous l'envoyer aujourd'hui.

Ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία ἐν τίθεται σχετικῶς μετὰ τῆς προσώ-
πικῆς ἀντωνυμίας, ὡς ἐξῆς·

Ἐξ αὐτοῦ ἢ ἐξ αὐτῶν εἰς ἐμέ.	M'en.
Ἐξ αὐτοῦ—εἰς αὐτὸν (αὐτήν).	Lui en.
Ἐξ αὐτοῦ—εἰς ἡμᾶς.	Nous en.
Ἐξ αὐτοῦ—εἰς ὑμᾶς.	Vous en.
Ἐξ αὐτοῦ—εἰς αὐτούς.	Leur en.

Διδόναι.	Donner. 1.
----------	------------

Δανείζειν.	Prêter. 1.
------------	------------

Θέλετε νὰ μοι δώσητε ἄρτον;	Voulez-vous me donner du pain?
-----------------------------	--------------------------------

Θέλω νὰ σᾶς δώσω	Je veux vous en donner.
------------------	-------------------------

Θέλετε νὰ δανείσητε χρήματα εἰς τὸν ἀδελφόν μου;	Voulez-vous prêter de l'argent à mon frère?
--	---

Θέλω νὰ (τῷ) δανείσω εἰς αὐτόν.	Je veux lui en prêter.
---------------------------------	------------------------

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΝΤΟΝΤΙΜΩΝ.

Ε Ν Ι Κ Ο Σ .

Πρῶτον πρόσωπον. Δεύτερον πρόσωπον.

Τρίτον πρόσωπον.

ὑποκείμενον ἢ ὀνομαστική.....	je,	moi,	ἐγώ.	tu,	toi,	σύ, il,	ἡ δραστική.....	lui, αὐτός,	Θηλυκῶν.....	elle αὐτή,
Ἀντικείμενον ἐγώ.....							(ἡ ἐκείνος).	de lui, αὐτοῦ,	(ἡ ἐκείνης).	d'elle, αὐτῆς,
ἢ Γενική.....		de moi,	ἐμοῦ.		de toi,	σου.	(ἡ ἐκείνου).	à lui, αὐτοῦ,	(ἡ ἐκείνης).	à elle, αὐτῆς,
Ἀντικείμενον ἐγώ.....				me,	à moi,	μοί, ἐμοί.	(ἡ ἐκείνη).	lui, αὐτὴν,	(ἡ ἐκείνην).	elle, αὐτὴν,
Ἀντικείμενον ἄλλο.....				le,	à toi,	σοί.	(ἡ ἐκείνην).	la,		
ἢ Διττικτική.....	me,	μοί,	με, ἐμέ.	le,	τοί,	σέ, le,	(ἡ ἐκείνον).			

ΠΑΘΟΥΝΤΙΚΟΣ.

ὑποκείμενον ἢ ὀνομαστική.....	nous,	ἡμεῖς.	vous,	ὑμεῖς, ils,	eux, αὐτοί,	elles, αὐταί,
Ἀντικείμενον ἐγώ.....					(ἡ ἐκείνοι).	(ἡ ἐκείναι).
ἢ Γενική.....	de nous,	ἡμῶν.	de vous,	ὑμῶν.	d'eux, αὐτῶν,	d'elles, αὐτῶν,
Ἀντικείμενον ἐγώ.....					(ἡ ἐκείνων).	(ἡ ἐκείνων).
Ἀντικείμενον ἄλλο.....	nous,	à nous,	ἡμῶν.	vous,	à vous,	ὑμῶν.
Ἀντικείμενον ἄλλο.....				leur,	à eux, αὐτῶς,	leur, à elles, αὐταίς,
ἢ Διττικτική.....	nous,	ἡμῶν.	vous,	ὑμῶν.	les, eux, αὐτοῦς,	les, elles, αὐτάς,
					(ἡ ἐκείνους).	(ἡ ἐκείνας).

ἔχει ὁ τέκτων ἄρκετὰ χρήματα ἵν' ἀγοράσῃ σφυρίον;—ἔχει ἄρκετὰ ἵν' ἀγοράσῃ ἔν.—ἔχει ὁ πλοίαρχος ἄρκετὰ χρήματα ἵνα ἀγοράσῃ πλοῖον;—ἔχει ἄρκετὰ ἵν' ἀγοράσῃ.—Ἐπιθυμεῖ ὁ χωρὶς ν' ἀγοράσῃ ἄρτον;—Ἐπιθυμεῖ ν' ἀγοράσῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἄρκετὰ χρήματα ἵν' ἀγοράσῃ.—ἔχει ὁ υἱὸς σας χαρτὶν ἵνα γράψῃ γραμμᾶτιον;—Δὲν ἔχει.—Εὐκαιρεῖτε νὰ ἴδῃτε (voir) τὸν ἀδελφόν μου;—Δὲν εὐκαιρῶ νὰ τὸν ἴδω.—Θέλει ὁ πατὴρ σας νὰ μὲ ἴδῃ;—Δὲν θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ.—ἔχει ὁ ὑπηρέτης σας σάρωθρον, ἵνα σαρώσῃ τὰ πάτωμα;—ἔχει σάρωθρον ἵνα σαρώσῃ.—Θέλει νὰ τὸ σαρώσῃ;—Θέλει νὰ τὸ σαρώσῃ.—ἔχει ὁ ναύτης χρήματα ἵν' ἀγοράσῃ σοκολάταν;—Δὲν ἔχει χρήματα ἵν' ἀγοράσῃ.—ἔχει ὁ μάγειρός σας χρήματα ὅπως ἀγοράσῃ βωδινόν;—ἔχει χρήματα ἵν' ἀγοράσῃ.—ἔχει χρήματα ὅπως ἀγοράσῃ ὀρνιθοπούλια;—ἔχει.—ἔχετε ἄρκετὸν ἄλας ὅπως ἀλατίσῃτε τὸ βωδινόν μου;—ἔχω ἄρκετὸν ἵν' ἀλατίσω.—Θέλει ὁ φίλος σας νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου ἵνα ἴδῃ;—Δὲν θέλει οὔτε νὰ ἔλθῃ (aller) εἰς τὴν οἰκίαν σας, οὔτε νὰ σᾶς ἴδῃ.—Ἐπιθυμεῖ ὁ γείτων σας νὰ φονεύσῃ τὸν ἵππον του;—Δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν φονεύσῃ.—Θέλετε νὰ φονεύσῃτε τοὺς φίλους σας;—Δὲν θέλω νὰ φονεύσω ἢ τοὺς ἐχθρούς μου.

ΘΕΜΑ 53.

Δύνασθε νὰ μοὶ κόψῃτε ἄρτον;—Δύναμαι νὰ σᾶς κόψω.—ἔχετε μαχαίριον ὅπως μοὶ κόψῃτε;—ἔχω ἔν.—Δύνασθε νὰ διορθώσῃτε τὰς χειρίδας μας;—Δύναμαι νὰ τὰς διορθώσω, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὰ κάμω.—Δύναται ὁ ράπτης νὰ μοὶ κάμῃ ἔν φόρεμα;—Δύναται νὰ σᾶς κάμῃ.—Θέλετε νὰ ὁμιλήσῃτε τῷ ἱατρῷ;—Θέλω νὰ τῷ ὁμιλήσω.—Θέλει ὁ υἱὸς σας νὰ μὲ ἴδῃ ἵνα μὲ ὁμιλήσῃ;—Θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ ἵνα σᾶς δώσῃ ἔν τάλληρον.—Θέλει νὰ μὲ φονεύσῃ;—Δὲν θέλει νὰ σᾶς φονεύσῃ;—θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ.—Θέλει ὁ υἱὸς τοῦ παλαιοῦ φίλου μας νὰ φονεύσῃ ἔν βῶδι;—Θέλει νὰ φονεύσῃ δύο.—Τίς ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν φονεύσῃ τὴν γάταν μας;—Τὸ παιδίον τοῦ γείτονός μας ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν φονεύσῃ.—Πόσα χρήματα δύνασθε νὰ μοὶ στείλῃτε;—Δύναμαι νὰ σᾶς στείλω εἴκοσι φράγκα.—Θέλετε νὰ μοὶ στείλῃτε τὸν τάπητά μου;—Θέλω νὰ σᾶς τὸν στείλω.—Θέλετε νὰ στείλῃτε τίποτε (quelque chose au cordonnier) εἰς τὸν σκυτοτόμον;—Θέλω νὰ στείλω τὰ πέδιλά μου.—Θέ-

λετε νὰ τῷ στείλητε τὰ φορέματά σας;—*Ὁχι, θέλω νὰ τὰ στείλω εἰς τὸν ράπτῃν μου.—Δύναται ὁ ράπτῃς νὰ μοὶ στείλῃ τὸ φόρεμά μου;—Δὲν δύναται νὰ σᾶς τὸ στείλῃ.—Δύνανται τὰ τέκνα σας νὰ μοὶ γράψωσι;—Δύνανται νὰ σᾶς γράψωσι.—Θέλετε νὰ μοὶ δανείσῃτε τὸ κάνιστρόν σας;—Θέλω νὰ σᾶς τὸ δανείσω.

ΘΕΜΑ 54.

*Ἐχετε ποτήριον διὰ νὰ πίνετε τὸν οἶνόν σας;—Ἐχω ἓν, ἀλλὰ δὲν ἔχω οἶνον· δὲν ἔχω ἄλλο ἢ τεῖ (τσάι).—Θέλετε νὰ μοὶ δώσῃτε χρήματα ὅπως ἀγοράσω;—Θέλω νὰ σᾶς δώσω, ἀλλὰ σχεδὸν δὲν ἔχω.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσῃτε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα (ce que) ἔχετε;—Θέλω νὰ σᾶς τὰ δώσω.—Δύνασθε νὰ πίνετε τόσον οἶνον ὅσον γάλα;—Δύναμαι νὰ πῶ τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ τοῦ δέ.—*Ἐχει ὁ γείτων σας ξύλα διὰ ν' ἀνάψῃ πῦρ (du feu);—Ἐχει διὰ ν' ἀνάψῃ (pour en faire), ἀλλὰ δὲν ἔχει χρήματα διὰ ν' ἀγοράσῃ ἄρτον καὶ βούτυρον.—Θέλετε νὰ τῷ δανείσῃτε τινά;—Θέλω νὰ τῷ δανείσω.—Θέλετε νὰ ὁμιλήσῃτε εἰς τὸν Γερμανόν;—Θέλω νὰ τῷ ὁμιλήσω.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀμερικανοῦ (de l'Americain).—Θέλει νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ ὁ Γερμανός;—Θέλει νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ.—Θέλει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς ἀμφοτέρους.—Δύνανται νὰ ἐργάζωνται τὰ τέκνα τοῦ γείτονός μας;—Δύνανται νὰ ἐργασθῶσιν, ἀλλὰ δὲν θέλουν.

ΘΕΜΑ 55.

Θέλετε νὰ ὁμιλήσῃτε εἰς τὰ τέκνα τοῦ Ὀλλανδοῦ;—Θέλω νὰ τοῖς ὁμιλήσω.—Τί θέλετε νὰ τοῖς δώσῃτε;—Θέλω νὰ τοῖς δώσω καλὰ πλακοῦντια.—Θέλετε νὰ τοῖς δανείσῃτε τί;—Δὲν δύναμαι νὰ τοῖς δανείσω τι, οὐδὲν ἔχω.—*Ἐχει ἀκόμη ὁ μάγειρος ἄλας διὰ νὰ ἀλατίσῃ τὸ βωδινόν;—Ἐχει ἀκόμη ὀλίγον.—Ἐχει ἀκόμη ρύζι;—Ἐχει ἀκόμη πολὺ.—Θέλει νὰ μοὶ δώσῃ ἐξ αὐτοῦ;—Θέλει νὰ σᾶς δώσῃ.—Θέλει νὰ σφάξῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ὀρνιθοπούλι;—Δὲν θέλει νὰ σφάξῃ οὔτε τοῦτο οὔτ' ἐκεῖνο.—Ποῖον βῶδι θέλει νὰ σφάξῃ;—Θέλει νὰ σφάξῃ τὸ τοῦ χωρικοῦ.—Θέλει νὰ σφάξῃ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ βῶδι;—Θέλει νὰ σφάξῃ ἀμφοτέρω.—Τίς θέλει νὰ μᾶς στείλῃ δίπυρα;—Ὁ ἄρτοποιός θέλει νὰ μᾶς στείλῃ.—*Ἐχετε νὰ (à) πρᾶξῃτε τί;—Οὐδὲν ἔχω νὰ πρᾶξω.

ΘΕΜΑ 56.

Τί ἔχει νὰ (à) κάμῃ ὁ υἱός σας;—Ἐχει νὰ γράψῃ εἰς τοὺς κατ'

λοῦς φίλους του καὶ εἰς τοὺς λοχαγούς.—Εἰς τίνα (à qui) θέλετε
νὰ ὁμιλήσητε;—Θέλω νὰ ὁμιλήσω εἰς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ εἰς τοὺς
Γάλλους.—Θέλετε νὰ τοῖς δώσητε χρήματα;—Θέλω νὰ τοῖς δώσω.
—Θέλετε νὰ δώσητε ἄρτον εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Θέλω νὰ
τῷ δώσω.—Θέλετε νὰ τῷ δώσητε ἐν φόρεμα;—Θέλω νὰ τῷ δώσω
ἐν.—Θέλουσιν οἱ φίλοι σας νὰ μοι δώσωσι καφφέν;—Θέλουσι νὰ
σᾶς δώσωσι.—Θέλετε νὰ μοι δανείσητε τὰ βιβλία σας;—Θέλω νὰ
σᾶς τὰ δανείσω.—Θέλετε νὰ δανείσητε τὸ στρώμά σας εἰς τοὺς
γείτονας ὑμῶν;—Δὲν θέλω νὰ τοῖς τὸ δανείσω.—Θέλετε νὰ τοῖς
δανείσητε τὸ κάτοπτρόν σας;—Θέλω νὰ τοῖς τὸ δανείσω.—Εἰς
τίνα (à qui) θέλετε νὰ δανείσητε τὰ ἀλεξιβροχὰ σας;—Θέ-
λω νὰ τὰ δανείσω εἰς τοὺς φίλους μου.—Εἰς τίνα (à qui) θέλει
νὰ δανείσῃ ὁ φίλος σας τὰ ἀσπρόβροχά του;—Εἰς οὐδένα θέλει νὰ
τὰ δανείσῃ.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Vingt-et-unième Leçon.

Τίτι, εἰς τίνα, πρὸς ποῖον;	A qui?
Τίνα; ποῖον;	Qui? (ἐπὶ προσώπων).
Τί;	Que? quoi? (ἐπὶ πραγμάτων).

ΚΛΙΣΙΣ.

τῶν ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμιῶν.

Qui? Τίς; Que? Quoi? Τί;

Ἐπὶ προσώπων.		Ἐπὶ πραγμάτων.	
Ἐποκειμενον ἢ	} Τίς; qui? Τί;	} Τίνας de qui? Τίνας;	} que? quoi?
Ὀνομαστική.			
Ἐρμ. ἀντικειμ.	} Τίνος	} Τίνος;	} de quoi?
κατὰ Γενικ.			
Ἐρμ. ἀντικειμ.	} Τίνι;	} Τίνι; εἰς τί;	} à quoi?
κατὰ Δοτ.			
Ἀρμεσον ἀντικ.	} Τίνα;	} qui? Τί;	} que? quoi?
ἢ Αἰτιατική.			

Ἡ *qui*? τίς; πληθυντικὸν δὲν ἔχει καὶ τίθεται ἐπὶ προσώπων πάντοτε ἄνευ διακρίσεως γένους.

Ἡ *que*? καὶ ἡ *quoi*? τί; ἐπίσης δὲν ἔχουσι πληθυντικόν· τίθενται δὲ ἐπὶ πραγμάτων πάντοτε, ἢ ἀορίστου ὑποθέσεως.

Παρ. Α'. Ἐπὶ πραγμάτων πρέπει ὡς ὑποκείμενον, ἄμεσον ἀντικείμενον ἢ αἰτιατικὴν, νὰ μεταχειρίζομεθα πάντοτε πρὸ τοῦ ῥήματος τὴν *que*, οὐδέποτε δὲ τὴν *quoi*.

Ἀποκρίνεσθαι.

Répondre 4.

Ἀποκρίνεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ.

Répondre à l'homme.

Ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις.

Répondre aux hommes.

Παρ. Β'. Ἐπειδὴ ῥημάτιά τινα τῆς γαλλικῆς γλώσσης συντάσσονται ὡς τὰ τῆς ἐλληνικῆς· τοῦτο δὲ δὲν εἶναι γενικόν, ὁφείλει ὡς ἐκ τούτου νὰ προσέχη ὁ μαθητὴς εἰς τὴν σύνταξιν τῶν διαφόρων ῥημάτων.

Εἰς τίνα θέλετε ν' ἀποκριθῆτε; A qui voulez-vous répondre?

Θέλω ν' ἀποκριθῶ τῷ ἀδελφῷ μου. Je veux répondre à mon frère.

Ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ (ἢ εἰς αὐτόν). Lui répondre.

Ἀποκρίνεσθαι αὐτοῖς (ἢ εἰς αὐτούς).

Leur répondre.

Ἀποκρίνεσθαι εἰς τὸ γραμματίον. Répondre au billet.

Ἀποκρίνεσθαι εἰς αὐτό. Y répondre.

Εἰς αὐτὸ (ἐκεῖνο) εἰς αὐτά (ἐκεῖνα). Y.

Ἀποκρίνεσθαι εἰς τὰ γραμμάτια. Répondre aux billets.

Ἀποκρίνεσθαι εἰς αὐτά. Y répondre.

Θέλετε ν' ἀποκριθῆτε εἰς τὸ γραμματίον μου. Voulez-vous répondre à mon billet?

Θέλω ν' ἀποκριθῶ εἰς αὐτό. Je veux y répondre.

Ἡ παράστασις, τὸ δράμα. Le spectacle.

Τὸ θέατρον. Le théâtre.

Ὁ χορός. Le bal.

Ἐν τῷ θεάτρῳ. Ἐν τῷ θέατρῳ.

Ἐν τῷ χορῷ ἢ εἰς τὸν χορόν. Au théâtre, aux théâtres.

Ἐν τῷ κήπῳ ἢ εἰς τὸν κήπον. Au bal, aux bals.

Ἐν τῷ κήπῳ ἢ εἰς τὸν κήπον. Au jardin, aux jardins.

Ἡ ἀποθήκη (τὸ μαγαζίνον). Le magasin.

Τὸ γραφεῖον. Le comptoir.

Ἡ ἀγορά. Le marché

Ἐκεῖ, ἐκεῖσε.	Y.
Ἵ-ἀγειρ ἐκεῖ.	Y aller.
Εἶναι ἐκεῖ.	Y être.
Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ δρᾶμα;	Voulez-vous aller au spectacle?
Θέλω νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ).	Je veux y aller.
Εἶναι ὁ ἀδελφός σας εἰς τὸ δρᾶμα;	Votre frère est-il au spectacle?
Εἶναι (ἐκεῖ).	Il y est.
Δὲν εἶναι (ἐκεῖ).	Il n'y est pas.
Ποῦ εἶναι;	Où est-il?
Ἐντὸς, ἐν (μέσα εἰς)	Dans.
Εἶναι ὁ πατήρ σας εἰς τὸν κή- πον του.	Votre père est-il dans son jardin?
Εἶναι (ἐκεῖ).	Il y est.
Ποῦ εἶναι ὁ ἔμπορος;	Où est le marchand?
Εἶναι εἰς τὴν ἀποθήκην του.	Le marchand où est-il?
Τί ἔχετε νὰ κάμητε;	Il est dans son magasin.
Δὲν ἔχω νὰ κάμω τίποτε.	Qu'avez-vous à faire?
Τί ἔχει ὁ ἄνθρωπος νὰ πίνη;	Je n'ai rien à faire.
Μηδὲν ἔχει νὰ πίνη.	L'homme qu'a-t-il à boire ?
Ἐχετε νὰ κάμητε τί;	Qu'est-ce que l'homme a à boire?
Ἐχω ν' ἀποκριθῶ εἰς τι γραμ- μάτιον.	Il n'a rien à boire.
Ἐχω νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν ἀδελ- φόν σας.	Avez-vous quelque chose à faire?
	J'ai à répondre à un billet.
	J'ai à parler à votre frère.

ΘΕΜΑ 57.

Θέλετε νὰ μοὶ γράψητε;—Θέλω νὰ σᾶς γράψω — Θέλετε νὰ γράψητε εἰς τὸν Ἰταλόν;—Θέλω νὰ τῷ γράψω.—Θέλει ὁ ἀδελφός σας νὰ γράψῃ εἰς τοὺς Ἀγγλους;—Θέλει νὰ τοῖς γράψῃ, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ τῷ ἀποκριθῶσι.—Θέλετε ν' ἀποκριθῆτε εἰς τὸν φίλον σας;—Δὲν θέλω νὰ τῷ ἀποκριθῶ.—Ἄλλ' εἰς τίνα θέλετε ν' ἀποκριθῆτε;—Θέλω ν' ἀποκριθῶ εἰς τὸν καλὸν πατέρα μου.—Δὲν

θέλετε ν' ἀποκριθῆτε εἰς τοὺς καλοὺς φίλους σας;—Θέλω νὰ τοῖς ἀποκριθῶ.—Τίς θέλει νὰ σᾶς γράψῃ;—Ὁ Ῥώσος θέλει νὰ μοι γράψῃ.—Θέλετε νὰ τῷ ἀποκρίνησθε;—Δὲν θέλω νὰ τῷ ἀποκρίνομαι.—Τίς θέλει νὰ γράψῃ εἰς τοὺς φίλους μᾶς;—Τὰ τέκνα τοῦ γείτονός μας θέλουν νὰ τοῖς γράψωσι.—Θέλουσιν αὐτοὶ νὰ τοῖς ἀποκρίνωνται;—Θέλουσι νὰ τοῖς ἀποκρίνωνται.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ γράψετε;—Θέλω νὰ γράψω εἰς τὸν Ῥώσσον.—Θέλει νὰ σᾶς ἀποκριθῇ;—Θέλει νὰ μοι ἀποκριθῇ, ἀλλὰ δὲν δύναται.—Δύνανται οἱ Ἰσπανοὶ νὰ μᾶς ἀποκριθῶσιν;—Αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ μᾶς ἀποκριθῶσιν, ἀλλ' ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ τοῖς ἀποκριθῶμεν.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ στείλητε τὸ γραμματίον τοῦτο;—Θέλω νὰ τὸ στείλω εἰς τὸν λεπτοργόν(ἐπιπλοποιόν).

ΘΕΜΑ 58.

Τί ἔχετε νὰ κάμψετε;—Ἐχω νὰ γράψω.—Τί ἔχετε νὰ γράψετε;—Ἐχω νὰ γράψω ἓν γραμματίον.—Πρὸς ποῖον;—Πρὸς τὸν ξυλουργόν.—Τί (qu' est-ce que) ἔχει ὁ πατήρ σας νὰ πίνη;—Ἐχει νὰ πίνη καλὸν οἶνον.—Ἐχει ὁ ὑπηρέτης νὰ πίνη τίποτε;—Ἐχει νὰ πίνη τέϊ.—Τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ σκυτοτόμος;—Ἐχει νὰ διορθώσῃ τὰ πέδιλά μου.—Τί ἔχετε νὰ διορθώσετε;—Ἐχω νὰ διορθώσω τὰς λινὰς περικνημίδας μου.—Πρὸς τίνα ἔχετε νὰ ὁμιλήσετε;—Ἐχω νὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν λοχαγόν.—Πότε θέλετε νὰ τῷ ὁμιλήσετε;—Σήμερον.—Ποῦ θέλετε νὰ τῷ ὁμιλήσετε;—Εἰς τὸν οἶκόν του.—Πρὸς τίνα ἔχει νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἀδελφός σας;—Ἐχει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν υἱόν σας.—Τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ Ἀγγλος;—Ἐχει ν' ἀποκριθῇ εἰς ἓν γραμματίον.—Εἰς ποῖον γραμματίον ἔχει ν' ἀποκριθῇ;—Ἐχει ν' ἀποκριθῇ εἰς τὸ τοῦ καλοῦ Γερμανοῦ.—Ἐχω ν' ἀποκριθῶ εἰς τὸ γραμματίον τοῦ Γάλλου;—ἔχετε ν' ἀποκριθῆτε εἰς αὐτό.—Εἰς ποῖον γραμματίον ἔχετε ν' ἀποκριθῆτε;—Ἐχω ν' ἀποκριθῶ εἰς τὸ τοῦ καλοῦ φίλου μου.—Ἐχει ὁ πατήρ σας ν' ἀποκριθῇ εἰς τι γραμματίον (à un billet);—Ἐχει ν' ἀποκριθῇ εἰς ἓν γραμματίον.—Τίς ἔχει ν' ἀποκριθῇ εἰς γραμμάτια (à des billets);—Τὰ τέκνα σας ἔχουν ν' ἀποκριθῶσιν εἰς τίνα (à quelques billets).—Θέλετε ν' ἀποκριθῆτε εἰς τὰ γραμμάτια τῶν ἐμπόρων;—Θέλω ν' ἀποκριθῶ εἰς αὐτά.—Θέλει ὁ ἀδελφός σας ν' ἀποκριθῇ εἰς τοῦτο τὸ γραμματίον ἢ εἰς ἐκεῖνο;—Δὲν θέλει ν' ἀποκριθῇ οὔτε εἰς τοῦτο οὔτε εἰς ἐκεῖνο.—Θέλει κανεὶς ν' ἀποκριθῇ εἰς τὸ γραμματίόν μου;—Οὐδεὶς θέλει ν' ἀποκριθῇ εἰς αὐτό.

ΘΕΜΑ 59.

Εἰς ποῖα γραμμάτια θέλει ν' ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σας;—Θέλει ν' ἀποκριθῇ εἰς τὰ τῶν καλῶν φίλων του.—Θέλει ν' ἀποκριθῇ εἰς τὰ γραμματίον μου;—Θέλει ν' ἀποκριθῇ εἰς αὐτό.—Ἐχετε ν' ἀποκριθῆτε εἰς τινά;—Εἰς οὐδένα ἔχω ν' ἀποκριθῶ.—Τίς θέλει ν' ἀποκριθῇ εἰς τὰ γραμματία μου;—Οἱ φίλοι σας θέλουν ν' ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτά.—Ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν χορόν;—Ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.—Πότε ἐπιθυμεῖτε νὰ ὑπάγητε;—Σήμερον.—Εἰς ποῖαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ ἡμίσειαν.—Πότε θέλετε νὰ κομίσητε τὸ παιδίον σας εἰς τὸ δρᾶμα;—Θέλω νὰ τὸ κομίσω αὐριον.—Εἰς ποῖαν ὥραν θέλετε νὰ τὸ κομίσητε ἐκεῖ;—Εἰς τὰς ἑξὶ παρὰ τέταρτον.—Ποῦ εἶναι ὁ υἱός σας;—Εἶναι εἰς τὸ δρᾶμα.—Εἶναι ὁ φίλος σας εἰς τὸν χορόν;—Εἶναι ἐκεῖ.—Ποῦ εἶναι ὁ ἔμπορος;—Εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν του.—Ποῦ θέλετε νὰ μὲ κομίσητε;—Θέλω νὰ σᾶς κομίσω εἰς τὴν ἀποθήκην μου.—Ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ὁ ὑπηρέτης σας;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγοράν.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν εἶναι ἐκεῖ.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὴν ἀποθήκην του.

ΘΕΜΑ 60.

Ποῦ εἶναι ὁ Ὀλλανδός;—Εἶναι εἰς τὴν σιταποθήκην (grenier) του.—Θέλετε νὰ ἔλθῃτε εἰς τὴν οἰκίαν μου διὰ νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ θέατρον;—Θέλω νὰ ἔλθω (aller) εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον.—Ποῦ εἶναι ὁ Ἱρλανδός;—Εἶναι εἰς τὴν ἀγοράν.—Εἰς ποῖον θέατρον θέλετε νὰ ὑπάγητε;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸ τῶν Γάλλων.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν κήπὸν μου ἢ εἰς τὸν τοῦ Σκώτου;—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω οὔτε εἰς τὸν ὑμέτερον οὔτε εἰς τὸν τοῦ Σκώτου· θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν τοῦ Ἰταλοῦ.—Ἐπιθυμῶ ὁ ἱατρός νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰς ἀποθήκας μας ἢ εἰς τὰς τῶν Ὀλλανδῶν;—Οὔτε εἰς τὰς ὑμετέρας θέλει νὰ ὑπάγῃ οὔτε εἰς τὰς τῶν Ὀλλανδῶν, ἀλλ' εἰς τὰς τῶν Γάλλων.—Τί θέλετε ν' ἀγοράσητε ἐν τῇ ἀγορᾷ;—Θέλω ν' ἀγοράσω ἓν κύνιστρον καὶ τάπητας.—Ποῦ θέλετε νὰ τοὺς φέρητε;—Θέλω νὰ τοὺς φέρω εἰς τὴν οἰκίαν.

ΘΕΜΑ 61.

Πόσους τάπητας θέλετε ν' ἀγοράσητε;—Θέλω (en) ν' ἀγοράσω δύο.—Εἰς τίνα θέλετε νὰ τοὺς δώσητε;—Θέλω νὰ τοὺς δώσω εἰς

τὸν ὑπηρετὴν μου.—Ἐπιθυμῶ νὰ σαρώσῃ τὸ πάτωμα;—Ἐπιθυμῶ νὰ τὸ σαρώσῃ, ἀλλὰ δὲν ἔχει καιρόν.—Ἐχουσιν οἱ Ἀγγλοὶ πολλὰς ἀποθήκας;—Ἐχουσι (en) πολλάς.—Ἐχουσιν οἱ Γάλλοι τόσους σκύλους ὅσους γάτους;—Ἐχουσιν πλείονας ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Ἐχετε πολλὰ ὅπλα εἰς τὰς ἀποθήκας σας;—Ἐχομεν (en) πολλὰ, ἀλλὰ γεννήματα σχεδὸν δὲν ἔχομεν.—Θέλετε νὰ ἰδῇτε τὰ ὅπλα μας;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὰς ἀποθήκας σας διὰ νὰ τὰ ἶδω.—Θέλετε ν' ἀγοράσῃτε τί;—Θέλω ν' ἀγοράσω τι.—Τί θέλετε ν' ἀγοράσῃτε;—Θέλω ν' ἀγοράσω ἐν χαρτοφυλάκιον, ἐν κάταπτρον καὶ ἐν πυρσώλειον.—Ποῦ (où) θ' ἀγοράσῃτε τὸ κιβώτιόν σας;—Θέλω νὰ τὸ ἀγοράσω ἀπὸ τὴν (au) ἀγοράν.—Ἐχετε εἰς τὰς ἀποθήκας σας τόσον οἶνον ὅσον τέτι;—Ἐχομεν τόσον ἐκ τοῦ μὲν ὅσον ἐκ τοῦ δέ.—Τίς θέλει νὰ σχίσῃ τὰ ἀσπρόβρουχά μου;—Οὐδεὶς θέλει νὰ τὰ σχίσῃ.

ΘΕΜΑ 62.

Θέλουσιν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ μᾶς δώσωσιν ἄρτον;—Θέλουσι νὰ σᾶς δώσωσιν τινα.—Θέλουσι νὰ μᾶς δώσωσι τόσον βούτυρον ὅσον ἄρτον;—Θέλουσι νὰ σᾶς δώσωσι περισσότερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.—Θέλετε νὰ δώσῃτε ἐν φράγκον εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Θέλω νὰ τῷ δώσω πλείονα (plusieurs).—Πόσα φράγκα θέλετε νὰ τῷ δώσῃτε.—Θέλω νὰ τῷ δώσω πέντε.—Τί θέλουσι νὰ μᾶς δανείσωσιν οἱ Γάλλοι;—Θέλουσι νὰ μᾶς δανείσωσι πολλὰ βιβλία.—Εὐκαιρεῖτε νὰ γράψῃτε εἰς τὸν ἔμπορον;—Θέλω νὰ γράψω, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρῶ σήμερον.—Πότε θέλετε ν' ἀποκριθῇτε εἰς τὸν Γερμανόν;—Θέλω νὰ τῷ ἀποκριθῶ αὐριον.—Εἰς ποῖαν ὥραν;—Εἰς τὰς ὀκτώ.—Ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ὁ Ἰσπανός;—Οὐδαμοῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ.—Θέλει ὁ ὑπηρετὴς σας νὰ θερμάνῃ τὸν ζωμόν μου;—Θέλει νὰ τὸν θερμάνῃ.—Θέλει ν' ἀνάψῃ τὸ πῦρ μου;—Θέλει νὰ τὸ ἀνάψῃ.—Ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ὁ ἀρτοποιός;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ δάσος.—Ποῦ εἶναι ὁ νεανίσκος;—Εἶναι εἰς τὸ δρᾶμα.—Τίς εἶναι εἰς τὸν χορόν τοῦ λοχαγοῦ;—Τὰ τέκνα καὶ οἱ φίλοι μᾶς εἶναι ἐκεῖ.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Vingt-deuxième Leçon.

Ἐκδοῦ. Π. Ἰηθυρτικός.
Εἰς τὴν γωνίαν, εἰς τὰς γωνίας. Au coin, aux coins.

Εἰς τὴν ὀπὴν, εἰς τὰς ὀπάς.	Au trou, aux trous ("Op. M. Θ').
Ἐντὸς τῆς ὀπῆς, ἐντὸς τῶν ὀπῶν.	Dans le trou, dans les trous.
Εἰς τὸ βάθος (τὸν πάτον).	Au fond.
Εἰς τὸν πάτον τοῦ σάκκου.	Au fond du sac
Εἰς τὴν ἐστίαν (εἰς τὴν γωνιάν).	Au coin du feu.
Εἰς τὸ ἄκρον (τὸ πέρας, τέλος).	Au bout.
Εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ.	Au bout du chemin.
Εἰς τὴν ἄκραν τῶν ὁδῶν.	Au bout des chemins.
Ἡ ὁδὸς, ὁ δρόμος.	Le chemin.
Μεταπέμπεσθαι (στελλεῖν)	Envoyer chercher
πρὸς ζήτησιν.	
Ἵπάγειν πρὸς ζήτησιν.	Aller chercher.
Θέλετε νὰ στείλῃτε νὰ ζητήσητε	Voulez-vous envoyer cher-
οἶνον;	cher du vin?
Θέλω νὰ στείλῳ νὰ ζητήσω.	Je veux en envoyer chercher.
Θέλει ὁ παῖς σας νὰ ὑπάγῃ νὰ	Votre garçon veut-il aller
ζητήσῃ ἄρτον;	chercher du pain?
Δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ νὰ ζητήσῃ.	Il ne veut pas en aller cher-
	cher.
Θέλω νὰ στείλῳ νὰ ζητήσω τὸν	Je veux envoyer chercher le
ιατρόν.	médecin.
Θέλω νὰ στείλῳ νὰ τὸν ζητήσω.	Je veux l'envoyer chercher.
Θέλει νὰ στείλῃ νὰ ζητήσῃ τοὺς	Il veut envoyer chercher mes
ἀδελφούς μου.	frères.
Θέλει νὰ στείλῃ νὰ τοὺς ζητήσῃ.	Il veut les envoyer chercher.
Θέλετε νὰ στείλῃτε νὰ ζητήσητε	Voulez-vous envoyer chercher
ποτήρια;	des verres?
Θέλω νὰ στείλῳ νὰ ζητήσω.	Je veux en envoyer chercher.
Τί ἔχετε νὰ πράξῃτε;	Qu'avez-vous à faire?
Ἔχω νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν.	J'ai à aller au marché.
Τί ἔχετε νὰ πίνετε;	Qu'avez-vous à boire?
ἔχομεν νὰ πῶμεν καλὸν οἶνον.	Nous avons à boire de bon vin.
ἔχετε νὰ διορθώσητε τὰς περι-	Vous avez à raccommoder
κνημίδας σας.	vos bas.

ἔχουσιν.

Ils ont.

Τί ἔχουσι νὰ κάμωσιν οἱ ἄν-	} Qu'est-ce que les hommes ont à faire.
θρωποι;	
	} Les hommes qu'ont-ils à faire.

Ἔχουσι νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἀποθήκην. Ils ont à aller au magasin.

Τοῦτο τὸ ἑσπέρας (ἀπόψε).

Ce soir.

Ἡ ἑσπέρα, τὸ ἑσπέρας.

Le soir.

Σήμερον τὸ πρωῒ.

Ce matin.

Τὸ πρωῒ.

Le matin.

Νῦν, τώρα.

A présent.

Σὺ.

Tu (1).

Ἔχεις, εἶσαι.

Tu as, tu es.

Εἶσαι κουρασμένος;

Es-tu fatigué?

Δὲν εἶμαι κουρασμένος.

Je ne suis pas fatigué.

Εἶναι οἱ ἄνθρωποι κουρασμένοι;

Les hommes sont-ils fatigués?

Παρ. Τὰ ἐπίθετα, εἴτε πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, εἴτε μετὰ, συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετ' αὐτοῦ, λαμβάνουσι δὲ διὰ μὲν τὸ θηλυκὸν γένος τὴν κατάληξιν *e*, διὰ δὲ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τὸ *s*.

Δὲν εἶναι κουρασμένοι.

Ils ne sont pas fatigués.

Θέλεις, δύνασαι.

Tu veux, tu peux.

Θέλεις ν' ἀνάψῃς τὸ πῦρ μου;

Veux-tu faire mon feu?

Θέλω νὰ τὸ ἀνάψω, ἀλλὰ δὲν

Je veux le faire, mais je ne peux pas.

δύναμαι.

As-tu peur?

Φοβεῖσαι;

Je n'ai pas peur.

Δὲν φοβοῦμαι.

As-tu faim?

Πεινᾷς;

Vendre. 4.

Πιπράσκειν, πωλεῖν.

Dire*4. (λαμβάνει τὴν πρόθεσιν *de* πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.)

Φάναι, λέγειν.

Dire à quelqu'un.

Λέγειν εἰς τινα.

Le mot.

Ὁ λόγος, ἡ λέξις.

Voulez-vous dire au domestique de faire le feu?

Θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ὑπὲρ-την ν' ἀνάψῃ τὸ πῦρ;

Je veux lui dire de le faire.

Θέλω νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν νὰ τ' ἀνάψῃ.

(1) Οἱ Γάλλοι δμιλοῦντες μεταχειρίζονται τὸ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον ἀντὶ τοῦ δευτέρου ἐνικοῦ· τοῦτο δὲ μεταχειρίζονται 1) εἰς ὕψος ὑψηλὸν καὶ σπουδαῖον καὶ εἰς τὴν ποιήσιν· 2) πρὸς φίλους καὶ συγγενεῖς εἰς δῆλωσιν στοργῆς, ἀγάπης καὶ φιλίας, ἢ τοῦναντίον πρὸς ἐχθροὺς εἰς δῆλωσιν μίσους καὶ περιφρονήσεως.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Σοῦ	ton.	Σῶν (σά)	tes.
Ὁ σός (ὁ ἰδικός σου).	le tien.	Οἱ σοί (οἱ ἰδικοί σου),	les tiens.
Τὸ (σόν) βιβλίον σου.	ton livre.	Τὰ (σὰ) βιβλία σου.	tes livres.

ΘΕΜΑ 63.

Θέλετε νὰ στείλητε νὰ φέρῃτε ζάχαριν;—Θέλω νὰ στείλω νὰ φέρω.—Θέλεις υἱέ μου (mon fils, veux-tu), νὰ ὑπάγῃς νὰ κομίσῃς πλακούντια; — Μάλιστα, πάτερ μου (mon père), θέλω νὰ ὑπάγω νὰ κομίσω τινά.—Ποῦ θέλεις νὰ ὑπάγῃς;—Θέλω νὰ ὑπάγω εἰς τὸν (dans le ἢ au) κῆπον.—Τίς εἶναι εἰς τὸν κῆπον;—Τὰ τέκνα τῶν φίλων μας εἶναι ἐκεῖ.—Θέλετε νὰ στείλητε νὰ φέρῃτε τὸν ἱατρόν;—Θέλω νὰ στείλω νὰ τὸν φέρω.—Τίς θέλει νὰ ὑπάγῃ νὰ κομίσῃ τὸν ἀδελφόν μου;—Ὁ ὑπηρέτης μου θέλει νὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν κομίσῃ.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν του.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε τὸν ζωμόν μου;—Θέλω νὰ σᾶς τὸν δώσω.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὴν ἐστίαν.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε χρήματα, διὰ νὰ κομίσω γάλα;—Θέλω νὰ σᾶς δώσω ἵνα ὑπάγῃτε νὰ φέρῃτε.—Ποῦ εἶναι τὰ χρήματά σας;—Εἶναι εἰς τὸ γραφεῖόν μου.—Θέλετε νὰ ὑπάγῃτε νὰ τὰ φέρῃτε;—Θέλω νὰ ὑπάγω νὰ τὰ κομίσω.—Θέλετε ν' ἀγοράσητε τὸν ἵππον μου;—Δὲν δύναμαι νὰ ἀγοράσω· δὲν ἔχω χρήματα.—Ποῦ εἶναι ἡ γάτα σας;—Εἶναι μέσα εἰς τὴν τρύπαν.—Εἰς ποῖαν τρύπαν (dans quel trou) εἶναι;—Εἰς τὴν τρύπαν τῆς ἀποθήκης.—Ποῦ εἶναι ὁ σκύλος τοῦ ἀνθρώπου τούτου;—Εἶναι εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ πλοίου.—Ποῦ ἔχει ὁ χωρικός τὰ γεννηματά του;—Τὰ ἔχει ἐντὸς τοῦ σάκκου του.—Ἐχει γάταν;—Ἐχει μίαν(un).—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὸν πάτον τοῦ σάκκου.—Εἶναι ἡ γάτα σας ἐντὸς τοῦ σάκκου τούτου;—Εἶναι ἐντὸς.

ΘΕΜΑ 64.

ἔχετε νὰ κάμῃτε τί;—ἔχω νὰ κάμω κάτι.—Τί ἔχετε νὰ κάμῃτε;—ἔχω νὰ διορθώσω τὰς περικνημίδας μου καὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ τέλος τῆς ὁδοῦ.—Τίς εἶναι εἰς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ;—Ὁ πατὴρ μου εἶναι ἐκεῖ.—ἔχει ὁ μάγειρός σας νὰ πῇ τι;—ἔχει νὰ πῇ οἶνον καὶ καλὸν ζωμόν.—Δύνασθε νὰ μοὶ δώσητε τόσον βούτυρον ὅσον ἄρτον;—Δύναμαι νὰ σᾶς δώσω πλεόπετον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.—Δύναται ὁ φίλος σας νὰ πῇ οἶνον ὅσον καφέν.—Δὲν δύναται νὰ πῇ τόσον ἐκ τούτου ὅσον ἐξ ἐκείνου.—Ε-

χετε νὰ δμιλήσητε μετὰ τινος;—Ἐγὼ νὰ δμιλήσω μετὰ πολλῶν (plusieurs) ἀνθρώπων.—Μετὰ πόσων ἀνθρώπων ἔχετε νὰ δμιλήσητε;—Ἐγὼ νὰ δμιλήσω μετὰ τεσσάρων.—Πότε θὰ δμιλήσητε μετ' αὐτῶν;—Τὴν ἐσπέραν ταύτην.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον.—Πότε δύνασθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἀγοράν;—Δύναμαι νὰ ὑπάγω τὸ πρωῒ.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ἐπτὰ καὶ ἡμίσειαν.—Πότε θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ Γάλλου;—Θέλω νὰ ὑπάγω ἐκεῖ τὴν ἐσπέραν ταύτην.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ ἱατροῦ τὸ πρωῒ ἢ τὸ ἐσπέρας;—Θέλω νὰ ὑπάγω τὸ πρωῒ.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ τέταρτον.

ΘΕΜΑ 65.

Ἔχετε νὰ γράψετε τόσα γραμματία ὅσα ὁ Ἀγγλος;—Ἐγὼ νὰ γράψω ὀλιγώτερα ἢ ἐκεῖνος.—Θέλετε νὰ δμιλήσητε μετὰ τοῦ Γερμανοῦ;—Θέλω νὰ δμιλήσω μετ' αὐτοῦ.—Πότε θέλετε νὰ δμιλήσητε μετ' αὐτοῦ;—Τώρα.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ δάσους.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἀγοράν;—Θέλω νὰ ὑπάγω διὰ (pour) ν' ἀγοράσω ἀσπρόρρουχα.—Δὲν θέλουσιν οἱ γείτονές σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν θέλουν νὰ ὑπάγωσιν εἶναι κουρασμένοι.—Ἐχεις τὴν τόλμην νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸ δάσος τὸ βράδῳ;—Ἐγὼ τὴν τόλμην νὰ ὑπάγω, ἀλλ' ὄχι (mais pas) τὸ βράδῳ.—Δύνανται τὰ τέκνα σας ν' ἀποκριθῶσιν εἰς τὰ γραμματίά μου;—Δύνανται ν' ἀποκριθῶσιν εἰς αὐτά (y). — Τί θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ὑπηρετὴν;—Θέλω νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν ν' ἀνάψῃ τὸ πῦρ καὶ νὰ σαρώσῃ τὴν ἀποθήκην.—Θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ἀδελφόν σας νὰ μοὶ πωλήσῃ τὸν ἵππον του;—Θέλω νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν νὰ σᾶς τὸν πωλήσῃ.—Τί θέλετε νὰ μοὶ εἴπητε;—Θέλω νὰ εἴπω μίαν λέξιν.—Τίνα θέλετε νὰ ἴδῃτε;—Θέλω νὰ ἴδω τὸν Σκώτον.—Ἔχετε νὰ εἴπητε τί εἰς αὐτόν;—Ἐγὼ νὰ εἴπω εἰς αὐτὸν λόγους τινάς.—Ποῖα βιβλία θέλει νὰ πωλήσῃ ὁ ἀδελφός μου;—Θέλει νὰ πωλήσῃ τὰ σὰ καὶ οὐχὶ τὰ ἰδικά του.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Vingt-troisième Leçon.

Ἐξέρχῃσθαι.
Μένειν.

Sortir. 2.
Rester. 1.

Πότε θέλετε νὰ ἐξέλθῃτε;
Θέλω νὰ ἐξέλθω τῶρα.
Μένειν ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Quand voulez-vous sortir?
Je veux sortir à présent.
Rester à la maison (1).

Ἐρταῦθα (ἐδῶ).
Μένειν ἐδῶ.

Ici, y.
Rester ici.

Ἐκεῖ.
Θέλετε νὰ μείνητε ἐδῶ;
Θέλω νὰ μείνω ἐδῶ.
Θέλει ὁ φίλος σας νὰ μείνῃ ἐκεῖ;
Δὲν θέλει νὰ μείνῃ ἐκεῖ.
Θέλετε νὰ ὑπάγῃτε εἰς τοῦ ἀδελ-
φοῦ σας;
Θέλω νὰ ὑπάγω ἐκεῖ, παρ' αὐτῷ.

Là, y.
Voulez-vous rester ici?
Je veux y rester.
Votre ami veut-il rester là?
Il ne veut pas y rester.
Voulez-vous aller chez votre
frère?
Je veux y aller ἢ κάλλιον. Je
veux aller chez lui.

Ἡ εὐχαρίστησις, ἡ ἡδονή, ἡ χάρις.
Τέρπειν, εὐχαριστεῖν, προξενεῖν
εὐχαρίστησιν.

Le plaisir.
Faire plaisir.

Χαρίζεσθαι, χάριν ποιεῖν.
Πηγαίνετε;
Πηγαίνω.
Δὲν πηγαίνω.
Πηγαίνεις.
Πηγαίνει;
Πηγαίνει.
Δὲν πηγαίνει.
Πηγαίνομεν;
Πηγαίνομεν.

Faire un plaisir.
Allez-vous?
Je vais.
Je ne vais pas.
Tu vas.
Va t-il?
Il va.
Il ne va pas.
Allons-nous?
Nous allons.

Παρατ. Τοῦ ῥήματος aller ποιοῦσιν χρῆσιν μεγάλην οἱ Γάλλοι
ἀντὶ βοηθητικοῦ ῥήματος καὶ ὅπως ἐκφράσωσι τὴν βούλησιν, τὸ
μέλλον ἢ τὸν σκοπὸν τῆς πράξεως· τὸ δὲ ἐπόμενον αὐτῷ ῥήματι
τίθεται κατ' ἀπαρέμφατον ἄνευ προθέσεως· Οἶον,
Τί μέλετε νὰ κάμῃτε;
Βούλομαι ἀναγνώσασαι.

Qu'allez-vous faire?
Je vais lire.

(1) La maison, ἡ οἰκία, εἶναι γένους θηλυκοῦ. Περὶ τῶν θηλ. τούτων ὀνομά-
των γενήσεται λόγος ἐν τοῖς ἐπομένοις (Ὁρα ὑποσημ. 4 τοῦ 1Θ', Μαθ.).

Ἀναγινώσκειν.

Πηγαίνειτε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας;

Πηγαίνω παρ' αὐτῶ.

Ποῦ πηγαίνει;

Πηγαίνει εἰς τοῦ πατρὸς του.

Lire* 4.

Allez-vous chez votre frère?

J'y vais & je vais chez lui.

Où va-t-il?

Il va chez son père.

Πᾶς, ὅλος, (ἐνικ.) tout.

Καθ' ἐκάστην, καθ' ἡμέραν.

Καθ' ἐκάστην πρωτῶν, κάθε πρωτῆ.

Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν, κάθε ἑ-

σπέρας.

Εἶναι.

Ὅψέ, ἀργά.

Τί ὥρα εἶναι;

Εἶναι τρεῖς.

Εἶναι δώδεκα ἡ μεσημέρι.

Εἶναι δώδεκα καὶ τέταρτον.

Εἶναι ἕξ παρὰ τέταρτον.

Εἶναι μία καὶ ἡμίσεια ὥρα.

Πάντες, ὅλοι (πληθ.) tous.

Tous les jours.

Tous les matins.

Tous les soirs.

Il est.

Tard.

Quelle (1) heure est-il?

Il est trois heures.

Il est midi.

Il est midi et quart (& midi et un quart.)

Il est six heures moins un quart.

Il est une heure et demie. (Ὅρ. ὑποσημ. 2 Μαθ. 10').

Connaitre* 4.

Connaitre un homme.

Ἐχειρ τιρὶ γνωρίμως, γνω-

ρίζειρ.

Γνωρίζειν ἄνθρωπον τινα.

Χρεῖα, ἀνάγκη.

Besoin (πρὸ οὐσιαστ. ἢ ἐπιθέτου προσλαμβάνει τὴν πρὸθ. de).

Ἐχειρ χρεῖα ἢ ἀνάγκη.

Χρειάζεσθαι.

Avoir besoin de.—

Ἐχω ἀνάγκην αὐτοῦ.

Τὸ χρειάζομαι.

J'en ai besoin.

Χρειάζεσθαι τὸ μαχαίριον τοῦτο; Avez-vous besoin de ce couteau?

Δὲν τὸ χρειάζομαι.

Je n'en ai pas besoin.

(1) Ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία quelle εἶναι ἐνταῦθα γένους θηλυκοῦ, συμφωνοῦσα μετὰ τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος heure, ὥρα. (Ὅρα ὑποσημ. 2. Μ. 10').

- Χρειάζεσθε τὰ μαχαίρια ταῦτα; Avez-vous besoin de ces cou-
teaux?
Τὸ χρειάζομαι. J'en ai besoin.
Δὲν τὰ χρειάζομαι. Je n'en ai pas besoin.
Δὲν χρειάζομαι τίποτε. Je n'ai besoin de rien.
Χρειάζεται χρῆματα; A-t-il besoin d'argent?
Δὲν χρειάζεται. Il n'en a pas besoin.
Δὲν ἔχει ἀνάγκην πορευθῆναι. Il n'a pas besoin d'y aller.
ἐκεῖ.
Τίνος (ἀπὸ τί); De quoi?
Τίνος ἔχετε χρεῖαν; Ἀπὸ τί ἔ- } De quoi avez-vous besoin?
χετε ἀνάγκην; Τί χρειάζεσθε;

ΕΜΜΕΣΟΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΓΕΝΙΚΗΝ ΤΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

- (Ὅρα Μάθημα Κ').
Ἐμοῦ, μου (ἀπὸ ἐμῆ). De moi, (en).
Σοῦ (ἀπὸ σέ). De toi, (en).
Αὐτοῦ ἢ ἐκείνου (ἀπὸ αὐτὸν ἢ De lui, (en).
ἀπὸ ἐκεῖνον).
Ἡμῶν (ἀπὸ ἡμᾶς). De nous, (en).
ὑμῶν (ἀπὸ ἐσᾶς). De vous, (en).
Αὐτῶν ἢ ἐκείνων (ἀπὸ αὐτοὺς ἢ D'eux, (en).
ἀπὸ ἐκείνους).
Ἐχει χρεῖαν ὁ πατήρ σας ἀπὸ } Votre père a-t-il besoin de
ἐμέ; } moi?
Μὲ χρειάζεται ὁ πατήρ σας;
Ἐχει χρεῖαν ἀπὸ ἐσᾶς ἢ σᾶς χρει- Il a besoin de vous.
άζεται.
Χρειάζεσθε τὰ βιβλία ταῦτα; Avez-vous besoin de ces li-
vres?
Τὰ χρειάζομαι. J'en ai besoin.
Ἐχει χρεῖαν τῶν ἀδελφῶν μου; A-t-il besoin de mes frères?
Ἐχει χρεῖαν αὐτῶν. Il a besoin d'eux. (ἐπὶ προσ.).
Τοὺς ἢ τὰ χρειάζεται. Il en a besoin (4).

(4) Ἡ μὲν πρώτη τῶν δύο τελευταίων ἐκφράσεων, ἥτις εἶναι καὶ ἡ μᾶλλον
εὐγενής, λέγεται ἐπὶ προσώπων, ἡ δὲ δευτέρα μᾶλλον ἐπὶ πραγμάτων.

Θέλετε νὰ μοὶ κάμῃτε (voulez-vous me faire) χάριν τινά;—Μάλιστα, κύριε, ποίαν;—Θέλετε νὰ εἰπῇτε εἰς τὸν ὑπηρετὴν μου ν' ἀνάψῃ τὸ πῦρ;—Θέλω τῷ εἰπεῖ νὰ τὸ ἀνάψῃ. —Τῷ λέγετε (voulez-vous lui dire) νὰ σαρώσῃ τὰς ἀποθήκας;—Τῷ λέγω (je veux lui dire) νὰ τὰς σαρώσῃ. —Τί θέλετε νὰ εἰπῇτε εἰς τὸν πατέρα σας;—Θέλω νὰ εἰπῶ εἰς αὐτὸν νὰ σῆς πωλήσῃ τὸν ἵππον του. —Λέγετε (voulez-vous dire) εἰς τὸν υἱὸν σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τοῦ πατρὸς μου;—Τῷ λέγω νὰ (y) ὑπάγῃ. —Ἐχετε νὰ μοὶ εἰπητέ τί;—Οὐδὲν ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ. —Ἐχετε νὰ εἰπῇτε τί τῷ πατρί μου;—Ἐχω νὰ τῷ εἰπῶ ἓνα λόγον. —Θέλουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι νὰ πωλήσωσι τοὺς τάπητάς των;—Δὲν θέλουσιν νὰ τοὺς πωλήσωσιν. —Ἰωάννη (Jean), εἶσαι ἐδῶ (là);—Μάλιστα, κύριε, ἐδῶ εἰμαι (j'y suis). —Τί μέλλεις νὰ κάμῃς;—Πηγαίνω εἰς τὸν πιλοποιόν σας, ἵνα (pour) τῷ εἰπῶ νὰ διορθώσῃ τὸν πλὸν σας. —Πηγαίνεις εἰς (veux-tu aller chez) τὸν ῥάπτῃν ἵνα τῷ εἰπῇς νὰ διορθώσῃ τὰ φορέματά μου;—Πηγαίνω πρὸς αὐτὸν (je veux y aller). —Πηγαίνετε εἰς τὴν ἀγοράν;—Πηγαίνω. —Τί ἔχει ὁ ἔμπορός σας νὰ πωλήσῃ;—Ἐχει νὰ πωλήσῃ ὥραιας βυρσίνας χειρίδας, κτένια, καλὸν ἐριουχὸν καὶ ὥραια ξύλινα καλάρια. —Ἐχει νὰ πωλήσῃ σιδηρὰ ὄπλα;—Ἐχει τινὰ νὰ πωλήσῃ (en). —Μοὶ πωλεῖ (veut-il me vendre) τοὺς ἵππους του;—Σὰς τοὺς πωλεῖ. —Ἐχετε τί πρὸς πώλησιν (à vendre);—Οὐδὲν ἔχω πρὸς πώλησιν.

ΘΕΜΑ 67.

Εἶναι ἀργά;—Δὲν εἶναι ἀργά. —Τί ὥρα εἶναι;—Εἶναι δώδεκα καὶ τέταρτον. —Ποίαν ὥραν θέλει νὰ ἐξέλθῃ ὁ λοχαγός;—Θέλει νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὰς οκτῶ παρὰ τέταρτον. —Τί μέλλετε νὰ πράξῃτε;—Μέλλω ν' ἀναγνώσω. —Τί ἔχετε ν' ἀναγνώσητε;—Ἐχω ν' ἀναγνώσω ἓν καλὸν βιβλίον. —Μοὶ τὸ δανείζετε;—Σᾶς τὸ δανείζω. —Πότε θέλετε νὰ μοὶ τὸ δανείσητε;—Σᾶς τὸ δανείζω αὐριον. —Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐξέλθῃτε;—Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐξέλθω. —Μένετε ἐδῶ, ἀγαπητέ μοι (cher) φίλε;—Δὲν δύναμαι νὰ μείνω ἐδῶ. —Ποῦ ἔχετε νὰ ὑπάγητε;—Ἐχω νὰ ὑπάγω εἰς τὸ γραφεῖον. —Πότε θὰ ὑπάγητε εἰς τὸν χορὸν;—Τὴν ἐσπέραν ταύτην. —Εἰς ποίαν ὥραν;—Τὰ μεσάνυχτα. —Πηγαίνετε εἰς τοῦ Σκώτου τὴν ἐσπέρας ἢ τὸ πρωῒ;—Πηγαίνω καὶ τὴν ἐσπέρας καὶ τὸ πρωῒ εἰς αὐτόν (l'). —Ποῦ

πηγαίνετε τώρα;—Πηγαίω εἰς τὸ θέατρον.—Ποῦ πηγαίνει ὁ υἱός σας;—Δὲν πηγαίνει πουθενά, μέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἵνα (pour) γράψῃ τὰ γραμματικά του.—Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σας;—Εἶναι εἰς τὴν ἀποθήκην του.—Δὲν θέλει νὰ ἐξέλθῃ;—Ὅχι, κύριε, δὲν θέλει νὰ ἐξέλθῃ.—Τί μέλλει νὰ κάμῃ (va-t-il) ἐκεῖ;—Μέλλει νὰ γράψῃ εἰς τοὺς φίλους του.—Θέλετε νὰ μείνητε ἐδῶ ἢ ἐκεῖ;—Θέλω νὰ μείνω ἐδῶ.—Ποῦ θέλει νὰ μείνῃ ὁ πατήρ σας;—Θέλει νὰ μείνῃ ἐκεῖ.—Ἐπιθυμεῖ ὁ φίλος μας νὰ μείνῃ ἐντὸς τοῦ κήπου;—Ἐπιθυμεῖ νὰ μείνῃ ἐκεῖ.

ΘΕΜΑ 68.

Ποίαν ὥραν εἶναι ὁ Ὀλλανδὸς εἰς τὴν οἰκίαν του;—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του κάθε ἑσπέρας εἰς τὰς ἑννέα καὶ τέταρτον.—Πότε πηγαίνει ὁ μάγειρός σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Πηγαίνει κάθε πρωτὶ εἰς τὰς πέντε καὶ ἥμισυ.—Πότε πηγαίνει ὁ γσιτών σας εἰς τοὺς Ἰρλανδοῦς;—Πηγαίνει καθ' ἑκάστην πρὸς αὐτούς.—Ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς ὀκτῶ τῆς (du) πρωίας.—Τί θέλετε ν' ἀγοράσητε;—Οὐδὲν θέλω ν' ἀγοράσω, ἀλλ' ὁ πατήρ μου θέλει ν' ἀγοράσῃ ἓν βῶδιον.—Θέλει ν' ἀγοράσῃ τοῦτο τὸ βῶδι ἢ ἐκείνο;—Δὲν θέλει ν' ἀγοράσῃ οὔτε τοῦτο οὔτ' ἐκείνο.—Ποῖον θέλει ν' ἀγοράσῃ;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ τὸ τοῦ φίλου σας.—Ἐχει ὁ ἔμπορος ἀκόμῃ ἓν φόρεμα νὰ πωλήσῃ;—Ἐχει ἀκόμῃ ἓν, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ τὸ πωλήσῃ.—Ἐχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀκόμῃ ἓν μαχαίριον διὰ πώλημα;—Δὲν ἔχει πλέον (plus de), ἀλλ' ἔχει (mais il a) ἀκόμῃ μερικά ὄπλα πρὸς πώλησιν.—Πότε θέλει νὰ νὰ πωλήσῃ;—Θέλει νὰ τὰ πωλήσῃ σήμερον.—Ποῦ;—Εἰς τὴν ἀποθήκην του.—Θέλετε νὰ ἴδῃτε τὸν φίλον μου;—Θέλω νὰ τὸν ἴδω διὰ νὰ τὸν γνωρίσω.—Πόσα τέκνα ἔχετε;—Δὲν ἔχω εἰμὴ δύο (je n'en ai que deux), ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει περισσότερα ἀπὸ ἐμέ· ἔχει ἑξ.—Θέλει ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ πῇ παρὰ πολλὸν οἶνον;—Θέλει νὰ πῇ ἐξ αὐτοῦ παρὰ πολλόν.—ἔχετε νὰ πῇτε ἀρκετὸν οἶνον;—ἔχω εὐλίγον ἀλλ' ἀρκετόν.—Θέλει ὁ ἀδελφός σας ν' ἀγοράσῃ λίαν πολλὰ πλακούντια;—Θέλει ν' ἀγοράσῃ πολλὰ, ἀλλ' ὄχι λίαν πολλὰ.

ΘΕΜΑ 69.

Δύνασθε νὰ μοι δανείσητε ἓν μαχαίριον;—Δύναμαι νὰ σὰς δανείσω ἓν.—Δύναται ὁ πατήρ σας νὰ μοι δανείσῃ ἓν βιβλίον;—Δύναται νὰ σὰς δανείσῃ πλείονα (plusieurs).—Τί χρειάζεσθε;

Χρειάζομαι ἐν καλὸν ὄπλον.—Χρειάζεσθε τὴν εἰκόνα ταύτην;—
Τὴν χρειάζομαι.—Χρειάζεται ὁ ἀδελφός σας χρήματα;—Δὲν χρειά-
ζεται.—Χρειάζεται πέδιλα;—Δὲν χρειάζεται.—Τί χρειάζεται;—
Οὐδενὸς ἔχει χρεῖαν.—Χρειάζεσθε τὰς βάρδους ταύτας;—Τὰς
χρειάζομαι.—Τίς ἔχει χρεῖαν ζαχαρεως;—Οὐδεὶς ἔχει χρεῖαν αὐ-
τῆς (en).—Τίνος ἔχω ἀνάγκην;—Οὐδενὸς ἔχετε ἀνάγκην.—Ἐχει
τίς ἀνάγκην πεπέραως;—Οὐδεὶς ἔχει αὐτοῦ ἀνάγκην.—Τί χρειά-
ζομαι;—Οὐδὲν χρειάζεσθε.—Χρειάζεται ὁ πατήρ σας ταύτας τὰς
εἰκόνας ἢ ἐκείνας;—Δὲν ἔχει χρεῖαν οὔτε τούτων οὔτ' ἐκείνων.—
Μὲ χρειάζεσθε;—Σὰς χρειάζομαι.—Πότε μὲ χρειάζεσθε;—Τώρα.
—Τί ἔχετε νὰ μοι εἴπητε;—Ἐχω νὰ σὰς εἴπω ἓνα λόγον.—Ἐχει
ἀνάγκην ἡμῶν ὁ υἱός σας;—Ἐχει ἀνάγκην ὑμῶν καὶ τῶν ὑμετέ-
ρων ἀδελφῶν.—Ἐχετε ἀνάγκην τῶν ὑπηρετῶν μου;—Ἐχω ἀνάγ-
κην αὐτῶν.—Χρειάζεται κανεὶς τὸν ἀδελφόν μου;—Οὐδεὶς τὸν
χρειάζεται.—Χρειάζεται τί ὁ πατήρ σας;—Οὐδὲν χρειάζεται.—
Τί χρειάζεται ὁ Ἀγγλος;—Χρειάζεται ἀσπρόρρουχα.—Δὲν χρειά-
ζεται κοσμήματα;—Δὲν χρειάζεται.—Τίνος ἔχει ἀνάγκην ὁ ναύ-
της;—Ἐχει ἀνάγκην διπύρων, γάλακτος, τυροῦ καὶ βουτύρου.—
Μέλλετε νὰ μοι δώσητε τί;—Μέλλω νὰ σὰς δώσω ἄρτον καὶ οἶνον.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Vingt-quatrième Leçon.

ΕΝΕΣΤΩΣ.

LE PRÉSENT.

Πρὸς εὐρέσιν τοῦ ἐνεστώτος(1) ῥήματός τινος πρέπει νὰ ᾔηται
γνωστὴ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ αὐτοῦ, ἥτις λήγει πάντοτε εἰς *ant*,
ὡς *aimant*, ἀγαπῶν *finissant*, τελειόνων *vendant*, πωλῶν.(2).

Τὸ πρῶτον, δεύτερον καὶ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνε-
στώτος σχηματίζονται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς κα-

(1) Ὁ ἐνεστώς τῆς ὀριστικῆς, τῆς μετοχῆς καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου, ὁ παρω-
χήμενος ὠρισμένος καὶ ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἶναι πρωτότυπα μέρη τοῦ ῥήματος.

(2) Ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἐνεστώτος ἀπὸ τῆς ἀπαρεμφάτου ἔχει πολλὰς δυσ-
κολίας, καὶ περίπου τόσας, ὅσας καταλήξεις αὐτὴ ἔχει, ὡς ἐκ τούτου δύσκολος
ἡ γνώσις αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀρχαίους.

παλῆξως *ani*, διὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον εἰς *ous*, διὰ τὸ δεύτερον εἰς *ez*, καὶ διὰ τὸ τρίτον εἰς *eni*(3).

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Ἀπαρέμφατος. Ἐνεργ. μετὰ ῥή. *Infinitif. Participe présent.*
 Ὀμιλεῖν, Ὀμιλῶν. *Parler, Parlant.*
 Ἐρεστώς. *Le présent.*
 Ὀμιλῶ, ὀμιλεῖς, ὀμιλεῖ. *Je parle, tu parles, il parle.*
 Ὀμιλοῦμεν, ὀμιλεῖτε, ὀμιλοῦσι. *Nous parlons, vous parlez, ils parlent.*

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Τελειόθεν (τελειοῦν), τελειόνων. *Finir, finissant.*
 Τελειόνω, τελειόνεις, τελειόνοι. *Je finis, tu finis, il finit.*
 Τελειόνομεν, τελειόνετε, τελειό- *Nous finissons, vous finissez,*
 νοῦσι. *ils finissent.*

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Λαμβάνειν, λαμβάνων. *Recevoir, recevant.*
 Λαμβάνω, λαμβάνεις, λαμβάνει. *Je reçois, tu reçois, il reçoit.*
 Λαμβάνομεν, λαμβάνετε, λαμ- *Nous recevons, vous recevez,*
 βάνουσι. *ils reçoivent (4).*

Παρ. Α'. Εἶδομεν ἤδη εἰς διάφορα ἐν τοῖς προηγούμενοις ῥήματα, ὅτι σημειόν τι (καλούμενον *cedille*) τίθεται ὑπὸ τὸ γράμμα *c* (*ç*) εὐρισκομένου πρὸ τῶν φωνηέντων *a, o, u*, ἵνα δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν προφορὰν τοῦ *s* ὡς εἰς τὰς λέξεις *garçon, païs, Français*,

(3) Καὶ εἰς τὰς τέσσαρας συζυγίας τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον ἔχει τελικὸν *s*. Ἐκτὸς τῆς προστακτικῆς τῆς πρώτης συζυγίας καὶ τινῶν ῥημάτων τῆς δευτέρας, ἐν οἷς ἀποκόπτεται τὸ *s*, ὡς *parle, ὀμιλεῖ*. Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖτοις ὅταν συν-οδεύηται ἡ προστακτικὴ ὑπὸ τῶν ἀντωνυμιῶν *en, y*, τὸ γράμμα *s* δὲν ἀποκόπτεται ὡς *donnes-en à ton frère*, δὸς εἰς τὸν ἀδελφόν σου, *portes-y tes livres*, φέρε ἐκεῖ τὰ βιβλία σου. Εἰς τὴν πρώτην συζυγίαν τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον εἶναι τὸ αὐτὸ μὲ τὸ πρῶτον, εἰς τὴν δευτέραν καὶ τρίτην ἔχει τελικὸν *t*, καὶ εἰς τὴν τετάρτην οὐδὲν προστίθεται εἰς τὴν ῥίζαν. Διὰ τῆς λέξεως *ρίζα* ἐννοεῖται τὸ προηγούμενον τῶν καταλήξεων *er, ir, oir, re* τῆς ἀπαρεμφάτου· δηλ. εἰς τὸ ῥῆμα *finir* τελειοῦν, τὸ *fin* εἶναι ἡ ῥίζα.

(4) Τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον τῆς τρίτης συζυγίας, παρέχει, ὡς ὀρεῖται, μικρὰν τινα ἐξαιρέσιν, τραπέισιν ἐνταῦθα τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς εἰς *reçoivent*.

Εάλλως, κτλ. Αὐτὸ δὲ τοῦτο γίνεται καὶ εἰς τὰ ῥήματα, τῶν ὁ-
ποίων ἡ ῥίζα λήγει εἰς ε, ὅπερ διὰ τὴν τηρήσιν τὴν συριστικὴν αὐ-
τοῦ προφορὰν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦτο, ὡς αἰεὶ ἀκολουθεῖται
ὑπὸ τῶν α, ο, ἢ υ, Παρ. Χαρ. Recevoir, λαμβάνειν je reçois, il
reçoit forcer, βιάζειν, μετ. forçant, βιάζων placer, τιθέναι
(βάλλειν) μετ. plaçant τιθεὶς (θέτων), κτλ.

TETARTH SYZYGIA.

Πωλεῖν, πωλῶν.	Vendre, vendant.
Πωλῶ, πωλεῖς, πωλεῖ.	Je vends, tu vends, il vend, (5).
Πωλοῦμεν, πωλεῖτε, πωλοῦσι.	Nous vendons, vous vendez, ils vendent.
Αἱ κυριώτεραι ἐξαίρεσεις τοῦ κανόνος τούτου εἰσὶν.	
Εἶναι, ὄν.	Être* étant.
Ἔσμεν (εἵμεθα), ἐστέ (εἴσθε) εἰ- σὶν (εἴναι).	Nous sommes, vous êtes, ils sont.
ἔχειν, ἔχων.	Avoir* ayant.
ἔχομεν, ἔχετε, ἔχουσι.	Nous avons, vous avez, ils ont.
Γινώσκειν (εἰδεύρειν), γινώσκων.	Savoir*, sachant.
Εἰδεύρομεν, εἰδεύρετε, εἰδεύρουσι.	Nous savons, vous savez, ils savent.
Ποιεῖν, πράττειν, πράττων.	Faire* faisant.
Πράττετε, πράττουσι.	Vous faites, ils font.
Λέγειν, λέγων.	Dire*, disant.
Λέγετε.	Vous dites.
Αἱ λοιπαὶ ἐξαίρεσεις τοῦ κανόνος τούτου εἰσὶν αἱ ἑξῆς·	
SYZ. Ἀπαρ. Μετοχὴ Γ'. π.λθ. πρόσ.	
1η. Aller. ὑπάγειν. allant. ils vont, ὑπάγουσι.	
2α. Venir. ἔρχεσθαι. venant. ils viennent, ἔρχονται.	
Tenir, κρατεῖν. tenant. ils tiennent, κρατοῦσι.	
Acquérir, κτᾶσθαι. acquérant. ils acquièrent, κτῶνται.	

(5) Ἀπαντα τὰ λήγοντα ῥήματα, εἰς endre, andre, ondre, oudre, erdre, ordre φυλάττουσι τὸ δις βλα τὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστ. τῆς ἁριστικῆς, οἷον· Vendre, je vends κτλ. Répandre, je répands. Répondre, je réponds, Moudre, je mouds. Perdre, je perds. Tordre, je tords κτλ. Ἐὰν λήγοντα εἰς eindre, aindre, oindre, soudre, ἀποβάλλουσι τὸ d, οἷον· Peindre, je peins, tu peins κτλ. Craindre, je crains. Joindre, je joins. Absoudre, j'absous, κτλ.

- 3η. Mourir, ἀποθνήσκειν. mourant. ils meurent, ἀποθνήσκουσι.
 Recevoir, δέχεσθαι. recevant. ils reçoivent, δέχονται.
 Devoir, ὀφείλειν. devant. ils doivent, ὀφείλουσι.
 Mouvoir, κινεῖν. mouvant. ils meuvent, κινουσι.
 Pouvoir, δύνασθαι. pouvant. ils peuvent, δύνανται.
 Vouloir, θέλειν. voulant. ils veulent, θέλουσι.

Καὶ πάντα τὰ εἰς envoir, ὡς apercevoir, παρατηρεῖν, concevoir, συλλαμβάνειν κτλ.

- 4η. Boire, πίνειν. buvant. ils boivent, πίνουνσι.
 Prendre, λαμβάνειν. prenant. ils prennent, λαμβάνουσι.

Ἐρᾶν, φιλεῖν, ἀγαπᾶν, εὖ-
 χαριστεῖσθαι, θέλειν.

Aimer. 1

Ἀγαπῶ, ἀγαπᾷ.

J'aime, il aime.

Ἀγαπᾷς, ἀγαπάτε.

Tu aimes, vous aimez.

Ἀγαπῶμεν, ἀγαπῶσι.

Nous aimons, ils aiment.

Διακοσμεῖν, διευθετεῖν (συ-
 γυρίειν).

Ranger, Arranger. 1.

Τάττειν, βάλλειν εἰς τάξιν.

Mettre* en ordre, 4.

Παρ. Β'. Όταν δ χαρακτήρ τοῦ ῥήματος, ἦτοι πρὸ τῆς κατα-
 λήξεως *er* ὑπάρχει *g*, παρεντίθεται *e* μεταξὺ τοῦ *g* καὶ τῶν φω-
 νηέντων *a* ἢ *o*, χρησιμεῖον ἵνα καταστήσῃ τὸ *g* γλωσσόφωνον ἀντὶ
 λαρυγγοφώνου, οἷον *manger* τρώγειν, *mangeant* τρώγων *juger*
 κρίνειν, *jugeant* κρίνων *négliger* ἀμελεῖν, *négligeant* ἀμελῶν *nous*
mangeons, τρώγομεν *nous jugeons*, κρίνομεν *nous négligeons*,
 ἀμελοῦμεν.

Τὸν ἀγαπάτε; ἐπιθυμεῖτε; θέλετε; L'aimez-vous?

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι καὶ ὡς ἀντικείμενα λαμβανόμεναι
 προηγούνται τοῦ ῥήματος.

Τὸν ἀγαπῶ.

Je l'aime.

Δὲν τὸν ἀγαπῶ.

Je ne l'aime pas.

Πωλεῖτε τὸν ἵππον σας;

Vendez-vous votre cheval?

Τὸν πωλῶ.

Je le vends.

Τὸν πωλεῖτε;

Le vendez-vous?

Σὰς στέλλει τὸ γραμματίον;

Vous envoie-t-il le billet?

Μοὶ τὸ στέλλει.

Il me l'envoie.

Παρ. Γ'. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς *ayer*, *ayer*, *uyer* ῥήματα, τὸ χα-
 ρακτηριστικὸν *y* τρέπεται εἰς *i* πρὸ τοῦ *e* ἀφώνου. Οἷον

Πέμπω, πέμπεις, πέμπει, πέμ- πουσι.	J'envoie, tu envoies, il envoie, ils envoient.
Σαρόνω, σαρόνεις, σαρόνει, σαρό- νουςι.	Je balaie, tu balaies, il balaie, ils balaient.
Σαρόνει ὁ ὑπηρέτης τὸ πάτωμα;	Le domestique balaie-t-il le plancher?
Τὸ σαρόνει.	Il le balaie.

Παρ. Δ'. Ἐπειδὴ ὁ ἀνωτέρω περὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντι-
κοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐνεστώτος κανὼν ἐφαρμόζεται εἰς τε τὰ ὀμαλὰ
καὶ ἀνόμαλα ῥήματα, ἀπολείπεται τώρα νὰ γνωρίσωμεν τὸν ἐνι-
κὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐνεστώτος τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων, τῶν ὅσων ἤδη
ἀνεφέραμεν. Εἰσὶ δὲ τὰ ἑξῆς.

Ποιεῖν (κάμνειν), ποιῶν.	Faire, faisant.
Ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ.	Je fais, tu fais, il fait.
Πίνειν, πίνων.	Boire, buvant.
Πίνω, πίνεις, πίνει.	Je bois, tu bois, il boit.
Ἔρχεσθαι, ἐρχόμενος.	Venir*, venant.
Ἔρχομαι, ἐρχεσαι, ἐρχεται.	Je viens, tu viens, il vient.
Γράφειν, γράφων.	Écrire*, écrivant.
Γράφω, γράφεις, γράφει.	J'écris, tu écris, il écrit.
Βλέπειν, βλέπων.	Voir, voyant.
Βλέπω, βλέπεις, βλέπει.	Je vois, tu vois, il voit.
Λέγειν, λέγων.	Dire*, disant.
Λέγω, λέγεις, λέγει.	Je dis, tu dis, il dit.
Ἔξερχεσθαι, ἐξερχόμενος.	Sortir*, sortant.
Ἔξερχομαι, ἐξέρχεται.	Je sors, tu sors, il sort.
Ἀναγινώσκειν, ἀναγινώσκων.	Lire*, lisant.
Ἀναγινώσκω, -νώσκεις, -νώσκει.	Je lis, tu lis, il lit.
Γνωρίζειν, γνωρίζων.	Connaitre*, connaissant.
Γνωρίζω, γνωρίζεις, γνωρίζει.	Je connais, tu connais, il con- naît.
Ἀνοίγειν, ἀνοίγων.	Ouvrir*, ouvrant.
Ἀνοίγω, ἀνοίγεις, ἀνοίγει.	J'ouvre, tu ouvres, il ouvre(6).
Ἀνοίγετε τὸ γραμματίον του;	Ouvrez-vous son billet?

(6) Σημειωτέον ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὀριστικῆς ἔχει τὰς
καταλήξεις τῆς πρώτης συζυγίας.

Δὲν τὸ ἀνοίγω.	Je ne l'ouvre pas.
Ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς του;	Ouvre-t-il les yeux?
Τοὺς ἀνοίγει.	Il les ouvre.
Τίνα ἀγαπᾷτε;	Qui aimez-vous?
Ἀγαπῶ τὸν πατέρα μου.	J'aime mon père.
Ἀγαπᾷ ὁ πατήρ σας τὸν υἱόν του;	Votre père aime-t-il son fils?
Τὸν ἀγαπᾷ.	Il l'aime.
Ἀγαπᾷτε τὰ τέκνα σας;	Aimez-vous vos enfants?
Τὰ ἀγαπῶ.	Je les aime.
Ἀγαπᾷτε τὸν οἶνον;	Aimez-vous le vin?
Τὸν ἀγαπῶ.	Je l'aime.
Τί ἀγαπᾷτε;	Qu'aimez-vous?
Μηλίτην (οἶνον).	Du cidre.
Ἀγαπῶ τὸν μηλίτην.	J'aime le cidre.
Ὁ Ἀμερικανός.	L' Américain.
Τί ἀγαπᾷ ὁ Ἀμερικανός;	L'Américain qu'aime-t-il?
Ἀγαπᾷ τὸν καφέν.	Il aime le café.

ΘΕΜΑ 70.

Ἀγαπᾷτε τὸν ἀδελφόν σας;—Τὸν ἀγαπῶ.—Σὰς ἀγαπᾷ ὁ ἀδελφός σας;—Δὲν μὲ ἀγαπᾷ.—Μὲ ἀγαπᾷς καλόν μου τέκνον;—Σὰς ἀγαπῶ.—Ἀγαπᾷς τὸν κακὸν τοῦτον ἄνθρωπον;—Δὲν τὸν ἀγαπῶ.—Τίνα ἀγαπᾷτε;—Ἀγαπῶ τὰ τέκνα μου.—Τίνα ἀγαπῶμεν;—Ἀγαπῶμεν τοὺς φίλους μας.—Ἀγαπῶμεν τινά;—Οὐδένα ἀγαπῶμεν.—Μὰς ἀγαπᾷ τις;—Οἱ Ἀμερικανοὶ μᾶς ἀγαπῶσι.—Χρειάζεται τί;—Οὐδὲν χρειάζομαι.—Τί χρειάζεται ὁ πατήρ σας;—Χρειάζεται τὸν ὑπηρέτην του.—Τί χρειάζεσθε;—Χρειάζομαι τὸ γραμματίον.—Χρειάζεσθε τοῦτο τὸ γραμματίον ἢ ἐκεῖνο;—Χρειάζομαι τοῦτο.—Τί θέλετε νὰ τὸ (en) κάμητε;—Θέλω νὰ τὸ ἀνοίξω διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσω.—Ἀναγινώσκει ὁ υἱός σας τὰ γραμματία μας;—Τὰ ἀναγινώσκει.—Πότε τὰ ἀναγινώσκει;—Τὰ ἀναγινώσκει ὅταν τὰ λάβῃ.—Λαμβάνει τόσα γραμματία ὅσα ἐγώ(que moi);—Λαμβάνει περισσότερα ὑμῶν(que vous).—Τί μοι δίδετε;—Δὲν σὰς δίδω τίποτε.—Δίδετε τὸ βιβλίον τοῦτο εἰς τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸ δίδω αὐτῷ.—Τῷ δίδετε ἐν πτηνόν;—Τῷ δίδω ἐν.—Εἰς τίνα δανεῖζετε τὰ βιβλία σας;—Τὰ δανεῖζω εἰς τοὺς φίλους μου.—Μοὶ δανεῖζει ὁ φίλος σας ἐν φόρμα;—Σὰς δανεῖζει ἐν.—Εἰς τίνα δανεῖζετε τὰ φορέματά σας;—Εἰς οὐδένα τὰ δανεῖζω.

ΘΕΜΑ 71.

Θέτετε τί εἰς τάξιν;—Οὐδὲν θέτω εἰς τάξιν, (δὲν συγυρίζω τίποτε).—Τί βάλλει εἰς τάξιν (ranger) ὁ ἀδελφός σας;—Βάλλει εἰς τάξιν τὰ βιβλία του.—Πωλεῖτε τὸ πλοῖόν σας;—Δὲν τὸ πωλῶ.—Πωλεῖ ὁ πλοίαρχος τὸ ἰδικόν του;—Τὸ πωλεῖ.—Τί πωλεῖ ὁ Ἀμερικανός;—Πωλεῖ τοὺς βόας του.—Τελειώνει ὁ Ἀγγλος τὸ γραμματίον του;—Τὸ τελειώνει.—Ποῖα γραμμάρια τελειώνετε;—Τελειώνω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γράφω εἰς τοὺς φίλους.—Βλέπετε τίποτε;—Οὐδὲν βλέπω.—Βλέπετε τὸν μέγαν (grand) κηπὸν μας;—Τὸν βλέπω.—Βλέπει ὁ πατήρ σας τὰ πλοῖα μας;—Ἐκεῖνος δὲν τὰ βλέπει, ἀλλ' ἡμεῖς τὰ βλέπομεν.—Πόσους στρατιώτας βλέπετε;—Βλέπομεν (en) περισσοτέρους τῶν τριάκοντα.—Πίνετε τίποτε;—Πίνω οἶνον.—Τί πίνει ὁ ναύτης;—Πίνει μηλίτην.—Πίνετε οἶνον ἢ μηλίτην;—Πίνομεν οἶνον τε καὶ μηλίτην.—Τί πίνουν οἱ Ἰταλοί;—Πίνουν σοκολάταν.—Πίνομεν οἶνον;—Πίνομεν.—Τί γράφει;—Γράφω ἐν γραμματίον.—Εἰς τίνα;—Εἰς τὸν γείτονά μου.—Γράφει ὁ φίλος σας;—Γράφει.—Εἰς τίνα γράφει;—Γράφει εἰς τὸν ράπτῃν του.

ΘΕΜΑ 72.

Γράφετε τὰ γραμμάρια σας τὸ ἑσπέρα;—Τὰ γράφομεν τὸ πρωῒ.—Τί λέγει;—Οὐδὲν λέγω.—Λέγει τί ὁ ἀδελφός σας;—Λέγει καὶ τι.—Τί λέγει;—Δὲν εἰσεύρω.—Τί λέγετε εἰς τὸν ὑπηρέτην μου;—Τῷ λέγω νὰ σαρώσῃ τὸ πάτωμα, καὶ νὰ ὑπάγῃ νὰ ζητήσῃ ἄρτον, τυρὸν καὶ οἶνον.—Λέγομεν τί;—Οὐδὲν λέγομεν.—Τί λέγει ὁ φίλος σας εἰς τὸν σκυτοτόμον;—Τῷ λέγει νὰ διορθώσῃ τὰ πέδιλά του.—Τί λέγετε εἰς τοὺς ράπτας;—Τοῖς λέγω νὰ κάμωσι τὰ ἐνδύματά μου.—Ἐξέρχεται;—Δὲν ἐξέρχεται.—Τίς ἐξέρχεται;—Ὁ ἀδελφός μου ἐξέρχεται.—Ποῦ ὑπάγει;—Ὑπάγει εἰς τὸν κηπὸν.—Εἰς τίνος πηγαίνετε;—Πηγαίνομεν εἰς τὴν τῶν καλῶν Ἀγγλῶν οἰκίαν.—Τί ἀναγινώσκει;—Ἀναγινώσκω γραμματίον τι τοῦ φίλου μου.—Τί ἀναγινώσκει ὁ πατήρ σας;—Ἀναγινώσκει βιβλίον τι.—Τί κάμνετε;—Ἀναγινώσκομεν.—Ἀναγινώσκουσι τὰ τέκνας σας;—Δὲν ἀναγινώσκουσι, δὲν ἔχουσι καιρὸν ν' ἀναγινώσκουν.—Ἀναγινώσκετε τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκω;—Δὲν ἀναγινώσκω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκει ὑμεῖς, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκει ὁ πατήρ σας.—Γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Δὲν τὸν γνωρίζω.—Τὸν γνωρίζει ὁ φίλος σας;—Τὸν γνωρίζει.

ΘΕΜΑ 73.

Γνωρίζετε τὰ τέκνα μου;—Τὰ γνωρίζομεν.—Σὰς γνωρίζουσιν αὐτά;—Δὲν μὰς γνωρίζουσι.—Τίνα γνωρίζετε;—Οὐδένα γνωρίζω.—Σὰς γνωρίζει τις;—Μὲ γνωρίζει τις (κάποιος).—Τίς σὰς γνωρίζει;—Ὁ καλὸς λοχαγὸς μὲ γνωρίζει.—Τί τρώγει;—Τρώγω ἄρτον.—Δὲν τρώγει ὁ υἱὸς σας τυρόν;—Δὲν τρώγει.—Κόπτετε τί;—Κόπτομεν ξύλα.—Τί κόπτουσιν οἱ ἔμποροι;—Κόπτουσιν ἐριούχον.—Μοὶ στέλλετε τί;—Σὰς στέλλω ἐν καλὸν ὄπλον.—Σὰς στέλλει ὁ πατήρ σας χρήματα;—Μοὶ στέλλει τινά.—Σὰς στέλλει περισσότερα ἀπὸ ἐμέ;—Μοὶ στέλλει περισσότερα ἀπὸ ὑμᾶς.—Πόσα σας στέλλει.—Μοὶ στέλλει πλέον (plus de) τῶν πεντήκοντα ταλλήρων.—Πότε λαμβάνετε (recevoir) τὰ γραμματιά σας;—Τὰ λαμβάνω κάθε πρῶτ.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ ἡμίσειαν.—Ἐρχεται ὁ υἱὸς σας;—Ἐρχεται.—Εἰς τίνος οἰκίαν ἔρχεται;—Εἰς τὴν ἰδικήν μου.—Ἐρχεσθε εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Δὲν ἔρχομαι (je ne vais pas) εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἀλλ' εἰς τὴν (chez) τῶν τέκνων σας.—Ποῦ πηγαίνει ὁ φίλος μας;—Οὐδαμοῦ πηγαίνει, μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ του.—Πηγαίνετε εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Δὲν πηγαίνομεν εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν φίλων μας.—Ποῦ εἶναι οἱ φίλοι σας;—Εἶναι εἰς τὸν κηπὸν των.—Εἶναι οἱ Σκῶτοι εἰς τὸν κηπὸν των;—Εἶναι ἐκεῖ.

ΘΕΜΑ 74.

Τί ἀγοράζετε;—Ἀγοράζω μαχαίρια.—Ἀγοράζετε περισσότερα μαχαίρια παρὰ ποτήρια;—Ἀγοράζω περισσότερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Πόσους ἵππους ἀγοράζει ὁ Γερμανός;—Ἀγοράζει (en) πολλοὺς, ἀγοράζει πλέον τῶν εἴκοσι.—Τί φέρει ὁ ὑπηρέτης σας;—Φέρει μέγα (grand) τι κιβώτιον.—Ποῦ τὸ φέρει;—Τὸ φέρει εἰς τὴν οἰκίαν.—Μετὰ τίνος ὁμιλεῖτε;—Ὀμιλῶ μετὰ τοῦ Ἰρλανδοῦ.—Τὸν ὁμιλεῖτε κάθε ἡμέραν;—Τὸν ὁμιλῶ ἐκάστην πρῶτην καὶ ἐκάστην ἑσπέραν.—Ἐρχεται εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Δὲν ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀλλ' ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν του.—Τί ἔχει νὰ κάμῃ ὁ ὑπηρέτης σας;—Ἐχει νὰ σαρώσῃ τὸ πάτωμά μου καὶ νὰ βάλῃ εἰς τὰξιν τὰ βιβλία μου.—Ἀποκρίνεται ὁ πατήρ μου εἰς τὰ γραμματιά σας;—Ἀποκρίνεται.—Τί θραύει (σπᾷ) ὁ παῖς σας;—Δὲν θραύει τίποτε, ἀλλ' οἱ παῖδες σας θραύουσι τὰ ποτήριά μου.—Σχίζουσιν τί;—Οὐδὲν σχίζουσι.—Τίς καίει τὸν πῖλόν μου;—Οὐδεὶς τὸν καίει.

— Ζητεῖτε τινά; — Οὐδένα ζητῶ. — Τί ζητεῖ ὁ υἱός μου; — Ζητεῖ τὸ χαρτοφυλάκιόν του. — Τί σφάζει ὁ μάγειρός σας; — Σφάζει ἕν ὄρνιθοπούλι.

THEMA 78.

Φονεύετε ἕν πτηνόν; — Φονεύω ἕν. — Πόσα ὄρνιθοπούλια σφάζει ὁ μάγειρός σας; — Σφάζει τρία. — Παρά τίνι κομίζετε τὸν παῖδά μου; — Τὸν κομίζω εἰς τοῦ ζωγράφου. — Πότε εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ ζωγράφος; — Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του ἐκάστην ἑσπέραν εἰς τὰς ἑπτὰ. — Τί ὥρα εἶναι τώρα; — Δὲν εἶναι (ne — pas encore) εἰσέτι ἕξ. — Ἐξέρχεσθε τὸ ἑσπέρας; — Ἐξέρχομαι τὸ πρωῒ. — Φοβεῖσθε νὰ ἐξέρχησθε τὸ ἑσπέρας; — Δὲν φοβοῦμαι, ἀλλὰ δὲν εὐκαιρῶ νὰ ἐξέρχωμαι τὸ ἑσπέρας. — Ἐργάζεσθε τόσον, ὅσον ὁ υἱός σας; — Δὲν ἐργάζομαι τόσον, ὅσον ἐκεῖνος. — Τρώγει περισσότερον ὑμῶν; — Τρώγει ὀλιγώτερον ἐμοῦ. — Δύνανται τὰ τέκνα σας νὰ γράψωσι τόσα γραμμάτια, ὅσα τὰ τέκνα μου; — Δύναντοι νὰ γράψωσιν ἐπίσης τόσα (tout autant). — Δύνεται ὁ ῥῶσος νὰ πίνη τόσον οἶνον ὅσον μηλίτην. — Δύνεται νὰ πίνη περισσότερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου. — Πότε ἐξέρχονται οἱ γείτονές σας; — Ἐξέρχονται ἐκάστην πρωτὰν εἰς τὰς ἕξ παρὰ τέταρτον. — Ποῖον γραμμάτιον στέλλετε εἰς τὸν πατέρα σας; — Τῷ στέλλω τὸ ἰδικόν μου. — Δὲν στέλλετε τὸν ἰδικόν μου; — Στέλλω αὐτὸ ὁμοίως (aussi).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Vingt cinquième Leçon.

Koμίζειν, φέρειν.

Εὐρίσκειν.

Εἰς τὸ δρᾶμα (τὸ θέατρον).

Ὁ κρεωπώλης (ὁ χασάπης).

Τὸ πρόβατον.

Apporter, 1.

Trouver, 1.

Au spectacle.

Le boucher.

Le mouton.

Ὁ περ, ὁ, τι (ἐκεῖνο τὸ ὅποιον).

Ce que.

Εύρίσκετε ὅ,τι ζητεῖτε;

Trouvez-vous ce que vous cherchez?

Εύρίσκω ὅ,τι ζητῶ.

Je trouve ce que je cherche.
Il ne trouve pas ce qu'il cherche.

Δὲν εὐρίσκει ὅ,τι ζητεῖ.

Εύρίσκομεν ὅ,τι ζητοῦμεν.

Nous trouvons ce que nous cherchons.

Εύρίσκουσιν ὅ,τι ζητοῦσι.

Ils trouvent ce qu'ils cherchent.

Διορθώνω ὅ,τι διορθόνετε.

Je raccommode ce que vous raccommodez.

Παρ. Α'. Τὰ εἰς τὴν παραλήγουσαν *e* ἄφωνον ἔχοντα ῥήματα, τρέπουσιν αὐτὸ εἰς βαρύτονον καθ' ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἀμέσως μετ' αὐτὸ ἔπεται ἄφωνον *e*, ὡς εἰς τὸ *mener* ἄγειν *se promener* περιάγειν *achever* ἀποτελεῖουσιν κτλ. ἐξαιροῦνται δὲ τὰ εἰς *eler* καὶ *eler* λήγοντα (Ὅρα Παρὰτ. Β'). Οἶον.

Ἄγω (κομίζω), ἄγεις, ἄγει.

Je mène, tu mènes, il mène.

Παρ. Β'. Τὰ εἰς *eler* καὶ *eler* λήγοντα ῥήματα διπλασιάζουσιν εἰς πάντα τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς χρόνους τὸ *l* καὶ *l*, ἐν οἷς ἀμέσως μετ' αὐτὰ ἔπεται ἄφωνον *e*, ὡς εἰς τὸ *acheter* (1), ἀγοράζειν, *ca-cheter*, σφραγίζειν *feuilleter*, φυλλολογεῖν, *appeler*, καλεῖν, *se rappeler*, ἐνθυμεῖσθαι κτλ. οἶον.

Ἀγοράζω, ἀγοράζεις, ἀγοράζει.

J'achète, tu achètes, il achète.

Καλῶ, καλεῖς, καλεῖ.

J'appelle, tu appelles, il appelle.

Ἄγω, κομίζω.

Mener. 1.

Τὸν ἄγετε εἰς τὸ δρᾶμα;

Le menez-vous au spectacle?

Τὸν ἄγω (κομίζω) ἐκεῖ.

Je l'y mène.

Meletâr, σπουδάζειν.

Étudier, 1.

Ἄντι ρά.

Au lieu de.

Παρ. Γ'. Τὸ *au lieu* πρὸ ἀπαρεμφάτου προσλαμβάνει πάντοτε τὴν πρόθεσιν *de*.

(1) *Acheter*, ἀγοράζειν καὶ *racheter*, ἐξαγοράζειν, κατ' ἐξάφρην πολλὰκις βαρυντοῦσι. ὡς τὸ *mener*, τὸ πρὸ τοῦ *l* ἄφωνον *e*, ἀντὶ νὰ διπλασιάζωσι τὸ *l*, ὡς Ἀγοράζω ὅ,τι ἀγοράζετε. *J'achète ce que vous achetez*.

<i>Παίλειν.</i>	<i>Jouer. 1.</i>
Ἀκροᾶσθαι, ἀκούειν, προσέχειν.	<i>Écouter 1.</i>
Ἀντὶ τοῦ ἀκροᾶσθαι.	Au lieu d'écouter.
Ἀντὶ τοῦ παίζειν.	Au lieu de jouer.
Παίζετε ἀντὶ νὰ σπουδάζητε;	Jouez-vous au lieu d'étudier?
Σπουδάζω ἀντὶ νὰ παίζω.	J'étudie au lieu de jouer.
Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁμιλεῖ ἀντὶ ν' ἀκροᾶται.	Cet homme parle au lieu d'écouter.
Ἀλγεῖτε τὸν δάκτυλον; (πονεῖ ὁ δάκτυλός σας;)	Avez-vous mal au doigt?
Πονεῖ ὁ δάκτυλός μου.	J'ai mal au doigt.
Πονεῖ ὁ ποὺς τοῦ ἀδελφοῦ σας;	Votre frère a-t-il mal au pied?
Πονεῖ ὁ ὀφθαλμός του.	Il a mal à l'œil.
Πονοῦσιν οἱ ὀφθαλμοὶ μας.	Nous avons mal aux yeux.
Ὁ ἀγκῶν.	Le coude.
Ἡ ῥάχις, τὰ νῶτα.	Le dos.
Ὁ βραχίον.	Le bras. (2).
Τὸ γόνα.	Le genou.
Ἀναγινώσκετε ἀντὶ νὰ γράφητε;	Lisez-vous au lieu d'écrire?
Ἀναγινώσκει ὁ ἀδελφός σας ἀντὶ νὰ ὁμιλῇ;	Votre frère lit-il au lieu de parler?
Ἡ κλίνη.	Le lit.
Στρώνει ὁ ὑπηρέτης τὴν κλίνην;	Le domestique fait-il le lit?
Ἀνάπτει τὸ πῦρ ἀντὶ νὰ στρώσῃ τὴν κλίνην.	Il fait (allume) le feu au lieu de faire le lit.
<i>Μαθᾶναι, μαθηάων.</i>	<i>Apprendre* 4, apprenant.</i>
Μαθαίνω, μαθηάνεις, μαθηάνει.	J'apprends, tu apprends, il apprend. (Ὁρα Παρ. 4. Μαθ.ΚΔ')
Μαθαίνω ν' ἀναγινώσκω.	J'apprends à lire.
Μαθηάνει νὰ γράφῃ.	Il apprend à écrire.
Παρ. Α'. Ἡ μετὰ τὸ ἀπάρεμφ. προσλαμβάνει τὴν πρόθεσιν ἅπρὸ αὐτῆς πάντοτε.	

ΘΕΜΑ 76.

Πηγαίνετε ἀπόψε εἰς τὸ δρᾶμα; — Δὲν πηγαίνω εἰς τὸ δρᾶμα. —

(2) Πληθοντ. les bras, αἱ ἀγκάλαι.

Τί ἔχετε νὰ κάμῃτε;—Ἐγὼ νὰ μελετήσω.—Ποῖον ὄρνιν ἐξέρχε-
σθαι;—Δὲν ἐξέρχεται τὸ ἐσπέρας.—Ἐξέρχεται ὁ πατήρ σας;—Δὲν
ἐξέρχεται.—Τί κάμνει (fait-il);—Γράφει.—Γράφει βιβλίον τί;—
Γράφει ἕν.—Πότε τὸ γράφει;—Τὸ γράφει τὸ πρῶτ' καὶ τὸ ἐσπέρας.
—Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν τώρα;—Εἶναι (y).—Δὲν ἐξέρχεται;—Δὲν
δύναται νὰ ἐξέλθῃ, πονεῖ ὁ πους του.—Φέρει ὁ σκυτοτόμος τὰ
πέδιλά μας;—Δὲν τὰ φέρει.—Δὲν δύναται νὰ ἐργάζεται;—Δὲν
δύναται νὰ ἐργάζεται, πονεῖ τὸ γόνυ του.—Πονεῖ τινὸς ὁ ἀγκών;
—Τοῦ ράπτου μου ὁ ἀγκών πονεῖ.—Τινὸς βραχίον πονεῖ;—Ὁ ἐ-
μὸς βραχίον πονεῖ.—Μοὶ κόπτετε (me coupez-vous) ἄρτον;—Δὲν
δύναμαι νὰ σὰς κόψω, πονεῖ ὁ δακτυλὸς μου.—Ἀναγινώσκετε τὸ
βιβλίον σας;—Δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀναγινώσκω, πονεῖ ὁ ὀφθαλμὸς
μου.—Τινὸς οἱ ὀφθαλμοὶ πονοῦσι;—Τῶν Γάλλων οἱ ὀφθαλμοὶ πο-
νοῦσιν.—Ἀναγινώσκουσι παρὰ πολὺ;—Δὲν ἀναγινώσκουσιν ἀρκετά.
—Πόσας ἔχομεν τοῦ μηνὸς σήμερον;—Ἐχομεν τρεῖς (Op. Μαθ.
ΙΔ').—Πόσας τοῦ μηνὸς ἔχομεν αὐριον;—Αὐριον ἔχομεν τέσσαρας.
—Ζητεῖτε τινά;—Οὐδὲν ζητῶ.—Τί ζητεῖ ὁ ζωγράφος;—Οὐδὲν
ζητεῖ—Τίνα ζητεῖτε;—Ζητῶ τὸν υἱόν σας.—Ἐχετε τί νὰ τῷ εἰ-
πῇτε;—Ἐγὼ νὰ τῷ εἰπῶ τι.

ΘΕΜΑ 77.

Τίς μὲ ζητεῖ;—Ὁ πατήρ ὑμῶν σὰς ζητεῖ.—Ζητεῖ τί; τὸν ἀ-
δελφόν μου;—Οὐδεὶς τὸν ζητεῖ.—Εὐρίσκεις ὅ,τι ζητεῖς;—Εὐρίσκει
ὅ,τι ζητῶ.—Εὐρίσκει ὁ λοχαγὸς ὅ,τι ζητεῖ;—Εὐρίσκει ὅ,τι ζητεῖ,
ἀλλὰ τὰ τέκνα του δὲν εὐρίσκουσιν ὅ,τι ζητοῦσι.—Τί ζητοῦσι.—
Ζητοῦσι τὰ βιβλία των.—Ποῦ μὲ ἀγεις;—Σὲ ἄγω εἰς τὸ δρᾶμα.
—Δὲν μὲ ἄγετε εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν σὰς ἄγω ἐκεῖ—Εὐρίσκου-
σιν οἱ Ἰσπανοὶ τὰ ἀλεξιβρόχα, τὰ ὅποια ζητοῦσι;—Δὲν τὰ εὐρί-
σκουσιν.—Εὐρίσκει ὁ ράπτης τὴν δακτυλήθραν του;—Δὲν τὴν εὐ-
ρίσκει.—Εὐρίσκουσιν οἱ ἔμποροι τὸ ἐριούχον τὸ ὁποῖον ζητοῦσι;—
Τὸ εὐρίσκουσι.—Τί εὐρίσκουσιν οἱ κρεωπῶλαι;—Εὐρίσκουσι τοὺς
βόας καὶ τὰ πρόβατα (le mouton), τὰ ὅποια ζητοῦσι.—Τί εὐρί-
σκει ὁ μάγειρός σας;—Εὐρίσκει τὰ ὀρνιθοπούλια, τὰ ὅποια ζητεῖ.
—Τί κάμνει ὁ ἱερεὺς;—Κάμνει ὅ,τι (fait ce que) κάμνετε.—Τί
κάμνει ἐντὸς τοῦ δωματίου του;—Ἀναγινώσκει.—Τί ἀναγινώσκει;
Ἀναγινώσκει τὸ βιβλίον τοῦ πατρὸς σας.—Τίνα ζητεῖ ὁ Ἀγγλός;
—Ζητεῖ τὸν φίλον του, διὰ νὰ τὸν κορίσῃ εἰς τὸν κήπον.—Τί κά-
μνει ὁ Γερμανὸς εἰς τὸ δωματίον του;—Μανθάνει ν' ἀναγινώσκῃ.

—Δὲν μαυθάνει (ne l'apprend pas). — Μαυθάνει ὁ υἱός σας νὰ γράφῃ;—Μαυθάνει νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ.

ΘΕΜΑ 78.

Ὅμιλεῖ ὁ Ὀλλανδὸς ἀντὶ ν' ἀκούῃ;—Ὅμιλεῖ ἀντὶ ν' ἀκούῃ.—
Ἐξέρχεσθε ἀντὶ νὰ μένητε εἰς τὴν οἰκίαν σας.—Μένω εἰς τὴν οἰ-
κίαν μου ἀντὶ ν' ἐξέλθω.—Παίζει ὁ υἱός σας ἀντὶ νὰ μελετᾷ;—
Παίζει ἀντὶ νὰ μελετᾷ.—Πότε μελετᾷ;—Μελετᾷ καθ' ἑκάστην.—
Τὸ πρῶτ' ἢ το ἑσπέραι;—Τὸ πρῶτ' καὶ τὸ ἑσπέραι;—Ἀγοράζετε ἀ-
λεξίθερον ἀντὶ ν' ἀγοράζητε βιβλίον;—Δὲν ἀγοράζω οὔτε τὰ μὲν
οὔτε τὸ δέ.—Θραύει ὁ γείτων μας τὰς βράβδους ἀντὶ νὰ θραύῃ τὰ
ποτήριά του;—Δὲν θραύει οὔτε τὰς μὲν οὔτε τὰ δέ.—Τί θραύει;
—Θραύει τὰ ὄπλα του.—Ἀναγινώσκουσι τὰ τέκνα τοῦ γείτονός
μας;—Ἀναγινώσκουσιν ἀντὶ νὰ γράρῳσι.—Τί κάμνει ὁ μάγειρός
σας;—Ἀνάπτει τὸ πῦρ ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγοράν.—Σὰς δίδει
τί ὁ λοχαγός;—Μοὶ δίδει κᾶτι.—Τί σὰς δίδει;—Μοὶ δίδει πολλὰ
χρήματα.—Σὰς δίδει χρήματα ἀντὶ νὰ σὰς δίδῃ ἄρτον;—Μοὶ
δίδει χρήματα καὶ ἄρτον.—Σὰς δίδει περισσότερον τυρὸν ἢ ἄρτον;
—Μοὶ δίδει ὀλιγώτερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.

ΘΕΜΑ 79.

Δίδετε εἰς τὸν φίλον μου ὀλιγώτερα μαχαίρια παρὰ χειρίδας;—
Τῷ δίδω περισσοτέρας ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Τί σὰς δίδει;—
Μοὶ δίδει πολλὰ βιβλία ἀντὶ νὰ μοὶ δίδῃ χρήματα.—Στρώνει ὁ
ὑπηρέτης ὑμῶν τὴν κλίνην σας;—Δὲν τὴν στρώνει.—Τί κάμνει
ἀντὶ νὰ στρώσῃ τὴν κλίνην σας;—Σαρώνει τὸ δωμάτιον ἀντὶ νὰ
στρώσῃ τὴν κλίνην μου.—Πίνει ἀντὶ νὰ ἐργάζηται;—Πίνει ἀντὶ
νὰ ἐργάζηται.—Ἐξέρχονται οἱ ἱατροί;—Μένουσιν εἰς τὴν οἰκίαν
των (chez eux) ἀντὶ νὰ ἐξέρχωνται.—Κάμνει ὁ ὑπηρέτης σας καρ-
φέν;—Κάμνει τέτ' ἀντὶ νὰ κάμῃ καρφέν.—Σὰς δανεῖζει τίς ἐν ὁ-
πλῳ;—Οὐδεὶς μὲ δανεῖζει.—Τί μοὶ δανεῖζει ὁ φίλος σας;—Σὰς
δανεῖζει πολλὰ βιβλία καὶ πολλὰ κοσμήματα.—Ἀναγινώσκετε τὸ
βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκω;—Δὲν ἀναγινώσκω τὸ ὁποῖον (ce-
lui) ἀναγινώσκετε, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκει ὁ μέγας
(grand) λοχαγός.—Ἐντρέπεσθε ν' ἀναγινώσκητε τὰ βιβλία, τὰ
ὁποῖα ἀναγινώσκω;—Δὲν ἐντρέπομαι, ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὰ
ἀναγινώσκω.

ΜΗΝ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

DEUXIÈME MOIS.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Vingt sixième Leçon.

Μανθάνετε τὴν γαλλικὴν;	Apprenez-vous le français?
Τὴν μανθάνω.	Je l'apprends.
Δὲν τὴν μανθάνω.	Je ne l'apprends pas.
Ἡ γαλλικὴ.	Le français.
Ἡ ἀγγλικὴ.	L'anglais.
Ἡ γερμανικὴ.	L'allemand.
Ἡ ἰταλικὴ.	L'italien.
Ἡ ἰσπανικὴ.	L'espagnol.
Ἡ πολωνικὴ.	Le polonais.
Ἡ ῥωσικὴ.	Le russe.
Ἡ λατινικὴ.	Le latin.
Ἡ ἑλληνικὴ.	Le grec.
Ἡ ἀραβικὴ.	L'arabe.
Ἡ συριακὴ.	Le syriaque.
Μανθάνω τὴν ἰταλικὴν.	J'apprends l'italien.
Ὁ ἀδελφός μου μανθάνει τὴν γερμανικὴν.	Mon frère apprend l'allemand
Ὁ Πολωνός.	Le Polonais.
Ὁ Ῥωμαῖος.	Le Romain.
Ὁ Ἕλλην.	Le Grec, l'Hellène.
Ὁ Ἀραβ.	L'Arabe.
Ὁ Σύρος.	Le Syrien.
Εἰσθε Ἀγγλοι;	Êtes-vous Anglais?

Παρ. Α'. Οἱ Γάλλοι, ὡς καὶ παρ' ἡμῶν, δὲν θέτουσιν ἄρθρον πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ.

Ὁχι, κύριε, εἶμαι Γάλλος.	Non monsieur, je suis Français.
Εἶναι Γερμανός.	Il est Allemand.
Εἶναι ράπτης;	Est-il tailleur?
Ὁχι, εἶναι ὑποδηματοποιός.	Non, il est cordonnier.
Εἶναι μωρός, τρελλός.	Il est fou.

Ὅταν ὅμως ἡ φράσις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ *c' est*, *ce sont*, τότε οἱ Γάλλοι θέτουσιν ἐνικῶς μὲν τὴν ἀριθμ. ἀντων. *un, une*, πληθυντικῶς δὲ τὸ μεριστικὸν ἄρθρ. *des*, πρὸ τοῦ οὐσιαστ. τοῦ δεικνύοντος τὴν ιδιότητα ἢ τὸ ἔργον τοῦ ἀτόμου. Ὡς:

Εἶναι Γάλλος.	C'est un Français.
Εἶναι ἰατρός.	C'est un médecin.
Εἶναι τέκτονες.	Ce sont des menuisiers.
Ὁ μωρός, τρελλός.	Le fou. (Πληθ. fous, ὅρα σημ. 1. Μαθ. Θ').
Ἡ ἐσπέρα (τὸ βράδυ).	Le soir.
Ἡ πρωία (τὸ πρωῒ).	Le matin.
Ἡ ἡμέρα.	Le jour.

Παρ. Β'. Πολλαχοῦ οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὸ ἄρθρον, ἐνθα ἡμεῖς δὲν τίθεμεν αὐτό, καὶ κυρίως ὅταν ὀρίζωσι τὰ μέλη τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ζώου ἢ τῶν φυτῶν. Ὡς:

Σὰς εὐχομαι (τὴν) καλὴν ἡμέραν.	Je vous souhaite le bon jour.
Μοὶ εὐχεται (τὴν) καλὴν ἐσπέραν;	Me souhaite-t-il le bon soir?
Σὰς εὐχεται (τὴν) καλὴν ἡμέραν.	Il vous souhaite le bon jour.
Ἐχει πλατὺ (τὸ) μέτωπον.	Il a le front large.
Ἐχει γαλανοὺς (τοὺς) ὀφθαλμούς.	Il a les yeux bleus.
Ἡ ὄρυς ἔχει σκληρὸν (τὸ) ξύλον.	Le chêne a le bois dur.
Ἡ περιστέρᾳ ἔχει ταχεῖαν τὴν πτήσιν.	Le pigeon a le vol raide (πρόφ. ῥέιδ.).
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει ἀγαθὴν (τὴν) καρδίαν.	Cet homme a le cœur bon.

Εὐχεσθαι.	Souhaiter. 1.
Τὸ μέτωπον.	Le front.
Κυανοὺς (γαλανός).	Bleu.
Μέλας (μαῦρος).	Noir.
Πλατύς.	Large.
Μέγας, ὑψηλός.	Grand.
Μέγα μαχαίριον.	Un grand couteau.

Μέγας ἀνὴρ.	Un grand homme (1).
Βιβλίον γαλλικόν.	Un livre français.
Βιβλίον ἀγγλικόν.	Un livre anglais.
Χρήματα γαλλικά.	De l'argent français.
Χαρτίον ἀγγλικόν.	Du papier anglais.

||αρ. I'. Τὰ ἐθνικὰ ἐπιθέτα τίθενται πάντοτε μετὰ τὰ ὑπ' αὐ-
τῶν προσδιοριζόμενα οὐσιαστικά. Οἷον.

Ἀναγινώσκετε γερμαν. βιβλίον;	Lisez-vous un livre allemand?
Ἀναγινώσκω ἰταλικόν βιβλίον.	Je lis un livre italien.

Ἰκούει τι.	Écouter quelque chose.
Ἀκροᾶσθαι, ἀκούειν τινός.	Écouter quelqu'un.
Ὅ, τι (ἐκεῖνο ὅπερ).	Ce que.
Ἀκούετε ὅ, τι σὰς λέγει ὁ ἄν- θρωπος;	Écoutez-vous ce que l'hom- me vous dit?
Τὸ ἀκούω, τὸ ἀκροάζομαι.	Je l'écoute.
Ἀκούει ὅ, τι τῷ λέγω.	Il écoute ce que je lui dis.
Ἀκούετε ὅ, τι σὰς λέγω;	Écoutez-vous ce que je vous dis?
Μ' ἀκούετε;	M'écoutez-vous?
Σὰς ἀκούω.	Je vous écoute.
Ἀκούετε τὸν ἀδελφόν μου;	Écoutez-vous mon frère?
Δὲν τὸν ἀκούω.	Je ne l'écoute pas.
Ἀκούετε τοὺς ἀνθρώπους;	Écoutez-vous les hommes?
Τοὺς ἀκούω.	Je les écoute.
Διορθοῦν, διορθῶναι.	Corriger. 1.
Ἀφαιρεῖν, ἐκβάλλειν, σηκώνειν.	Ôter. 1.
Τὸ θέμα, τὸ τεταγμένον.	Le thème, le devoir (la tâche).
Ἀπτεσθαι, λαμβάνειν, πιάναιν, ἀπτόμενος, λαμβάνων.	Prendre* 4. prenant. ("Ορα Μ. ΚΔ'. σημ. 5).
Ἐκβάλλετε τὸ καπέλλον σας;	Ôtez-vous votre chapeau?
Τὸ ἐκβάλλω.	Je l'ôte.

(1) Τὸ un grand homme σημαίνει τὸν μέγαν διὰ τὴν φήμην ἢ τὰ ἔργα ἀν-
δρα, ἀλλὰ τὸ un homme grand τὸν ὑψηλὸν τὸ ἀνάστημα. Ἡ αὐτὴ δὲ διαφορὰ
ἐννοίας προκύπτει καὶ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου pauvre, πτωχός, ὅπερ προ-
τασσόμενον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ σημαίνει τὸν ἄξιον οἴκτου ἢ τὸν στερούμενον
νοημοσύνης· ἐπιτασσόμενον δὲ, τὸν πένητα· οἷον un pauvre homme, ἡλεικνός,
ἀθλίος· καὶ un homme pauvre, πτωχός, πένης.

Διορθώνει ὁ πατὴρ ὑμῶν τὰ θέ- ματά σας;	Votre père corrige-t-il vos thèmes?
Τὰ διορθώνει.	Il les corrige.
Ὅμιλεῖν γαλλικά.	Parler français.
Ὅμιλεῖν ἀγγλικά.	Parler anglais.
Ὅμιλεῖτε γαλλικά;	Parlez-vous français?
Ὅχι κύριε, ὁμιλῶ ἀγγλικά.	Non, Monsieur, je parle an- glais.
Πίνειν καφφέν.	Prendre du café.
	Prendre le café.
Πίνειν τέϊ.	Prendre du thé.
	Prendre le thé.
Πίνετε τέϊ;	Prenez-vous du thé?
Πίνω.	J'en prends.
Πίνετε τέϊ κάθε ἡμέραν;	Prenez-vous le thé tous les jours?
Πίνω κάθε ἡμέραν.	Je le prends tous les jours.
Ὁ πατὴρ μου πίνει καφφέν.	Mon père prend du café.
Πίνειν καφφέν κάθε πρωῒ.	Il prend le café tous les ma- tins.
Ὁ ἀδελφός μου πίνει σοκολάταν.	Mon frère prend du chocolat.
Πίνει σοκολάταν κάθε πρωῒ.	Il prend le chocolat tous les matins.

ΘΕΜΑ 80.

Πηγαίνετε νὰ φέρῃτε τί;—Πηγαίνω νὰ φέρω κάτι.—Τί πηγαί-
νετε νὰ φέρῃτε;—Πηγαίνω νὰ φέρω μελίτην.—Στέλλει νὰ φέρῃ τί
ὁ πατὴρ σας;—Στέλλει νὰ φέρῃ οἶνον.—Πηγαίνει νὰ φέρῃ ὁ ὑπη-
ρέτης σας ἄρτον;—Πηγαίνει νὰ φέρῃ.—Τίνα στέλλει νὰ φέρῃ ὁ
γείτων σας;—Στέλλει νὰ φέρῃ τὸν ἰατρόν (le medecin).—Ἐκ-
βάλλει ὁ ὑπηρέτης σας τὸ ἐνδυμά του διὰ νὰ ἀνάψῃ τὸ πῦρ;—Τὸ
ἐκβάλλει διὰ νὰ ἀνάψῃ πῦρ.—Ἐκβάλλετε τὰς χειρίδας σας διὰ νὰ
μοὶ δώσῃτε χρήματα;—Τὰς ἐκβάλλω διὰ νὰ σὰς δώσω τινά.—
Μανθάνετε τὴν γαλλικὴν;—Τὴν μανθάνω.—Μανθάνει ὁ ἀδελφός
σας τὴν γερμανικὴν;—Τὴν μανθάνει.—Τίς μανθάνει τὴν ἀγγλικὴν;
—Ὁ Γάλλος τὴν μανθάνει.—Μανθάνομεν τὴν ἰταλικὴν;—Τὴν
μανθάνετε.—Τί μανθάνουσιν οἱ Ἀγγλοι;—Μανθάνουσι τὴν γαλ-
λικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν.—Ὅμιλεῖτε ἰσπανικά;—Ὅχι, κύριε, ὁμι-

λῶ ἰταλικά.—Τίς ὁμιλεῖ πολωνικά;—Ὁ ἀδελφός μου ὁμιλεῖ πολωνικά.—Ὁμιλοῦσιν οἱ γείτονες ὑμῶν ῥωσικά;—Δὲν ὁμιλοῦσι ῥωσικά, ἀλλ' ἀραβικά.—Ὁμιλεῖτε ἀραβικά;—Ὅχι, ὁμιλῶ ἑλληνικά καὶ λατινικά.—Τί μαχαίριον ἔχετε;—Ἐχω ἀγγλικὸν μαχαίριον.—Τί χρήματα ἔχετε αὐτοῦ (là), — Ἰταλικά χρήματα εἶναι (est-ce) ἢ ἰσπανικά;—Εἶναι (c'est) ῥωσικά χρήματα.—Ἐχετε ἰταλικὸν πῖλον;—Ὅχι, ἔχω ἰσπανικὸν πῖλον.—Εἴσθε Γάλλος;—Ὅχι, εἶμαι Ἀγγλος.—Εἴσαι Ἑλλήν;—Ὅχι, εἶμαι ἰσπανός.

ΘΕΜΑ 81.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι Γερμανοί;—Ὅχι, εἶναι Ῥώσσοι.—Ὁμιλοῦσιν οἱ Ῥώσσοι πολωνικά;—Δὲν ὁμιλοῦσι πολωνικά, ἀλλ' ὁμιλοῦσι λατινικά, ἑλληνικά, καὶ ἀραβικά.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας ἔμπορος;—Ὅχι, εἶναι λεπτοργός.—Εἶναι ἔμποροι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι;—Ὅχι, εἶναι τέκτονες.—Εἴσθε μάγειρος;—Ὅχι, εἶμαι ἀρτοποιός.—Εἵμεθα ράπται;—Ὅχι, εἵμεθα σκυτοτόμοι.—Εἴσθε τρελλός;—Δὲν εἶμαι τρελλός.—Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος;—Εἶναι ἱατρός.—Μοὶ εὐχεσθε τί;—Σὰς εὐχομαι καλὴν ἐσπέραν.—Τί μοι εὐχεται ὁ νέος;—Σὰς εὐχεται καλὴν ἐσπέραν.—Ἐρχονται τὰ τέκνα σας εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἵνα μοὶ εὐχηθῶσι τὴν καλὴν ἐσπέραν;—Ἐρχονται εἰς τὴν οἰκίαν ὑμῶν ἵνα σας εὐχηθῶσι τὴν καλὴν ἡμέραν.—Ἐχει μέλανας ὀφθαλμοὺς ὁ Γερμανός;—Ὅχι, ἔχει γλαυκοὺς ὀφθαλμοὺς.—Ἐχει μεγάλους πόδας ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Ἐχει μικροὺς πόδας, πλατὺ μέτωπον καὶ μεγάλην ῥίνα.—Ἐχετε καιρὸν ν' ἀναγνώσῃτε τὸ βιβλίον μου;—Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ τὸ ἀναγνώσω, ἀλλ' ἔχω πολλὴν προθυμίαν (courage) νὰ (pour) σπουδάσω τὴν γαλλικὴν.—Τί πράττεις ἀντὶ νὰ παίζῃς;—Μελετῶ ἀντὶ νὰ παίζω.—Μανθάνεις ἀντὶ νὰ γράφῃς;—Γράφω ἀντὶ νὰ μανθάνω.—Τί κάμνει ὁ υἱὸς τοῦ φίλου μας;—Πηγαίνει εἰς τὸν κῆπον ἀντὶ νὰ κάμῃ τὸ θέμα του.—Αναγινώσκουσι τὰ τέκνα τῶν γειτόνων μας;—Γράφουσιν ἀντὶ ν' ἀναγινώσκωσι.—Τί κάμνει ὁ μάγειρός μας;—Ἀνάπτει πῦρ ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀγοράν.—Πωλεῖ ὁ πατήρ ὑμῶν τὸ βῶδι του;—Πωλεῖ τὸν ἵππον του ἀντὶ νὰ πωλῇσῃ τὸ βῶδι του.

ΘΕΜΑ 82.

Σπουδάζει ὁ υἱὸς τοῦ ζωγράφου τὴν ἀγγλικὴν;—Σπουδάζει τὴν ἑλληνικὴν ἀντὶ νὰ σπουδάξῃ τὴν ἀγγλικὴν.—Σφάζει ὁ κρεωπώλης.

βώδια;—Σφάζει πρόβατα ἀντὶ νὰ σφάζῃ βώδια.—Μ' ἀκούετε;—
 Σὰς ἀκούω.—Μὲ ἀκούει ὁ ἀδελφός σας;—Ὅμιλεϊ ἀντὶ νὰ σὰς ἀ-
 κούῃ.—Ἀκούετε ὅ,τι σας λέγω;—Ἀκούω ὅ,τι μοι λέγετε.—Ἀ-
 κούεις ὅ,τι σοὶ λέγει ὁ ἀδελφός σου;—Τὸ ἀκούω.—Ἀκούουσι τὰ
 τέκνα τοῦ ἱατροῦ ὅ,τι τοῖς λέγομεν;—Δὲν τὸ ἀκούουσι.—Πορεύει-
 σθε εἰς τὸ θέατρον;—Πορεύομαι εἰς τὴν ἀποθήκην (le magasin)
 ἀντὶ νὰ πορευθῶ εἰς τὸ θέατρον.—Θέλετε ν' ἀναγνώσῃτε τὸ βι-
 βλίον μου;—Θέλω νὰ τὸ ἀναγνώσω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι πονοῦσιν
 οἱ ὀφθαλμοί μου.—Διορθώνει ὁ πατήρ σας τὰ θέματά μου ἢ τὰ
 τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Δὲν διορθώνει οὔτε τὰ ὑμέτερα οὔτε τὰ τοῦ
 ἀδελφοῦ ὑμῶν.—Ποῖα θέματα διορθώνει;—Διορθώνει τὰ ἰδικά μου.
 —Ἐκβάλλετε τὸν πῖλόν σας διὰ νὰ ὀμιλήσῃτε εἰς τὸν πατέρα
 μου;—Τὸν ἐκβάλλω διὰ νὰ τῷ ὀμιλήσω.—Ἐκβάλλετε τὰ πέδιλά
 σας;—Δὲν τὰ ἐκβάλλω.—Τίς ἐκβάλλει τὸν πῖλον του;—Ὁ φίλος
 μου τὸν ἐκβάλλει.—Ἐκβάλλει τὰς χειρίδας του;—Δὲν τὰς ἐκ-
 βάλλει.—Τί ἐκβάλλουσιν οἱ παῖδες οὗτοι;—Ἐκβάλλουσι τὰ πέδι-
 λά των καὶ τὰς περινημίδας των.—Τίς σηκώνει (ôter) τὰ ποτή-
 ρια;—Ὁ ὑπηρέτης ὑμῶν τὰ σηκώνει.—Μοὶ δίδετε ἀγγλικὸν ἢ γερ-
 μανικὸν χαρτίον;—Οὔτε ἀγγλικὸν χαρτίον σὰς δίδω οὔτε γερμα-
 νικὸν (ἐπανελάβε papier πρὸ ἐκάστου οὔσιαστ.) σὰς δίδω γαλλικὸν
 χαρτίον.—Ἀναγινώσκετε τὰ ἰσπανικά;—Δὲν ἀναγινώσκω τὰ ἰσπα-
 νικά, ἀλλὰ τὰ γερμανικά.—Τί βιβλίον ἀναγινώσκει ὁ ἀδελφός σας;
 —Ἀναγινώσκει γαλλικὸν τι βιβλίον.—Πίνετε τέϊ ἢ καφφὲν τὴν
 πρωτῆν;—Πίνω τέϊ.—Πίνετε τέϊ ἐκάστην πρωτῆν;—Πίνω (je le-)
 ἐκάστην πρωτῆν.—Τί πίνετε;—Πίνω καφφὲν.—Τί πίνει ὁ ἀδελφός
 σας;—Πίνει σοκολάταν.—Πίνει (le—) ἐκάστην ἡμέραν;—Πίνει
 (il le—)ἐκάστην πρωτῆν.—Πίνουνσι τὰ τέκνα σας τέϊ.—Πίνουνσι
 καφφὲν ἀντὶ νὰ πίνωσι τέϊ;—Τί πίνομεν;—Πίνομεν ἢ τέϊ ἢ καφφὲν.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Vingt-septième Leçon.

Υγρᾶλτρειν, βρέχειν. Δεικνύραι, δεικνύειν.	Mouiller. 1. (1). Montrer. 1. Faire* voir.
Δεικνύω.	Je fais voir. Je montre.
Δεικνύεις.	Tu fais voir. Tu montres.
Δεικνύει.	Il fait voir. Il montre.
Δεικνύειν εἰς τινά	Montrer à quelqu'un. Faire voir à quelqu'un.
Μοί δεικνύετε τὸ ὄπλον σας;	Me faites-vous voir votre fusil?
Σὰς τὸ δεικνύω.	Je vous le fais voir.
Τί δεικνύετε αὐτῷ τῷ ἀνθρώπῳ;	Que montrez-vous à cet homme?
Τῷ δεικνύω τὰ ὠραῖα ἐνδύμα- τά μου.	Je lui montre mes beaux habits.
Νικοτιανή, καπνός.	Du tabac.
Καπνός (διὰ κάπνισμα).	Du tabac à funer.
Ταμβάκος (διὰ τὴν μύτην).	Du tabac en poudre. Du tabac à priser.
Καπνίζειν.	Fumer. 1.
Ταμβακίζειν.	Priser. 1.
*Ο κηπουρός.	Le jardinier.
*Ο θεράπων, ὁ ὑπηρέτης.	Le serviteur, le valet.
*Ἡ συνουλία (ἡ μουσ. συμφωνία).	Le concert.
Βουλεύεσθαι, διαροεῖσθαι.	Compter. 1. (ἔνευ ἢ de πρό της ἀπαρμεφάτου.)
Διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸν χορὸν ἀπόψε;	Comptez-vous aller au bal ce soir?
Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ).	Je compte y aller.

(1) Mouiller, σημαίνει κυρίως τὸ παρ' ἑμὶν, μωσχεύειν. Ὡς,
Εἶμαι ὅλος μωσχευμένος.

*Ἡ πλῆστρα μωσχεύει τὰ ρούχα. La blanchisseuse mouille du linge.

Γινώσκεις, εἰςέσθεις.

Εἰξεύρετε;

Εἰξεύρω.

Εἰξεύρεις.

Εἰξεύρει.

Savoir 3.*

Savez-vous?

Je sais.

Tu sais.

Il sait. (Διὰ τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα. "Ορα Μαθ. ΚΔ'.)

Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

Εἰξεύρετε νὰ κολυμβᾶτε;

Εἰξεύρετε νὰ γράφητε;

Εἰξεύρει ν' ἀναγινώσκει;

Εἰξεύρει ν' ἀναγινώσκει καὶ γράφει;

Εἰξεύρει μὲν ν' ἀναγινώσκει, οὐχὶ

δὲ νὰ γράφει.

Σημ. Ἐν ἐκφράσει ἐν ἣ ὑπάρχει καταφατικὸν (affirmatif) καὶ ἀρνητικὸν (négatif) ῥῆμα, οἱ Γάλλοι ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτό.

Σπουδάζετε τὴν ἀγγλικὴν ἢ γαλ-
λικήν;

Σπουδάζω τὴν γαλλικὴν καὶ οὐχὶ
τὴν ἀγγλικήν.

Nager, 1. ("Ἰδε Παρ. Β'. Μαθ. ΚΔ').

Savez-vous nager?

Savez-vous écrire?

Sait-il lire?

Sait-il lire et écrire?

Il sait lire, mais il ne sait pas écrire.

Apprenez-vous l'anglais ou le français?

J'apprends le français, mais je n'apprends pas l'anglais.

Ὁδηγεῖν, ὀδηγῶν.

Ὁδηγῶ, ὀδηγεῖς, ὀδηγεῖ.

Ὁδηγῶ τὸν κύριον τοῦτον εἰς τοῦ
πατρός μου.

Ἡ ὁδὸς αὕτη φέρει εἰς Πατήσια.

Ἡ ἀρετὴ ὀδηγεῖ εἰς τὴν εὐτυχίαν.

Conduire 4, conduisant.*

Je conduis, tu conduis, il conduit.

Je conduis ce monsieur chez mon père.

Ce chemin conduit à Patissia.

La vertu conduit au bonheur.

Σβεκνέειν (σβένειν), σβεκνύων.

Σβένετε τὸ πῦρ (τὴν φωτίαν);

Δὲν τὸ σβένω.

Τὸ σβένει.

Τὸ σβένεις.

Σβένεις τὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς;

Σβένω τὸ φῶς, ἀλλ' οὐχὶ τὸ πῦρ.

Éteindre 4, éteignant.*

Éteignez-vous le feu?

Je ne l'éteins pas.

Il l'éteint.

Tu l'éteins.

Éteins-tu le feu et la lumière?

J'éteins la lumière, mais je n'éteins pas le feu, & mais non pas le feu.

Ἀνάπτειν.

Allumer. 1.

Συχνάκις, συχνά, πολλάκις.

Souvent.

Πηγαίνετε συχνά εις τὸν χορόν;	Allez-vous souvent au bal?
Ἐπίσης συχνά ὅσον ὑμεῖς.	Aussi souvent que vous.
Ἐπίσης συχνά ὅσον ἐγώ.	Aussi souvent que moi.
Ἐπίσης συχνά ὅσον αὐτός.	Aussi souvent que lui.
Ἐπίσης συχνά ὅσον αὐτοί.	Aussi souvent qu'eux.
Βλέπετε συχνά τὸν ἀδελφόν μου;	Voyez - vous souvent mon frère?

Συχνότερα.

Plus souvent.

Τὸν βλέπω συχνότερα ὑμῶν.

Je le vois plus souvent que vous.

Ἡττορ συχνά, ὀλιγώτερον συχνά.

Moins souvent.

*Ὅχι τόσο συχνά ὅσον ὑμεῖς.
*Ὅχι τόσο συχνά ὅσον ἐγώ.
*Ὅχι τόσο συχνά ὅσον αὐτοί.

Moins souvent que vous.
Moins souvent que moi.
Moins souvent qu'eux.

ΘΕΜΑ 83.

Τί χρειάζεται ὁ πατήρ σας;—Χρειάζεται καπνόν.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε νὰ φέρετε;—Θέλω νὰ ὑπάγω νὰ φέρω.—Τί καπνόν χρειάζεται;—Χρειάζεται ταμβάκον.—Χρειάζεσθε καπνόν (διὰ κάπνισμα);—Δὲν χρειάζομαι, δὲν καπνίζω.—Μοὶ δεικνύετε τί;—Σὰς δεικνύω χρυσὰς (d'or) ταινίας.—Δεικνύει ὁ πατήρ σας τὸ ὄπλον τοῦ εἰς τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸ δεικνύει εἰς αὐτόν.—Τῷ δεικνύει τὰ ὄραϊα πτηνὰ τοῦ;—Τὰ δεικνύει εἰς αὐτόν.—Καπνίζει ὁ Γάλλος;—Δὲν καπνίζει.—Πηγαίνετε εἰς τὸν χορόν;—Πηγαίνω εἰς τὸ θέατρον ἀντὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν χορόν.—Πηγαίνει ὁ κηπουρὸς εἰς τὸν κήπον τοῦ;—Πηγαίνει εἰς τὴν ἀγοράν, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν κήπον τοῦ.—Πέμπετε τὸν ὑπηρέτην σας εἰς τοῦ ράπτου;—Τὸν πέμπω εἰς τοῦ αὐτοτομόμου, ἀντὶ νὰ τὸν πέμψω εἰς τοῦ ράπτου.—Διανοεῖται ὁ ἀδελφός σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν χορόν ἀπόψε;—Δὲν διανοεῖται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν χορόν, ἀλλ' εἰς τὴν συναυλίαν.—Πότε διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν συναυλίαν;—Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω ἐκεῖ (γ) ἀπόψε.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὰς δέκα καὶ τέταρτον.—Ζητεῖτε τὸν υἱόν μου;—Τὸν ζητῶ.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὸ γρφεῖον.—Εὐρίσκετε τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὅποιον ζητεῖτε;—Τὸν εὐ-

ρίσκω.—Εύρίσκουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν τοὺς φίλους, τοὺς ὁποίους ζη-
τοῦσι;—Δὲν τοὺς εὐρίσκουσι.

ΘΕΜΑ 84.

Διανοοῦνται (compter) οἱ φίλοι σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ θέα-
τρον;—Διανοοῦνται νὰ ὑπάγωσιν (y) ἐκεῖ.—Πότε διανοοῦνται νὰ
ὑπάγωσι;—Διανοοῦνται νὰ ὑπάγωσιν αὐριον.—Εἰς ποίαν ὥραν;—
—Εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ ἡμίσειαν.—Τί θέλει νὰ σὰς πωλήσῃ ὁ ἔμπο-
ρος;—Θέλει νὰ μοὶ πωλήσῃ μανδύλια (le mouchoir).—Διανοεῖ-
σθε ν' ἀγοράσητε;—Δὲν θέλω ν' ἀγοράσω.—Εἰξεύρεις τί;—Οὐδὲν
εἰξεύρω.—Τί εἰξεύρει ὁ μικρὸς ἀδελφός σας;—Εἰξεύρει ν' ἀναγινώ-
σκῃ καὶ νὰ γράφῃ.—Εἰξεύρει τὴν γαλλικὴν;—Δὲν τὴν εἰξεύρει.—
Εἰξεύρετε τὴν γερμανικὴν;—Τὴν εἰξεύρω.—Εἰξεύρουσιν οἱ ἀδελφοί
σας τὴν ἑλληνικὴν;—Δὲν τὴν εἰξεύρουσιν, ἀλλὰ διανοοῦνται νὰ
τὴν σπουδάσωσιν.—Εἰξεύρετε τὴν ἀγγλικὴν;—Δὲν τὴν εἰξεύρω,
ἀλλὰ διανοοῦμαι νὰ τὴν μάθω.—Εἰξεύρουσι τὰ τέκνα σας ν' ἀνα-
γινώσκωσι τὴν ἰταλικὴν;—Εἰξεύρουσι νὰ τὴν ἀναγινώσκωσιν, ἀλλ'
οὐχὶ νὰ τὴν ὁμιλῶσιν.—Εἰξεύρετε νὰ κολυμβᾷτε;—Δὲν εἰξεύρω νὰ
κολυμβῶ, ἀλλ' εἰξεύρω νὰ παίζω.—Εἰξεύρει ὁ υἱός σας νὰ κάμνῃ
φορέματα;—Δὲν εἰξεύρει νὰ κάμνῃ, δὲν εἶναι ράπτῃς.—Εἶναι ἔμ-
πορος;—Δὲν εἶναι (ne l'est pas).—Τί εἶναι;—Εἶναι ἱατρός.—Δια-
νοεῖσθε νὰ σπουδάσητε τὴν ἀραβικὴν.—Διανοοῦμαι νὰ σπουδάσω
τὴν ἀραβικὴν καὶ τὴν συριακὴν.—Εἰξεύρει ὁ Γάλλος τὴν ῥωσσι-
κὴν;—Δὲν τὴν εἰξεύρει, ἀλλὰ διανοεῖται νὰ τὴν μάθῃ.—Ποῦ πη-
γαίνετε;—Πηγαίνω εἰς τὸν κήπον διὰ νὰ ὁμιλήσω μετὰ τοῦ κη-
πουροῦ μου.—Σὰς ἀκούει;—Μὲ ἀκούει.

ΘΕΜΑ 85.

Θέλετε νὰ πίντε μηλίτην (du cidre);—Θέλω νὰ πῶ οἶνον·
ἔχετε (en);—Δὲν ἔχω, ἀλλὰ μέλλω νὰ στείλω νὰ φέρω.—Πότε
θέλετε νὰ στείλητε νὰ φέρητε;—Τώρα.—Εἰξεύρητε νὰ κάμνητε
τέξ;—Εἰξεύρω νὰ κάμνω.—Ποῦ ὑπάγει ὁ πατήρ σας;—Οὐδαμοῦ
ὑπάγει, μένει εἰς τὴν οἰκίαν του.—Εἰξεύρετε νὰ γράφητε γραμμα-
τιον;—Εἰξεύρω νὰ γράφω.—Δύνασθε (pouvoir*) νὰ γράφητε θέ-
ματα;—Δύναμαι νὰ γράφω.—Ὁδηγεῖς τινά;—Οὐδέν· ὁδηγῶ.—
Τίνα ὁδηγεῖτε;—Ὁδηγῶ τὸν υἱόν μου.—Ποῦ τὸν ὁδηγεῖτε;—Τὸν
ὁδηγῶ εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων μου, διὰ νὰ τοῖς εὐχηθῇ τὴν κα-

λὴν ἡμέραν.—'Οδηγεῖ ὁ ὑπηρετὴς ὑμῶν τὸ τέκνον σας;—Τὸ ὀδηγεῖ.
—Ποῦ τὸ ὀδηγεῖ;—Τὸ ὀδηγεῖ εἰς τὸν κήπον.—'Οδηγοῦμεν τινά;
'Οδηγοῦμεν τὰ τέκνα μας.—Ποῦ ὀδηγοῦσιν οἱ φίλοι μας τὰ τέ-
κνα των;—Τὰ ὀδηγοῦσιν εἰς τὴν οἰκίαν των.

ΘΕΜΑ 86.

Σβένετε τὸ πῦρ;—Δὲν τὸ σβένω.—'Ανάπτει ὁ ὑπηρετὴς σας τὸ
πῦρ;—Τὸ ἀνάπτει.—Ποῦ τὸ ἀνάπτει;—Τὸ ἀνάπτει ἐντὸς τῆς
ἀποθήκης σας.—Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τοῦ (chez) Ἰσπανοῦ;—Πη-
γαίνω συχνὰ εἰς αὐτόν.—Πηγαίνετε συχνότερα ἐμοῦ εἰς αὐτόν;—
Πηγαίνω συχνότερα ὑμῶν εἰς αὐτόν;—Ερχονται οἱ Ἰσπανοὶ εἰς
τὴν οἰκίαν σας;—Ερχονται συχνὰ εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Πηγαί-
νουναι τὰ τέκνα σας εἰς τὸν χορὸν συχνότερα ἀπὸ ἡμᾶς;—Πηγαί-
νουναι (ἐκεῖ) συχνότερα ἀπὸ ἡμᾶς.—Εἰσερχόμεθα τόσον συχνὰ ὅσον
οἱ γείτονές μας;—Εἰσερχόμεθα συχνότερα αὐτῶν.—Πηγαίνει ὁ
ὑπηρετὴς σας τόσον συχνὰ εἰς τὴν ἀγοράν, ὅσον ὁ μάγειρος;—Πη-
γαίνει τόσον συχνὰ ὅσον αὐτός.—Βλέπετε τὸν πατέρα μου τόσον
συχνὰ ὅσον ἐγώ;—Δὲν τὸν βλέπω τόσον συχνὰ ὅσον ὑμεῖς.—Πότε
τὸν βλέπετε;—Τὸν βλέπω ἐκάστην πρωτὴν εἰς τὰς πέντε παρὰ
τέταρτον.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΩΔΕΚΗ.

Vingt-huitième Leçon.

Καθ' ὅλους τοὺς χρόνους καὶ σχηματισμοὺς ῥημάτων τινος δυ-
νάμεθα ν' ἀρχήσωμεν ἐν ἐρωτήσῃ φράσιν τινα διὰ τοῦ *est-ce que*,
προηγουμένης τότε τῆς ἀντιωνυμ. *je* καὶ οὐχὶ ἐπομένης, πρὸς πε-
ρισσότεραν χάριν καὶ ἀποφυγὴν τῆς κακοφωνίας, ἔτι δὲ μᾶλλον
ὅτε τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον τῶν ῥημάτων ἦναι μονοσύλλαβον,
ὡς *je sens*, αἰσθάνομαι· *je prends*, λαμβάνω· *je tends*, τείνω·
je fends ἀναλύω· ἢ ὅσον ἡ λήγουσα ἦχει ὡς *je*, οἶον· *je mange*,
τρώγω· *je venge*, ἐκδικῶ· *je range*, βάζω εἰς τάξιν· *je songe*,
ὀνειρεύομαι· καὶ ἄλλα, ὡς *j'unis*, ἐνώνω· *je permets*, ἐπιτρέπω·
j'offre, προσφέρω κτλ. Οἶον:

Θέλω;	Est-ce que je veux? ἀντί veux-je?
Δύναμαι;	Est-ce que je peux? ἀντί puis-je?
Κάμνω;	Est-ce que je fais? ἀντί fais-je?
Τί κάμνω;	Qu'est-ce que je fais?
Τί λέγω;	Qu'est-ce que je dis?
Ποῦ πηγαίνω;	Où est-ce que je vais?
Εἰς τίνα ὁμιλῶ;	A qui est-ce que je parle?

Παρ. Α'. Ὅτε ὁμῶς ἡ ἐρώτησις ἀρχεται ἀπὸ τοῦ *que* τί, οὐ
ποῦ, ἢ *d'où* πόθεν, τότε εὐφρονότερόν ἐστι νὰ ἐπῇται ἡ ἀντωνυμία
je, οἶον.

Τί λέγω;	Que dis-je?
Τί ποιῶ;	Que fais-je?
Τί βλέπω;	Que vois-je?
Ποῦ ὑπάγω;	Où vais-je?
Πόθεν ἔρχομαι;	D'où viens-je?
Πόθεν ἐξέρχομαι;	D'où sors-je?
Πηγαίνω;	Est-ce que je vais?
Ἔρχομαι;	Est-ce que je viens?
Ἔρχεσθε.	Vous venez.
Λέγετε;	Dites-vous?
Λέγω.	Je dis.
Λέγει.	Il dit.
Τί λέγει;	Que dit-il?
Λέγομεν.	Nous disons.

Παρ. Β'. Ὅσα βήματα μονοσύλλαβα λήγουσιν εἰς *e* ἄφωνον,
κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος, ἐν ἐρωτήσεσιν, ἐπαμέ-
νης τῆς ἀντωνυμίας *je*, τρέπουσι τὸ *e* ἄφωνόν εἰς *e* ὀξύτονον. (Ὁρα
Σημ. 1. Μαθ. Κ'.) Οἶον·

Ὅμιλῶ;	Parlé-je?
Ἀγαπῶ;	Est-ce que je parle?
	Aimé-je?
	Est-ce que j'aime?
Γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Connaissez-vous cet homme?
Δὲν τὸν γνωρίζω.	Je ne le connais pas.
Τὸν γνωρίζει ὁ ἀδελφός σας;	Votre frère le connaît-il?
Τὸν γνωρίζει.	Il le connaît.
Πίνετε μηλίτην;	Buvez-vous du cidre?

Πίνω μηλίτην, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου πίνει οἶνον. Je bois du cidre, mais mon frère boit du vin.
 Λαμβάνετε γραμμάτιον σήμερον; Recevez-vous un billet aujourd'hui?
 Λαμβάνω ἓν. J'en reçois un.
 Τί λαμβάνομεν; Que recevons-nous?
 Τί λαμβάνουσι τὰ τέκνα μας; Que reçoivent-ils nos enfants?
 Λαμβάνουσι βιβλία. | ἢ Nos enfants que reçoivent-ils? (Ὁρ. Σημ. 4. Μ. ΚΔ').
 Ils reçoivent des livres.

* Ἀρχεσθαι (ἀρχίζειν), ἀρχόμενος. Commencer 1, commençant. (1.)
 * Ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ. Je commence à parler.
 * Ὁ παῖς οὗτος ἤρξατο ἀναγινώσκειν. Ce garçon commence à lire.

Πρὸ, πρῶν. Avant (πρὸ τῆς ἀπαρεμμάτου προσλαμβάνει τὴν πρῶθ. de.).
 * Ὅμιλεῖτε πρὶν ἀκούσῃτε; Parlez-vous avant d'écouter?
 Πηγαίνει εἰς τὴν ἀγορὰν πρὶν προγευματίσῃ; Va-t-il au marché avant de déjeuner?

* Ἀριστοποιεῖν, προγευματίζειν. Déjeuner. 1.
 Πηγαίνει (ἐκεῖ) πρὶν νὰ γράψῃ. Il y va avant d'écrire.
 * Ἐκβάλλετε τὰς περικνημίδας σας. Otez-vous vos bas avant d'ôter vos souliers.
 πρὶν ἐκβάλλῃτε τὰ πέδιλά σας;

* Ἀποδημεῖν, ἀναχωρεῖν, ἀναχωρῶν. Partir* 2, partant.
 Πότε διανοεῖσθε ν' ἀναχωρήσῃτε; Quand comptez-vous partir?
 Διανοοῦμαι ν' ἀναχωρήσω αὔριον. Je compte partir demain. (Ὁρ. τὸ προηγούμενον Μάθημα.)
 * Ἀναχωρῶ, ἀναχωρεῖς, ἀναχωρεῖ. Je pars, tu pars, il part.

(4) Τὸ Commencer, προσλαμβάνει τὴν πρῶθ. de, ὅτε θέλει τις νὰ ὀρίσῃ τὴν ἀρχὴν καὶ διάρκειαν παρελθούσης τινὸς πράξεως. Ὡς ὅσον. Ἡρξάμην ἀπὸ τῆς ὀγδόης ὥρας γράφων καὶ ἔγραψον μέχρι τῆς μεσημβρίας, j'ai commencé d'écrire à huit heures et j'ai écrit jusqu'à midi.

Καλῶς (καλά).
Κακῶς (κακά).
 Ὅμιλῶ καλῶς;
 Δὲν ὁμιλεῖτε κακῶς.

Bien. (ἐπὶ ῥῆμα). (2).
Mal. (ἐπὶ ῥῆμα).
 Est-ce que je parle bien?
 Vous ne parlez pas mal.

ΘΕΜΑ 87.

Ἀναγινώσκω καλῶς;—Ἀναγινώσκετε καλῶς.—Ὅμιλῶ καλῶς;
 —Δὲν ὁμιλεῖτε καλῶς.—Ὅμιλεῖ ὁ ἀδελφός μου καλῶς τὴν γαλλικὴν;
 —Τὴν ὁμιλεῖ καλῶς.—Ὅμιλεῖ καλῶς τὴν γερμανικὴν;—Τὴν
 ὁμιλεῖ κακῶς.—Ὅμιλοῦμεν καλῶς;—Ὅμιλεῖτε κακῶς.—Πίνω
 παρὰ πολὺ;—Δὲν πίνετε ἀρκετά.—Δύναμαι νὰ κατασκευάζω πί-
 λους;—Δὲν δύνασθε νὰ κατασκευάσῃτε, δὲν εἰσθε πιλοποῖς.—Δύ-
 ναμαι νὰ γράψω ἐν γραμμάτιον;—Δύνασθε νὰ γράψῃτε ἐν.—Κά-
 μνω καλῶς τὸ θέμα μου;—Τὸ κάμνετε καλῶς.—Τί κάμνω;—Κά-
 μνετε τὰ θέματα.—Τί κάμνει ὁ ἀδελφός μου;—Οὐδὲν κάμνει.—
 Τί λέγω;—Οὐδὲν λέγετε.—Ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ;—Ἀρχίζετε νὰ ὁμι-
 λῇτε;—Ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ καλῶς;—Δὲν ἀρχίζεται νὰ ὁμιλῇτε κα-
 λῶς (à bien parler), ἀλλὰ ν' ἀναγινώσκῃτε καλῶς (mais à bien
 lire).—Ποῦ πηγαίνω;—Πηγαίνετε εἰς τοῦ φίλου σας.—Εἶναι εἰς
 τὴν οἰκίαν του;—Ξέρω κ' ἐγώ (est ce-que je le sais);—Δύνα-
 μαι νὰ ὁμιλῶ τόσον συχνὰ ὅσον ὁ υἱὸς τοῦ γείτονός μας;—Ἐκεί-
 νος δύναται νὰ ὁμιλῇ συχνότερα ὑμῶν.—Δύναμαι νὰ ἐργάζωμαι
 τόσον ὅσον ἐκεῖνος;—Δὲν δύνασθε νὰ ἐργάζησθε τόσον ὅσον ἐκεῖνος.
 —Ἀναγινώσκω τόσον συχνὰ ὅσον ὑμεῖς;—Δὲν ἀναγινώσκετε τόσον
 συχνὰ ὅσον ἐγώ, ἀλλ' ὁμιλεῖτε συχνότερα ἐμοῦ.—Ὅμιλῶ τόσον
 (aussi) καλῶς ὅσον ὑμεῖς;—Δὲν ὁμιλεῖτε τόσον καλῶς ὅσον ἐγώ.
 —Πηγαίνω εἰς τὴν οἰκίαν σας, ἢ ἔρχεσθε εἰς τὴν ἰδικήν μου;—
 Ὑμεῖς ἔρχεσθε εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὴν ἰδικήν
 σας.—Πότε ἔρχεσθε εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Ἐκάστην πρωτὴν εἰς τὰς
 ἑξ καὶ ἡμίσειαν.

ΘΕΜΑ 88.

Γνωρίζετε τὸν Ῥώσσον τὸν ὁποῖον γνωρίζω;—Δὲν γνωρίζω ἐ-
 κείνον τὸν ὁποῖον γνωρίζετε, ἀλλὰ γνωρίζω ἄλλον τινά.—Πίνετε
 τόσον μελίτην ὅσον οἶνον;—Πίνω ὀλιγώτερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκεί-

(2) Τὸ bien ἔχει καὶ τὴν ἑννοιαν τοῦ, πολὺ, ὡς: j'ai bien faim, πεινῶ πολὺ.

νου.—Πίνει ὁ Πολωνὸς τόσον ὅσον ὁ Ῥώσος;—Πίνει ἄλλον τόσον (tout autant).—Πίνουναι οἱ Γερμανοὶ τόσον ὅσον οἱ Ῥώσοι;—Οὗτοι πίνουναι περισσότερο ἢ ἐκεῖνοι.—Λαμβάνεις τί;—Λαμβάνω κῆτι.—Τί λαμβάνεις;—Λαμβάνω χρήματα.—Λαμβάνει ὁ φίλος σας βιβλία;—Λαμβάνει τινά.—Τί λαμβάνομεν;—Λαμβάνομεν μηλίτην.—Λαμβάνουσιν οἱ Πολωνοὶ καπνόν;—Λαμβάνουσι τινά.—Παρά τίνας (de qui) λαμβάνουσιν οἱ Ἰσπανοὶ χρήματα;—Λαμβάνουσι παρὰ τῶν (des) Ἀγγλῶν καὶ τῶν Γάλλων.—ὑποδέχεσθε τόσους φίλους, ὅσους ἐχθρούς;—ὑποδέχομαι ὀλιγωτέρους ἐκ τῶν μεν ἢ ἐκ τῶν δέ.—Παρά τίνας λαμβάνουσι τὰ τέκνα σας βιβλία;—Λαμβάνουσι τινὰ παρ' ἐμοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων των.—Λαμβάνω τόσον τυρὸν ὅσον οἶνον;—Λαμβάνετε περισσότερο ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.—Λαμβάνουσιν αἱ ὑπηρεταὶ μας τόσα ἀρώθρα ὅσα ἐνδύματα;—Λαμβάνουσιν ὀλιγώτερα ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνων.—Λαμβάνετε ἀκόμη ἐν ὅπλῳ;—Λαμβάνω ἀκόμη ἐν.—Πόσα βιβλία ἀκόμη λαμβάνει ὁ γείτων μας;—Λαμβάνει (en) ἀκόμη τρία.

ΘΕΜΑ 89.

Πότε διανοεῖται ν' ἀναχωρήσῃ ὁ ξένος;—Διανοεῖται ν' ἀναχωρήσῃ σήμερον.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Εἰς τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν.—Διανοεῖσθε ν' ἀναχωρήσητε ἀπόψε;—Διανοοῦμαι ν' ἀναχωρήσω αὐριον.—Ἀναχωρεῖ σήμερον ὁ Γάλλος;—Ἀναχωρεῖ τώρα.—Ποῦ πηγαίνει;—Πηγαίνει εἰς τοὺς φίλους του.—Πηγαίνει εἰς τοὺς Ἀγγλους;—Πηγαίνει(ν) ἐκεῖ.—Ἀναχωρεῖς αὐριον;—Ἀναχωρῶ ἀπόψε.—Πότε διανοεῖσθε νὰ γράψῃτε εἰς τοὺς φίλους σας;—Διανοοῦμαι νὰ τοῖς γράψω σήμερον.—Σὰς ἀποκρίνονται οἱ φίλοι σας;—Μοὶ ἀποκρίνονται.—Ἀποκρίνεται ὁ πατὴρ ὑμῶν εἰς τὸ γραμματίον σας;—Ἀποκρίνεται.—Ἀποκρίνεσθε εἰς τὰ γραμματία τῶν ἀδελφῶν μου;—Ἀποκρίνομαι.—Ἀρχίζει ὁ ἀδελφός σας νὰ μανθάνῃ τὴν ἰταλικήν;—Ἀρχίζει νὰ τὴν μανθάνῃ.—Δύνασθε νὰ ὁμιλήτε γαλλικά;—Δύνωμαι νὰ τὰ (le) ὁμιλῶ ὀλίγον.—Ἀρχίζουσιν οἱ φίλοι μας νὰ ὁμιλῶσι γερμανικά;—Ἀρχίζουν νὰ τὰ ὁμιλῶσι.—Δύνανται νὰ τὰ γράψωσι;—Δύνανται νὰ τὰ γράψωσιν.—Ἀρχίζει ὁ ἔμπορος νὰ πωλῇ;—Ἀρχίζει.—Ὅμιλεῖτε πρὶν ν' ἀκούσῃτε (avant d'écouter);—Ἀκούω πρὶν ὁμιλήσω (avant de parler).—Σὰς ἀκούει ὁ ἀδελφός σας πρὶν ὁμιλήσῃ;—Ὅμιλεῖ πρὶν μὲ ἀκούσῃ (avant d'écouter).—Ἀναγινώσκουσι τὰ τέκνα σας πρὶν γράψωσι;—Γράφουσι πρὶν ἀναγνώσωσι.

Σαρόνει ὁ ὑπηρέτης σας τὴν ἀποθήκην πρὶν ὑπάγῃ (*avant d'aller*) εἰς τὴν ἀγοράν;—Πηγαίνει εἰς τὴν ἀγοράν πρὶν σαρώσῃ τὴν ἀποθήκην.—Πίνει πρὶν ἐξέλθῃ;—Ἐξέρχομαι πρὶν πῖω.—Διανοεῖσαι νὰ ἐξέλθῃς πρὶν προγευματίσῃς;—Διανοοῦμαι νὰ προγευματίσω πρὶν ἐξέλθω.—Ἐκβάλλει ὁ υἱός σας τὰ πέδιλά του πρὶν ἐκβάλῃ τὸ ἐνδυμά του;—Οὔτε τὰ πέδιλά του ἐκβάλλει οὔτε τὸ ἐνδυμά του.—Ἐκβάλλω τὰς χειρίδας μου πρὶν ἐκβάλω τὸν πῖλον μου;—Ἐκβάλλετε τὸν πῖλον σας πρὶν ἐκβάλῃτε τὰς χειρίδας σας.—Δύναμαι νὰ ἐκβάλω τὰ πέδιλά μου πρὶν ἐκβάλω τὰς χειρίδας μου;—Δὲν δύνασθε νὰ ἐκβάλῃτε τὰ πέδιλά σας πρὶν ἐκβάλῃτε τὰς χειρίδας σας.—Εἰς ποίαν ὥραν προγευματίζετε;—Προγευματίζω εἰς τὰς ὀκτὼ καὶ ἡμίσειαν.—Εἰς ποίαν ὥραν προγευματίζει ὁ Ἀμερικανός;—Προγευματίζει ἐκάστην ἡμέραν εἰς τὰς ἑννέα.—Εἰς ποίαν ὥραν προγευματίζουνσι τὰ τέκνα σας;—Προγευματίζουνσιν εἰς τὰς ἑπτὰ.—Πηγαίνετε εἰς τοῦ πατρός μου πρὶν γευματίσῃτε;—Πηγαίνω πρὸς αὐτὸν πρὶν γευματίσω.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Vingt-neuvième Leçon.

ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΩΝ.

(*Des comparatif et des superlatifs*).

Εἶδομεν (Μαθ. ΙΣΤ'. καὶ ΚΖ'.) ὅτι τὸ θετικὸν ἢ συγκριτικὸν τῆς ἰσότητος (*positif*) σχηματίζεται διὰ τοῦ *autant* καὶ τοῦ *aussi*, καὶ τὸ συγκριτικὸν (*comparatif*) διὰ τοῦ *plus*, μᾶλλον, καὶ *moins*, ἥττον. Ἦδη δὲ λέγομεν ὅτι τὸ ὑπερθετικὸν (*superlatif*) γίνεται ἐκ τοῦ συγκριτικοῦ ἐνάρθρως λαμβανόμενον. Οἷον

Θετικόν.	Συγκριτικόν.	Ὑπερθετικόν.
Μέγας,	μείζων (μεγαλῆτερος),	μέγιστος.
Grand,	plus grand,	le plus grand.

Μικρὸς,	ἐλάσσων (μικρότερος),	ἐλάχιστος (μικρότατος).
Petit,	plus petit,	le plus petit.
Πλούσιος,	πλουσιώτερος,	πλουσιώτατος.
Riche,	plus riche,	le plus riche.
Πτωχὸς,	πτωχότερος,	πτωχότατος.
Pauvre,	plus pauvre,	le plus pauvre.
Σοφὸς,	σοφώτερος,	σοφώτατος.
Savant,	plus savant,	le plus savant.
Πολλάκις, συχνά,	πλεονάκις, συχνότερα,	πλειστάκις, συχνότατα.
Souvent,	plus souvent,	le plus souvent.
Τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι μικρὸν, ἐ-	Ce livre-ci est petit, celui-là	
κείνο μικρότερον, καὶ τοῦτο	est plus petit et celui-ci	
μικρότατον πάντων.	est le plus petit de tous.	
Οὗτος ὁ πῖλος εἶναι μέγας, ἀλλ'	Ce chapeau-ci est grand, mais	
ἐκεῖνος μεγαλήτερος.	celui-là est plus grand.	
Ὁ πῖλός σας εἶναι τόσον μέγας	Votre chapeau est il aussi	
ὅσον ὁ ἰδικός μου;	grand que le mien?	
Εἶναι μεγαλύτερος τοῦ ὑμετέρου.	Il est plus grand que le vôtre.	
Εἶναι ἥττον μέγας (ἢ δὲν εἶναι,	Il est moins grand que le	
τόσον μέγας ὅσον ὁ ἰδικός σας).		
	vôtre.	

Ἦττον (ὅχι τόσον) μέγας.

Moins grand.

Παρ. Α'. Ὡς γίνεται τὸ ὑπερθετικὸν ἐκ τοῦ συγκριτικοῦ plus, ἐνάρθρως λαμβανομένου, οὕτω καὶ τὸ μείον ὑπερθετικὸν γίνεται ἐκ τοῦ συγκριτικοῦ moins, ἐνάρθρως λαμβανομένου. δηλ.

Θετικ. Συγκρ. Ὑπερθετ.

Ὁραῖος, ἥττον (ὀλιγώτερον) ὠ-
ραῖος, ἥκιστα (ὁ πάντων ὀ-
λιγώτερον) ὠραῖος.

Beau, moins beau, le moins
[beau.

Εἶναι τὰ τέκνα τοῦ γείτονός μας
τόσον φρόνιμα ὅσον τὰ ἰδι-
κά μας;

Les enfants de notre voisin
sont-ils aussi sages que les
nôtres?

Εἶναι φρονιμώτερα τῶν ἰδικῶν
μας.

Il sont plus sages que les nô-
tres.

Εἰσὶν ἥττον φρόνιμα ἢ ὅχι τόσον
ὅσον τὰ ἰδικά μας.

Ils sont moins sages que les
nôtres.

Παρ. Β'. Οἱ Γάλλοι διαστέλλουσι δύο εἶδη ὑπερθετικοῦ, σχετι-
κὸν καὶ ἀπὸλυτον. Τὸ πρῶτον, ὡς εἶδομεν ἤδη, γίνεται ἐκ τοῦ

συγκριτικοῦ ἐνάρθρως λαμβανομένου, τὸ δὲ δεύτερον διὰ τῶν ἐπιρ-
ρημάτων *très*, σφόδρα, πολύ. *fort*, λίαν, πολύ. *bien*, πάνυ, πολύ
extrêmement, ἄκρως, *infiniment*, ἀπείρως. Ὡς

Ὁραϊότατον βιβλίον. *Un très-beau livre.*

Ὁραϊότατα βιβλία. *De très-beaux livres.*

Κομψότατον μαχαίριον. *Un fort joli couteau.*

Πάνυ, λίαν καλῶς, πολὺ καλᾶ. *Très-bien, fort bien.*

Μεταξὺ τοῦ *très* καὶ τῆς ἐπομένης λέξεως τίθεται πάντοτε τὸ
ἐνωτικὸν (-) σημεῖον, ὡς *très-savant*, λίαν σοφός, *très-actif*, λίαν
ἐνεργητικός, κτλ.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι σοφός. *Cet homme est extrêmement*
τατος. (ἢ *très-*) *savant.*

Τὸ πτηνὸν τοῦτο εἶναι κομψό. *Cet oiseau est fort* ἢ *très-*
τατον. *joli.*

Παρ. Γ'. Τὰ ἐξῆς ἐπίθετα καὶ ἐπιρρήματα σχηματίζουν ἀνω-
μάλως τὸ συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν.

ΕΠΙΘΕΤΑ.

Θετικόν,	Συγκριτικόν,	Ὑπερθετικόν.
Καλῶς,	καλλίων (καλλίτερος),	κάλλιστος.
Bon,	meilleur,	le meilleur.
Κακῶς,	κακίων (χείρων, χειρότερος),	κάκιστος (χείριστος).
Mauvais,	pire,	le pire.
Μικρὸς,	ἐλάσσων (μικρότερος),	ἐλάχιστος (μικρότατος).
Petit,	moindre,	le moindre.

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ.

Καλῶς,	κάλλιον (καλλίτερα),	κάλλιστα.
Bien,	mieux,	le mieux.
Κακῶς,	κάκιον (χειρότερα),	κάκιστα.
Mal,	pis,	le pis.
Ὀλίγον,	ἥττον (ὀλιγώτερον),	ἥκιστα.
Peu,	moins,	le moins.
Μάλα (πολύ),	πλεῖον (πλέον, περισσότερον),	πλεῖστον.
Beaucoup,	plus,	le plus.

Παράτ. Δ'. Δυνάμεθα ἐπίσης ὁρθῶς νὰ λέγωμεν *plus mau-*
vais, plus mal, plus petit, ἀλλ' οὐδέποτε *plus bon, plus bien,*
plus peu.

Τίτος; (κατὰ λέξ. εἰς τίτα;) *A qui?* (Ὅρα Μαθ. ΚΑ').
Τίνος εἶναι ὁ πῖλος οὗτος; *A qui est ce chapeau?*

Εἶναι.

C'est.

Εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἢ	C'est le chapeau de mon frère
Εἶναι ὁ πῖλος τοῦ ἀδελφοῦ μου.	ἢ ce chapeau est à mon frère.
Τίνος πῖλος εἶναι ὁ ὠραιοτέρος;	Qui a le plus beau chapeau?
Τίς ἔχει ὠραιοτέρον πῖλον;	
Ὁ τοῦ πατρὸς μου εἶναι ὁ ὠραιο- τερος.	Celui de mon père est le plus beau.
Ποῖα ταινία εἶναι ὠραιοτέρα, ἢ ὑμετέρα ἢ ἐμή;	Quel ruban est le plus beau, le vôtre ou le mien?
Ἀναγινώσκετε πόσον συχνά ὅσον ἐγώ;	Lisez-vous aussi souvent que moi?
Ἀναγινώσκω συχνότερα ὑμῶν.	Je lis plus souvent que vous.
Ἀναγινώσκει πόσον συχνά ὅσον ἐγώ;	Lit-il aussi souvent que moi?
Ἀναγινώσκει καὶ γράφει πόσον συχνά ὅσον ὑμεῖς.	Il lit et écrit aussi souvent que vous.
Γράφουσι τὰ τέκνα σας πόσον ὅ- σον ἡμεῖς;	Vos enfants écrivent-ils au- tant que nous?
Γράφουσι περισσότερον ὑμῶν.	Ils écrivent plus que vous.
Ἀναγινώσκομεν περισσότερον ἀπὸ τὰ τέκνα τῶν φίλων μας.	Nous lisons plus que les en- fants de nos amis.
Εἰς τίνα γράφετε;	A qui écrivez-vous?
Γράφομεν εἰς τοὺς φίλους μας.	Nous écrivons à nos amis.
Ἀναγινώσκομεν καλὰ βιβλία.	Nous lisons de bons livres.

ΘΕΜΑ 91.

Τίνος εἶναι τὸ βιβλίον τοῦτο;—Εἶναι (c'est) ἰδικόν μου (le mien).
—Εἰς τίνα ἀνήκει (appartenir*) ὁ πῖλος οὗτος;—Εἶναι ὁ πῖλος
τοῦ πατρὸς μου.—Εἰσθε μεγαλήτερος (ὕψηλότερος) ἀπὸ ἐμέ;—
Εἰμαι μεγαλήτερος ἀπὸ ὑμᾶς.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας πόσον μέγας
(ὕψηλός) ὅσον ὑμεῖς;—Εἶναι πόσον μέγας ὅσον ἐγώ.—Ὁ πῖλός
σου εἶναι πόσον καλός (ἀσχημος) ὅσον ὁ τοῦ πατρὸς σου;—Εἶναι
καλλίτερος, ἀλλ' ὅχι πόσον μαῦρος ὅσον ὁ ἰδικός του.—Τὰ ἐνδύ-
ματα τῶν Ἰταλῶν εἶναι πόσον καλὰ ὅσον τὰ τῶν Ἰρλανδῶν;—
Εἶναι κομψότερα, ἀλλ' ὅχι πόσον (si) καλὰ.—Τίς ἔχει τὰς κομ-

ψοτέρως χειρίζας;—Οί Γάλλοι τὰς ἔχουσι.—Τίς ἔχει τοὺς ὠραιότερους ἵππους;—Οἱ ἐμοὶ εἶναι ὠραῖοι, οἱ ὑμέτεροι εἶναι ὠραιότεροι τῶν ἐμῶν, ἀλλ' οἱ τῶν φίλων μας εἶναι οἱ ὠραιότατοι πάντων.—Εἶναι καλὸς ὁ ἵππος;—Εἶναι καλὸς, ἀλλ' ὁ ὑμέτερος εἶναι καλλίτερος, καὶ ὁ τοῦ Ἀγγλοῦ εἶναι ὁ καλλίστος πάντων ἐκείνων τοὺς ὁποῖους γνωρίζομεν.—Ἐχετε κομπὰ πέδιλα;—Ἐχω πολὺ κομπὰ, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει καμψότερα ἀπὸ ἐμέ.—Παρὰ τίνος τὰ λαμβάνει;—Τὰ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἀρίστου (meilleur) φίλου του.

ΘΕΜΑ 92.

Ὁ οἶνος ὑμῶν εἶναι τόσον καλὸς ὅσον ὁ ἐμός;—Εἶναι καλλίτερος.—Πωλεῖ ὁ ἔμπορός σας καλὰ μαχαίρια;—Πωλεῖ τὰ καλλίτερα μαχαίρια ἀφ' ὅσα γνωρίζω (que je connaisse).—Ἀναγινώσκωμεν περισσότερα βιβλία παρ' ὅσα οἱ Γάλλοι;—Ἀναγινώσκωμεν περισσότερα ἐκείνων, ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ ἀναγινώσκουσι περισσότερα ἡμῶν, καὶ οἱ Γερμανοὶ περισσότερα πάντων (le plus).—Ἐχεις κἄποιον ὠραιότερον τοῦ ἱατροῦ μας;—Ἐχω ἓνα ὠραιότερον αὐτοῦ.—Ἐχει ὁ Ἀμερικανὸς ὠραιότεραν ῥάβδον ἢ σύ;—Ἐχει ὠραιότεραν.—Ἐχομεν τόσον ὠραῖα τέκνα ὅσον οἱ γείτονές μας;—Ἐχομεν ὠραιότερα.—Εἶναι τὸ ἐνδυμα ὑμῶν τόσον ὠραῖον ὅσον τὸ ἐμόν;—Δὲν εἶναι τόσον ὠραῖον, ἀλλὰ (εἶναι) καλλίτερον ἀπὸ τὸ ὑμέτερον.—Ἀναχωρεῖτε σήμερον;—Δὲν ἀναχωρῶ σήμερον.—Πότε ἀναχωρεῖ ὁ πατήρ σας;—Ἀναχωρεῖ ἀπύψε εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον.—Ποῖον τῶν δύο τούτων παιδίων εἶναι τὸ φρονιμώτερον;—Τὸ μελετῶν εἶναι φρονιμώτερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον παίζει.—Σαρώνει ὁ ὑπηρετὴς ὑμῶν τόσον καλῶς ὅσον ὁ ἐμός;—Σαρώνει καλλίτερα ἢ ὁ σός.—Ἀναγινώσκει ὁ Ἀγγλος τόσα κακὰ βιβλία ὅσα καλὰ;—Ἀναγινώσκει περισσότερα καλὰ (plus de bons) παρὰ κακὰ.

ΘΕΜΑ 93.

Πωλοῦσιν οἱ ἔμποροι περισσότερην ζάχαριν παρὰ καφφέν;—Πωλοῦσι περισσότερον ἐκ τούτου παρὰ ἐξ ἐκείνης.—Κάμνει ὁ σκυτοτόμος ὑμῶν τόσα πέδιλα ὅσα ὁ ἐμός;—Κάμνει περισσότερα ἀπὸ τὸν ὑμέτερον.—Εἰξεύρετε νὰ κολυμβᾷτε τόσον καλὰ (aussi bien) ὅσον ὁ υἱός μου;—Εἰξεύρω νὰ κολυμβῶ καλλίτερα ἐκείνου, ἀλλ' ἐκείνος εἰξεύρει νὰ ὀμιλῇ γαλλικὰ καλλίτερα ἐμοῦ.—Πηγαίνει ὁ υἱός τοῦ γείτονα εἰς τὴν ἀγοράν;—Ὁχι, μένει εἰς τὴν οἰκίαν, πω-

νοῦσιν οἱ πόδες τοῦ.—Μανθάνετε τόσον καλὰ ὅσον ὁ υἱὸς τοῦ κη-
πουροῦ μας;—Μανθάνω καλλίτερα ἐκείνου, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐργάζεται
καλλίτερα ἐμοῦ.—Τίς ἔχει τὸ ὠραιότατον ὄπλον;—Τὸ ὑμέτερον
εἶναι ὠραιότατον, ἀλλὰ τὸ τοῦ λοχαγοῦ εἶναι ἔτι ὠραιότερον καὶ
τὸ ἡμέτερον εἶναι τὸ ὠραιότατον πάντων.—Ἐχει τις ὠραιότερα
τέκνα ἀπὸ ὑμᾶς;—Οὐδεὶς ἔχει (n' en a) ὠραιότερα.—Ἀναγινώ-
σκει ὁ υἱὸς σας τόσον συχνὰ ὅσον ἐγώ;—Ἀναγινώσκει συχνότερα
ὑμῶν.—Ὁμιλεῖ ὁ ἀδελφός μου γαλλικὰ τόσον συχνὰ ὅσον ὑμεῖς;
—Τὰ ὁμιλεῖ καὶ τὰ ἀναγινώσκει τόσον συχνὰ ὅσον ἐγώ.—Γράφω
τόσον πολὺ ὅσον ὑμεῖς;—Γράφετε περισσότερον ἐμοῦ.—Ἀναγινώ-
σκουσι τὰ τέκνα τῶν γειτόνων μας τὴν γερμανικὴν τόσον συχνὰ
ὅσον ἡμεῖς;—Τὴν ἀναγινώσκουμεν ὅχι τόσον (moins) συχνὰ ὅσον
ἐκεῖνα.—Γράφουμεν τόσον συχνὰ ὅσον ἐκεῖνα;—Ἐκεῖνα γράφουσι συ-
χνότερα ἀπὸ ἡμᾶς.—Πρὸς τίνα γράφουσι;—Γράφουσι πρὸς τοὺς φί-
λους τῶν.—Ἀναγινώσκετε ἀγγλικὰ βιβλία;—Ἀναγινώσκουμεν γαλ-
λικὰ βιβλία ἀντὶ τ' ἀναγινώσκωμεν ἀγγλικὰ.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ.

Trentième Leçon.

Πιστεύειν, πιστεύων.
Πιστεύω, πιστεύεις, πιστεύει.

Croire 4, croyant.*
Je crois, tu crois, il croit.

*Περιβάλλεσθαι, φορεῖν (βάλλ-
leur) τιθεῖς, βάλλων.*

Mettre 4, mettant.*

Φορεῖτε (ἢ βάλλετε);
Φορῶ (ἢ βάλλω).
Φορεῖς (ἢ βάλλεις).
Φορεῖ (ἢ βάλλει).
Βάλλω (τίθῃμι) τὸν πῆλόν μου.
Βάλλει τὰς χειρὶδας τοῦ.
Βάλλετε τὰ πέδιλά σας;
Τὰ βάλλομεν.

Mettez-vous?
Je mets.
Tu mets.
Il met.
Je mets mon chapeau.
Il met ses gants.
Mettez-vous vos souliers?
Nous les mettons.

Τί βάλλουσιν οἱ ἀδελφοί σας;	Vos frères que mettent-ils?
Βάλλουσι τὰ ἐνδύματά των.	Ils mettent leurs habits.
Ποῦ μὲ ὀδηγεῖτε;	Où me conduisez-vous?
Σὰς ὀδηγῶ παρὰ τῷ πατρὶ μου.	Je vous conduis chez mon père.
Ἐξέρχεσθε;	Sortez-vous?
Ἐξέρχομαι.	Je sors.
Ἐξερχόμεθα;	Sortons-nous?
Ἐξερχόμεθα.	Nous sortons.
Πότε ἐξέρχεται ὁ πατήρ σας;	Quand votre père sort-il?

<i>Πρωτῶ, ἐνωρίς.</i>	<i>De bonne heure, matin.</i>
Τόσον ἐνωρίς ὅσον ὑμεῖς.	D'aussi bonne heure que vous.
Ἐξέρχεται τόσον ἐνωρίς ὅσον ὑμεῖς.	Il sort d'aussi bonne heure que vous.
Ὅψι, ἐξώρας, ἀργά.	<i>Tard.</i>
Πολύ.	<i>Trop.</i>
Πολὺ ἀργά.	Trop tard.
Πολὺ ταχέως, ἐνωρίς.	Trop tôt, de trop bonne heure.
Πολὺ μέγας.	Trop grand.
Πολλὰ ὀλίγον.	Trop peu.
Πολὺ μικρός.	Trop petit.

<i>Πάρα πολὺ, πολὺ.</i>	<i>Trop.</i>
Ὅμιλεῖτε πολὺ;	Parlez-vous trop?
Δὲν ὀμιλῶ ἀρκετὰ.	Je ne parle pas assez.
Ἀργότερα ὑμῶν.	Plus tard que vous.
Ἐξέρχομαι ἀργότερα ὑμῶν.	Je sors plus tard que vous.
Πηγαίνετε εἰς τὸ δρᾶμα τόσον ἐνωρίς ὅσον ἐγώ;	Allez-vous au spectacle d'aussi bonne heure que moi?
Πηγαίνω ἐνωρίτερα ἀπὸ ὑμᾶς.	J'y vais plus tôt (de meilleure heure) que vous.
Ἐγρηγορώτερα, προτῆτερα, πρωϊότερον, ἐνωρίτερα.	Plus tôt (de meilleure heure). (1).

(1) Τὸ plus tôt, ἐν δυοὶ λέξεσι, σημαίνει προτῆτερα, ἐνωρίτερα· ἡνωμένον δὲ plutôt, ἀποβάλλει τὸ s καὶ σημαίνει, κάλλιον, πρὶν. Ἐπίσης καὶ τὰ, aussitôt, sitôt, bientôt, τὰ ὅποια ἡνωμένα μὲν, σημαίνουσιν, ἀμα, ἀμειψώς, ταχέως, ἐν δυοὶ δὲ λέξεσι, τόσον ἐνωρίς, λίαν ἐνωρίς.

"Αμ. αμέσως.	Aussitôt.
"Εφθασεν αμέσως, αὐτῇ στιγμῇ.	Il est arrivé aussitôt.
Τόσον ἔνωρίς ὕσον.	Aussi tôt que.
Τόσον ταχέως ὕσον.	Aussitôt que.
"Εφθασε τόσον ἔνωρίς ὕσον ἐγώ.	Il est arrivé aussitôt que moi.
Ταχέως.	Bientôt.
Λίαν ἔνωρίς.	Bin tôt (de fort bonne heure.)
Ταχέως ἀναχωρήσει.	Il partira bientôt.
"Ερχεσθε λίαν ἔνωρίς.	Vous venez bien tôt.
Πηγαίνει ἐκεῖ ὁ πατήρ σας προ- τῆτερα ἀπὸ ἐμέ; (ἐνωρίτερα ἀπὸ ἐμέ);	Votre père y va-t-il plus tôt, que moi (de meilleure heu- re que moi.)?
Πηγαίνει ἐκεῖ πολὺ προτῆτερα.	Il y va trop tôt.

"Ηδῃ.	Déjà.
"Ομιλεῖτε ἤδη;	Paslez-vous déjà?

Οὐκέτι, ὄχι ἀκόμῃ.	Ne—pas encore.
Δὲν ὁμιλῶ ἀκόμῃ.	Je ne parle pas encore.
Τελειόνετε τὸ γραμματίον σας;	Finissez-vous votre billet?
Δὲν τὸ τελειόνω ἀκόμῃ.	Je ne le finis pas encore.
Προγευματίζετε ἤδη;	Déjeunez-vous déjà?

Παρ. Α'. Εἶδομεν εἰς τὰ προηγούμενα μαθήματα, ὅτι ἡ ἀπα-
ρέμφατος συνοδεύεται ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς *de*, (Μαθ. ΙΖ') ὅτε δὲ ὑπὸ
τῆς *à*, (Μαθ. ΚΕ', καὶ ΚΗ') καὶ ἄλλοτε μὲν ὑπὸ τῆς *pour*, (Μαθ.
Κ.) ἄλλοτε δὲ ὑπὸ οὐδεμιᾶς προθέσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύ-
την περίστασιν ἡ ἀπαρέμφατος ἐξαρτᾶται ἐξ ἑνὸς τῶν ἐξῆς ῥημά-
των, ὧν πολλὰ ἐξετέθησαν ἤδη εἰς τινὰ τῶν προηγηθέντων μαθη-
μάτων· δηλαδὴ τὸ *vouloir*, θέλειν (Μαθ. ΙΗ'), *pouvoir*, δύνασθαι
(Μαθ. Κ') *aller chercher*, ὑπάγειν πρὸς ζήτησιν, καὶ *envoyer cher-
cher*, στέλλειν πρὸς ζήτησιν (Μαθ. ΚΒ.) *aller*, μέλλειν (Μαθ. ΚΓ')
faire voir, δεικνύναι (Μαθ. ΚΖ'), *compter*, διανοεῖσθαι (Μαθ. ΚΖ'
καὶ ΚΗ').

Aller*,	μέλλειν (ὑπάγειν).	Nier,	ἀρνεῖσθαι.
Avouer,	ὁμολογεῖν.	Oser,	τολμᾶν.
Compter,	διανοεῖσθαι.	Oùir,	ἀκούειν.
Croire*,	πιστεῖν.	Paraître*,	φαίνεται.

Daigner,	καταδέχεσθαι.	Penser,	σκέπτεσθαι.
Déclarer,	δηλοῦν, κηρύττειν.	Pouvoir*,	δύνασθαι.
Désirer (2)	ἐπιθυμεῖν.		
Devoir (3)	ὀφείλειν, χρεωστῆν.	Prétendre,	ἀξιοῦν.
Entendre,	ἀκούειν, ἐννοεῖν.	Savoir*,	εἰξεύρειν.
Envoyer,	στέλλειν.	Sembler,	φαίνεται, δοκεῖν.
Espérer, (4)	ἐλπίζειν.	Souhaiter,	ἐυχεσθαι.
Faillir*,	σφάλλειν.	Soutenir*,	ὑποστηρίζειν.
Eaire*,	κάμνειν, ποιεῖν.	Venir*,	ἔρχεσθαι.
Falloir*,	πρέπειν.	Voir*,	ὁρᾶν, βλέπειν.
Laisser,	ἀφίνειν.	Vouloir*,	θέλειν.

Παρ. Β'. Ἐτι δὲ, δσάκις ἡ ἀπαρέμφατος ἐκφέρεται ἀπολύτως, οὐδεμία πρόθεσις προτάσσεται αὐτῆς. Οἶον·

Τὸ τρώγειν πολὺ εἶναι κινδυνώ- *Manger trop est dangereux.*
δες.

Τὸ ὁμιλεῖν πολὺ εἶναι ἀφροσύνη. *Parler trop est imprudent.*

Τὸ εὐεργετεῖν τοὺς παῖσιντας *Faire du bien à ceux qui*
πρὸς ἡμᾶς εἶναι πράξις ἀξιέ- nous ont offensés, est une
παινος. action louable.

ΘΕΜΑ 94.

Φορεῖτε ἄλλο φόρεμα διὰ νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ δρᾶμα;— Φορῶ

(2) Ἐὰν μεταξὺ τοῦ désirer καὶ τῆς ἐπομένου ἀπαρεμφάτου παρεμβάλλεται λέξις τις, τότε προτίθεται τῆς ἀπαρεμφάτου ἡ πρόθ. de, ὡς Je désire fort de servir votre père, ἐπιθυμῶ μεγάλως ὑπηρετῆσαι τὸν πατέρα ὑμῶν.

(3) Καὶ ἡ ἐπομένη τοῦ se devoir ὀφείλειν ἑαυτῷ, ἀπαρέμφατος προσλαμβάνει τὴν πρόθ. de ὡς Je me dois à moi-même de faire cette démarche, ὁφείλω αὐτός ἑαυτῷ πράξει τοῦτο.

(4) Ἐπίσης ἐὰν μεταξὺ τοῦ espérer καὶ τῆς ἐπομένης ἀπαρεμφάτου παρεμβάλλεται λέξις τις, προτίθεται ταύτης ἡ πρόθ. de, ὡς, Il n'espère plus de gagner son procès, δὲν ἐλπίζει πλέον κερδῆσαι τὴν δίκην αὐτοῦ. Ὡσαύτως ἵταν αὐτὸ τὸ espérer κεῖται ὡς ἀπαρέμφατος προσλαμβάνει τὴν πρόθ. de, ὡς Je puis espérer de gagner mon procès, ἐλπίζω κερδῆσαι τὴν δίκην μου.— Ἐπίσης τὰ avoir beaux καὶ valoir mieux δὲν προσλαμβάνουσι τὴν πρόθ. de. Ὑπάρχουσι καὶ ἕτερα δήματα, ὡς τὸ dire, ἄρινα ἐν τισὶ περιστάσεσι δὲν προσλαμβάνουσι τὴν πρόθ. de.

(j'en) άλλο (un autre).—Βάλλετε τὰς χειρίδας σας πρὶν βάλλετε (avant de mettre) τὰ πέδιλά σας;—Βάλλω τὰ πέδιλά μου πρὶν βάλλω τὰς χειρίδας μου.—Βάλλει ὁ ἀδελφός σας τὸν πῖλόν του ἀντὶ νὰ βάλλῃ τὸ ἐνδυμά του;—Βάλλει τὸ ἐνδυμά του πρὶν βάλλῃ τὸν πῖλόν του.—Βάλλουσι τὰ τέκνα μας τὰ πέδιλά των ἵνα ὑπάγῳσιν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων μας;—Τὰ βάλλουσι ἵνα ὑπάγῳσιν εἰς αὐτούς.—Τί βάλλουσι τὰ τέκνα μας;—Βάλλουσι τὰ ἐνδυματὰ των καὶ τὰς χειρίδας των.—Ὁμιλεῖτε ἤδη γαλλικά;—Δὲν ὁμιλῶ εἰσέτι, ἀλλ' ἀρχίζω νὰ τὰ μανθάνω.—Ἐξέρχεται ἤδη ὁ πατήρ σας;—Δὲν ἐξέρχεται εἰσέτι.—Εἰς ποῖαν ὥραν ἐξέρχεται;—Ἐξέρχεται εἰς τὰς δέκα.—Προγευματίζει πρὶν ἐξέλθῃ;—Προγευματίζει καὶ γράφει τὰ γραμματῖά του πρὶν ἐξέλθῃ.—Ἐξέρχεται ἐνωρίτερον ὑμῶν;—Ἐγὼ ἐξέρχομαι ἐνωρίτερον ἐκείνου.—Πηγαίνετε εἰς τὸ θέατρον τόσον συχνά ὅσον ἐγώ;—Πηγαίνω ἐκεῖ τόσον συχνά ὅσον ὑμεῖς.—Ἀρχίζετε νὰ γνωρίζετε (connaître) τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Ἀρχίζω νὰ τὸν γνωρίζω.—Προγευματίζετε ἐνωρίς;—Δὲν προγευματίζομεν ἀργά.—Πηγαίνει ὁ Ἀγγλος εἰς τὴν συναυλίαν προτύτερα (plus tôt) ὑμῶν;—Πηγαίνει (ἐκεῖ) ἀργότερα ἐμοῦ.—Εἰς ποῖαν ὥραν πηγαίνει (ἐκεῖ);—Πηγαίνει εἰς τὰς ἑνδεκα καὶ ἡμίσειαν.

ΘΕΜΑ 95.

Δὲν πηγαίνετε πολὺ ἐνωρίς εἰς τὴν συναυλίαν;—Πηγαίνω (ἐκεῖ) πολὺ ἀργά.—Γράφω πολὺ;—Δὲν γράφετε πολὺ, ἀλλ' ὁμιλεῖτε πολὺ.—Ὁμιλῶ περισσότερον ὑμῶν;—Ὁμιλεῖτε περισσότερον ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου.—Εἶναι πολὺ μέγας ὁ πῖλός μου;—Δὲν εἶναι οὔτε πολὺ μέγας οὔτε πολὺ μικρός.—Ὁμιλεῖτε συχνότερα γαλλικὰ παρὰ ἀγγλικά;—Ὁμιλῶ συχνότερα ἀγγλικά παρὰ γαλλικά.—Ἀγοράζουσιν οἱ φίλοι σας πολλὰ γεννήματα;—Σχεδὸν δὲν ἀγοράζουσιν.—Ἔχετε ἀρκετὸν ἄρτον;—Ἔχω (ἐξ αὐτοῦ) ὀλίγον, ἀρκετόν.—Εἶναι ἀργά;—Δὲν εἶναι ἀργά.—Τί ὥρα εἶναι;—Εἶναι μία.—Εἶναι ἀργά ἵνα (pour) ὑπάγῳ εἰς τοῦ πατρός σας;—Δὲν εἶναι πολὺ ἀργά ἵνα ὑπάγῃτε (pour y aller).—Θέλετε νὰ με ἐδηγῇσθε (conduire) εἰς αὐτάν;—Θέλω νὰ σὰς ἐδηγῇσω.—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι ἐντὸς τοῦ γραφείου.—Ἀγοράζει ὁ Ἰσπανὸς ἓνα ἵππον;—Δὲν δύναται ν' ἀγοράσῃ.—Εἶναι πτωχός;—Δὲν εἶναι πτωχός εἶναι πλουσιώτερος ἡμῶν.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας τόσον σοφός ὅσον ὑμεῖς.—Εἶναι σοφώτερος ἐμοῦ, ἀλλ' ὑμεῖς εἰσθε σοφώτερος ἐκείνου τε καὶ ἐμοῦ.

ΘΕΜΑ 96.

Γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν γνωρίζω.—Εἶναι σοφός;—Εἶναι ὁ σοφώτατος πάντων τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους γνωρίζω.—Εἶναι ὁ ἵππος σας χειρότερος τοῦ ἐμοῦ;—Δὲν εἶναι ἄσχημος ὅσον ὁ ὑμέτερος.—Εἶναι ὁ ἐμὸς χειρότερος ἀπὸ τὸν τοῦ Ἰσπανοῦ;—Εἶναι χειρότερος· εἶναι ὁ χειρότερος ἵππος τὸν ὅποιον γνωρίζω (*connaissance* ὑποτακτική).—Δίδετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους ὀλιγώτερον ἄρτον παρὰ τυρόν;—Τοῖς δίδω ὀλιγώτερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.—Λαμβάνετε τόσα χρήματα ὅσα οἱ γείτονες ὑμῶν;—Λαμβάνω (*en*) πολὺ περισσώτερα (*beaucoup plus*) ἀπὸ ἐκείνους.—Τίς λαμβάνει περισσώτερα χρήματα;—Οἱ Ἀγγλοὶ λαμβάνουσι (*en*) τὰ πλείστα.—Εἰξεύρει ἤδη ὁ υἱός σας νὰ γράφῃ γραμματίον;—Δὲν εἰξεύρει εἰσέτι νὰ γράφῃ, ἀλλ' ἀρχίζει ν' ἀναγινώσκῃ ὀλίγον.—Ἀναγινώσκετε τόσον ὅσον οἱ Ῥώσσοι;—Ἀναγινώσκωμεν περισσώτερον ἀπὸ ἐκείνους, ἀλλ' οἱ Γάλλοι ἀναγινώσκουσιν ἔτι περισσώτερον (*le plus*).—Γράφουσιν οἱ Ἀμερικανοὶ περισσώτερον ἀπὸ ἡμᾶς;—Γράφουσιν ὀλιγώτερον ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλ' οἱ Ἰταλοὶ γράφουσιν ἔτι ὀλιγώτερον.—Εἶναι οὗτοι τόσον πλούσιοι ὅσον οἱ Ἀμερικανοί;—Εἶναι ὀλιγώτερον (*moins*) πλούσιοι ἀπὸ αὐτούς.—Τὰ πτηνά σας εἶναι τόσον ὠραῖα ὅσον τὰ τῶν Ἰρλανδῶν;—Εἶναι ὀλιγώτερον ὠραῖα ἀπὸ τὰ ἰδικά των, ἀλλὰ τὰ τῶν Ἰσπανῶν εἶναι ἔτι ὀλιγώτερον ὠραῖα.—Πωλεῖτε τὸ πτηνόν σας;—Δὲν τὸ πωλῶ· τὸ ἀγαπῶ παρὰ πολὺ, ἵνα τὸ πωλήσω (ὥστε δὲν τὸ πωλῶ *pour le vendre*).

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Trente-et-unième Leçon.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΘΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ.

(*Du participe passé*).

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ εἶναι χρόνος πρωτότυπος· δυνάμεθα ὅμως εἰς τὰ ὁμαλὰ ῥήματα νὰ σχηματίζωμεν αὐτὸν τροπῇ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου, ἐν τῇ

Α'.	συζυγία τῆς	er	εἰς	έ,	ὡς	parler	—parlé.
Β'.	»	ir	»	i,	»	finir	—fini.
Γ'.	»	avoir	»	u,	»	recevoir	—reçu.
Δ'.	»	re	»	u,	»	vendre	—vendu.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Ἀπαρέμ.	Παθ. Μετ.	Ἀπαρ.	Παθ. Μετ.
Aimer, ἀγαπᾶν, aimé.	Bâtir, οἰκοδομεῖν, bâti.		
Pleurer, κλαίειν, pleuré.	Gémir, στεναίνειν, gémi.		
Manger, τρώγειν, mangé.	Bénir, εὐλογεῖν, béni.		
Commencer, ἀρχίζειν, commen-	Choisir, ἐκλέγειν, choisi.		

[cé.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Ἀπ.	Π. Μ.	Ἀπ.	Π. Μ.
Devoir, χρεωστειν, dû (1).	Vendre, πωλεῖν, vendu.		
Concevoir, ἐννοεῖν, conçu.	Rendre, ἀποδίδειν, rendu.		
Recevoir, λαμβάνειν, reçu.	Entendre, ἀκούειν, entendu.		
Apercevoir, παρατηρεῖν, aperçu.	Défendre, ὑπερασπίζειν, défendu		
Εἶραι, ὦρ.	Être*, été.		
Πορεύεσθαι, πορευθεῖς.	Aller, allé.		

Παρ. Α'. Τοῦ ῥήματος *être* τοὺς συνθέτους χρόνους, δηλ. *été* μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος *avoir*, ποιοῦμεθα χρῆσιν ὁσάκις πραγματευόμεθα περὶ παρελθούσης ἐν τινι τόπῳ διαμονῆς: 1) ὅτε σημαίνομεν τὴν ἐκ τοῦ τόπου ἐπάνοδον, καὶ τὸ ῥήμα *allé* δὲν ἐκφράζει ἀρκούντως τὴν ἰδέαν μας. 2) ἢ ὅτε συνάμα ὀρίζομεν τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς ἐν τῷ τόπῳ. Καθ' ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις μεταχειρίζομεθα πάντοτε *allé* μετὰ τοῦ βοηθητ. ῥήματ. *être*. Διὰ τοῦτο λέγομεν:

* Ἦμην δύο ὥρας εἰς τὸ δρᾶμα. J'ai été deux heures au spectacle.

* Ἦμην πολὺν καιρὸν ἐν τῇ ἐκ- κλησίᾳ. J'ai été long-temps à l'église.

Εἰσθε εἰς τὴν ἀγοράν; Avez-vous été au marché?

* Ἦμην ἐκεῖ. J'y ai été.

Ἐν τῇ 1 καὶ 2 ἐκφράσει ὀρίζεται ἡ διάρκεια τῆς διαμονῆς, ἐν τῇ 3 καὶ 4 δὲ ὀρίζεται συνάμα καὶ ἡ ἐπάνοδος.

(1) Σημειωτέον ὅτι τὰ εἰς *avoir* λήγοντα ῥήματα τῆς τρίτης συζυγίας σχηματίζουν τὴν μετ. εἰς *u* καὶ οὐχὶ τὰ εἰς *oir* μόνον λήγοντα.

Δὲν ἤμην ἐκεῖ.

Ἦμην ἐκεῖ;

Ἦστε ἐκεῖ.

Δὲν ἦστε ἐκεῖ.

Ἦτον ἐκεῖ;

Ἦτον ἐκεῖ.

Δὲν ἦτον ἐκεῖ.

Je n'y ai pas été.

Y ai-je été?

Vous y avez été.

Vous n'y avez pas été.

Y a-t-il été?

Il y a été.

Il n'y a pas été.

Παρ. Β'. Τὸ βοηθητικὸν ῥήμα *être*, εἶναι, σχηματίζει τοὺς συνθέτους αὐτοῦ χρόνους μετὰ τοῦ βοηθητ. ῥήματος *avoir*, ἔχειν.

Ἦμην χθὲς παρὰ τῷ φίλῳ μου. J'ai été hier chez mon ami.

Ἦμην χθὲς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. J'ai été hier à l'église.

Ποσάκις εἴσθε εἰς τὴν ἀγοράν; Combien de fois avez-vous été au marché?

Εἴσθε εἰς τὸν χορόν; Avez-vous été au bal?

Ποτέ.

Οὐδέποτε.

Ἔπῃγετέ ποτε εἰς τὸν χορόν;

Οὐδέποτε ὑπῆγα ἐκεῖ.

Οὐδέποτε ὑπῆγες ἐκεῖ.

Οὐδέποτε ὑπῆγεν ἐκεῖ.

Οὐδέποτε ὑπῆγете ἐκεῖ.

Jamais.

Ne—jamais.

Êtes-vous jamais allé au bal?

Je n'y suis jamais allé.

Tu n'y es jamais allé.

Il n'y est jamais allé.

Vous n'y êtes jamais allé.

Ἦδη.

Déjà.

Ἔπῃγετε ἤδη εἰς τὸ δράμα (καὶ ἐπανήλθετε). Avez-vous déjà été au spectacle?

Εἴσθε ἤδη (δηλ. ποτέ) εἰς τὸ δράμα; Êtes-vous déjà allé au spectacle?

Ἔπῃγα ἤδη ἐκεῖ.

J'y ai déjà été.

Ἔπῃγετε ἤδη ἐκεῖ;

Vous y avez déjà été?

Ὅχι εἰσέτι, ἀκόρη.

Ne—pas encore.

Δὲν ὑπῆγα εἰσέτι ἐκεῖ.

Je n'y ai pas encore été.

Δὲν ὑπῆγες εἰσέτι ἐκεῖ.

Tu n'y a pas encore été.

Δὲν ὑπῆγεν εἰσέτι ἐκεῖ.

Il n'y a pas encore été.

Δὲν ὑπῆγете ἐκεῖ.

Vous n'y avez pas encore été.

Δὲν ὑπῆγαμεν εἰσέτι ἐκεῖ.

Nous n'y avons pas encore été.

Ἔπῃγετε ἤδη εἰς τοῦ πατρὸς μου (δηλ. ἐπανήλθετε ἤδη ἐκεῖθεν); Avez-vous déjà été chez mon père?

Δὲν ἤμην εἰσέτι παρ' αὐτοῦ.	Je n'ai pas encore été chez lui.
Δὲν ὑπῆγα εἰσέτι πρὸς αὐτόν.	Je ne suis pas encore allé chez lui.
Ποῦ ὑπήγετε σήμερον τὸ πρωῒ;	Où avez-vous été ce matin?
Ἐπῆγα εἰς τὸν κήπον.	J'ai été au jardin.
Ποῦ ὑπῆγεν ὁ ἀδελφός σου;	Où ton frère a-t-il été?
Ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀποθήκην.	Il a été au magasin.
Ἐπῆγεν ἐκεῖ τόσον ἑνωρίς ὅσον ἐγώ;	Y est-il allé d'aussi bonne heure que moi?
Ἐπῆγεν ἐκεῖ ἑνωρίτερα ὑμῶν.	Il y est allé de meilleure heure que vous.
Πότε εἰστε ἐκεῖ;	Quand y avez-vous été?

Παρ. Γ'. Ἡ ἐτέ, παθητ. μετοχή τοῦ ῥημ. *être*, εἶναι, συγχωρῶς λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ *allé*, παθητ. μετοχῆς τοῦ *aller*, ὑπάγειν ὅθεν λέγουσι. *J'ai été au spectacle*, σημαίνοντες τὸ νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὸ δρᾶμα καὶ ἐπανέλθῃ ἐξ αὐτοῦ καὶ *il est allé au spectacle*, δηλ. ἀπῆλθεν εἰς τὸ δρᾶμα, ἀλλὰ δὲν ἐπανῆλθεν ἐτι.

ΘΕΜΑ 97.

Ποῦ (εἰστε) ὑπήγετε;—Ἐπῆγα (ἤμην) εἰς τὴν ἀγοράν.—Ἐπήγετε εἰς τὸν χορόν;—Ἦμην [ἐκεῖ].—Ἦμην εἰς τὸ δρᾶμα;—Εἰστε ἐκεῖ.—Ἐπήγετε ἐκεῖ;—Ἐπῆγα ἐκεῖ.—Ἐπήγέ ποτε ὁ υἱός σας εἰς τὸ δρᾶμα;—Οὐδέποτε ὑπῆγεν.—Ἦσο ἤδη (ποτέ) εἰς τὴν ἀποθήκην μου;—Οὐδέποτε ἤμην ἐκεῖ.—Διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε ἐκεῖ;—Διανοῦμαι νὰ ὑπάγω.—Πότε θέλετε νὰ ὑπάγητε (ἐκεῖ);—Θέλω νὰ ὑπάγω αὔριον.—Εἰς ποίαν ὥραν;—Τὴν δωδεκάτην ὥραν.—Ἦτο ἤδη (ποτέ) ὁ ἀδελφός σας εἰς τὸν μέγαν κήπόν μου;—Δὲν ὑπῆγεν εἰσέτι.—Διανοεῖται νὰ τὸν ἴδῃ;—Διανοεῖται νὰ τὸν ἴδῃ.—Πότε θέλει νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ;—Θέλει νὰ ὑπάγῃ σήμερον.—Διανοεῖται νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν χορόν ἀπόψε;—Διανοεῖται νὰ ὑπάγῃ.—Ἐπήγετε ἤδη εἰς τὸν χορόν;—Δὲν ὑπῆγα εἰσέτι.—Πότε διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε;—Διανοῦμαι νὰ ὑπάγω αὔριον.—Ἐπήγετε ἤδη εἰς τὸν κήπον τοῦ Γάλλου;—Δὲν ὑπῆγα ἐκεῖ (y) εἰσέτι.—Ἐπήγετε εἰς τὰς ἀποθήκας μου;—Δὲν ὑπῆγα.—Πότε ὑπήγετε (ἐτέ) ἐκεῖ;—Ἐπῆγα (ἐτέ) ἐκεῖ σήμερον τὸ πρωῒ.—Ἐπῆγα εἰς τὸ γραφεῖόν σας ἢ εἰς τὸ τοῦ φίλου ὑμῶν;—Δὲν ὑπήγετε οὔτε εἰς τὸ ἰδικόν μου οὔτε εἰς τὸ τοῦ φίλου μου, ἀλλ' εἰς τὸ τοῦ Ἀγγλου.

ΘΕΜΑ 98.

Ἵπῃγεν ὁ Ἰταλὸς εἰς τὰς ἀποθήκας μας ἢ εἰς τὰς τῶν Ὁλλανδῶν; (allé ἢ été, καθόσον βούλεται τις ὀρίσαι τὴν ἐπάνοδον ἢ δι-
 ἀρκειαν ἀορίστως).—Δὲν ὑπῆγεν οὔτε εἰς τὰς ἰδικάς μας οὔτε εἰς
 τὰς τῶν Ὁλλανδῶν, ἀλλ' εἰς τὰς τῶν Γερμανῶν.—Ἵπῃγες ἤδη
 εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν ὑπῆγα εἰσέτι, ἀλλὰ διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω
 ἐκεῖ(Ὁρα Παρατ. Α'. Μάθ. Α').—Ἵπῃγεν (allé ἢ été) ἐκεῖ ὁ υἱὸς
 τοῦ γείτονός μας;—Ἵπῃγε.—Πότε ὑπῆγεν (été) ἐκεῖ;—Ἵπῃγε
 σήμερον.—Διανοεῖται ὁ υἱὸς τοῦ κηπουροῦ μας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν
 ἀγοράν;—Διανοεῖται νὰ ὑπάγῃ.—Τί θέλει ν' ἀγοράσῃ ἀπὸ ἐκεῖ(y);
 —Θέλει ν' ἀγοράσῃ ὀρνιθοπούλια, βώδια, γεννήματα, τυρὸν καὶ
 μηλίτην.—Ἵπῃγες ἤδη εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Ἵπῃγα ἤδη παρ'
 αὐτῷ.—Ἵπῃγεν ἤδη ἐκεῖ ὁ φίλος σας;—Δὲν ὑπῆγεν εἰσέτι.—Ἵ-
 πῃγαμεν ἤδη εἰς τὴν οἰκίαν τῶν φίλων μας;—Δὲν ὑπῆγαμεν εἰσέτι.
 —Ἦσαν ποτὲ οἱ φίλοι μας εἰς τὴν οἰκίαν μας;—Δὲν ἦσαν ποτὲ
 παρ' ἡμῖν.—Ἵπῃγέτε ποτε εἰς τὸ θέατρον;—Δὲν ὑπῆγά ποτε.—
 Ἐπιθυμεῖτε νὰ γράψετε ἐν θέμα;—Ἐπιθυμῶ νὰ γράψω ἐν.—Εἰς
 τίνα θέλετε νὰ γράψετε ἐν γραμματίον;—Θέλω νὰ γράψω ἐν εἰς
 τὸν υἱόν μου.—Ἵπῃγεν (allé ἢ été) ἤδη ὁ πατήρ σας εἰς τὴν
 συναυλίαν;—Δὲν ὑπῆγεν εἰσέτι, ἀλλὰ διανοεῖται νὰ ὑπάγῃ.—Δια-
 νοεῖται νὰ ὑπάγῃ (ἐκεῖ) σήμερον;—Διανοεῖται νὰ ὑπάγῃ αὔριον.—
 Ποῖαν ὥραν θέλει ν' ἀναχωρήσῃ;—Θέλει ν' ἀναχωρήσῃ εἰς τὰς ἑξ
 καὶ ἡμίσειαν.—Διανοεῖται ν' ἀναχωρήσῃ πρὶν γευματίσῃ;—Διανοεῖ-
 ται νὰ προγευματίσῃ πρὶν ἀναχωρήσῃ.

ΘΕΜΑ 99.

Ἵπῃγες (avez-vous été) εἰς τὸ δρᾶμα τόσον ἐνωρίς ὅσον ἐγώ;
 —Ἵπῃγα (été) ἐνωρίτερα ὑμῶν.—Ἵπῃγες (êtes-vous allé) συ-
 χνὰ εἰς τὴν συναυλίαν;—Ἵπῃγα συχνά.—Ἵπῃγεν ὁ γείτων μας
 εἰς τὸ θέατρον τόσον συχνά ὅσον ὑμεῖς;—Ἵπῃγε συχνότερα ἡμῶν.
 —Ἵπάγουσιν οἱ φίλοι μας πολὺ ἐνωρίς εἰς τὸν γραφεῖόν των;—
 Ἵπάγουσι πολὺ ἀργά.—Ἵπάγουσιν ἐκεῖ τόσον ἀργά ὅσον ἡ-
 μεῖς;—Ἵπάγουσιν ἀργότερα ἡμῶν.—Ἵπάγουσιν οἱ Ἀγγλοὶ
 πολὺ ἐνωρίς εἰς τὰς ἀποθήκας των;—Ἵπάγουσι πολὺ ἐνωρίς.
 —Εἶναι ὁ φίλος σας εἰς τὸ γραφεῖόν του τόσον συχνά ὅσον
 ὑμεῖς;—Εἶναι συχνότερα ἀπὸ ἐμέ.—Τί κάμνει ἐκεῖ;—Γράφει.—
 Γράφει τόσον ὅσον ὑμεῖς;—Γράφει περισσότερον ἐμοῦ.—Ποῦ μένει
 ὁ φίλος σας;—Μένει εἰς τὸ γραφεῖόν του.—Δὲν ἐξέρχεται;—Δὲν

ἐξέρχεται.—Μένετε ἐντὸς τοῦ κήπου;—Μένω ἐκεῖ.—Ὑπάγετε εἰς τοῦ φίλου σας καθεκάστην;—Ὑπάγω εἰς αὐτὸν καθεκάστην.—Πότε ἔρχεται (va-t-il) αὐτὸς εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Ἐρχεται εἰς τὴν οἰκίαν μου πᾶσαν ἐσπέραν.—Ὑπάγητε πουθενά αὐτὴν τὴν ἐσπέραν;—Δὲν ὑπάγω πουθενά μένω εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Στέλλετε νὰ ζητήσητε κανένα;—Στέλλω νὰ ζητήσω τὸν ἰατρὸν μου.—Ὑπάγει νὰ ζητήσῃ τί ὁ ὑπὸνός σας;—Ὑπάγει νὰ ζητήσῃ οἶνον.—Ὑπῆγτε πουθενά σήμερον τὸ πρωτὶ;—Δὲν ὑπῆγα πουθενά.—Ποῦ ὑπῆγεν ὁ πατήρ σας;—Δὲν ὑπῆγε πουθενά.—Πότε πίνετε τὸ τέϊ; (Μαθ. ΚΣΤ').—Τὸ (en) πίνω κάθε πρωτὶ.—Πίνει ὁ υἱός σας καφφέν.—Πίνει σοκολάταν.—Ἐπίστε τὸν καφφέν σας;—Ἐπίον ὀλίγον. (Ὁρα τὸ τέλος τοῦ ΚΣΤ' Μαθ.)

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Trente-deuxième Leçon.

ὉΜΟΙΟΤΗΤΑΣ

Γ

ἔχειν—ἔχω.

Avoir*—eu (παθ. μετ.)

Παρ. Α'. Αἱ ἀντωνυμίαι, ὡς ἀντικείμενον τοῦ λόγου προτασσόμεναι τοῦ ῥήματος, οὐδέποτε τίθενται πρὸ τῆς παθητικῆς μετοχῆς, ἀλλὰ πρὸ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος.

Ἔσχετε (εἶχατε) τὸ βιβλίον μου; Avez-vous eu mon livre?

Δὲν τὸ ἔσχον.

Je ne l'ai pas eu.

Τὸ ἔσχον;

L'ai-je eu?

Τὸ ἔσχετε.

Vous l'avez eu.

Δὲν τὸ ἔσχετε.

Vous ne l'avez pas eu.

Δὲν τὸ ἔσχετε.

Tu ne l'as pas eu.

Τὸ ἔσχει;

L'a-t-il eu?

Τὸ ἔσχε.

Il l'a eu.

Δὲν τὸ ἔσχε.

Il ne l'a pas eu.

Ἔσχετε τὸ ἔνδυμα;

As-tu eu l'habit?

Δὲν τὸ ἔσχον.

Je ne l'ai pas eu.

Ἔσχετε τὰ βιβλία;

Avez-vous eu les livres?

Παρ. Β'. Ὅπως τὸ ἐπίθετον, οὕτω καὶ ἡ παθητικὴ μετοχὴ, προηγούμενου τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς πρέπει νὰ συμφωνῇ μετ' αὐ-

τοῦ κατ' ἀριθμὸν, ἥτοι ἂν τὸ ἀντικείμενον ᾖναι ἀριθμοῦ πληθυν-
τικοῦ, ἡ παθητικὴ μετοχὴ προσλαμβάνει τὸ s, καὶ κατὰ τὸ θηλ.
γένος es.

Τὰ ἔσχον.

Je les ai eus.

Δὲν τὰ ἔσχον.

Je ne les ai pas eus.

Τὰ ἔσχον;

Les ai-je eus?

Τὰ ἔσχετε.

Vous les avez eus.

Δὲν τὰ ἔσχετε.

Vous ne les avez pas eus.

Τὰ ἔσχε;

Les a-t-il eus?

Τὰ ἔσχε.

Il les a eus.

Δὲν τὰ ἔσχε.

Il ne les a pas eus.

*Ἐσχετε ἄρτον;

Avez-vous eu du pain?

*Ἐσχον (ἐξ αὐτοῦ).

J'en ai eu.

Δὲν ἔσχον.

Je n'en ai pas eu.

*Ἐσχον;

En ai-je eu?

*Ἐσχετε.

Vous en avez eu.

Δὲν ἔσχετε.

Vous n'en avez pas eu.

*Ἐσχε;

En a-t-il eu?

Δὲν ἔσχε.

Il n'en a pas eu.

*Ἐσχετε μαχαίρια;

Avez-vous eu des couteaux?

*Ἐσχον.

J'en ai eu.

Παρ. Γ'. Ὅταν ὅμως προηγῇται τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἡ
ἀναφορικὴ ἀντων, ἐν ὧς ἀντικείμενον, τότε δὲν συμφωνεῖ κατ' ἀ-
ριθμὸν (ἀρσ. ἡ θηλ.) μετὰ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς, ἥτοι μένει ἀμετά-
βολος ἡ παθητικὴ μετοχὴ καὶ δὲν προσλαμβάνει s, ἢ es.

Δὲν ἔσχον.

Je n'en ai pas eu.

Τί ἔσχε;

Qu'a-t-il eu?

Οὐδὲν ἔσχε.

Il n'a rien eu.

*Ἐπεινάσατε;

Avez-vous eu faim?

*Ἐφοβήθη.

J'ai eu peur.

Οὐδέποτε ἔσχε ἄδικον ἢ δίκαιον.

Il n'a jamais eu ni tort ni
raison.

Syμβαλεῖν, γίγνεσθαι.

Avoir lieu.

Τοῦτο (ὡς δεικτικὴ ἀντων).

Cela, καὶ ceci.

Γίνετε ὁ χορὸς ἀπόψε;

Le bal a-t-il lieu ce soir?

Γίνεται.

Il a lieu.

Γίνεται ἀπόψε.

Il a lieu ce soir.

Δὲν γίνεται σήμερον.

Il n'a pas lieu aujourd'hui.

Πότε ἔγεινεν ὁ χορός;
Ἐγεινεν χθές.

Quand le bal a-t-il eu lieu?
Il a eu lieu hier.

Χθές.

Hier.

Προχθές.

Avant-hier.

Ποσάκις (πόσας φορές);

Combien de fois?

Ἀπαξ.

Une fois.

Δίς.

Deux fois.

Τρίς (τρεις φορές).

Trois fois.

Πολλάκις.

Plusieurs fois.

Ἄλλοτε, ποτέ.

Autrefois.

Ἐνίοτε (κάποτε).

Quelquefois.

Ἵπάγετε ἐνίοτε εἰς τὸν χορόν;

Allez-vous quelquefois au bal?

Ἵπάγω ἐνίοτε.

J'y vais quelquefois.

Πορευθείς.

Allé.

Ἐκεῖ πορευθείς.

Y—allé.

Ἐπορεύητε ἐκεῖ ἐνίοτε;

Y êtes-vous allé quelquefois?

Ἵπῃγα ἐκεῖ συχνάκις.

J'y suis allé souvent.

Συχνότερα ὑμῶν.

Plus souvent que vous.

Ἔσχον οἱ ἄνθρωποι τὸ κιβώ-
τιόν μου;

Les hommes ont-ils eu mon
coffre?

Δὲν τὸ ἔσχον.

Ils ne l'ont pas eu.

Τίς τὸ ἔσχε;

Qui l'a eu?

Ἔσχον τὰ μαχαίριά μου;

Ont-ils eu mes couteaux?

Δὲν τὰ ἔσχον.

Ils ne les ont pas eus.

Τίς τὰ ἔσχε;

Qui les a eus?

Ἐκαμα ἄσχημα ν' ἀγοράσω μα-
χαίρια;

Ai-je eu tort d'acheter des
couteaux?

Δὲν ἐκάμετε ἄσχημα ν' ἀγορά-
σητε (ἐξ αὐτῶν).

Vous n'avez pas eu tort d'en
acheter.

ΘΕΜΑ 100.

Ἔσχετε τὸ χαρτοφυλάκιόν μου;—Τὸ ἔσχον.—Ἔσχετε τὴν χει-
ρίδα μου;—Δὲν τὴν ἔσχον.—Ἔσχες τὸ ἀλεξιβροχόν μου;—Δὲν
τὸ ἔσχον.—Ἔσχον τὸ μαχαίριόν σας;—Τὸ ἔσχετε.—Πότε τὸ ἔ-
σχον (l' ai-je eu);—Τὸ ἔσχετε χθές.—Ἔσχον τὰς χειρίδας σας;
—Τὰς ἔσχετε.—Ἔσχεν ὁ ἀδελφός μου τὸ ξύλινον (de bois) σφυ-

ρίον μου;—Τὸ ἔσχεν.—Ἔσχεν τὴν χρυσὴν ταινίαν μου;—Δὲν τὴν ἔσχεν.—Ἔσχον οἱ Ἀγγλοὶ τὸ ὥραϊον πλοῖόν μου;—Τὸ ἔσχον.—Τίς ἔσχε τὰς λινὰς περινημίδας μου;—Οἱ ὑπηρεταὶ σας τὰς ἔσχον.—Ἔσχομεν τὸ σιδηροῦν κιβώτιον τοῦ καλοῦ γείτονός μας;—Τὸ ἔσχομεν.—Ἔσχομεν τὸ ὥραϊον πυρσυτόλιόν του;—Δὲν τὸ ἔσχομεν.—Ἔσχομεν τὰ στρώματα τῶν ξένων;—Δὲν τὰ ἔσχομεν.—Ἔσχεν ὁ Ἀμερικανὸς τὸ καλὸν σύγγραμμά μου;—Τὸ ἔσχεν.—Ἔσχε τὸ ἀργυροῦν μαχαίριόν μου;—Δὲν τὸ ἔσχεν.—Ἔσχεν ὁ νέος τὸν πρῶτον τόμον τοῦ συγγράμματός μου;—Δὲν ἔσχε τὸν πρῶτον, ἀλλὰ (mais il a eu) τὸν δεῦτερον.—Τὸν ἔσχε;—Μάλιστα, κύριε, τὸν ἔσχε.—Πότε τὸν ἔσχε;—Τὸν ἔσχε σήμερον τὸ πρωῒ.—Ἔσχετε ζάχαριν;—Ἔσχον τινά.—Ἔσχον καλὸν χαρτίον;—Δὲν ἔσχετε.—Ἔσχεν ὁ μάγειρος τοῦ Ῥώσου πλοιάρχου ὀρνιθοπούλια;—Δὲν ἔσχε.—Ἔσχε τινά.

ΘΕΜΑ 104.

Ἔσχεν ὁ Γάλλος καλὸν οἶνον;—Ἔσχε καὶ ἔχει τινά εἰσέτι.—Ἔσχες μεγάλα πλακούντια (gâteaux);—Ἔσχον(ἐξ αὐτῶν).—Ἔσχεν ὁ ἀδελφός σου τινά;—Δὲν ἔσχεν.—Ὁ υἱὸς τοῦ κηπουροῦ μας ἔσχε βούτυρον;—Ἔσχεν.—Ἔσχον οἱ Πολωνοὶ καλὸν καπνόν;—Ἔσχον τινά.—Τί καπνὸν ἔσχον;—Ἔσχον καπνὸν καὶ ταμβάκον.—Ἔσχον οἱ Ἀγγλοὶ τόσῃν ζάχαριν ὅσον τέι;—Ἔσχον τόσον ἐκ τῆς μὲν ὅσον ἐκ τοῦ δέ.—Ἔσχεν ὁ ἱατρὸς δίκαιον;—Ἔσχεν ἀδίκον.—Ἔσχεν ὁ Ὁλλανδὸς δίκαιον ἢ ἀδίκον;—Δὲν ἔσχεν οὔτε δίκαιον οὔτε ἀδίκον ποτέ.—Ἐκάμα ἄσχημα ν' ἀγοράσω μέλι;—Ἐκάματε ἄσχημα ν' ἀγοράσητε.—Τί ἔσχεν ὁ ζωγράφος;—Ἔσχεν ὥραϊας εἰκόνας.—Ἔσχεν ὥραϊοὺς κήπους;—Δὲν ἔσχεν.—Ἔσχεν ὁ ὑπηρετής σας τὰ πέδιλά μου;—Δὲν τὰ ἔσχε.—Τί ἔσχεν ὁ Ἰσπανός;—Οὐδὲν ἔσχεν.—Τίς ἔσχεν τόλμην;—Οἱ Ἀγγλοὶ ναῦται ἔσχον.—Ἔσχον οἱ Γερμανοὶ πολλοὺς φίλους;—Ἔσχον πολλούς.—Ἔσχομεν περισσοτέρους φίλους παρὰ ἐχθρούς;—Ἔσχομεν περισσοτέρους ἐκ τῶν μὲν ἢ ἐκ τῶν δέ.—Ἔσχεν ὁ υἱὸς σας περισσότερον οἶνον παρὰ μηλίτην;—Ἔσχε περισσότερον ἐκ τούτου ἢ ἐξ ἐκείνου.—Ἔσχεν ὁ Τοῦρκος περισσότερον πιπέρη ἢ γεννήματα;—Ἔσχεν ὀλιγώτερον ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἐκείνου.—Ἔσχε τί ὁ Ἰταλὸς ζωγράφος;—Οὐδὲν ἔσχεν.

ΘΕΜΑ 102.

Ἐκάμα καλὰ νὰ γράψω εἰς τὸν ἀδελφόν μου;—Δὲν ἔκάματε

ἀσχημικὰ τῷ γράψῃ. — Ἐπόνεσεν ὁ δάκτυλός σου; — Ἐπόνεσεν ὁ ὀφθαλμός μου. — Ἐχετε τί καλόν; — Οὐδὲν ἔσχον κακόν. — Ἐγεινεν ὁ χορὸς χθές; — Δὲν ἔγεινε. — Γίνεται σήμερον; — Γίνεται σήμερον. — Πότε γίνεται ὁ χορὸς; — Γίνεται τὴν ἐσπεράν ταύτην. — Ἐγεινε προχθές; — Ἐγεινε. — Εἰς ποίαν ὥραν ἔγεινεν; — Ἐγεινεν εἰς τὰς ἑνδεκά. — Εἴσαθε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Ἦμην παρ' αὐτῷ. — Ποσάκις ὑπήγετε (êtes-vous allé) εἰς τοῦ φίλου μου; — Ὑπῆγα (été) δὶς. — Ὑπάγητε ἐνίοτε εἰς τὸ θέατρον; — Ὑπάγω ἐνίοτε. — Ποσάκις ὑπήγετε εἰς τὸ θέατρον; — Ὑπῆγα μίαν μόνην φοράν. — Ὑπήγετε (allé) ἐνίοτε εἰς τὸν χορόν; — Ὑπῆγα ἐκεῖ συχνά. — Δὲν ὑπῆγε ποτε ὁ ἀδελφός σας εἰς τὸν χορόν; — Δὲν ὑπῆγε ποτέ. — Ὑπῆγεν ὁ πατήρ σας ἐνίοτε εἰς τὸν χορόν; — Ὑπῆγε ποτέ. — Ὑπῆγε τόσον συχνά ὅσον ὑμεῖς; — Ὑπῆγε συχνότερα ἐμοῦ. — Ὑπάγεις ἐνίοτε εἰς τὸν κήπον; — Ὑπάγω (ἐκεῖ) ἐνίοτε. — Ὑπῆγες ἐκεῖ (êtes-vous y allé) συχνάκις; — Ὑπῆγα συχνάκις. — Ὁ γέρον μάγειρός σας ὑπάγει εἰς τὴν ἀγοράν; — Ὑπάγει συχνά. — Ὑπάγει τόσον συχνά ὅσον ὁ κηπουρός μου; — Ὑπάγει συχνότερα ἐκείνου. — Συνέβη τοῦτο; — Συνέβη τοῦτο. — Πότε συνέβη τοῦτο; — Χθές.

ΘΕΜΑ 103.

Ὑπήγετε ἄλλοτε εἰς τὸν χορόν; — Ὑπῆγα ἐνίοτε. — Πότε ὑπῆγες (été) εἰς τὴν συναυλίαν; — Ὑπῆγα (été) προχθές. — Εὗρες ἐκεῖ τινά; — Οὐδένα εὗρον (je n'y ai trouvé) ἐκεῖ. — Ὑπῆγες (allé) εἰς τὸν χορόν συχνότερα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σου; — Δὲν ὑπῆγα (allé) τόσον συχνά ὅσον αὐτός. — Ἦτον (été) ὁ φίλος σας συχνά εἰς τὸ δρᾶμα; — Ὑπῆγε πολλάκις. — Ἐπεινάσατε ἐνίοτε; — Ἐπεινάσα συχνάκις. — Ἐδίψησε πολλάκις ὁ ὑπηρέτης σας; — Οὔτε ἐπεινάσεν οὔτε ἐδίψησέ ποτε. — Ὑπήγετε εἰς τὸ δρᾶμα ἐνωρίς; — Ὑπῆγα (allé) ἀργά. — Ὑπῆγα εἰς τὸν χορόν τόσον ἐνωρίς ὅσον ὑμεῖς; — Ὑπήγετε ἐνωρίτερον ἐμοῦ. — Ὑπῆγεν ἐκεῖ ὁ ἀδελφός σας πολὺ ἀργά; — Ὑπῆγε πολὺ ἐνωρίς. — ἔσχον τί οἱ ἀδελφοί σας; — Οὐδὲν ἔσχον. — Τίς ἔσχε τὰ ραβδία καὶ τὰς χειρίδας μου; — Ὁ ὑπηρέτης σας ἔσχε καὶ τὰς μὲν καὶ τὰς δέ. — ἔσχε τὸν πῖλον καὶ τὸ ὄπλον μου; — ἔσχεν ἀμφότερα. — ἔσχες τὸν ἵππον μου ἢ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Οὔτε τὸν ὑμέτερον ἔσχον οὔτε τὸν τοῦ ἀδελφοῦ σας. — ἔσχον τὸ γραμματίδιόν σας ἢ τὸ τοῦ ἱατροῦ; — Δὲν ἔσχετε οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο. — Τί ἔσχεν ὁ ἱατρός; — Οὐδὲν ἔσχεν. — ἔσχε τις τὴν χρυσὴν λυχνίαν μου; — Οὐδεὶς ἔσχεν αὐτήν. — ἔσχε τις τὰ ἀργυρᾶ μηχανεῖά μου; — Οὐδεὶς τὰ ἔσχεν.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Trente-troisième Leçon.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ.

Ὁ παρακειμένος ἢ ἀόριστος (*prétérit indéfini*) εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τοῦ βοηθητικοῦ ῥήμ. καὶ τῆς παθ. μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματ. καὶ ἐκφράζει πράξιν πρὸ ὀλίγου γινομένην ἐν μὴ ὠρισμένῳ χρόνῳ. Οὐχ' ἦττον ὅμως καὶ ἐπὶ ὠρισμένου καὶ ἐντελῶς παρελθόντος χρόνου τίθεται εἰς τὸ οἰκτεῖον ὕφος· οἷον, *j' ai étudié ce matin*, ἐμελέτησα σήμερον τὸ πρωτ' *j' ai étudié hier*, ἐμελέτησα χθές· *j' ai étudié le mois passé*, ἐμελέτησα τὸν παρελθόντα μῆνα· *j' ai étudié ce mois-ci*, ἐμελέτησα τοῦτον τὸν μῆνα.

Pouir (κάμνειν).

*Faire**—*fait* (παθ. μετ.).

Τί ἐκάματε;

Qu'avez-vous fait?

Οὐδέν ἐκαμον.

Je n'ai rien fait.

Ἐκαμεν ὁ σκυτοτόμος τὰ πέδι-

Le cordonnier a-t-il fait mes souliers?

λά μου;

Il les a faits.

Τὰ ἔκαμε.

Il ne les a pas faits.

Δὲν τὰ ἔκαμε.

Περιβάλλεσθαι, φορεῖν,

Τιθέναι, βάλλειν.

*Mettre**—*mis* (παθ. μετ.).

Ἐφορέσατε τὰ πέδιλά σας;

Avez-vous mis vos souliers?

Τὰ ἐφόρεσα.

Je les ai mis.

Ἐξεβάλατε τὰς χειρίδας σας;

Avez-vous ôté vos gants?

Τὰς ἐξεβάλα.

Je les ai ôtés.

Aïreiv.

*Dire**—*dit*. (παθ. μετ.).

Εἶπετε τὰς λέξεις;

Avez-vous dit les mots?

Τὰς εἶπον.

Je les ai dits.

Μοὶ εἶπετε τὸν λόγον;

M'avez-vous dit le mot?

Σὰς εἶπον τὸν λόγον.

Je vous ai dit le mot.

Σὰς τὸν εἶπον.

Je vous l'ai dit.

Ὁ λόγος; ἡ λέξις.

Le mot.

Ἐκεῖνο.

Τοῦτο.

Σᾶς εἶπε τοῦτο (ἡ ἐκεῖνο);
Μοὶ εἶπε τοῦτο (ἡ ἐκεῖνο).
Σᾶς εἶπον τοῦτο (ἡ ἐκεῖνο);
Μοὶ εἶπετε τοῦτο (ἡ ἐκεῖνο).

Αὐτὸ, ἡ τό.

Μοὶ τὸ εἶπετε;
Σᾶς τὸ εἶπον.
Δὲν σᾶς τὸ εἶπον.
Σᾶς τὸ εἶπε;
Μοὶ τὸ εἶπε.
Δὲν μοὶ τὸ εἶπε.
Εἶπετε αὐτῷ τοῦτο;
Τὸ εἶπον εἰς αὐτόν (τοῦ τὸ εἶπα.)
Ἵμεῖς τὸ εἶπετε εἰς αὐτόν.
Τὸ εἶπεν εἰς αὐτόν.
Τὸ εἶπετε εἰς αὐτούς;
Τὸ εἶπα εἰς αὐτούς.
Ὁμιλήσατε μετὰ τῶν ἀνθρώπων
(εἰς τοὺς ἀνθρώπους);
Ὁμίλησα εἰς αὐτούς.
Εἰς τίνα(μετὰ τίνος) ὠμιλήσατε;

Cela.

Ceci.

Vous a-t-il dit cela?
Il m'a dit cela.
Vous ai-je dit cela?
Vous m'avez dit cela.

Le.

Me l'avez-vous dit?
Je vous l'ai dit.
Je ne vous l'ai pas dit.
Vous l'a-t-il dit?
Il me l'a dit.
Il ne me l'a pas dit.
Lui avez-vous dit cela?
Je le lui ai dit.
Vous le lui avez dit.
Il le lui a dit.
Le leur avez-vous dit?
Je le leur ai dit.
Avez-vous parlé aux hommes?
Je leur ai parlé.
A qui avez-vous parlé?

Παρ. Α'. Ἡ ἀντωνυμία *le* ἐπέχει τόπον οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπιθέτου ἢ καὶ δλοκλήρου λόγου· καὶ δὲν συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ἡγούμενον εἰς ὃ ἀναφέρεται, ἀλλὰ μένει ἀμετάβητος. Ἐπεται δὲ τοῦ *aussi—que*.

Εἴσθε ὁ ἀδελφὸς τοῦ φίλου μου; Êtes-vous le frère de mon ami?
Εἰμαι. Je le suis.
Εἴσθε πλούσιος; Êtes-vous riche?
Δὲν εἰμαι. Je ne le suis pas.
Εἶναι σοφός; Est-il savant?
Εἶναι. Il l'est.
Δὲν εἶναι. Il ne l'est pas.
Εἶναι οἱ γείτονές μας τόσοι πτωχοὶ ὅσον λέγουσιν; Nos voisins sont-ils aussi pauvres qu'ils le disent?

Εἶναι.	Ils le sont.
Ἵππῆγεν ὁ ἀδελφός σας προχθές	Votre frère est-il allé au bal
εἰς τὸν χορόν;	avant-hier?
Δὲν τὸ εἰξεύρω, ἦ, τὸ ἀγνοῶ.	Je ne le sais pas ἢ je l'ignore.
Εἴσθε ἀσθενής;	Êtes-vous malade?
Εἶμαι.	Je le suis.
Εἴσθε ἀδελφοί;	Êtes-vous frères?
Εἴμεθα.	Nous le sommes.
Εἴσθε μήτηρ;	Êtes-vous mère?
Εἶμαι.	Je le suis

Παρ. Β'. Συμφωνεῖ δὲ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ἡγούμενον οὐσιαστ. ἢ ἐπίθ. εἰς ὃ ἀναφέρεται, ὅταν τοῦτο ἐκφέρεται ἐνάρθρως.

Εἴσθαι ὑμεῖς οἱ ἀδελφοί;	Êtes-vous les frères?
Ἵμεῖς εἴμεθα.	Nous les sommes.
Εἴσθε ὑμεῖς ἡ ἀσθενής;	Êtes-vous la malade?
Ἐγὼ εἰμί.	Je la suis.
Εἴσθε ὑμεῖς ἡ μήτηρ;	Êtes-vous la mère?
Ἐγὼ εἰμί.	Je la suis.
Εἴσθε ὑμεῖς τὰ τέκνα;	Êtes-vous les enfants?
Ἵμεῖς εἴμεθα.	Nous les sommes.

Γράφειν.

Ποῖα γραμμάτια ἐγράψατε;	Quels billets avez-vous écrits?
Ἐγραψα ταῦτα.	J'ai écrit ceux-ci.
Ποῖας λέξεις ἔγραψεν;	Quel mots a-t-il écrit?
Ἐγραψεν ἐκείνας, ἃς βλέπετε.	Il a écrit ceux que vous voyez.

Πίνειν.

Ὁρᾶν, βλέπειν.	Boire*, bu, Παθ. μετ.
Ἀναγινώσκειν.	Voir*, vu, » »
Γινώσκειν, γνωρίζειν.	Lire*, lu, » »
Ποίους ἀνθρώπους εἶδετε;	Connaitre*, connu. »
Εἶδον ἐκείνους.	Quels hommes avez-vous vus?
Ποῖα βιβλία ἀνεγνώσατε;	J'ai vu ceux-là.
Ἀνέγνωσα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα μοι	Quels livres avez-vous lus?
ἐδανείσατε.	J'ai lu ceux que vous m'avez prêtés.
Ἐγνωρίσατε τοὺς ἀνθρώπους τούτους;	Avez-vous connu ces hommes?

Δὲν τοὺς ἐγνώρισα.

Εἶδετε ναύτας;

Εἶδον.

Δὲν εἶδον.

Je ne les ai pas connus.

Avez-vous vu des matelots?

J'en ai vu.

Je n'en ai pas vu. (Ὁρα Μαθ.

ΑΒ'. Παρ. Γ'.)

Ὁνομάζειν, καλεῖν.

Ῥίπτειν, ἀπορρίπτειν.

Ἐμὲ καλεῖτε;

Ἦμᾶς καλῶ.

Appeler 1.

Jeter. 1.

M'appellez-vous?

Je vous appelle.

Παρ. Γ'. Εἰς τὰ λήγοντα εἰς *eler* καὶ *eter*, ὡς *appeler*, καλεῖν, *jeter*, ῥίπτειν τὸ χαρακτηριστικὸν *l* ἢ *l* διπλασιάζεται εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς μετ' αὐτὸ ἔπεται *e* ἄφωνον. Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαίρεσιν ποιεῖ τὸ ῥῆμα *acheter* ἀγοράζειν, καὶ *ra-cheter* ἐξαγοράζειν. (Ὁρα Παρ.τ. Β. καὶ ὑπόσημ. 1. Μαθ. ΚΕ'.

Τίς με καλεῖ;

Ὁ πατὴρ ὑμῶν σᾶς καλεῖ.

Ἐκαλέσατε τοὺς ἀνθρώπους;

Τοὺς ἐκάλεσα.

Ῥίπτετε τὰ χρήματά σας;

Δὲν τὰ ρίπτω.

Τίς ρίπτει τὰ βιβλία του;

Ἐρρίψατε τί;

Ἐρρίψα τὰς χειρίδας μου.

Τὰς ἐρρίψατε;

Qui m'appelle?

Votre père vous appelle.

Avez-vous appelé les hommes?

Je les ai appelés.

Jetez-vous votre argent?

Je ne les jette pas.

Qui jette ses livres?

Avez-vous jeté quelque chose?

J'ai jeté mes gants.

Les avez-vous jetés?

ΘΕΜΑ. 404.

Ἔχετε τί νὰ κάμητε;—Οὐδὲν ἔχω νὰ κάμω.—Τί ἔκαμες;—
Δὲν ἔκαμα τίποτε.—Ἐκαμα τί;—Κάτι ἐκάματε.—Τί ἔκαμα;—
Ἐσχίσατε τὰ βιβλία μου.—Τί ἔκαμαν τὰ τέκνα σας;—Ἐσχισαν
τὰ ἐνδύματά των.—Τί ἐκάμαμεν;—Ἦμεῖς δὲν ἐκάμετε τίποτε,
ἀλλ' οἱ ἀδελφοί σας ἔκαυσαν τὰ ὠρεῖα μολυβδοκόνδυλά μου.—
Ἐκαμεν ἥδη ὁ ράπτης τὸ φόρεμά σας;—Δὲν τὸ ἔκαμεν εἰσέτι.—
Ἐκαμεν ὁ σκυτοτόμος ὑμῶν τὰ πέδιλά σας;—Τὰ ἔκαμεν ἥδη.—
Ἐκάματε ἐνίοτε πῖλον;—Ποτὲ δὲν ἔκαμα.—Οἱ γείτονές σας ἔκα-
μάν ποτε βιβλία;—Ἐκαμαν ἄλλοτε.—Πόσα ἐνδύματα ἔκαμεν ὁ
ράπτης σας;—Ἐκαμεν εἴκοσιν ἢ τριάκοντα.—Ἐκαμε καλὰ ἢ ἄ-
σχημα (mauvais) ἐνδύματα;—Ἐκαμε καλὰ τε καὶ ἄσχημα.—

Ἐφόρυσεν ὁ πατήρ σας τὸ φόρεμά του;—Δὲν τὸ ἐφόρυσεν εἰσέτι, ἀλλ' ἤδη τὸ φορεῖ (*il va le mettre*).—Ἐφόρυσεν ὁ ἀδελφός σας τὰ πέδιλά του;—Τὰ ἐφόρυσεν.—Ἐφόρυσαν οἱ γείτονές σας τὰ (*leurs*) πέδιλά των ἢ τὰς περικνημίδας των;—Οὔτε ταύτας ἐφόρυσαν οὐτ' ἐκεῖνα (*ni ceux-ci ni ceux-là*).—Τί ἐβγαλεν ὁ ἱατρός;—Οὐδὲν ἐβγαλε.—Τί ἐβγάλατε;—Ἐβγάλα τὸν μέγαν πῖλόν μου.—Ἐβγάλαν τὰ τέκνα σας τὰς χειρίδας των;—Τὰς ἐβγάλαν.—Πότε ἔγεινεν ὁ χορός;—Ἐγεινε προχθές.—Τίς σᾶς εἶπε τοῦτο;—Ὁ ὑπηρέτης μου μοι τὸ εἶπε.—Τί σᾶς εἶπεν ὁ ἀδελφός σας;—Οὐδὲν μοι εἶπε.—Σᾶς εἶπα τοῦτο;—Δὲν μοι τὸ εἶπετε.—Σᾶς τὸ εἶπε;—Μοι τὸ εἶπε.—Τίς τὸ εἶπεν εἰς τὸν γείτονά σας;—Οἱ Ἀγγλοὶ τὸ εἶπον εἰς αὐτόν.—Τὸ εἶπον εἰς τοὺς Γάλλους;—Τὸ εἶπαν εἰς αὐτούς.—Τίς σᾶς τὸ εἶπεν;—Ὁ υἱός σας μοι τὸ εἶπε.—Σᾶς τὸ εἶπε;—Μοι τὸ εἶπε.—Θέλετε νὰ εἴπητε τοῦτο εἰς τοὺς φίλους σας;—Θέλω νὰ τοῖς τὸ εἶπω.

ΘΕΜΑ 405.

Εἰσθε ὁ ἀδελφός τοῦ νέου τούτου;—Εἶμαι.—Ὁ νέος οὗτος εἶναι υἱός σας —Εἶναι.—Εἶναι οἱ φίλοι τῶσον πλούσιοι ὅσον λέγουσιν;—Εἶναι.—Εἶναι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι τῶσον σοφοὶ ὅσον λέγουσιν;—Δὲν εἶναι.—Σαρώνετε συχνὰ τὴν ἀποθήκην;—Τὴν σαρώνω ὅσον εἰμπορῶ συχνὰ (*aussi souvent que je le puis*).—Ἐχει ὁ γείτων ὑμῶν ἀρκετὰ χρήματα διὰ ν' ἀγοράσῃ ἄνθρακας;—Δὲν εἰξεύρω.—Ὁ ἀδελφός σας ἦτά χθές εἰς τὸν χορόν;—Δὲν τὸ εἰξεύρω.—Υπῆγεν ὁ μάγειρός σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν ὑπῆγεν.—Εἶναι ἀσθενής;—Εἶναι.—Εἶμαι ἀσθενής;—Δὲν εἰσθε.—Εἰσθε τῶσον ὑψηλὸς (*grand*) ὅσον ἐγώ;—Εἶμαι.—Εἰσθε κουρασμένός ὅσον ὁ ἀδελφός σας;—Εἶμαι περισσότερον ἐκείνου.—Ἐγράψατε γραμματίον;—Δὲν ἔγραψα γραμματίον, ἀλλ' (*mais j' ai écrit*) ἔγραψα θέμα.—Τί ἔγραψαν οἱ ἀδελφοί σας;—Ἐγράψαν τὰ θέματά των.—Πότε τὰ ἔγραψαν;—Τὰ ἔγραψαν χθές.—Ἐγράψατε τὰ θέματά σας;—Τὰ ἔγραψα.—Ἐγραψεν ὁ φίλος σας τὰ ἰδικά του;—Δὲν τὰ ἔγραψεν εἰσέτι.—Ποῖα θέματα ἔγραψεν ὁ μικρὸς ἀδελφός σας;—Ἐγραψε τὰ ἰδικά του.—Ὡμίλησατε εἰς τὸν ἀδελφόν μου;—Τῷ (ἢ τὸν) ὠμίλησα.—Πότε τῷ ὠμίλησατε;—Τῷ ὠμίλησα (*je lui ai parlé*) προχθές.—Ποσάκις ὠμίλησατε εἰς τὸν πλοίαρχον;—Τῷ ὠμίλησα πολλάκις.—Ὡμίλησατε πολλάκις εἰς τὸν υἱόν του;—Τὸν ὠμίλησα συχνάκις.—Εἰς ποίους ἀνθρώπους ὠμίλησεν ὁ φίλος σας;—Ὡμίλησεν εἰς τούτους καὶ εἰς ἐκείνους.

Ὁμιλήσατε εἰς τοὺς Ῥώσους;—Τοῖς ὠμίλησα.—Σὰς ὠμίλησαν ποτε οἱ Ἀγγλοι;—Μοὶ ὠμίλησαν.—Τί σὰς εἶπεν ὁ Γερμανός;—Μοὶ εἶπε τὰς λέξεις.—Ποίας λέξεις σὰς εἶπε;—Μοὶ εἶπε τὰς λέξεις ταύτας.—Τί ἔχετε νὰ μοὶ εἴπητε;—Ἐγὼ νὰ σὰς εἴπω λέξεις τινάς.—Ποῖα θέματα ἔγραψεν ὁ φίλος σας;—Ἐγραψεν ἐκεῖνα.—Ποίους ἀνθρώπους εἶδετε εἰς τὴν ἀγοράν;—Εἶδον τούτους.—Ποῖα βιβλία ἀνέγνωσαν τὰ τέκνα σας;—Ἀνέγνωσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοῖς ἐδανείσατε.—Εἶδετε τούτους τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἐκείνους;—Δὲν εἶδον οὔτε τούτους οὔτ'ἐκείνους.—Ποίους ἀνθρώπους εἶδετε;—Εἶδον ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους (auxquels) ὠμιλήσατε.—Ἐγνώρισατε τοὺς ἀνθρώπους τούτους;—Τοὺς ἐγνώρισα.—Ποίους παῖδας ἐγνώρισεν ὁ ἀδελφός σας;—Ἐγνώρισε τοὺς (ceux) τοῦ ἐμπόρου μας.—Ἐγνώρισα τοὺς Γάλλους τούτους;—Δὲν τοὺς ἐγνώρισατε.—Ποῖον οἶνον ἔπιεν ὁ ὑπηρέτης σας;—Ἐπὶ τὸν ἰδικόν μου.—Εἶδετε τοὺς ἀδελφούς μου;—Τοὺς εἶδον.—Ποῦ τοὺς εἶδετε;—Τοὺς εἶδον εἰς τὴν οἰκίαν των (chez eux).—Εἶδετέ ποτε τοὺς Ἕλληνας;—Οὐδέποτε εἶδόν τινας. (Ὁρ. Παραπ. Γ. Μαθ. ΔΒ'.)—Εἶδεν (en) ὁ πατὴρ σας;—Εἶδεν ἐνίοτε.—Μὲ καλεῖτε;—Σὰς καλῶ.—Τίς καλεῖ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν;—Ὁ πατὴρ μου τὸν καλεῖ.—Καλεῖτε τινά;—Οὐδένα καλῶ.—Ἐρρίψατε τὸν πῖλόν σας.—Δὲν τὸν ἔρριψα.—Ῥίπτει τί ὁ πατὴρ σας;—Ῥίπτει τὰ γραμματία τὰ ὁποῖα λαμβάνει.—Ἐρρίψατε τὰ μολυβδοκόνδυλά σας;—Δὲν τὰ ἔρριψα;—Ῥίπτει τὸ βιβλίον σου;—Δὲν τὸ ρίπτω, τὸ χρειάζομαι (Μαθ. ΚΓ'.) ἵνα (pour) σπουδάσω τὴν Γαλλικὴν.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Trente-quatrième Leçon.

Σθεννύναι (σβεΐνειν).	Ἀπαρέμφατος	Παθ. Μετ.
Ἀνοίγειν.	Éteindre*, 4.	éteint.
Ὀδηγεῖν.	Ouvrir*, 2.	ouvert.
Λαμβάνειν.	Conduire*, 4.	conduit.
Πιστεύειν.	Prendre*, 4.	pris.
Δύνασθαι.	Croire*, 4.	cru.
Εἰξεύρειν (γινώσκειν).	Pouvoir*, 3.	pu.
Θέλειν (βούλεσθαι).	Savoir*, 3.	su.
	Vouloir*, 3.	voulu.

Περὶ τῶν οὐδετέρων ῥημάτων.

Verbes neutres.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν οὐδετέρων ῥημάτων κατ'οὐδὲν διαφέρει τοῦ τῶν ἐνεργητικῶν· ἀλλ' ἐνῷ ταῦτα προσλαμβάνουσιν εἰς τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους τὸ βοηθητ. ῥῆμα *avoir*, ἔχειν, ἐκ τῶν οὐδετέρων τὰ πλείστα προσλαμβάνουσι τὸ βοηθητ. ῥῆμα *être*, εἶναι· ἄλλα δὲ πάλιν ὅτε μὲν προσλαμβάνουσι τὸ *avoir*, ὅτε δὲ τὸ *être*, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν σημαινομένην κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν. Πρέπει δὲ ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν συνθέτων χρόνων τῶν προσλαμβανόντων τὸ βοηθητ. ῥῆμα *être*, νὰ συμφωνῇ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου. Λογίζονται δὲ οὐδέτερα παρὰ Γάλλοις πάντα τὰ μὴ συντασσόμενα αἰτιατικῇ ῥήματα. Ἐκ τῶν οὐδετέρων ὅσα σχηματίζονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ *être* σημειωθήσονται πάντοτε.

Ἀναχωρεῖν.	Partir*, 2.	parti.
Ἐξέρχασθαι.	Sortir*, 2.	sorti.
Ἐρχεσθαι.	Venir*, 2.	venu.
Ἀνεχώρησεν ὁ πατήρ σας;	Votre père est-il parti?	
Ἀνεχώρησαν οἱ φίλοι σας;	Vos amis sont-ils partis?	
Δὲν ἀνεχώρησαν εἰσέτι.	Ils ne sont pas encore partis.	
Πότε ἐξῆλθον οἱ ἀδελφοί σας;	Quand vos frères sont-ils sortis?	

Ἐξῆλθον εἰς τὰς δέκα.	Ils sont sortis à dix heures.
Ἦλθον οἱ ἄνθρωποι εἰς τοῦ πα- τρός σας;	Les hommes sont-ils venus chez votre père?
Ἦλθον παρ' αὐτῷ.	Ils son venus chez lui, ἢ ils y sont venus.
Ποῖα πυρὰ ἐσθύσατε;	Quels feux avez-vous éteints?
Ποῖας ἀποθήκας ἡνοίξατε;	Quels magasins avez-vous ouverts?
Τοὺς ὠδηγήσατε εἰς τὰς ἀπο- θήκας;	Les avez-vous conduits aux magasins?
Τοὺς ὠδήγησα (ἐκεῖ).	Je les y ai conduits.
Ποῖα βιβλία ἐλάβετε (ἐπήρατε);	Quels livres avez-vous pris?
Πόσα γραμμάτια ἐλάβετε;	Combien de billets avez-vous reçus?
Ἐλαβα ἓν μόνον.	Je n'en ai reçu qu'un.

Ἐπὶ (ἐπάνω)	Sur (πρόθεις).
Ἐπὶ τοῦ βάνου (τοῦ θρανίου).	Sur le banc.
Τὸ βάνον, τὸ θρανίον.	Le banc.
Ἄνω, ἐπάνω	Dessus (ἐπίρρημα).
ὑπὸ (ὑποκάτω.)	Sous (πρόθεις).
ὑπὸ τὸ θρανίον.	Sous le banc.
Κάτω, ὑποκάτω.	Dessous (ἐπίρρημα).

Παρ' Α'. Τῷ dessus καὶ dessous χρώμεθα καὶ ὡς προθέσεις ἐπὶ καὶ ὑπὸ 1) ἐν φράσεσι καθ' ἃς ἀμφότεραι ἔχουσι τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον, οἷον' ils ne sont ni dessous ni dessus la table, δὲν ὑπάρχουσιν οὔτε ὑπὸ, οὔτε ἐπὶ τῆς πρᾶξεως καὶ 2) ὅτε προηγείται αὐτῶν ἡ πρόθεσις à ἢ de οἷον' j'ai tiré cela de dessous le lit, ἔσυρον τοῦτο ὑπὸ (ὑποκάτω ἀπὸ) τὴν κλίνην il a été ceci de dessous la chaise, ἔλαβε τοῦτο ὑπεράνωθεν τῆς ἔδρας.

Ποῦ εἶναι ὁ πῖλός μου;	Où est mon chapeau?
Εἶναι ἐπὶ τοῦ θρανίου.	Il est sur le banc.
Εἶναι αἱ χειρὶδες μου ἐπὶ τοῦ θρανίου;	Mes gants sont-ils sur le blanc?
Εἰσὶν (ἐπ' αὐτοῦ) ἐπάνω.	Ils y sont. (Ils sont dessus).
Εἰσὶν ὑποκάτω.	Ils sont dessous.

Μαυθάνετε ν' αναγινώσκετε;	Apprenez-vous à lire? (1).
Μαυθάνω.	Je l'apprends.
Μαυθάνω νά γράφω.	J'apprends à écrire.
Έμαθετε νά όμιλήτε;	Avez-vous appris à pa
Έμαθον.	Je l'ai appris.
Έντός τής άποθήκης.	Dans le magasin.
Έντός τής θερμάστρας.	Daus le poêle.
Έσω, έντός (μέσα).	Dedans, y.
Παρ. Β'. Χρώμεθα επίσης τῷ dedans ὡς πρόθεσιν, ὁμοίως τοῦ dessus καὶ dessous, ὅρα Παρατ. Α'.	
Ἡ θερμάστρα.	Le poêle.
Πλύνειν.	Laver. 1.
Διορθοῦσθαι, δίδειν νά διορθώ- σου.	Ἀπαρέμ. Πρὸς. Μετ. Faire raccom- fait raccom- moder, moder.
Δίδειν νά πλύνουν.	Faire laver, fait laver.
Ποιῖσθαι, δίδειν νά κάμουν.	Faire faire, fait faire.
Σαρόνειν (διὰ μέσου ἄλλου).	Faire balayer, fait balayer.
Πωλεῖν » »	Faire vendre, fait vendre.
Διορθώνειν τὸ ἔνδυμα. »	Faire raccommoder l'habit.
Διορθώνειν αὐτό. »	Le faire raccommoder.
Διορθώνειν αὐτά. »	Les faire raccommoder.
Διορθώνειν τινὰ ἐξ αὐτῶν.	En faire raccommoder.
Κάμνετε (παραγγέλλετε) ἔνδυμα;	Faites-vous faire un habit?
Κάμνω ἐν (δι' ἄλλου).	J'en fais faire un.
Έλαμα ἐν (δι' ἄλλου).	J'en ai fait faire un.
Έδιορθώσατε (διὰ τοῦ ράπτου δηλ.) τὸ ἔνδυμά σας;	Avez-vous fait raccommoder votre habit?
Τὸ ἐδιόρθωσα.	Je l'ai fait raccommoder.
Δὲν τὸ ἐδιόρθωσα.	Je ne l'ai pas fait raccommoder.
Έδосα τὰ πεδιλά μου πρὸς διόρ- θωσιν.	J'ai fait raccommoder mes souliers.
Τὰ ἐδιόρθωσα (διὰ τοῦ σκυτο- τόμου).	Je les ai fait raccommoder.

(1) Ἡ ἐπομένη τοῦ apprendre, μαυθάνειν, ἀπαρέμματος λαμβάνει τὴν πρό- θεσιν ἀ πρὸ αὐτῆς.

Τὰ διάμεσα ῥήματα τῆς γαλλικῆς γίνονται διὰ τῆς ἐκτεθείσης περιφράσεως, ἥτις παρ' ἡμῶν ἐξηγεῖται δι' ἑνὸς μόνου ῥήματος.

<i>Μάσσειν, ἀπομάσσειν, σπογ- γίζειν.</i>	<i>Essuyer. 1. ("Ορα Παρ. Γ'. Μαθ. ΚΔ'.)</i>
Δὲν εἶδετε τὸ βιβλίον μου;	N'avez-vous pas vu mon livre?
Τὸ εἶδα.	Je l'ai vu.

<i>Πότε; Ποῦ;</i>	<i>Quand? Où?</i>
Πότε εἶδετε τὸν ἀδελφόν μου;	Quand avez-vous vu mon frère?
Τὸν εἶδον προχθές.	Je l'ai vu avant hier.
Ποῦ τὸν εἶδετε;	Où l'avez-vous vu?
Τὸν εἶδον εἰς τὸ θέατρον.	Je l'ai vu au théâtre.

Σημ. Τὸ ἐν παρενθέσει Δ ἐν τοῖς ἐξῆς θέμασι δηλοῖ τὸ διάμεσον ῥήμα.

ΘΕΜΑ 107.

Ποῦ ὑπῆγαν οἱ ἀδελφοί σας;—Ὑπῆγαν εἰς τὸ θέατρον.—Ἄνεχώρησαν οἱ φίλοι σας;—Δὲν ἀνεχώρησαν (partir*) εἰσέτι.—Πότε ἀναχωροῦσι;—Τοῦτο τὸ ἐσπέρας.—Εἰς ποῖαν ὥραν;—Εἰς τὰς ἐννέα καὶ ἡμίσειαν.—Πότε ἦλθον εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σας οἱ παῖδες τῶν Γάλλων;—Ἦλθον χθὲς εἰς αὐτόν.—Ἦλθον καὶ (aussi) οἱ φίλοι τῶν (leurs amis);—Ἦλθον καὶ αὐτοί.—Ἦλθε τις εἰς τὴν οἰκίαν τῶν Ἀγγλῶν;—Οἱ Γάλλοι ἦλθον εἰς αὐτούς.—Πότε ἐπίτετε οἶνον;—Ἐπὶόν τινα χθὲς καὶ σήμερον.—Ἐκόμισεν ὁ ὑπηρέτης τὸ γραμματίον μου;—Τὸ ἐκόμισε.—Ποῦ τὸ ἐκόμισε;—Τὸ ἐκόμισεν εἰς τοὺς φίλους σας.—Ποῖα γραμμάτια ἐφέρατε;—Ἐφερα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια μοι ἐδώσατε νὰ φέρω.—Πρὸς τίνα τὰ ἐφέρατε;—Τὰ ἔφερα εἰς τὸν πατέρα σας.—Ποῖα βιβλία ἐπῆρεν ὁ ὑπηρέτης σας;—Ἐπῆρεν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὲν ἀναγινώσκατε.—Ἦνοιξαν οἱ ἔμποροί σας τὰς ἀποθήκας τῶν;—Τὰς ἦνοιξαν.—Ποῖας ἀποθήκας ἦνοιξαν;—Ἦνοιξαν ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας εἶδατε.—Πότε τὰς ἦνοιξαν;—Τὰς ἦνοιξαν σήμερον.—Ὡδηγήσατε τοὺς ξένους εἰς τὴν ἀποθήκην;—Τοὺς ὠδήγησα.—Ποῖα πυρὰ ἔσβεσαν οἱ ἄνθρωποι;—Ἐσβεσαν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια παρετηρήσατε (aperçus).—Ἐλάβετε γραμμάτια;—Ἐλάβομέν τινα.—Πόσα γραμμάτια ἐλάβετε;—Ἐλάβον ἓν μόνον, ἀλλ' (mais) ὁ ἀδελφός μου ἔλαβε περισσότερα ἀπὸ ἐμέ· ἔλαβεν ἕξ.

Ποῦ εἶναι τὸ ἐνδυμὰ μου;—Εἶναι ἐπὶ τοῦ θρανίου.—Εἶναι τὰ πέδιλά μου ἐπὶ τοῦ θρανίου.—Εἶναι ὑποκάτω.—Εἶναι οἱ ἀνθρακες ὑπὸ τὸ θρανίον;—Εἶναι (il est) ἐντὸς τῆς θερμάστρας.—Ἐβάλετε ξύλα ἐντὸς τῆς θερμάστρας;—Ἐβάλα (j' y en ai mis) τινά.—Κρυόνετε;—Δὲν κρυώνω.—Τὸ ξύλον, τὸ ὁποῖον εἶδον, εἶναι ἐντὸς τῆς θερμάστρας;—Εἶναι.—Εἶναι τὰ χαρτιά μου ἐπὶ τῆς θερμάστρας;—Εἶναι μέσα.—Δὲν ἐφοβήθης (n' as-tu pas eu peur) νὰ καύσης τὰ χαρτιά μου;—Δὲν ἐφοβήθην νὰ τὰ καύσω.—Ἐστείλατε τὸν παῖδά σας εἰς τὴν ἀγοράν;—Τὸν ἔστειλα.—Πότε τὸν ἐστείλατε;—Σήμερον τὸ πρωῒ.—Ἐγράψατε εἰς τὸν πατέρα σας;—Τῷ ἔγραψα.—Σὰς ἀπεκρίθη;—Δὲν μοι ἀπεκρίθη εἰσέτι.—Σκουπίζετε (Δ) τὸ πάτωμά σας;—Τὸ σκουπίζω (Δ).—Ἐσκουπίζετε (Δ) τὸ γραφεῖόν σας;—Δὲν ἐσκούπισα (Δ) εἰσέτι, ἀλλὰ διαλογίζομαι νὰ τὸ σκουπίσω (Δ) σήμερον.—Ἐσφογγίζετε τοὺς πόδας σας;—Τοὺς ἐσφογγίσα.—Ποῦ ἐσφογγίζετε τοὺς πόδας σας;—Τοὺς ἐσφογγίσα εἰς τὸν (au) τάπητα.—Ἐσφογγίζετε (Δ) τὰ ὑφαντικά σας;—Τὰ ἐσφογγίσα (Δ).—Τί σφογγίζει ὁ ὑπηρέτης σας;—Σφογγίζει τὰ μαχαίρια.—Ἐγράφατέ ποτε εἰς τὸν ἱατρόν;—Ποτὲ δὲν τῷ ἔγραψα.—Σὰς ἔγραψε καμμίαν φορὰν;—Μοι ἔγραψε πολλάκις.—Τί σὰς ἔγραψε;—Μοι ἔγραψε κάτι.—Ποσάκις σὰς ἔγραψαν οἱ φίλοι σας;—Μοι ἔγραψαν περισσότερον ἀπὸ εἴκοσι φοράς.—Εἶδετε τοὺς υἱούς μου;—Ποτὲ δὲν τοὺς εἶδον.

Εἶδτέ ποτε Ἕλληνας;—Οὐδέποτε εἶδον τινὰς (Μάθ. ΚΒ'. Παρ. Γ').—Εἶδετε ἥδη Σύριον;—Εἶδον ἥδη ἕνα.—Ποῦ τὸν εἶδετε;—Εἰς τὸ θέατρον.—Ἐδώσατε τὸ βιβλίον εἰς τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸ ἔδωσα εἰς αὐτόν.—Ἐδώσατε χρήματα εἰς τὸν ἔμπορον;—Τῷ ἔδωσά τινα.—Πόσα τῷ ἔδώσατε;—Τῷ ἔδωσα δεκατέσσαρα τάλληρα.—Ἐδώσατε χρυσὰς ταινίας εἰς τὰ τέκνα τῶν γειτόνων μας;—Τοῖς ἔδωσα.—Θέλεις νὰ μοι δώσης οἶνον;—Σὰς ἔδωκα ἥδη.—Πότε μοι ἔδωσες;—Σὰς ἔδωσα ἄλλοτε.—Θέλεις νὰ μοι δώσης τώρα;—Δὲν δύναμαι τώρα νὰ σὰς δώσω, δὲν ἔχω.—Σὰς ἐδάνεισεν ὁ Ἀμερικανὸς χρήματα;—Μοι ἐδάνεισέ τινα.—Σὰς ἐδάνεισε πολλάκις;—Μοι ἐδάνεισεν ἑνὶς.—Σὰς ἐδάνεισέ ποτε ὁ Ἰταλὸς χρήματα;—Ποτὲ δὲν μοι ἐδάνεισεν.—Εἶναι πτωχός;—Δὲν εἶναι

πτώχους, εἶναι πλουσιώτερος ἀπὸ ὑμᾶς.—Μοὶ δανεῖζετε (voulez-vous me prêter) ἔν τάλληρον;—Σὰς δανεῖζω δύο.—Ἦλθεν ὁ παῖς ὑμῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐμοῦ (chez le mien);—Ἦλθεν εἰς αὐτόν.—Πότε;—Σήμερον τὸ πρῶτον.—Εἰς ποῖαν ὥραν;—Ἐνωρίς.—Ἦλθεν ἐνωρίτερα ἐμοῦ;—Ἦλθεν ἐνωρίτερα ὑμῶν.—Εἰς ποῖαν ὥραν ἔλθετε;—Ἦλθον εἰς τὰς πέντε καὶ ἡμίσειαν.

ΘΕΜΑ 440.

Ἐγείνεν ἡ συναυλία;—Ἐγείνεν (il a eu lieu).—Ἐγείνεν ἀργά;—Ἐγείνεν ἐνωρίς.—Εἰς ποῖαν ὥραν;—Τὴν δωδεκάτην ὥραν.—Εἰς ποῖαν ὥραν ἔγινεν ὁ χορὸς;—Ἐγείνε τὸ μεσονύκτιον.—Μανθάνει ὁ ἀδελφός σας νὰ γράφῃ;—Μανθάνει.—Εἰξεύρει ν' ἀναγινώσκει (Μάθ. ΚΖ.);—Δὲν εἰξεύρει.—Γνωρίζετε τὸν Γάλλον, τὸν ὁποῖον γνωρίζω;—Δὲν γνωρίζω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον γνωρίζετε, ἀλλὰ γνωρίζω ἄλλον τινὰ (un autre).—Γνωρίζει ὁ φίλος σας τοὺς ἰδίους (les mêmes) ἐμπόρους, τοὺς ὁποῖους γνωρίζω;—Δὲν γνωρίζει τοὺς ἰδίους, ἀλλὰ γνωρίζει ἄλλους.—Ἐδιόρθωσατέ (Δ) ποτε τὸ ἐνδυμά σας;—Τὸ ἐδιόρθωσα (Δ) ἐνίοτε.—Ἐδιόρθωσες (Δ) ἤδη τὰ πέδιλά σου;—Δὲν τὰ ἐδιόρθωσα (Δ) εἰσέτι.—Ἐδιόρθωσεν (Δ) (ravauder) ἐνίοτε ὁ ἀδελφός σας τὰς περικνημίδας του;—Τὰς ἐδιόρθωσε (Δ) πολλάκις.—Ἐδιόρθωσες (Δ) τὸν πῖλόν σου ἢ τὸ πέδιλόν σου;—Δὲν ἐδιόρθωσα (Δ) οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο.—Ἐπλόνατε (Δ) τὰς (vos) περικνημίδας σας ἢ τὰς χειρίδας σας;—Δὲν ἐπλόνα οὔτε τὰς μὲν οὔτε τὰς δέ.—Ἐκαμε (Δ) τί ὁ πατήρ σας;—Οὐδὲν ἔκαμεν (Δ).—Ἐζήτησατε τὰς χειρίδας μου;—Τὰς ἐζήτησα.—Ποῦ τὰς ἐζήτησατε;—Τὰς ἐζήτησα ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ τὰς εὔρον ὑποκάτω.—Ἡύρετε τὰ γραμματιά μου ἐντὸς τῆς θερμάστρας;—Τὰ εὔρον ἐντὸς.—Ἡύρετε τὰς περικνημίδας μου ὑπὸ τὴν κλίνην;—Τὰς εὔρον ἐπάνω.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Trente cinquième Leçon.

Ἐπισχεῖσθαι (ἐπαρχεσθαι). Promettre* 4, promis (λαμβάνει de πρὸ τῆς ἀπαρεμφ.)

Δημόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Marthάνειν.

Apprendre 4, appris.*

Παρ. Α'. Τὰ σύνθετα καὶ τὰ παράγωγα ῥήματα σχηματίζονται ὡς πρωτότυπα. Οὕτω τὸ ῥῆμα *promettre** σχηματίζεται ὡς τὸ *mettre**, τίθημι (Μαθ. Δ'. καὶ ΔΒ'). τὸ ῥῆμα *apprendre** ὡς τὸ *prendre** λαμβάνω. (Μαθ. ΚΣΤ'. ΛΔ').

Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ ἔλθητε;

Me promettez-vous de venir?

Σὰς τὸ ὑπόσχομαι.

Je vous le promets.

Τί ὑπεσχέθητε εἰς τὸν ἄνθρωπον;

Qu'avez-vous promis à l'homme?

Οὐδὲν τῷ ὑπεσχέθην.

Je ne lui ai rien promis.

Ἐμάθετέ ποτε τὴν Γαλλικὴν;

Avez-vous jamais appris le français?

Τὴν ἔμαθον ἄλλοτε.

Je l'ai appris autrefois.

Τρίβειν, φθείρειν (λύσειν).

User. 1.

Ἀπορρίπτειν, ἀρνεῖσθαι, ἀποποιεῖσθαι.

Refuser. 1. (λαμβάνει *de* πρὸ τῆς ἀπκρεμφάτου).

Συλλαβίζειν.

Épeler. 1. (Ὅρα Μαθ. ΔΓ'. Παρ. Γ.) (1).

Πῶς;

Comment?

Καλῶς.

Bien, (ἐπίρρ.)

Κακῶς.

Mal, »

Οὕτως.

Ainsi.

Μετρώς πῶς (ἔτσι κ' ἔτσι).

Comme cela.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

De cette manière.

Πῶς ἔγραψεν ὁ ἀδελφός σας τὸ θέμα του;

Comment votre frère a-t-il écrit son thème?

Τὸ ἔγραψε καλῶς.

Il l'a bien écrit.

Ξηραίνειν, στεγνώνειν.

Sécher. 1.

Βάλλετε τὸ ἔνδυμά σας νὰ στεγνώσῃ;

Mettez-vous votre habit à sécher?

Τὸ βάλλω νὰ στεγνώσῃ.

Je le mets à sécher.

Ποίᾳς ἡλικίας εἰσθε;

Quel âge avez-vous?

Πόσων ἐτῶν εἰσθε;

(1) Σχηματίζεται ὡς τὸ ῥῆμα *appeler*.

Εἶμαι δώδεκα ἐτῶν.	J'ai douze ans.
Ποίας ἡλικίας εἶναι ὁ ἀδελφός σας;	Quel âge votre frère a-t-il?
Πόσων ἐτῶν εἶναι ὁ ἀδελφός σας;	Et quel âge a votre frère?
Εἶναι δεκατριῶν ἐτῶν.	Il a treize ans.

Σχεδόν.	Presque. (2).
Εἶναι σχεδὸν δεκατεσσάρων ἐτῶν.	Il a presque quatorze ans.

Περίπου.	Environ.
Εἶμαι περίπου δεκαπέντε ἐτῶν.	J'ai environ quinze ans.

Σχεδόν, περί.	Près de.
Εἶναι σχεδὸν δεκαπέντε ἐτῶν, περὶ τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος.	Il a près de quinze ans.

Μόλις.	A peine.
Μόλις εἴσθε δεκαεπτὰ ἐτῶν.	Vous-avez à peine dix-sept ans

Ὁχι ἀκριβῶς	Pas tout-à-fait.
Δὲν εἶμαι ἀκριβῶς δεκαεἷς ἐτῶν.	Je n'ai pas tout-à-fait seize ans
Εἴσαι (μεγαλειότερος) πρεσβύτερος τοῦ ἀδελφοῦ σου;	Es-tu plus âgé que ton frère?
Εἶμαι νεώτερος ἐκείνου.	Je suis plus jeune que lui.
Προσθετικῶς (ἡλικιωμένος).	Agé

Ἔπαρχει, ἔχει, εἶναι.	Il y a.
Πόσα φράγκα εἶναι τὸ πᾶλλον;	Combien de francs y a-t-il dans un écu?
Τρία.	Trois.
Πέντε ἑκατοστὰ εἶναι ἓν σολδίων.	Il y a cinq centimes dans un sou.
Εἴκοσι σολδία ἢ ἑκατὸν ἑκατοστὰ εἶναι ἓν φράγκον.	Il y a vingt sous ou cent centimes dans un franc.
Ἑκατόν.	Cent.

(2) Τὸ τελικὸν ε τοῦ presque ἐκθλίβεται μόνον πρὸ τῆς λέξεως ille, ὡς presque ille, χειρόνους, πρὸ παντὸς ἄλλου φωνήεντος δὲν ἐκθλίβεται. Cet ouvrage est presque achevé, τὸ σύγγραμμα τοῦτο σχεδὸν ἀπεπερατώθη. Mon habit est presque usé τὸ φόρεμά μου σχεδὸν ἐφθάρη.

Τὸ ἑκατοστὸν (τοῦ φράγκου).	Le centime.
³ Εἰρροεῖν, καταλαμβάνειν.	Comprendre* 4. Σχ. ὡς τὸ prendre* ("Ορ.Μαθ. ΚΣΤ' καὶ ΛΔ').
³ Ακούειν ἐννοεῖν.	Entendre. 4.
Προσμένειν, περιμένειν,	Attendre. 4.
³ Απολλύναι, χάνειν.	Perdre. 4.
Μὲ καταλαμβάνετε;	Me comprenez-vous?
Μὲ ἀκούετε; ἢ μ' ἐννοεῖτε;	M'entendez-vous?
Σᾶς καταλαμβάνω.	Je vous comprends.
Σᾶς ἀκούω ἢ σᾶς ἐννοῶ.	Je vous entends.
³ Εκαταλάβετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Avez-vous compris cet homme?
Τὸν ἐκατάλαβα.	Je l'ai compris.
Σᾶς ἀκούω, ἀλλὰ δὲν σᾶς ἐννοῶ.	Je vous entends, mais je ne vous comprends pas.
³ Ο κρότος, ἡ βοή, ὁ θόρυβος.	Le bruit.
³ Ο ἄνεμος.	Le vent.
³ Ἡ βοή τοῦ ἀνέμου.	Le bruit du vent.
³ Ακούετε τὴν βοήν τοῦ ἀνέμου;	Entendez-vous le bruit du vent?
Τὴν ἀκούω.	J' l'entends.
³ Γλαυτεῖν (γαυγίζειν).	Aboyer. 1. ("Ορ.Παρ.Γ. Μαθ. ΚΔ).
³ Υλακή (γαύγισμα).	L'aboiement.
³ Ἠκούσατε τὴν ὑλακὴν τῶν σκύλων;	Avez-vous entendu l'aboiement des chiens?
Τὴν ἤκουσα.	Je l'ai entendu.
Περιμένειν, προσμένειν τινὰ ἢ τι.	Attendre quelqu'un ou quelque chose.
Περιμένετε τὸν ἀδελφόν μου;	Attendez-vous mon frère?
Τὸν περιμένω.	Je l'attends.
Περιμένετε φίλους;	Attendez-vous des amis?
Περιμένω τινάς.	J'en attends quelques-uns.
Πόσα ἔχασεν ὁ ἀδελφός σας;	Combien votre frère a-t-il perdu?
³ Ἐχασε περίπου ἐν τάλληρον.	Il a perdu environ un écu.
³ Ἐχασα περισσώτερα ἀπὸ ἐκείνον.	J'ai perdu plus que lui.

Méreur, διαμέριον.

*Rester 1. (σχηματίζεται συγχό-
τερα διὰ τοῦ βοηθ. ῥήμ. être
ἢ τοῦ avoir.). (3).*

Ὁ εὐγενής.
Οἱ εὐγενεῖς.

*Le gentilhomme.
Les gentilshommes.*

*Παρ. Β'. Ὅταν λέξις τις ᾖναι σύνθετος ἐξ ἐπιθέτου καὶ οὐσια-
στικοῦ, καὶ τὰ δύο συνθετικά μέρη δέχονται τὸ σημεῖον τοῦ πλη-
θυντικοῦ, ἐκτὸς τοῦ ἐπιθέτου demi, ἡμισυς (Ὁρ. 10'. Μκθ.) καὶ
ἄλλα τινὰ σύνθετα(4).*

Χαρίεις, κομψοί, νόστιμοι.

Gentil.

Ποῦ ἔμεινεν ὁ εὐγενής;

Où le gentilhomme est-il resté?

Ἐμείνεν εἰς τὴν οἰκίαν.

Il est resté à la maison.

Ἐμείνατε μετ' αὐτοῦ;

Êtes-vous resté avec lui?

Σὺν, μετὰ (μαζὺ, μετ').

Avec.

ΘΕΜΑ 111.

*Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ ἔλθῃτε εἰς τὸν χορόν;—Σὰς τὸ ὑπόσχομαι.
—Σὰς ὑποσχέσθην τί;—Οὐδὲν μοὶ ὑποσχέσθητε.—Τί σὰς ὑποσχέσθην
ὁ πατήρ μου;—Μοὶ ὑποσχέσθην ἓν ὥρατον βιβλίον.—Τὸ ἐλάβετε;—
Ὅχι ἀκόμη.—Μοὶ δίδετε ὅ,τι (ce que) μοὶ ὑποσχέσθητε;—Σὰς
τὸ δίδω.—Ἐλαβεν ὁ φίλος σὰς πολλὰ χρήματα;—Σχεδὸν δὲν ἔ-
λαβε.—Πόσα ἔλαβεν;—Ἐλαβεν ἓν μόνον τάλληρον.—Πόσα χρή-
ματα ἐδώσατε εἰς τὸν υἱόν μου;—Τῷ ἔδωσα τριάκοντα φράγκα.
—Δὲν ὑποσχέσθητε εἰς αὐτὸν περισσώτερα;—Τῷ ἔδωκα ὅ,τι τῷ ὑπε-
σχέσθην (avais).—Ἐχετε γαλλικὰ χρήματα;—Ἐχω.—Τί χρή-
ματα ἔχετε;—Ἐχω φράγκα, σολδία καὶ ἑκατοστά.—Πόσα σολ-
δία εἶναι (y a-t-il) τὸ φράγκον;—Τὸ φράγκον εἶναι εἴκοσι σολδία.
—Ἐχετε ἑκατοστά;—Ἐχω τινά.—Πόσα ἑκατοστά εἶναι τὸ σολ-
δίων;—Εἶναι πέντε.—Καὶ πόσα εἶναι τὸ φράγκον;—Ἐκατόν.—Θέ-*

(3) Τὸ ῥήμα τοῦτο ὅταν μὲν σημαίνει τὸ κατοικεῖν, σχηματίζεται διὰ τοῦ avoir, ὅταν δὲ τὸ μένειν, διὰ τοῦ être. Οἶον. J'ai resté sept mois à Londres sans partir de ma chambre (Voltaire), ἔμεινα ἑπτὰ μῆνας εἰς Λονδίνον χω-
ρὶς νὰ ἐξέλθω τοῦ δωματίου μου. Je l'attendais à Paris, mais il est resté à
Lyon (Γαλλικὴ Ἀκαδημία), τὸν ἐπερίμενα εἰς Παρισίους, ἀλλ' ἔμεινεν εἰς
Λυόν. Cependant Télémaque était resté seul avec Mentor (Fénélon), ἐν
τούτοις ὁ Τηλέμαχος ἔμεινε μόνος μετὰ τοῦ Μέντορος.

(4) Ὡς un blanc seing, πληθ. des blanc seings, καὶ ἄλλα πολλὰ.

λατε νὰ μοι δανείσητε τὸ φόρεμά σας;—Θέλω νὰ σᾶς τὸ δανείσω, ἀλλ' εἶναι καταλυμένον (usé). — Τὰ πέδιλά σας εἶναι καταλυμένα (usés); — Δὲν εἶναι καταλυμένα. — Θέλετε νὰ τὰ δανείσητε εἰς τὸν ἀδελφόν μου; — Θέλω νὰ τὰ δανείσω εἰς αὐτόν. — Εἰς τίνα ἐδανείσατε τὸν πῖλόν σας; — Δὲν τὸν ἐδάνεισα, τὸν ἔδωσα εἰς τίνα. — Εἰς ποῖον τὸν ἔδωσατε; — Τὸν ἔδωσα εἰς πτωχόν τινα (à un pauvre).

ΘΕΜΑ 112.

Εἰξεύρει ἤδη ὁ μικρὸς ὕμῶν ἀδελφὸς νὰ συλλαβίζει; — Εἰξεύρει. — Συλλαβίζει καλῶς; — Συλλαβίζει καλῶς. — Πῶς ἐσυλλάβισα τὸ μικρὸν παιδίον σας; — Ἐσυλλάβισα μετρίως πῶς. — Πῶς ἔγραψαν τὰ τέκνα σας τὰ θέματά των; — Τὰ ἔγραψαν κακῶς. — Σᾶς ἐδά- νεισεν ὁ γείτων μου τὰς χειρίδας του; — Ἡρνήθη νὰ (de) μοι τὰς δανείσῃ. — Εἰξεύρετε τὴν Ἰσπανικὴν; — Τὴν εἰξεύρω. — Ὁμιλεῖ ὁ υἱός σας τὴν Ἰταλικὴν; — Τὴν ὁμιλεῖ καλῶς. — Πῶς ὁμιλοῦσιν οἱ φίλοι σας; — Δὲν ὁμιλοῦσιν ἄσχημα. — Ἀκούουσιν ὅ, τι τοῖς λέγετε; — Τὸ ἀκούουσι. — Πῶς ἔμαθες τὴν Ἀγγλικὴν; — Τὴν ἔμαθα κατ' αὐ- τὸν τὸν τρόπον. — Μ' ἐκάλεσατε; — Δὲν ἐκάλεσα ὑμᾶς, ἀλλ' ἐκά- λεσα τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν. — Ἦλθεν; — Ὁχι ἀκόμη. — Ποῦ ἐβρέξατε τὰ ἐνδύματά σας; — Τὰ ἔβρεξα ἐντὸς τοῦ κήπου. — Θέλετε νὰ τὰ βάλλητε (mettre) νὰ στεγνώσωσι; — Τὰ ἔβαλα ἤδη νὰ στεγνώσωσι. — Θέλει ὁ εὐγενὴς νὰ μοι δώσῃ τί νὰ κάμω; — Θέλει νὰ σᾶς δώσῃ κατὶ νὰ κάμητε. — Ποίας ἡλικίας εἰσθε; — Μόλις εἶμαι δεκαοκτὼ ἐτῶν. — Πόσων ἐτῶν εἶναι ὁ ἀδελφός σας; — Εἶναι εἴκοσιν ἐτῶν. — Εἰσθε τῆς αὐτῆς ἡλικίας (aussi âgé); — Δὲν εἶμαι τόσοσιν ἡλικιω- μένος. — Πόσων ἐτῶν εἰσθε; — Εἶμαι περίπου δώδεκα ἐτῶν. — Εἶμαι νεώτερος ἀπὸ ὑμᾶς; — Δὲν εἰξεύρω. — Πόσων ἐτῶν εἶναι ὁ γείτων μας; — Δὲν εἶναι ἀκριβῶς τριάκοντα ἐτῶν. — Οἱ φίλοι μας εἶναι τό- σον νέοι ὅσον ἡμεῖς; — Εἶναι πρεσβύτεροι ἡμῶν. — Πόσων ἐτῶν εἶναι; — Ὁ μὲν εἶναι δεκαεννέα ἐτῶν, ὁ δὲ εἴκοσι. — Εἶναι ὁ πατὴρ ὑμῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας ὡς ὁ ἐμός; — Εἶναι πρεσβύτερος τοῦ ὑμετέρου.

ΘΕΜΑ 113.

Ἄνγνωσάτε τὸ βιβλίον μου; — Δὲν τὸ ἀνέγνωσα εἰσέτι ὅλως διόλου (tout-à-fait). — Ἐτελείωσεν ὁ φίλος σας τὰ βιβλία του; — Σχεδὸν τὰ ἐτελείωσε. — Μ' ἐννοεῖτε; — Σᾶς ἐννοῶ. — Μᾶς ἐννοεῖ ὁ

Γάλλος;—Μᾶς ἔννοεῖ.—Ἐννοεῖτε ὅ,τι σᾶς λέγομεν; — Τὸ ἔννοοῦμεν.—Ἐννοεῖτε τὴν Γαλλικὴν;—Δὲν τὴν ἔννοω εἰσέτι, ἀλλὰ τὴν μαθηθῶ.—Ἐννοοῦμεν τοὺς Ἀγγλους;—Δὲν τοὺς ἔννοοῦμεν.—Μᾶς ἔννοοῦσιν οἱ Ἀγγλοι;—Μᾶς ἔννοοῦσι.—Τοὺς ἔννοοῦμεν ἡμεῖς;—Ἡμεῖς μόνις τοὺς ἔννοοῦμεν.—Ἀκούετε βοὴν;—Οὐδὲν ἀκούω.—Ἀκούσατε τὴν βοὴν τοῦ ἀνέμου;—Τὴν ἤκουσα.—Τί ἀκούετε;—Ἀκούω τὸ γαυγίσμα τῶν σκύλων.—Τίνος εἶναι ὁ σκύλος οὗτος;—Εἶναι (c'est) ὁ τοῦ Σκώτου.—Ἐχάσατε τὴν ῥάβδον σας;—Δὲν τὴν ἔχασα.—Ἐχασεν ὁ ὑπηρέτης σας τὰ γραμμάτια μου;—Τὰ ἔχασεν.—Ἵπῃ γέτε εἰς τὸν χορόν;—Δὲν ὑπῆγα(y).—Ποῦ ἔμεινατε;—Ἐμεινα εἰς τὴν οἰκίαν.—Ποῦ ἔμειναν οἱ εὐγενεῖς;—Ἐμειναν εἰς τὸν κῆπον;—Ἐχασεν ὁ πατήρ σας τόσα χρήματα ὅσα ἐγώ;—Ἐχασε περισσότερα ὑμῶν.—Πόσα ἔχασα;—Ἐχάσατε μόνις ἐν τῷ τῶν ληρον.—Ἐμειναν οἱ φίλοι σας εἰς τὸν χορόν;—Ἐμειναν(y).—Εἰξεύρετε τόσα ὅσα ὁ Ἀγγλος ἱατρός.—Δὲν εἰξεύρω τόσα ὅσα ἐκεῖνος.—Πόσα βιβλία ἀνεγνώσατε;—Ἀνεγνώσα μόνις δύο.—Περιμένετε τὸν ἄνθρωπον τὸν ὅποιον εἶδον σήμερον τὸ πρωῒ.—Τὸν περιμένω.—Προσμένεις τὸ βιβλίον σου;—Τὸ περιμένω.—Περιμένετε τὸν πατέρα σας ἀπόψε.—Τὸν περιμένω.—Περιμένετε φίλους;—Περιμένω τινάς.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Trente-sixième Leçon.

Τύπτειν, κτυπᾶν, (δέρνειν).	Ἀπαρέμ.	Παθ. Μετ.
Δάκνειν, δαγκάνειν.	Battre, 4.	battu.
	Mordre, 4.	mordu.
Διὰτί;	Pourquoi?	
Διὰτί δέρνετε τὸν σκύλον;	Pourquoi battez-vous le chien?	
Διότι.	Parce que.	
Τὸν δέρνω διότι μ' ἐδάγκασε.	Je le bats parce qu'il m'a mordu.	
Ὅφείλειν χρεωστῆν.	Devoir, 3. avoir dû.	
Πόσα μοί χρεωστεῖτε;	Combien me devez-vous?	

Σὰς χρεωστῶ πεντήκοντα τάλ- Je vous dois cinquante écus.
ληρα.

Πόσα σὰς χρεωστεῖ οὗτος ὁ ἄν- Combien cet homme vous
θρωπος; doit-il?

Μοὶ χρεωστεῖ ἑξήκοντα φράγκα. Il me doit soixante francs.

Χρεωστοῦσιν οἱ γείτονές μας τό- Nos voisins doivent-ils autant
σα ὅσα ἡμεῖς; que nous?

Χρεωστοῦμεν περισσότερα ἐκεῖ- Nous devons plus qu'eux.
νων.

Πόσα χρεωστεῖς; Combien dois-tu?

Διακόσια φράγκα. Deux cents francs.

Ὅγδοῦντα φράγκα. Quatre-vingts francs.

Ὅγδοῦντα τρία φράγκα. Quatre-vingt-trois francs.

Διακόσια πεντήκοντα φράγκα. Deux cent cinquante francs.

Παρ. Α'. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται δῆλον, ὅτι τὸ quatre-vingt
καὶ τὸ cent δὲν προσλαμβάνουσι τὸ s, ἐπομένου καὶ ἑτέρου ἀριθμοῦ.

Ὅφείλατε (ἔχετε) νά; πρέπει νά; Devez-vous?

Ὅφείλω, ἔχω νά; πρέπει νά. Je dois.

Ποῦ ἔχετε νά ὑπάγητε τὴν Οὐ devez-vous aller demain?
πρωῖαν ταύτην;

Ἔχω νά ὑπάγω εἰς τὴν ἀποθήκην. Je dois aller au magasin.

Μέλλει νά ἔλθῃ ἐδῶ ὁ ἀδελφός; Votre frère doit-il venir ici
σας σήμεραν; aujourd' hui?

Μετ' οὐ πολὺ, ἐντὸς ὀλίγου, εὐθὺς. Bientôt.

Μέλλει νά ἔλθῃ ἐντὸς ὀλίγου. Il doit venir ici bientôt.

Ἐπιστρέφειν, ἐπαρέρχεσθαι. Revenir* 2. σχηματίζεται ὡς τὸ
venir ἔργεσθαι, μετὰ τοῦ être.
(Μαθ. ΚΔ'. καὶ ΛΔ').

Ποίαν ὥραν ἐπιστρέφετε ἀπὸ τὴν Α quelle heure revenez-vous
ἀγοράν; du marché?

Ἐπιστρέφω ἀπὸ ἐκεῖ τὸ μεσημέρι. J'en reviens à midi.

Ἐκεῖθεν, ἀπὸ ἐκεῖ, (Ὁρ. IB. Μαθ.) En (πρὸ τοῦ ῥήματος).

Ἐπιστρέφει ὁ ὑπηρέτης ἐνωρίς; Le domestique revient-il de
ἀπὸ τὴν ἀποθήκην; bonne heure du magasin?

Ἐπιστρέφει εἰς τὰς ἑξ τὸ πρωῒ. Il en revient à six heures du
matin.

Εἰς τὰς ἐννέα τὸ πρωί.	A neuf heures du matin.
Εἰς τὰς πέντε τὸ ἑσπέρας.	A cinq heures du soir.
Εἰς τὰς ἑνδεκα τὸ ἑσπέρας.	A onze heures du soir.

Πόσος καιρός;	Combien de temps?
Ἐπὶ, κατὰ, ἐν (καιρῷ).	Pendant, durant. (1).
Πόσον καιρὸν ἔμεινεν;	Combien de temps est-il resté?
Ἐπὶ ἐν λεπτόν.	Pendant une minute.
Ἐπὶ μίαν ὥραν.	Pendant une heure.
Ἐπὶ μίαν ἡμέραν.	Pendant un jour.
Ἐπὶ ἓνα μῆνα.	Pendant un mois.
Ἐπὶ ἐν ἔτος.	Pendant une année.

Σημ. 1) Ἡ πρόθ. *pendant* ὅτε σημαίνει χρονικὸν διάστημα δύνανται νὰ παραληφθῇ.

Σημ. 2) *Minute, heure* καὶ *année*, εἰσὶν οὐσιαστικά θηλ. γένους, λαμβάνοντα ὡς τὰ ἀρσενικά ἡ εἰς τὸν πληθ. ἀριθ.

Τὸ θέρος.	L'été.
Ὁ χειμὼν.	L'hiver.

Παρ. Β'. Τὰ ὀνόματα τῶν ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ, τῶν μηνῶν καὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

Ἐν καιρῷ θέρους, τὸ καλοκαίρι.	Pendant l'été.
Κατοικεῖν, μένειν.	Demeurer. 1.
Ποῦ κατοικεῖτε;	Où demeurez-vous?
Κατοικῶ ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ, εἰς τὸν εἰκοστὸν τέταρτον ἀριθμόν.	Je demeure (dans la) rue Hermès (au) numéro vingt-quatre.

Σημ. 3) Τὸ ῥῆμα *demeurer*, ὅτε σημαίνει τὸ, κατοικεῖν, σχηματίζεται μετὰ τοῦ βοηθ. ῥήμ. *avoir*, ὅτε δὲ τὸ, μένειν, μετὰ τοῦ *être*. Οἶον· *Il a demeuré à Paris*, κατώκησεν εἰς Παρίσιους. *Il est demeuré court en haranguant le roi*, ἔμεινεν ὀλίγον προσφωνῶν τῷ βασιλεῖ.

(1) Ὑπάρχει διαφορά τις μεταξὺ τοῦ *pendant* καὶ *durant*. Διὰ τοῦ πρώτου ἐκφράζομεν τὴν διάρκειαν μετὰ διακοπῆς, ἐνῷ διὰ τοῦ δευτέρου διάρκειαν ἀνευ διακοπῆς. Οἶον· *Pendant l'hiver*, lorsque le froid était rigoureux, les soldats quittaient le camp et venaient à la ville; *durant l'été* ils restaient toujours dans le camp, διαρκούντος τοῦ χειμῶνος, ὅτε τὸ ψυχρὸν ἦν σφοδρὸν, οἱ στρατιῶται ἐγκαταλιμπάνοντες τὸ στρατοπέδον εἰσέρχοντο εἰς τὴν πόλιν διαρκούντος δὲ τοῦ θέρους ἔμεινον πάντοτε ἐν τῇ στρατοπέδῳ.

Σημ. 4) Τὸ dans la πρὸ τοῦ rue, καὶ au πρὸ τοῦ numéro, ἐτέθησαν ἐν παρενθέσει, διότι συνήθως παραλείπονται ὑπονοούμενα.

Ποῦ κατώκησεν ὁ ἀδελφός ὑμῶν; Οὐ votre frère a-t-il demeuré?

Κατώκησεν ἐν ὁδῷ Ῥιβολίου, εἰς ἡμετέραν ὁδὸν τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἐννατον ἀριθμόν. Il a demeuré (dans la) rue de Rivoli, (au) numéro quarante neuf.

Κατοικεῖς εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σου; Demeures-tu chez ton frère?

Δὲν κατοικῶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, Je ne demeure pas chez lui, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ πατρός μου. mais chez mon père.

Κατοικεῖ ἀκόμη ὁ φίλος σας ἐκεῖ; Votre ami demeure-t-il encore où j'ai demeuré?

Δὲν κατοικεῖ πλέον ἐκεῖ ὅπου κατέκειτο. Il ne demeure plus où vous avez demeuré.

Οὐκέτι, ὅχι πλέον.

Ne—plus.

Ὁ ἀριθμός.

Le numéro.

Πόσον καιρὸν ὠμιλήσατε εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; Combien de temps avez-vous parlé à cet homme?

Τῷ ὠμιλήσα ἐπὶ δύο ὥρας. Je lui ai parlé pendant deux heures.

Ἔμεινατε πολὺν καιρὸν εἰς τοῦ πατρός μου; Êtes-vous resté long temps chez mon père?

Ἔμεινα παρ' αὐτῷ μίαν ὥραν. J'y suis resté une heure.

Πολὺν καιρὸν. Long temps.

ΘΕΜΑ 114.

Διατί δὲν πίνετε;—Δὲν πίνω, διότι δὲν διψῶ.—Διατί φυλάττεις (συμμάζονεῖς) τὴν ταινίαν ταύτην;—Τὴν φυλάττω, διότι τὴν χρειάζομαι.—Διατί δανείζετε χρήματα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τῷ δανείζω τινὰ(en), διότι τὰ(en) χρειάζεται.—Διατί σπουδάζει ὁ ἀδελφός σας;—Σπουδάζει, διότι θέλει νὰ μάθῃ τὴν Γαλλικὴν.—Ἐπιεν ἤδη ὁ ἐξαδελφός ὑμῶν;—Δὲν ἐπιεν εἰσέτι, διότι δὲν ἐδίψησεν ἀκόμη.—Σὲς δεικνύει ὁ ὑπηρέτης τὸ πάτωμα, τὸ ὅποιον σαρώνει;—Δὲν μοὶ δεικνύει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σαρώνει τώρα, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐσάρωσε χθές.—Διατί ἀγαπᾶτε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν ἀγαπῶ, διότι εἶναι καλός.—Διατί δέρνει ὁ γείτων ὑμῶν τὸν σκύλον σου;—Διότι ἐδάγκασεν τὸ παιδίον του.—Διατί μᾶς ἀγαπῶσιν οἱ φίλοι μας;—Μᾶς ἀγαπῶσι, διότι εἰμεθα καλοί.—Διατί μοὶ φέρετε

οἶνον;—Σὰς φέρω τινὰ, διότι διψᾶτε;—Διατί πίνει ὁ ναύτης;—
Πίνει διότι διψᾷ.—Βλέπετε τὸν ναύτην, ὅστις (qui) εἶναι ἐπὶ (sur)
τοῦ πλοίου;—Δὲν βλέπω ἐκεῖνον ὅστις εἶναι ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἀλλ'
ἐκεῖνον ὅστις εἶναι εἰς τὴν (au) ἀγοράν.—Ἀναγινώσκετε τὰ βιβλία
τὰ ὅποια σὰς ἔδωκεν ὁ πατήρ μου;—Τὰ ἀναγινώσκω.—Τὰ κατα-
λαμβάνετε;—Τὰ καταλαμβάνω μετρίως (comme cela).—Γνωρί-
ζετε τοὺς Ἰταλοὺς, τοὺς ὁποίους γνωρίζομεν;—Δὲν γνωρίζομεν ἐ-
κείνους τοὺς ὁποίους γνωρίζετε, ἀλλὰ γνωρίζομεν ἄλλους.—Διορ-
θώνει ὁ σκυτοτόμος τὰ πέδιλα, τὰ ὅποια τῷ ἐστείλατε;—Δὲν τὰ
διορθώνει, διότι εἶναι καταλυμένα (usés).

ΘΕΜΑ 115.

Ἐπέστρεψεν ὁ ὑπηρέτης ὑμῶν ἀπὸ τὴν ἀγοράν;—Δὲν ἐπέστρε-
ψεν εἰσέτι ἀπὸ ἐκεῖ.—Εἰς ποίαν ὥραν ἐπέστρεψεν ὁ ἀδελφός σας
ἀπὸ τὸν χορόν;—Ἐπέστρεψεν (ἀπὸ ἐκεῖ) εἰς τὴν μίαν τὸ πρωτ.
—Εἰς ποίαν ὥραν ἐπέστρεψες ἀπὸ τοῦ φίλου σου;—Ἐπέστρεψα
ἐκείθεν (de chez lui) εἰς τὰς ἑνδεκα τὸ πρωτ.—Ἐμμεῖνες πολὺν
καιρὸν μετ' αὐτοῦ;—Ἐμμεῖνα μετ' αὐτοῦ περίπου μίαν ὥραν.—Πό-
σον καιρὸν διανοεῖσθε νὰ μείνητε εἰς τὸν χορόν;—Διανοοῦμαι νὰ
μείνω τινὰ λεπτά.—Πόσον καιρὸν ἔμμεῖνεν ὁ Γάλλος παρ' ὑμῖν;—
Ἐμμεῖνε παρ' ἐμοὶ ὅμω ὥρας.—Πόσον καιρὸν ἔμμεῖναν οἱ ἀδελφοί
σας (à la ville, ἐν τῷ ἄστει) εἰς τὴν πόλιν;—Ἐμμεῖναν ἐκεῖ κατὰ
τὸν χειμῶνα.—Διανοεῖσθε νὰ μείνητε πολὺν καιρὸν παρ' ὑμῖν;—
Διανοοῦμαι νὰ μείνω κατὰ τὸ θέρος (καλοκαίρι).—Πόσα σὰς χρεω-
στῶ;—Δὲν μοὶ χρεωστεῖτε πολλά.—Πόσα χρεωστεῖτε εἰς τὸν ῥά-
πτῃν σας;—Τῷ χρεωστῶ ὀγδοήκοντα φράγκα.—Πόσα χρεωστεῖς
εἰς τὸν σκυτοτόμον σου;—Τῷ χρεωστῶ ἤδη εἴκοσι πέντε φράγκα.
—Σὰς χρεωστῶ τί;—Οὐδὲν μοὶ χρεωστεῖτε.—Πόσα σὰς χρεωστῶ
ὁ Ἀγγλος;—Μοὶ χρεωστῶ περισσότερα ἀπὸ ὑμᾶς.—Χρεωστοῦσιν
οἱ Ἀγγλοι τόσα, ὅσα οἱ Γάλλοι;—Ὅχι ἀκριβῶς τόσα.—Σὰς χρεω-
στῶ τόσα, ὅσα ὁ ἀδελφός μου;—Μοὶ χρεωστεῖτε περισσότερα ἐ-
κείνου.—Σὰς χρεωστοῦσιν οἱ φίλοι μας τόσα, ὅσα ἡμεῖς;—Μοὶ
χρεωστοῦσιν ὀλιγώτερα ὑμῶν.—Πόσα σὰς χρεωστοῦσι;—Μοὶ χρεω-
στοῦσι διακόσια πενήκοντα φράγκα.—Πόσα σὰς χρεωστοῦμεν ἡ-
μεῖς;—Μοὶ χρεωστῶτε τριακόσια φράγκα.

ΘΕΜΑ 116.

Διατί δίδετε χρήματα εἰς τὸν ἔμπορον;—Τῷ δίδω, διότι μοὶ

ἐπώλησε καὶ τι.—Ποῦ ἔχετε νὰ υπάγητε;—Ἔχω νὰ υπάγω εἰς τὴν ἀγοράν.—Μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐδῶ σήμερον ὁ φίλος σας;—Μέλλει νὰ ἔλθῃ.—Πότε μέλλει νὰ ἔλθῃ;—Μέλλει νὰ ἔλθῃ ἐντὸς ὀλίγου.—Πότε θὰ υπάγωσιν οἱ υἱοὶ μας εἰς τὸ δρᾶμα;—Ἐπιθυμοῦσι νὰ υπάγωσιν ἀπόψε (ce soir).—Πότε θὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ ἐκεῖ;—Θὰ ἐπιστρέψωσιν (en) εἰς τὰς δέκα καὶ ἡμίσειαν.—Πότε θὰ υπάγητε εἰς τοῦ ἱατροῦ;—Θὰ υπάγω εἰς τὰς δέκα τὸ ἑσπέρας.—Πότε θὰ ἐπιστρέψῃ ὁ υἱὸς ὑμῶν ἀπὸ (de chez) τοῦ ζωγράφου;—Θὰ ἐπιστρέψῃ (de chez lui) εἰς τὰς πέντε τὸ ἑσπέρας.—Ποῦ κατοικεῖτε;—Κατοικῶ ἐν ὁδῷ Ῥιβολίου, εἰς τὸν τεσσαρακοστὸν ἑβδομὸν ἀριθμόν.—Ποῦ κατοικεῖ ὁ πατήρ σας;—Κατοικεῖ εἰς τοῦ φίλου του.—Ποῦ κατοικοῦσιν οἱ ἀδελφοὶ σας;—Κατοικοῦσιν ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ, εἰς τὸν ἑκατοστὸν εἰκοστὸν ἀριθμόν.—Κατοικεῖς εἰς τοῦ ἀδελφοῦ σου;—Κατοικῶ παρ' αὐτοῦ.—Κατοικεῖτε εἰσέτι ἐκεῖ, ὅπου ἑκατοικεῖτε;—Κατοικῶ εἰσέτι ἐκεῖ (y).—Κατοικεῖ εἰσέτι ὁ φίλος ὑμῶν ἐκεῖ, ὅπου κατῴκει;—Δὲν κατοικεῖ πλέον ἐκεῖ, ὅπου κατῴκει.—Ποῦ κατοικεῖ τώρα;—Κατοικεῖ παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Trente-septième Leçon.

Ἔως πότε;

Ἔως, μέχρι.

Μέχρι τῆς μεσημβρίας.

Ἔως αὐριον.

Ἔως μεθαύριον.

Ἔως τὴν Κυριακὴν.

Ἔως τὴν Δευτέραν.

Μέχρι τῆς ἑσπέρας ταύτης.

Jusqu'à (ἢ jusques à) quand?

Jusque, jusques (ἐπίβρῃνα χρονικὸν καὶ τοπικόν). (1).

Jusqu'à midi.

Jusqu'à demain.

Jusqu'après demain.

Jusqu'à dimanche.

Jusqu'à lundi.

Jusqu'à ce soir.

(1) Πρὸ φωνήεντος, ἔξαιρουμένου τοῦ u, γράφει κάλλιον jusques, καὶ πρὸ φωνῆος ἑλαφύως τὸ s.

Ἔως τὸ ἑσπέρας.	Jusqu'au soir.
Ἔως τὸ πρωί.	Jusqu'au matin.
Ἔως τὴν ἐπαύριον.	Jusqu'au lendemain.
Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.	Jusqu'à ce jour.
Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης.	Jusqu'à ce moment.
Ἔως τώρα—ἕως ἔδῳ.	Jusqu'à présent, jusqu'ici.
Ἔως τότε.	Jusqu'alors.
Τότε.	Alors.
Δευτέρα	Le lundi.
Τρίτη, Τετάρτη.	Le mardi; le mercredi.
Πέμπτη, Παρασκευή.	Le jeudi; le vendredi.
Σάββατον, Κυριακή.	Le samedi; de dimanche.
Μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς μου.	{ Jusqu'à mon retour.
Ἔως οὐ ἐπιστρέψω.	
Μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀδελ- φοῦ μου.	Jusqu'au retour de mon frère.
Ἔως τὰς τέσσαρας τὸ πρωί.	Jusqu'à quatre heures du matin.
Ἔως τὸ μεσονύκτιον.	Jusqu'à minuit.
Ἡ ἐπιστροφή, ἡ ἐπάνοδος.	Le retour.
Ἔως πότε ἐμείνατε παρὰ τῷ πα- τρί μου;	Jusqu'à quand êtes-vous res- tés chez mon père?
Ἐμείνα παρ' αὐτῷ μέχρι τῆς ἐν- δεκάτης ὥρας τῆς ἑσπέρας.	Je suis resté chez lui jusqu'à onze heures du soir.

Τίς (χαρεῖς), τιρὲς (οἱ ἄρ- On (ἀντωνυμ. ἀόριστος λαμβαν-
θρωποι). νομένη ἐνικῶς πάντοτε).

Ἐφερέ τις τὰ πέδιλά μου; A-t-on apporté mes souliers?

Τὰ ἔφερέ τις. On les a apportés.

Δὲν τὰ ἔφεραν εἰσέτι. On ne les a pas encore ap-
portés.

Τί εἶπαν; Qu'a-t-on dit.

Οὐδὲν εἶπαν. On n'a rien dit?

Τί ἔκαμαν; Qu' a-t-on fait?

Οὐδὲν ἔκαμαν. On n'a rien fait.

Βούλεσθαι, θέλειν. Vouloir*, voulu. (*Idε Mαθ.ΙΗ'.
ζαὶ ΛΔ'.)

Ἡθέλησαν νὰ διορθώσωσι τὸ ἔν- A-t-on voulu raccommoder
δυμά μου; mon habit?

Δὲν ἤθελον νὰ τὸ διορθώσωσι. On n'a pas voulu le raccommoder.

Δύνασθαι (εἰμ.πορεῖν). Pouvoir*, pu ("18.Μαθ. Κ'. ΔΔ').

Ἰδυνήθησαν νὰ εὑρωσι τὰ βιβλία; A-t-on pu trouver les livres?

Δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὰ εὑρωσι. On n'a pas pu les trouver.

Δύνανται νὰ τὰ εὑρωσι τώρα; Peut-on les trouver à présent?

Δὲν δύνανται νὰ τὰ εὑρωσι. On ne peut pas les trouver.

Δύναται τις νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει; Peut-on faire ce qu'on veut?

Κάμνει τις ὅ,τι δύναται, ἀλλὰ ὁ δὲν κάμνει ὅ,τι θέλει. On fait ce qu'on peut; mais on ne fait pas ce qu'on veut.

Τί λέγεται; τί λέγουσι; Que dit-on?

Τί νέα λέγονται; Que dit-on de nouveau?

Οὐδὲν νέον λέγεται. On ne dit rien de nouveau.

Νέον τι, καὶ τι νέον. Quelque chose de nouveau.

Οὐδὲν, τίποτε νέον. Rien de nouveau.

Κοινός, νέος.

Neuf, nouveau (πρὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου *nouvel*) (2).

Τὸ νέον φόρεμά μου.

Mon habit neuf.

Ὁ νέος ἵππος μου.

Mon nouveau cheval.

Ὁ ὡραῖος ἵππος μου.

Mon beau cheval.

Ὁ νέος φίλος μου.

Mon nouvel ami.

Τὸ ὡραῖον ἐνδυμά μου.

Mon bel habit. (3).

Υἷχιν (βουρσαίχιν).

Brosser. 1.

(2) Τὸ *nouvel* (πρὸς φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου) λέγεται ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων ὄντων φύσει ἢ ἐξ ἐφευρέσεως νέων. Ὅσον, du vin nouveau, νέος οἶνος, un nouveau commis, νέος ὑπάλληλος, nouvel ami, νέος φίλος, un livre nouveau, βιβλίον νεοφανές. Τὸ *neuf* τοῦναντίον λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ὑπὸ ἀνθρώπου ποιουμένων καὶ μὴ μεταχειρισμένων. Ὅσον un habit neuf, νέον ἐνδυμα, un livre neuf, νέον βιβλίον (μὴ μεταχειρισθὲν ἂν καὶ πρὸ καιροῦ ἐκδόσμενον). Ὅθεν δύναμεθα νὰ λέγωμεν ce livre neuf est-il nouveau? τὸ νέον τοῦτο βιβλίον εἶναι νεοφανές; Μεταφορικῶς δὲ τὸ *neuf* σημαίνει τὸν ἀπειρον. Ὡς ce valet est bien neuf, ὁ ὑπηρέτης οὗτος εἶναι λίαν ἀπειρος.

(3) Τὸ *bel* καὶ *nouvel* τίθενται μόνον εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν πρὸ ἀρσενικῶν οὐσιαστικῶν ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου ἀρχομένων, ὡς γίνεται ὁἷλον ἐκ τῶν παραδειγμάτων· εἰς δὲ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν τὰ ἐπίθετα ταῦτα μένουσι beaux καὶ nouveaux. Ὅσον, ces beaux arbres, τὰ ὡραῖα ταῦτα δένδρα, mes nouveaux amis, οἱ νέοι φίλοι μου.

*Ο ὥρατος οὗτος ἄνθρωπος.	Ce bel homme.
Οἱ ὥρατοι οὗτοι ἄνθρωποι.	Ces beaux hommes.
Τὸ ὥρατον τοῦτο δένδρον.	Ce bel arbre.
Τὰ ὥρατα ταῦτα δένδρα.	Ces beaux arbres.
Οἱ νέοι φίλοι μου.	Mes nouveaux amis.
Πιστεύουσι τοῦτο;	Croit-on cela? ή ceci?
Δὲν τὸ πιστεύουσι.	On ne le croit pas.
*Ομιλοῦσι περὶ τοῦτου;	Parle-t-on de cela? ή en par-
	le-t-on?
*Ομιλοῦσι περὶ αὐτοῦ.	On en parle.
Δὲν ὁμιλοῦσι.	On n'en parle pas.

ΘΕΜΑ 117.

"Εως πότε ἐγράψατε;—*Εγραψα μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.—"Εως πότε εἰργάσθην;—Εἰργάσθητε ἕως τὰς τέσσαρας τῆς πρωίας.—"Εως πότε ἔμεινεν ὁ ἀδελφός μου παρ' ὑμῖν;—Ἐμείνε παρ' ἐμοὶ μέχρι τῆς ἐσπέρας.—"Εως πότε εἰργάσθη;—Εἰργάσθην ἕως τώρα.—"Εχει εἰσέτι νὰ γράψῃς πολὺ (pour long-temps);—"Εχω νὰ γράψω ἕως (jusqu') μεθαύριον.—"Εχει ἀκόμη ὁ ἰατρός νὰ ἐργασθῇ πολὺ;—"Εχει νὰ ἐργασθῇ ἕως (jusqu'à) αὔριον.—"Οφείλω νὰ μείνω ἐδῶ πολὺν καιρὸν;—"Οφείλετε μέχρι τῆς Κυριακῆς νὰ μείνητε.—Πρέπει νὰ μείνῃ ὁ ἀδελφός μου πολὺν καιρὸν παρ' ὑμῖν;—Πρέπει νὰ μείνῃ ἕως τὴν δευτέραν παρ' ἐμοί.—"Εως πότε ὀφείλομεν νὰ ἐργασθῶμεν;—"Οφείλετε νὰ ἐργασθῇτε ἕως μεθαύριον.—"Εχετε νὰ ὁμιλήσῃτε εἰσέτι πολὺ;—"Εχω νὰ ὁμιλήσω εἰσέτι μίαν ὥραν.—"Ομιλήσατε πολὺν καιρὸν;—"Ομιλήσα (j' ai parlé) ἕως τὴν ἐπύριον.—"Εμείνατε πολὺν καιρὸν ἐντὸς τοῦ γραφείου μου;—"Εμείνα ἐν αὐτῷ ἕως τὴν στιγμὴν ταύτην.—"Εχετε εἰσέτι πολὺν καιρὸν νὰ κατοικήσῃτε εἰς τοῦ Γάλλου;—"Εχω εἰσέτι πολὺν καιρὸν νὰ κατοικήσω παρ' αὐτῷ.—"Εως πότε ἔχετε εἰσέτι νὰ κατοικήσῃτε παρ' αὐτῷ;—"Εως τὴν τρίτην.—"Εβοῦρτσισεν ὁ ὑπηρέτης τὰ ἐνδύματά μου;—Τὰ ἐβοῦρτσισεν.—"Εσάρωσεν τὸ πάτωμα;—Τὸ ἐσάρωπεν.—"Εως πότε ἔμεινεν ἐδῶ;—Μέχρι τῆς μεσημβρίας.—Κατοικεῖ εἰσέτι ὁ φίλος σας εἰς τὴν οἰκίαν ὑμῶν;—Δὲν κατοικεῖ πλέον εἰς τὴν οἰκίαν μου.—Πόσον καιρὸν κατῴκησεν εἰς τὴν οἰκίαν σας;—Κατῴκησεν εἰς τὴν οἰκίαν μου ἐν μόνον ἔτος (une année).—"Εως πότε ἔμεινατε εἰς τὸν χορὸν;—Ἐμείνα ἕως τὸ μεσονύκτιον.—Πόσον καιρὸν ἔμεινατε ἐπὶ τοῦ πλοίου;—Ἐμείνα μίαν ὥραν.—Ἐμείνατε ἕως τώρα εἰς τὸν κῆπον;—Ἐμείνα ἕως τώρα ἐκεῖ.

ΘΕΜΑ 418.

Τί κάμνετε τὴν πρωΐαν;—Ἀναγινώσκω.—Καὶ τί κάμνετε ἔπειτα (alors).—Προγευματίζω καὶ ἐργάζομαι.—Προγευματίζετε πρὶν ἀναγνώσῃτε;—Ὁχι, κύριε, ἀναγινώσκω πρὶν προγευματίσω.—Παίζεις ἀντὶ νὰ ἐργάζῃσαι;—Ἐργάζομαι ἀντὶ νὰ παίζω.—Πηγαίνει ὁ ἀδελφός ὑμῶν εἰς τὸ δῶμα, ἀντὶ νὰ πηγαῖνῃ εἰς τὸν κῆπον;—Δὲν πηγαίνει οὔτε εἰς τὸ δῶμα οὔτε εἰς τὸν κῆπον.—Τί κάμνετε τὸ ἑσπέρας;—Ἐργάζομαι.—Τί ἔκαμες τοῦτο τὸ ἑσπέρας;—Ἐβούρτισσα τὰ ἐνδύματά σας καὶ ὑπῆγα εἰς τὸ θέατρον.—Ἐμεινες πολὺν καιρὸν εἰς τὸ θέατρον;—Ἐμεινα μόνον λεπτά τινα.—Θέλετε νὰ προσμεῖνητε ἐδῶ;—Ἐως πότε πρέπει (dois-je) νὰ προσμεῖνω ἐδῶ;—Πρέπει (vous devez) νὰ προσμεῖνητε μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πατρός μου.—Ἦλθε τίς;—Ἦλθέ τις.—Τί ἤθελεν (on);—Ἦθελε νὰ σὰς ὁμιλήσῃ.—Δὲν ἠθέλησε νὰ προσμεῖνῃ;—Δὲν ἠθέλησε νὰ προσμεῖνῃ.—Μὲ προσμεῖνατε πολὺν καιρὸν;—Σὰς ἐπρόσμεينا δύο ὥρας.—Ἦδυνήθητε ν' ἀναγνώσῃτε τὸ γραμματίδιόν μου;—Ἦδυνήθην νὰ τὸ ἀναγνώσῃ.—Τὸ ἐννόησατε;—Τὸ ἐννόησα.—Τὸ ἐδείξατε εἰς τινά;—Εἰς οὐδένα τὸ ἐδείξα.—Ἐφεραν τὰ ὠραϊκὰ ἐνδύματά μου;—Δὲν τὰ ἔφεραν εἰσέτι.—Ἐσάρωσαν τὸ πατωμά μου καὶ ἐβούρτισαν τὰ ἐνδύματά μου;—Ἐκαμαν καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο.—Τί εἶπον;—Οὐδὲν εἶπον.—Τί ἔκαμαν;—Οὐδὲν ἔκαμαν.—Ἐσυλλάβισεν ὁ μικρὸς ἀδελφός σας;—Δὲν ἠθέλησε νὰ συλλαβίσῃ.—Ἦθέλησεν ὁ παῖς τοῦ ἐμπόρου ν' ἐργασθῇ;—Δὲν ἠθέλησε.—Τί ἠθέλησε νὰ κάμῃ;—Οὐδὲν ἠθέλησε νὰ κάμῃ.

ΘΕΜΑ 419.

Ἦδυνήθη ὁ σκυτοτόμος νὰ διορθώσῃ τὰ πέδιλά μου;—Δὲν ἡδυνήθη νὰ τὰ διορθώσῃ.—Διατί δὲν ἡδυνήθη νὰ τὰ διορθώσῃ;—Διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὔρωσι τὰ χρυσὰ κομβία μου;—Δὲν ἡδυνήθησαν νὰ τὰ εὔρωσι.—Διατί δὲν ἐδιώρθωσεν ὁ ράπτης τὸ ἐνδύμα μου;—Διότι δὲν ἔχει καλὴν κλωστήν.—Διατί ἐκτυπήσατε τὸν σκύλον;—Διότι μὲ ἐδάγκασε.—Διατί πίνετε;—Διότι διψῶ.—Τί ἠθέλησαν νὰ εἰπωσιν.—Οὐδὲν ἠθέλησαν νὰ εἰπωσιν.—Εἶπαν τίποτε νέον;—Οὐδὲν νέον λέγεται ἐκεῖ (y).—Ἦθέλησαν νὰ φονεύσωσιν ἄνθρωπον τινά;—Ἦθέλησαν νὰ φονεύσωσιν ἕνα.—Πιστεύουσι τοῦτο;—Δὲν τὸ πιστεύουσιν.—Ὀμιλοῦσι περὶ τούτου;—Ὀμιλοῦσιν.—Ὀμιλοῦσι περὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐφρονέθη (qui a été tué);—Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ (de lui).—Δύναται τις νὰ πράξῃ ὅ,τι

Θέλει;—Πράττει ὅ,τι δύναται, ἀλλὰ δὲν πράττει ὅ,τι θέλει.—Τί ἔφεραν;—Ἐφεραν τὸ νέον ἔνδυμά σας.—Ἐκαθάρισεν ὁ ὑπηρέτης μου τοὺς ὠραίους τάπητάς μου;—Δὲν τοὺς ἐκαθάρισεν εἰσέτι.—Ἠγοράσατε νέον ἵππον;—Ἠγόρασα δύο νέους ἵππους.—Πόσα ὠρξία δένδρα εἶδετε;—Εἶδον ἓν μόνον ὠρξιον δένδρον.—Εἶδατε ὠρξιον ἄνθρωπον;—Εἶδον πολλοὺς ὠραίους ἀνθρώπους.—Ἐχετε νέον τινὰ φίλον;—Ἐχω πολλοὺς.—Ἀγαπᾶτε τοὺς νέους φίλους σας;—Τοὺς ἀγαπῶ.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Trente-huitième Leçon.

Ἔως ποῦ;
Ἔως μέγρι.
Ἔως τοῦ ἀδελφοῦ μου.
Ἔως ἐδῶ.
Ἔως ἐκεῖ.
Μέγρι Λονδίνου.
Μέγρι Παρισίων.
Ἐν Ἀθήναις ἢ εἰς Ἀθήνας.
Ἐν Βερολίνῳ ἢ εἰς Βερολίνον.
Ἐν Γαλλίᾳ ἢ εἰς Γαλλίαν.
Ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ εἰς Ἀγγλίαν.
Ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰς Ἑλλάδα.
Μέγρι τῆς Ἀγγλίας.
Μέγρι τῆς Ἰσπανίας.
Μέγρι τῆς Γαλλίας.
Μέγρι τῆς Ἑλλάδος.
Μέγρι τῆς Ἰταλίας.
Ἔως τὴν οἰκίαν μου.
Ἔως τὴν ἀποθήκην.
Ἔως τὴν γωνίαν.
Ἔως τὴν ἄκρην τοῦ δρόμου.
Ἔως τὸ μέσον τοῦ δρόμου.

Jusqu'ou?
Jusque. (ἐπὶ τοπικόν).
Jusque chez mon frère.
Jusqu'ici.
Jusque-là.
Jusqu'à Londres.
Jusqu'à Paris.
A Athènes.
A Berlin.
En France.
En Angleterre.
En Grèce.
Jusqu'en Angleterre.
Jusqu'en Espagne.
Jusqu'en France.
Jusqu'en Grèce.
Jusqu'en Italie.
Jusque chez moi.
Jusqu'au magasin.
Jusqu'au coin.
Jusqu'au bout du chemin.
Jusqu'au milieu du chemin.

*Υψηλὰ, ἐπάνω.	En haut.
Χαμηλὰ, κάτω.	En bas.
"Εως ἐπάνω.	Jusqu'en haut.
"Εως κάτω.	Jusqu'en bas.
"Εως τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ δρόμου.	Jusqu'à l'autre côté du chemin.
'Απὸ τοῦτο τὸ μέρος.	De ce côté-ci.
'Απ' ἐκεῖνο τὸ μέρος.	De ce côté-là.
'Εντεῦθεν τοῦ δρόμου.	En ή au deça du chemin.
'Εκείθεν τοῦ δρόμου.	Au delà du chemin.
'Η Γερμανία.	L'Allemagne.
'Η Ἀμερική.	L'Amérique.
'Η Ὀλλανδία.	La Hollande (1).

Παρ. Α'. Ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν ἐπικρατειῶν, τῶν αὐτοκρατοριῶν, τῶν βασιλείων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, τὰ μὲν λήγοντα εἰς *e* ἄφωνον εἶναι συνήθως γένους θηλυκοῦ, τὰ δὲ εἰς σύμφωνον *ή a, é* (ὀξύτονον), *i, o, u*, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

Τὸ μέσον.	Le milieu.
Τὸ πρῶτον (τὸ πηγάδι).	Le puits.
Ὁ πίθος, ἡ βυτίνη (τὸ βουτσά).	Le tonneau.
Τὸ φρούριον, ἡ ἑπαυλις, ὁ πύργος.	Le château.

'Οδεύειν, ὁδοιπορεῖν, (ταξιδεύειν).	<i>Voyager, 1.</i> (μετὰ τοῦ βοηθητ. ῥήματος <i>avoir</i>).
'Υπάγετε ἢ ταξιδεύετε εἰς (τοὺς) Παρισίους;	Allez-vous à Paris? ή Partez-vous pour Paris?
'Υπάγω ἢ ταξιδεύω ἐκεῖ.	J'y vai.
'Υπῆγεν ἢ ἐταξείδευσεν εἰς (τὴν) Ἀγγλίαν;	Est-il allé en Angleterrer ή Est-il partipour l'Angleterre?
'Υπῆγεν ἢ ἐταξείδευσεν ἐκεῖ.	Il y est allé.
"Εως ποῦ ὑπῆγεν;	Jusqu'où est-il allé?
"Εως ποῦ ἐταξείδευσεν;	Jusqu'où a-t-il voyagé?
'Υπῆγεν ἕως τὴν Ἀμερικήν.	Il est allé jusqu'en Amérique.

Kλέπτειν.

Kλέπτειν τι παρὰ τινα.

Voler. 1.

Voler quelque chose à quelqu'un.

(1) Εἰς τὸ Hollande τὸ *h* εἶναι δασύ, καὶ διὰ τοῦτο λέγομεν la Hollande.

Σὰς ἔκλεψαν τὸν(ὕμετερον)πίλον; Vous a-t-on volé votre cha-
 peau?
 Μοῦ τὸν ἔκλεψαν. On me l'a volé.
 Ἐκλεψεν ὁ ἄνθρωπος τὰ βιβλία L'homme a-t-il volé tes li-
 σου; vres?
 Μοῦ τὰ ἔκλεψεν. Il me les a volés.
 Τί σὰς ἔκλεψαν; Que vous a-t-on volé?

Πᾶς, ὅλος. Tout le, πληθ. tous les.
 Ὅλος ὁ οἶνος (ἢ ὅλον τὸν οἶνον). Tout le vin.
 Ὅλα τὰ βιβλία. Tous les livres.
 Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Tous les hommes.
 Πῶς γράφεται ἡ λέξις αὕτη; Comment écrit-on ce mot?
 Γράφεται οὕτω (κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον). On l'écrit ainsi (de cette ma-
 nière).

Βάπτειν (βάφειν). Teindre* 4.
 Βάπτω (βάφω). Teignant; teint (παθ. μετ.).
 Βάπτω, βάπτεις, βάπτει. Je teins, (1) tu teins, il teint.
 Βάπτων. Teignant.
 Βάπτειν μαῦρον. Teindre en noir.
 Βάπτειν ἐρυθρόν. Teindre en rouge.
 Βάπτειν πράσινον. Teindre en vert.
 Βάπτειν κυανοῦν. Teindre en bleu.
 Βάπτειν κίτρινον. Teindre en jaune.
 Τὸ κυανοῦν ἐνδυμά μου. Mon habit bleu.

Παρ. Β'. Τὰ σημαίνοντα χρώμα ἢ σχῆμα ἐπιθετα τίθενται πάν-
 τοτε μετὰ τὸ οὐσιαστικόν. Οἶον'
 Ὁ λευκὸς οὗτος πῖλος. Ce chapeau blanc.
 Ὁ στρογγύλος αὐτοῦ πῖλος. Son chapeau rond.
 Βάπτετε κυανοῦν τὸ φόρεμά σας; Teignez-vous votre habit en
 bleu?
 Τὸ βάπτω πράσινον. Je le teins en vert.
 Πῶς θέλετε νὰ βάψετε τὸ ἐριού- Comment voulez-vous tein-
 χον ὑμῶν; dre votre drap?

(1) Εἰς τὸ α. καὶ β'. ἐνικ. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς δευτερικῆς ἀποβλάσει· τὸ πρό-
 τοῦ s σύμφωνον d.

Θέλω νὰ τὸ βάψω κυανῶν.
Ὁ βαφεύς.

Je veux le teindre en bleu.
Le teinturier.

Βάπτειν (δι' ἄλλου).

Faire teindre. Πχθ. μετ. *fait*
teindre.

Πῶς ἐβάψατε τὸν πῖλόν σας.

Comment avez-vous fait teindre votre chapeau?

Τὸν ἔβαψα λευκόν.

Je l'ai fait teindre en blanc.

Ἐρυθρόν (κόκκινον)· τὸ ἐρυθρόν.

Rouge; le rouge.

Φαῖόν (σκουρόν)· τὸ φαῖόν.

Brun; le brun.

Λευκόφαιον (ψαρόν)· τὸ λευκό-

Gris; le gris.

φαῖον.

THEMA 120.

Ἔως ποῦ ἐταξίδευσατε;—Ἐταξίδευσα ἕως τὴν Γερμανίαν.—
Ἐπῆγεν ἕως τὴν Ἰταλίαν;—Ἐπῆγεν ἕως τὴν Ἀμερικὴν.—Ἔως
ποῦ ὑπῆγαν οἱ Ἰσπανοί;—Ἐταξίδευσαν μέχρι τοῦ Λονδίνου.—
Ἔως ποῦ ἦλθεν ὁ πτωχὸς οὗτος ἄνθρωπος;—ἦλθεν ἕως ἐδῶ.—
ἦλθεν ἕως εἰς ὑμᾶς;—ἦλθεν ἕως τοῦ πατρὸς μου.—Σὰς ἐκλεψαν
τί;—Ἐκλεψαν ὅλον τὸν καλὸν οἶνόν μου.—Ἐκλεψαν τίποτε ἀπὸ
(à) τὸν πατέρα σας;—Ἐκλεψαν ὅλα τὰ καλὰ βιβλία του.—Κλέ-
πτεις τί;—Οὐδὲν κλέπτω.—Ἐκλεψάς ποτε τί;—Οὐδέποτε ἐκλεψά
τι.—Ἐκλεψαν τὰ καλὰ ἐνδύματά σας;—Μοῦ τὰ ἐκλεψαν.—Τί
μ' ἐκλεψαν;—Ἐκλεψαν ὅλα τὰ καλὰ βιβλία σας.—Πότε ἐκλεψαν
τὰ χρήματά σας;—Μοῦ τὰ ἐκλεψαν προχθές.—Μὰς ἐκλεψάν ποτε
τί;—Οὐδὲν μὰς ἐκλεψάν ποτε.—Ἔως ποῦ ἠθελήσατε νὰ ὑπάγητε;
—ἠθέλησθε νὰ ὑπάγω ἕως τὸ δάσος.—Ἐπάγετε ἕως ἐκεῖ;—Δὲν
ὑπῆγα ἕως ἐκεῖ.—Ἔως ποῦ θέλει νὰ ὑπάγῃ ὁ ἀδελφός σας;—Θέλει
νὰ ὑπάγῃ ἕως τὴν ἄκρην ἐκείνου τοῦ δρόμου.—Ἔως ποῦ φθάνει
(aller) ὁ οἶνος;—Φθάνει ἕως τὸν πάτον (de font) τοῦ πύθου.—
Ποῦ ὑπάγεις;—Ἐπάγω εἰς τὴν ἀγοράν.—Ἔως ποῦ ὑπάγομεν;—
Ἐπάγομεν ἕως τὸ θέατρον.—Ἐπάγετε ἕως τὸ πηγάδι;—Ἐπάγω
ἕως τὸ φρούριον.—Ἐπιεν ὁ τέκτων ὅλον τὸν οἶνον;—Τὸν ἔπιεν.—
Ἐξέσχισεν ὁ μικρὸς ὑμῶν παῖς ὅλα τὰ βιβλία του;—Τὰ ἐξέσχισεν
ὅλα.—Διατὶ τὰ ἐξέσχισε;—Διότι δὲν θέλει νὰ μελετᾷ.

THEMA 121.

Πόσα ἐχάσατε;—Ἐχασα ὅλα μου τὰ χρήματα.—Εἰξέδρετε ποῦ

εἶναι ὁ πατήρ μου;—Δὲν εἰσεύρω.—Δὲν εἶδετε τὸ βιβλίον μου;—
Δὲν τὸ εἶδον.—Εἰσεφέρετε πῶς γράφεται ἡ λέξις αὕτη;—Γράφεται
οὕτω (κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον).—Βάπτετε τί;—Βάπτω τὸν πῖλον
μου.—Πῶς τὸν βάπτετε;—Τὸν βάπτω μαῦρον.—Πῶς βάπτετε τὰ
ἐνδύματά σας;—Τὰ βάπτω κίτρινα.—Βάπτετε (δι' ἄλλου) τὸ κι-
νώτιόν σας;—Τὸ βάπτω (Δ).—Πῶς τὸ βάπτετε (Δ);—Τὰ βάπτω
(Δ) πράσινον.—Πῶς βάπτετε (Δ) τὰς λινὰς περινημίδας σου;—Τὰς
βάπτω (Δ) ἐρυθράς.—Βάπτει (Δ) ὁ υἱός σας τὴν ταινίαν του;—Τὴν
βάπτει.—Τὴν βάπτει (Δ) ἐρυθράν;—Τὴν βάπτει (Δ) λευκοφαῖον.—
Πῶς ἔβαψαν (Δ) οἱ φίλοι σας τὰ ἐνδύματά των;—Τὰ ἔβαψαν (Δ)
πράσινα.—Πῶς ἔβαψαν (Δ) οἱ Ἰταλοὶ τοὺς πῖλους των;—Τοὺς ἔ-
βαψαν (Δ) φαίους.—Ἐχετε μαῦρον πῖλον;—Ἐχω μαῦρον.—Τί πῖ-
λον ἔχει ὁ εὐγενής;—Ἐχει δύο πῖλους, ἓνα λευκὸν καὶ ἓνα μαῦρον.
—Τί πῖλον ἔχει ὁ Ἀμερικανός;—Ἐχει στρογγύλον πῖλον.—Ἐχω
λευκὸν πῖλον;—Ἐχετε διαφόρους (plusieurs) λευκοὺς καὶ μαῦρους
πῖλους.—Ἐβαψαν ἤδη ὁ βαφεὺς ὑμῶν τὸ ἐριούχον σας;—Τὸ ἔβαψε.
—Πῶς τὸ ἔβαψε;—Τὸ ἔβαψε πράσινον.—Ταξιδεύετε ἐνίστε.—Τα-
ξιδεύω συχνά.—Ποῦ διανοεῖσθε νὰ πορευθῆτε τοῦτο τὸ θέρος (cet
été);—Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω εἰς Παρισίους.—Δὲν ταξιδεύετε εἰς
τὴν Ἰταλίαν;—Ταξιδεύω.—Ἐταξιδεύσας καμμίαν φοράν;—Οὐ-
δέποτε ἔταξιδεύσα.—Ἐπιθυμοῦσιν οἱ φίλοι σας νὰ ὑπάγωσιν εἰς
τὴν Ὀλλανδίαν;—Ἐπιθυμοῦσι νὰ ὑπάγωσι.—Πότε διανοοῦνται ν'
ἀναχωρήσωσι;—Διανοοῦνται ν' ἀναχωρήσωσιν αὐριον.

ΘΕΜΑ 122.

Ἐπῆγεν ἤδη ὁ ἀδελφός σας εἰς τὴν Ἰσπανίαν;—Δὲν ὑπῆγεν εἰς-
έτι.—Ἐταξιδεύσατε εἰς τὴν Ἰσπανίαν;—Ἐταξιδεύσα.—Πότε
ἀναχωρεῖτε;—Ἀναχωρῶ αὐριον.—Εἰς ποῖαν ὥραν;—Εἰς τὰς πέντε
τὸ πρωῒ.—Ἐχάλασε ὄλα σου τὰ πέδιλα;—Τὰ ἐχάλασα ὄλα.—
Τί ἔκαμαν οἱ Ἰσπανοί;—Ἐκαυσαν ὄλα τὰ καλὰ πλοῖά μας.—Ἐτε-
λειώσατε ὄλα τὰ θέματά σας;—Τὰ ἐτελείωσα ὄλα.—Ἐως ποῦ
ἦλθεν ὁ Γάλλος;—Ἦλθεν ἔως τὸ μέσον τοῦ δρόμου.—Ποῦ κατοι-
κεῖ ὁ φίλος σας;—Κατοικεῖ ἐντεῦθεν τοῦ δρόμου.—Ποῦ εἶναι ἡ ἀπο-
θήκη (le magasin) σας;—Εἶναι πέραν τοῦ δρόμου.—Ποῦ εἶναι τὸ
γραφεῖον τοῦ φίλου μας;—Εἶναι ἐκεῖθεν τοῦ θεάτρου.—Ὁ κῆπος
τοῦ φίλου σας εἶναι ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν τοῦ δάσου;—Εἶναι ἐκεῖθεν.
—Δὲν εἶναι ἡ ἀποθήκη μας ἐκεῖθεν τοῦ δρόμου;—Εἶναι ἐντεῦθεν.
Ποῦ ὑπῆγε σήμερον τὸ πρωῒ;—Ἐπῆγα εἰς τὸν πύργον.—Πόσον

καὶ ῥὺν ἐμείνατε εἰς τὸν πόργον;—Ἐμείνα μίαν ὥραν.—Εἶναι ὁ φι-
λος σας κάτω ἢ ἐπάνω;—Εἶναι ἐπάνω.—Ἐως ποῦ ἔφερεν ὁ ὀπη-
ρέτης σας τὸ κιβώτιον;—Τὸ ἔφερεν ἕως τὴν ἀποθήκην μου.—Ἦλ-
θεν εἰς τὴν οἰκίαν μου;—Ἦλθεν ἕως ἐκεῖ.—Ἐως ποῦ φθάνει ὁ τὰ-
πης (le tapis va-t-il);—Φθάνει ἕως τὴν γωνίαν τοῦ γραφείου.—
Ἵπῆγάτε εἰς τὴν Γαλλίαν;—Ἵπῆγα πολλάκις.—Ἵπῆγαν ἤδη τὰ
τέκνα σας εἰς τὴν Γερμανίαν;—Δὲν ὑπῆγαν ἀκόμη, ἀλλὰ διανοοῦ-
μαι νὰ τὰ στείλω τὴν ἄνοιξιν (au printemps).—Θέλετε νὰ ὑπά-
γητε πρὸς τοῦτο ἢ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δρόμου;—Δὲν θέλω νὰ ὑπάγω
οὔτε πρὸς τοῦτο οὔτε πρὸς τὸ ἄλλο μέρος, ἀλλὰ θέλω νὰ ὑπάγω
εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου.—Ἐως ποῦ φέρει ἢ ἄγει (conduire) ὁ
δρόμος οὗτος;—Ἀγεί ἢ φέρει ἕως τὸ Λονδίνον.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Trente-neuvième Leçon.

Λεῖρ, πρ'πειρ. ("Ορ. Μάθ. ΚΣΤ΄.) *Falloir** 3. (ἀνάμικτον καὶ ἀπρό-
σωπον ῥῆμα).

Παθητικὴ μετοχὴ, *Fallu* (μετὰ βοηθ. ῥῆμ. *avoir*).
Δεῖ; χρὴ; (πρέπει); | *Faut-il?*

Εἶναι, χρεῖα; εἶναι ἀνάγκη; *Il faut.*

Πρέπει, εἶναι ἀνάγκη. *Faut-il aller au marché?*

Πρέπει (εἶναι ἀνάγκη) νὰ ὑπάγῃ *Il ne faut pas y aller.*

τις εἰς τὴν ἀγοράν; *Il ne faut pas y aller.*

Δὲν πρέπει νὰ ὑπάγῃ τις ἐκεῖ. *Que faut-il faire pour ap-
prendre le français?*

Τί πρέπει νὰ πράξῃ τις διὰ νὰ *Il faut étudier beaucoup.*

μάθῃ τὴν Γαλλικὴν; *Que me faut-il faire?*

Πρέπει νὰ μελετᾷ τις πολὺ. *Il vous faut rester tranquille.*

Τί πρέπει νὰ πράξω; *Où lui faut-il aller?*

Πρέπει νὰ μένητε ἡσυχος. *Il lui faut aller chercher son
livre.*

Ποῦ πρέπει νὰ ὑπάγῃ; *Que leur faut-il acheter?*

Πρέπει νὰ ὑπάγῃ νὰ ζητήσῃ τὸ *Que leur faut-il acheter?*

βιβλίον του.

Τί πρέπει ν' ἀγοράσωσι;

Πρέπει ν' αγοράσωσι βωδινόν.	Il leur faut acheter du bœuf.
Τί πρέπει ν' ἀναγνώσωμεν;	Que nous faut-il lire?
Σημ. Ἐν ταῖς πλείσταις περιστάσεσι κάλλιον τὸ μετὰ τὸ <i>il faut</i> ῥῆμα, νὰ τίθηται ὑποτακτικῶς μετὰ τοῦ συνδ. <i>que</i> καὶ τῆς ἀναλόγου προσωπ. ἀντων. Οἶον.	
Ὅφείλετε ἵνα ἡσυχάζητε.	Il faut que vous restiez tranquille.
Ποῦ ὀφείλει νὰ ὑπάγῃ;	Où faut-il qu'il aille?
Ὅφείλει νὰ ὑπάγῃ ἵνα φέρῃ τὸ βιβλίον του.	Il faut qu'il aille chercher son livre.
Τί ὀφείλουσιν ἵνα αγοράσωσιν;	Que faut-il qu'ils achettent?
Ὅφείλουσιν ἵν' ἀγοράσωσι βωδινόν.	Il faut qu'ils achettent de bœuf.
Τί ὀφείλομεν ἵν' ἀναγνώσωμεν;	Que faut-il que nous lisions?
Τί χρειάζεσθε;	Que vous faut-il?
Χρειάζομαι χρήματα.	Il me faut de l'argent.
Χρειάζεσθε ἓν σολδίδιον;	Vous faut-il un sou?
Χρειάζεσθε πολλά;	Vous en faut-il beaucoup?
Χρειάζομαι πολλά.	Il m'en faut beaucoup.
Χρειάζομαι ἓν μόνον σολδίδιον.	Il ne me faut qu'un sou.
Τοῦτο μόνον χρειάζεσθε;	Ne vous faut-il que? celà ἢ est-ce tout ce qu'il vous faut?
Τοῦτο μόνον χρειάζομαι.	Il ne me faut que celà; ἢ c'est tout ce qu'il me faut.
Πόσα χρειάζεσαι;	Combien te faut-il?
Δὲν χρειάζομαι εἰμὴ ἓν φράγκον.	Il ne me faut qu'un franc.
Πόσα χρειάζεται ὁ ἀδελφός σας;	Combien faut-il à votre frère?
Δὲν χρειάζεται εἰμὴ δύο φράγκα.	Il ne lui faut que deux francs.
Ἔχετε ὅ,τι χρειάζεσθε;	Avez-vous ce qu'il vous faut?
ἔχω ὅ,τι χρειάζομαι.	J'ai ce qu'il me faut.
ἔχει ὅ,τι χρειάζεται.	Il a ce qu'il lui faut.
ἔχουσιν ὅ,τι χρειάζονται.	Ils ont ce qu'il leur faut.

Πλέον, περισσότερον.

Davantage.

Παρ. Α'. Τὸ ἐπὶ ῥῆμα τοῦτο ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν τοῦ *plus*, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν προηγείται τοῦ δυνάματος

Ὅχι πλέον, ἢ περισσότερον.

Ne—pas davantage.

Δὲν χρειάζεσθε πλέον;

Ne vous faut-il pas davantage?

Δὲν χρειάζομαι πλέον.

Il ne me faut pas davantage.

Δὲν χρειάζεται περισσότερον. Il ne lui faut pas davantage.
 Ἐχρειάσθη νὰ ἐργάζησθε πολὺ Vous a-t-il fallu travailler
 διὰ νὰ μάθητε τὴν Γαλλικὴν; beaucoup pour apprendre
 le français?
 Ἐχρειάσθη νὰ ἐργάζωμαι πολὺ. Il m'a fallu travailler beau-
 coup.
 Τί πρέπει νὰ κάμω; Que dois-je faire?
 Πρέπει νὰ ἐργάζησθε. Vous devez travailler.
 Πρέπει νὰ ὑπάγω ἐκεῖ; Faut-il y aller?
 Δύνασθε νὰ ὑπάγητε ἐκεῖ. Vous pouvez y aller.

Δύνασθαι ἀξιῦν.

Valoir 3, valu(μετὰ τοῦ avoir)*

Πόσον εἰμπορεῖ ν' ἀξιῇ ὁ ἵππος; Combien ce cheval peut-il
 οὗτος; valoir?
 Εἰμπορεῖ ν' ἀξιῇ ἑκατὸν τάλ- Il peut valoir cent écus.
 ληρα.
 Ἀξιῶτε; Valez-vous?
 Ἀξιῶ, ἀξιῶς, ἀξιῶ. Je vauх, tu vauх, il vaut.
 Ἀξιῶμεν, ἀξιῶσι. Nous valons, il valent.
 Πόσον ἀξιῶ τὸ ὄπλον τοῦτο; Combien ce fusil vaut-il?
 Δὲν ἀξιῶ εἰμὴ ἐν τάλλῃρον. Il ne vaut qu'un écu.
 Πόσον ἀξιῶ τοῦτο; Combien cela vaut-il?
 Δὲν ἀξιῶ μέγα τι. Cela ne vaut pas grand chose.
 Οὐδὲν ἀξιῶ (τοῦτο). Cela ne vaut rien.
 Τοῦτο ἀξιῶ περισσότερον ἐ- Celui-ci vaut plus que celui-là
 κείνου.
 Τὸ ἐν δὲν ἀξιῶ τόσον ὅσον τὸ L'un ne vaut pas autant que
 ἄλλο. l'autre.

*Διαφέρειν, εἶναι καλῶτερον,
 Ἀξιῦν περισσότερον.*

Valoir mieux.

Δὲν ἀξιῶ τόσον ὅσον ὁ ἀδελφός Est-ce que je ne vauх pas au-
 μου; tant que mon frère?
 Ἀξιῶτε περισσότερον ἐκείνου. Vous-valez mieux que lui.
 Δὲν ἀξιῶ τόσον ὅσον ὑμεῖς. Je ne vauх pas autant que
 vous.

Ἀποδιδόναι, ἐπιστρέφειν.

Rendre, 4, rendu.

Ἀποδίδει ὑμῖν τὸ βιβλίον σας; Vous rend-il votre livre?

Μοι τὸ ἀποδίδει.	Il me le rend.
Σὺς ἀπέδωκε τὰς χειρίδας σας;	Vous a-t-il rendu vos gants?
Μοι τὰς ἀπέδωκεν.	Il me les a rendus.
* Ἡρχισεν ἤδη ὁ ἀδελφός σας τὰ θέματά του;	Votre frère a-t-il déjà commencé ses thomes?

Οὐκέτι, ὄχι, ἀκόμη.	Pas encore.
Δὲν τὰ ἤρχισεν ἀκόμη.	Ne—pas encore (μετὰ ῥήμ.)
Τὸ δῶρον.	Il ne les a pas encore com-
* Ἐλάβετε ἐν δῶρον;	mencés.
* Ἐλαβον πλείστα.	Le présent, le cadeau.
* Ἐλάβετε τὰ βιβλία;	Avez-vous reçu un présent?
Τὰ ἔλαβον.	J'en ai reçu plusieurs.
	Avez-vous reçu les livres?
	Je les ai reçus.

Παρὰ τίτος ἢ ἀπὸ τίνα;	De qui?
Παρὰ τίνος ἐλάβετε δῶρα;	De qui avez-vous reçu des
Παρὰ τῶν φίλων μου.	présents?
	De mes amis.

Πόθεν ἢ ἀπὸ ποῦ;	D'où?
Πόθεν ἔρχεσθε;	D'où venez-vous?
* Ἐρχομαι ἀπὸ τὸν κήπον.	Je viens du jardin.
Πόθεν ἦλθεν;	D'où est-il venu?
* Ἦλθεν ἀπὸ τὸ θέατρον.	Il est venu du théâtre.
Πόθεν ἦλθαν;	D'où sont-ils venus?

ΘΕΜΑ 123.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάγῃ τις ἐκεῖ.—Τί πρέπει ν' ἀγοράσῃτε;—Πρέπει ν' ἀγοράσω βωδινόν.—Πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ φέρω οἶνον;—Πρέπει νὰ ὑπάγῃτε νὰ φέρῃτε.—Πρέπει (dois-je) νὰ ὑπάγω εἰς τὸν χορόν;—Πρέπει νὰ ὑπάγῃτε.—Πότε πρέπει νὰ ὑπάγω;—Πρέπει νὰ ὑπάγῃτε τοῦτο τὸ ἑσπέρας.—Πρέπει νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω τὸν τέκτονα;—Πρέπει νὰ ὑπάγῃτε νὰ τὸν ζητήσῃτε.—Τί πρέπει νὰ κάμω ἵνα μάθω τὴν Ῥωσικὴν;—Πρέπει νὰ μελετᾷτε πολὺ.—Πρέπει τις νὰ μελετᾷ πολὺ διὰ νὰ μάθῃ τὴν Γερμανικὴν;—Πρέπει τις νὰ μελετᾷ πολὺ.—Τί

πρέπει νὰ κάμω;—Πρέπει ν' ἀγοράσῃτε ἐν καλὸν βιβλίον.—Τί πρέπει νὰ κάμω;—Πρέπει νὰ μένῃ ἡσυχας.—Τί πρέπει νὰ κάμω-
μεν;—Πρέπει νὰ ἐργάζησθε.—Πρέπει νὰ ἐργάζησθε πολὺ ἵνα μά-
θῃτε τὴν Ἀραβικὴν;—Πρέπει νὰ ἐργάζωμαι πολὺ διὰ νὰ τὴν μάθω.
—Διατί πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν;—Πρέπει νὰ ὑπάγητε
ἐν ἀγοράσῃτε βωδινὸν καὶ οἶνον.—Πρέπει νὰ ὑπάγω ποῦ;—Πρέπει
νὰ ὑπάγῃς εἰς τὸν κῆπον.—Πρέπει νὰ στείλω νὰ φέρω τί;—Πρέπει
νὰ στείλῃτε νὰ φέρῃτε οἶνον.—Τί πρέπει νὰ κάμω;—Πρέπει νὰ
γράψῃτε ἐν θέμα.—Εἰς τίνα πρέπει νὰ γράψω ἐν γραμματίον;—
Πρέπει νὰ γράψῃτε ἐν εἰς τὸν φίλον σας.—Τί χρειάζεσθε, κύριε;—
Χρειάζομαι ἐριούχον.—Πόσον ἀξίζει ὁ πῖλος οὗτος;—Ἀξίζει τέσ-
σαρα τάλληρα.—Χρειάζεσθε περικνημίδας;—Χρειάζομαι.—Πόσον
ἀξίζουν αὐταὶ αἱ περικνημίδες;—Ἀξίζουν δύο φράγκα.—Τοῦτο
μόνον χρειάζεσθε;—Δὲν χρειάζομαι εἰμὴ τοῦτο.—Δὲν σὰς χρειά-
ζονται πέδιλα;—Δὲν μοὶ χρειάζονται.—Σοὶ χρειάζονται πολλὰ
χρήματα;—Μοὶ χρειάζονται πολλὰ.—Πόσα σοὶ χρειάζονται;—Μοὶ
χρειάζονται πέντε τάλληρα.—Πόσα χρειάζεται ὁ ἀδελφός σας;—
Δὲν χρειάζεται εἰμὴ ἑξ σολδία.—Δὲν χρειάζεται περισσότερα;—
Δὲν χρειάζεται περισσότερα.—Χρειάζεται περισσότερα ὁ φίλος σας;
—Δὲν χρειάζεται τόσα ὅσα ἐγὼ (qu' à moi).—Τί χρειάζεσθε;—
Χρειάζομαι χρήματα καὶ ἐνδύματα.—Ἐχετε τώρα ὅ,τι χρειάζε-
σθε;—Ἐχω ὅ,τι χρειάζομαι.—Ἐχει ὁ πατήρ σας ὅ,τι χρειάζεται;
—Ἐχει ὅ,τι χρειάζεται.

ΘΕΜΑ 124.

Ἀπέδωκαν ὑμῖν οἱ παῖδες τοῦ γείτονος τὰ βιβλία σας;—Μοὶ τὰ
ἀπέδωκαν.—Πότε σὰς τὰ ἀπέδωκαν;—Μοὶ τὰ ἀπέδωκαν χθές.—
Ἐλαβε τὸ μικρὸν παιδίον σας ἐν δῶρον;—Ἐλαβε πλείονα (plusi-
eurs).—Ἀπὸ ποῖον τὰ ἔλαβε;—Τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πατέρα μου
καὶ ἀπὸ τὸν ὁμέτερον.—Ἐλάβετε δῶρα;—Ἐλαβόν τινα.—Τί δῶρα
ἔλάβετε;—Ἐλαβόν ὠραῖα δῶρα.—Ἐργεσθε ἀπὸ τὸν κῆπον;—Δὲν
ἔρχομαι ἀπὸ τὸν κῆπον, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀποθήκην.—Ποῦ πηγαίνετε;
—Πηγαίνω εἰς τὸν κῆπον.—Πόθεν ἔρχεται ὁ Ἰρλανδός;—Ἐρχε-
ται ἀπὸ τὸν κῆπον.—Ἐρχεται ἀπὸ τὸν κῆπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον
(du quel) ἔρχεσθε;—Δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὸν ἴδιον (du même).—
Ἀπὸ ποῖον (de quel) κῆπον ἔρχεται;—Ἐρχεται ἀπὸ τὸν τοῦ πα-
λαιοῦ (vieil, διότι ἄρχεται ἀπὸ φωνῆεντος ἢ λέξις ami) φίλου μας.
Πόθεν ἔρχεται τὸ παιδίον σας;—Ἐρχεται ἀπὸ τὸ δῶμα.—Πόσον

ἐμπορεῖ ν' ἀξίῃ ὁ ἵππος οὗτος;—Εἴμπορεῖ ν' ἀξίῃ πεντακόσια
τάλληρα.—'Αξίζει τὸ βιβλίον τοῦτο τόσον ὅσον ἐκεῖνο;—'Αξίζει
περισσότερον.—Πόσον ἀξίζει τὸ ὄπλον μου;—'Αξίζει τόσον ὅσον
τὸ τοῦ φίλου σου.—'Αξίζουσιν οἱ ἵπποι σας τόσον ὅσον οἱ τῶν 'Αγ-
γλων;—Δὲν ἀξίζουσι τόσον.—Πόσον ἀξίζει τὸ μαχαίριον τοῦτο;
—Οὐδὲν ἀξίζει.

ΘΕΜΑ 425.

'Αξίζει ὁ ὑπηρέτης σας τόσον ὅσον ὁ ἰδικός μου;—'Αξίζει περισ-
σότερον τοῦ ὑμετέρου.—'Αξίζετε τόσον ὅσον ὁ ἀδελφός σας;—'Ε-
κείνος εἶναι καλλίτερος ἀπὸ ἐμέ.—Εἶσαι τόσον καλὸς ὅσον ὁ φίλος
σου;—Εἶμαι τόσον καλὸς ὅσον ἐκεῖνος.—Εἴμεθα τόσον καλοὶ ὅσον
οἱ γείτονές μας;—Εἴμεθα καλλίτεροι ἐκείνων.—'Αξίζει τὸ ἀλεξί-
θρογον ὑμῶν τόσον ὅσον τὸ ἐμόν;—Δὲν ἀξίζει τόσον.—Διατὶ δὲν
ἀξίζει τόσον ὅσον τὸ ἐμόν;—Διότι δὲν εἶναι τόσον ὠραῖον ὅσον τὸ
ὑμέτερον.—Πόσον ἀξίζει τὸ ὄπλον τοῦτο;—Δὲν ἀξίζει πολὺ.—Θέ-
λετε νὰ πωλήσητε τὸν ἵππον σας;—Θέλω νὰ τὸν πωλήσω.—Πό-
σον ἀξίζει;—'Αξίζει διακόσια τάλληρα.—Θέλετε νὰ τὸν ἀγοράσητε;
—'Πγόρασα ἤδη ἓνα.—Διανοεῖται ὁ πατήρ σας ν' ἀγοράσῃ ἵππον;
—Διανοεῖται ν' ἀγοράσῃ ἓνα, ἀλλ' ἔχι (non pas) τὸν ὑμέτερον.—
'Πρῆξαν οἱ ἀδελφοί σας τὰ θέματά των;—Τὰ πρῆξαν.—'Ελά-
βετε τὰ γραμματιά σας;—Δὲν τὰ ἐλάβομεν ἀκόμη.—'Εχομεν ὅ,τι
χρειαζόμεθα;—Δὲν ἔχομεν ὅ,τι χρειαζόμεθα.—Τί χρειαζόμεθα;—
Χρειαζόμεθα ὠραίους ἵππους, πλείονας (plusieurs) ὑπηρέτας, καὶ
πολλὰ χρήματα.—'Αὐτὰ (cela) μόνον χρειαζόμεθα;—Δὲν χρειαζό-
μεθα περισσότερα.—Τί πρέπει νὰ κάμω;—Πρέπει νὰ γράψητε.—
Εἰς τίνα πρέπει νὰ γράψω;—Πρέπει νὰ γράψητε εἰς τὸν φίλον σας.
—Ποῦ εἶναι;—Εἶναι εἰς τὴν 'Αμερικὴν.—Ποῦ πρέπει (dois-je) νὰ
ὑπάγω;—Δύνασθε νὰ ὑπάγητε εἰς τοὺς Παρισίους.—Εἰς ποῖα (à
quels) γραμμᾶτια ἀπεκρίθη ὁ πατήρ σας;—'Απεκρίθη εἰς τὰ (à
ceux) τῶν φίλων του.—Ποίους σκύλους ἔδειρεν ὁ ὑπηρέτης σας;
—'Εδειρεν ἐκείνους, οἵτινες ἔκαμαν πολὺν θόρυβον.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ.

Quarantième Leçon.

Ἔσθιεν τρώγειν.	<i>Manger 1. mangé.</i>
Ἀριστᾶν, γευματίζειν.	<i>Dîner 1. diné.</i>
Τὸ γεῦμα.	Le dîner & le diné.
Τὸ ἄριστον, τὸ πρόγευμα.	Le déjeuner & le déjeuné.
Δειπνεῖν.	<i>Souper 1.</i>
Τὸ δεῖπνον.	Le souper, & le soupé.
Μετὰ, ἀφοῦ, ὕστερον.	<i>Après (πρόθεσις).</i>
Μετ' ἐμέ.	Après moi.
Ὑστερον ἀπὸ ἐκείνου.	Après lui.
Ὑστερον ἀπὸ ὑμᾶς.	Après vous.
Μετὰ τὸν ἀδελφόν μου.	Après mon frère.
Μετὰ τὸ ἐμίλῃσαι, (ἀφοῦ ὠμίλη- σεν ἢ ὠμίλησαν).	Après avoir parlé.
Σημ. 1) Τὸ ὀνομαστικὸν ἀπαρέμφατον συντάσσεται καὶ παρὰ Γάλλοις μετὰ διαφόρων προθέσεων, ἀνάρθρως ὁμως.	
Ἀφοῦ ἐπώλησε τὸν ἵππον του.	Après avoir vendu son cheval.
Μετὰ τὸ ἀπελθεῖν ἐκεῖ.	Après y avoir été.
Ἔσπασα τὸ μαχαίρι σας, ἀφοῦ ἔκοψα τὸ βωδινόν.	J'ai cassé votre couteau après avoir coupé le bœuf (1).
Ἐγευμάτισα ἐνωρίτερον ἀπὸ ὑμᾶς.	J'ai diné de meilleure heure que vous.
Ἐδειπνήσατε ἀργά.	Vous avez soupé tard.
Ἀποτίειν, πληρόνειν.	<i>Payer 1. ("Ορα Παρ. Γ'. Μαθ. ΚΔ').</i>
Πληρόνειν τὸν ἵππον εἰς ἄνθρω- πὸν τινα.	Payer un cheval à un homme.

(1) Couper λέγουσιν οἱ Γάλλοι διὰ τὸ κρεῖς τῶν ζώων, découper δὲ διὰ τὸ
τῶν πτηνῶν.

Πληρόνειν τῷ ῥάπτῃ διὰ τὸ ἐν- Payer l'habit au tailleur.
δυμα.

Πληρόνεται τῷ σκυτοτόμῳ διὰ Payez-vous les souliers au
τὰ πέδιλα; cordonnier?

Τοῦ τὰ πληρόνω. Je les lui paie.

Σὺς πληρόνει τὴν μάχαιραν; Vous paie-t-il le couteau?

Μοὶ τὴν πληρόνει. Il me le paie.

Πληρόνω ὅ,τι χρῶστώ. Je paie ce que je dois.

Aiteĩr, ζητεĩr.

Demander 1.

Aiteĩr τι παρὰ τινος.

*Demander quelque chose à
quelqu'un.*

Σημ. 2) Τὸ ῥῆμα payer καὶ demander ὅταν ἔχη δύο ἀντικείμενα, τὸ μὲν πρόσωπον, εἰς ὃ γίνεται ἡ πληρωμὴ, τίθεται κατὰ δοτικὴν, τὸ δὲ πρᾶγμα, δι' ὃ ἡ πληρωμὴ, κατ' αἰτιατικὴν.

Ἐπλήρωσα τὸν ῥάπτῃ. J'ai payé le tailleur.

Τὸν ἐπλήρωσα. Je l'ai payé.

Ἐπληρώσατε τὸν σκυτοτόμον; Avez-vous payé le cordonnier?

Τὸν ἐπλήρωσα. Je l'ai payé.

Ζητεĩν χρήματα παρὰ τινος ἀν- Demander de l'argent à un
θρώπου. homme.

Ζητῶ χρήματα παρὰ τοῦ πατρός μου. Je demande de l'argent à mon père.

Μὲ ζητεĩτε τὸν πῖλόν σας; Me demandez-vous votre chapeau?

Σὺς τὸν ζητῶ. Je vous le demande.

Ζητεĩν αὐτὸ ἀπὸ αὐτόν. Le lui demander.

Ζητεĩν αὐτὰ ἀπὸ αὐτόν. Les lui demander.

Τί ζητεĩτε ἀπὸ ἐμέ; Que me demandez-vous?

Οὐδὲν σὺς ζητῶ. Je ne vous demande rien.

Πειραῖσθαι δοκιμάζειν.

*Essayer 1. (λαμβάνει de πρὸ
τῆς ἀπαρεμφάτου). Ὅρα
Παρ. Γ'. Μαθ. ΚΔ'.*

Δοκιμάζετε νὰ κάμῃτε τοῦτο; Voulez-vous essayer de faire cela?

Ἐδοκίμασα νὰ τὸ κάμω. J'ai essayé de le faire.

Ὅφείλετε νὰ δοκιμάσητε, ἵνα τὸ κάμῃτε κάλλιον. Il vous faut essayer de (le) faire mieux.

Κρατεĩν.

Tenir 2. tenu, παθ. μετ.*

Kpatōn.

Tenant.

Κρατῶ, κρατεῖς κρατεῖ.

Je tiens, tu tiens, il tient.

Κρατεῖτε τὴν ράβδον μου;

Tenez-vous mon bâton?

Τὴν κρατῶ.

Je le tiens.

Κρατοῦμεν.

Nous tenons.

Κρατοῦσι.

Ils tiennent.

Ζητεῖτε τινά;

Cherchez-vous quelqu'un?

Τίνα ζητεῖτε;

Qui cherchez-vous?

Ζητῶ ἓνα φίλον μου.

Je cherche un de mes amis.

Ὁ θεός μου.

Mon oncle.

Ὁ ἐξαδελφός μου.

Mon cousin.

Ὁ συγγενής μου.

Mon parent.

Οἱ γονεῖς (πατήρ καὶ μήτηρ)

Les parents, (le père et la mère)

Εἷς ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου.

Un de mes frères.

Εἷς ἐκ τῶν ἐξαδελφῶν σχς.

Un de vos cousins.

Εἷς ἐκ τῶν συγγενῶν του (της).

Un de ses parents.

Εἷς ἐκ τῶν φίλων μας.

Un de nos amis.

Εἷς ἐκ τῶν γειτόνων των.

Un de leurs voisins.

Ζητεῖ νὰ σὰς ἴδῃ.

Il cherche à vous voir.

Ζητεῖ νὰ σὰς ἴδῃ;

Cherche-t-il à vous voir?

Ζητεῖ νὰ ἴδῃ ἓνα ἐκ τῶν θείων

Il cherche à voir un de ses

του.

oncles.

Ἑρωτᾷ ἢ ἐρευνᾷ περὶ τινος,

Demander quelqu'un.

ζητεῖν τινα.

Τίνα ζητεῖτε;

Qui demandez-vous?

Ζητῶ ἓνα τῶν φίλων μου.

Je demande un de mes amis.

Σὰς ζητοῦσι.

On vous demande.

Μὲ ζητοῦσι;

Me demande-t-on?

Πρεπόντως, καθὼς πρέπει.

Comme il faut.

Γράφετε καθὼς πρέπει.

Vous écrivez comme il faut.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι κάμνουσιν τὰ

Ces hommes font leur devoir

χρέη των καθὼς πρέπει.

comme il faut.

Τὸ καθήκον ἢ τὰ καθήκοντα.

| Le devoir (1).

Τὸ χρέος ἢ τὰ χρέη.

(1) Ἡ λέξις devoir σημαίνει καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐπιβαλλομένην γραπτὴν ἐργασίαν εἰς τοὺς μαθητάς, τὰς ἐξηγήσεις ἐπὶ τὰ θέματα κτλ.

Ἐκάματε τὸ χρέος (τὸ θέμα) σας; Avez-vous fait votre devoir?
Τὸ ἐκάμαμεν. Nous l'avons fait.

Ἐν ποτήριον οἴνου. Un verre de vin.

Ἐν τεμάχιον (κομμάτιον) ἄρτου. Un morceau de pain.

Σημ. 3). Μεταξὺ τῶν λέξεων τῶν σημαίνοντων βάρος, μέτρον, πλῆθος, ἀφθονίαν ἢ ἐλλείψιν καὶ τῶν ἐπομένων ἐπιθέτων τίθεται τὸ μεριστικὸν ἄρθρον *de*.

Ἐν κιλόγραμμα ζαχαρώς. Un kilo de sucre.

Μία λίτρα οἴνου. Un litre de vin.

Τρία μέτρα ἐριούχου. Trois mètres de drap.

Ἐν σύνταγμα οὐσάρων (ἱππέων). Un régiment de hussards.

ΘΕΜΑ 126.

Ἐπλήρωσατε τὸ ὄπλον;—Ἐπλήρωσα αὐτό.—Ἐπλήρωσεν ὁ
θεὸς σας τὰ βιβλία;—Ἐπλήρωσεν αὐτά.—Ἐπλήρωσα τῷ ῥάπτῃ
τὰ ἐνδύματα;—Τῷ τὰ ἐπλήρωσατε.—Ἐπλήρωσας τῷ ἐμπόρῳ τὸν
ἵππον;—Ἀὐτῷ τὸν ἐπλήρωσα ἀκόμῃ.—Ἐπληρώσαμεν τὰς χει-
ρίδας μας;—Τὰς ἐπληρώσαμεν.—Ἐπλήρωσεν ἡδὴ ὁ ἐξαδελφός σας
τὰ πέδιλά του;—Ἀὐτὸς τὰ ἐπλήρωσεν ἑτι.—Σας πληρόνει ὁ ἀδελ-
φός μου ὅ,τι σας χρεωστῇ;—Μοὶ τὸ πληρόνει.—Πληρόνετε ὅ,τι
χρεωστῆτε;—Πληρόνω ὅ,τι χρεωστῶ.—Ἐπληρώσατε τὸν ἄρτο-
ποιόν;—Τὸν ἐπλήρωσα.—Ἐπλήρωσεν ὁ θεὸς σας τῷ κρεπωλῇ
τὸ βωδινόν;—Τῷ τὸ ἐπλήρωσε.—Τίς ἔσπασε τὴν μάχαιράν μου;—
—Τὴν ἔσπασα ἀφοῦ ἔκοψα τὸν ἄρτον.—Ἐσπασεν ὁ υἱός σας τὰ
μολυβδοκόνδυλά μου;—Τὰ ἔσπασεν ἀφοῦ ἔγραψε τὰ γραμματία
του.—Ἐπληρώσατε τῷ ἐμπόρῳ τὸν οἶνον ἀφοῦ τὸν ἐπίετε;—Τὸν
(le) ἐπλήρωσα ἀφοῦ τὸν ἔπιον.—Τί ἐκάματε ἀφοῦ ἐτελειώσατε τὰ
θέματά σας;—Ἵπῃα (j'allai) εἰς τοῦ ἐξαδελφου μου ἵνα τὸν ὀ-
δηγήσω εἰς τὸ δῶμα.—Πῶς ὁμιλῶ;—Ὅμιλετε καθὼς πρέπει.—
Πῶς ἔγραψεν ὁ ἐξαδελφός μου τὸ θέματά του;—Τὰ ἔγραψε καθὼς
πρέπει.—Πῶς ἔκαμαν τὰ τέκνα μου τὰ χρέη των;—Τὰ ἔκαμαν
καλῶς.—Κάμνει ὁ ἀνθρώπος οὗτος τὸ χρέος του;—Τὸ κάμνει πάν-
τατε.—Κάμνετε τὸ χρέος σας;—Κάμνω ὅ,τι δύναμαι.—Τί αἰτεῖτε
παρὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;—Αἰτῶ παρ' αὐτοῦ χρήματα.—Τί αἰ-
τεῖ παρ' ἐμοῦ τὸ παιδίον τοῦτο;—Αἰτεῖ παρ' ὑμῶν χρήματα.—
Αἰτῆτε τί παρ' ἐμοῦ;—Αἰτῶ παρ' ὑμῶν ἐν τάλλῃ.—Αἰτεῖτε παρ'
ἐμοῦ τὸν ἄρτον;—Αἰτῶ αὐτὸν παρ' ὑμῶν.—Παρὰ τίνος ἀνθρώπου
αἰτεῖτε χρήματα;—Αἰτῶ ἀπὸ ἐκείνου ἀπὸ τὸν ὅποιον (à celui à

qui) αἰτεῖται.— Ἀπὸ ποίους ἐμπόρους αἰτεῖτε χεῖμάτα;— Αἰτῶ ἀπὸ ἐκείνου, ὅστινες κατοικοῦσιν εἰς τὴν ὁδὸν Βιλλιελλμου (rue Guillaume).— Τί αἰτεῖται ἀπὸ τὸν ἀρτοποιόν;— Αἰτῶ ἄρτον παρ' αὐτοῦ.

THEMA 127.

Ζητεῖτε βωδινὸν ἀπὸ τοῦ κραιώλα;— Ζητῶ παρ' αὐτῶν.— Μοῦ ζητεῖς τὴν ῥάβδον;— Σοῦ τὴν ζητῶ.— Σοῦ ζητεῖ τὸ βιβλίον;— Μοῦ τὸ ζητεῖ.— Τί ἐζητήσατε ἀπὸ τὸν Ἀγγλον;— Ἐζήτησα παρ' αὐτοῦ τὸ βύρσινον κιβώτιόν μου.— Σὰς τὸ ἔδωκε;— Μοι τὸ ἔδωκεν.— Ἀπὸ τίνα ἐζητήσατε ζάχαριν;— Ἐζήτησα ἀπὸ τὸν ἑμπορον.— Εἰς ποῖον ἐπλήρωσεν ὁ πατὴρ σας τὰ πέδιλά του;— Ἐπλήρωσεν αὐτὰ τῷ σκυτοτόμῳ.— Εἰς ποῖον ἐπληρώσαμεν τὸν ἄρτον;— Ἐπληρώσαμεν εἰς τοὺς ἀρτοποιούς μας.— Πόσον ἐτῶν εἰσαι;— Δὲν εἰμαι ἀκριβῶς δέκα ἐτῶν.— Μενθάνεις ἤδη τὴν Γαλλικὴν;— Τὴν μενθάνω ἤδη.— Εἰξεύρει ὁ ἀδελφός σου τὴν Γερμανικὴν;— Δὲν τὴν εἰξεύρει.— Διὰ τί δὲν τὴν εἰξεύρει;— Διότι δὲν ἔσχε καιρὸν νὰ τὴν μάθῃ.— Εἶναι ὁ πατὴρ σας εἰς τὴν οἰκίαν του;— Ὁχι, ἀνεχώρησεν, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν.— Ποῦ ὑπῆγεν ὁ πατὴρ σας;— Ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.— Ὑπήγατε ἐκεῖ ποτέ;— Οὐδέποτε ὑπῆγα.— Διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ θέρος τοῦτο;— Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω.— Διανοεῖσθε νὰ μείνητε ἐκεῖ (y) πολλὸν καιρὸν;— Διανοοῦμαι νὰ μείνω (y) ἐκεῖ (pendant) τὸ θέρος.— Ἔως πότε μένει ὁ ἀδελφός σας εἰς τὴν οἰκίαν;— Ἔως τὸ μεσημέρι.— Ἐβάζετε (διάμεσον) τὰς χειρίδας σας;— Τὰς ἔβαψα.— Πῶς τὰς ἔβαψατε;— Τὰς ἔβαψα κυτρίνας.— Ἐγευματίσατε ἤδη;— Ὁχι ἀκόμη.— Ποῖον ὥραν γευματίζετε;— Γευματίζω εἰς τὰς ἑξ.— Περὰ τίνι γευματίζετε;— Γευματίζω περὰ τίνι φίλῳ μου.— Μετὰ τίνας ἐγευματίσατε χθές;— Ἐγεμάτισα μετὰ τινος τῶν συγγενῶν μου.— Τί ἐφάγετε;— Ἐφάγαμεν καλὸν ἄρτον, βωδινὸν καὶ πλακούντια.— Τί ἐπίετε;— Ἐπίομεν καλὸν οἶνον καὶ ἐξαιρετὸν μηλίτην.— Ποῦ γευματίζει ὁ θεὸς σας σήμερον;— Γευματίζει παρ' ἡμῖν.— Ποῖαν ὥραν δειπνεῖ ὁ πατὴρ σας;— Δειπνεῖ εἰς τὰς ἑνέκ.— Δειπνεῖται ἐνωρίτερα ἀπὸ αὐτὸν (que lui);— Δειπνῶ ἀργότερα ἀπὸ αὐτόν.

THEMA 128.

Ποῦ πηγάζετε;— Πηγάζω περὰ τινι συγγενεῖ μου ἵνα δειπνήσω μετ' αὐτοῦ.— Θέλεις νὰ κρατήσης τὰς χειρίδας σου;— Θέλῳ νὰ

τάς κρατήσω.—Τίς κρατεῖ τὸν πῖλόν μου;—Ὁ υἱός σας τὸν κρατεῖ.—Κρατεῖς τὴν βράβδον μου;—Τὴν κρατῶ.—Κρατεῖτε τί;—Κρατῶ τὸ ὄπλον σας.—Τίς ἐκράτησε τὸ βιβλίον μου;—Ὁ ὑπηρέτης σας τὸ ἐκράτησε.—Θέλετε νὰ δοκιμάσητε νὰ ὀμιλήσητε;—Θέλω νὰ δοκιμάσω.—Ἐδοκίμασέ ποτε ὁ μικρὸς ἀδελφός σας; νὰ κάμῃ θέματα;—Ἐδοκίμασε τοῦτο.—Ἐδοκίμασατέ ποτε νὰ κάμῃτε πῖλον τινά;—Ποτὲ δὲν ἐδοκίμασα νὰ κάμω (un).—Τίνα ζητεῖτε;—Ζητῶ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἐπώλησε τὸν ἵππον.—Ζητεῖ τινὰ ὁ συγγενής σας;—Ζητεῖ ἓνα τῶν φίλων του.—Ζητοῦμεν τινά;—Ζητοῦμεν ἓνα τῶν γειτόνων μας.—Τίνα ζητεῖς;—Ζητῶ ἓνα ἐκ τῶν (un de) φίλων μας.—Ζητεῖτε τινὰ τῶν ὑπηρετῶν μου;—Ὁχι, ζητῶ ἓνα ἐκ τῶν ἐμῶν.—Ἐδοκιμάσατε νὰ ὀμιλήσητε εἰς τὴν θεῖόν σας;—Ἐδοκίμασα νὰ τῷ ὀμιλήσω.—Ἐπροσπαθήσατε νὰ ἰδῇτε τὸν πατέρα μου;—Ἐπροσπάθησα νὰ τὸν ἰδῶ.—Σὰς ἐδέχθη;—Δὲν μὲ ἐδέχθη.—Ἐδέχθη τοὺς ἀδελφούς σας;—Τοὺς ἐδέχθη.—Ἰδυνήθητε νὰ ἰδῇτε τὸν συγγενῆ σας;—Δὲν ἰδυνήθητε νὰ τὸν ἰδῶ.—Τί ἐκάματε ἀφοῦ ἐγράψατε τὰ θέματά σας;—Ἐγραψα (j'écrivis) τὸ γραμματίδιόν μου, ἀφοῦ ἐγράψα αὐτά.—Τίνα ζητεῖτε;—Ζητῶ τὸν ῥάπτην.—Ζητεῖ ὁ ἄνθρωπος οὗτος τινά;—Ζητεῖ ὑμᾶς.—Σὰς ζητοῦσι;—Μὲ ζητοῦσι.—Μὲ ζητοῦσι;—Δὲν ζητοῦσιν ὑμᾶς, ζητοῦσιν ἓνα ἐκ τῶν φίλων σας.—Ζητεῖτε τὸν ἱατρόν;—Τὸν ζητῶ.—Τί ζητεῖ ὁ μικρὸς ἀδελφός σας;—Ζητεῖ ἓν μικρὸν κομμάτιον ἄρτου (un petit morceau de pain).—Δὲν ἐπρογευματίσεν ἀκόμη;—Ἐπρογευματίσεν, ἀλλὰ πεινᾷ ἀκόμη.—Τί ζητεῖ ὁ θεός σας;—Ζητεῖ ἓν ποτήριον οἴνου.—Δὲν ἐπιεν ἤδη;—Ἐπιεν ἤδη, ἀλλ' ἀκόμη διψᾷ.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Quarante-et-unième Leçon.

Ἐκεῖνος ὅστις, ἐκεῖνος ὅς.	<i>Celui qui.</i>
Παρατηρεῖτε (βλέπετε) τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἔρχεται;	Apercevez-vous l'homme qui vient?
Παρατηρῶ ἐκεῖνον, ὅστις ἔρχεται.	J'aperçois celui qui vient.
Παρατηρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ἔρχονται;	Apercevez-vous les hommes qui viennent?

Παρατηρῶ τοὺς ἐρχομένους.	J'aperçois ceux qui viennent.
Παρατηρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες πηγαίνουν εἰς τὴν ἀποθήκην;	Apercevez-vous les hommes qui vont au magasin?
Παρατηρῶ ἐκείνους, οἵτινες εἰσέρχονται ἐκεῖ.	J'aperçois ceux qui y entrent.
Τί καιρὸς εἶναι;	Quel temps fait-il?
Εἶναι καλὸς καιρὸς τῶρα.	Il fait beau temps à présent.
Τί καιρὸς ἦτο χθές;	Quel temps a-t-il fait hier?
Ἦτο καλὸς καιρὸς χθές;	A-t-il fait beau temps hier?
Ἦτο κακὸς καιρὸς χθές.	Il a fait mauvais temps hier.
Εἶναι καλὸς καιρὸς τῶρα τὸ πρωῒ.	Il fait beau temps ce matin.
Εἶναι ζέστη (κάμνει ζέστην);	Fait-il chaud?
Εἶναι ζέστη (κάμνει ζέστην).	Il fait chaud.

Πολύ.

Εἶναι πολλή ζέστη.
Εἶναι ψυχρὸς (κάμνει κρύον).
Εἶναι πολὺ ψυχρὸς.
Δὲν εἶναι οὔτε ζέστη οὔτε ψυχρὸς.

Très.

Il fait très-chaud.
Il fait froid.
Il fait très-froid.
Il ne fait ni chaud ni froid.

Σκότιος (καὶ σκοτεινός).

Φέγγος, φῶς (καὶ φωτεινός).

Εἶναι σκοτεινὰ εἰς τὴν ἀποθήκην σας.

Εἶναι σκοτεινὰ εἰς τὴν σιταποθήκην του;

Εἶναι σκοτεινὰ ἐκεῖ μέσα.

Φέγγει (ἔχει φῶς) εἶναι φωτεινὰ.

Ὑγρασία (ἐπίθ. ὑγρὸς).

Αὐχμὸς, ξηρασία (ἐπίθ. αὐχμηρὸς, ξηρὸς).
--

Εἶναι ὑγρασία;

Δὲν εἶναι ὑγρασία.

Εἶναι ξηρασία.

Εἶναι πολλή ξηρασία.

Τὸ φῶς τῆς σελήνης (τὸ φεγγάρι).

Ὁ ἥλιος.

Λάμπει ἡ σελήνη, (εἶναι φεγγάρι).

Obscur, Sombre.

Clair.

Il fait sombre dans votre magasin.

Fait-il sombre dans son grenier?

Il y fait sombre.

Il y fait clair.

Humide.

Sec.

Fait-il humide?

Il ne fait pas humide.

Il fait sec.

Il fait trop sec.

Le clair de lune.

Le soleil.

Il fait clair de lune.

Εἶναι θερμὸς ἥλιος.	Il fait trop de soleil.
Γεύεσθαι, δοκιμάζειν.	Gôûter 1.
Ἐγεύθητε τὸν οἶνον τοῦτον;	Avez-vous goûté ce vin?
Τὸν ἐγεύθην.	Je l'ai goûté.
Πῶς αὖς φαίνεται;	Comment le trouvez vous?
Μοι φαίνεται καλός.	Je le trouve bon.
Δὲν μοι φαίνεται καλός.	Je ne le trouve pas bon.
Ἀγαπᾶν, στέργειν, ἀἰεσκει- σθαι εἰς τι.	Aimer.
Ἀγαπῶ τοὺς ἰχθύας (μοι ἀρέσκου- σιν οἱ ἰχθύες).	J'aime le poisson.
Ἀγαπᾷ τὰ ὀρνιθοπούλα.	Il aime les poulets.
Ἀγαπάτε τὸν μυλῆτην;	Aimez-vous le citre?
Ὁχι, ἀγαπῶ τὸν οἶνον.	Non, j'aime le vin.
Ἀγαπάτε νὰ βλέπητε τὸν ἀδελ- φόν μου;	Aimez-vous à voir mon frère?
Ἀγαπῶ νὰ τὸν βλέπω.	J'aime à le voir.
Ἀγαπῶ νὰ κάμνω αὐτό.	J'aime à le faire.
Ἀγαπᾷ νὰ σπουδάζῃ.	Il aime à étudier.
Ἐκμαρθάνειν, μαρθάνειν ἐκ στήθους, ἐκστηθίζειν.	Apprendre par cœur.
Ὁ μαθητής (σχολεῖου).	L'écolier.
Ὁ μαθητής.	L'élève.
Ὁ διδάσκαλος.	Le maître, l'instituteur, le précepteur.
Ἀγαπῶσιν οἱ μαθηταί σας νὰ ἐκ- στηθίζωσιν;	Vos écoliers aiment-ils à ap- prendre par cœur?
Δὲν ἀγαπῶσι νὰ ἐκστηθίζωσιν.	Ils n'aiment pas à apprendre par cœur.
Ἐμάθετε τὰ θέματα σας ἐκ στή- θους;	Avez-vous appris vos thèmes par cœur?
Τὰ ἐμάθομεν.	Nous les avons appris.
Ἀπὸς τῆς ἡμέρας.	Une fois par jour.
Τρίς τοῦ μηνός.	Trois fois par mois.
Τόσα κατ' ἔτος (ἢ τὸ ἔτος).	Tant par an.
Τόσα τὸν καθένα, κατ' ἀνθρω- πιν, κατὰ κεφαλὴν.	Tant par tête (la tête, ἡ κεφαλή εἶναι γένους θηλυκοῦ.)

Τόσζ τὸν (κατὰ) στρατιώτην.
Ἐξάκις τοῦ ἔτους.

Tant par soldat.
Six fois par an.

Ἐρωρίς τὸ πρωῒ.
Ἄϊαρ πρωῒ.

Le matin de bonne heure.
De bon matin.

Ἐξερχόμεθα ἐνώρις τὸ πρωῒ.

Nous sortons le matin de bonne heure.

Πότε ἐξῆλθεν ὁ πατήρ σας;

Quant votre père est-il sorti?

Ὅμιλεῖν περὶ τινος. (ἀν-
θρώπου ἢ πράγματος.

Parler de quelqu'un ou de quelque chose.

Περὶ τίνος ὁμιλεῖτε;

De qui parlez-vous?

Ὅμιλοῦμεν περὶ τοῦ ἀνθρώπου,
τὸν ὁποῖον γνωρίζετε.

Nous parlons de l'homme, que vous connaissez.

Περὶ τίνος ὁμιλοῦσιν;

De quoi parlent-ils?

Ὅμιλοῦσι περὶ τοῦ καιροῦ.

Ils parlent du temps.

Ὁ καιρός.

Le temps.

Ὁ στρατιώτης.

Le soldat.

Ὁσάτωρ, ἐπίσης, καί.

Aussi.

Εἶναι τινὰ εὐχαριστημένον
μέ τινα ἢ μέ τι, ἀπὸ τινος
ἢ ἀπὸ τι.

Être content de quelqu'un
ou de quelque chose.

Εἶσθε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τοῦ-
τον τὸν ἄνθρωπον;

Êtes-vous content de cet hom-
me?

Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτόν.

Je suis content de lui.

Εἶσθε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τοῦ
νέου ἑνδυμά σας;

Êtes-vous content de votre
habit neuf?

Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτό.

J'en suis content.

Ἀπὸ τί εἶσθε εὐχαριστημένοι;

De quoi êtes-vous content?

Δυσηρεστημένος.

Mécontent.

Εἶμαι δυσηρεστημένος.

J'en suis mécontent.

Εἶμαι δυσηρεστημένος ἀπὸ αὐτόν.

Je suis mécontent de lui.

Ὅμιλοῦσι περὶ τοῦ φίλου ὑμῶν.

On parle de votre ami.

Ὅμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ.

On parle de lui.

Ὅμιλοῦσι περὶ τοῦ βιβλίου σας.

On parle de votre livre.

Ὅμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ.

On en parle.

Ἄρ, ἔαρ.

Si.

Σκοπεῖω νὰ σᾶς πληρώσω, ἂν Je compte vous payer, si je
λάβω τὰ χορήματά μου. reçois mon argent.

Διανοσθε ν' ἀγοράσητε ξύλα; Comptez - vous acheter d i
bois?

Διανοῦμαι ν' ἀγοράσω, ἂν μὲ Je compte en acheter, si on
πληρώσουν ὁ, τι μεῖχρεωστοῦσι. me paie ce qu'on me doit.

Τί καιρὸς ἦτο χθές; Quel temps a-t-il fait hier?

Ἦτο καλὸς καιρὸς χθές; A-t-il fait beau temps hier?

Ἦτο κακὸς (ἄσχημος) καιρὸς. Il a fait mauvais temps.

ΘΕΜΑ 129.

Παρατηρεῖτε (apercevoir) τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἔρχεται; — Δὲν
τὸν παρατηρῶ. — Παρατηρεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες πηγαίνουν
εἰς τὸν κῆπον; — Δὲν παρατηρῶ ἐκείνους οἵτινες πηγαίνουν εἰς τὸν
κῆπον, ἀλλ' ἐκείνους οἵτινες πηγαίνουν εἰς τὴν ἀγορὰν. — Παρατη-
ρεῖ ὁ ἀδελφός σας τὸν ἄνθρωπον, ὅστις τῷ ἐδάνεισε χρήματα; — Δὲν
παρατηρεῖ ἐκεῖνον ὅστις τῷ ἐδάνεισεν, ἀλλ' ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον
ἐδάνεισεν. — Βλέπεις τὰ παῖδιά, τὰ ὁποῖα μελετῶσι; — Δὲν βλέπω
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μελετῶσιν, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παίζουσι. — Παρα-
τηρεῖς τί; — Οὐδὲν παρατηρῶ. — Ἰδετε τὰς ἀποθήκας τῶν συγγενῶν
μου; — Τὰς ἴδον. — Ποῦ τὰς παρατηρήσατε; — Τὰς παρατήρησα εἰς τὸ
ἄλλο μέρος τῆς οἰκίας. — Σὺ ἀρέσκει ὁ μέγας πῖλος; — Δὲν μοι ἀρέ-
σκει ὁ μέγας πῖλος, ἀλλὰ τὸ μέγα ἀλεξίβροχον. — Τί ἀγαπᾶτε νὰ
κάμητε; — Ἀγαπῶ νὰ γράφω. — Ἀγαπᾶτε νὰ βλέπητε τὰ μικρὰ παῦ-
τα τέκνα μου; — Ἀγαπῶ νὰ τὰ βλέπω. — Ἀγαπᾶτε νὰ πίνητε οἶνον;
— Ἀγαπῶ νὰ πίνω οἶνον. — Τί ἀγαπῶσι νὰ πίνωσιν οἱ στρατιῶται; —
Ἀγαπῶσι νὰ πίνωσιν οἶνον. — Ἀγαπᾶς νὰ πίνης τέτλη καφφέν; — Ἀ-
γαπῶ ἀμφοτέρω νὰ πίνω. — Ἀγαποῦν τὰ παῖδιά ταῦτα νὰ μελετῶ-
σιν; — Ἀγαποῦν νὰ μελετῶσι καὶ νὰ παίζωσιν. — Ἀγαπᾶτε νὰ γρά-
φητε καὶ ἀναγινώσκητε; — Ἀγαπῶ νὰ γράφω καὶ ν' ἀναγινώσκω. —
Ποσάκις τῆς ἡμέρας τρώγετε; — Τέσσαρες φορές. — Ποσάκις τῆς ἡμέ-
ρας πίνουσι τὰ τέκνα σας; — Πίνουσι πολλάκις τῆς ἡμέρας. — Πίνετε
τόσον συχνὰ ὅσον ἐγώ; — Πίνω συχνότερα. — Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸ
θέατρον; — Πηγαίνω ἐνίοτε. — Ποσάκις τοῦ μηνὸς πηγαίνετε; — Πη-
γαίνω ἀπᾶξ μόνον τοῦ μηνός. — Ποσάκις τοῦ ἔτους πηγαίνει ὁ ἐξ-
ἀδελφός σας εἰς τὸν χορὸν; — Πηγαίνει δις τοῦ ἔτους. — Πηγαίνετε
ἐκεῖ τόσον συχνὰ ὅσον αὐτός; — Οὐδέποτε πηγαίνω. — Πηγαίνει ὁ
ὕπνρετός σας συχνὰ εἰς τὴν ἀγορὰν; — Πηγαίνει ἐκάστην πρωΐαν.

ΘΕΜΑ 130.

Πηγαίνετε συχνά εἰς τοῦ Θεοῦ μου;—Πηγαίνω εἰς αὐτὸν ἐξάκις τοῦ ἔτους.—Ἀγαπάτε νὰ φάγητε ὀρνιθοπούλια;—Ἀγαπῶ νὰ τρώγω ὀρνιθοπούλια, ἀλλὰ δὲν ἀγαπῶ νὰ τρώγω ἰχθύας.—Τί ἀγαπάτε;—Ἀγαπῶ ἐν κομμάτιον ἄρτου καὶ ἐν ποτήριον οἴνου.—Μανθάνετε ἐκ στήθους;—Δὲν μοι ἀρέσκει νὰ μανθάνω ἐκ στήθους.—Ἀγαπῶσιν οἱ μαθηταὶ σας νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους;—Θέλουσι νὰ μελετῶσιν, ἀλλὰ δὲν θέλουσι νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους.—Πόσα θέματα κάμνουσι τὴν ἡμέραν;—Δὲν κάμνουσιν (en) εἰμὴ δύο, ἀλλὰ τὰ κάμνουσι καθὼς πρέπει.—Ἡδυνήθητε ν' ἀναγνώσῃτε τὸ γοσμματίον, τὸ ὁποῖον σὰς ἔγραψα;—Ἡδυνήθην ν' τὸ ἀναγνώσω.—Τὸ ἐννόησατε;—Τὸ ἐννόησα.—Ἐννοεῖτε τὸν ἄνθρωπον ὅστις μὰς ὁμιλεῖ;—Δὲν τὴν ἐννοῶ.—Διὰ τί δὲν τὸν ἐννοεῖτε;—Διότι ὁμιλεῖ πολὺ κακῶς.—Εἰςέσθαι ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὴν γαλλικὴν;—Αὐτὸς τὴν εἰςέσθαι, ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὴν εἰςέσθαι.—Διὰ τί δὲν τὴν μανθάνετε;—Δὲν ἔχω καιρὸν (ne—pas le) νὰ τὴν μάθω.—Διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ θέατρον τὴν ἐσπέραν ταύτην;—Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω (ἐκεῖ), ἐὰν ὑπάγητε.—Διανοεῖτε ὁ πατήρ σας ν' ἀγοράσῃ τοῦτον τὸν ἵππον;—Διανοεῖται νὰ τὸν ἀγοράσῃ, ἂν λάβῃ τὰ χρήματά του.—Διανοεῖται ὁ φίλος σας νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν;—Διανοεῖται νὰ ὑπάγῃ (ἐκεῖ), ἐν τῷ πληρώσειν ὅτι, τῷ χρεωστοῦσι.—Διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν συναυλίαν;—Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω, ἂν ὑπάγῃ (y ἐκεῖ) ὁ φίλος μου.—Διανοεῖται ὁ ἀδελφός σας νὰ σπουδάσῃ τὴν Γαλλικὴν;—Διανοεῖται νὰ τὴν σπουδάσῃ, ἂν εὔρῃ καλὸν διδάσκαλον.

ΘΕΜΑ 131.

Πῶς εἶναι ὁ καιρὸς σήμερον;—Εἶναι πολὺ καλὸς καιρὸς.—Ἦτο καλὸς καιρὸς χθές;—Ἦτο κακὸς καιρὸς χθές.—Πῶς ἦτον ὁ καιρὸς τὸ πρωῒ;—Ἦτο κακὸς καιρὸς, ἀλλὰ τώρα εἶναι καλὸς καιρὸς.—Εἶναι ζέσκι;—Εἶναι πολλὴ ζέστη.—Δὲν εἶναι ψυχρός;—Δὲν εἶναι ψυχρός.—Εἶναι ζέστη ἢ ψυχρός;—Δὲν εἶναι οὔτε ζέστη οὔτε ψυχρός.—Ἰππήγετε προχθὲς εἰς τὸν κήπον;—Δὲν ὑπῆγα ἐκεῖ (n'y ai pas été).—Διὰ τί δὲν ὑπήγετε;—Δὲν ὑπῆγα διότι ἦτο κακὸς καιρὸς.—Διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε αὔριον;—Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω αὔριον, ἂν εἶναι καλὸς καιρὸς.—Φέγγει μέσα εἰς τὸ γραφεῖόν σας;—Δὲν φέγγει.—Θέλετε νὰ ἐργασθῇτε ἐντὸς τοῦ ἰδικοῦ μου;—Θέλω νὰ ἐργασθῶ (y).—Φέγγει ἐκεῖ μέσα (y);—Φέγγει πολὺ (il y fait très clair).—

Διατί δὲν δύναται ὁ ἀδελφός σας νὰ ἐργάζεται ἐντὸς τῆς ἀποθήκης του;—Δὲν δύναται νὰ ἐργάζεται, διότι εἶναι πολὺ σκοτεινὰ ἐκεῖ μέσα.—Ποῦ εἶναι πολὺ σκοτεινὰ;—Εἰς τὴν ἀποθήκην του.—Φέγγει μέσα εἰς ταύτην τὴν τρύπαν (trou).—Εἶναι σκότος ἐκεῖ μέσα.—Εἶναι ξηρασίαι;—Εἶναι πολλὰ ξηρασίαι.—Εἶναι ὑγρασίαι;—Δὲν εἶναι ὑγρασίαι.—Εἶναι φεγγάρια;—Δὲν εἶναι φεγγάρια, εἶναι πολὺ ὑγρὸς καὶρός.—Περὶ τίνος ὁμιλεῖ ὁ θεός σας;—Ὁμιλεῖ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ καίρου.—Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ ἀνέμου;—Ὁμιλοῦσι καὶ περὶ αὐτοῦ (en—aussi).—Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ θεοῦ μου;—Δὲν ὁμιλῶ περὶ αὐτοῦ.—Περὶ τίνος ὁμιλεῖς;—Ὁμιλῶ περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν γονέων σου.—Ζητεῖτε καλέναι;—Ζατῶ τὸν θεόν σας; εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του;—Ὁχι, εἶναι εἰς τοῦ καλλίστου φίλου του.

ΘΕΜΑ 132.

Ἐγεύθητε τοῦτον τὸν οἶνον;—Τὸν ἐγεύθην.—Πῶς σας φαίνεται (comment le trouvez-vous);—Μοὶ φαίνεται καλός.—Πῶς φαίνεται εἰς τὸν ἐξ ἀδελφόν σας ὁ μηλίτης οὔτος;—Δὲν τῷ φαίνεται καλός.—Ποῖον οἶνον θέλετε νὰ δοκιμάσητε;—Θέλω νὰ δοκιμάσω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐδοκιμάσατε.—Θέλετε νὰ δοκιμάσητε τοῦτον τὸν καπνόν;—Τὸν ἐδοκίμασα ἤδη.—Πῶς σας φαίνεται;—Μοὶ φαίνεται καλός.—Διατί δὲν δοκιμάζετε τὸν μηλίτην τοῦτον;—Διότι δὲν διψῶ.—Διατί δὲν γεύεται ὁ φίλος σας ταῦτο τὸ βωδινόν;—Διότι δὲν πεινᾷ.—Περὶ τίνος ὠμίλησαν (on);—Ὁμίλησαν περὶ τῶν φίλων σας.—Δὲν ὠμίλησαν περὶ τῶν ἱατρῶν;—Δὲν ὠμίλησαν περὶ αὐτῶν.—Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ ἀνθρώπου, περὶ τοῦ ὁποῖου (dont) ὠμίλησαν;—Δὲν ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ.—Ὁμίλησαν περὶ τῶν εὐγενῶν;—Ὁμίλησαν περὶ αὐτῶν.—Ὁμίλησαν περὶ ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων (dont) ὁμιλοῦμεν;—Δὲν ὠμίλησαν περὶ ἐκείνων περὶ τῶν ὁποίων (de ceux dont) ὁμιλοῦμεν, ἀλλ' ὠμίλησαν περὶ ἄλλων.—Ὁμίλησαν περὶ τῶν τέκνων μας ἢ περὶ ἐκείνων τῶν γειτόνων μας;—Δὲν ὠμίλησαν οὔτε περὶ τῶν ἰδικῶν μας οὔτε περὶ ἐκείνων τῶν γειτόνων μας.—Περὶ ποίων τέκνων ὠμίλησαν;—Ὁμίλησαν περὶ ἐκείνων τοῦ διδασκάλου μας.—Ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ βιβλίου μου;—Ὁμιλοῦσιν.—Εἰσθε εὐχαριστήμενος ἀπὸ τοῦ μαθητῆς σας;—Εἶμαι εὐχαριστήμενος μετ' αὐτῶν.—Πῶς σπουδάζει ὁ ἀδελφός μου;—Σπουδάζει καλῶς.—Πόσα θέματα ἐμάθαι;—Ἐμάθα ἤδη τεσσαράκοντα καὶ ἔν.—Εἶναι εὐχαριστήμενος ὁ διδασκάλός σας ἀπὸ τοῦ μαθητῆς του;—Εἶναι

εὐχαριστημένος.—Εἶναι εὐχαριστημένος ὁ διδάσκαλός σας ἀπὸ τὰ δῶρα, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν;—Εἶναι εὐχαριστημένος.—'Ελάβετε γραμμάτιον;—'Ελαβον ἔν.—Θέλετε ν' ἀποκριθῆτε εἰς αὐτό;—Μέλλω (je vais) ἀμέσως ν' ἀποκριθῶ εἰς αὐτό (y).—Πότε τὸ ἔλάβετε;—Τὸ ἔλαβον σήμερον τὸ πρῶτ' ἑνωρίς.—Εἴσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτό;—Δὲν εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτό.—Σὰς ζητεῖ ὁ φίλος σας χρήματα;—Μὲ ζητεῖ τινά.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Quarante-deuxième Leçon.

Περὶ τῶν παθητικῶν ῥημάτων.

Des verbes passifs.

Οἱ Γάλλοι δὲν ἔχουσι τύπον παθητικῶν ῥημάτων, ἀναπληροῦσι δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος *être*, *εἶναι*, προσθέτοντες αὐτὸ τῇ παθητικῇ μετοχῇ τῶν ῥημάτων, ὅστις εἶναι ὁ μόνος παρ' αὐτοῖς ἀπλοῦς παθητικὸς χρόνος. Οὕτω δὲ πᾶν ῥῆμα ἐνεργητικὸν δύναται νὰ τραπῇ εἰς παθητικόν, διὰ τῆς προσθήκης τῆς παθητικῆς αὐτοῦ μετοχῆς εἰς πᾶν πρόσωπον παντὸς χρόνου τοῦ ῥήματος *être*. Οἷον.

Ἐνεργητικὴ φωνή.

Παθητικὴ φωνή.

'Αγαπῶ,	J'aime.	'Αγαπῶμαι,	Je suis aimé.
'Οδηγεῖς,	Tu conduis.	'Οδηγεῖσαι,	Tu es conduit.
'Επαινεῖ,	Il loue.	'Επαινεῖται,	Il est loué.
'Ακούομεν,	Nous entendons.	'Ακούμεθα,	Nous sommes entendus.

Τιμωρεῖτε,	Vous punissez.	Τιμωρεῖσθε,	Vous êtes punis.
Κατηγοροῦσι,	Ils blâment.	Κατηγοροῦνται,	Ils sont blâmés.
'Επαινεῖν.		Louer 1.	
Ψέγειν, μέμψεσθαι, κατηγορεῖν.	Blâmer 1.	Punir 2	
Κολάζειν τιμωρεῖν.			

Ἰπὸ, ἀπὸ.

De ή par

Τὰ παθητικὰ ῥήματα προσλαμβάνουσι τὴν πρόθ. *de*, ὅτε πρόκειται περὶ νοητικῆς πράξεως, τὴν *par* ὅτε πρόκειται περὶ σω-

ματικῆς πράξεως, οἷον ἡ *honnête homme* est estimé de tout le monde, ὁ χρηστὸς ἄνθρωπος τιμᾶται ὑπὸ πάντων ἡ *Gaule* fut conquise par *Jules Cesar*, ἡ Γαλατία ἐκυριεύθη ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Ἵπ' ἐμοῦ (ἀπὸ ἐμέ), ὕφ' ἡμῶν De moi ἢ par moi, de nous ἢ
(ἀπὸ ἡμᾶς). par nous.

Ἵπὸ σοῦ (ἀπὸ σέ), ὕφ' ὑμῶν (ἀπὸ De toi ἢ par toi, de vous ἢ
σᾶς). par vous.

Ἵπ' αὐτοῦ (ἀπὸ αὐτόν), ὕπ' αὐ- De lui ἢ par lui, d'eux ἢ par
τῶν (ἀπὸ αὐτούς). eux.

Ἀγαπῶμαι ὑπ' αὐτοῦ. Je suis aimé de lui.

Τίς τιμωρεῖται; Qui est puni?

Τὸ κακὸν παιδίον τιμωρεῖται. Le méchant garçon est puni.

Ἵπὸ τίνος τιμωρεῖται; Par qui est-il puni?

Τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ πατρὸς του. Il est puni par son père.

Ποῖος ἄνθρωπος ἐπαινεῖται, καὶ Quel homme est loué, et le-
ποῖος κατηγορεῖται; quel est blâmé?

Κακὸς, κακότροπος. Méchant.

Ἰκανὸς, ἄξιος. Habile, adroit.

Ἀνίκανος, ἀνάξιος. Inhabile, malhabile, mala-
droit.

Ἐπιμελής. Studieux.

Φιλόπονος, πρόθυμος. Assidu, empressé, diligent.

Ὀκνηρὸς, ἀμελής. Paresseux.

Ἀμαθής. Ignorant.

Ὁ ἀμελής, ὀκνηρὸς. Le paresseux.

Ἀρταμέλβειν.

Τιμᾶν, ὑπολήπτεσθαι.

Περιφρονεῖν.

Recompenser. 1.

Estimer 1.

Mépriser 1.

Μισεῖν, μισῶν.

Παθ. μετοχῇ.

Μισῶ, μισεῖς, μισεῖ.

Φρόνιμος.

Haïr* 2. haïssant.

Haï. ("Ορα Μαθ. ΚΔ').

Je hais, tu hais, il hait (1).

Sage.

(1) Τὸ α'. β'. καὶ γ'. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ ἄρ.θ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς ἀποδόλλαι τὸ ἐπὶ τοῦ ἰ διαμερικτὸν σημεῖον.

Τὰ παῖδ' αὐτὰ ἀγαπῶνται, Ces enfants sont aimés, parce
διότι εἶναι ἐπιμελῆ καὶ φρό- qu' ils sont studieux et
νιμα. sages.

Πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.

Ποῦ ἐπορεύθη;

Ἐπορεύθη εἰς Βιέννην, ἀνεχώρη-
σε διὰ Βιέννην.

Εἶναι καλὸν τὸ ὁδοιπορεῖν;

Καλὸν εἶναι τὸ ὁδοιπορεῖν.

Κακὸν εἶναι τὸ ὁδοιπορεῖν.

Τὸν χειμῶνα.

Τὸ θέρος.

Τὸ ἔαρ, τὴν ἄνοιξιν.

Τὸ φθινόπωρον.

Κακὸν εἶναι τὸ ὁδοιπορεῖν τὸν
χειμῶνα.

Ἐλαύνειν, ὀχεῖσθαι ἐφ' ἀμάξης.

Ἰππεύειν.

Περιπατεῖν.

Ἀγαπᾶτε νὰ ἰππεύητε;

Ἀγαπῶ νὰ ὀχοῦμαι ἐφ' ἀμάξης.

Ζῆν, ζῶν.

Παθ. μετοχή.

Ζῶ, ζῆς, ζῇ.

Ζῇ τις καλῶς εἰς Παρίσιους;

Ζῇ τις καλῶς ἐκεῖ.

Πολυτελὴς (ἀκριβὴς, πολυέξοδος).

Ζῇ τις ἀκριβᾶ εἰς Λονδῖνον;

Ζῇ τις ἀκριβᾶ ἐκεῖ.

Ἡ βροντή.

Ἡ λάλαψ, ἡ καταιγίς.

Aller* 1.

Où est-il allé?

Il est allé à (il est parti pour)
Vienne.

Fait-il bon voyager?

Il fait bon voyager.

Il fait mauvais voyager.

En hiver, ἢ dans l'hiver.

En été, ἢ dans l'été.

Dans le printemps, au prin-
temps.

En automne, ἢ dans l'automne.

Il fait mauvais voyager (dans)
l'hiver ἢ en hiver (2).

Aller en voiture, { μετὰ τοῦ

Aller à cheval, { βοηθ. ῥήματ.

Aller à pied, { être.

Aimez-vous à monter à che-
val?

J'aime à aller en voiture.

Vivre* 4, vivant.

Vécu.

Je vis, tu vis, il vit.

Fait il bon vivre à Paris?

Il y fait bon vivre.

Cher.

Fait-il cher vivre à Londres.

Il y fait cher vivre.

Le tonnerre.

L'orage.

(2) Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποβλητέα ἡ πρὸ τοῦ ὀνόμ. τοῦ καιροῦ πρῶθ.
dans, μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ἄρθρου en.

Ἡ ὁμίχλη.	Le brouillard.
Φυσᾷ ὁ ἄνεμος;	Fait-il du vent?
Φυσᾷ ὁ ἄνεμος.	Il fait du vent.
Δὲν φυσᾷ ὁ ἄνεμος.	Il ne fait pas de vent.
Φυσᾷ δυνατὰ ὁ ἄνεμος.	Il fait beaucoup de vent.
Βροντᾷ;	Fait-il du tonnerre? tonne-t-il?
Εἶναι ὁμίχλη;	Fait-il du brouillard?
Καταιγίζει, εἶναι καταιγίς.	Il fait de l'orage & il fait un temps orageux.
Δὲν εἶναι καταιγίς, δὲν καταιγίζει.	Il ne fait pas d'orage & le temps n'est pas orageux.
Λάμπει ὁ ἥλιος;	Fait-il du soleil?
Βροντᾷ πολύ.	Il fait beaucoup de tonnerre & il tonne très-fort.

Ἔπειτα, ἀκολούθως.

Ensuite.

Ἄμα.

Aussitôt que.

Ἄμα φάγω, πίνω.

Aussitôt que j'ai mangé, je bois.

Ἄμα ἐκβάλλω τὰ πέδιλά μου, ἐκβάλλω καὶ τὰς περικνημίδας μου.

Aussitôt que j'ai ôté mes souliers, j'ôte aussi mes bas.

Τί κάμνετε τὸ ἑσπέρας;

Que faites-vous le soir?

Καθεύδειν, κοιμᾶσθαι.

Dormir* 2 dormi, παθ.

Κοιμώμενος.

μετ. Dormant.

Κοιμῶμαι, κοιμᾶσαι κοιμᾶται.

Je dors, tu dors, il dort.

Κοιμᾶται ἀκόμη ὁ πατήρ σας;

Votre père dort-il encore?

Κοιμᾶται ἀκόμη.

Il dort encore.

Ἄνευ, χωρὶς.

Sans.

Ἄνευ χρημάτων, χωρὶς χρήματ.

Sans argent.

Ἄνευ τοῦ ὁμιλεῖν.

Sans parler

Παρ. Α'. Τὸ sans, ἄνευ, χωρὶς, συντάσσεται καὶ μὲ ἀπαρέμφοτον, ἄνευ προθέσεως τινος πρὸ τοῦ ῥήματος. Οἷον.

Ἄνευ τοῦ εἰπεῖν τι.

Sans rien dire.

Ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἴπῃ τι.

Il est parti sans rien dire.

Ἐπὶ τέλους, τέλος πάντων.

Enfin.

Ἀφικνεῖσθαι, γθύκειν.

Arriver 1 (μετὰ τοῦ βοηθ.
ρήματ. être.)

Ἐφθασε τέλος πάντων;

Est-il enfin arrivé?

Δὲν ἔφθασεν ἀκόμη.

Il n'est pas encore arrivé.

Ἐρχεται ἐπὶ τέλους;

Vient-il enfin?

Ἐρχεται.

Il vient.

Τότε, ἔπειτα.

Alors.

Ἐπομένως, ἔπειτα (δέ).

Puis. Et puis.

Τότε κοιμᾶται.

Alors il dort.

Ἐπομένως κοιμᾶται.

Puis il dort.

Ἀμα φάγη, ἀναγινώσκει ἔπειτα
κοιμᾶται. Aussitôt qu'il a soupé, il lit;
alors 7 puis il dort.

ΘΕΜΑ 133.

Ἀγαπᾶσθε;—Ἀγαπῶμαι.—Ἀπὸ ποῖον ἀγαπᾶσθε;—Ἀγαπῶ-
μαι ἀπὸ τὸν θεῖόν μου.—Ἀπὸ ποῖον ἀγαπῶμαι;—Ἀγαπᾶσαι ἀπὸ
τοὺς γονεῖς σου.—Ἀπὸ ποίους ἀγαπῶμεθα;—Ἀγαπᾶσθε ἀπὸ τοὺς
φίλους σας;—Ἀπὸ ποίους ἀγαπῶνται οἱ παῖδες οὗτοι;—Ἀγαπῶν-
ται ἀπὸ τοὺς φίλους τῶν.—Ἀπὸ ποῖον ὁδηγεῖται ὁ ἄνθρωπος οὗτος;
—Ὁδηγεῖται ἀπὸ ἐμέ.—Ποῦ τὸν ὁδηγεῖτε;—Τὸν ὁδηγῶ εἰς τὴν
οἰκίαν.—ὑπὸ ποῖων κατηγοροῦμεθα;—Κατηγοροῦμεθα ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν μας — Διατὶ κατηγοροῦμεθα ὑπ' αὐτῶν;—Διότι δὲν μᾶς
ἀγαπῶσι.—Τιμωρεῖσθε ὑπὸ τοῦ διδασκάλου σας;—Δὲν τιμωροῦμαι,
διότι εἶμαι φρόνιμος καὶ καλός.—Ἀκουόμεθα;—Ἀκουόμεθα (nous
le sommes).—ὑπὸ τίνων ἀκουόμεθα;—Ἀκουόμεθα ὑπὸ τῶν γει-
τόνων μας.—ὑπακούεται ὁ διδάσκαλός σας ὑπὸ τῶν μαθητῶν του;
—ὑπακούεται.—Ποῖα παιδιὰ ἐπαινοῦνται;—Ἐκεῖνα τὰ ὅποια
εἶναι φρόνιμα.—Ποῖα τιμωροῦνται.—Ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ὀκνηρὰ
καὶ κακά.—Ἐπαινούμεθα ἢ κατηγοροῦμεθα;—Οὔτε ἐπαινούμεθα
οὔτε κατηγοροῦμεθα.—Ἀγαπᾶται ὁ φίλος σας ὑπὸ τῶν διδασκάλων
του;—Ἀγαπᾶται καὶ ἐπαινεῖται, διότι εἶναι ἐπιμελής καὶ φρόνιμος·
ἀλλ' ὁ ἀδελφός του κατηγορεῖται ὑπὸ τῶν ἰδικῶν του, διότι εἶναι
κακὸς καὶ ὀκνηρός.—Τιμωρεῖται ἐνίοτε;—Τιμωρεῖται (il l'est) ἐκά-
στην πρωτὴν καὶ ἐσπέραν.—Τιμωρεῖσθε ἐνίοτε;—Οὐδέποτε τιμω-
ροῦμαι (je ne le suis jamais), ἀγαπῶμαι καὶ ἀνταρμίζομαι ὑπὸ
τῶν κελῶν διδασκάλων μου.—Δὲν τιμωροῦνται ποτὲ τὰ παιδιὰ
ταῦτα;—Ποτὲ δὲν τιμωροῦνται (ils ne le sont), διότι εἶναι ἐπιμε-

λῆ καὶ φρόνιμα, ἀλλ' ἐκεῖνα τιμωροῦνται (le sont) πολὺ συχνά, διότι εἶναι ἀμελῆ καὶ ἄτακτα (méchant).—Τίς ἐπαινέται καὶ ἀνταμείβεται;—Τὰ ἄξια παῖδιά ἐπαινοῦνται, χαίρουσιν ὑπόληψιν (être estimé) καὶ ἀνταμείβονται· ἀλλὰ τὰ ἀμαθῆ κατηγοροῦνται, περιφρονοῦνται καὶ τιμωροῦνται.—Τίς ἀγαπᾶται καὶ τίς μισεῖται;—Ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἐπιμελὴς καὶ φρόνιμος ἀγαπᾶται, καὶ ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ἀμελὴς καὶ ἄτακτος μισεῖται.—Πρέπει τις νὰ ᾔῃ (faut-il être) φρόνιμος διὰ νὰ ἀγαπᾶται (pour être aimé);—Πρέπει νὰ ᾔῃ (il faut l'être).—Τί πρέπει νὰ κάμῃ τις (que faut-il faire) διὰ νὰ ἀγαπᾶται;—Πρέπει νὰ ᾔῃ φρόνιμος καὶ φιλόπονος.—Τί πρέπει νὰ κάμῃ τις διὰ νὰ ἀνταμείβῃται;—Πρέπει νὰ ᾔῃ (il faut être) ἄξιος, καὶ νὰ μελετᾷ πολὺ.

ΘΕΜΑ 134.

Διατί ἀγαπῶνται τὰ παῖδιά ταῦτα;—Ἀγαπῶνται, διότι εἶναι φρόνιμα.—Εἶναι φρονιμώτερα (plus sages) ἀπὸ ἡμᾶς;—Δὲν εἶναι φρονιμώτερα, ἀλλ' ἐπιμελέστερα ὕμῶν.—Εἶναι ὁ ἀδελφός σας τόσον φιλόπονος ὅσον ὁ ἰδικός μου;—Εἶναι τόσον φιλόπονος ὅσον αὐτός, ἀλλ' ὁ ἀδελφός σας εἶναι φρονιμώτερος τοῦ ἰδικοῦ μου.—Ἀγαπᾶτε νὰ ὀχρεῖσθε (περιφέρησθε) ἐρ' ἀμάξης;—Ἀγαπῶ νὰ ἱππεύω.—Ἰππεύει ὁ ἀδελφός σας τόσον συχνὰ ὅσον ὑμεῖς;—Ἰππεύει συχνότερα ἀπὸ ἐμέ.—Ἰππεύει (est-il allé à cheval) ποτὲ ὁ ἀδελφός σας;—Οὐδέποτε ἱππεύσεν.—Ἰππεύσατε (avez-vous été à cheval) προχθές;—Ἰππεύσα σήμερον.—Ἀγαπᾶτε νὰ ταξιδεύετε τὸν χειμῶνα;—Δὲν ἀγαπῶ νὰ ταξιδεύω τὸν χειμῶνα, ἀγαπῶ νὰ ταξιδεύω τὴν ἄνοιξιν (au printemps) καὶ τὸ φθινόπωρον.—Εἶναι καλὸν τὸ ταξεῖν τὴν ἄνοιξιν;—Εἶναι καλὸν τὸ ταξεῖν τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον, ἀλλ' εἶναι δυσάρεστον (il fait mauvais voyager) τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος.—Ἐταξιδεύσατε ἐνίοτε τὸν χειμῶνα;—Ἐταξιδεύσα πολλάκις τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος.—Ταξιδεύει ὁ ἀδελφός σας συχνά;—Δὲν ταξιδεύει πλέον, (Μαθ. ΚΕΤ'.) ἐταξιδεύσεν ἄλλοτε πολὺ (beaucoup autre fois).—Πότε ἀγαπᾶτε νὰ ἱππεύετε;—Ἀγαπῶ νὰ ἱππεύω τὸ πρωῒ.—Ἵπνηγετε εἰς τὸ Λονδίνον;—Ἵπνηγα.—Ζῇ τις καλῶς ἐκεῖ;—Ζῇ τις (y) καλῶς, ἀλλ' ἀκριβᾶ.—Ζῇ τις ἀκριβᾶ εἰς Παρίσιους;—Ζῇ (y) καλὰ καὶ ὅχι ἀκριβᾶ.—Ἀγαπᾶτε νὰ ταξιδεύετε εἰς τὴν Γαλλίαν;—Θέλω νὰ ταξιδεύω ἐκεῖ, διότι εὐρίσκονται ἐκεῖ καλοὶ ἄνθρωποι (de bonnes gens).—Ἀγαπᾷ ὁ φίλος σας νὰ ταξιδεύσῃ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν;—Δὲν ἀγαπᾷ νὰ ταξιδεύσῃ, διότι ζῇ τις κακῶς ἐκεῖ.—Ἀγαπᾶτε νὰ ταξιδεύετε εἰς τὴν Ἰταλίαν;—Ἀγαπῶ νὰ ταξιδεύω ἐκεῖ, διότι ζῇ τις

καλῶς ἐκεῖ, καὶ διότι (et qu' on y) εὕρσκει τις καλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οἱ δρόμοι δὲν εἶναι τόσοι καλοί.—Ἀγαποῦν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ ταξιδεύωσιν εἰς τὴν Ἰσπανίαν;—Ἀγαποῦν νὰ ταξιδεύωσιν ἐκεῖ, ἀλλ' οἱ δρόμοι τοῖς φαίνονται πολὺ ἀθλοῖ.—Πῶς εἶναι ὁ καιρὸς;—Εἶναι πολὺ κακὸς καιρὸς.—Φυσᾷ ἄνεμος;—Φυσᾷ πολὺ δυνατὰ.—Ἦτο καταιγὶς χθές;—Ἦτο μεγάλη (beaucoup d') καταιγὶς.

ΘΕΜΑ 135.

Πηγαίνετε εἰς τὴν ἀγορὰν τὴν πρῶταν ταύτην;—Πηγαίνω, ἂν δὲν ἐπέλθῃ (ne fait pas d') καταιγὶς.—Διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἔτος τοῦτο (cette année);—Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω, ἂν δὲν ᾔναι πολὺ κακὸς καιρὸς.—Σᾶς ἀρέσκει (aimez-vous) νὰ ὑπάγητε πεζός;—Δὲν μοι ἀρέσκει νὰ ὑπάγω παιζὸς, μοι ἀρέσκει ὅμως νὰ ἐρχομαι (aller en voiture) ὅταν (quand) ἐδοιπορῶ.—Θέλετε (vouler) νὰ ὑπάγητε πεζός;—Δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω πεζός, διότι εἶμαι κουρασμένος.—Πῶς εἶναι ὁ καιρὸς;—Βροντᾷ.—Εἶναι ἥλιος;—Δὲν εἶναι ἥλιος, εἶναι ὀμίχλη.—Ἀκούετε τὴν βροντὴν;—Τὴν ἀκούω.—Εἶναι καλὸς καιρὸς (fait il beau);—Εἶναι πολλὸς ἄνεμος καὶ πολλὴ βροντὴ.—Περὶ τίνος ὠμιλήσατε;—ὠμιλήσαμεν περὶ ὕμνων.—Μᾶς ἐπηνέσατε;—Δὲν σᾶς ἐπηνέσαμεν, σᾶς ἐκατηγορήσαμεν.—Διατί μᾶς ἐκατηγορήσατε;—Διότι δὲν μελετᾶτε καλῶς.—Περὶ τίνος ὠμίλησεν ὁ ἀδελφός σας;—ὠμίλησε περὶ τῶν βιβλίων (του de ses), τῶν ἵππων (του de ses) καὶ τῶν σκύλων του.—Τί κάμνετε τὸ ἐσπέρας;—Εργάζομαι ἅμα δειπνήσω.—Καὶ τί κάμνετε ἀκούθως;—Ἀκούθως κοιμῶμαι.—Πότε πίνετε;—Πίνω ἅμα φάγω.—Πότε κοιμᾶσθε;—Κοιμῶμαι ἅμα δειπνήσω.—Ὁμιλήσατε εἰς τὸν ἔμπορον;—Τῷ ὠμίλησα.—Τί εἶπεν;—Ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ εἴπῃ τι.—Δύνασθε νὰ ἐργάζησθε χωρὶς νὰ ὀμιλῆτε;—Δύναμαι νὰ ἐργάζομαι, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ (mais non pas) σπουδάζω τὴν Γαλλικὴν (le français) χωρὶς νὰ ὀμιλῶ.—Θέλετε νὰ ὑπάγητε νὰ ζητήσητε οἶνον;—Δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω οἶνον χωρὶς χρήματα.—Ἠγοράσατε ἵππους;—Δὲν ἀγοράζω χωρὶς χρήματα.—Ἐφθασε τέλος πάντων ὁ πατήρ σας;—Ἐφθασε.—Πότε ἐφθασε;—Σήμερον τὸ πρῶτ' εἰς τὰς τέσσαρας.—Ἀνεχώρησε τέλος πάντων ὁ ἐξάδελφός σας;—Δὲν ἀνεχώρησεν ἀκόμη.—Ἡῦρατε ἐπὶ τέλους καλὸν διδάσκαλον;—Ἡῦρα ἐπὶ τέλους ἕνα.—Μανθάνετε τέλος πάντων τὴν Γερμανικὴν;—Τὴν μανθάνω τέλος πάντων.—Διατί δὲν τὴν ἐμάθετε (apprendre) ἤδη;—Διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ εὕρω κατὰ τὸν διδάσκαλον.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Quarante-troisième Leçon.

Περὶ τῶν αὐτοπαθῶν ῥημάτων.

Des verbes réfléchis ou pronominaux.

Τὰ αὐτοπαθῆ ῥήματα γίνονται βοηθεῖα τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ ἡ τὸ ἀντικείμενον δηλοῦσα ἀντωνυμία πρέπει νὰ ᾔναι τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ ἀριθμοῦ μὲ τὸ ὑποκείμενον. Παρὰ Γάλλοις σχεδὸν πᾶν ἐνεργητικὸν ῥῆμα δύναται νὰ τραπῇ εἰς αὐτοπαθές.

Ἐγὼ, ἑμαυτὸν (τὸν ἑαυτόν μου).	Je,	me.
Σὺ σεαυτὸν (» σου).	Tu,	te.
Αὐτός, ἑαυτὸν (» του).	Il	} se.
Αὐτή, ἑαυτήν (» της).	Elle	
Τίς, ἑαυτὸν (» του).	On	
Ἡμεῖς, ἑαυτοὺς (τὸν ἑαυτόν μας).	Nous,	nous.
Ὑμεῖς, ἑαυτοὺς (» σας).	Vous,	vous.
Αὐτοί, ἑαυτοὺς (» τους).	Ils	} se.
Αὐταί, ἑαυτάς (» τους).	Elles	

Τὸ τρίτον πρόσωπον *se* τίθεται ἐπὶ παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ.

Κόπτειν ὑμᾶς αὐτούς. Vous couper.

Κόπτειν ἑμαυτόν. Me couper.

Κόπτειν ἡμᾶς αὐτούς. Nous couper.

Κόπτειν ἑαυτόν.

— ἑαυτήν. } Κόπτεσθαι. Se couper.

— ἑαυτούς.

Καίσεθε; Vous brûlez-vous?

Δὲν καίομαι. Je ne me brûle pas.

Δὲν καίσεθε. Vous ne vous brûlez pas.

Βλέπω ἑμαυτόν (κυττάζομαι). Je me vois.

Βλέπω ἑμαυτόν (κυττάζομαι); Est-ce que je me vois?

Βλέπει ἑαυτόν (κυττάζεται). Il se voit.

Βλέπομεν ἑαυτοὺς (κυτταζόμεθα). Nous nous voyons.

Βλέπουσιν ἑαυτούς (κυττάζονται). Ils se voient.

Θέλετε νὰ ζεσταθῆτε;	Voulez-vous vous chauffer?
Θέλω νὰ ζεσταθῶ.	Je veux me chauffer.
Θέλει νὰ ζεσταθῇ;	Veut-il se chauffer?
Θέλει νὰ ζεσταθῇ.	Il veut se chauffer.
Θέλουσι νὰ ζεσταθῶσι.	Ils veulent se chauffer.

Τέρπεσθαι (διασκεδάζειν). *S'amuser*, 1. (προσλαμβάνει
à πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου).

Πῶς (ἢ μὲ τί) διασκεδάζετε;	A quoi vous amusez-vous?
Διασκεδάζω ἀναγινώσκων.	Je m'amuse à lire.
Διασκεδάζει παίζων.	Il s'amuse à jouer.

Ἐκαστος, κάθε. *Chaque* (πρὸ ἐπιθ.) tout.

Πᾶς τις, ἕκαστος, καθείς. *Chacun* (μονομ.)

<i>Ἐκαστος ἄνθρωπος.</i>	<i>Chaque homme.</i>
<i>Ἐκαστος διασκεδάζει ὡς θέλει.</i>	<i>Chacun s'amuse comme il veut.</i>

<i>Καθεὶς διασκεδάζει ὅπως δύναται.</i>	<i>Chacun s'amuse de son mieux.</i>
<i>Γεύσεις, ὀρεξίς, κλίσις.</i>	<i>Le goût.</i>

Ἐκαστος ἔχει τὴν ὀρεξίν του. *Chaque homme a son goût.*

Ἐκαστος ἐξ ὑμῶν. *Chacun de vous.*

Οἱ ἄνθρωποι, ὁ κόσμος. *Le monde.*

Πάντες, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. *Tout le monde.*

Ὅλοι ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ. *Tout le monde (chacun) en parle.*

Πᾶς ἄνθρωπος ὑπόκειται (πάντες ὑπόκεινται) εἰς ἀπάτην. *Tout homme (ἀντι-chaque homme) est sujet à se tromper.*

Ἀπατᾶσθαι. *Se tromper* 1.

Ἀπατᾷσθε. *Vous vous tropez.*

Ἀπατᾷται. *Il se trompe.*

Φενακίζειν, ἀπατᾶν. *Tromper* 1.

Μὲ ἠπάτησεν. *Il m'a trompé.*

Μὲ ἠπάτησε δι' ἑκατὸν τάλληρα. *Il m'a trompé de cent écus.*

Κόπτετε τὸν δάκτυλόν σας. *Vous vous coupez au doigt.*

Κόπτω τοὺς ὄνυχάς μου. *Je me coupe les ongles.*

Θρίξ (τρίχα). *Un cheveu (πληθ. cheveux).*

Τίλλειν, ἀποσπᾶν. *Arracher* 1.

Ἀποσπᾷ τὰς τρίχας τοῦ.
Κόπτει τὰς τρίχας τοῦ.
Τεμάχιον, (χοιμάτι).
Ἐν τεμάχιον ἄρτου.

Il s'arrache les cheveux.
Il se coupe les cheveux.
Le morceau.
Un morceau de pain.

Ἀπέρχεσθαι, ἀναχωρεῖν.
Ἀπέρχεσθε; ἀναχωρεῖτε;
Ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.
Ἀπέρχεται; ἀναχωρεῖ;
Ἀπέρχεται, ἀναχωρεῖ.
Ἀπερχόμεθα; ἄγομεν;
Ἀπερχόμεθα, ἄγομεν.
Ἀπέρχονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι;
Δὲν ἀπέρχονται.

S' en aller* 1.
Vous en allez-vous?
Je m' en vais.
S' en va-t-il?
Il s' en va.
Nous en allons-nous?
Nous nous en allons.
Ces hommes s' en vont-ils?
Ils ne s' en vont pas.

Παρατηρητέον ὅτι εἰς τὸ *s' en aller*, κατὰ τοὺς συνθέτους αὐ-
τοῦ χρόνους, ἢ *en* τίθεται πρὸ τοῦ βοηθητ. ῥήματος, οἷον. *Je m' en suis allé, il s' en est allé, καὶ οὐχὶ je me suis en allé, il s' est en allé*, ἀνεχώρησα, ἀνεχώρησε.

Ὑπνώττειν, αἰσθάνεσθαι ὕπνον. Avoir envie de dormir ἢ a-
voir sommeil.
Αἰσθάνεθε ὕπνον; | Avez-vous envie de dormir?
Avez-vous sommeil?
Αἰσθάνομαι ὕπνον. J' ai envie de dormir; j' ai
sommeil.

Ῥουπαῖρειν, λερώρειν.
Δειλιᾷν, φοβεῖσθαι.
Φοβοῦμενος.

Salir, 2.
Craindre* 4, craignant. μετ' ἐν.
Crain, παθ. μετ. (προσλαμβά-
νει *de* πρὸ τῆς ἀπαρεμ.).
Je crains, tu crains, il craint.
Il craint de se salir les doigts.

Φοβοῦμαι, φοβεῖσαι, φοβεῖται.
Φοβεῖται μήπως λερώσῃ τὰ δά-
κτυλά του.
Φοβεῖσθε νὰ ἐξέρχησθε;
Φοβοῦμαι νὰ ἐξέρχωμαι.
Φοβεῖται νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ.

Craignez vous de sortir?
Je crains de sortir.
Il craint d' y aller.

Φοβεῖσθαι τινά.
Φοβεῖσθε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;
Δὲν τὸν φοβοῦμαι.

Craindre* quelqu' un.
Craignez-vous cet homme?
Je ne le crains pas.

Τί φοβείσθε;
Τίνα φοβείσθε;
Οὐδένα φοβοῦμαι.

Que craignez-vous?
Qui craignez vous?
Je ne crains personne.

ΘΕΜΑ 136.

Βλέπετε τὸν ἑαυτὸν σας (vous voyez-vous) εἰς dans) τὸν μί-
κρον τοῦτον καθρέπτην;—Θεῶμαι (κυττάζομαι je m'y vois).—
Δύνανται οἱ φίλοι σας νὰ κυττάζωνται εἰς τοὺς καθρέπτας;—Δύ-
ναι νὰ κυττάζωνται εἰς αὐτοὺς (y).—Διατί δὲν ἀνάπτει ὁ ἀδελ-
φός σας τὸ πῦρ;—Δὲν τὸ ἀνάπτει, διότι φοβεῖται μήπως καῖ. —
Διατί δὲν κόπτεται τὸ ψωμί σας;—Δὲν τὸ κόπτω, διότι φοβοῦμαι
μήπως κόψω τὸν δάκτυλόν μου.—Ποιεῖ ὁ δάκτυλός σας;—Ποιεῖ
ὁ δάκτυλός καὶ ὁ πούς μου.—Θέλετε νὰ ζεσταθῇτε;—Θέλω νὰ ζε-
σταθῶ, διότι κρυώνω πολὺ (grand froid).—Ζεσταίνονται οἱ γεί-
τονές σας;—Ζεσταίνονται, διότι κρυώνουν.—Κόπτεται τὰς τρίχας;
—Κόπτω τὰς τρίχας μου.—Κόπτει ὁ φίλος σας τοὺς ὄνυχάς του;
—Κόπτει τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς τρίχας του.—Τί κάμνει ὁ ἄνθρω-
πος οὗτος;—Ἀποσπᾷ τὰς τρίχας του.—Πῶς διασκεδάζετε.—Δια-
σκεδάζω ὅπως δύναμαι.—Πῶς διασκεδάζουσι τὰ τέκνα σας;—Δια-
σκεδάζουσι μελετώντα, γράφοντα καὶ παίζοντα (ἐπανέλαβε πρὸ
ἐκείνου ῥήματος τὸ à)—Πῶς διασκεδάζει ὁ ἐξαδελφός σας;—
Διασκεδάζει ἀναγινώσκων καλὰ βιβλία, καὶ γράφων εἰς τοὺς φί-
λους του.—Πῶς διασκεδάζετε, ὅταν δὲν ἔχητε νὰ κάμνητε τί; —
Πηγαίνω εἰς τὸ δρᾶμα καὶ εἰς τὴν συναυλίαν, λέγω δὲ (je dis)
συχνάκις ἕκαστος διασκεδάζει ὅπως θέλῃ.—Ἐκαστος ἔχει τὴν ὀ-
ρεξίν (ἢ κλίσιν goût) του, ποῖα εἶναι ἡ ἰδική σας;—Ἡ ἰδική μου
εἶναι νὰ (il) μελετῶ, ν' ἀναγινώσκω καλὸν τι βιβλίον, νὰ ὑπάγω
εἰς τὸ θέατρον, εἰς τὴν συναυλίαν, εἰς τὸν χορὸν, καὶ νὰ ἱππεύω
(ἐπανέλαβε τὴν de πρὸ ἐκείνου ῥήματος).

ΘΕΜΑ 137.

Διατί δὲν καθαρίζει (βουρτσίζει) ὁ ἐξαδελφός σας τὸ φόρεμά του;
—Δὲν τὸ καθαρίζει, διότι φοβεῖται μήπως λερώσῃ τὰ δάκτυλά
του.—Τί σας λέγει ὁ γείτων μου;—Μοὶ λέγει ὅτι (que) θέλετε ν'
ἀγοράσητε τὸν ἵππον του, ἀλλ' εἰς-ύρω ὅτι ἀπατάται διότι δὲν
ἔχετε χρήματα ἵνα τὸν ἀγοράσητε.—Τί λέγουσιν (on) εἰς τὴν (au)
ἀγοράν;—Λέγουσιν ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐνίκηθη (est battu).—Τὸ πι-

σταύετε (croyez-vous cela); —Τὸ πιστεύω, διότι ὅλοι τὸ λέγουσι
—Διατί ἠγοράσατε τὸ βιβλίον τοῦτο; —Τὸ ἠγόρασα, διότι τὸ
χρειάζομαι ἵνα μάθω τὴν Γαλλικὴν, καὶ διότι ὅλοι ὁμιλοῦσι περὶ
αὐτοῦ. —Ἀπέρχονται οἱ φίλοι σας; —Ἀπέρχονται. —Πότε ἀπέρ-
χονται; —Ἀπέρχονται αὔριον. —Πότε ἀπέρχεσθε; —Ἀπερχόμεθα
σήμερον. —Ἀπέρχομαι; —Ἀπέρχεσθε ὁπότε θέλετε. —Τί λέγουσιν
οἱ γείτονές μας; —Ἀπέρχονται χωρὶς νὰ εἰπώσι τι; —Πῶς σὰς φαί-
νεται ὁ οἶνος οὗτος; —Δὲν μοὶ φαίνεται καλός. —Τί ἔχετε; —Αἰ-
σθάνομαι ὕπνον. —Αἰσθάνεται ὁ φίλος σας ὕπνον; —Δὲν αἰσθάνε-
ται ὕπνον, ἀλλὰ κρυώνει. —Διατί δὲν ζεσταίνεται; —Δὲν ἔχει ξύλα
ἐν ἀνάψῃ πῦρ. —Διατί δὲν ἀγοράζει ξύλα; —Δὲν ἔχει χρήματα ἐν
ἀγοράσῃ. —Θέλετε νὰ τῷ δανείσητε; —Ἄν δὲν ἔχῃ, θέλω νὰ τῷ
δανείσω. —Διψᾶτε; —Δὲν διψῶ, ἀλλὰ πεινῶ πολύ (avoir grand
faim). —Νυστάζει ὁ ὑπηρέτης σας; —Νυστάζει. —Πεινᾷ; —Πεινᾷ.
—Διατί δὲν τρώγει; —Διότι δὲν ἔχει τί νὰ φάγῃ. —Πεινῶσι τὰ
τέκνα σας; —Πεινῶσιν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσιν. —ἔχουσι
τί νὰ πῶσι; —Δὲν ἔχουσι τί νὰ πῶσι. —Διατί δὲν τρώγετε; —Δὲν
τρώγω διότι δὲν πεινῶ. —Διατί δὲν πίνει ὁ Ῥώσος; —Δὲν πίνει
διότι δὲν διψᾷ. —Ἐφαγε τί ὁ ἀδελφός σας χθὲς τὸ (au) ἑσπέρας;
—Ἐφαγεν ἐν τεμάχιον βοφιδινόν, ἐν μικρὸν τεμάχιον (petit mor-
cheau) κοτοπουλὶ καὶ ἐν τεμάχιον ἄρτου. —Δὲν ἔπιεν; —Ἐπιεν
ὡσαύτως. —Τί ἔπιεν; —Ἐπιεν ἐν ποτήριον οἴνου.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Quarant-quatrième Leçon.

Περὶ τοῦ παρακειμένου τῶν αὐτοπαθῶν ῥημάτων.

Πάντα τὰ αὐτοπαθῆ ῥήματα (*verbes réfléchis*) ἀνεξαίρετως σχη-
ματίζονται κατὰ τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους μετὰ τοῦ βοηθητ.
ῥήματος *être*.

Ἐκόπητε;

Ἐκόπην.

Vous êtes-vous coupé?

Je me suis coupé.

Ἐκόπην;	Me suis-je coupé?
Ἐκόπητε.	Vous vous êtes coupé.
Δὲν ἐκόπητε.	Vous ne vous êtes pas coupé.
Ἐκόπη;	T' es-tu coupé?
Δὲν ἐκόπην.	Je ne me suis pas coupé.
Ἐκόπη ὁ ἀδελφός σας;	Votre frère s' est-il coupé?
Ἐκόπη.	Il s' est coupé.
Ἐκόπημεν;	Nous sommes-nous coupés?
Δὲν ἐκόπημεν.	Nous ne nous sommes pas coupés.
Ἐκόπησαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι;	Ces hommes se sont-ils coupés?
Δὲν ἐκόπησαν.	Ils ne se sont pas coupés.

Περιπατεῖν, περιπατοῦν ποιεῖν. Se promener 1. faire une promenade

Ἵπάγειν εἰς περίπατον.	Aller se promener.
Περιπατεῖν μὲ ἄμαξαν.	Se promener en voiture (1).
Ἡ ἄμαξ.	Le carrosse, (la voiture).
Περιπατεῖν ἑφιππον.	Se promener à cheval.
Περιπατεῖτε;	Vous promenez-vous?
Περιπατῶ.	Je me promène (ὄρα παρατ. Α΄. Μαθ. ΚΕ΄.)
Περιπατεῖ.	Il se promène.
Περιπατοῦμεν.	Nous nous promenons.
Θέλεις νὰ ἐλαύνῃς (νὰ πηγαίνῃς μὲ ἄμαξαν).	Tu veux te promener en carrosse.
Θέλουν νὰ περιπατῶσιν ἑφιπποί.	Ils veulent se promener à cheval.

Περιάγειν, περιπατεῖν παιδίον τι. Promener un enfant.
Περιάγετε τὰ τέκνα σας; Promenez-vous vos enfants?
Περιάγω αὐτὰ ἐκάστην πρωΐαν. Je les promène tous les matins.

Κατακλινεσθαι, πλαγιάζεσθαι.	<i>Se coucher. 1.</i> <i>Aller se coucher, se mettre au lit.</i>
Ἐγείρεσθαι (σηκόνεσθαι).	<i>Se lever 1.</i>

(1) Voiture, ἄμαξ, εἶναι γένου, θη' ὄνου.

Ἐγείρεσθε (σηκόνεσθε) ἐνωρίς;	Vous levez-vous de bonne heure?
Ἐγείρομαι ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου.	Je me lève au lever du soleil.
Κατακλίνομαι ὅταν δύνῃ ὁ ἥλιος.	Je me couche au coucher du soleil.
Ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Le lever du soleil
Ἡ δύσις τοῦ ἡλίου.	Le coucher du soleil.
Κατὰ ποίαν ὥραν κατακλίνθητε.	A quelle heure vous êtes-vous couché?
Εἰς τὰς τρεῖς τῆς πρωῒας.	A trois heures du matin.
Κατὰ ποίαν ὥραν κατακλίνθη χθές;	A quelle heure s'est-il couché hier?
Κατακλίνθη ἀργά.	Il s'est couché tard.

Χαίρειν ἐπὶ τινὶ ἢ διὰ τι.	Se réjouir 2. de quelque chose.
Χαίρω ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ σας, διὰ τὴν εὐτυχίαν σας.	Je me réjouis de votre bonheur.
Διὰ τί χαίρει ὁ θεὸς σας;	De quoi votre oncle se réjouit-il?
Ἐχάρην.	Je me suis réjoui.
Ἐχάρησαν.	Ils se sont réjouis.
Ἠπατήθητε (πρὸς ἓνα).	Vous vous êtes trompé.
Ἠπατήθητε (πρὸς πολλούς).	Vous vous êtes trompés.
Ἠπατήθημεν.	Nous nous sommes trompés.

Βιάπτειν, ἀδικεῖν τινά.	Faire du mal à quelqu'un.
Τὸ κακόν, ἡ βλάβη (ὀδύνη).	Le mal.
Τινὶ ὀδύνην (πόνον) προσερεῖν, λυπεῖν.	Faire mal à quelqu'un.
Ἐβλάψατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Avez-vous fait du mal à cet homme?
Ἐλόπησα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.	J'ai fait mal à cet homme.
Διὰ τί ἠδίκησατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;	Pourquoi avez-vous fait du mal à cet homme?
Δὲν τὸν ἠδίκησα.	Je ne lui ai pas fait de (Málh. IA'. παρ. B') mal (je fait mal).
Σὲς λυπεῖ τοῦτο;	Cela vous fait-il mal?
Μὲ λυπεῖ τοῦτο.	Cela me fait mal.

<i>Εὐεργετῆιν, ὠφελεῖν τινα.</i>	<i>Faire du bien à quelqu' un.</i>
Σᾶς ἠδίκησα ποτέ;	Vous ai-je jamais fait du mal?
Τοῦναντίον, ἀπ' ἐναντίας.	Au contraire.
Ὅχι· ἀπ' ἐναντίας με εὐεργετήσατε, ὠφελήσατε.	Non; vous m'avez au contraire fait du bien.
Οὐδέποτε ἠδίκησά τινα.	Je n'ai jamais fait de mal à personne.
Σᾶς ἐλύπησα, ἐπροξένησα πόνον;	Vous ai-je fait mal?
Δὲν μοι ἐπόνεσε (οὐδὲν ἔπαθον).	Vous ne m'avez pas fait mal.
Τοῦτο μοι εὐχαριστεῖ, μοι ὠφελεῖ.	Cela me fait du bien.

<i>Χρησθῆναι, (κάμνειν με).</i>	<i>Faire de.</i>
Τί κάμνει ὁ ὑπηρετῆς (με) τῇν σκουπᾶν του;	Le domestique que fait-il de son balai?
Σαρόνει τὸ πάτωμα με αὐτήν.	Il balaie le plancher avec.(1).
Τί θέλει νὰ κάμῃ (με) τὸ ξύλον τοῦτο;	Que veut-il faire de ce bois?
Οὐδὲν θέλει νὰ κάμῃ με αὐτό.	Il n'en veut rien faire.

<i>Τίς.</i>	<i>Οἷ.</i>
<i>Παρ. Α'.</i> Ἡμεῖς μὲν ἐπὶ ἀοριστίας ἐκφέρομεν τὸ ῥῆμα κατὰ παθητικὴν ἢ ἐνεργητικὴν φωνήν, ὥς· λέγουσι καὶ λέγεται, πιστεύουσι καὶ πιστεύεται, μοι ἔδωκα καὶ μοι ἐδόθη· οἱ Γάλλοι ὅμως ἐκφέρουσι τὸ τοιοῦτον διὰ τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας <i>ον</i> κατ' ἐνεργητικὴν μόνον φωνήν. Οἶον·	

Τὸν κολακεύουσιν, ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαπῶσιν, ἢ κολακεύεται, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾶται.	On le flatte, mais on ne l'aime pas.
Μοι λέγουσιν ὅτι ἔφθασεν.	On vient de m'annoncer qu'il est arrivé.
<i>Ὅτι.</i>	<i>Que (σύνδεσμος).</i>
Τῷ ἐδόθη μάχαιρα ἵνα κόψῃ τὸν ἄρτον του, καὶ αὐτὸς ἔκοψε τὸν δάκτυλόν του.	On lui a donné un couteau pour couper son pain, et il s'est coupé le doigt.

(1) Τελειώνει τὴν φράσιν μετὰ τῆς *προθ.* *avec* εἶναι ἐν χρήσει μόνον μετὰ-ξὺ οἰκείων, συνήθως ἔπεται αὐτῆς τὸ ἀντικείμενον.

Κολακεύειν τινα. Flatter 1. *quelqu'un.*
Κολακεύεσθαι, ἀξιοῦν, φρο- *Se flatter* (λαμβάνειν de πρὸ τῆς
νείν, ἐλπίζειν, ροιῶζειν. ἀπαρεμφάτου).
Φρονεῖ, ἀξιοῖ ὅτι εἰξέσθαι τὴν Il se flatte de savoir le fran-
Γαλλικὴν. çais.

Οὐδὲν ἄλλο ἢ, δὲν—εἰμῇ. Ne—que.
Δὲν ἔχει εἰμῇ ἐχθρούς. Il n'a que des ennemis.

Καθίστασθαι, γίνεσθαι, ἀ- *Devenir* 2. devenant.* παθ. μετ.
γίνεσθαι. *devenu* (πληματ. ὡς τὸ ἀ-
πλοῦν *venir** Μαφ.ΚΔ' καὶ ΛΔ).
**Εὔγεινε στρατιώτης.* Il s'est fait soldat.
**Εὔγεινατε ἔμπορος;* Vous êtes-vous fait mar-
chand?
**Εὔγεινα δικηγόρος.* Je me suis fait avocat.
Τί ἀπέγεινεν ὁ ἀδελφός σας; Votre frère qu'est-il devenu?
Τί ἀπέγεινε; Qu'est devenu votre frère?
Δὲν γνωρίζω τί ἀπέγεινε. Qu'est-il devenu?
Je ne sais pas ce qu'il est de-
venu.

**Απογράφεσθαι, καταγράφε-* *S'enrôler 1. se faire soldat.*
σθαι, γίνεσθαι στρατιώτην.
Καταγράφη στρατιώτης. Il s'est enrôlé.
**Εὔγεινε στρατιώτης.* Il s'est fait soldat.

Γὰρ, διότι. Car, (σύνδεσμος).
Δὲν δύναμαι νὰ πᾶς πληρώσω, δι- *Je ne puis pas vous payer, car*
ὅτι δὲν ἔχω χρήματα. *je n'ai pas d'argent.*
Δὲν δύναται νὰ πᾶς δώσῃ ἄρτον, *Il ne peut pas vous donner de*
διότι δὲν ἔχει. *pain, car il n'en a pas.*

Πιστεύειν τινι, ἢ εἰς τινα. *Croire* 4. quelqu'un.*
Πιστεύεις τοῦτον τὸν ἄνθρωπον; *Croyez-vous cet homme?*
Δὲν τὸν πιστεύω. *Je ne le crois pas.*

Πιστεύειν τι. *Croire* 4. quelque chose.*
Πιστεύει τοῦτο τὸ νέον. Il croit cette nouvelle.

Παρ. Β. Τὸ βῆμα croire συντάσσεται μὲ αἰτιατικὴν, καὶ ἐνίσταται μὲ δοτικὴν.

Δὲν πιστεύω αὐτὸ, ὅπερ μοι λέγετε. Je ne crois pas à ce que vous me dites.

Δὲν ἐπίστευσα ὅλα, ὅσα οὗτος μοι εἶπεν. Je n'ai pas cru à tout ce qu'il m'a raconté.

Πιστεύειν εἰς τὸν Θεόν. Croir en Dieu.

Πιστεύω εἰς τὸν Θεόν. Je crois en Dieu.

Ψεύδεσθαι, λέγειν ψεύματα. Mentir* 2. παθ. μετ. menti, ενεργ. μετ. mentant.

Ψεύδομαι, ψεύδεται, ψεύδεται. Je mens, tu mens, il ment.

Ὁ ψεύστης. Le menteur.

ΘΕΜΑ 438.

Διατί ἐπῆνεσαν τὸ παιδίον τοῦτο;—Τὸ ἐπῆνεσαν, διότι ἐμελέτησε καλὰ (bien).—Σὲ ἐπῆνεσαν ποτέ;—Μὲ ἐπῆνεσαν πολλάκις.—Διατί ἐτιμώρησαν τὸ ἄλλον τοῦτο παιδίον;—Τὸ ἐτιμώρησαν, διότι ἦτο (à été) κακὸν καὶ ἁμελές.—Ἀντήμειψαν τοῦτο τὸ παιδίον;—Τὸ ἀντήμειψαν, διότι εἰργάσθη καλῶς.—Τί πρέπει νὰ κάμνη τις ἵνα μὴ (pour ne pas être) περιφρονῇται;—Πρέπει νὰ ἦναι ἐπιμελής καὶ φρόνιμος.—Τί ἐγείνεν (devenir) ὁ φίλος σας;—Ἐγείνεν δικηγόρος.—Τί ἐγείνεν ὁ ἐξάδελφός σας;—Κατεγράφη στρατιώτης.—Κατεγράφη στρατιώτης ὁ γείτων σας;—Δὲν κατεγράφη στρατιώτης.—Τί ἐγείνεν;—Ἐγείνεν ἔμπορος.—Τί ἐγείναν τὰ τέκνα του;—Τὰ τέκνα του ἐγείναν ἄνδρες.—Τί ἐγείνεν ὁ υἱός σας;—Ἐγείνεν μέγας ἀνὴρ.—Ἐγείνεν σοφός;—Ἐγείνεν σοφός.—Τί ἐγείνεν τὸ βιβλίον μου;—Δὲν γνωρίζω τί (se qu'il est devenu) ἐγείνεν.—Τὸ ἐξεσχίσατε;—Δὲν τὸ ἐξεσχίσα.—Τί ἀπέγεινεν ὁ υἱός τοῦ φίλου μας;—Δὲν γνωρίζω τί ἀπέγεινεν.—Τί ἐκάματε τὰ χρήματα;—Ἠγόρασα ἐν βιβλίον μὲ αὐτά (en).—Τί ἐκαμεν ὁ ξυλοῦργος τὸν ξύλον του;—Ἐκαμεν ἐν θρανίον μὲ αὐτό.—Τί ἐκαμεν ὁ βάρπτης τὸ ἐριοῦχον, τὸν ὁποῖον τῷ ἐδώσατε;—Ἐκαμε μ' αὐτὸ (en) ἐνδύματα διὰ (pour) τὰ τέκνα σας καὶ διὰ τὰ ἰδικά μου.—Σὰς ἐβλάψεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Ὁχι, κύριε, δὲν μ' ἐβλάψε.—Τί πρέπει νὰ κάμνη τις ἵν' ἀγαπᾶται;—Πρέπει νὰ κάμνη καλὸν εἰς ἐκεῖνους οἵτινες τῷ κάμνωσι κακόν.—Σὰς ἐκάμαμέν ποτε κακόν;—Ὁχι, τοῦναντίον μᾶς ἐκάματε καλόν.—Κάμνετε κακόν εἰς τινά;

—Εἰς οὐδένα κάμνω κακόν.—Διατί ἐβλάψατε τὰ παιδιά ταῦτα;
—Δὲν τὰ ἐβλάψα.—Σὰς ἡδίκησα (faire mal);—Ὑμεῖς, δὲν μὲ ἡ-
δικήσατε, ἀλλ' οἱ παῖδες σας μὲ ἡδίκησαν (m'en ont fait).—Τί
σὰς ἔκαμαν;—Μ' ἐκτύπησαν.—Ὁ ἀδελφός σας (est-ce votre frère
qui) ἐβλάψε τὸν υἱόν μου;—Ὅχι, κύριε, δὲν εἶναι (ce n'est pas)
ὁ ἀδελφός μου, διότι οὐδένα ἐβλάψέ ποτε.

ΘΕΜΑ 139.

Ἐπίστε τὸν οἶνον τοῦτον;—Τὸν ἔπιον.—Πῶς σὰς ἐφάνη;—Μ'
ἐφάνη πολὺ καλός.—Σὰς ὠφέλησε;—Μὲ ὠφέλησεν.—Ἐβλάφθητε
(αὐτοπαθές);—Δὲν ἐβλάφθην.—Τίς ἐβλάφθη;—Ὁ ἀδελφός μου
ἐβλάφθη, διότι ἔκοψε τὸν δάκτυλόν του.—Εἶναι ἀκόμη ἀσθενής
(malade);—Εἶναι (il est) καλλίτερος.—Χαίρω μανθάνων (d'ap-
prendre*) ὅτι δὲν ἀσθενεῖ πλέον, διότι τὸν ἀγαπῶ.—Διατί ὁ ἐξά-
δελφός σας ἀποσπᾷ τὰς τρίχας του;—Διότι δὲν δύναται νὰ πλη-
ρώσῃ ὅ,τι χρεωστέι.—Ἐκόψατε τὰς τρίχας σας;—Δὲν τὰ ἔκοψα
ἐγώ, ἀλλὰ μοὶ τὰς ἐποψαν (διάμεσον me les suis fait couper).
—Τί ἔκαμε τὸ παιδίον τοῦτο;—Ἐκοψε (ἢ ἐκάπη) τὸν πόδα του.
—Διατί τῷ ἔδωκαν μάχαιραν;—Τῷ ἔδωκαν μάχαιραν διὰ νὰ κόψῃ
τοὺς ὀνυχάς του, καὶ ἔκοψε τὸν δάκτυλον καὶ τὸν πόδα του.—Κατα-
κλίνεσθε ἐνωρίς;—Κατακλίνομαι ἀργά, διότι δὲν δύναμαι νὰ κοιμηθῶ
ὅταν κατακλινθῶ ἐνωρίς.—Ποῖαν ὥραν κατεκλίνθητε χθές;—Χθὲς
ὑπῆγα νὰ κοιμηθῶ εἰς τὰς ἐνδεκα καὶ τέταρτον.—Εἰς ποῖαν ὥραν πη-
γαίνουσι τὰ τέκνα σας νὰ κοιμηθῶσι;—Κατακλίνονται ὅταν δὴ ὁ
ἥλιος.—Ἐγείρονται ἐνωρίς;—Ἐγείρονται, ὅταν ἀνατέλῃ ὁ ἥλιος.
—Εἰς ποῖαν ὥραν ἠγέρθητε σήμερον;—Σήμερον ἠγέρθην ἀργά,
διότι κατεκλίνθην ἀργά χθὲς τὸ ἑσπέρας (hier au soir).—Ἐγεί-
ρεται ὁ υἱός σας ἀργά;—Ἐγείρεται ἐνωρίς, διότι δὲν κατακλίνεται
ποτὲ ἀργά.—Τί κάμνει ὅταν ἐγείρηται;—Μελετᾷ, ἔπειτα δὲ προ-
γευματίζει.—Δὲν ἐξέρχεται πρὶν προγευματίσῃ;—Ὅχι, μελετᾷ
καὶ προγευματίζει πρὶν (avant de) ἐξέλθῃ.—Τί κάμνει ἀφοῦ (a-
près avoir) προγευματίσῃ;—Ἄρα προγευματίσῃ ἔρχεται εἰς τὴν
οἰκίαν μου, καὶ πηγαίνομεν εἰς τὸν περίπατον ἑριπποι.—ἠγέρθης
τὴν πρώτην ταύτην τόσον ἐνωρίς ὅσον ἐγώ;—ἠγέρθην ἐνωρίτερον
ὑμῶν, διότι ἠγέρθην πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου.

ΘΕΜΑ 140.

Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸν περίπατον;—Πηγαίνω εἰς τὸν περί-

πατον, ὅταν δὲν ἔχω νὰ κάμω τι εἰς τὴν οἰκίαν. — Θέλετε νὰ περιπατήσητε; — Δὲν δύναμαι νὰ περιπατήσω, διότι ἔχω πολλὴν ἀσχολίαν (*trop à faire*). — Ἐξήλθεν εἰς περίπατον ὁ ἀδελφός σας ἔριπος; — Ἐξήλθεν εἰς περίπατον μὲ ἁμαξάν. — Πηγαίνουνσι συχνὰ τὰ τέκνα σας εἰς τὸν περίπατον; — Πηγαίνουνσι κάθε πρωτὶ μετὰ τὸ πρόγευμα. — Πηγαίνετε εἰς τὸν περίπατον μετὰ τὸ γεῦμα; — Μετὰ τὸ γεῦμα πίνω τὸ τῆϊ, ἔπειτα δὲ περιπατῶ. — Ὑπάγετε εἰς τὸν περίπατον (*promenez-vous*) συχνὰ τὰ τέκνα σας; — Τὰ ὑπάγω εἰς περίπατον ἐκάστην πρωτὴν καὶ ἐκάστην ἑσπέραν. — Δύνασθε νὰ ὑπάγητε μετ' ἐμοῦ; — Δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω μεθ' ὑμῶν, διότι μέλλω νὰ ἔδηγῇσω εἰς περίπατον τὸν μικρὸν ἀδελφόν μου. — Ποῦ περιπατεῖτε; — Περιπατοῦμεν εἰς τὸν κήπον τοῦ θεοῦ μας. — Ἐχάρη ὁ πατήρ σας ὅτι σᾶς εἶδε (*de vous voir*); — Ἐχάρη (*il s'est réjoui*) ὅτι μᾶς εἶδε. — Διατί χαίρεσθε; — Χαίρω βλέπων τοὺς καλοὺς φίλους. — Διατί ἐχάρη (*s'est-il réjoui*) ὁ θεὸς σας; — Ἐχάρη διὰ τὸν ἵππον τὸν ὁποῖον τῷ ἐσταίλατε. — Διατί ἐχάρησαν τὰ τέκνα σας; — Ἐχάρησαν διὰ τὰ ὥραϊα ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα τοῖς ἔκαμα (*fait faire*). — Διατί ὁ ἄνθρωπος οὗτος χαίρει τόσο (*tant*); — Διότι κολακεύεται ὅτι ἔχει καλοὺς φίλους. — Δὲν ἔχει δίκαιον νὰ χαίρῃ; — Ἐχει ἄδικον, διότι ἔχει ἐχθροὺς μόνον. — Δὲν τὸν ἀγαπῶσι; — Τὸν κολακεύουσιν (οὐ), ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαπῶσι. — Κολακεύσατε ὅτι γνωρίζετε τὴν Γαλλικὴν; — Φρονῶ ὅτι τὴν γνωρίζω, διότι εἰξεύρω νὰ ὁμιλῶ, ν' ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω αὐτήν. — Ἐβλάψεν ὁ ἱατρὸς τὸ τέκνόν σας; — Ἐκοψε τὸν δάκτυλόν του (*lui a coupé le doigt*), ἀλλὰ δὲν τὸν ἐβλάψε, καὶ ἀπατήσατε ἂν πιστεύητε ὅτι τὸν ἐβλάψε. — Διατί ἀκούετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; — Τὸν ἀκούω, ἀλλὰ δὲν τὸν πιστεύω, διότι εἰξεύρω ὅτι εἶναι ψεύστης. — Πῶς εἰξεύρετε ὅτι εἶναι ψεύστης; — Δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, καὶ πάντες οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν εἶναι ψεύσται.

ΜΙΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ.

Quarante-cinquième Leçon.

Περὶ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων.

Des verbes impersonnels.

Εἶδομεν ἤδη (Μαθ. ΜΑ' καὶ ΜΒ') ἰδιωτισμούς τινας γενομένους

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

διὰ τοῦ *faire*, ἀνήκοντας πάντας εἰς τὰ ἀπρόσωπα ῥήματα, ἄτινα, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ἔχουσι μόνον τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον. Οἷον·
Βρέχειν, βρέχει.

Pleuv^{oir}* 3, il pleut, παθ. μετ. plu.

Χιονίζειν, χιονίζει.

Neiger 1. il neige.

Πίπτειν χάλαζαν, πίπτει χάλαζα.

Grêler 1. il grêle.

Πάντα τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα οὐσιαστικὰ εἰσὶν γένους θηλυκοῦ, ὡς παρακατιῶν θέλομεν δεῖξει.

Ἀστράπτειν.

Faire des éclairs, éclairer.

Ἀστράπτει;

Fait-il des éclairs? éclaire-t-il?

Ἀστράπτει.

Il fait des éclairs, il éclaire.

Ἡ ἀστραπή.

L'éclair.

Τὸ ἀλεξήλιον (παρασόλι, ὀμπρέλλα).

Le parasol, ombrel, ombrelle (1).

Βρέχει βραχδαίως, κρουνηδόν.

Il pleut à verse.

Ἀστράπτει πολύ.

Il fait beaucoup d'éclairs.

Χιονίζει;

Neige-t-il?

Χιονίζει πολύ.

Il neige très-fort.

Χαλαζοβολεῖ, πίπτει χάλαζα.

Il grêle beaucoup ή très-fort.

Ἀὐτὸν λάμπει ὁ ἥλιος.

Il ne fait pas de soleil.

Ὁ ἥλιος μοῦ προσβάλλει τὴν ὄρασιν (μοῦ κτυπᾷ τὰ μάτια).

Le soleil me donne dans les yeux.

Βροτᾷν, βροτᾷ.

Tonner 1. il tonne.

Στίλβειν, λάμπειν, ὑαλίειν.

Luire* 4, ἐνεργ. μετ. luisant, παθ. μετ. lui.

Κλείειν, σφαιλᾷν.

Fermer 1.

Ἐτελειώσατε;

Avez-vous fini?

Εἶναι καλὸς ὁ περίπατος;

Fait-il bon marcher?

Εἰς τὴν χώραν ταύτην.

Dans ce pays.

Ἡ χώρα, ὁ τόπος.

Le pays.

Ἐκαμε πολλοὺς φίλους εἰς τὴν χώραν ταύτην.

Il s'est fait beaucoup d'amis dans se pays.

Περὶ (ἢ παρ') οὗ (ἡς), ὧρ,
καὶ οὗ (ἡς), ὧρ.

Dont (ἀντωνυμία) [ἀντὶ de qui κτλ. "Ὁρα ΚΑ'. Μάθ.]

(1) Ombrel, εἶναι ἀρσ. γένους καὶ ombrelle θηλ. διὰ τοῦ τελευταίου ἐκφράζεται ἡδὴ τὸ ἀλεξήλιον.

Βλέπω τὸν ἄνθρωπον περὶ οὗ (τοῦ Je vois l'homme dont vous
ἀποίου) ὁμιλεῖτε. parlez.

Ἦγόρασα τὸν ἵππον περὶ οὗ (τοῦ J'ai acheté le cheval dont vous
ἀποίου) μοι ὠμιλήσατε. m'avez parlé.

Βλέπω τὸν ἄνθρωπον τοῦ ἀποίου Je vois l'homme dont le frère
ὁ ἀδελφὸς ἐφόνευσεν τὸν σκύ- a tué le chien.
λον μου.

Βλέπω τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ἀποίου Je vois l'homme dont vous a-
ἐφονεύσατε τὸν σκύλον. vez tué le chien.

Βλέπετε τὸ παιδίον, τοῦ ἀποίου Voyez-vous l'enfant dont le
ὁ πατὴρ ἀνεχώρησε χθές; père est parti hier?

Τὸ βλέπω. Je le vois.

Τίνα (ποῖον) εἶδετε; Qui avez-vous vu?

Εἶδον τὸν ἔμπορον, παρὰ τοῦ δ- J'ai vu le marchand dont vous
ποίου ἐπῆρατε τὴν ἀποθήκην. avez pris le magasin.

Ὡμίλησα εἰς τὸν ἄνθρωπον, τοῦ J'ai parlé à l'homme dont le
ἀποίου ἡ ἀποθήκη ἐκάη. magasin a été brûlé.

Ἐκεῖνο οὗ (τοῦ ἀποίου). Ce dont.

Ἐκεῖνος οὗ (τοῦ ἀποίου). Celui dont ή celui de qui.

Ἐκεῖνοι ὧν (τῶν ἀποίων). Ceux dont ή ceux de qui.

Ἔχω ἐκεῖνο, ὅπερ χρειάζομαι. J'ai ce dont j'ai besoin.

ἔχει ἐκεῖνο, ὅπερ χρειάζεται. Il a ce dont il a besoin.

ἔχετε τὸ βιβλίον, τοῦ ἀποίου Avez-vous le livre dont vous
ἔχετε ἀνάγκην; avez besoin?

ἔχω ἐκεῖνο, οὗτινος ἔχω ἀνάγ- J'ai celui dont j'ai besoin.
κην.

ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὰ καρφία, τῶν L'homme a-t-il les clous dont
ἀποίων ἔχει ἀνάγκην. il a besoin?.

ἔχει ἐκεῖνα, τῶν ἀποίων ἔχει Il a ceux dont il a besoin.
ἀνάγκην.

δεῖσθαι, χρειάζεσθαι, ἔχειν ἀ- Avoir besoin de.
νάγκην.

Ποίους ἀνθρώπους βλέπετε; Quels hommes voyez vous?

Βλέπω ἐκείνους, περὶ τῶν ἀποίων Je vois ceux dont vous m'a
μοι ὠμιλήσατε. vez parlé.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ δὲν συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν
μετὰ τοῦ ἀντικειμένου, ὅταν προηγῇται αὐτῆς ἡ ἀναφορικὴ ἀντωνυμία
dant, διότι τὸ dont εἶναι γενικῆς πτώσεως, καὶ ἡ μετοχὴ

συμφωνεῖ μόνον μετὰ τοῦ εἰς αἰτιατικὴν πτώσιν οὐσιαστικοῦ κατὰ γένους καὶ ἀριθμὸν. (Ὅρα ΑΒ'. Μαθ. Παρ. Γ'.)

Βλέπετε τοὺς μαθητάς, περὶ τῶν *Voyez-vous les élèves, dont*
 ὁποίων σὰς ὠμίλησα; (*de qui*) *je vous ai parlé?*
 Τοὺς βλέπω. *Je les vois.*

Eis θρ, ἡρ, εἰς οθρ, δρ, δ. *A qui. Auxquels* (Ὅρ. Παρ. Α').
 Βλέπω τὰ παιδιά, εἰς ἃ (τὰ ὁ- *Je vois les enfants, à qui vous*
 ποῖα) ἐδώκατε πλακούντια. *avez donné des gâteaux.*
 Εἰς ποίους ἀνθρώπους ὁμιλεῖτε; *A quels hommes parlez-vous?*
 Ὅμιλῶ εἰς ἐκείνους, εἰς τοὺς ὁ- *Je parle à ceux auxquels (à*
 ποίους ἀπηυθύνθητε. *qui) vous vous êtes adressé.*

Παρ. Α'. *A qui*, δοτικὴ παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ, συνειθί-
 ζεται μᾶλλον ἐπὶ προσώπων, παρὰ ἡ *auxquels*, (δοτικὴ πληθυν-
 τικὴ τῆς *lequel*), ἢ τῆς *qui* μετ' ἄλλης τινὸς προθέσεως, οἷον *les*
demoiselles pour qui vous achetez ces cadeaux sont très-aimable,
 αἱ κυριαί, δι' ἃς ἀγοράζετε τὰ δῶρα ταῦτα, εἰσι λίαν ἀξιέραστοι
 κτλ. Ἀπεναντίας ἐπὶ πραγμάτων συνειθίζεται πάντοτε, ἡ *aux-*
quels, pour lesquels, desquels.

Ἀποτελεῖσθαι ἀπυθόρεσθαι εἰς. *S'adresser à. 1.*
Ἐντυγχάνειν, ἀπαρτῆν. *Rencontrer 1.* (μετ' αἰτ. καὶ τοῦ
 βοηθ. ῥ. *avoir*).
Ἀπῆντησα τοὺς ἀνθρώπους, εἰς *J'ai rencontré les hommes à*
τοὺς ὁποίους προσωμίλησατε. *qui (auxquels) vous vous*
êtes adressé.

Περὶ ποίων ἀνθρώπων ὁμιλεῖτε; *De quels hommes parlez-vous?*
Ὅμιλῶ περὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων *Je parle de ceux dont les en-*
τὰ τέκνα ἐφάνησαν ἐπιμελῆ *fants ont été studieux et*
καὶ εὐπειθῆ. *obéissants.*

Εὐπειθής, ἀπειθής. *Obéissant, désobéissants.*

Ὡστε. *De sorte que* (σύνδεσμος).
Ἐχασα τὰ χρήματά μου, ὥστε *J'ai perdu mon argent, de*
δὲν δύναμαι νὰ σὰς πληρώσω. *sorte que je ne puis vous*
payer.

Εἶμαι ἀσθενής, εἰς τρόπον ὥστε Je suis malade, de sorte que
δὲν δύναμαι νὰ ἐξέλθω. je ne puis sortir.
Ἀσθενής, ἄρρωστος. Malade.

ΘΕΜΑ 441.

Ἐράθτε τέλος πάντων τὴν Γαλλικὴν; — Ἦμην ἀσθενής, ὥστε (de sorte que) δὲν ἠδυνήθην (je n'ai pas pu, καὶ ἄνευ τοῦ pas μετὰ τοῦ pouvoir δύνασθαι, καὶ savoir εἰξεύρειν, δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ἀρνητικὸν ne, ἄνευ τοῦ pas) νὰ τὴν μάθω. — Τὴν ἔμαθεν ὁ ἀδελφός σας; — Δὲν τὴν ἔμαθε, διότι δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη (n'a [pas] encore pu) νὰ εὕρῃ καλὸν διδάσκαλον. — Πηγαίνετε εἰς τὸν χορὸν ἀπόψε; — Ἐχω πόνον (mal) εἰς τὸν πόδα, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω. — Ἐκαταλάβετε τὸν Γερμανὸν τοῦτον; — Δὲν εἰξεύρω τὴν Γερμανικὴν, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν ἐννοήσω. — Ἠγοράσατε τὸν ἵππον, περὶ τοῦ ὁποίου μοι ὠμίλησατε; — Δὲν ἔχω χρήματα, ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ τὸν ἀγοράσω. — Εἶδετε τὸν ἄνθρωπον, παρὰ τοῦ ὁποίου (dont) ἔλαβον τὸ δῶρον; — Δὲν τὸν εἶδον. — Εἶδετε τὸ ὠραῖον ὄπλον, περὶ τοῦ ὁποίου σας ὠμίλησα; — Τὸ εἶδον. — Εἶδεν ὁ θεός σας τὰ βιβλία, περὶ τῶν ὁποίων τῷ ὠμίλησατε (lui avez-parlé); — Τὰ εἶδον. — Εἶδετε τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ἐτιμωρήθησαν τὰ τέκνα; — Δὲν τὸν εἶδον. — Εἰς ποῖον ὠμίλησατε εἰς τὸ θέατρον; — ὠμίλησα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφός ἐφόνευσεν τὸν ὠραῖόν μου σκύλον. — Εἶδετε τὸ μικρὸν παιδίον, τοῦ ὁποίου ὁ πατήρ ἐγενε (s'est fait) δικηγόρος; — Τὸ εἶδον. — Ποῖον εἶδετε εἰς τὸν χορὸν; — Εἶδον τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων ἠγοράσατε τοὺς ἵππους, καὶ ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἠγοράσατε τὴν ἀμάξαν. — Ποῖον βλέπετε τώρα; — Βλέπω τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ὁ ὑπηρέτης ἔθραυσεν τὸ κάτοπτρόν μου. — Ἠκούσατε (entendre) τὸν ἄνθρωπον, τοῦ ὁποίου ὁ φίλος μοι ἐδάνευσεν χρήματα; — Δὲν τὸν ἤκουσα. — Ποῖον ἤκούσατε; — ἤκουσα τὸν Γάλλον πλοίαρχον, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς εἶναι φίλος μου. — Εβούρτασεν τὸ ἐνδυμα περὶ τοῦ ὁποίου σοὶ ὠμίλησα; — Δὲν τὸ ἐβούρτασα ἀκόμη. — Ἐλάβετε τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα (dont) ἐχρειάσθητε; — Τὰ ἔλαβον. — Ἐχω τὸ χαρτίον, τοῦ ὁποίου ἔχω ἀνάγκην; — Τὸ ἔχετε. — Ἐχει ὁ ἀδελφός σας τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα χρειάζεται; — Τὰ ἔχει. — ὠμίλησατε εἰς τοὺς ἐμπόρους, τῶν ὁποίων ἐλάβομεν τὴν ἀποθήκην (la boutique); — Τοὺς ὠμίλησαμεν. — ὠμίλησατε εἰς τὸν ἱατρὸν, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἐσπούδασεν τὴν Γερμανικὴν; — Τῷ ὠμίλησα. — Εἶδετε τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων

αἱ ἀποθήκαι ἔκαυσαν (brûler 1);—Τοὺς εἶδον.—'Ανεγνώσατε τὰ βιβλία τὰ ὅποια σὰς ἐδανείσαμεν;—Τὰ ἀνεγνώσαμεν.—Τί λέγετε περὶ αὐτῶν (en);—Λέγομεν ὅτι εἶναι ὠραιότατα.—'Εχουσι τὰ τέκνα σας ὅ,τι χρειάζονται;—'Εχουσιν ὅ,τι χρειάζονται.

THEMA 142.

Περὶ τίνος ἀνθρώπου ὁμιλεῖτε;—'Ομιλῶ περὶ ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφός κατεγράφη στρατιώτης.—Περὶ ποίων τέκνων ὁμιλήσατε;—Ὁμίλησα περὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς εἶναι φρόνιμοι.—Ποῖον βιβλίον ἀνέγνωσας;—'Ανέγνωσα ἐκεῖνο περὶ τοῦ ὁποίου σὰς ὠμίλησα χθές.—Ποῖον χαρτίον ἔχει ὁ ἐξ ἀδελφός σας;—'Εχει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον χρειάζεται.—Ποῖα ὀψάρια ἔφαγεν;—'Εφαγεν ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν ἀγαπάτε.—Ποῖα βιβλία χρειάζεσθε;—Χρειάζομαι ἐκεῖνα περὶ τῶν ὁποίων μοὶ ὠμίλησατε.—Δὲν χρειάζεσθε ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀναγινώσκω;—Δὲν τὰ χρειάζομαι.—Βλέπετε τὰ παιδία εἰς τὰ ὅποια ἔδωκα πλακούντια;—Δὲν βλέπω ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια ἐδώσατε πλακούντια, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐτιμωρήσατε.—Εἰς τίνας ἐδώσατε χρήματα;—'Εδωσά τινα εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐφάνησαν (ont été) ἄξιοι.—Εἰς ποῖα παιδία πρέπει τις νὰ δίδῃ βιβλία;—Πρέπει τις νὰ δίδῃ εἰς ἐκεῖνα ἅτινα εἶναι φρόνιμα (sage) καὶ εὐπειθῆ.—Εἰς τίνας δίδετε νὰ τρώγῃσι καὶ νὰ πίνωσι;—Δίδω εἰς ἐκείνους οἵτινες πεινώσι καὶ διψῶσι.—Δίδετε τί εἰς τὰ παιδία τὰ ὅποια εἶναι ἀμελεῖ;—Οὐδὲν δίδω εἰς αὐτά.—'Εχιόνισε χθές;—'Εχιόνισεν, ἔπεσεν χάλαζα (il a grêlé) καὶ ἤστραψεν.—'Εβρεξεν;—'Εβρεξεν.—'Εξήλθετε;—Δὲν ἐξέρχομαι ὅταν ἦναι κακὸς καιρός.—'Ηκουσαν ἐπὶ τέλους οἱ λοχαγοὶ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—'Ηρνήθησαν νὰ τὸν ἀκούσωσιν ὅλοι ἐκεῖνοι (tous ceux) εἰς τοὺς ὁποίους ἀπετάνθη, ἡρνήθησαν (ont refusé de) νὰ τὸν ἀκούσωσι (l'entendre).—Τίνα ἀπηντήσατε τὴν πρῶτην ταύτην;—'Απήντησα τὸν ἄνθρωπον, παρὰ τοῦ ὁποίου (dont) τιμῶμαι.—'Εδώκατε πλακούντια εἰς τοὺς μαθητάς σας;—Δὲν ἐμελέτησαν καλῶς (bien), ὥστε οὐδὲν τοῖς ἔδωκα.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Quarante-sixième Leçon.

Περὶ τοῦ Μέλλοντος. (Du futur).

Κανὼν. Ὁ πρῶτος ἢ ἀπλοῦς μέλλον (*futur simple*) τῶν Γάλλων σχηματίζεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφάτου, τρεπομένου τοῦ τελικοῦ γράμματος *r* τῆς *A'*. καὶ *B'*. συζυγίας, καὶ τῆς *F'*. τῆς ληγούσης *oir*, καὶ τῆς *A'*. τοῦ τελικοῦ *re* εἰς *rai* διὰ τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον, εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς τέσσαρας συζυγίας. Οἷον·

<i>Ἀπαρ. Μέλλον Α'.</i>	<i>Ἀπαρ. Μέλλον Α'.</i>
<i>Ἀγαπᾶν, θ' ἀγαπήσω.</i>	<i>Α'. Συζ. Aimer, j'aimerai.</i>
<i>Τελειώνειν, θὰ τελειώσω.</i>	<i>Β'. — Finir, je finirai.</i>
<i>Δέχεσθαι, θὰ δεχθῶ ἢ θὰ λάβω.</i>	<i>Γ'. — Recevoir, jerecevrai.</i>
<i>Ἀποδιδόναι, θ' ἀποδώσω.</i>	<i>Δ'. — Rendre, je rendrai.</i>

Παρ. Α'. Τοῦ μέλλοντος ἀρκεῖ μόνον νὰ γνωρίσωμεν τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον, ἵνα σχηματίσωμεν καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα, ὄντα ὅμοια καθ' ὅλας τὰς τέσσαρας συζυγίας, δηλ. ἡ λήγουσα τοῦ *ε'*. ἐνικοῦ προσώπου εἶναι *ras*, τοῦ *γ'*. *ra'* τοῦ *α'*. πληθ. προσώπου *ront*, τοῦ *ε'*. *rez*, καὶ τοῦ *γ'*. *ront*.

<i>Θ' ἀγαπήσης.</i>	<i>Tu aimeras.</i>	<i>Θὰ τελειώσης.</i>	<i>Tu finiras.</i>
<i>Θ' ἀγαπήσῃ.</i>	<i>Il aimera.</i>	<i>Θὰ τελειώσῃ.</i>	<i>Il finira.</i>
<i>Θ' ἀγαπήσωμεν.</i>	<i>Nous aimerons.</i>	<i>Θὰ τελειώσωμεν.</i>	<i>Nous finirons.</i>
<i>Θ' ἀγαπήσητε.</i>	<i>Vous aimerez.</i>	<i>Θὰ τελειώσητε.</i>	<i>Vous finirez.</i>
<i>Θ' ἀγαπήσωσι.</i>	<i>Ils aimeront.</i>	<i>Θὰ τελειώσωσι.</i>	<i>Ils finiront.</i>
<i>Θὰ λάβῃς.</i>	<i>Tu recevras.</i>	<i>Θ' ἀποδώσης.</i>	<i>Tu rendras.</i>
<i>Θὰ λάβῃ.</i>	<i>Il recevra.</i>	<i>Θ' ἀποδώσῃ.</i>	<i>Il rendra.</i>
<i>Θὰ λάβωμεν.</i>	<i>Nous recevrons.</i>	<i>Θ' ἀποδώσωμεν.</i>	<i>Nous rendrons.</i>
<i>Θὰ λάβητε.</i>	<i>Vous recevrez.</i>	<i>Θ' ἀποδώσητε.</i>	<i>Vous rendrez.</i>
<i>Θὰ λάβωσι.</i>	<i>Ils recevront.</i>	<i>Θ' ἀποδώσωσι.</i>	<i>Ils rendront.</i>

ΕΞΑΙΡΕΣΙΣ.

Παρ. Β'. Τὰ ἐξῆς εἵκοσι πέντε ῥήματα εἰσὶν ἀνώμαλα εἰς τὸν

σχηματισμὸν τοῦ μέλλοντος, καὶ ἀποτελοῦσιν ἐξαίρεσιν τοῦ γενικοῦ κανόνος, καθόσον ἀφορᾷ τὸ α. ἐνικ. πρόσωπον, διότι γενομένου ἅπαξ γνωστοῦ τοῦ πρώτου ἐνικοῦ προσώπου γίνονται γνωστά καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα, ὄντα, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὅμοια εἰς ὅλα τὰ ῥήματα.

Ἀπαρέμφατον,	Μέλλων.	Infinitif.	Futur
Ἐχειν.	Θὰ ἔχω.	Avoir*	J'aurai.
Εἶναι.	Θὰ ἦμαι.	Être*	Je serai.
Ἵπάγειν.	Θὰ ὑπάγω.	Aller*	1. J'irai.
Στέλλειν.	Θὰ στείλω.	Envoyer*	1. J'enverrai.
Ἀποκτᾶν.	Θ' ἀποκτήσω.	Acquérir*	2. J'acquerrai.
Τρέχειν.	Θὰ τρέξω.	Courir*	2. Je courrai.
Δρέπεσθαι.	Θὰ δρέψω.	Cueillir*	2. Je cueillerai.
Ἀποθνήσκειν.	Θ' ἀποθάνω.	Mourir*	2. Je mourrai.
Κρατεῖν.	Θὰ κρατήσω.	Tenir*	2. Je tiendrai.
Ἐρχεσθαι.	Θὰ ἔλθω.	Venir*	2. Je viendrai.
Καθῆσθαι.	Θὰ καθήσω.	S'asseoir*	3. Je m'assiérai ἢ Je m'asseierai.
Λαγγάνειν.	Θὰ λάχω.	Échoir*	3. J'écherrai.
Πρέπειν.	Θὰ πρέπει.	Falloir*	3. Il faudra.
Δύνασθαι.	Θὰ δυνηθῶ.	Pouvoir*	3. Je pourrai.
Εἰξεύρειν.	Θὰ εἰξεύρω.	Savoir*	3. Je saurai.
Ἀξίζειν.	Θὰ ἀξίζω.	Valoir*	3. Je vaudrai.
Βλέπειν.	Θὰ ἶδω.	Voir*	3. Je verrai.
Προβλέπειν.	Θὰ προῖδω.	Prévoir*	3. Je prévoirai(1).
Θέλειν.	Θὰ θελήσω.	Vouloir*	3. Je voudrai.
Κάμνειν.	Θὰ κάμω.	Feire*	3. Je ferai.
Κινεῖν.	Θὰ κινήσω.	Mouvoir*	3. Je mouvrai.
Βρέχειν.	Θὰ βρέξῃ.	Pleuvor*	3. Il pleuvra.
Στηρίζειν.	Θὰ στηρίξω.	Appuyer*	1. J'appuierai.
Μεταχειρίζεσθαι.	Θὰ μεταχειρισθῶ.	Employer	1. J'emploierai.
Προσπαθεῖν.	Θὰ προσπαθήσω.	Essayer*	1. J'essaierai.

(1) Τὸ σύνθετον ῥῆμα prévoir, προορᾷ, κατὰ τόσον ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν, καθόσον ἐν τῷ μέλλοντι διατηρεῖ τὴν λήγουσαν oir, οἷον je prévoirai, tu prévoiras κτλ.

Σημ. Τὰ τελευταῖα τρία ῥήματα, κυρίως δὲν εἶναι ἀνώμαλα, διότι κατὰ τὸν κανόνα τὸ γ τῆς ἀπαρεμφάτου τρέπεται καθ' ὅλους τοὺς χρόνους εἰς ἰ πρὸ τοῦ ἀφώνου ε, (Παρτ. Γ'. Μάθ. ΚΔ'.) κατετάχθησαν δὲ μετὰ τῶν ἀνωμάτων, ἵνα γνωρίσῃ ὁ μαθητὴς τὸν σχηματισμὸν τοῦ μέλλοντος ὅλων τῶν ῥημάτων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

Θὰ ἔχῃ χρήματα;

Θὰ ἔχῃ.

Δὲν θὰ ἔχῃ.

Μέλλετε νὰ τελειώσητε ταχέως τοῦ γράφειν;

Θὰ τελειώσω ταχέως.

Θὰ τελειώσῃ ταχέως τὸ θέμα του.

Πότε θὰ κάμῃτε τὰ θέματά σας;

Θὰ τὰ κάμω μετ' ὀλίγον.

Ὁ ἀδελφός μου θὰ κάμῃ τὰ θέματα τοῦ αὐριον.

Τὴν προσεχῇ δευτέραν.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν.

Τὸν προσεχῇ μῆνα.

Τὸν μῆνα τοῦτον.

Ἡ χώρα αὕτη.

Πότε θὰ ὑπάγῃ ὁ ἐξαδελφός σας εἰς τὴν συναυλίαν;

Θὰ ὑπάγῃ τὴν προσεχῇ τρίτην.

Θὰ ὑπάγῃτε ποῦ;

Οὐδαμοῦ θὰ ὑπάγωμεν.

Θὰ μοι στείλῃ τὸ βιβλίον;

Θὰ σὰς τὸ στείλῃ, ἂν τὸ ἐτελείωσῃ.

Θὰ ἦσθε εἰς τὴν οἰκίαν σας (ἀπόψε) τὴν ἐσπέραν ταύτην;

Θὰ ἦμαι.

Θὰ ἦναι ὁ πατήρ σας εἰς τὴν οἰκίαν του;

Θὰ ἦναι ἐκεῖ (εἰς τὴν οἰκίαν του).

Θὰ ἦναι ἐκεῖ ὁ ἐξαδελφός σας;

Θὰ ἦναι ἐκεῖ.

Aura-t-il de l' argent?

Il en aura.

Il n'en aura pas.

Aurez vous bientôt fini d' écrire?

J' aurai bientôt fini.

Il aura bientôt fini son devoir?

Quand ferez-vous vos devoirs?

Je les ferai bientôt.

Mon frère fera ses devoirs(thèmes) demain.

Lundi prochain.

Lundi passé & Lundi dernier.

Le mois prochain.

Ce mois-ci.

Ce pays-ci.

Quand votre cousin ira-t-il au concert?

Il (y) ira mardi prochain. (1)

Irez-vous quelque part?

Nous n'irons nulle part.

M'enverra-t-il le livre?

Il vous l'enverra, s'il l'a fini.

Serez-vous chez vous (à la maison) ce soir?

J'y serai.

Votre père sera-t-il chez lui (à la maison)?

Il y sera.

Vos cousins y seront-ils?

Ils y seront.

(1) Τὸ γ πρὸ ῥήμ. εἰς ἰ ἀρχομένου παραλείπεται συνήθως.

- Θά μοι στείλῃ τὰ βιβλία; M'enverra-t-il les livres?
 Θά σᾶς τὰ στείλῃ. Il vous les enverra.
 Θά στείλῃ χαρτίον εἰς τὸ γρα- Enverra-t-il du papier à mon
 φεῖόν μου. comptoir?
 Θά στείλῃ. Il y enverra.
 Θά εἰμπορέσητε νὰ πληρώσητε Pourrez-vous payer votre cor-
 τὸν σκυτοτόμον σας. donnier?
 *Ἐχασα τὰ χρήματά μου, ὥστε J' ai perdu mon argent, de
 δὲν θὰ δυνηθῶνὰ τὸν πληρώσω. sorte que je ne pourrai pas
 le payer.
 Ὁ φίλος μου ἔχασε τὸ χαρτο- Mon ami a perdu son porte-
 φυλάκιόν του, ὥστε δὲν θὰ feuille, de sorte qu' il ne
 δυνηθῇ νὰ πληρώσῃ τὰ πένδι- pourra pas payer ses sou-
 λιά τοῦ. liers.
 Θά κρατήσητε τί; Tiendrez-vous quelque chose?
 Θά κρατήσω τὸ ἀλεξιβροχόν σας. Je tiendrai votre parapluie.
 Θά ἔλθῃ ὁ φίλος σας εἰς τὴν συν- Votre ami viendra-t-il à mon
 αὐλίαν μου; concert?
 Θά ἔλθῃ. Il viendra.
 Θά ἔλθῃτε; Viendrez-vous?
 Θά ἔλθω. Je viendrai.
 Θά χρειασθῇ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Faudra-t-il aller au marché?
 ἀγοράν; ἄγοράν;
 Θά χρειασθῇ νὰ ὑπάγητε αὔριον Il faudra y aller demain ma-
 τὸ πρωῒ. tin.
 Δὲν θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάγη- Il ne sera pas nécessaire d'y
 τε ἐκεῖ. aller.
 Θά ἴδῃτε τὸν πατέρα μου σή- Verrez-vous mon père au-
 μερον; jourd' hui?
 Θά τὸν ἴδωμεν. Nous le verrons.

ΘΕΜΑ 143.

Θά ἔχητε (aurez-vous) βιβλία;—Θά λάβω τινά.—Τίς θά σᾶς
 δώσῃ;—Ὁ θεὸς μου θὰ μοι δώσῃ.—Ὅτε θά ἔχῃ ὁ ἀνεψιός σας
 χρήματα;—Θά ἔχῃ τινὰ τὸν προσεχῆ μῆνα.—Πόσα χρήματα θά
 ἔχητε;—Θά ἔχω (avoir*) τριάκοντα πέντε φράγκα.—Τίς θά ἔχῃ
 καλοὺς φίλους;—Οἱ Ἄγγλοι θά ἔχωσι.—Θά ᾔναι ὁ πατήρ σας εἰς
 τὴν οἰκίαν του (chez lui) τὴν ἐσπέραν ταύτην;—Θά ᾔναι.—Θά

ἦσθε ἐκεῖ ; — Θὰ εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐκεῖ (j'y serai aussi). — Θὰ ἐξέλθῃ
σήμερον ὁ θεὸς σας ; — Θὰ ἐξέλθῃ, ἂν ᾖ καλὸς καιρὸς. — Θὰ ἐξέλ-
θῃτε ; — Θὰ ἐξέλθω, ἂν δὲν βρέχῃ. — Θ' ἀγαπᾶτε τὸν υἱὸν μου ;
— Θὰ τὸν ἀγαπῶ, ἂν ᾖ φρόνιμος. — Θὰ πληρώσῃτε τὸν σκυτο-
τόμον σας ; — Θὰ τὸν πληρώσω ἂν λάβω τὰ χρήματά μου. — Θ'
ἀγαπᾶτε τὰ τέκνα μου ; — Ἄν ᾖ φρόνιμα καὶ φιλόπονα, ἀλλ' ἂν
ᾖ ἀμελῇ καὶ κακὰ, θὰ τὰ περιφρονῶ καὶ θὰ τὰ τιμωρῶ. — Ἐγὼ
δίκαιον νὰ ὁμιλῶ οὕτω ; — Δὲν ἔχετε ἄδικον. — Γράφει ἀκόμη ὁ φί-
λος σας ; — Γράφει ἀκόμη. — Δὲν ἐτελειώσατε εἰσέτι τὸ νὰ ὁμιλῃτε ;
— Θὰ τελειώσω μετ' ὀλίγον. — Ἐτελείωσαν οἱ φίλοι μας τὸ ν' ἀνα-
γινώσκωσι ; — Θὰ τελειώσωσι μετ' ὀλίγον. — Ἐκαμεν ὁ ῥάπτῃς τὸ
ἔνδυμά μου ; — Δὲν τὸ ἔκαμεν ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ τὸ κάμῃ ἐντὸς ὀλί-
γου (bientôt). — Πότε θὰ τὸ κάμῃ ; — Ὅταν θὰ ἔχῃ (aura) και-
ρὸν. — Πότε θὰ κάμῃτε τὰ θέματά σας ; — Θὰ τὰ κάμω ὅταν θὰ
ἔχω καιρὸν. — Πότε θὰ κάμῃ ὁ ἀδελφός σας τὰ ἰδικά του ; — Θὰ τὰ
κάμῃ τὸ προσεχές Σάββατον (samedi prochain). — Θὰ ἔλθῃς εἰς
τὴν οἰκίαν μου (chez moi) ; — Θὰ ἔλθω. — Πότε θὰ ἔλθῃς ; — Θὰ
ἔλθω τὴν προσεχῇ Παρασκευῇ. — Πότε εἶδετε τὸν θεῖόν μου ; —
Τὸν εἶδον τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν (dimanche dernier). — Θὰ
ὑπάγωσιν οἱ ἐξαδελφοί σας εἰς τὸν χορὸν τὴν προσεχῇ Τρίτην. — Θὰ
ὑπάγωσι. — Θὰ ἔλθῃτε εἰς τὴν (à) συναυλίαν μου ; — Θὰ ἔλθω, ἂν
δὲν εἶμαι ἀσθενής.

ΘΕΜΑ 144.

Πότε θὰ μοὶ στείλῃτε τὰ χρήματα, τὰ ὅποια μοὶ χρεωστεῖτε ;
— Θὰ σᾶς τὰ στείλω μετ' ὀλίγον ; — Θὰ μοὶ στείλωσιν οἱ ἀδελφοί
σας τὰ βιβλία, τὰ ὅποια τοῖς ἐδάνεισα ; — Θὰ σᾶς τὰ στείλωσι. —
Πότε θὰ μοὶ τὰ (les) στείλωσι ; — Θὰ σᾶς τὰ στείλωσι τὸν ἐρχό-
μενον μῆνα. — Θὰ δυνήθῃτε νὰ μοὶ πληρώσῃτε ὅτι μοὶ χρεωστεῖτε ;
— Δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ σᾶς τὰ πληρώσω, διότι ἔχασα ὅλα μοὶ τὰ
χρήματα. — Θὰ δυνήθῃ ὁ Ἀμερικανὸς νὰ πληρώσῃ τὰ πέδιλά του ;
Ἐχασε τὸ χαρτοφυλάκιόν του, ὥστε δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ τὰ πλη-
ρώσῃ. — Θὰ χρειασθῇ (faudra-t-il) νὰ στείλωμεν νὰ ζητήσωμεν
τὸν ἱατρὸν ; — Οὐδείς εἶναι (personne n'est) ἀσθενής, ὥστε δὲν θὰ
χρειασθῇ νὰ στείλωμεν νὰ τὸν ζητήσωμεν. — Θὰ χρειασθῇ νὰ ὑπά-
γῃ τις αὐριον εἰς τὴν ἀγοράν ; — Θὰ χρειασθῇ νὰ ὑπάγῃ τις, διότι
χρειάζομεθα (il nous faut) βοδινὸν, ἄρτον καὶ οἶνον. — Θὰ ἰδῇτε
τὸν πατέρα σας σήμερον ; — Θὰ τὸν ἴδω. — Παῦ θὰ ᾖ ; — Θὰ
ᾖ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ. — Θὰ ὑπάγῃτε εἰς τὸν χορὸν ἀπόψε ; —

Δὲν θὰ ὑπάγω, διότι εἶμαι πολὺ (trop) ἀσθενής, ὥπως (δυνηθῶ νὰ) ὑπάγω ἐκεῖ (pour y aller).—Θὰ ὑπάγῃ ὁ φίλος σας ;—Θὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ, ἐὰν ὑπάγῃτε (y).—Ποῦ θὰ ὑπάγῳσιν οἱ φίλοι μας ;—Οὐδαμοῦ θὰ ὑπάγῳσι, θὰ μείνῳσιν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν, διότι ἔχουσι πολλὰς ἀσχολίας (avoir beaucoup à faire).

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Quarante-septième Leçon.

Ἀνήκει.	Appartenir* 2 (σχηματίζεται ὡς τὸ tenir* Μαθ. Μ).
Ἀνέχετε ;	Appartenez-vous ?
Ἀνήκω.	J'appartiens.
Ὁ ἵππος οὗτος ἀνήκει εἰς τὸν ἀδελφόν σας ;	Ce cheval appartient-il à votre frère ?
Ἀνήκει εἰς αὐτόν.	Il lui appartient.
Εἰς τίνα ἀνήκουσιν αἱ χειρίδες αὐται ;	A qui appartiennent ces gants ?
Ἀνήκουσιν εἰς τοὺς λοχαγούς.	Ils appartiennent aux capitaines.
Οἱ ἵπποι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τοὺς λοχαγούς ;	Ces chevaux appartiennent-ils aux capitaines ?
Ἀνήκουσιν εἰς αὐτούς.	Ils leur appartiennent.
Ἀρμόζει (τερειάζει), συμ- φέρει.	Convenir* 2 (σχηματίζεται ὡς τὸ venir*. Μαθ. ΚΔ' καὶ ΔΔ'.)
Ἡ τσόχᾳ αὕτη ἀρμόζει (κάμνει) τῷ ἀδελφῷ σας ;	Ce drap convient-il à votre frère ?
Τῷ (κάμνει) ἀρμόζει.	Il lui convient.
Συμφέρουσι τὰ πέδιλα ταῦτα εἰς τοὺς ἀδελφούς σας ;	Ces souliers conviennent-ils à vos frères ?
Τοῖς συμφέρουσι.	Ils leur conviennent.
Σὰς συμφέρει νὰ κάμῃτε τοῦτο ;	Vous convient-il de faire cela ?
Μοὶ συμφέρει νὰ τὸ κάμω.	Il me convient de le faire.

Συμφέρει εἰς τὸν ἐξαδελφόν σας *Convient-il à votre cousin de*
 νὰ ἔλθῃ μαζί μας; *venir avec nous?*

Δὲν τῷ συμφέρει νὰ ἐξέλθῃ. *Il ne lui convient pas de*
sortir.

Ἀφικνεῖσθαι (γθάνειν), κα- *Parvenir*2* (σχημ. ὡς τὸ ve-
 τορθεῖν. *nir, μετὰ τοῦ à πρὸ ἀπαρμ.)*

Κατορβοῖτε νὰ μάθητε τὴν Γαλ- *Parvenez-vous à apprendre le*
 λικὴν; *français?*

Τὸ κατορβόω. *J'y parviens.*

Κατορβόω νὰ τὴν μάθω. *Je parviens à l' apprendre.*

Κατορβόουσι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι *Ces hommes parviennent-ils*
 νὰ πωλήσωσι τοὺς ἵππους των; *à vendre leurs chevaux?*

Τὸ κατορβόουσι. *Ils y parviennent.*

Ἐπιτυγχάνειν, εὐδοκιμεῖν. *Réussir 2, (μετὰ τοῦ à πρὸ*
ἀπαρμ.) (1).

Ἐπιτυγχάνετε νὰ κάμῃτε τοῦτο; *Réussissez-vous à faire cela?*
 Τὸ ἐπιτυγχάνω. *J'y réussis.*

Ἐπιλارθάνεσθαι, λησμονεῖν. *Oublier 1. (λαμβάνει de πρὸ*
τῆς ἀπαρεμφάτου). (2).

Καθαίρειν, καθαρίζειν. *Nettoyer.*

Τὸ μελανοδοχεῖον (τὸ καλαμάρι). *L' encrier.*

Εὐθὺς, ἀμέσως. *Tout de suite.*

Ἐν τῷ ἄμα, εἰς τὴν στιγμὴν, *A l'instant; sur-le-champ.*

πάραινα.

Ἀμέσως, αὐθωρεῖ. *Tout à l'heure.*

Θὰ (ἢ μέλλω νὰ) τὸ κάμω. *Je vais le faire.*

Θὰ τὸ κάμω ἀμέσως. *Je vais le faire tout de suite.*

Θὰ ἐργασθῶ. *Je vais travailler.*

Εἶναι; ὑπάρχει; ἔχει; εὐρί- *Y a-t-il?*
 σκεται; ὑπάρχουσι; κτ.λ.

(1) Τὸ réussir ἐν χρήσει ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, ὅσον· tout lui réussit, καθ' ὅλα ἐπιτυγχάνει οὗτος. Cette affaire, cette entreprise a réussi, τὸ ἔργον τοῦτο, ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἐπέτυχεν.

(2) Τὸ oublier μετὰ τῆς de ἐκφράζει ἀναρτήματα τῆς μνήμης· μετὰ τῆς à δὲ ἔλκεισθιν συνήθειάς τῃ ἐθίμου τινός, ὅσον· il oublie à dessiner, οὐδόπως ἔχον· γράφει πλέον· il oublie à bien saluer, ἀπέμαθε τοῦ χαιρετῆν καλῶς.

Δὲν εἶναι, δὲν ὑπάρχει, ὑπάρχουσα.	Il n' y a pas.
Θὰ ἦναι; θὰ ὑπάρξῃ; κτλ.	Y aura-t-il?
Θὰ ἦναι, θὰ ὑπάρξῃ κτλ.	Il y aura.
Ἦτον; ὑπῆρξε; κτλ.	Y a-t-il eu?
Ἦτον, ὑπῆρξε, κτλ.	Il y a eu.
Εἶναι, ὑπάρχει οἶνος;	Y a-t-il du vin?
ὑπάρχει, κτλ.	Il y en a.
Δὲν ὑπάρχει.	Il n'y en a pas.
ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι;	Y a-t-il des hommes?
ὑπάρχουσιν.	Il y en a.
Δὲν ὑπάρχουσιν.	Il n'y en a pas.
ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες δὲν θέλουσι νὰ σπουδάζωσιν.	Il y a (καὶ il est) des hommes qui ne veulent pas étudier.
ὑπάρχει κανεὶς;	Y a-t-il quelqu'un?
Οὐδεὶς ὑπάρχει.	Il n'y a personne.
Θὰ ἦναι πολλοὶ (ἄνθρωποι) εἰς τὸν χορόν;	Y a-t-il beaucoup de monde au bal?
Λέγουσιν ὅτι θὰ ἦναι πολλοί.	On dit qu'il y en a beaucoup.
Ἐπὶ πιστώσει, μὲ πίστωσιν.	A crédit.
Πωλεῖν μὲ πίστωσιν.	Vendre à crédit.
Ἡ πίστις, ἡ πίστωσις.	Le crédit.
Τὰ μετρητά.	De l'argent comptant.
Ἀγοράζειν τοῖς μετρητοῖς.	Acheter comptant.
Πωλεῖν τοῖς μετρητοῖς.	Vendre comptant.
Πληρόναι τοῖς μετρητοῖς.	Payer comptant.
Θέλετε ν' ἀγοράσητε τοῖς μετρη- τοῖς;	Voulez-vous acheter (argent) comptant?
Σὰς συμφέρει νὰ μοὶ πωλήσητε ἐπὶ πιστώσει;	Vous convient-il de me ven- dre à crédit?
Ἀρμόζειν (πηγαίνει καλῶς).	Aller bien.
Μοὶ ἀρμόζει (πηγαίνει καλὰ) τὸ φóρεμα τοῦτο;	Cet habit me va-t-il bien?
Σὰς ἀρμόζει (πηγαίνει καλὰ).	Il vous va bien?
Ὁ πῖλος δὲν πηγáνει καλὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας.	Le chapeau ne va pas bien à votre frère.
Δὲν τοῦ πηγáνει καλὰ.	Il ne lui va pas bien.
Σὰς πηγáνουνσι καλὰ τὰ πέδιλα ταῦτα;	Ces souliers vous vont-ils bien?

Με πηγαίνουνσι καλά. Il me vont bien.
Τούτο σὰς πηγαίνει πολὺ καλά. Cela vous va fort bien.

Τηρεῖν, φυλάττειν, κρατεῖν.

Garder. 1.

Ἦν καλλίτερον ἢ θὰ ἐκάμνετε Vous feriez mieux de—
καλλίτερα νά—

Ἦν καλλίτερον ἢ θὰ ἔκαμνα καλ- Je ferais mieux de...
λίτερα νά—

Ἦν καλλίτερον ἢ θὰ ἔκαμνε καλ- Il ferait mieux de...
λίτερα νά—

Ἀντὶ νὰ φυλάττητε τὸν ἵππον Au lieu de garder votre che-
σας, θὰ ἐκάμνετε καλλίτερα val, vous feriez mieux de
νὰ τὸν πωλήσητε. le vendre.

Ἀντὶ νὰ πωλήσῃ τὸν ἵππον του, Au lieu de vendre son cheval,
θὰ ἔκαμνε καλλίτερα νὰ τὸν il ferait mieux de le garder.
φυλάξῃ.

Θὰ φυλάξῃτε τὸν ἵππον; Garderez-vous le cheval?

Θὰ τὸν φυλάξω. Je le garderai.

Δὲν πρέπει νὰ κρατῇτε τὰ χρή- Il ne faut pas garder mon
ματά μου. argent.

Ἀρέσκειν.

Plaire 4, plu, παθ. μετ.*

Ἀρέσκω.

Plaisant, ενεργ. μετοχή.

Ἀρέσκω, ἀρέσκεις, ἀρέσκει. Je plais, tu plais, il plaît.

Ἀρέσκει ἕως τινα.

Plaire à quelqu'un.

Σὰς ἀρέσκει τὸ βιβλίον τοῦτο; Ce livre vous plaît-il?

Μοὶ ἀρέσκει πολὺ. Il me plaît beaucoup.

Θὰ κάμω ὅ,τι σὰς ἀρέσκει. Je serai ce qu'il vous plaira.

Σὰς ἀρέσκει νὰ λέγητε τοῦτο. Cela vous plaît à dire.

Τί ἀγαπᾶτε; Que vous plaît-il?

Πῶς εἶπετε; (ὁρίστε;) Plait-il?

*Ἡδεσθαι, ἀρέσκεισθαι, εὖ
χαριστεῖσθαι.*

Se plaire, 4.*

Πῶς εὐχαριστεῖσθε ἐδῶ; Comment vous plaisez-vous
ici?

Εὐχαριστοῦμαι (ἐδῶ) πολὺ καλά. Je m'y plais très-bien.

Παρ. Α'. Τὸ ἀπρόσωπον, εἶναι, σχηματίζεται διὰ τῆς ἀντωνυ-

μίας *ce* προτασσομένης τοῦ *être*, καὶ ἀποτελεῖ ἰδιωτισμὸν, ὅστις εἶναι διὰ μὲν τὸν ἐνικὸν *c'est*, διὰ δὲ τὸν πληθυντικὸν εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον *ce sont*.

Τίνος εἶναι τὸ βιβλίον τοῦτο ; *A qui est ce livre?*

Εἶναι τὸ ἰδικόν μου. *C'est le mien.*

Τίνος εἶναι τὰ πέδιλα ταῦτα ; *A qui sont ces souliers?*

Εἶναι τὰ ἰδικά μας. *Ce sont les nôtres.*

Οὗτοι εἶναι, ὅτινες τὸν εἶδον. *Ce sont eux qui l'ont vu.*

Οἱ φίλοι σας ἔχουσι δίκαιον. *Ce sont vos amis qui ont raison.*

Harat. B'. Εἰς τὰς προσωπικὰς δὲ ἀντωνυμίας τοῦ *A'*, καὶ *B'* πληθυντ. προσώπου, μείνει πάντοτε *c'est*.

Ἡμεῖς εἴμεθα. *C'est nous.*

Ἦμεῖς εἰσθε. *C'est vous.*

ΘΕΜΑ 145.

Εἰς ποῖον ἰνῆκαι ὁ ἵππος οὗτος ; — Ἀνήκει εἰς τὸν Ἀγγλὸν λοχαγόν, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς σας ἔγραψεν ἕν γραμματίον. — Εἰς ὑμᾶς ἀνήκουσι τὰ χρήματα ταῦτα ; — Ἐμοὶ ἀνήκουσιν. Ἀπὸ ποῖον τὰ ἐλάβετε ; — Τὰ ἐλάβον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων εἶδετε τὰ τέκνα. — Τίνος εἶναι οἱ ἵπποι οὗτοι ; — Εἰσὶν οἱ ἡμέτεροι. — Εἰπετε εἰς τὸν ἀδελφόν σας ὅτι τὸν περιμένω ἐδῶ ; — Ἐλησμόνησα νὰ τοῦ τὸ εἶπω. — Ὁ ὑμέτερος πατήρ ἢ ὁ ἐμὸς (*est ce votre père ou le mien qui*) εἶναι ὅστις ὑπῆγεν εἰς Βερολίνον ; — Ὁ ἰδικός μου εἶναι (*c'est le mien*). — Εἶναι ὁ ὑμέτερος ἀρτοποιός, ἢ ὁ (*celui*) τοῦ φίλου ὑμῶν, ὅστις σᾶς ἐπώλησεν ἄρτον ἐπὶ πιστώσει ; — Ὁ ὑμέτερος ἐστίν. — Ὁ υἱὸς σας εἶναι αὐτός (*est-ce la*) ; — Δὲν εἶναι (*ce n'est pas*) ὁ ἰδικός μου, εἶναι ὁ (*celui*) τοῦ φίλου μου. — Ποῦ εἶναι ὁ ἰδικός σας ; — Εἶναι εἰς Παρισίους. — Μοὶ ἐφέρετε τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον μοὶ ὑπεσχέθητε ; — Τὸ ἐλησμόνησα. — Σᾶς ἐφερὲν ὁ θεὸς σας τὰ χαρτοφυλάκια, τὰ ὁποῖα σας ὑπεσχέθη ; — Ἐλησμόνησα νὰ μᾶς τὰ φέρῃ. — Ἐγράψατε ἤδη εἰς τὸν φίλον σας ; — Δὲν ἦν καίρησα ἀκόμη (*je n'ai pas encore eu le temps*) νὰ γράψω. — Ἐλησμόνησατε νὰ γράψετε εἰς τὸν συγγενῇ σας ; — Δὲν ἐλησμόνησα νὰ τῷ γράψω. — Σᾶς κάμνει τὰ ἐριουχον τοῦτο ; — Δὲν μοὶ κάμνει. — Ἐχετε ἄλλο ; — Ἐχὼ ἄλλα, ἀλλ' εἶναι ἀκριβώτερον ἀπὸ τοῦτο. — Θέλετε νὰ μοὶ τὸ δείξητε ; — Θέλω νὰ σᾶς τὸ δείξω. — Κάμνουν τὰ πέδιλα ταῦτα εἰς τὸν θεῖόν σας ; — Δὲν τοῦ κάμνουν, διότι εἶναι πολὺ ἀκριβά. — Εἶναι (*sont-ce*) τὰ πέδιλα περὶ τῶν ὁποίων μοὶ

ὁμιλήσατε; — Εἶναι τὰ αὐτὰ (ce sont les mêmes). — Εἰς τίνα ἀνέκρουσι τὰ πέδιλα ταῦτα; — Ἀνέκρουσιν εἰς τὸν εὐγενῆ τὸ ὅποιον εἶδετε τὸ πρῶτ' εἰς τὴν (dans) ἀποθήκην μου. — Σὰς συμφέρει νὰ ἔλθῃτε μεθ' ἡμῶν; — Δὲν μοι συμφέρει. — Σὰς συμφέρει νὰ ὑπάγῃτε εἰς τὴν ἀγοράν; — Δὲν μοι συμφέρει νὰ ὑπάγω ἐκεῖ. — Ὑπῆγατε πεζοὺς εἰς τὴν Γερμανίαν; — Δὲν μοι ἐσύμφερε νὰ ὑπάγω πεζοὺς ὥστε ὑπῆγα μὲ ὄχημα (aller en voiture).

ΘΕΜΑ 146.

Τί ἀγαπάτε; — Ζητῶ τὸν πατέρα σας. — Εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν του; — Ὁχι κίρις, ἐξῆλθε. — Τί λέγετε; — Σὰς λέγω ὅτι ἐξῆλθε. — Θέλετε νὰ ἀναμμένητε μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του (jusqu' à son retour); — Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ ἀναμένω. — Πωλεῖ ὁ ἔμπορος οὕτως ἐπὶ πιστώσει; — Δὲν πωλεῖ ἐπὶ πιστώσει. — Σὰς συμφέρει νὰ ἀγοράσῃτε τοὺς μετρητοὺς; — Δὲν μοι συμφέρει. — Ποῦ (où) ἠγοράσατε τὰ εὐμορφὰ ταῦτα μαχαίρια; — Τὰ ἠγόρασα παρὰ (chez) πῶ ἔμπορῳ τοῦ ὁποίου εἶδετε χθὲς τὴν ἀποθήκην. — Σὰς τὰ ἐπώλησεν ἐπὶ πιστώσει. — Μοὶ τὰ ἐπώλησε τοῖς μετρητοῖς. — Ἀγοράζετε συχνὰ τοὺς μετρητοὺς; — Οὐχὶ τόσον συχνὰ ὅσον ὑμεῖς. — Ἐλθισμονήσατε πῖ ἐδῶ; — Οὐδὲν ἐλθισμονήσα. — Σὰς συμφέρει νὰ μάθῃτε τοῦτο (cela) ἐκ στήθους; — Δὲν ἔχω πολὺν καιρὸν διὰ νὰ μελετήσω, ὥστε δὲν μοι συμφέρει νὰ τὸ μάθω ἐκ στήθους. — Ἐπροσπάθησεν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν πατέρα σας; — Ἐπροσπάθησε νὰ τῷ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωτε. — Κατωρθώσατε νὰ (à) γράψετε ἐν θέμα; — Τὸ κατώρθωσα. — Ἐπέτυχαν οἱ ἔμποροι οὗτοι νὰ πωλήσωσι τοὺς ἵππους των; — Δὲν ἐπέτυχαν. — Ἐπροσπαθήσατε νὰ καθρίσῃτε τὸ μελικοδοχεῖόν μου; — Ἐπροσπάθησα, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσα. — Θὰ κατορθώσουν τὰ τέκνα σας νὰ μάθουν τὴν ἀγγλικήν; — Θὰ τὸ κατορθώσουν. — Ὑπάρχει οἶνος ἐντὸς τοῦ πύθου (tonneau) τούτου; — Ὑπάρχει μέσκα ὀλίγος. — Ὑπάρχει ὄζος εἰς αὐτὸ τὸ ποτήριον; — Δὲν ὑπάρχει. — Οἶνος ἢ μηλίτης εἶναι μέτα (dedant); — Δὲν εἶναι μέσκα οὔτε οἶνος οὔτε μηλίτης. — Τί εἶναι μέσκα; — Εἶναι ὄζος μέσκα.

ΘΕΜΑ 147.

Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐν τῇ ἀποθήκῃ σας; — Ὑπάρχουσιν τινες μέσκα. — Εἶναι τίς ἐν τῇ ἀποθήκῃ; — Οὐδεὶς εἶναι μέσκα. — Πσαν (y a-t-il en) πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὸ θέατρον; — Πσαν (il y a en) πολλοὶ ἐντός. — Θὰ ἦναι πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς τὸν χορόν σας; — Θὰ ἦναι πολλοί. — Ὑπάρχουσι πολλὰ παιδιὰ, τὰ ὅποια δὲν θέ-

λουν νὰ παίζωσιν;—Υπάρχουσι (en) τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν νὰ με-
 λετώσιν, ἀλλ' ὅλα θέλουν νὰ παίζωσιν.—Ἐπάστρευσας τὸ κιβώτιόν
 μου;—Ἐπροσπάθησα νὰ τὸ κάμω ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχα.—Σκοπεύετε
 ν' ἀγοράσητε ἀλεξιβροχόν;—Σκοπεύω νὰ ἀγοράσω ἓν, ἐάν ὁ ἔμπο-
 ρος μοὶ τῷ πωλήσῃ ἐπὶ πιστώσει.—Σκοπεύετε νὰ κρατήσητε (gar-
 der) τὸ ἰδικόν μοι;—Σκοπεύω νὰ σᾶς τὸ ἀποδώσω, ἂν ἀγοράσω ἓν
 (si j'en achette un).—Ἀπέδωκάτε τὰ βιβλία εἰς τὸν ἀδελφόν
 μου;—Δὲν τῷ τὰ ἀπέδωκα ἀκόμη.—Ἔως πότε σκοπεύετε νὰ τὰ
 κρατήσητε;—Σκοπεύω νὰ τὰ κρατήσω ἕως τὸ ἐρχόμενον σάββα-
 τον.—Ἔως πότε σκοπεύετε νὰ κρατήσητε τὸν ἵππον μου;—Σκο-
 πεύω νὰ τὸν κρατήσω ἕως τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πατρὸς μου.—Ἐπα-
 στρέψατε τὸ μαχαίριόν μου;—Δὲν πύκαίρησα ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ τὸ
 (je vais le) κάμω εἰς τὴν στιγμὴν.—Ἡνάψατε πῦρ;—Ὁχι ἀκό-
 μη, ἀλλὰ θὰ ἀνάψω (je vais en faire) τώρα εὐθὺς.—Διατὶ δὲν
 εἰργάσθητε;—Δὲν εἰμ' ὀρέσα ἀκόμη.—Τί εἵχετε νὰ κάμητε;—Εἶχα
 νὰ παστρεύσω τὸν τάπητά σας, καὶ νὰ διορθώσω τὰς λινὰς περι-
 κνημίδας σας.—Σκοπεύετε νὰ πωλήσετε τὸ ἐνδυμά σας;—Θέλω νὰ
 τὸ φυλάξω διότι τὸ χρειάζομαι.—Ἀντὶ νὰ τὸ φυλάττητε, θὰ κά-
 μετε καλλίτερα νὰ τὸ πωλήσητε.—Πωλεῖτε τοὺς ἵππους σας;—
 Δὲν τοὺς πωλῶ.—Ἀντὶ νὰ τοὺς φυλάττητε, θὰ ἐκμάετε (feriez)
 καλλίτερα νὰ τοὺς πωλήσητε.—Φυλάττει ὁ φίλος μας τὸ ἀλεξή-
 λιόν του (le parasol);—Τὸ φυλάττει, ἀλλ' ἂντὶ νὰ τὸ φυλάττῃ θὰ
 κάμῃ (ferait) καλλίτερα νὰ τὸ πωλήσῃ, διότι εἶναι πεπαλαιωμέ-
 νον.—Ξεσχίζει ὁ οὐός σας τὸ βιβλίον του;—Τὸ ξεσχίζει, ἀλλὰ κά-
 μνει ἄσχημα, διότι ἂντὶ νὰ τὸ ξεσχίζει, ἦν καλλίτερον νὰ τὸ ἀνα-
 γινώσκῃ.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ.

Quarante-huitième Leçon.

Ἀπερχεσθαι, ἀναχωρεῖν.
 Πότε ὁ ἀναχωρήσετε;
 Ὁ ἀναχωρήσω ἐντὸς ὀλίγου.
 Τώρα εὐθὺς.
 Ὁ ἀναχωρήσῃ τώρα εὐθὺς.

S'en aller* 1. (Μαθ, ΜΓ').
 Quand vous en irez-vous?
 Je m'en irai bientôt.
 Tout-à-l'heure, tout de suite.
 Il s'en ira tout de suite.

Θ' ἀναχωρήσωμεν αὐριον.
Θ' ἀναχωρήσωσιν αὐριόν.
Θ' ἀναχωρήσης ἐν τῷ ἄμα.

Nous nous en irons demain.
Ils s'en iront demain.
Tu t'en iras sur-le-champ.

Ὅταν, ὅτε.
Γίεσθαι.

Lorsque (σύνδεσμος).
Devenir* 2 (Μαθ. ΜΔ').

Τί θὰ γείνητε, ἂν χάσητε τὰ
χρήματά σας;
Δὲν εἰξεύρω τί θὰ γείνω.

Que deviendrez-vous, si vous
perdez votre argent?
Je ne sais pas ce que je de-
viendrai.

Τί θὰ γείνη;
Τί θὰ γείνωμεν;
Τί θὰ γείνωσι;
Δὲν εἰξεύρω τί θὰ γείνωσι.

Que deviendra-t-il?
Que deviendrons-nous?
Que deviendront-ils?
Je ne sais pas ce qu'ils de-
viendront.

Ἡ σειρά, (ἡ ἀράδα), γύρος.

Le tour.

Ἡ σειρά (ἀράδα) μου.

Mon tour.

Εἰς τὴν σειράν μου.

A mon tour.

Εἰς τὴν σειράν του.

A son tour.

Εἰς τὴν σειράν τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Au tour de mon frère.

Καθεὶς μὲ τὴν σειράν του.

Chacun à son tour.

Ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά σας.

Quand votre tour viendra.

Ὅθ' ἔλθῃ ἡ σειρά μας.

Nous aurons notre tour.

Πειρέρχεσθαι, περιπατεῖν ὀλίγον,
ἢ κάμνειν ἕνα γύρον.

Faire un tour, ἢ faire un tour
de promenade.

Ἐξῆλθεν εἰς περίπατον, ἢ νὰ
κάμῃ ἕνα γύρον.

Il est allé faire un tour, ἢ il
est allé faire un tour de
promenade.

Κάμνειν ἕνα γύρον εἰς τὸν κήπον.

Faire un tour de jardin.

Τρέχειν.

Courir* 2 παθ. μετ. courir.

Τρέχω.

Courant, ἐνεργ. μετ.

Τρέχω, τρέχεις, τρέχει.

Je cours, tu cours, il court.

Τρέχετε;

Courez-vous?

Τρέχω.

Je cours.

Θὰ τρέξητε;

Courrez-vous? (Ὁρ. Μαθ. ΜΣΤ').

Θὰ τρέξω.

Je courrai.

Ὅπισω, ὀπίσθαι.

Derrière.

Ὅπισθεν ἐκείνου.

Derrière lui.

Βολή, κτύπος, κρότος, ήχος.	Un coup.
Έδωκατε εν κτύπημα εις τούτον τον άνθρωπον;	Avez-vous donné un coup à cet homme?
Τού έδωκα εν.	Je lui en ai donné un.
Κτύπημα δια ράβδου (ράβδι.)	Un coup de bâton.
Λάκτισμα (κλοτσιά).	Un coup de pied.
Κόνδυλος (γρονθιά).	Un coup de poing.
Μαχαιριά.	Un coup de couteau.
Βολή όπλου (τουφεκιά).	Un coup de fusil.
Βολή πιστολίου πιστολιά).	Un coup de pistolet.
Βλέμμα (ματιά).	Un coup d'œil.
Βρόντημα, κρότος βροντής.	Un coup de tonnerre.
Μαχαιρώνειν, δίδειν μίαν μαχα- ριά.	Donner un coup de couteau.
Δίδειν ράβδισμα εις άνθρωπόν τι- να, ραβδιζειν τινά άπαξ.	Donner un coup de bâton à un homme.
Λακτιζειν (δίδειν μίαν κλοτσιάν εις) άνθρωπόν τινα.	Donner un coup de pied à un homme.
Δίδειν κόνδυλον (μίαν γρονθιάν) εις άνθρωπόν τινα.	Donner un coup de poing à un homme.

Ρίπτειν, πυροβολειν.

Tirer 1.

Έπίπτειν μίαν τουφεκιάν.	Tirer un coup de fusil.
Έπίπτειν μίαν πιστολιάν.	Tirer un coup de pistolet.
Πυροβολειν (ρίπτειν μίαν τουφε- κιάν) κατά τινος.	Tirer un coup de fusil sur quelqu'un.
Έπυροβόλισα (έβριψα μίαν τουφε- κιάν) κατά του πτηνού τούτου.	J'ai tiré un coup de fusil à (ή après) cet oiseau.
Έπυροβόλησα δύο.	J'ai tiré deux coups de fusil.
Έπυροβόλησα τρεις.	J'ai tiré trois coups de fusil.
Έπυροβόλησα πολλάκις (έτρα- βήξα μερικαίς τουφεκιαίς).	J'ai tiré plusieurs coups de fusil.
Πόσκις έπυροβολήσατε; (πόσκις τουφεκιαίς έτραβήξατε);	Combien de coups de fusil a- vez-vous tiré?
Πόσκις έπυροβολήσατε κατά του πτηνού τούτου;	Combien de fois avez-vous tiré après (ή sur) cet oiseau?
Έπυροβόλησα πολλάκις κατά αὐ- τοῦ.	J'ai tiré plusieurs fois sur lui.
Έκουσα μίαν τουφεκιάν.	J'ai entendu un coup de fusil.

ἤκουσα μίαν πιστολιάν.	Il a entendu un coup de pistolet.
ἤκούσαμεν (βρόντημα) ἤχον βρον- της.	Nous avons entendu un coup de tonnerre.
Ἡ πυγμὴ (ὁ γρόνθος).	Le poing.
Ἐπαυλὶς, πύργος.	Le château.

Ῥίπτειν βλέμμα ἐπὶ τινα ἢ τι.	Jeter un coup d'œil sur quel- qu'un ou sur quelque chose.
Ἐρρίψατε ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ βι- βλίου τούτου;	Avez-vous jeté un coup d'œil sur ce livre?
Ἐρρίψα ἐπ' αὐτοῦ ἐν βλέμμα.	J'y ai jeté un coup d'œil.
Ἀνεχώρησεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος;	Cet homme s'en est-il allé?
Ἀπῆλθεν, ἀνεχώρησεν.	Il s'en est allé.
Ἀνεχώρησαν οἱ ἀδελφοί σας;	Vos frères s'en sont-ils allés?
Ἀνεχώρησαν, ἀπῆλθον.	Ils s'en sont allés.
Δὲν ἀνεχώρησαν.	Ils ne s'en sont pas allés.
Ἀπῆλθον;	S'en sont-ils allés?
Δὲν ἠθέλησαν ν' ἀπέλθωσιν.	Ils n'ont pas voulu s'en aller.

ΘΕΜΑ 148.

Ἀναχωρεῖτε ἤδη;—Δὲν ἀναχωρῶ ἀκόμη.—Πότε θ' ἀναχωρήσῃ ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Θ' ἀναχωρήσῃ εὐθύς.—Θ' ἀναχωρήσῃτε ταχέως.—Θ' ἀναχωρήσω τὴν προσεχῆ πέμπτην.—Πότε θ' ἀναχωρήσωσιν οἱ φίλοι σας;—Θ' ἀναχωρήσωσιν τὸν προσεχῆ μῆνα.—Πότε θ' ἀναχωρήσῃς;—Θ' ἀναχωρήσω ἀμέσως.—Διατί ὁ πατήρ σας ἀπῆλθε τόσον ἐγρήγορα (sitôt);—Υπεσχέθη εἰς τὸν φίλον του νὰ εὐρεθῇ (d'être) οἴκοι εἰς τὰς ἐννέα παρὰ τέταρτον, ὥστε ἀπῆλθεν ἐνωρίς ἵνα φυλάξῃ τὴν ὑπόσχεσίν του (ce qu'il a promis).—Πότε θ' ἀναχωρήσωμεν;—Θ' ἀναχωρήσωμεν αὐριον.—Θ' ἀναχωρήσωμεν ἐνωρίς;—Θ' ἀναχωρήσωμεν εἰς τὰς πέντε τὸ πρωῒ.—Πότε θ' ἀναχωρήσῃτε;—Θ' ἀναχωρήσω ἅμα τελειώσω τοῦ νὰ γράφω (aussitôt que j'aurai fini d'écrire).—Πότε θ' ἀπέλθωσι τὰ τέκνα σας;—Θ' ἀπέλθωσιν ἅμα κάμωσιν (ils auront fait) τὰ θέματά των.—Θ' ἀπέλθῃτε ὅταν θ' ἀπέλθω;—Θ' ἀπέλθω ὅταν θ' ἀπέλθῃτε.—Θ' ἀπέλθωσιν οἱ γείτονές μας εὐθύς;—Θ' ἀπέλθωσι ὅταν τελειώσωσι (quand ils auront fini) τὴν ὁμιλίαν των.—Τί θὰ γείνη ὁ υἱός σας, ἂν δὲν μελετᾷ;—Ἄν δὲν μελετᾷ, οὐδὲν θὰ μάθῃ.—Τί θὰ γείνητε ἂν χάσῃτε τὰ χρήματά σας;—Δὲν εἰξεύρω τί θὰ γείνω.—Τί θὰ γείνη

ὁ φίλος σας ἂν χάσῃ τὸ χαρτοφυλάκιόν του;—Δὲν εἰξεύρω τί θὰ γείνη ἂν τὸ χάσῃ.—Τί ἔγειναν ὁ υἱός σας;—Δὲν εἰξεύρω τί ἔγεινε.—Κατεγράφει στρατιώτης;—Δὲν κατεγράφη στρατιώτης.—Τί θὰ γείνωμεν ἂν ἀναχωρήσωσιν οἱ φίλοι μας;—Δὲν εἰξεύρω τί θὰ γείνωμεν, ἂν ἀναχωρήσωσι.—Τί ἔγειναν οἱ συγγενεῖς σας;—Ἀνεχώρησαν.

ΘΕΜΑ 149.

Διανοεῖσθε ν' ἀγοράσητε ἵππον;—Δὲν δύναμαι ν' ἀγοράσω (un) διότι δὲν ἔλαθον εἰσέτι τὰ χρήματά μου.—Πρέπει (me faut-il) νὰ υπάγω εἰς τὸ θέατρον;—Δὲν πρέπει (il ne faut pas y) νὰ υπάγητε, διότι εἶναι κακὸς καιρὸς.—Διατί δὲν πηγαίνετε εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου;—Δὲν μοι συμφέρει νὰ υπάγω ἐκεῖ, διότι δὲν δύναμαι ἀκόμη νὰ τῷ πληρώσω ὅ,τι τῷ χρεωστῶ.—Διατί ὁ ὑπηρέτης σας δίδει μίαν μαχαίριαν εἰς τοῦτον τὴν ἄνθρωπον;—Τῷ δίδει μίαν μαχαίριαν, διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος τῷ ἔδωκεν ἓνα κόνδυλον (μίαν γρονθιάν).—Τίς (lequel) ἐκ τῶν δύο τούτων μαθητῶν ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ;—Ἐκεῖνος, ὅστις εἶναι ἐπιμελής, ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ.—Τί κάμνει ὁ ἄλλος, ὅστις δὲν εἶναι (ne l'est pas);—Ἀρχίζει ὡσαύτως νὰ ὁμιλῇ, ἀλλὰ δὲν εἰξεύρει οὔτε νὰ γράφῃ οὔτε ν' ἀναγινώσκῃ.—Δὲν ἀκούει ὅ,τι τῷ λέγατε;—Δὲν τὸ ἀκούει, ἂν δὲν τῷ δώσω ραβδισμοὺς (ξυλιαῖς coups).—Διατί δὲν ἐργάζονται τὰ παιδιὰ ταῦτα;—Ὁ διδάσκαλός των τοῖς ἔδωκεν κονδύλους, εἰς τρόπον ὥστε δὲν θέλουσι νὰ ἐργάζωνται.—Διατί τοῖς ἔδωκε κονδύλους;—Διότι ἦσαν ἀπειθεῖς.—Ἐπυροβολήσατε ἅπαξ (ἐτραβήξατε μίαν τουφεκιάν);—Ἐπυροβολήσα τρεῖς.—Κατὰ τίνος (sur quoi) ἐπυροβολήσατε;—Ἐπυροβολήσα καθ' ἑνὸς πτηνοῦ.—Ἐτραβήξατε μίαν τουφεκιάν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου;—Τοῦ ἐτραβήξα μίαν πιστολιάν.—Διατί τοῦ ἐτραβήξατε μίαν πιστολιάν;—Διότι μοι ἔδωκε μίαν μαχαίριαν.—Πόσας ἐπυροβολήσατε [πόσας τουφεκιαῖς ἐτραβήξατε] (combien de coups avez-vous tiré) κατὰ τοῦ πτηνοῦ τούτου;—Ἐπυροβολήσα δις (j'ai tiré deux coups) κατ' αὐτοῦ.—Τὸ ἐφόνευσατε;—Τὸ ἐφόνευσα εἰς τὸν δεύτερον πυροβολισμόν (du second coup).—Ἐφόνευσατε τὸ πτηνὸν τοῦτο εἰς τὸν πρῶτον πυροβολισμόν (au premier coup);—Τὸ ἐφόνευσα εἰς τὸν τέταρτον (au quatrième).—Τραβᾶτε κατὰ τῶν πτηνῶν τὰ ὅποια βλέπετε ἐπὶ τῶν δένδρων, ἢ κατ' ἐκείνων τὰ ὅποια βλέπετε ἐντὸς τῶν κήπων;—Οὔτε κατ' ἐκείνων τὰ ὅποια βλέπω ἐπὶ τῶν δένδρων, οὔτε κατ' ἐκείνων τὰ ὅποια παρατηρῶ ἐπὶ τῆς ἐπαύλεως ὀπισθεν τοῦ δάσους (le bois).

ΘΕΜΑ 150.

Ποσάκις ἐπυροβόλησαν (tirer) οἱ ἐχθροὶ μας καθ' ἡμῶν;—Ἐπυροβόλησαν καθ' ἡμῶν πολλάκις.—Ἐφόνευσαν τινά;—Οὐδένα ἐφόνευσαν.—Ἐχετε ἐπιθυμίαν νὰ πυροβολήσητε κατὰ τοῦ πτηνοῦ τούτου;—Ἐπιθυμῶ νὰ πυροβολήσω κατ' αὐτοῦ.—Διατί δὲν πυροβολεῖτε κατὰ τῶν πτηνῶν τούτων;—Δὲν δύναμαι, διότι πολεῖ ὁ δάκτυλός μου.—Πότε ἐπυροβόλησεν ὁ λοχαγός;—Ἐπυροβόλησεν ὅταν ἐπυροβόλησαν οἱ στρατιῶταί του.—Κατὰ πόσων πτηνῶν ἐπυροβόλησατε;—Ἐπυροβόλησα καθ' ὧν ἐκείνων (sour tous ceux) τὰ ὅποια παρετήρησα, ἀλλ' οὐδὲν ἐφόνευσα, διότι τὸ ὄπλον μου δὲν ἀξίζει.—Ἐρρίψατε ἐν βλέμμα (μιά ματιά) ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;—Ἐρρίψα ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτοῦ.—Σὰς εἶδε;—Δὲν με εἶδε, διότι πονοῦσιν οἱ ὀφθαλμοὶ του.—Ἐπίστετε ἀπὸ τὸν οἶνον τούτου;—Ἐπιον ἐξ αὐτοῦ καὶ μοί ἤρесе.—Τί ἐκάμετε τὸ βιβλίον μου;—Τὸ ἔβασα ἐπὶ τοῦ κιβωτίου σας.—Ὁφείλω νὰ σὰς ἀποκριθῶ;—Θὰ μοί ἀποκριθῆτε, ὅταν ἔλθῃ ἡ σειρά σας.—Εἶναι (est-ce) τοῦ ἀδελφοῦ μου ἡ σειρά;—Ὅταν ἔλθῃ (vientra) ἡ σειρά του, θὰ τὸν ἐρωτήσω, διότι ἕκαστος με τὴν σειράν του.—Ἐκάματε ἓνα γύρον (περιπάτου un tour de promenade) τὸ πρωῒ;—Ἐκάμα ἓνα γύρον εἰς τὸν κήπον.—Ποῦ ὑπῆγεν ὁ θεϊός σας;—Ὑπῆγε νὰ κάμῃ ἓνα γύρον.—Διατί τρέχετε;—Τρέχω διότι βλέπω τὸν καλλίτερον φίλον μου.—Τίς τρεχεῖ ὀπισθέν μας;—Ὁ σκύλος τρέχει ὀπισθέν μας.—Παρατηρεῖτε τὸ πτηνὸν τούτου;—Τὸ παρατηρῶ ὀπισθεν τοῦ δένδρου.—Διατί ἀπῆλθον οἱ ἀδελφοί σας;—Ἀπῆλθον διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ τοὺς ἴδῃ ὁ ἀνθρώπος (n'ont pas voulu être vus) τοῦ ὁποίου ἐφόνευσαν τὸν σκύλον.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ ENNATON.

Quarante-neuvième Leçon.

Ἀκούειν νὰ ὁμιλῶσι.

Entendre parler de.

Ἦκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σας; Avez-vous entendu parler de votre frère?

Ἦκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ. J'en ai entendu parler.

- Εἴ.αι πολλὸς καιρὸς ἀφότου ἐπρο- Υ a-t-il longtemps que vous
γευματίσατε; avez déjeuné?
- Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἐπρο- Combien de temps y a-t-il que
γευματίσατε; vous avez déjeuné?
- Δὲν εἶναι πολλὸς καιρὸς ἀφότου Π n'y a pas longtemps que
ἐπρογευματίσα. j'ai déjeuné.
- Εἶναι(λίαν)πολλὸς καιρὸς ἀφότου... Π y a très-longtemps que...
- Εἶναι ὀλίγος καιρὸς ἀφότου... Π y a peu de temps que...
- Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἡκού- Combien de temps y a-t-il que
σατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ ἀ- vous avez entendu parler
δελφοῦ σας; de votre frère?
- Εἶναι ἤδη ἓν ἔτος ἀφότου ἡκου- Π y a déjà un an que j'ai en-
σα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ. tendu parler de lui.
- Εἶναι ἓν μόνον ἔτος ἀφότου... Π n'y a qu'un an que...
- Εἶναι ὑπὲρ τὸ ἓν ἔτος ἀφότου... Π y a plus d'un an que...
- Πλέον τῶν ἑννέκ., Plus de neuf.
- Πλέον ἢ εἰκοσάκις. Plus de vingt fois.
- Εἶναι μὲν ἕξ μῆνες ἀφότου.... Π y a à peine six mois que...
- Πρὸ τινων ὥρων (εἶναι ὥραί τινες). Π y a quelques heures.
- Πρὸ ἡμισείας ὥρας. Π y a une demi-heure.
- Πρὸ δύο ἔτων (εἶναι δύο ἔτη). Π y a deux ans.
- Πρὸ δύο ἡμισυ ὥρων. Π y a deux heures et demie.
- Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν. Π y a quinze jours.
- Εἶναι πολλὸς καιρὸς ἀφότου εἰσθε Υ a-t-il longtemps que vous
εἰς τὴν Γαλλίαν; êtes en France?
- Εἶναι τρεῖς μῆνες ἀφότου εἶναι Π y a trois mois qu' il est à
εἰς τοὺς Παρισίους. Paris.
- Εἶναι δύο ἔτη ἀφότου κατοικῶ Π y a deux ans que je de-
ἐδῶ. meure ici.
- Παρ. Α'. Πολλάκις τὸ de temps μετὰ τὸ combien παραλείπε-
ται ὑπονοούμενον.
- Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔχετε Combien y a-t-il que vous a-
τὸν ἵππον τοῦτον; vez ce cheval (ἀντὶ τοῦ com-
bien de temps y a-t-il).
- Εἶναι πέντε ἔτη ἀφότου τὸν ἔχω. Π y a cinq ans que je l'ai.
- Ἀπὸ πότε; Depuis quand?
- Ἀπὸ πότε ἤδη εἶναι ἐδῶ; Depuis quant est-il déjà ici?
- Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν. Depuis trois jours.
- Ἀπὸ ἐνὸς μηνός. Depuis un mois.

Τὸν εἶδον πλέον ἢ εἴκοσάκις. Je l'ai vu plus de vingt fois.
Εἶναι ἤδη ἕξ μῆνες ἀπότου δὲν Il y a déjà six mois que je ne
τῷ ὠμίλησα. lui ai parlé.

Παρατ. Β'. Ἐνταῦθα κείται τὸ que ἀντὶ τοῦ depuis que, καὶ
ἐν τοιαυτῇ περιπτώσει ἔπεται τοῦ il y a ἡ ἄρνησις ne.

Ἀπότου δὲν σὰς εἶδον, ἔβρεξε Depuis que je ne vous ai vu,
πολὺ συχνά. il a plu très-souvent.

Εἶναι πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους ἀπό- Il y a plus d'un an que je n'
του δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι en ai entendu parler de
περὶ αὐτοῦ. lui.

Ἄρτι, πρὸ ὀλίγον. Venir* de. 2.
Πρὸ ὀλίγου εἶδον τὸν ἀδελφόνσας. Je viens de voir votre frère.

Παρ. Γ'. Οἱ Γάλλοι ὅπως διὰ τοῦ aller μετὰ ἀπερεμφ. ἐκφρά-
ζωσι τὴν μετ' ὀλίγον ἐκτελεσθησομένην πράξιν (Ὁρ ΚΓ. Μάθ.) οὕτω
καὶ διὰ τοῦ venir de μετὰ ἀπερεμφ. ἐκφράζουσι πράξιν πρὸ ὀλί-
γου γενομένην. Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν μεταχει-
ρίζονται καὶ τὸ ne faire que de μετὰ ἀπερεμφ.

Πρὸ ὀλίγου ἔγραψεν. Il vient d'écrire.

Οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀλίγου ἔφθασαν. Les hommes viennent d'ar-
river.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀπότου πε- Y a-t-il longtemps que cet
ριμέναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος; homme attend?

Μόλις (ἢ ὅτι) ἔφθασεν. Il ne fait que d'arriver, (ἀντὶ
il vient d'arriver).

Ποιεῖν τὸ κατὰ δύναμιν. Faire de son mieux.

Θὰ προσπαθῇσω ὅσον δύναιμαι. J ferai de mon mieux.

Θὰ προσπαθῇση ὅσον δύναιται. Il fera de son mieux.

Δαπανᾶν, ἐξοδεύειν. Dépenser. 1.

Πόσα εἰδαπανήσατε σήμερον; Combien avez-vous dépensé
aujourd'hui?

Ἔχω πεντήκοντα τάλληρα κατὰ J'ai cinquante écus par mois
μῆνα ἵνα δαπανῶ. à dépenser.

Εὐρέθησαν οἱ ἵπποι; Les chevaux ont-ils été teou-
vés?

Σημ. Εἰς τὰ παθητικὰ καὶ τοὺς συνθέτους χρόνους τῶν οὐδετέ-
ρων ῥημάτων, ὅσα κλίνονται μετὰ τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα être, ἡ παθη-
τικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου κατ' ἀριθμὸν καὶ γέ-
νος. Ἦτοι ἐὰν τὸ ὑποκείμενον ᾖ ἄνθρωπος πληθυντικῶς, ἡ πα-
θητικὴ μετοχὴ λαμβάνει s' καὶ e, ἐὰν ᾖ ἄνθρωπος ἑνικοῦ.

Εὑρέθησαν.

Ποῦ; πότε;

Οἱ ἄνθρωποι ἐφάνησαν ἡ ὥραθησαν.

Τὰ τέκνα μας ἐπηνέθησαν καὶ ἀντημείφθησαν, διότι ἦσαν φρόνιμα καὶ φιλόποινα.

Ἀπὸ ποῖον ἀντημείφθησαν;

Ὑπὸ τίνος ἐκατηγορήθημεν;

Διέρχεσθαι, διαβαλεῖν.

Πρὸ, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον.

Πρὸ, πρὶν, προητέρα.

Διαβαίνειν ἔμπροσθέν τινος.

Διαβαίνειν ἔμπροσθεν μέρους τινός.

Μέρος, τόπος.

Διέβην ἔμπροσθεν τοῦ θεάτρου.

Διέβη ἔμπροσθέν μου.

Ἔσται ἐνταῦθα πρὸ τῆς τριετίας.

Ἐξοδεύειν, διατρίβειν τὸν καιρὸν εἰς τι.

Πῶς διατρίβετε τὸν καιρὸν σας;

Τὸν διατρίβω μελετῶν.

Πῶς διέτριψε τὸν καιρὸν του;

Πῶς θὰ διατρίψωμεν τὸν καιρὸν μας;

Ἐλλείπειν, ἀμελεῖν, παραβαλεῖν, ἀποσυγχάρειν.

Ὁ ἔμπορος ἡμέλησε νὰ φέρῃ τὰ χρήματα.

Ils ont été trouvés.

Où? quand?

Les hommes ont été vus.

Nos enfants ont été loués et récompensés, parce qu'ils ont été sages et assidus.

Par (ἡ de) qui ont-ils été récompensés?

De qui avons-nous été blâmés?

Passer. 1.

Devant (ἐπὶ τόπου).

Avant (ἐπὶ χρόνου). (1)

Passer devant quelqu'un.

Passer devant un endroit.

Un endroit.

J'ai passé devant le théâtre.

Il a passé devant moi.

Il sera ici avant trois ans.

Passer le temps à quelque chose.

A quoi passez-vous le temps?

Je passe le temps à étudier.

A quoi a-t-il passé le temps?

A quoi passerons-nous le temps?

Manquer 1. καὶ

Négliger 1. (λχμβάνουσι de πρὸ τῆς ἀπαρεμφ.) (2).

Le marchand a manqué (ἡ négligé) d'apporter l'argent.

(1) Ἀντίθετον τοῦ avant, εἶναι τὸ après, ἀντίθετον τοῦ devant, τὸ derrière.

(2) Τοῦ négliger συντάσσεται καὶ μετ' αὐτοῦ négliger son devoir, ses affaires, ἀμελεῖν τὸ χρέος του, τὰς ὑποθέσεις του.

Ἐχάσατε τὴν σειράν σας. Vous avez manqué votre tour.
Ἡμελήσατε νὰ ἐλθῇτε εἰς τὴν Vous avez négligé (& manqué)
οἰκίαν μου σήμερον τὴν πρωΐαν. de venir chez moi ce matin.

Χρησιμεύειν εἰς τι. Être bon à quelque chose.
Εἰς τί χρησιμεύει τοῦτο; A quoi cela est-il bon?
Δὲν χρησιμεύει εἰς τίποτα. Cela n'est bon à rien.
Ὁ οὐτιδανὸς, ὁ κακοῦθης. Le vaurien.
Τὸ ὄπλον, τὸ ὅποιον ἡγοράσατε, Le fusil que vous avez acheté,
εἶναι καλόν; té, est-il bon?
Ἄχι, μὴδὲν ἀξίζει. Non, il ne vaut rien.

Ῥίπτειν, ἀπορρίπτειν. Jeter 1, rejeter.
Ἐρρίψατε τί; Avez-vous jeté quelque chose?
Οὐδὲν ἔρριψα. Je n'ai rien jeté.

THEMA 151.

Ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τινός; — Περὶ οὐδενὸς ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι, διότι δὲν ἐξῆλθον τὸ πρῶτ. — Δὲν ἤκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ἐφόνευσεν ἕνα στρατιώτην; — Δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ. — Ἠκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τῶν ἀδελφῶν μου; — Δὲν ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτῶν. — Περὶ τίνος ἤκουσεν ὁ ἐξ ἀδελφός σας νὰ ὁμιλῶσιν; — Ἠκουσεν νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ φίλου του, ὅστις ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἤκουσε νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ; — Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἤκουσε νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ. — Πόσος καιρὸς εἶναι; — Εἶναι μόνον *tl n'y a que* εἰς μὴν. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου εἰσθε εἰς Παρισίους; — Εἶναι τρία ἔτη. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ὁ ἀδελφός σας εἶναι εἰς τὸ Λονδίνον; — Εἶναι δέκα ἔτη ἀφότου εἶναι ἐκεῖ. — Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἐγευματίσατε; — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἐγευματίσα, ἀλλὰ δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἐδειπνήσα. — Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἐδειπνήσατε; — Εἶναι ἡμισεῖα ὥρα. — Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔχετε τὰ βιβλία ταῦτα; — Εἶναι τρεῖς μῆνες ἀφότου τὰ ἔχω. — Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἀνεχώρησεν ὁ ἐξ ἀδελφός σας; — Εἶναι πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους ἀφότου ἀνεχώρησε. — Τί ἐγένειεν ὁ ἄνθρωπος ὅστις σας ἐδάνεισε χρήματα; — Δὲν γνωρίζω τί ἐγένει, διότι εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν τὸν εἶδον. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν ἤκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ στρατιώτου, ὅστις ἔδωκε μίαν μαχαίριάν εἰς τὸν φίλον ὁμῶν; — Εἶναι πλέον

τοῦ ἑνὸς ἔτους ἀφότου δὲν (que je ne) ἤκουσα νὰ δμιλῶσι περὶ αὐτοῦ.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου μανθάνετε τὴν Γαλλικὴν;—Εἶναι υἱόνον δύο μῆνες ἀφότου τὴν μανθάνω.—Εἰξεύρατε ἤδη νὰ τὴν δμιλῆτε;—Βλέπετε ὅτι ἀρχίζω νὰ τὴν δμιλῶ.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὰ τέκνα τῶν εὐγενῶν Ἀγγλῶν τὴν μανθάνουσιν;—Εἶναι τρία ἔτη ἀφότου τὴν μανθάνουσι καὶ δὲν ἀρχίζουν ἀκόμη νὰ τὴν δμιλῶσι.—Διατὶ δὲν εἰξεύρουσι νὰ τὴν δμιλῶσι;—Δὲν εἰξεύρουσι νὰ τὴν δμιλῶσι, διότι τὴν μανθάνουσι κακῶς.—Διατὶ δὲν τὴν μανθάνουσι καλῶς;—Δὲν ἔχουσι καλὸν διδάσκαλον, ὥστε δὲν τὴν μανθάνουσι καλῶς.

ΘΕΜΑ 152.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν εἶδετε τὸν νέον, ὅστις ἔμαθε τὴν Γαλλικὴν παρὰ (chez) τῷ διδασκάλῳ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὴν ἐμάθωμεν καὶ ἡμεῖς;—Εἶναι σχεδὸν ἓν ἔτος, ἀφότου δὲν τὸν εἶδον.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἐφαγε τὸ παιδίον τοῦτο;—Ἐφαγε πρὸ τινῶν λεπτῶν.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἐπιον τὰ παιδιὰ ταῦτα;—Ἐπιον πρὸ ἑνὸς λεπτοῦ.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ὁ φίλος σας εἶναι εἰς τὴν Ἰσπανίαν;—Εἶναι εἰς μὴν ἀφότου εἶναι ἐκεῖ.—Ποσάκις εἶδετε τὸν βασιλέα (le roi);—Τὸν εἶδον πλέον ἢ δεκάκις, ὅτε (quand) ἤμην εἰς Παρισίους.—Πότε ἀπηντήσατε τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸν ἀπηντήσα πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.—Ποῦ τὸν ἀπηντήσατε;—Τὸν ἀπηντήσα ἔμπροσθεν τοῦ θεάτρου.—Σὰς ἐκακοποίησε (vous a-t-il fait du mal);—Δὲν μ' ἐκακοποίησε, διότι εἶναι πολὺ καλὸν παιδίον (garçon).—Ποῦ εἶναι αἱ χειρὶδες μου;—Τὰς ἔρριψαν (on).—Εὐρέθησαν οἱ ἵπποι;—Εὐρέθησαν.—Ποῦ εὐρέθησον (on);—Εὐρέθησαν ὅπισθεν τοῦ δάσους, ἐντεῦθεν τοῦ δρόμου.—Ἐθεάθητε (avez-vous été vu) ὑπὸ (de) τινός;—Παρ' οὐδενός θεάθην.—Περιμένετε τινά;—Περιμένω τὸν ἀνεψιόν μου τὸν λοχαγόν.—Δὲν τὸν εἶдете;—Τὸν εἶδον τὴν πρωτὴν ταύτην διέβη ἔμπροσθεν τῆς ἀποθήκης μου.—Τί περιμένει ὁ νέος οὗτος;—Περιμένει χρήματα.—Περιμένετε (διὰ) τί;—Περιμένω (διὰ) τὸ βιβλίον μου.—Περιμένει ὁ νέος οὗτος ἄνθρωπος τὰ χρήματά του;—Περιμένει αὐτά.—Διέβη ὁ βασιλεὺς ἀπὸ (par) ἐδῶ;—Δὲν διέβη ἀπὸ ἐδῶ, ἀλλ' ἔμπροσθεν τοῦ θεάτρου.—Δὲν διέβη ἔμπροσθεν (devant) τῆς ἐπαύλεως;—Διέβη ἐκεῖθεν (y) ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸν εἶδον.

ΘΕΜΑ 153.

Πῶς διατρίβετε τὸν καιρὸν σας;—Διατρίβω τὸν καιρὸν μου μελετών.—Πῶς διατρίβει ὁ ἀδελφός σας τὸν καιρὸν του;—Διατρίβει τὸν καιρὸν του ἀναγινώσκων καὶ παίζων.—Διατρίβει ὁ ἄνθρωπος

οὗτος τὸν καιρὸν τοῦ ἐργαζόμενος;—Εἶναι κακοήθης· διατρίβει τὸν καιρὸν τοῦ πίνων καὶ παίζων. — Πῶς διατρίβωσι τὰ τέκνα σας τὸν καιρὸν των;— Διατρίβωσι τὸν καιρὸν των μανθάνοντα.— Δύνασθε νὰ μοὶ πληρώσητε ὅ,τι μοὶ χρεωστέεσθε;— Δὲν δύναμαι νὰ σας τὸ πληρώσω, διότι ὁ ἔμπορος ἡμέλησε νὰ μοὶ φέρῃ τὰ χρήματά μου. — Διὰ τί ἐπρογευματίσατε ἄνευ ἐμοῦ;— Ἡμελήσατε νὰ ἔλθητε εἰς τὰς ἐννέα, ὥστε ἐπρογευματίσατε ἄνευ ὑμῶν.— Ἐφερὲν ὁ ἔμπορος τὰς χειρίδας, τὰς ὁποίας ἡγοράσατε ἀπὸ (chez) αὐτόν;— Ἡμέλησε νὰ μοὶ τὰς φέρῃ.— Σας τὰς ἐπώλησε μὲ πίστωσιν;— Ἀπ' ἐναντίας, μοὶ τὰς ἐπώλησε τοῖς μετρητοῖς.— Γνωρίζετε τοὺς ἀνθρώπους τούτους;— Δὲν τοὺς γνωρίζω, ἀλλὰ πιστεύω, ὅτι εἶναι (ce sont) οὐτιδανοὶ, διότι διατρίβουσι τὸν καιρὸν τὸν παίζοντες. — Διὰ τί ἡμελήσατε νὰ ἔλθητε εἰς τοῦ πατρὸς μου τὴν πρῶτην ταύτην;— Ὁ ῥάπτης δὲν μοὶ ἔφερε τὸ ἔνδυμα, τὸ ὅποιον μοὶ ὑπεσχέθη (avait), ὥστε δὲν ἠδυνήθην νὰ ὑπάγω παρ' αὐτῷ.— Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὅστις πρὸ ὀλίγου (qui vient de) σας ὤμίλησεν;— Εἶναι ἔμπορος.— Τί ἔφερε πρὸ ὀλίγου ὁ σκυτοτόμος;— Ἐφερε (il vient d'apporter) τὰ πέδιλα, τὰ ὅποια μάς ἔκαμε. — Τίνες εἶναι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ἐφθασαν πρὸ ὀλίγου;— Εἶναι Ῥώσσοι.— Ποῦ ἐγευματίσατε χθὲς ὁ θεὸς σας;— Εγευματίσατε εἰς τὴν οἰκίαν του.— Πόσα ἐδαπάνησεν;— Ἐδαπάνησε πάντα φράγκα.— Πόσα ἔχει ἵνα δαπανᾷ κατὰ μῆνα;— Ἐχει ἵνα δαπανᾷ διακόσια φράγκα.— Ρίπτετε τὸν πῖλόν σας;— Δὲν τὸν ρίπτω, διότι μὲ πηγαίνει (va) πολὺ καλὰ.— Πόσα ἐδαπάνησατε σήμερον;— Δὲν ἐδαπάνησα πολλὰ, ἐδαπάνησα μόνον δύο φράγκα.— Δαπανᾶτε καθ' ἑκάστην τόσον (autant que cela);— Δαπανῶ ἐνίοτε περισσότερον ἀπὸ τοῦτο (plus que cela). — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗ περιμένει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;— Μόλις (ne fait que d') ἐφθασε.— Τί θέλει;— Θέλει νὰ σας ὁμιλήσῃ.— Δέλετε νὰ κάμῃτε τοῦτο;— Θέλω νὰ τὸ κάμω.— Θὰ δυνηθῇτε νὰ κάμῃτε καλῶς;— Θὰ δυνηθῶ.— Θὰ δυνηθῇ ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ κάμῃ τοῦτο;— Θὰ δυνηθῇ νὰ τὸ κάμῃ, διότι θὰ προσπαθήσῃ ὅσον δύνανται (il fera de son mieux).

ΜΙΘΥΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΥ.

Cinquantième Leçon.

Πόρρω, μακρὰν.

Loin.

Πόσον μακρὰν (πόσον διάστημα); Quelle distance?

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πόσον ἀπέχουσιν (πόσον μακρὰν εἶναι) ἀπὸ ἐδῶ οἱ Παρίσιοι;	Quelle distance y a-t-il d'ici à Paris?
Εἶναι μακρὰν ἀπὸ ἐδῶ οἱ Παρίσιοι;	Y a-t-il loin d'ici à Paris?
Εἶναι μακρὰν.	Il y a loin.
Δὲν εἶναι μακρὰν.	Il n'y a pas loin.
Πόσα μίλλια εἶναι;	Combien de milles y a-t-il?
Εἶναι εἴκοσι μίλλια.	Il y a vingt milles.
Ἐν μίλλιον. Τὸ μίλλιον.	Un mille. Le mille.
Εἶναι σχεδὸν διακόσια μίλλια ἀπὸ ἐδῶ μέχρι Παρισίων.	Il y a près de deux cents milles d'ici à Paris.
Εἶναι περίπου ἑκατὸν μίλλια ἀπὸ τοῦ Βερολίνου μέχρι τῆς Βιέννης.	Il y a environ cent milles de Berlin à Vienne.

Ἀπὸ, Ἐκ.

De.

Ἀπὸ τῆς Βενετίας.	De Venise.
Ἀπὸ τὸ Λονδίνον.	De Londres.
Εἶμαι ἀπὸ τοῦ Παρισίου.	Je suis de Paris.
Ἀπὸ τί τόπον εἴσθε;	De quel pays êtes-vous?
Εἴσθε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν;	Êtes-vous de France?
Εἶμαι ἀπὸ ἐκεῖ.	J'en suis.
Ὁ Παρισιανὸς (κάτοικ. Παρισίων).	Le Parisien.
Εἶναι Παρισιανός.	Il est Parisien (de Paris).
Ὁ βασιλεὺς.	Le roi.
Ὁ φιλόσοφος.	Le philosophe.
Ὁ καθηγητής.	Le professeur.
Ὁ ξενοδόχος.	L'aubergiste.
Εἴσθε Ἀγγλος;	Êtes-vous Anglais? (Μάθ. ΚΣΤ')
Πόθεν ἔρχεσθε;	D'où venez-vous?
Ἐρχομαι ἐκ Παρισίων.	Je viens de Paris.

Ἀποδιδράσκειν, φεύγειν.	S'enfuir* 2, enfui, παθ. μετ.
Ἀποδιδράσκων, φεύγων.	S'enfuyant, ενεργ. μετ.
Ἀποδιδράσκω, ἀποδιδράσκεις, ἀποδιδράσκει.	Je m'enfuis, tu t'enfuis, il s'enfuit.
Διατί ἀποδιδράσκετε;	Pourquoi vous enfuyez-vous?
Φεύγω διότι φοβοῦμαι.	Je m'enfuis parce que j'ai peur.

Βεβαιοῦν, βεβαιῶναι.

Assurer 1.

Σὰς βεβαιῶ ὅτι ἔφθασε.	Je vous assure qu'il est arrivé.
------------------------	----------------------------------

Πηθάνεσθαι, ἀκούειν;
μαθάνειν (ἐξ ἀκοῆς).
Οὐδὲν νέον ἠκούσατε;

Οὐδὲν νέον ἔμαθα.

Συμβαίνειν.

Ἡ εὐτυχία, τὸ εὐτύχημα.

Ἡ δυστυχία, τὸ δυστύχημα.

Συνέβη μέγα δυστύχημα.

Τῷ συνέβη μεγάλη δυστυχία.

Τί σᾶς συνέβη;

Οὐδὲν μοι συνέβη.

Ἐντάμωσας τὸν ἀδελφόν σας.

Τί συνέβη;

Ὁ πτωχός, ἐλεεινός ἄνθρωπος.

Ἐκοψα τὸν δάκτυλόν του.

Ἐσπάσατε τὸν τράχηλον τοῦ ἀνθρώπου.

Οἰκτείρειν, οἰμῶζειν.

Οἰκτελῶν, οἰμῶζων.

Οἰκτείρω, οἰκτερεῖς, οἰκτερεῖ.

Οἰκτερεῖτε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;

Τὸν οἰκτείρω ἐξ ὅλης ψυχῆς.

Ἐξ ὅλης καρδίας ἢ ψυχῆς.

Ἐγκαλεῖν, παραπονεῖσθαι.

Παραπονεῖσθε;

Δὲν παραπονοῦμαι.

Παραπονεῖσθε κατὰ τοῦ φίλου μου;

Παραπονοῦμαι κατ' αὐτοῦ.

Δὲν παραπονοῦμαι κατ' αὐτοῦ.

Τολμᾶν.

Φθείρειν, (χαλῆν).

Ἵπηρετεῖν, διακονεῖν.

Ἵπηρετῶν, διακονῶν.

Apprendre*, 4 (σχηματίζεται ὡς τὸ prendre, ὅρα Μάθ. ΑΔ').

N'avez-vous rien appris de nouveau?

Je n'ai rien appris de nouveau.

Arriver 1.

Le bonheur.

Le malheur.

Il est arrivé un grand malheur.

il lui est arrivé un grand malheur.

Que vous est-il arrivé?

Il ne m'est rien arrivé.

J'ai rencontré votre frère.

Qu'est-il arrivé?

Le pauvre homme ("Ὁρσ Σημ. 1 Μάθ. ΚΣΤ').

Je lui ai coupé le doigt.

Vous avez cassé le cou à l'homme.

Plaindre* 4, plainť παθ. μετ.

Plaignant ἐνεργ. μετ.

Je plains, tu plains, il plaint.

Plaiguez-vous cet homme?

Je le plains de tout mon cœur.

De tout mon cœur.

Se plaindre de* 4.

Vous plaiguez-vous?

Je ne me plains pas.

Vous plaiguez-vous de mon ami?

Je me plains de lui ἢ je m'en plains.

Je ne m'en plains pas de lui, ἢ je ne me plains pas.

Oser.

Gâler. 1.

Servir*, 2. servi, παθ. μετ.

Servant, ἐνεργ. μετ.

*Υπηρετῶ, ὑπηρεταίς, ὑπηρετεῖ.	Je sers, tu sers, il sert.
*Υπηρεταίς; *Υπηρεταίτε;	Sers-tu? servez-vous?
*Υπηρετεῖν, διακονεῖν τινι.	Servir quelqu'un.
*Ἦτον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας;	A-t-il été à votre service?
Σᾶς ὑπηρετήσας;	Vous a-t-il servi?
Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ'οὗ σᾶς ὑπηρετεῖ; ἢ ἀφ'οὗ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας;	Combien y a-t-il qu'il vous sert? ἢ qu'il est à votre service?
*Ἡ ὑπηρεσία.	Le service.

Προσφέρειν.	Offrir* 2, offert, παθ. μετ.
Προσφέρων.	Offrant, ενεργ. μετ.
Προσφέρετε;	Offrez-vous?
Προσφέρω, προσφέρεις, προσφέρει.	J'offre, tu offres, il offre.
*Εμπιστεύειν, ἐμπιστεύεσθαι.	Confier 1.
Μοι ἐμπιστεύεσθε τὰ χρήματά σας;	Me confiez-vous votre argent?
Σᾶς τὰ ἐμπιστεύωμι.	Je vous le confie.
*Ενεπίστευθην μουσικόν τι εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον	J' ai confié un secret à cet homme.
Τὸ μυστικόν.	Le secret.
Φυλλάττειν τι μυστικόν.	Garder le secret de quelque chose.
Τὸ ἐφύλαξα μυστικόν.	J'en ai gardé le secret.
Φροντίζειν, μεριμνᾶν περὶ τινος.	Avoir soin de quelque chose.
Λαμβάνειν φροντίδα περὶ τινος.	Prendre soin de quelque chose.
Φροντίζετε περὶ τῶν ἐνδυμάτων σας;	Avez-vous soin de vos vêtements? (ἢ de vos habits)?
Φροντίζω περὶ αὐτῶν.	J'en ai soin.
Θέλετε νὰ λάβητε φροντίδα περὶ τοῦ ἵππου μου;	Voulez-vous prendre soin de mon cheval?
Θέλω φροντίσειν περὶ αὐτοῦ.	Je veux en prendre soin.

*Εἶναι, ἐγκαταλείπειν, ἀγίρειν.	Laisser, 1.
Καταδαπανᾶν, κατασπεύειν.	Dissiper, 1.
Κατεδαπάνησε, κατησώτευσεν ὅλην τὴν περιουσίαν του.	Il a dissipé tout son bien.

Κωλύειν, ἐμποδίζειν.	Empêcher 1. (λαμβάνειν de πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.)
Μὲ ἐμποδίζετε τοῦ νὰ κοιμῶμαι.	Vous m'empêchez de dormir.

Ὡρεῖσθαι, ἀγοράζειν, ψωρίζειν.	Faire emplette (1). Faire des emplettes.
Τί ἐψωνίσατε σήμεραν;	De quoi avez-vous fait emplette aujourd'hui ?
Ἐψώνισα δύο μανδήλιζ.	J'ai fait emplette de deux mouchoirs.
Ἐψωνίσατε τί σήμεραν;	Avez-vous fait des emplettes aujourd'hui ?
Χαρίεστατος, μαγευτικός.	Charmant (ἐπίθετον).
Πολὺ καλὰ, ἀριστ.	Très-bien, extrêmement bien (ἐπίρρ.)
Θαυμάσια.	A merveille (ἐπίρρημα).
Ὁ πῖλος οὗτος σᾶς πηγαίνει θαυμάσια.	Ce chapeau vous va à merveille.
Τὸ ἔνδυμα τοῦτο τοῦ πηγαίνει κάλλιστα.	Cet habit lui va très-bien.
Εἶναι θελκτικώτατον, χαρίεσχτον	C'est (ἡ cela est) charmant.

ΘΕΜΑ 154.

Πόσον εἶναι ἀπὸ Παρισίους εἰς Λονδίνον;—Εἶναι σχεδὸν διακόσια μίλλια ἀπὸ Παρισίους εἰς Λονδίνον.—Εἶναι μακράν ἀπ' ἐδῶ ἕως τὸ Βερολῖνον;—Εἶναι μακράν.—Εἶναι μακράν ἀπ' ἐδῶ ἕως τὴν Βιέννην;—Εἶναι σχεδὸν ἑκατὸν πεντήκοντα μίλλια ἕως Βιέννην.—Ἀπέχουσι περισσότερον οἱ Παρίσιοι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν (Constantinople) ἢ αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ τοῦς Παρισίους;—Εἶναι μακρότερα ἢ Κωνσταντινούπολις ἢ αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ τοῦς Παρισίους.—Πόσον ἀπέχουσιν οἱ Παρίσιοι ἀπὸ τὸ Βερολῖνον;—Εἶναι σχεδὸν ἑκατὸν τριάκοντα μίλλια ἀπὸ Παρισίους εἰς Βερολῖνον.—Διανοεῖσθε νὰ ὑπάγητε ταχέως (bientôt) εἰς Παρισίους;—Διανοοῦμαι νὰ ὑπάγω ταχέως.—Διὰ τί θέλετε νὰ ὑπάγητε (ν) ταύτην τὴν φορὰν (cette fois);—Ἰν' ἀγοράσω ἀπ' ἐκεῖ (pour acheter) καλὰ βιβλία καὶ καλὰς χειρίδας, κλίβαν, (et pour) ἰδῶ τοῦς καλοὺς φίλους μου.—Εἶναι πολὺς κίριος ἀφότου δὲν ὑπῆγατε ἐκεῖ (ν);—Εἶναι σχεδὸν ἑν ἔτος ἀφότου δὲν ὑπῆγα.—Δὲν πηγαίνετε εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐφέτος (cette année);—Δὲν πηγαίνω, διότι εἶναι πολὺ μακράν ἀπ' ἐδῶ ἢ Ἰταλίαν.—Τί ἄνθρωποι εἶναι οἱ φηλάσαντες πρὸ ὀλίγου;—Εἶναι φιλόσοφοι.—Ἀπὸ ποῖον τόπον εἶναι;—Εἶναι ἀπὸ τὸ Λονδίνον.—Τί

(1) Τὸ emplette εἶναι ὄνομα οὐσιας, θηλυκοῦ γένους, λαμβάνον (de) πρὸ τοῦ ἐπομ. ὀφισσιστικοῦ.

ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἀνεχώρησε πρὸ ὀλίγου;—Εἶναι Ἀγγλος ὅστις κατησώτευσεν (dissipé) ὅλην του τὴν περιουσίαν (tout son bien) εἰς τὴν Γαλλίαν.—Απὸ ποῖον τόπον εἰσθι;—Εἰμαι Ἰσπανός καὶ ὁ φίλος μου Ἰταλός.—Εἰσθε ἀπὸ τὸ Μόναχον (Munich);—Ὁχι, εἰμαι Παρισιανός.—Πόσα χρήματα ἔδαπάνησαν τὰ τέκνα σας σήμερον;—Ἐδαπάνησαν (en) πολλὰ ὀλίγα ἔδαπάνησαν ἐν μόνον τῷ ἄλλῳ.—Παῦ ἐγευματίσατε χθές;—Ἐγευματίσα χθές ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.—Ἐδαπάνησατε πολλὰ;—Ἐδαπάνησα ἐν καὶ ἡμῖς τῷ ἄλλῳ.—Διέβη ἐντεῦθεν (par ici) ὁ βασιλεύς;—Δὲν διέβη ἐντεῦθεν, ἀλλ' ἐμπροσθεν τοῦ θεάτρου.—Τὸν εἰδετε;—Τὸν εἶδον.—Κατὰ πρῶτον (est-ce la première fois que) τὸν εἶδετε;—Δὲν εἶναι (ce n'est pas) κατὰ πρῶτον (la première fois) διότι τὸν εἶδον πλεόν ἢ εἰκοσάκις.

THEMA 155.

Διατί φοβεῖται ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Φοβεῖται διότι φοβεῖται.—Διατί φοβεῖται;—Φοβέω διότι φοβοῦμαι.—Ἀπὸ (de) τίνα φοβεῖσθε;—Φοβοῦμαι ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις δὲν με ἀγαπᾷ.—Εἶναι ἐχθρός σας;—Δὲν εἰζεύρω ἂν (s'il) ἦναι ἐχθρός μου ἄλλ' ἐγὼ φοβοῦμαι ὅλους ὅσοι (tous ceux qui) δὲν με ἀγαπῶσι διότι καὶ ἂν δὲν με βλάπτωσιν, οὐδὲ με ὠφελοῦσι (ils ne me feront pas de bien).—Φοβεῖσθε τὸν ἐξαδέλφον μου;—Δὲν τὸν φοβοῦμαι, διότι οὐδένα ἐβλάψε ποτέ.—Ἐχετε ἄδικον ὃ ἀποφεύγετε (devant) τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, διότι σὺς βεβαιῶ ὅτι εἶναι πολὺς καλὸς ἄνθρωπος (brave homme), ὅστις οὐδέποτε ἐβλάψέ τινα.—Περιτίνας ἤκουσεν ὁ ἀδελφός σας νὰ ὁμιλῶσιν;—Ἦκουσε νὰ ὁμιλῶσι περὶ ἐνὸς ἀνθρώπου, εἰς τὸν ὁποῖον συνέβη δυστύχημα (un).—Διατί οἱ μαθηταί σας δὲν ἔκαμαν τὰ θέματα των;—Σὺς βεβαιῶ ὅτι τὰ ἔκαμαν, καὶ ἀπατάσθε νὰ πιστεύητε ὅτι δὲν τὰ ἔκαμον.—Τί ἐκάματε τὸ (de) βιβλίον μου;—Σὺς βεβαιῶ ὅτι δὲν τὸ εἶδα.—Ἔσχεν ὁ ἀνεψιός σας τὰ μαχαίριά μου;—Μὲ βεβαιῶ ὅτι δὲν τὰ ἔσχεν.—Ἐφθασεν ἡδὴ ὁ θεός σας;—Δὲν ἐφθασεν ἀκόμη.—Θέλετε νὰ περιμεῖνητε μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς του;—Δὲν δύνάμην νὰ περιμεῖνω, διότι ἔχω πολὺν ἀσχολίαν (beaucoup à faire).—Δὲν ἐμάθετε νέον τί;—Οὐδὲν νέον ἐμάθα.—Ἀφίχθη ὁ βασιλεύς;—Λέγουσιν ὅτι ἀφίχθη (est).—Τί σὺς συνέβη;—Μοί συνέβη μέγα δυστύχημα.—Ὅποσον (lequel);—Ἀπῆντησα τὸν μεγαλειέτατον ἐχθρόν μου, ὅστις με ἐξάρβιδισε (μοί ἔδωκε μίαν ραβδίαν).—Τότε (alors) σὺς οἰκτεῖρω ἐξ ὅλης ψυχῆς.—Διατί οἰκτεῖρατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν οἰκτεῖρω διότι ἔσπασε τὸν τράχηλόν του.—Διατί παρηγοῖσθε κατὰ τοῦ φίλου

μου;—Παραπονοῦμαι κατ' αὐτοῦ, διότι ἔκοψε τὸν δάκτυλόν μου.
—Σὰς ὑπηρετεῖ ὁ ἄνθρωπος οὗτος καλῶς;—Μὲ ὑπηρετεῖ καλῶς,
ἀλλὰ δαπανᾷ παρὰ πολλὰ.—Θέλετε νὰ προσλάβητε τὸν ὑπηρετὴν
τοῦτον;—Θέλω νὰ τὸν προσλάβω, ἂν θέλῃ νὰ μὲ ὑπηρετήσῃ.—
Δύναμαι νὰ προσλάβω τοῦτον τὸν ὑπηρετὴν;—Δύνασθε νὰ τὸν
προσλάβητε, διότι μὲ ὑπηρετῆσε καλῶς.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ' οὗ
εἶναι ἐκτὸς τῆς (hors de) ὑπηρεσίας ὑμῶν.—Εἶναι μόνον (il n'y
a que) δύο μῆνες.—Σὰς ὑπηρετῆσε πολλὸν καιρὸν!—Μὲ ὑπηρετή-
σεν ἐπὶ (pendant) μῆνας ἕξ.

THEMA 156.

Μοὶ προσφέρετέ τι;—Οὐδὲν ἔχω νὰ σᾶς προσφέρω (à vous offrir).
—Τί σᾶς προσφέρει ὁ φίλος μου;—Μοὶ προσφέρει ἓν βιβλίον.—
Σᾶς ἐπέσπερξαν οἱ Παρισιανοὶ τί;—Μοὶ ἐπέσπερξαν οἶνον, ἄρτον κα-
λὸν καὶ βωδινόν.—Διατὶ οἰκτεῖρετε τὸν γείνονά μας;—Τὸν οἰκτεῖρω
διότι ἐνεπιστεύθη τὰ χρήματά του εἰς ἐμπορόντινα τῶν (de) Πα-
ρισίων, ὅστις δὲν θέλει νὰ τὰ ἀποδώσῃ.—Ἐμπιστεύεσθε τί εἰς
τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Οὐδὲν τῷ ἐμπιστεύομαι.—Σὰς ἐφύλαξεν
ἕως τῶρα μυστικόν τι;—Οὐδέποτε τῷ (lui) ἐνεπιστεύθητι, ὥστε
δὲν μοὶ ἐφύλαξε ποτά.—Θέλετε νὰ ἐμπιστευθῇτε τὰ χρήματά σας
εἰς τὸν πατέρα μου;—Θέλω νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς αὐτόν (lui).—Τί
(quel) μυστικὸν σᾶς ἐνεπιστεύθη ὁ υἱὸς μου;—Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς
ἐμπιστευθῶ ὅτι μοὶ ἐνεπιστεύθη, διότι μὲ παρεκάλεσε (prier) νὰ
τὸ φυλάττω μυστικόν.—Εἰς τίνα ἐμπιστεύεσθε τὰ μυστικά σας;—
Εἰς οὐδένα τὰ ἐμπιστεύομαι, ὥστε οὐδεὶς τὰ εἰξεύρει.—Ἀντημε-
φθῇ ὁ ἀδελφός σας;—Ἀπ' ἐναντίας ἐτιμωρήθη, ἀλλὰ σᾶς παρή-
καλῶ, νὰ τὸ φυλάξῃτε μυστικόν, διότι οὐδεὶς τὸ εἰξεύρει.—Τί τῷ
συνέδρι;—Θὰ σᾶς εἴπω (ce que) τί τῷ συνέδρι, ἂν μοὶ ὑποσχεθῇτε
νὰ τὸ φυλάξῃτε μυστικόν.—Μὲ ὑπόσχεσθε νὰ τὸ φυλάξῃτε μυστι-
κόν;—Σὰς τὸ ὑπόσχομαι, διότι τὸν λυποῦμαι ἕξ ὅλης μου καρ-
δίας.—Μεριμνᾷτε περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ ὁποῖον σᾶς ἐδάνεισα;—Με-
ριμνῶ περὶ αὐτοῦ.—Μεριμνήσατε (θέλετε νὰ φροντίσῃτε) περὶ τῶν
ἐνδυμάτων μου;—Μεριμνήσω περὶ αὐτῶν.—Τίς μεριμνήσει περὶ
τοῦ ὑπηρετοῦ μου;—Ὁ ξενोधόχος μεριμνήσει περὶ αὐτοῦ.—Ῥι-
πτετε τὸν πλὸν σας;—Δὲν τὸν ῤίπτω, διότι μὲ πηγαίνει (va à s'ied)
ὀχυράσια.—Πωλεῖ ὁ φίλος σας τὸ ἐνδυμὰ του;—Δὲν τὸ πωλεῖ, διότι
τὸν πηγαίνει ἐξαιρετὰ (extrêmement bien).—Τίς ἐχάλασε τὸ βι-
βλίον μου;—Οὐδεὶς τὸ ἐχάλασε, διότι οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ τὸ ἐγ-
γίσῃ (le toucher).

ΜΗΝ ΤΡΙΤΟΣ.

TROISIÈME MOIS.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Cinquante-et unième Leçon.

Θὰ ἔλθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἐντὸς Le monde viendra-t-il bien-
ὀλίγου; tôt ?

Πάραυτα, ἐντὸς ὀλίγου, Bientôt.
μετ' ὀλίγου.

Βιολιόν.

Un violon.

Παίζειν βιολί.

Jouer du violon.

Σημ. Ὅταν ὁ λόγος περὶ μουσικοῦ ὄργάνου, τὸ ῥῆμα jouer, παίζειν, συντάσσεται μετὰ γενικῆς· ὅταν δὲ περὶ παιγνιδίου, μετὰ δοτικῆς. Ὡς jouer aux cartes, παίζειν χαρτί, jouer aux échecs, παίζειν ζατρίκιον.

Τὸ κλειδοκύμβαλον (τὸ πιάνον). Le clavecin; le piano.

Παίζειν κλειδοκύμβαλον.

Jouer du piano.

Τί ὄργανον παίζετε;

De quel instrument jouez-vous ?

Θίγειν, ἐφάπτεσθαι, ἐγγίζειν.

Toucher, 1.

Παρά, πλησίον, ἐγγύς.

Près de.

Πλησίον μου.

Près de moi.

Πλησίον ὑμῶν.

Près de vous.

Πλησίον αὐτῶν.

Près d'eux.

Πλησίον τοῦ πυρός.

Près du feu.

Πλησίον τῶν δένδρων.

Près des arbres.

Ἐγγύς τοῦ ἀπελθεῖν.

Être près d'aller.

Ποῦ κατοικεῖτε;

Où demeurez-vous ?

Κατοικῶ πλησίον τοῦ ἀνακτόρου.

Je demeure près du château.

Τί κάμνετε πλησίον τοῦ πυρός;

Que faites-vous près du feu?

Ὀρχεῖσθαι, χορεύειν.

Danser, 1.

Πίπτειν.

Tomber, 1. (μετὰ τοῦ βοηθ. ῥήμ. ἔλρε.)

Πίπτειν (ἀφίρκειν τὰ πέση).

Laisser tomber.

Τοῦ ἔπεσε τί (ἢ ἄφησε τί νὰ πέση);

A-t-il laissé tomber quelque chose ?

Οὐδέν τοῦ ἔπεσεν ἢ ἄφησε νὰ πέση.

Il n'a rien laissé tomber.

Ῥεῖχειν, κρατεῖν, προσεγγίζειν.

Retenir, 2 (σχηματίζεται ὡς τὸ tenir* Μάθ. Μ'.)*

Προσεγγίζειν, πλησιάζειν.

S'approcher 1. (συντάσσεται μετὰ γενικῆς).

Πλησιάζετε τὴν φωτιάν;

Vous approchez-vous du feu?

Τὴν πλησιάζω.

Je m'en approche.

Εἰσιέναι, εἰσάγεσθαι πρὸς

Approcher quelqu'un.

τινα, πλησιάζειν τινί.

C'est un homme qu'on ne peut (pas) approcher.

Εἶναι ἄνθρωπος δυσπρόσιτος.

Je m'éloigne du feu.

Ἀπομακρύνομαι τοῦ πυρός;

Ἀφίστασθαι, ἀπομακρύνεσθαι.

S'éloigner 1. (συντάσσεται μετὰ γενικῆς).

Ἀπομακρύνομαι αὐτοῦ.

Je m'en éloigne.

Διὰ τί ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀπομακρύνεται τοῦ πυρός;

Pourquoi cet homme s'éloigne-t-il du feu?

Ἀπομακρύνεται αὐτοῦ, διότι δὲν κρυώνει.

Il s'en éloigne, parce qu'il n'a pas froid.

Ἀναμνησέσθαι, ἐνθυμεῖσθαι.

Se rappeler 1. Ὁρ. Παρ. Γ'. Μάθ. ΔΓ. (συντάσσ. αἰτ.) [4]

Ἐνθυμεῖσθε τοῦτο;

Vous rappelez-vous cela ?

Τὸ ἐνθυμοῦμαι.

Je me le rappelle.

Ἐνθυμεῖται ὁ ἀδελφός σς τοῦτο;

Votre frère se rappelle-t-il cela.

Τὸ ἐνθυμεῖται.

Il se le rappelle.

Ἐνθυμεῖσθε τοὺς λόγους;

Vous rappelez-vous les mots?

(1) Προσλαμβάνει καὶ τὴν πρόθ. de, ὅτε καίται πρὸ τοῦ ῥήμ. εἰς je me rappelle de l'avoir rencontré, ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὸν ἐντάκωσα.

Τοὺς ἐνθυμοῦμαι.
Ἐνεθυμήθητε τοὺς λόγους;

Τοὺς ἐνεθυμήθη.
Δὲν τοὺς ἐνεθυμήθη.
Τοὺς ἐνεθυμήθητε;
Τοὺς ἐνεθυμήθατε.
Τοὺς ἐνεθυμήθη;
Τοὺς ἐνεθυμήθη.
Τοὺς ἐνεθυμήθημεν.

Τοὺς ἐνεθυμήθησαν.

Ἐρθυμῆσθαι, ἀραμνή-
σασθαι.

Ἐνθυμῆσθε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;

Τὸν ἐνθυμοῦμαι.

Ἐνθυμῆσθε τοῦτο;

Τὸ ἐνθυμοῦμαι.

Τί ἐνθυμῆσθε;

Οὐδὲν ἐνθυμοῦμαι.

Καθεῖσθαι.

Καθήμερος.

Κάθησθε;

Κάθημι.

Κάθησσι.

Κάθηται.

Θά καθήσω.

Κάθητε πλησίον τοῦ πυρός.

Προαιρεῖσθαι, προτιμᾶν,
θέλειν μάλλον.

Je me les rappelle.

Vous êtes-vous rappelé les mots ?

Je me les suis rappelés.

Je ne me les suis pas rappelés.

Vous les êtes-vous rappelés?

Vous vous les êtes rappelés.

Se les est-il rappelés?

Il se les est rappelés.

Nous nous les sommes rappelés.

Ils se les sont rappelés.

Se souvenir* ἢ Se ressouve-
nir*, 2. (συντάσσεται γενικῇ.
σχηματ. δὲ ὡς τὸ venir*, Μαθ.
ΚΔ', καὶ ΔΔ'.)

Vous souvenez-vous de cet homme ?

Je me souviens de lui, ἢ je m'en souviens.

Vous souvenez-vous de cela?

Je m'en souviens.

De quoi vous souvenez-vous?

Je ne me souviens de rien.

S'asseoir*, assis, παθ.

S'asseyant ενεργ. μετ.

Vous asseyez-vous?

Je m'assieds.

Tu t'assieds.

Il s'assied.

Je m'assierai, ἢ je m'asseierai.

("Ορα Μαθ. ΜΕΤ'.)

Il est assis près du feu.

Aimer mieux, ἔνευ προθέσ.
πρὸ ἀπαρεμφ. (2).

(2) Τὸ aimer ἔνευ mieux λαμβάνει τὴν πρόθ. ἢ, ὡς· aimer à jouer, à danser, à écrire, χαίρειν παίζειν, χορεύειν, γράφειν.

Προτιμᾶτε νὰ μείνητε ἐδῶ παρὰ νὰ ἐξέλθῃτε; Aimez-vous mieux rester ici que de sortir ?

Προτιμῶ νὰ μείνω ἐδῶ παρὰ νὰ ἐξέλθω. J'aime mieux rester ici que de sortir.

Προτιμᾷ νὰ παίζη παρὰ νὰ μελετᾷ. Il aime mieux jouer que d'étudier.

Προτιμᾶτε νὰ γράφητε παρὰ νὰ ὁμιλήτε; Aimez-vous mieux écrire que de parler ?

Προτιμῶ νὰ ὁμιλῶ παρὰ νὰ γράφω. J'aime mieux parler que d'écrire.

Mallor ἢ καλλιτερα παρὰ. *Mieux* que de.

Εὐχαριστεῖται νὰ κάμῃ ἀμφοτέρω. Il aime à faire l'un et l'autre.

Ἀγαπῶ καλλιτερα τὸ βῶδιον παρὰ τὸ πρόβειον. J'aime mieux le bœuf que le mouton.

Ἀγαπᾷτε καλλιτερα τὸν ἄρτον παρὰ τὸν τυρόν; Aimez-vous mieux le pain que le fromage ?

Οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο ἀγαπῶ. Je n'aime ni l'un ni l'autre.

Ἀγαπῶ τόσον τὸ τῆι ὅσον τὸν καφφέν. J'aime tout autant le thé que le café.

Τόσον. Tout autant.

Μοσχάριον (βιδέλλον). Du veau.

Μόσχος, μοσχάρι, μόσχοι. Un veau, des veaux.

Ταχέως, ἐγγήγορα. *Vite*.

Βραδέως, ἀργά. *Lentement*.

Δυνατὰ, μεγαλοφώνως. *Haut*, ἢ à haute voix.

Ὁμιλεῖ ὁ διδάσκαλός σας δυνατὰ; Votre maître parle-t-il haut ?

Ὁμιλεῖ δυνατὰ. Il parle haut.

Ἰνὰ μάθῃ τις τὴν γαλλικὴν, πρέπει νὰ ὁμιλῇ δυνατὰ. Pour apprendre le français, il faut parler haut.

Ταχύτερα, ἐγγρηγορώτερα. *Plus vite*.

Ὅχι τόσον ταχέως, ὁλιγώτερον ταχέως. *Pas si vite, moins vite*.

Τόσον ταχέως ὅσον ὑμεῖς. Aussi vite que vous.

Τρώγει ταχύτερα ἀπὸ ἐμέ. Il mange plus vite que moi.

Μανθάνετε τόσον ταχέως ὅσον ἐγώ; Apprenez-vous aussi vite que moi ?

Μανθάνω ταχύτερα ὑμῶν. J'apprends plus vite que vous.

Δὲν σὲς καταλαμβάνω διότι οὐκ ἔχεις. Je ne vous comprends pas, parce que vous parlez trop vite.

Πωλεῖν εὐθηνά.

Vendre à bon marché.

Πωλεῖν ἀκριβά.

Vendre cher.

Πωλεῖ εὐθηνά.

Vend-il à bon marché?

Δὲν πωλεῖ ἀκριβά.

Il ne vend pas cher.

Μοι ἐπώλησε πολὺ ἀκριβά.

Il m'a vendu fort cher.

Τόσον.

Si.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος πωλεῖ ὅλα τόσον ἀκριβά, ὥστε δὲν δύναται τις ν' ἀγοράσῃ τι ἀπ' αὐτόν.

Cet homme vend tout si cher, qu'on ne peut rien acheter chez lui.

Ὅμιλετε τόσον ταχέως, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ σὲς καταλάβω.

Vous parlez si vite, que je ne puis vous comprendre.

Ἀγοράζειν τι παρὰ τινος ἢ διὰ τινος.

Acheter quelque chose à quelqu'un.

Τὸ ἡγόρασα παρ' αὐτοῦ ἢ δι' αὐτόν.

Je le lui ai acheté (3).

Τόσον πολλὰ.

Tant.

Ἐγραψα τόσον πολλὰ γραμμάρια, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ γράψω πλέον. Φοβεῖσθε νὰ ἐξέλθῃτε; Φοβοῦμαι νὰ ἐξέλθω.

J'ai écrit tant de billets, que je ne puis plus en écrire. Craignez-vous de sortir? Je crains de sortir.

Διασωθεσθαι, διαφεύγειν, ἀποδιδράσασθαι, δραπέτευσεν.

Se sauver 1. s'enfuir 2.

(Ὁρα Μάθ. Ν.)

Διεσώθητε;

Vous êtes-vous sauvé?

Δὲν διεσώθην.

Je ne me suis pas sauvé.

Διὰ τί ἀπέδρα ὁ ἄνθρωπος οὗτος;

Pourquoi cet homme s'est-il sauvé?

Ἀπέδρα, διότι ἐφοβήθη.

Il s'est sauvé, parcequ'il a eu peur.

(3) Acheter à quelqu'un σημαίνει τὸ ἀγοράζειν παρὰ τινος ἢ διὰ τινος ὡς: j'ai acheté ce cheval à votre frère, ἡγόρασα τὸν ἵππον τοῦτον παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου, δηλαδή je l'ai acheté de lui, τὸν ἡγόρασα παρ' αὐτοῦ. J'ai acheté un gâteau à mon enfant ἡγόρασα ἐν πλακούντιον διὰ τὸ τέκνον μου, δηλαδή, je l'ai acheté pour lui, τὸ ἡγόρασα δι' αὐτό. Ἰνα ἀποφεύγωμεν οὖν τὰ διφορούμενα, προσθετέα ἢ πρόθ. de παρὰ τοῦ προσώπου, παρ' οὗ ἀγοράζομεν τι.

Τίς διέφυγε;
Τίς ἀπέδρα;
Διέφυγεν.
Ἀπέδρα.

Qui s'est enfui?
Qui s'est sauvé?
Il s'est enfui.
Il s'est sauvé.

ΘΕΜΑ 157.

Παίζετε βιολί;—Δὲν παίζω βιολί, ἀλλὰ κλειδοκώμβιον.—Θά ἔχωμεν χορὸν ἀπόψε;—Θά ἔχωμεν ἓνα.—Κατὰ ποίαν ὥραν;—
Εἰς τὰς ἑνδεκα παρὰ τέταρτον.—Τί ὥρα εἶναι τώρα;—Εἵναι σχε-
δὸν ἑνδεκα, καὶ οἱ ἄνθρωποι μέλλουν νὰ ἔλθωσιν ἐντὸς ὀλίγου.—Τί
ὄργανον θὰ παίξετε;—Θά παίζω βιολί.—Ἄν παίξετε βιολί (du vio-
lon) θὰ παίζω κλειδοκώμβιον.—Θά ἦναι πολλοί (y aura-t il) εἰς
τὸν χορὸν μιν;—Θά ἦναι πολλοί.—Θά χορεύσητε;—Θά χορεύσω.
—Θά χορεύσωσι τὰ τέκνα σας;—Θά χορεύσωσιν, ἂν θέλωσι (si cela
leur convient ή si cela leur plaît).—Πῶς διατρίβετε τὸν καιρὸν
σας εἰς (dans) τὸν τόπον τοῦτον;—Διατρίβω τὸν καιρὸν μου κρούων
κλειδοκώμβιον καὶ ἀναγινώσκων.—Πῶς διασκεδάζει ἡ ἐξάδελφός
σας;—Διασκεδάζει κρούων βιολί.—Χορεύει τις ὅταν παίζετε;—
Πολλοί (beaucoup de monde) χορεύουσιν ὅταν παίζω.—Τίνες;—
Ἐν πρώτοις (d'abord) τὰ τέκνα μας, ἔπειτα οἱ ἐξάδελφοί μας καὶ
τελευταῖον (enfin) οἱ γείτονές μας.—Διασκεδάζετε.—Σὰς βεβαιώνω
ὅτι διασκεδάζομεν πολὺ.—Τίνα λυπεῖσθε;—Λυποῦμαι τὸν φίλον σας.
—Διατί τὸν λυπεῖσθε;—Τὸν λυποῦμαι διότι εἶναι ἀσθενής.—Σὰς
ἐλυπήθη κανεῖς;—Οὐδεὶς με ἐλυπήθη, διότι δὲν ἡσθένησα.—Μοὶ
προσφέρετε τί;—Σὰς προσφέρω ἓν ὠραῖον ὄπλον.—Τί σὰς προσέφερεν
ὁ πατήρ μου;—Μοὶ προσέφερεν ἓν ὠραῖον βιβλίον.—Εἰς ποῖον ἐπροσ-
φέρατε τοὺς ὠραίους ἱπποὺς σας;—Τοὺς ἐπρόσφερα εἰς τὸν Ἀγγλον
λοχαγόν.—Προσφέρετε τὸν ὠραῖον σκύλον σας εἰς τὰ τέκνα του;
—Τὸν προσφέρω εἰς αὐτὰ (leur), διότι τὰ ἀγαπῶ ἐξ ὅλης μου καρ-
δίας.—Διατί ἐδώσατε ἓνα κόνδυλον εἰς τὸ παιδίον τοῦτο;—Διότι
μ' ἐμπόδισε τοῦ νὰ κοιμηθῶ.—Σὰς ἐμπόδισέ τις τοῦ νὰ γράψετε;
—Οὐδεὶς μ' ἐμπόδισε τοῦ νὰ γράψω, ἀλλ' ἐγὼ ἐμπόδισά τινα
(quelqu'un) τοῦ νὰ βλάψῃ τὸν ἐξάδελφόν σας.

ΘΕΜΑ 158.

Σὰς ἔπεσε (laisser tomber) τί;—Οὐδὲν μοὶ ἔπεσεν, ἀλλὰ τοῦ ἐξα-
δέλφου μου ἔπεσαν χρήματα.—Τί; τὰ συνέλεξεν (ramasser);—Ἄν

ὁρωποὶ τινες τὰ συνέλεξαν.—Τοῦ τὰ ἀπέδωκαν (le lui a-t-on);—Τοῦ τὰ ἀπέδωκαν διότι οἱ συλλέξαντες αὐτὰ (ceux qui l'ont ramassé) δὲν ἠθέλησαν νὰ τὰ κρατήσωσιν. Εἶναι ψυχρός σήμερον;—Εἶναι πολὺ ψυχρός.—Θέλετε νὰ πλησιάσῃτε εἰς τὸ πῦρ;—Δὲν δύνῃμι νὰ τὸ (en) πλησιάσω, διότι φοβοῦμαι μήπως καῶ (de me brûler).—Πλησιάζεις εἰς τὸ πῦρ;—Πλησιάζω διότι κρυόνω πολὺ (—bien froid).—Ἀπομακρύνεσθε τοῦ πυρός;—Ἀπομακρύνομαι (en).—Διατί ἀπομακρύνεσθε (en);—Διότι δὲν κρυόνω.—Κρυόνετε ἢ αἰσθάνεσθε ζέστην;—Οὔτε κρυόνω οὔτε ζέστην αἰσθάνομαι.—Διατί τὰ τέκνα σας πλησιάζουσιν εἰς τὸ πῦρ;—Τὸ πλησιάζουσι, διότι κρυόνουσι.—Κρυώνει κανεῖς;—Κάποιος κρυώνει.—Τίς κρυώνει;—Ὁ μικρὸς παῖς, τοῦ ὁποίου ὁ πατήρ σας ἐδάνεισεν ἓνα ἵππον, κρυώνει.—Διατί δὲν ζεσταίνεται (ne se chauffe-t-il pas);—Διότι ὁ πατήρ του δὲν ἔχει χρήματα ἵν' ἀγοράσῃ ξύλα.—Θέλετε νὰ εἴπητε αὐτῷ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου ἵνα ζεσταθῇ;—Θέλω νὰ τοῦ τὸ εἴπω.—Ἐνθυμεῖσθε τί;—Οὐδὲν ἐνθυμοῦμαι.—Τί ἐνθυμεῖται ὁ θεὸς σας.—Ἐνθυμεῖται ὅ,τι τῷ ὑποσχέθητε.—Τί τῷ ὑποσχέθητε;—Τῷ ὑποσχέθητε νὰ ὑπάγῃτε εἰς τὴν Γαλλίαν μετ' αὐτοῦ τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα.—Διανοοῦμαι νὰ τὸ κάμω, ἀν δὲν ἦναι πολὺ ψυχρός.—Διατί ἀπομακρύνεσθε τοῦ πυρός;—Εἶναι μία καὶ ἡμισία ὥρα ἀφ' οὗ καθήμεν (je suis assis) πλησίον τοῦ πυρός, ὥστε δὲν κρυόνω πλέον.—Δὲν εὐχαριστεῖται ὁ φίλος σας νὰ κάθῃται πλησίον τοῦ πυρός;—Ἀγαπᾷ ἀπ' ἐναντίας πολὺ νὰ κάθῃται πλησίον τοῦ πυρός, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἦναι ψυχρός.—Δύναται τις νὰ πλησιάσῃ τὸν θεὸν σας;—Δύναται τις νὰ τὸν πλησιάσῃ, διότι δέχεται πάντα ἄνθρωπον (tout le mond).—Θέλετε νὰ καθήσῃτε;—Θέλω νὰ καθήσω.—Ποῦ κάθῃται ὁ πατήρ σας;—Κάθῃται πλησίον (auprès de) μου.—Ποῦ νὰ καθήσω;—Ἐμπορεῖτε νὰ καθήσῃτε πλησίον (à côté de) μου.—Κάθησθε πλησίον (près du) τοῦ πυρός.—Δὲν κάθημαι πλησίον τοῦ πυρός διότι φοβοῦμαι μήπως ζεσταθῶ πολὺ (d'avoir trop chaud).—Ἐνθυμεῖσθε (se rappeler) τὸν ἀδελφόν μου;—Τὸν ἐνθυμοῦμαι.

THEMA 459.

Ἐνθυμοῦνται (se rappeler) οἱ γονεῖς τοὺς παλαιούς φίλους των;—Τοὺς ἐνθυμοῦνται.—Ἐνθυμεῖσθε τοὺς λόγους τούτους;—Δὲν τοὺς ἐνθυμοῦμαι.—Ἐνεθυμήθητε τοῦτο;—Τὸ ἐνεθυμήθην.—Ἐνεθυμήθη ὁ θεὸς σας τὰς λέξεις ταύτας;—Τὰς ἐνεθυμήθη.—Ἐνεθυμήθη τὸ

θέμα μου;—Τὸ ἐνεθυμήθητε. — Ἐνεθυμήθητε τὰ θέματά σας;—Τὰ ἐνεθυμήτην, διότι τὰ ἔμαθα ἐκ στήθους· καὶ οἱ ἀδελφοί μου ἐνεθυμήθησαν τὰ ἰδικά των, διότι τὰ ἔμαθον ἐπίσης ἐκ στήθους.—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗτου δὲν εἶδετε τὸν ἐκ Παρισίων φίλον σας;—Τὸν εἶδα πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.— Ἀγαπῶσιν οἱ μαθηταί σας νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους;—Δὲν ἀγαπῶσι νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους, προτιμῶσι ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι παρὰ νὰ μανθάνωσιν ἐκ στήθους.— Ἀγαπᾶτε νὰ πίνητε καλλίτερα μηλίτην παρὰ οἶνον;—Πίνω καλλίτερα τὸν οἶνον παρὰ τὸν μηλίτην.— Ἀγαπᾷ ὁ ἀδελφός σας νὰ παίζη;—Προτιμᾷ νὰ μελετᾷ παρὰ νὰ παίζη.— Ἀγαπᾶτε καλλίτερα τὸ μισοχαρίσιον παρὰ τὸ πρόθεσιον;— Ἀγαπῶ περισσύτερον τοῦτο παρὰ ἐκεῖνο.—Προτιμᾶτε νὰ πίνητε παρὰ νὰ τρώγητε;—Προτιμῶ νὰ τρώγω παρὰ νὰ πίνω, ἀλλ' ὁ θεὸς μου προτιμᾷ νὰ πίνῃ παρὰ νὰ τρώγῃ.— Ἀγαπᾷ ὁ Γάλλος καλλίτερα τὰ ἐρνηθπούλια παρὰ τοὺς ἰχθύας;— Ἀγαπᾷ καλλίτερα τοὺς ἰχθύας παρὰ τὰ ἐρνηθπούλια. — Προτιμᾶτε νὰ γράφατε παρὰ νὰ ὁμιλεῖτε;— Ἀγαπῶ νὰ ἀμύνω ἀμφότερα (l'un et l'autre).— Ἀγαπᾶτε καλλίτερα τὸ μέλι παρὰ τὴν ζάχαριν;—Δὲν ἀγαπῶ οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο.— Ἀγαπᾷ ὁ πατήρ σας καλλίτερα τὸν καφρὲν παρὰ τὸ τῆϊ;—Δὲν ἀγαπᾷ οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο.—Δύνασθε νὰ μὲ καταλάβητε;—Οὐκ. κύριε, διότι ὁμιλεῖτε πολὺ (trop) ταχέως.—Εὐαρεστείσθε (voulez-vous avoir la bonté) νὰ μὴν (de ne pas) ὁμιλεῖτε τόσον ταχέως;—Δὲν θὰ ὁμιλήσω τόσον ταχέως, ἢν θέλητε νὰ μὲ ἀκούσητε.

ΘΕΜΑ 160.

Δύνασθε νὰ ἐννοήσητε ὅ,τι λέγει ὁ ἀδελφός μου;— Ὅμιλεῖ τόσον ταχέως, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἐννοήσω. — Δύνανται οἱ μαθηταί σας νὰ σᾶς ἐννοῶσι;—Μὲ ἐννοοῦσιν ὅταν ὁμιλῶ ἀργά, διότι διὰ νὰ ἐννοηταί τις πρέπει νὰ ὁμιλῇ ἀργά.— Πρέπει νὰ ὁμιλῇ τις δυνατὰ διὰ νὰ μάθῃ τὴν Γαλλικὴν;—Πρέπει νὰ ὁμιλῇ τις δυνατὰ.— Ὅμιλεῖ ὁ διδάσκαλός σας δυνατὰ;— Ὅμιλεῖ δυνατὰ καὶ ἀργά.— Διὰ τὴν ἀγοράζετε τι ἀπὸ τὸν ἔμπορον τοῦτον;—Πωλεῖ τόσον ἀκριβᾶ ὥστε δὲν δύναμαι ν' ἀγοράσω τι ἀπὸ αὐτόν.—Θέλετε νὰ μὲ ὁδηγήσητε εἰς ἄλλον τινά; — Θέλω νὰ σᾶς ὁδηγήσω εἰς τοῦ υἱοῦ ἐκείνου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον (à qui) ἡγοράσατε πέφυσι (l'an dernier).— Πωλεῖ ἥττον (moins) ἀκριβᾶ ὅσον οὗτος; — Δὲν πωλεῖ τόσον ἀκριβᾶ.—Προτιμῶσι τὰ τέκνα σας νὰ μάθωσι τὴν Ἰταλικὴν παρὰ τὴν Ἰσπανικὴν;—Δὲν ἀγαπῶσι νὰ μάθωσιν οὔτε τὴν μίαν

οὔτε τὴν ἄλλην' δὲν ἀγαπῶσι νὰ μάθωσιν εἰμὴ τὴν Γαλλικὴν.—
 Ἀγαπᾶτε τὸ πρόβειον;—Ἀγαπῶ κάλλιον τὸ πρόβειον παρὰ τὸ
 βωδινόν.—Ἀγαπῶσι τὰ τέκνα σας καλλίτερα τὰ πλακούντια παρὰ
 τὸν ἄρτον;—Ἀγαπῶσι καὶ τὰ μὲν καὶ τὰ δέ.—Ἀνέγνωσεν ὅλα
 τὰ βιβλία, τὰ ὅποια ἠγόρασεν;—ἠγόρασε τόσον πολλὰ (tant),
 ὥστε δὲν δύνανται ν' ἀναγνώσῃ ὅλα.—Θέλετε νὰ γράψῃτε θέματα;
 —Ἐγράψα (en) τόσα πολλὰ, ὥστε δὲν δύνάμην νὰ γράψω περισ-
 σότερα.—Διατί φεύγει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Φεύγει διότι φοβεῖται.
 —Θέλει κἀνεῖς νὰ τὸν βλάψῃ;—Οὐδεὶς θέλει νὰ τὸν βλάψῃ, ἀλλὰ
 δὲν τολμᾷ νὰ μαινῇ, διότι δὲν ἔκαμνε τὸ χρέος του, καὶ φοβεῖται·
 μὴπως τιμωρηθῇ (d'être puni).—Θέλει τις νὰ τὸν ἐγγίξῃ (lou-
 cher); Οὐδεὶς θέλει νὰ τὸν ἐγγίξῃ, ἀλλὰ θὰ τιμωρηθῇ ὑπὸ τοῦ
 διδασκάλου του διότι δὲν ἔκαμνε (pour n'avoir pas fait) τὸ
 θέμ.α του.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Cinquante deuxième Leçon.

Παρά, πλησίον

A côté de, près de, auprès de.

Près σημαίνει ἀπλῶς πλησίον, ὡς passer près de quelqu'un,
 du théâtre, de la bourse, διαβλίνειν πλησίον τινὸς τοῦ θεάτρου,
 τοῦ χρηματιστηρίου j'habite près de... κατοικῶ πλησίον τοῦ...
 Auprès σημαίνει ἐπίσης πλησίον, ἀλλ' ὑποδεικνύεται δι' αὐτοῦ
 οἰκειότης τις, φίλια· ὅθεν ὁ πατήρ λέγει μὲν πρὸς τὸν υἱόν του :
 Viens t'asseoir auprès de moi, ἔλθε νὰ καθῇσθαι πλησίον μου·
 πρὸς τὸν ὑπηρέτην δὲ : Placez cette chaise près de la porte,
 θές τὴν ἑδραν ταύτην πλησίον τῆς θύρας.

Διαβλίνειν πλησίον τινός.

Passer à côté (ἢ près) de
 quelqu'un.

Διέβην πλησίον ὑμῶν.

J'ai passé à côté (près) de vous.

Διέβητε πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ
 μου ;

Avez-vous passé à côté de
 (ἢ près de) mon frère?

Διέβην πλησίον του.

J'ai passé à côté (près) de lui.

Παρ. Α'. Αἱ ἐκ τῶν à, au ἢ aux καὶ ἐξ ὀνόματος σχηματι-
 ζόμεναι προθέσεις συντάσσονται μετὰ γενικῆς, ἥτοι λαμβάνουσι
 τὴν de πρῶθ. αἱ δὲ ἄλλαι σχεδὸν ἅπασαι συντάσσονται μετὰ αἰ-
 τιατικῆς, ἥτοι οὐδεμίαν πρόθεσιν λαμβάνουσι.

Διαβαίνειν ἀπότινος μέρους.
Διέβην ἀπὸ τὸ θέατρον.

Διέβην ἀπὸ τὴν ἑπαυλιν, τὸ ἀνά-
κτορον.

Διέβητε ἀπὸ τὴν ἀποθήκην μου ἢ
ἐμπροσθεν τῆς ἀποθήκης μου.

Passer près d'un entroit
J'ai passé près du théâtre.
Il a passé près du château.

Vous avez passé devant mon
magasin.

Τολμᾶν.

Δὲν τολμῶ νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.

Δὲν τολμῶ νὰ τὸ κάμω.

Δὲν ἐτόλμησα νὰ τοῦ τὸ εἶπω.

Oser 1. ("Ορα Παρ. Α'. Μαθ.
Α'. περὶ ῥημάτων μὴ λαμ-
βανόντων πρόθ. πρό ἀπαρ.).

Je n'ose pas y aller.

Je n'ose pas le faire.

Je n'ai pas osé le lui dire.

Χρησθαι, μεταχειρίζεσθαι.
Μεταχειρίζεσθε τὸν ἵππον μου;

Se servir 2 de ("Ορ. Μαθ. Ν'.)*
Vous servez-vous de mon
cheval?

Τὸν μεταχειρίζομαι.

Τὸν μεταχειρίζεται ὁ πατήρ σας;

Τὸν μεταχειρίζεται.

Μετεχειρίσθητε τὸ ὅπλον μου;

Je m'en sers.

Votre père s'en sert-il?

Il s'en sert.

Vous êtes-vous servi de mon
fusil?

Τὸ μετεχειρίσθην.

Μετεχειρίσθησαν τὰ βιβλία σας.

Τὰ μετεχειρίσθησαν.

Je m'en suis servi.

Ils se sont servis de vos livres.

Ils s'en sont servis.

Διδάσκειν, παιδεύειν.

Διδάσκω, διδάσκεις, διδάσκει.

Instruire 4,—instruit παθ.*
μετ. enstruisant ἐνεργ. μετ.
J'instruis, tu instruis, il ins-
truit.

Διδάσκειν (μαρθάνειν).

Διδάσκειν τί τινα.

Enseigner 1. Apprendre 4.*
Enseigner quelque chose à
quelqu'un.

Μὲ διδάσκει ἀριθμητικὴν.

Σὰς διδάσκω Γαλλικὰ.

Τὸν ἐδίδαξαν τὴν Γαλλικὴν.

Il m'enseigne le calcul.

Je vous enseigne le français.

Je lui ai enseigné le français.

Διδάσκειν (μαρθάνειν, τιγὰ
καὶ κάμω τι.

Apprendre à quelqu'un à
faire quelque chose.

Μὲ διδάσκει ν' ἀναγινώσκω.

Il m'apprend à lire.

Τὸν διδάσκω νὰ γράφῃ.

Je lui apprend à écrire.

Ὁ διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς.

Le maître de français.

Ὁ Γάλλος (τὴν πετρίδα) διδάσκαλος.

Le maître français.

Κεῖρειν, ξυρῆζειν.

Raser 1.

Κεῖρεσθαι, ξυρῆζεσθαι.

Se faire raser.

Ἐνδύειν.

Habiller 1.

Ἐκδύειν.

Déshabiller, 1.

Ἐνδύεσθαι.

S'habiller, 1.

Ἐκδύεσθαι.

Se déshabiller, 1.

Ἐνεδύθητε ;

Vous êtes-vous habillé ?

Δὲν ἐνεδύθην εἰσέτι.

Je ne me suis pas encore habillé.

Ἐνεδύσατε τὸ τέκνον ;

Avez-vous habillé l'enfant ?

Τὸ ἐνέδυσα.

Je l'ai habillé.

Δύειν, διαλύειν (χαλᾶν).

Défaire* (σχηματίζ. ὡς τὸ
faire*. Ὁρ. Μαθ. ΚΑ'. καὶ ΔΓ'.)

Ἐκποιεῖν, ἀπαλλάττεσθαι.

Se défaire* de

Ἐκποιεῖται τὴν βεβλαμμένην ζάχαριν σας.

Vous défaites-vous de votre
sucre avarié ?

Ἐκποιῶ αὐτήν.

Je m'en défais.

Ἐξεποιήσατε τὸ παλαιὸν σας πλοῖον ;

Vous êtes-vous défait de votre
vieux vaisseau ?

Ἐξεποίησα αὐτό.

Je m'en suis défait.

Σκοπός, σχεδίου.

Le dessein.

Ἐχεῖν σκοπόν.

Avoir dessein (λαμβάνει de
πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου).

Ἐχω σκοπὸν νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.

J'ai dessein d'y aller.

Ἐχωμεν σκοπὸν νὰ τὸ πράξωμεν.

Nous avons dessein de le
faire.

Ἐχετε σκοπὸν νὰ ἐκποιήσητε τοὺς ἵππους σας ;

Avez-vous dessein de vous
défaire de vos chevaux ?

Τοὺς ἐξεποίησα ἤδη.

Je m'en suis déjà défait.

Ἐξεποίησε τὸ ὄπλον του.

Il s'est défait de son fusil.

Ἀπελύσατε τὸν ὑπηρετὴν σας; Vous êtes-vous défait de votre domestique?

Τὸν ἀπέλυσα, ἀπηλλάχην αὐτοῦ. Je m'en suis défait. ἢ Je me suis défait de lui.

Ἀπαλλάττεσθαι τιος (γ.λυ- Se débarrasser de quelqu'un.
τόνειν ἀπὸ τира).

Ἀπηλλάχην αὐτοῦ. Je me suis débarrassé de lui.

Ἐγλύτωσεν ὁ πατήρ σας ἀπὸ αὐ- Votre père s'est-il débarrassé
τὸν τὸν ἄνθρωπον; de cet homme?

Ἐγλύτωσεν ἀπὸ αὐτόν. Il s'en est débarrassé. ἢ Il s'est débarrassé de lui.

Ἐγείρειν, ἐξυπνίζειν. Éveiller 1, Réveiller 1.

Ἐγείρεσθαι, ἐξυπνιζεσθαι. S'éveiller, 1, Se réveiller 1.

Παρ. Β'. Ὅποια διαφορὰ ὑπάρχει μετὰ τοῦ éveiller καὶ ré-
veiller, ἡ αὐτὴ καὶ μετὰ τοῦ s'éveiller καὶ se réveiller· δηλαδὴ
τὸν μὲν éveiller ἐκφράζει τὸ ἀφύπνιζειν τινὰ ἐπίτηδες, ὥπως ἐ-
γερθῇ, τὸ δὲ réveiller τυχαίαν ἀφύπνισιν καὶ οὐχὶ ἐπὶ σκοπῷ.

Ἐγείρομαι συνήθως εἰς τὰς ἑξ Je m'éveille ordinairement à
τὸ πρωῒ. six heures du matin.

Ὁ ὑπηρετὴς μου μ' ἐξυπνεῖ συ- Mon domestique m'éveille
νήθως εἰς τὰς ἑξ τὸ πρωῒ. ordinairement à six heures
du matin.

Μ' ἐξυπνεῖ ἐλαφρὸς τις κρότος. Un bruit léger me réveille.

Μ' ἐξόπνησεν ὄνειρόν τι. Un songe m'a réveillé.

Δὲν κάμνω κρότον διὰ νὰ μὴ τὸν Je ne fais pas de bruit pour
ἐξυπνίσω. ne pas le réveiller.

Ὀνειρον, ἐνύπνιον. Un songe, un rêve.

Συνήθως. Ordinairement, d'ordinaire.
(ἐπίρ.)

Καταβαίνειν.

Descendre 4.

Καταβαίνειν ἀπὸ τὸν ἵππον. Descendre de cheval.

Πολιτεύεσθαι, διάγειν.

Se conduire 4. (Μαθ. ΔΔ'.)

(Προσ)φέρεσθαι.

Se comporter 1.

Διάγω (πολιτεύομαι) καλῶς. Je me conduis bien.

Πῶς διάγει; Comment se conduit-il?

<i>Πρός, εις.</i>	<i>Envers & vers.</i>
Φέρεται κακῶς πρὸς τὸν ἄνθρω- πον τοῦτον.	Il se comporte mal envers cet homme.
Ἐφάρθη κακῶς πρὸς ἐμέ.	Il s'est mal comporté envers moi.
<i>Ἄξιον εἶναι ἀξιζειν τὸν κόπον.</i>	<i>Valoir la peine.</i>
Ἄξιζει τοῦτο τὸν κόπον ;	Cela vaut-il la peine ?
Τοῦτο ἀξιζει τὸν κόπον.	Cela vaut la peine.
Δὲν ἀξιζει τοῦτο τὸν κόπον ;	Cela ne vaut-il pas la peine ?
Ἄξιζει τὸν κόπον νὰ κάμῃ τις τοῦτο ;	Cela vaut-il la peine de la faire ?
Ἄξιζει τὸν κόπον νὰ τῷ γράψῃ τις ;	Vaut-il la peine de lui écrire ? Est-ce la peine de lui écrire ?
Οὐδὲν ἀξιζει τοῦτο.	Cela ne vaut rien.
Εἶναι καλλίτερον ;	Vaut-il mieux ?
Εἶναι καλλίτερον.	Il vaut mieux.
Θὰ ἦναι καλλίτερον ;	Vaudra-t-il mieux ?
Δὲν θὰ ἦναι καλλίτερον.	Il ne l ne vaudra pas mieux.
Εἶναι καλλίτερον νὰ κάμῃ τις τοῦτο παρὰ ἐκεῖνο.	Il vaut mieux faire ceci que de faire cela.
Εἶναι καλλίτερον νὰ μείνῃ τις ἐδῶ παρὰ νὰ περιπατῇ.	Il vaut mieux rester ici que de se promener.

ΘΕΜΑ 161.

Εὐρέθησαν τὰ βιβλία σας;—Εὐρέθησαν.—Ποῦ;—Ἰπὸ τὴν κλι-
νην.—Εἶναι τὸ ἔνδυμά μου ἐπὶ τῆς κλίνης;—Εἶναι ὑποκάτω (des-
sous).—Αἱ περικνημίδες τοῦ ἀδελφοῦ σας εἶναι ὑπὸ τὴν κλίνην;
—Εἶναι ἐπάνω (dessus).—Ἐθεάθην παρὰ τινος (μὲ εἶδε τίς ai-
je éte vu);—Οὐδεὶς σᾶς εἶδε.—Διέβητε πλησίον τινός;—Διέβην
πλησίον ὑμῶν καὶ δὲν μὲ εἶδετε.—Διέβη τις πλησίον ἡμῶν;—Οὐ-
δεὶς διέβη πλησίον ἡμῶν.—Πόθεν (où) διέβη ὁ υἱός σας.—Διέβη
πλησίον τοῦ θεάτρου.—Θὰ διαβῇτε πλησίον τοῦ φρουρίου;—Θὰ
διαβῶ ἀπὸ ἐκεῖ (y).—Διὰ τί δὲν ἐκαθίστατε τὸ κιβώτιόν μου;—
Ἐφοβήθην μὴ λερῶσω τὰ δίκτυλά μου.—Ἐκαθάρισεν ὁ ὑπηρέτης
τοῦ ἀδελφοῦ μου τὰ ὅπλα τῶν κυρίων σου;—Τὰ ἐκαθάρισε.—Δὲν
ἐφοβήθη μὴ λερῶσιν τοὺς δακτύλους σου;—Δὲν ἐφοβήθη μὴ τοὺς
λερώσῃ, διότι οἱ δακτύλοι τοῦ οὐδέποτε εἰσὶ καθαροὶ (propres).—
Μεταχειρίζεσθε τὰ βιβλία τὰ ὅποια σᾶς ἐδάνεισα;—Τὰ (en) μετα-

χειρίζομαι—Δύναμαι (puis-je) νὰ μεταχειρίζωμαι τὸ μπαϊρίον σας;—Δύνασαι νὰ τὸ μεταχειρίζησαι, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ κόπτησαι.—Δύνανται οἱ ἀδελφοί μου νὰ μεταχειρίζωνται τὰ βιβλία σας;—Δύνανται νὰ τὰ μεταχειρίζωνται.—Δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ ὄπλον σας;—Δύνασθε νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ τὸ χαλάσητε (gâter).—Τί ἐκάμετε τὸ ξύλον μου;—Τὸ μετεχειρίσθην διὰ νὰ ζεσταθῶ.—Μετεχειρίσθην ὁ πατήρ σας τὸν ἵππον μου;—Τὸν μετεχειρίσθην.—Μετεχειρίσθησαν, οἱ γείτονές μας τὰ ἐνδύματά μας;—Δὲν τὰ μετεχειρίσθησαν διότι δὲν τὰ ἐχρειάσθησαν.—Τίς μετεχειρίσθην τὸν πλόν μου;—Οὐδείς τὸν μετεχειρίσθην.—Εἶπατε εἰς τὸν ἀδελφόν σας ἵνα καταβῇ (de descendre);—Δὲν ἐτόλμησα νὰ τοῦ τὸ εἶπω.—Διατί δὲν ἐτολμήσατε νὰ τοῦ τὸ εἴπητε;—Διότι δὲν ἠθέλησα νὰ τὸν ἐξυπνήσω.—Σὰς εἶπε νὰ μὴ (de ne pas) τὸν ἐξυπνήσητε;—Μὲ εἶπε νὰ μὴ τὸν ἐξυπνήσω ἐάν ἐκοιμᾶτο (s'il dormait).

ΘΕΜΑ 162.

Ἐξυρίσθητε σήμερον;—Ἐξυρίσθην.—Ἐξυρίσθην ὁ ἀδελφός σας;—Δὲν ἐξυρίσθην, ἀλλὰ τὸν ἐξύρισαν (il s'est fait raser).—Ξυρίζεσθε συχνά;—Ξυρίζομαι ἐκάστην πρωῒαν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ βράδυ (aussi le soir).—Πότε ξυρίζεσθε τὸ ἐσπέρας;—Ὅταν δὲν γευματίζω εἰς τὴν οἰκίαν.—Ποσάκις τῆς ἡμέρας ξυρίζεται ὁ πατήρ σας;—Ξυρίζεται ἅπαξ μόνον τῆς ἡμέρας.—Ξυρίζεται ὁ ἀδελφός σας συχνά;—Ξυρίζεται ἡμέραν παρ' ἡμέραν μόνον (tous les deux jours).—Κατὰ ποίαν ὥραν ἐνδύεσθε τὴν πρωῒαν;—Ἐνδύομαι ἅμα προγευματίσω, καὶ προγευματίζω καθ' ἐκάστην εἰς τὰς δατῶ καὶ τέταρτον.—Ἐνδύεται ὁ φίλος σας πρὶν προγευματίσῃ (avant de déjeuner);—Προγευματίζει πρὶν ἐνδυθῇ (avant de s'habiller).—Κατὰ ποίαν ὥραν τὸ ἐσπέρας ἐκδύσασι;—Ἐκδύομαι ἅμα ἐπιστρέψω (aussitôt que je reviens) ἀπὸ τοῦ θεάτρου.—Πηγαίνει εἰς τὸ θέατρον ἐκάστην ἐσπέραν;—Δὲν πηγαίνω ἐκάστην ἐσπέραν διότι εἶναι καλλίτερον νὰ μελετῶ παρὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον.—Κατὰ ποίαν ὥραν ἐκδύσαι, ὅταν δὲν πηγαίνης εἰς τὸ θέατρον;—Τότε ἐκδύομαι ἅμα δειπνήσω, καὶ πλαγιάζω (aller se coucher) εἰς τὰς δέκα.—Ἐνεδύσατε ἤδη τὸ παιδίον;—Δὲν τὸ ἐνέδυσα εἰσέτι, διότι κοιμᾶται ἀκόμη.—Κατὰ ποίαν ὥραν ἐγείρεται;—Ἐγείρεται ἅμα τὸ ἐξυπνίσῃ τις.—Ἐγείρεσθε πόσον ἑνωρίς ὅσον ἐγώ;—Δὲν γνωρίζω ποίαν ὥραν ἐγείρεσθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐγείρομαι ἅμα ἐξυπνήσω.—Θέλετε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ὑπηρετὴν μου νὰ μ' ἐξυπνήσῃ

αὔριον εἰς τὰς τέσσαρας;—Θέλω νὰ τοῦ τὸ εἶπω.—Διατί ἠγέρθητε τόσον ἑνωρίς;—Τὰ τέκνα μου ἔκαμαν τόσον θόρυβον (*bruit*), ὥστε μ' ἐξύπνισαν.—Ἐκοιμήθητε καλῶς;—Δὲν ἐκοιμήθην καλῶς, διότι ἐκάμετε πολλὸν (*trop de*) θόρυβον.—Κατὰ ποῖαν ὥραν ἐξύπνησεν ὁ καλὸς λοχαγός;—Ἐξύπνησεν εἰς τὰς πέντε καὶ τέταρτον τὸ πρωῒ.

THEMA 163.

Πῶς ἐφέρθη τὸ τέκνον μου;—Ἐφέρθη πολὺ καλὰ.—Πῶς ἐφέρθη ὁ ἀδελφός μου πρὸς ὑμᾶς;—Ἐφέρθη πολὺ καλῶς πρὸς ἐμὲ, διότι φέρεται καλῶς πρὸς πάντας.—Ἀξιζει τὸν κόπον νὰ γράψῃ τις εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Δὲν ἀξιζει τὸν κόπον νὰ τῷ γράψῃ τις.—Ἀξιζει τὸν κόπον νὰ καταβῶ ἀπὸ τὸν ἵππον διὰ νὰ ἀγοράσω ἓν πλακούντιον;—Δὲν ἀξιζει τὸν κόπον, διότι δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφοῦ ἐφάγετε.—Ἀξιζει τὸν κόπον νὰ καταβῶ ἀπὸ τὸν ἵππον διὰ νὰ δώσω τί εἰς τὸν πτωχὸν τοῦτον;—Μάλιστα, διότι φαίνεται (*paraître*) ὅτι ἔχει (*en avoir*) ἀνάγκην αὐτοῦ, ἀλλὰ δύνασθε νὰ τῷ δώσῃτε τι χωρὶς νὰ καταβῇτε ἀπὸ τὸν ἵππον.—Εἶναι καλλίτερον νὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον παρὰ νὰ μελίστῳ;—Εἶναι καλλίτερον νὰ κάμῃτε τοῦτο παρὰ ἐκεῖνο.—Εἶναι καλλίτερον νὰ μάθω ν' ἀναγινώσκω τὴν Γαλλικὴν παρὰ νὰ μάθω νὰ τὴν ὁμιλῶ;—Δὲν ἀξιζει τὸν κόπον νὰ μάθῃτε νὰ τὴν ἀναγινώσκῃτε χωρὶς νὰ μάθῃτε νὰ τὴν ὁμιλῃτε.—Εἶναι καλλίτερον νὰ ὑπάγω νὰ κατακλινθῶ παρὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸν περίπατον;—Εἶναι καλλίτερον νὰ κάμῃτε τοῦτο παρὰ ἐκεῖνο.—Εἶναι καλλίτερον νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν Γαλλίαν παρὰ εἰς τὴν Γερμανίαν;—Δὲν ἀξιζει τὸν κόπον νὰ ὑπάγῃ τις εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ Γερμανίαν, ὅταν δὲν ἐπιθυμεῖ (*en*) νὰ ταξιδεύῃ.—Ἐγλυτώσατε (*débarrasser*) ἀπὸ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον;—Ἐγλύτωσα ἀπ' αὐτόν (*en*).—Διατί ἐξεποίησεν ὁ πατήρ σας τοὺς ἵππους του;—Διότι δὲν εἶχεν ἀνάγκην αὐτῶν (*en*).—Κατάρθωσε τέλος πάντων ὁ ἔμπορός σας νὰ ἐκποιήσῃ τὴν βεβλαμμένην ζάχαρίν του;—Κατάρθωσε νὰ τὴν (*en*) ἐκποιήσῃ.—Τὴν ἐπώλησεν ἐπὶ πιστώσει;—ἠδυνήθη νὰ τὴν πωλήσῃ τοῖς μετρητοῖς (*comptant*), ὥστε δὲν τὴν ἐπώλησεν ἐπὶ πιστώσει.—Τίς σας ἐδίδαξε ν' ἀναγινώσκῃτε;—Ἐμαθον ν' ἀναγινώσκω (*je l'ai appris*) ἀπὸ (*chez un*) Γάλλον τινὰ διδάσκαλον.—Σὰς ἐδίδαξε νὰ γράφῃτε;—Μ' ἐδίδαξε ν' ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω.—Τίς ἐδίδαξε (*a appris*) τὴν ἀριθμητικὴν εἰς τὸν ἀδελφόν σας;—Γάλλος τις διδάσκαλος τὴν ἐδίδαξεν εἰς αὐτόν.—Μὲ φωνάζετε;—Σὰς φωνάζω.—Τί ἀγαπᾶτε;

Διατί δὲν ἐγείρεσθε, δὲν εἰξεύρετε ὅτι εἶναι ἤδη ἀργά;—Τί μὲ θέ-
λετε (demander, Μαθ. ΜΔ');—Ἐχασα ὅλα μου τὰ χρήματα, καὶ
σὰς παρακαλῶ (prier) νὰ μοὶ δανείσῃτέ τινα.—Τί ὧρα εἶναι;—
Εἶναι ἤδη ἕξ καὶ τέταρτον, καὶ ἐκοιμήθητε ἀρκετὰ (assez)—Εἶ-
ναι πολὺς καιρὸς ἀφότου ἠγέρθητε;—Εἶναι μία ὥρα καὶ ἡμίσεια
ἀφότου ἠγέρθητε.—Θέλετε νὰ κάμῃτε ἓνα γύρον (un tour de pro-
menade) μετ' ἐμοῦ;—Δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω εἰς περίπατον (aller
me promener), διότι περιμένω τὸν διδάσκαλον τῆς Γαλλικῆς.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Cinquante-troisième Leçon.

Ἐλπίζω.

Espérer, 1.

Παρ. Α'. Τὸ εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς ἀπαρεμφάτου ἐ δξύτο-
νον τρέπεται εἰς ἐ βαρύτονον παντοῦ, ὅπου ἐν τῇ ἐπομένῃ τελικῇ
συλλαβῇ ἀκολουθεῖ ἐ ἀφωγον οἶον céder, παραχωρεῖν, je cède πα-
ραχωρῶ tu cèdes, παραχωρεῖς, il cède, παραχωρεῖ.

Ἐλπίζω, ἐλπίζεις ἐλπίζει.

J'espère, tu espères, il espère.

Ἐλπίζετε;

Espérez-vous?

Ἐλπίζομεν.

Nous espérons.

Ἐλπίζετε νὰ τὸν εὑρῃτε ἐκεῖ;

Espérez-vous l'y trouver?

(Μαθ. Α'. Παρατ. Α'.)

Ἐλπίζω τοῦτο

Je l'espère.

Ἀλλάσσειν, ἀλλάσσειν.

Changer 1.

Ἀλλάζειν τι μὲ τι.

Changer (ἢ troquer) quelque
chose contre quelque chose.

Ἀλλάζω τὸν πῖλόν μου μὲ τὸν
ἰδικόν του.

Je change (ἢ je troque) mon
chapeau contre le sien.

Ἀλλάσσειν, (ἐπὶ τῇ σημα-
σίᾳ τοῦ φορεῖν ἄλλο).

Changer 1 (λαμβάνει de πρὸ
τοῦ οὐσιζιστικού).

Ἀλλάσσετε τὸν πῖλόν σας;

Changez-vous de chapeau?

Τὸν ἀλλάσσω.

J'en change.

Ἀλλάζει τὰ ἀσπρόβρουχά του.

Il change de linge.

Ἀλλάζουνσι τὰ ἐνδύματά των.

Ils changent d'habits.

Ἀναμειγνύεσθαι (ἀνακατό-
νεσθαι).

Se mêler, 1.

Ἀναμιγνύομαι μετὰ τῶν ἀν- Je me mêle parmi les hommes.
θρώπων.

Ἀναμιγνύεται μετὰ τῶν στρα- Il se mêle parmi les soldats.
τιωτῶν.

Μετὰ, μετὰξυ. Parmi, entre.

Ἀναγινώριζειν. Reconnaître* 4. (σχημ. ὡς τὸ
connaître, Παρ. Δ' Μαθ. ΚΔ'.
καὶ ΑΓ'.)

Ἀναγινώριζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦ- Reconnaissez-vous cet hom-
τον; me?

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὸν Je ne l'ai pas vu depuis si
εἶδον, ὥστε δὲν τὸν ἀναγινώ- longtemps que je ne le re-
ρίζω πλέον. connais plus.

Ἐχω περισσότερον ἄρτον παρ' J'ai plus de pain pue je n'en
ὅσον δύναμαι νὰ φάγω. puis manger.

Παρ. Β'. Ἐπὶ συγκρίσεως μετὰξυ δύο ἐννοιῶν, τὸ μετὰ τὸ plus,
ἢ moins, mieux, autrement, plus tôt que ἐπόμενον βῆμα ἀπαι-
τεῖ τὸ ἀρνητικὸν ne πρὸ αὐτοῦ. Ὅτε ὅμως ἡ πρώτη ἐννοία ἐμπε-
ριλαμβάνει τὴν ἀρνησιν, ἡ δευτέρα τότε οὐδεμιᾶς δεῖται ἀρνή-
σεως, οἷον. Je n'ai pas plus d'argent que vous croyez, δὲν
ἔχω περισσότερα χρήματα ἀφ' ὅ, τι νομίζετε.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει περισσό- Cet homme a plus d'argent
τερα χρήματα ἀφ' ὅσα θὰ ἐξο- qu'il n'en dépensera.
δεύσει.

Ἐχει περισσότερον οἶνον ἀφ' ὅσον Il y a plus de vin qu'il n'en
χρειάζεται. faut.

Ἐχετε περισσότερα χρήματα ἀφ' Vous avez plus d'argent qu'il
ὅσα χρειάζεσθε. ne vous en faut.

Ἐχομεν περισσότερα πέδιλα ἀφ' Nous avons plus de souliers
ὅσα χρειάζομεθα. qu'il ne nous en faut.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει ὀλιγωτέ- Cet homme a moins d'amis
ρους φίλους ἀφ' ὅσους στοχάζεται. qu'il ne pense.

Σὰς ἐννοῶ καλλίτερα ἀφ' ὅ, τι Je vous comprends mieux
νομίζετε. que vous ne pensez.

Πράττει ἄλλως ἀφ' ὅ, τι λέγει. Il agit autrement qu'il ne dit.

Ἀφίχθη ταχύτερον ἀφ' ὅ, τι ἐσυλ- Il est arrivé peus tôt qu'il ne
λογίζετο. pensait.

Φαντάζεσθαι.	S'imaginer 1.
Σκέπτεσθαι, στοχάζεσθαι.	Penser 1.
Κερδαίνειν, κερδίζειν.	Gagner 1.
Ανεχώρησεν ἤδη ὁ πατήρ σας ;	Votre père est-il déjà parti?
Εἶναι ἔτοιμος ν' ἀναχωρήσῃ.	Il est prêt à partir.
Ἔτοιμος.	Prêt (λαμβάνει ἃ πρὸ τῆς ἀπαρμυφάτου).
Παρασκευάζειν, ἐτοιμάζειν.	Préparer 1.
Παρασκευάζεσθαι, ἐτοιμάζεσθαι.	Se préparer 1.
Εἶναι, εὐρίσκεσθαι τινα ἔτοιμον.	Se tenir* prêt.
Σχίζειν, διαρρήγνυειν.	Fendre 4.
Καταλυπεῖν, διαρρήγνυειν τὴν καρδίαν τινός (μεταφ.)	Fendre le cœur à quelqu'un.
Διαρρήγνυετε, καταλυπεῖτε τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου τούτου.	Vous fendez le cœur à cet homme.
Τίνος καρδίαν διαρρήγνυω; καταλυπῶ ;	A qui est ce que je fends le cœur?
Ἐκχέειν, διασπείρειν.	Répandre 4.
Ἐκτείνειν, ἐξαπλώνειν.	Étendre 4.
Ἐκτελεσθαι, ὀμυλεῖν διεξοδικῶς ἐπὶ . . .	S'étendre sur.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκτείνεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.	Cet homme s'étend toujours sur ce sujet.
Ἡ ὑπόθεσις, τὸ ἀντικείμενον.	Le sujet; l'objet.
Ἄει, πάντοτε.	Toujours.
Ἐξαπλώνεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.	S'étendre sur le plancher.
Ἀρτῆρ, κρεμῆρ.	Pendre 4 ἃ.
Ὁ τοίχος.	Le mur.
Κρεμῶ τὸ ἐνδυμά μου εἰς τὸν τοίχον.	Je pends mon habit au mur.
Κρεμᾷ τὸν πῖλόν του εἰς τὸ δένδρον.	Il pend son chapeau à l'arbre.
Κρεμῶμεν τὰ πέδιλά μας εἰς τὰ καρφία.	Nous pendons nos souliers aux clous.
Ὁ κλέπτης ἐκρεμάσθη.	Le voleur a été pendu.
Τίς ἐκρέμασε τὸ καλάθιον εἰς τὸ δένδρον ;	Qui a pendu le panier à l'arbre ?

Ὁ κλέπτης.

Le voleur.

Ὁ ληστής.

Le brigand.

Le voleur de grand chemin.

Εἰσθε πάντοτε ἐπιμελής καὶ θά Vous êtes toujours studieux
εἰσθε πάντοτε. et vous le serez toujours.

Παρ. Γ'. Ἐν ἀρχῇ τῆς μεθόθου εἶπομεν, ὅτι τὰ διάφορα πρό-
σωπα τῶν ῥημάτων συνοδεύονται μετὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυ-
μιῶν, ἀλλ' ὅτι τοῦ ὑποκειμένου ὄντος ὀνόματος, παραλείπονται
αὐταί. Ἐνταῦθα δὲ προσθετέον ὅτι καὶ ἐπὶ ταυτοπροσωπίας ἀνάγ-
κη νὰ ἐπαναλαμβάνωνται πρὸ ἑνὸς ἐκάστου ῥήματος.

Ὁ ἀδελφός σας εἶναι φρόνιμος Votre frère est sage et il sera
καὶ θά ἦναι πάντοτε. toujours.

Ὁ καλῆς ἀνατροφῆς υἱὸς οὐδέ- Un fils bien élevé ne falt ja-
ποτε προξενεῖ λύπην εἰς τὸν mais de chagrin à son pè-
πατέρα του, ἀλλὰ τὸν ἀγαπᾷ, re; il l'aime, l'honore, et
τὸν τιμᾷ καὶ τὸν σέβεται. le respecte.

Πρὸ πολλοῦ.

Depuis longtemps.

Πρὸ πολλοῦ εἶναι ἀσθενής.

Il est malade depuis long-
temps.

Il y a longtemps qu'il est
malade.

ΘΕΜΑ 164.

Ἐλπίζετε νὰ λάβητε ἐν γραμματίῳ σήμερον;—Ἐλπίζω νὰ λά-
βω ἐν.—Ἀπὸ ποῖον;—Ἀπὸ ἑνα τῶν φίλων μου.—Τί ἐλπίζεις;—
Ἐλπίζω νὰ ἶδω τοὺς γονεῖς μου σήμερον, διότι ὁ διδάσκαλός μου
μοὶ ὑποσχέθη νὰ μὲ ἐδηγήσῃ πρὸς αὐτοὺς (chez eux).—Ἐλπίζει
ὁ φίλος σας νὰ λάβῃ τί;—Ἐλπίζει νὰ λάβῃ τι, διότι εἰργάσθῃ
πολύ.—Ἐλπίζετε νὰ φθάσῃτε ἔνωρς εἰς Παρισίους;—Ἐλπίζομεν
νὰ φθάσωμεν εἰς τὰς δεκά καὶ τέταρτον, διότι ὁ πατήρ μας μᾶς
περιμένει ἀπόψε.—Ἐλπίζετε νὰ τὸν εὑρητε εἰς τὴν οἰκίαν;—Ἐλ-
πίζομεν (le).—Μὰ τί ἀντηλλάξατε τὴν ἄμαξάν σας, περὶ τῆς
ὑποίας μοὶ ὠμιλήσατε;—Τὴν ἀντήλλαξα μὲ ἑνα ὠραῖον ἀραβικόν
(arabe) ἵππον.—Θέλετε ν' ἀνταλλάξῃτε τὸ βιβλίον σας μὲ τὸ
ἰδικόν μου;—Δὲν δύναμαι (le), διότι τὸ χρειάζομαι ἵνα σπουδάσω
τὴν Γαλλικὴν.—Διατί ἐκβάλλετε τὸν πῖλόν σας;—Τὸν ἐκβάλλω,
διότι βλέπω ἐρχόμενον (je vois venir) τὸν γέροντα διδάσκαλόν
μου.—Ἀλλάζετε τὸν πῖλόν σας (changez-vous de chapeau ἵνα)
ὑπάγῃτε εἰς τὴν ἀγοράν;—Δὲν τὸν ἀλλάζω ἵνα ὑπάγω εἰς τὴν ἀγο-
ράν, ἀλλ' ἵνα ὑπάγω εἰς τὴν συναυλίαν.—Πότε θά γείνη (aura-t-

il lieu) ὁ χορός;—Θά γείνη μεθαύριον.—Διατί ἀπέρχεσθε; δὲν διασκεδάζετε ἐδῶ;—Ἀπατάσθε λέγοντες (si vous dites) ὅτι δὲν διασκεδάζω ἐνταῦθα, διότι σὰς βεβαιῶ ὅτι αἰσθάνομαι (je trouve) πολλὴν (beaucoup de) εὐχαρίστησιν συνδιαλεγόμενος (à causer) μὲ ὑμᾶς· ἀλλ' ἀπέρχομαι διότι μὲ περιμένουν εἰς τὸν χορὸν τοῦ συγγενοῦς μου.—Ὑπεσχέθητε νὰ ὑπάγητε (y);—Ὑπεσχέθην.—Ἡλλάξατε (changé de) τὸν πῖλόν σας διὰ νὰ ὑπάγητε εἰς τοῦ Ἀγγλου πλοιάρχου;—Ἡλλαξά τὸν πῖλόν μου, ἀλλὰ δὲν ἥλλαξα οὔτε ἔνδυμα οὔτε πέδιλα. —Ποσάκις τῆς ἡμέρας ἀλλάζεις ἐνδύματα;—Ἀλλάζω (en) ἵνα προγευματίσω, καὶ ὅταν ὑπάγω (pour aller) εἰς τὸ θέατρον.

THEMA 465.

Διατί ἀναμιγνύεσθε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τούτων;—Ἀναμιγνύομαι μεταξὺ τῶν (eux) ἵνα μάθω (savoir) τί λέγουσι περὶ ἐμοῦ.—Τί θὰ γείνητε ἂν ἀναμιγνύεσθε πάντοτε μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν;—Δὲν γνωρίζω τί θὰ γείνω, ἀλλὰ σὰς βεβαιῶ ὅτι δὲν θὰ μὲ βλάψωσι, διότι οὐδὲνα βλάπτουσιν.—Ἀνεγνωρίσατε τὸν πατέρα σας;—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν τὸν εἶδον, ὥς δὲν τὸν ἀνεγνώρισα.—Σὰς ἀνεγνώρισεν.—Μὲ ἀνεγνώρισεν εὐθύς.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔχετε τὸ ἔνδυμα τοῦτο;—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὸ ἔχω.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ἔχει ὁ πατήρ σας τὸ ὄπλον τοῦτο;—Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὸ ἔχει.—Ομιλεῖτε πάντοτε (toujours) Γαλλικὰ;—Εἶναι τόσος καιρὸς ἀφότου δὲν τὰ ὠμίλησα, ὥστε τὰ ἐλησμονήσῃ σχεδὸν ὅλα.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ὁ ἀδελφός σας μκνθάνει τὴν Γαλλικὴν;—Δὲν εἶναι εἰμὴ τρεῖς μῆνες.—Γνωρίζει τόσα ὅσα σύ;—Γνωρίζει περισσότερα ἀπὸ ἐμὲ, διότι τὴν σπουδάζει περισσότερον καιρὸν.—Εἰξεύρετε διατί δὲν τρώγει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Νομίζω ὅτι δὲν πεινᾷ, διότι ἔχει περισσότερον ἄρτον ἢ ὅσον δύναται νὰ φάγῃ.—Ἐδῶσατε χρήματα εἰς τὸν υἱόν σας;—Τῷ ἐδῶσα περισσότερα ἢ ὅσα θὰ ἐξοδεύσει.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε ἐν ποτήριον μηλίτου;—Δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ πῖνῃτε μηλίτην, διότι ὑπάρχει περισσότερος οἶνος ἢ ὅσον χρειάζεται (qu'il n'en faut).—Ὁρεῖλω νὰ πωλήσω τὸ ὄπλον μου ἵν' ἀγοράσω νέον πῖλον;—Δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ τὸ πωλήσητε, διότι ἔχετε περισσότερα χρήματα ἢ ὅσα χρειάζεσθε.—Θέλετε νὰ ὀμιλήσητε μετὰ τοῦ σκυτοτόμου;—Δὲν θέλω νὰ ὀμιλήσω μετ' αὐτοῦ, διότι ἔχομεν περισσότερα πέδιλα ἢ ὅσα χρειάζομεθα (qu'il ne nous en faut).—Διατί χαίρουσιν (se réjouir) οἱ Γάλλοι;—Χαίρουσι διότι φρουοῦσιν ὅτι ἔχουσι πολλοὺς καλοὺς φίλους.—Δὲν ἔχουσι δίκαιον νὰ

χαίρωσιν;—Ἐχουσιν ἄδικον, διότι ἔχουσιν ὀλιγωτέρους (moins d') φίλους ἢ ὅσους σποχάζονται.

THEMA 166.

Εἴσθαι ἔτοιμος νὰ ἀναχωρήσητε μετ' ἐμοῦ;—Εἶμαι. — Ἀναχωρεῖ ὁ θεὸς σας μετ' ἡμῶν;—Ἀναχωρεῖ μετ' ἡμῶν ἂν θέλῃ. —Θέλετε νὰ τῷ εἴπητε νὰ ᾔναι ἔτοιμος (d'être prêt à) ν' ἀναχωρήσῃ αὐριον τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς 8½ (à six heures du soir);—Θέλω τὸ εἰπεῖ εἰς αὐτόν. —Εἶναι ὁ νέος αὐτός ἔτοιμος ν' ἀναχωρήσῃ;—Ὅχι ἀκόρη, ἀλλὰ θὰ ᾔναι ἔτοιμος ἐντὸς ὀλίγου (bientôt). —Διατί ἐκρέμασαν τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Τὸν ἐκρέμασαν διότι ἐφόνευσέ τινα. —Ἐκρέμασαν τὸν ἄνθρωπον ὅστις ἐκλεψεν ἓνα ἵππον ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σας;—Τὸν ἐτιμώρησαν ἀλλὰ δὲν τὸν ἐκρέμασαν· εἰς τὴν τόπον μας δὲν κρεμῶσιν εἰμὴ τοῦς ληστές. —Τί ἐκάμετε τὸ ἔνδυμά μου;—Τὸ ἐκρέμασα εἰς τὸν τοίχον. —Θέλετε νὰ κρεμάσῃτε τὸν πλόν μου εἰς τὸ δένδρον;—Θέλω νὰ τὸν κρεμάσω. —Δὲν εἶδετε τὰ πέδιλά μου;—Τὰ εὗρον ὑπὸ τὴν κλίνην σας καὶ τὰ ἐκρέμασα (je les ai) εἰς τὰ καρφία. —Ὁ κλέπτης, ὅστις ἐκλεψε τὸ ὄπλον σας, ἐκρεμάσθη;—Ἐτιμώρηθη, ἀλλὰ δὲν ἐκρεμάσθη. —Διατί ἐκτείνεσθε ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης;—Διότι πρέπει νὰ ἐμυλίσω περὶ (sur) παντὸς ἀντικειμένου. —Ἄν πρέπει νὰ σὰς ἀκούω καὶ νὰ σὰς ἀποκρίνωμαι (être obligé de) ὅταν ἐκτείνεσθε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, θὰ κρεμάσω τὸν πλόν μου εἰς τὸ καρφίον, καὶ θὰ σὰς ἀκούω καὶ θ' ἀποκρινομαι τὸ κατὰ δύναμιν (de mon mieux). —Θὰ κάμῃτε καλῶς (vous ferez bien).

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Cinquante-quatrième Leçon.

**Eχει καλῶς.*

Se porter bien.

Πῶς ἔχετε; τί κάμνετε;

Comment vous portez-vous?

*Ἐχω καλῶς, εἶμαι καλά.

Je me porte bien.

Παρ. Α'. Τὰ εἶναι, ἔχειν, κάμναι, ὅταν ὁ λόγος ᾔναι περὶ υγείας ἐξηγουνται διὰ τοῦ αὐτοπαθοῦς *se porter*.

Πῶς ἔχει ὁ κύριος πατήρ σας; Comment se porte monsieur votre père.

Παρ. Β'. Αἱ προσηγοῖται *monsieur*, κύριε, *madame*, κυρία, *mademoiselle* δεσποσύνη (μικρὰ κυρία, ἥτοι ἡ μὴ ἑγγαμὸς εἰσέτι).

προηγούνται συνήθως τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, ὅταν ἐμιλώμεν μὲ σέβας περὶ τῶν γονέων, συγγενῶν ἢ φίλων τοῦ προσώπου, εἰς ὃ ἀποτεινόμεθα.

Δὲν ἔχει καλῶς.

Il ne se porte pas bien.

Ἐχει κακῶς.

Il se porte mal.

Ὁ κύριος ἀδελφός σας.

Monsieur votre frère.

Ὁ κύριος ἐξαδελφός σας.

Monsieur votre cousin.

Οἱ κύριοι ἀδελφοί σας.

Messieurs vos frères.

Οἱ κύριοι θείοί σας.

Messieurs vos oncles.

Παρ. Γ'. Ἐκ τοῦ mes πληθ. τοῦ mon, καὶ sieurs πληθ. τοῦ sieur, σύγκριται τὸ messieurs πληθ. τοῦ monsieur, ὅπερ σύνθετον ἐκ τοῦ mon ἐμὸς καὶ sieur κύριος.

Ἀμφιβάλλει περὶ τίνος.

Douter 1, de quelque chose.

Ἀμφιβάλλετε περὶ τούτου;

Doutez-vous de cela?

Ἀμφιβάλλω (περὶ αὐτοῦ).

J'en doute.

Δὲν ἀμφιβάλλω (περὶ αὐτοῦ).

Je n'en doute pas.

Περὶ τίνος ἀμφιβάλλετε;

De quoi doutez-vous?

Ἀμφιβάλλω περὶ ὅσων μοι εἶπεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

Je doute de ce que cet homme m'a dit.

Ἦ ἀμφιβολία.

Le doute.

Ἀμφιβόλως, ἄνευ ἀμφιβολίας.

Sans doute.

Συμφωνεῖν.

Convenir* 2 de quelque chose (σχημ. ὡς τὸ venir*).

Συμφωνεῖτε περὶ τούτου;

Convendez-vous de cela?

Συμφωνῶ περὶ αὐτοῦ.

J'en conviens.

Πόσα ἐπληρώσατε (διὰ) τὸν πῖλον τοῦτον;

Combien avez-vous payé ce chapeau?

Τὸν ἐπληρώσα τρεῖς τάλληρα.

Je l'ai payé trois écus.

Ἦγόρασα τὸν ἵππον τοῦτον ἑκατὸν φράγκα.

J'ai acheté ce cheval cents francs.

Ἦ τιμή, (ἀξία).

Le prix.

Ἐσυμφωνήσατε περὶ τῆς τιμῆς;

Êtes-vous convenus du prix?

Ἐσυμφωνήσαμεν περὶ αὐτῆς.

Nous en sommes convenus.

Περὶ τίνος ἐσυμφωνήσατε;

De quoi êtes-vous convenus?

Περὶ τῆς τιμῆς.

Du prix.

Συμφωνεῖν, συμβιβάζεσθαι.

S'accorder 1 sur quelque chose.

Ἀισθάνεσθαι.

Senti* 2. sentir: παθ. μετ.

sentant ἔνεργ. μετ.

Αισθάνομαι, αισθάνεσαι αισθά- Je sens, tu sens, il sent.
νεται.

Συγκατατίθεσθαι, συγκα-
ταρεύειν, στέργειν.

Consentir*2 (σχημ. ως τὸ
sentir*, καὶ λαμβάνει ἃ πρὸ
ἀπαρεμ. καὶ δνόματος).

Συγκατατίθηναι νὰ ὑπάγω ἐκεῖ.

Je consens à y aller.

Ἐν τούτοις, ἐν τοσούτῳ.

Cependant.

Φορεῖν (ἐπὶ ἐνδυμάτων).

Porter 1.

Ὅποια φορέματα φορεῖ ;

Quels vêtements porte-t il?

Φορεῖ ὡραία φορέματα.

Il porte de beaux vêtements.

Τὸ ἱμάτιον, ἔνδυμα, φόρεμα.

Le vêtement.

Παρὰ τὴν συνήθειάν μου.

Contre mon ordinaire.

Ὡς συνήθως (καθὼς πάντοτε).

Comme à l'ordinaire, comme
de coutume.

Ὁ συνεταῖρος, ὁ σύντροφός μου.

Mon associé.

Συρίεται, συροῦν, κατα-
ροεῖν, παρατηρεῖν.

S'apercevoir 3. de quelque
chose.

Παρατηρεῖτε τοῦτο ;

Vous apercevez-vous de cela?

Τὸ παρατηρῶ.

Je m'en aperçois.

Παρατηρήσατε τοῦτο ;

Vous êtes-vous aperçu de
cela?

Παρατηρήσατε ὅ,τι ἔκαμε ;

Vous êtes-vous aperçu de ce
qu'il a fait?

Τὸ παρατήρησα.

Je m'en suis aperçu.

Προσδοκᾶν, ἐλπίζειν, περι-
μένειν.

S'attendre 4 (λαμβάνει ἃ πρὸ
τῆς ἀπαρεμφάτου).

Προσδοκᾶτε νὰ λάβητε γραμμα-
τίον ἀπὸ τὸν θεῖόν σας ;

Vous attendez-vous à recevoir
un billet de votre oncle?

Προσδοκῶ (περιμένω) αὐτό.

Je m'y attends.

Προσδοκᾷ (περιμένει) αὐτό.

Il s'y attend.

Προσδοκῶμεν (περιμένομεν) αὐτό.

Nous nous y attendons.

Προσδοκῶσμεν (ἐπεριμένωμεν)
αὐτό ;

Nous y sommes-nous atten-
dus ?

Προσδοκῶσμεν (ἐπεριμένωμεν)
αὐτό.

Nous nous y sommes atten-
dus.

Προμηθεύεσθαι, πορίζεσθαι,
εὐρίσκειν.

Se procurer, 1.

Δὲν δύναμαι νὰ προμηθευθῶ χρή-
ματᾶ. } Je ne puis me procurer de
l'argent.
Je ne peux pas me procurer
de l'argent.

Δὲν δύναται νὰ προμηθευθῇ τρο-
φὴν. Il ne peut se procurer de
quoi manger.

Χλευάζειν, ἐμπαίζειν, περι-
γελάειν. Se moquer de quelqu'un ou
de quelque chose.

Πάντα χλευάζει. Il se moque de tout le monde.

Χλευάζετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; Vous moquez-vous de cet
homme?

Δὲν τὸν χλευάζω. Je ne m'en moque pas, ἢ je
ne me moque pas de lui.

Mériter, στέκεσθαι.

S'arrêter 1, rester (ᾠρ. Μελ.

ΛΕ'. σχόλ. 3).

Ἐμείνατε πολὺν καιρὸν εἰς Βε-
ρολίον. Vous êtes-vous arrêté long-
temps à Berlin?

Δὲν ἔμεινα εἰμὴ τρεῖς μόνον ἡ-
μέρας. Je ne m'y suis arrêté que
trois jours.

Διαμέρειν, διατρίβειν.

Séjourner 1.

Ποῦ διαμένει κατὰ τὸ παρὸν ὁ
κύριος ἀδελφός σας; Où monsieur votre frère sé-
jour ne-t-il actuellement?

Τώρα, κατὰ τὸ παρὸν. Actuellement.

Ἢ διαμονή. Le séjour.

Ἡ ἐν Παρισίοις διαμονὴ εἶναι εὖ-
χάριστος. C'est un beau séjour que
Paris.

Μετά τὸ ἀναγνῶναι, ἢ τὴν ἀνά-
γνωσιν. Après avoir lu, ἢ après la
lecture.

Μετά τὸ κοπῆναί με. Après m'être coupé.

Ἀφοῦ ἐνεδύθητε. Après vous être habillé.

Ἀφοῦ ἐνεδύθη. Après s'être habillé.

Ἀφοῦ ἐξυρίσθημεν. Après nous être rasés.

Ἀφοῦ ἐξεστάθησαν. Après s'être chauffés.

Ἐπέστρεψα τὸ βιβλίον ἀφοῦ τὸ
ἀνέγνωσα. J'ai rendu le livre après l'
avoir lu.

Ἐρρίψα τὸ μαχαίριον ἀφοῦ ἐκόπη.	J'ai jeté le couteau après m'être coupé.
Ἐπορεύθητε εἰς τὴν συναυλίαν ἀφοῦ ἐνεδύθητε.	Vous êtes allé au concert après vous être habillé.
Ἐπορεύθη εἰς τὸ θέατρον ἀφοῦ ἐνεδύθη.	Il est allé au théâtre après s'être habillé.
Ἐπρογευματίσαμεν ἀφοῦ ἐξυρίσθημεν.	Nous avons déjeuné après nous être rasés.
Ἐξῆλθον ἀφοῦ ἐξεστάθησαν.	Ils sont sortis après s'être chauffés.
Ὁ ἀσθενής, ὁ ἄρρωστος.	Le malade.
Ἀρκετὰ καλὰ, ἀνεκτῶς.	Assez bien, passablement.
Εἶναι πολλὸ ἀργά.	Il est bien tard, ή très-tard.
Εἶναι πολλὸ μακράν.	C'est bien loin, ή très-loin.

ΘΕΜΑ 167.

Πῶς ἔχει ὁ κύριος πατήρ σας;—Εἶναι ἀρκετὰ καλὰ.—Πῶς εἶναι ὁ ἀσθενής σας;—Εἶναι ὀλίγον (un peu) καλλίτερα σήμερον παρὰ χθές.—Εἶναι πολλὸς καιρὸς ἀφότου δὲν εἶδτε τοὺς κυρίους ἀδελφούς σας;—Εἶναι δύο ἡμέραι ἀφότου δὲν τοὺς εἶδον.—Πῶς ἔχετε;—Εἶμαι ἀρκετὰ καλὰ.—Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφότου ὁ κύριος ἐξαδελφός σας μανθάνει τὴν Γαλλικὴν;—Εἶναι μόνον τρεῖς μῆνες ἀφότου τὴν μανθάνει.—Τὴν ὁμιλεῖ ἤδη;—Τὴν ὁμιλεῖ, τὴν ἀναγινώσκει καὶ τὴν γράφει ἤδη καλλίτερα ἀπὸ τὸν κύριον ἀδελφόν σας, ὅστις τὴν σπουδάζει τώρα (depuis) δύο ἔτη.—Εἶναι πολλὸς καιρὸς ἀφότου δὲν ἤκούσατε νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ θείου μου;—Εἶναι μὲν οὐκ ἔστιν ἡμέραι ἀφότου ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ.—Ποῦ διαμένει τώρα;—Διαμένει εἰς Βερολίνον, ἀλλ' ὁ πατήρ μου εἶναι εἰς τὸ Λονδίνον.—Ἐμείνατε πολλὸν καιρὸν εἰς Βιέννην;—Ἐμείνα δεκατέσσαρες ἡμέρας.—Πόσον καιρὸν ἔμειναν ὁ κύριος ἐξαδελφός σας εἰς τοὺς Παρισίους;—Ἐμείναν ἕνα μόνον μῆνα.—Εὐχαριστῆσθε (aimer) νὰ ὁμιλῆτε μετὰ τοῦ θείου μου;—Εὐχαριστοῦμαι πολὺ νὰ τῷ ὁμιλῶ, ἀλλὰ δὲν εὐχαριστοῦμαι νὰ μὲ ἐμπαίξῃ (qu'il se moque de moi).—Διὰ τί σας ἐμπαίξει;—Μὲ χλευάζει, διότι ὁμιλῶ κακῶς.—Διὰ τί δὲν ἔχει ὁ κύριος ἀδελφός σας φίλους;—Δὲν ἔχει, διότι χλευάζει πάντα (ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, de tout le monde).—Διὰ τί ἐμπαίξετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον;—Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ τὸν ἐμπαίξω.—Σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ τὸ κάμψτε, διότι θὰ καταλυθήσθε τὴν καρδίαν του ἂν τὸν ἐμπαίξετε.—Ἀμφιβάλλετε περὶ τοῦ ὅτι σὰς ὁμιλῶ;—Δὲν ἀμφιβάλλω περὶ αὐτοῦ.

— Ἀμφιβάλλετε περὶ τοῦ ὅτι σὰς εἶπεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Ἀμφιβάλλω (en), διότι πολλάκις ἐψεύσθη (mentir). — Ἠγοράσατε τέλος; τὸν ἵππον, τὸν ὅποιον ἠθελήσατε ν' ἀγοράσατε τὸν παρελθόντα μῆνα; — Δὲν τὸν ἠγόρασα, διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ προμηθευθῶ (pro-curer) χρήματα.

ΘΕΜΑ 468.

Ἠγόρασε τέλος πάντων ὁ θεὸς σας τὸν κῆπον; — Δὲν τὸν ἠγόρασε, διότι δὲν ἠδυνήθην νὰ συμφωνήσῃ περὶ τῆς τιμῆς. — Εὐσυμφωνήσατε ἐπὶ τέλους περὶ τῆς τιμῆς τῆς εἰκόνας ταύτης; — Εὐσυμφωνήσαμεν περὶ αὐτῆς. — Πόσα ἐπληρώσατε δι' αὐτήν; — Ἐπλήρωσα δι' αὐτὴν χίλια πεντακόσια (quinz cents) φράγκα. — Τί ἠγοράσατε σήμερον; — Ἠγόρασα δύο καλοὺς ἵππους, τρεῖς καλὰς εἰκόνας καὶ ἓν καλὸν ὄπλον. — Πόσα ἐπληρώσατε διὰ τὰς εἰκόνας; — Τὰς ἠγόρασα ἐπτακόσια φράγκα. — Σὰς φαίνονται ἀκριβαί; — Δὲν μοὶ φαίνονται ἀκριβαί. — Εὐσυμφωνήσατε μὲ τὸν σύντροφόν σας; — Εὐσυμφώνησα μετ' αὐτοῦ. — Συγκραταίθεται νὰ σὰς πληρώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ πλοίου; — Συγκραταίθεται νὰ μοὶ τὴν πληρώσῃ. — Συγκραταίθεσθε νὰ ὑπάγῃτε εἰς τὴν Γαλλίαν; — Συγκραταίθεσθε νὰ ὑπάγῃ. — Ἐπανεῖδετε (revoir*) τὸν παλαιὸν (vieux) φίλον σας; — Τὸν ἐπανεῖδον. — Τὸν ἀνεγνώρισατε; — Σχεδὸν δὲν τὸν ἀνεγνώρισα πλέον (je ne l'ai-presque plus), διότι παρὰ τὴν συνήθειάν του φορεῖ μέγαν πῖλον. — Τί κάμνει; — Εἶναι πολὺ καλὰ. — Τί ἐνδύματα (quels vêtements) φορεῖ; — Φορεῖ ὥραϊα καὶ νέα ἐνδύματα. — Παρατηρήσατε τὸ τί (de ce que) ἔκαμεν ὁ παῖς σας; — Τὸ περστήρησα. — Τὸν ἐτιμωρήσατε δι' αὐτό; — Τὸν ἐτιμώρησα δι' αὐτό. — Σὰς ἔγραψεν ἤδη ὁ πατήρ σας; — Ὁχι ἀκόμη, ἀλλὰ περιμένω (j'é m'attends) σήμερον ἐν γραμμῇ ἀπὸ αὐτόν. — Διατί (de quoi) παραπονεῖσθε; — Παραπονοῦμαι μὴ δυνάμενος (de ne pouvoir) νὰ προμηθευθῶ χρήματα. — Διατί παραπονοῦνται οἱ πτωχοὶ οὗτοι ἄνθρωποι; — Παραπονοῦνται, διότι δὲν δύνανται νὰ προμηθεύωνται τροφήν (de quoi manger). — Τί κάμνουσιν οἱ γονεῖς σας; — Εἶναι ὡς πάντοτε (comme à l'ordinaire) πολὺ καλὰ. — Ὁ κύριος θεὸς σας εἶναι καλὰ; — Εἶναι καλλίτερον παρ' ὅτι εἶναι συνήθως (qu'à l'ordinaire). — Ἠκούσατε ἤδη νὰ ὁμιλῶσι περὶ τοῦ θεοῦ σας, ὅστις εἶναι εἰς τὴν Γερμανίαν; — Τῷ ἔγραψα ἤδη πολλάκις, ἀλλ' ἐν τούτοις (cependant) δὲν μοὶ ἀπήντησεν ἀκόμη.

ΘΕΜΑ 469.

Τί ἐκάματε τὰ βιβλία, τὰ ὅποια σὰς ἐδάνεισεν ὁ Ἀγγλὸς πλοίαρχος; — Τὰ ἐπέστρεψα εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὰ ἀνέγνωσα. — Διατί

ἔρριψατε τὸ μαχαίριόν σας;—Τὸ ἔρριψα ἀφοῦ ἐκόπην.—Πότε ἐπορεύθην (suis-je allé) εἰς τὴν συναυλίαν;—Ἐπῆγετε ἀφοῦ ἀνεδύθητε.—Πότε ὑπῆγεν ὁ ἀδελφός σας εἰς τὸν χορόν;—Ἐπῆγεν ἀφοῦ ἐνεδύθη.—Πότε ἐπρογευματίσατε;—Ἐπρογευματίσαμεν ἀφοῦ ἐξυρίσθημεν.—Πότε ἐξῆλθον οἱ φίλοι μας;—Ἐξῆλθον ἀφοῦ ἐξεστάθησαν.—Διατί ἐτιμώρησατε τὸν παῖδά σας;—Τὸν ἐτιμώρησα, διότι ἔθραυσε τὸ ὠραιότερον ποτήριόν μου. Ἐδωσα εἰς αὐτὸν κρασί καὶ ἀντὶ νὰ πῖν, τὸ ἔχυσεν ἐπὶ τοῦ νέου τάπητος καὶ (et il a) ἔθραυσε τὸ ποτήριον.—Τί ἐκάμετε σήμερον τὴν πρωτὴν;—Ἀφοῦ ἐσηκώθην, ἐξυρίσθην καὶ ἀφοῦ ἐπρογευματίσα, ἐξῆλθον.—Τί ἐκαμεν ὁ πατήρ σας χθὲς τὸ ἑσπέρας (hier au soir);—Ἐδεῖπνησεν ἀφοῦ ἐπορεύθη (avoir été) εἰς τὸ θέατρον, κατεκλίνθη δὲ ἀφοῦ ἐδεῖπνησεν.—Ἠγέρθη ἐνωρίς;—Ἠγέρθη ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Cinquante-cinquième Leçon.

ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΠΙΘΕΤΑ.

ΘΗΛΥΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

Substantifs et Adjectifs du genre féminin.

ΚΛΙΣΙΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἀριθμός.	Ὄνομα.	Γεν.	Δοτ.	Λίτ.
Ἐνικός.	La, ἡ.	de la, τῆς.	à la, τῇ.	la, τήν.
Πληθυντικός.	Les, αἱ.	des, τῶν.	aux, ταῖς.	les, τάς.
Παρ. Α'. Ὁ πληθυντικός ἀριθμὸς τοῦ ἄρθρου εἶναι ὁ αὐτὸς δι' ἀμφότερα τὰ γένη. (Ὁρ. Μαθ. Θ'.) Ὅτε δὲ ἡ λέξις ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου, τότε καὶ ὁ ἐνικός ἀριθμὸς εἶναι ὁ αὐτὸς δι' ἀμφότερα τὰ γένη, ὡς Ὄνομα. Ἱ', ἡ. Γεν. de Ἱ', τῆς. Δοτ. à Ἱ', τῇ. Λίτ. Ἱ', τήν. (Ὁρ. Μαθ. Δ').				

Ἐνικός.	Πληθυντικός.
Ἡ γυνή.	La femme, les femmes.

Ἡ μήτηρ.	La mère,	les mères.
Ἡ θυγάτηρ ἢ ἡ κόρη.	La fille,	les filles.
Ἡ ἀδελφή.	La sœur,	les sœurs.
Τὸ φῶς.	La lumière,	les lumières.
Τὸ κηρίον.	La chandelle,	les chandelles.
Ἡ βούκκαλις (βουκάλι).	La bouteille,	les bouteilles.
Ἡ κλεῖς, τὸ κλειδί.	La clef,	les clefs.
Ὁ χιτῶν, τὸ ὑποκάμισον	La chemise,	les chemises.
Αὐτή, αὐταί, ἢ ἐκεῖνη, ἐκεῖναι. Elle, elles, ("Ὁρα τὸν τίνακα τῶν		
προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, Μαθ. Κ'.)		

Ἐχει αὐτή ;	A-t-elle ?
Ἐχει αὐτή.	Elle a.
Δὲν ἔχει αὐτή.	Elle n'a pas.
Ἐχουσιν αὐταί ;	Ont-elles ?
Ἐχουσιν αὐταί.	Elles ont.
Δὲν ἔχουσιν αὐταί.	Elles n'ont pas.

Ἄντων. γέν. Θηλ.	Ὀν.	Γεν.	Δοτ.	Λίτ.
Ἡ ἐμῇ, (ἡ ἰδική) μου.	Ma,	de ma,	à ma,	ma.
Ἡ σὺ, (ἡ ἰδική) σου.	Ta,	de ta,	à ta,	ta.
Ἡ ἐξ, (ἡ ἰδική) του ἢ της.	Sa,	de sa,	à sa,	sa.
Αἱ ἐμαῖ, (αἱ ἰδικαί) μου. (πληθυν- τικός δι' ἀμφοτέρω τὰ γένη).	Mes,	de mes,	à mes,	mes,

Παρ. Β'. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ εἰσὶν αἱ αὐταὶ δι' ἀμφοτέρω τὰ γένη. ("Ὁρ. Μαθ. Θ'.)

Ὁ πατήρ, ὁ υἱός του καὶ ἡ θυγά- Le père, son fils et sa fille.
τηρ του.

Ἡ μήτηρ, ὁ υἱός της καὶ ἡ θυ- La mère, son fils et sa fille.
γάτηρ της.

Τὸ παιδίον, ὁ ἀδελφός του καὶ L'enfant, son frère et sa sœur.
ἡ ἀδελφή του.

Παρ. Γ'. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται, ὅτι παρὰ Γάλλοις αἱ κτη-
τικαὶ ἀντωνυμίαι συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ
κτῆματος. Δηλ. τὰ μου, σου, της, ἐξηγοῦνται διὰ τῶν mon, ton,
son, ὅταν τὸ κτῆμα ᾖ ἡνικα γένους ἀρσενικοῦ· διὰ δὲ τῶν ma, ta, sa,
ὅταν ᾖ ἡνικα γένους θηλυκοῦ, οὐδόλως λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ
γένους τοῦ κτῆτορος.

Τὸ κονδύλιόν μου, τὰ κονδύλιά μου.	Ἐρικός.	Πληθυντικός.
	Ma plume,	mes plumes.

Τὸ *περὸνιόν σου*, τὰ *περὸνιά σου*. Ta fourchette, tes fourchettes.

Τὸ *καρύδιόν του ἢ της*, τὰ *καρύδιά του ἢ της*. Sa noix, ses noix.

Ἡ *χεὶρ μας*, αἱ *χεῖρές μας*. Notre main, nos mains.

Τὸ *στόμα σας*, τὰ *στόματά σας*. Votre bouche, vos bouches.

Ἡ *θύρα των*, αἱ *θύραι των*. Leur porte, leurs portes.

Παρ. Δ'. Ἡ *προσωπικὴ ἀντωνυμία leur*, ἡ οὐδέποτε προσλαμβάνουσα *s*, δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ἀντὶ τῆς κτητικῆς *leur*, λαμβανούσης αὐτὸ, ὅταν τὸ κατεχόμενον πρόσωπον ἢ πρᾶγμα εἶναι ἀριθμοῦ πληθυντικοῦ· *παρ. χαρ. Je leur parle*, ὁμιλῶ εἰς αὐτούς· *je vois leurs frères et leurs sœurs*, βλέπω τοὺς ἀδελφούς των καὶ τὰς ἀδελφάς των.

Ἡ *εὐμορφος γυνή*. La jolie femme.

Αἱ *εὐμορφοὶ γυναῖκες*. Les jolies femmes.

Κανὼν.—Πάντα τὰ *θηλυκὰ ἐπίθετα*, ἄνευ ἐξαιρέσεως, λήγουσιν εἰς *e* ἄφρων ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ, καὶ εἰς *es* ἐν τῷ πληθυντικῷ. Τὸ *μικρὸν κηρίον* (κυρίως ἐκ λί- La petite chandelle. πους).

Τὰ *μικρά κηρία*. Les petites chandelles.

Τὸ *μέγα βουκάλι*. La grande bouteille.

Τὰ *μεγάλα βουκάλια*. Les grandes bouteilles.

Ποία *γυνή*; ποῖαι *γυναῖκες*; Quelle femme? quelles femmes?

Ποία *θυγάτηρ*; ποῖαι *θυγατέρες*; Quelle fill? quelles filles? (1).

Ἡ *γυνή αὕτη*, ἡ *ἐκείνη*. Cette femme.

Αἱ *γυναῖκες αὗται*, ἡ *ἐκεῖναι*. Ces femmes.

Ἡ *δεσποσύνη αὕτη*, αἱ *δεσποσύναι αὗται*. Cette demoiselle-ci, ces demoiselles-ci.

Ἡ *νέα κυρία ἐκείνη* (ὑπανδρος), αἱ *νέαι κυρίαὶ ἐκεῖναι*. Cette jeune dame-la, ces jeunes dames-la.

Ἡ *χεὶρ*, αἱ *χεῖρες*. La main, les mains.

Ἡ *δεξιὰ χεὶρ*. La main droite.

Ἡ *ἀριστερὰ χεὶρ*. La main gauche.

Μοῦ *πονεῖ τὸ χέρι*. J'ai mal à la main.

Παρ. Ε'. Θέλοντες οἱ Γάλλοι νὰ εἰπωσιν ὅτι ἀλγοῦσι κατὰ τι,

(1) *Fille* ἢ *jeune fille*, λέγεται καὶ πᾶν καράσιον.

μεταχειρίζονται τὸ *avoir mal* μετὰ δοτικῆς τοῦ ἀλγοῦντος μέ-
ρους ἄνευ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων *mon, ton, son*, (Μαθ. ΚΕ').

Ὀδοὺς, ἐδόντες.	La dent, lesdants.
Πονεῖτε τοὺς ἐδόντας ;	Avez-vous mal aux dents ?
Ἔχω πονοκέφαλον.	J'ai mai à la tête.
Πονεῖ τὸ πλευρόν μου.	J'ai mal au côté.
Πονεῖ τοὺς πόδας.	Il a mal aux pieds.
Τὸ πρόσωπον (τὸ σχῆμα).	La figure, la vue, le visage.
Τὸ στόμα.	La bouche.
Ἡ παρειά (τὸ μάγουλον).	La joue.
Ἡ γλῶσσα.	La langue.
Ἡ θύρα (ἡ πόρτα).	La porte.
Τὸ παράθυρον.	La fenètre.
Ἡ ὁδὸς (ὁ δρόμος).	La rue, la route.
Ἡ πόλις (τὸ ἄστυ).	La ville.
Ἡ ὀθόνη, τὸ πανί.	La toile.
Ἡ γραῖα.	La vieille femme.

Σημ. Ἐκ τῶν προηγουμένων ἐξάγεται, ὅτι τὸ χαρακτηρίζον τὴν
κατάληξιν τῶν Γαλλικῶν ἐπιθέτων καὶ ὀνομάτων θηλ. γένους εἴ-
ναι τὸ γράμμα *e*. Ὑπάρχουσιν ὁμῶς ἐπίθετα ἔχοντα τὴν κατάλη-
ξιν ταύτην καὶ ἐν τῷ ἄρσενικῷ, ταῦτα ὅθεν εἰσι κοῖνου γένους.

Ἀξιαγάπητος ἄνθρωπος.	Un homme aimable.
Ἀξιαγάπητος γυνή.	Une femme aimable.
Ὁ θάλαμος, τὸ δωμάτιον.	La chambre.
Τὸ ἐμπροσθινὸν δωμάτιον.	La chambre du devant & sur le devant.
Τὸ ὀπισθινὸν δωμάτιον.	La chambre du derrière & sur le derrière.
Τὸ ἐπάνω δωμάτιον.	La chambre du haut.

ΑΡΘΡΟΝ ΕΠΙΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ ΘΗΛΥΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

Ὄνομ.	de la & de l'	Γεν. de.
Αἵτ.		Δοτ. à de la & à de l'.

Παρ. ΣΤ'. Περὶ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τότε
τίθεται πρὸ ἐπιθέτου, ὅρα τὸ ΙΑ'. Μῆθημα.

Φῶς.	De la lumière.
Μέταξα.	De la soie.
Καλὸς ζωμὸς (καλὴ σούπα).	De bonne soupe.

Παρ. Ζ'. Τὰ πλείστα τῶν ληγόντων εἰς *as, el, eil, en, es, ei, ien, ou* καὶ αἱ ἐπιθέτων διπλασιάζουσιν εἰς τὸ θηλ. γένος τὸ τελικὸν αὐτῶν σύμφωνον πρὸ τοῦ *e* ἀφώνου. Π. X.

Σκληρὰ βεβαιότης.	Une certitude cruelle.
Τοιαύτη ὑπόσχεσις.	Une pareille promesse.
Ἀρχαία γνωριμία.	Une ancienne connaissance.
Καλὴ (ὠφέλιμος) ἀλήθεια.	Une bonne vérité.
Ἀλαλος (βωβή) γυνή.	Une femme muette.

Παρ. Η'. Τὸ ἀρσενικὸν τῶν ἀνωτέρω ἐπιθέτων εἶναι *cruel, pareil, ancien, bon, muet*.

ΤΟ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΕΠΙΘΕΤΟΝ

Ὄνομ.	une	μία τις.	Γεν. d' une,	μιάς,	τινός.
Αἰτ.		μίαν τινά.	Δοτ. à une,	μιᾶ,	τινί.
Ἐνάρτεός τις γυνή.			Une femme vertueuse.		

Παρ. Θ'. Τὰ λήγοντα εἰς *x* ἐπίθετα εἰς τὸ θηλυκὸν τρέπουσιν αὐτὸ εἰς *se* ὡς *vertueux, ἀρσ. vertueuse, θηλ. ἐνάρτεος*.

Εὐτυχὴς δεσποσύνη. Une demoiselle heureuse (ἀρσ. heureux).

Δραστηρία γέα. Une jeune personne(2) active.

Παρ. Ι'. Τὰ εἰς *f* λήγοντα ἐπίθετα τρέπουσιν αὐτὸ εἰς *ce* ὡς *actif* ἐνεργητικὸς *active, ἐνεργητική*.

Νέα ἐσθῆς (φουστάνι). Une robe neuve (ἀρσ. neuf.)

Ἀφελὴς πρότασις. Une proposition naïve (ἀρσ. naïf).

Ἔχετε τὸ κονδυλίόν μου; Avez-vous ma plume?

Ὅχι κυρία δὲν τὸ ἔχω. Non, madame, je ne l'ai pas.

Ποῖον βουκάλιον ἐθραύσατε; Quelle bouteille avez-vous cassée?

Ποῖαν θύραν ἡνοίξατε; Quelle porte avez-vous ouverte?

(2) Τὸ *personne*, ὡς οὐσιαστικόν, εἶναι γένους θηλυκοῦ ὡς ἀντωνυμία δὲ, ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ γένους, ἥτοι κοινὸν δι' ἀμφότερα τὰ γένη· ὡς, *personne n'est plus jolie que vous, madame, οἰδεμία ὠραιότερα υμῶν, κυρία· personne n'est plus grand que ce monsieur, οὐδεὶς μεγαλύτερος τοῦ κυρίου τούτου*.

Καρών. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τοῦ ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι προηγουμένου αὐτῆς.
Ποῖα παράθυρα ἡνοίξατε; Quelles fenêtres avez-vous

ouvertes?

Ποῖα βουκάλια ἔσπασεν ἡ γυνή; Quelles bouteilles la femme a-t-elle cassées?

Ποῖαν δεσποσύνην ὠδηγήσατε εἰς τὸν χορόν; Quelle demoiselle avez-vous conduite au bal?

Ποῖον ὕδωρ ἐπίστε; Quelle eau avez-vous bue?

Ποῖας ἐπιστολάς ἐγράψατε; Quelles lettres avez-vous écrites?

Ταύτας. Celles-ci.

Ἐκεῖνας. Celles-là.

Ἔχετε τὸ κονδύλιον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο; Avez-vous cette plume-ci ou celle-là?

Δὲν ἔχω οὔτε τοῦτο οὔτ' ἐκεῖνο. Je n'ai ni celle-ci ni celle-là.

Αὐτήν, αὐτάς, τήν, τὰς.

La, ἐνι. les, πληθυντ.

Βλέπετε τὴν γυναῖκα ταύτην; Voyez-vous cette femme?

Βλέπω αὐτήν ἢ τὴν βλέπω. Je la vois.

Εἶδτε τὰς ἀδελφάς μου; Avez-vous vu mes sœurs?

Ὁχι, δεσποσύνη, δὲν τὰς εἶδον. Non, mademoiselle, je ne les ai pas vues.

Εἰς αὐτὸν, εἰς αὐτήν, ἢ τῷ, τῇ | Lui, leur. ("Ορ. ἀνωτέρ. Παρ. Δ.)

Εἰς αὐτοὺς, εἰς αὐτάς, ἢ τοῖς, ταῖς. Parlez-vous à mes sœurs?

Ὅμιλετε μὲ τὰς ἀδελφάς μου; Je leur parle.

Ὅμιλῶ μὲ αὐτάς, ταῖς ὁμιλῶ. De grosse toile.

Χονδρὸν πανίον. De bonne eau.

Καλὸν ὕδωρ. Une serviette.

Χειρόμακτρον (πεσέτα).

Παρ. ΙΑ'. Ἐπίθετά τινα σχηματίζουσι διαφόρως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν.

1. Τὰ ἐξ ἧς διπλασιάζουσι τὸ τελικὸν αὐτῶν σύμφωνον.

Χαμηλός,	χαμηλή.	Βασ,	Θηλυκός.
Πυκνός,	πυκνή.	Épais,	basse.
Ῥητός,	ῤητή.	Exprès,	épaisse.
Χαρίεις,	χαρίεσσα.	Gentil.	express e.
Παχὺς,	παχύα.	Gras,	gentille.
			grasse.

Ὁγκώδης,	ὀγκώδης.	Gros,	grosse.
Κεκυηκώς,	κεκυηκυῖα.	Las	lasse.
Οὐδείς,	οὐδεμία.	Nul,	nulle.
Μοναχός (δόκιμος),	μοναχή.	Profès,	professe.
Ἀνόητος,	ἀνόητος.	Sot,	sotte.

2. Τὰ ἐξ ἧς διπλασιάζουσι τὸ l. Ἀρσερικόν.

Θηλυκόν.

Ὁραῖος	Πρὸ συμφώνου.	Beau	belle, ὠραία.
	Πρὸ φωνήεντος.		
	ἢ h ἀφώνου	Bel	
Νέος.	Πρὸ συμφώνου.	Nouveau	nouvelle, νέα.
	Πρὸ φωνήεντος ἢ		
	h ἀφώνου	Nouvel	
Παλιός, γέρον.	Πρὸ συμφώνου.	Vieux	vielle, γράυς.
	Πρὸ φωνήεντος ἢ		
	h ἀφώνου	Vieil	
Μωρός, τρελός.	Fou (3)	folle, μωρὰ τρελή.	
	Fol		
Μαλακός.	Mou	molle, μαλακή.	
	Mol (4)		

3. Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς eur, ἄλλα μὲν τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην ἐν τῷ θηλυκῷ γένει εἰς euse (α), ἄλλα δὲ εἰς rice (β) καὶ τινα εἰς erness (γ). Παρ. Χαρ.

(α) Ἀπατεών. (eur-euse).	Ἀρσερικόν.	Θηλυκόν.
Ψεύστης. » »	Trompeur,	trompeuse.
Λάλος, πολυλογᾷς. »	Menteur,	menteuse.
(β) Ἐκτελεστής. (eur-rice).	Parleur,	parleuse.
Καταδιώκτης. » »	Exécuteur,	exécutrice.
(γ) Μαγευτικός (eur-erness).	Persécuteur,	persécutrice.
Ἀμαρτωλός. » »	Enchanteur,	enchanteresse.
	pécheur,	pécheresse.

(3) Τὸ fol τίθεται ἀντὶ τοῦ fou πρὸ τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου ἀρχομένων λέξεων. Καὶ τὸ μὲν fol προηγείται πάντοτε, τὸ δὲ fou ἔπεται τῷ οὐσιαστικῷ αὐτοῦ ὡς Un marché fou, ἀνόητος ἀγορὰ, ὑπέρογκος τιμὴ, un fol espoir, μωρὰ ἐλπίς. Οὐσιαστικῶς δὲ λαμβανόμενον τὸ fou, σημαίνει τὸν μωρόν, τὸν παράφρονά, καὶ τὸ folle, τὴν τρελλήν, τὴν μωράν.

(4) Ἄλλοτε τὸ mol ἦν εἰς μεγαλειτέραν χρῆσιν ἢ τὸ mou. Ἡ Ἀκαδημία γράφει un homme mou et efféminé, ἀβρῶπος γαῦνος καὶ ἐκτεθηλυμένος, παρὰ Βυρρῶνι δὲ ἀπκνῖται; les Chinois sont des peuples mols, οἱ Σινεῖς εἰσι λαοὶ γαῦνοι.

Ἐκδικητής.	»	»	Vengeur,	vengeresse.
4. Τὰ ἐξῆς σχηματίζουσι τὸ 0ηλυκὸν ὅλως ἀνωμάλως.				
Ἀπολελυμένος,	ἀπολελυμένη.	Absous	absoute.	
Πρᾶος, ἀγαθός,	ἀγαθή.	Bénin,	bénigne,	
Λευκός,	λευκή.	Blanc,	blanche.	
Ἑτοιμόρροπος, ἐξίτηλος.		Caduc,	caduque.	
Ἥρεμος.		Coi,	coite.	
Γλυκός,	γλυκεία.	Doux,	douce.	
Πλυστός,	πλυστή.	Faux,	fausse.	
Ἀγαπητός,	ἀγαπητή.	Favori,	favorite.	
Δροσερός,	δροσερά.	Frais.	fraiche.	
Ἐλεύθερος	ἐλευθέρα.	Franc,	franche.	
Ἑλλήν,	Ἑλληνίς.	Grec,	Grecque.	
Μακρός,	μακρά.	Long,	longue.	
Κεκέντρηχός.		Malin,	maligne.	
Δημόσιος,	δημοσία.	Public,	publique.	
Ἐρυθρός,	ἐρυθρά.	Roux,	rousse.	
Ξηρός,	ξηρά.	Sec,	sèche.	
Τρίτος,	τρίτη.	Tiers,	tierce.	
Τούρκος,	τούρκισα.	Turc,	turque.	
Προδότης,	προδότις.	Traître,	traïtesse.	

Παρ. 1Β'. Ὁ πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται ὡς ὁ τῶν οὐσιαστικῶν (Μαθ. Θ'). Τῶν ἐξῆς ὁμῶς εἰκοσιοκτὼ ἐπιθέτων, τὰ μὲν δεκαοκτὼ πρῶτα, κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, δὲν ἔχουσι πληθυντικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ δύνανται γὰρ σχηματίσθωσιν αὐτὸν προσλήψει δ' ἀλλὰ κάλλιον ν' ἀπορεύγωμεν τὴν χρῆσιν τοῦ πληθυντικοῦ ἀρσ. γένους αὐτῶν.

Austral,	νότιος.	Lingual,	γλωσσικός.
Bénéficial,	ὁ ἀφορῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χορηγήματα.	Lustral,	(ὑδρὸς) καθάρσιον διὰ οὗ οἱ ἱερεῖς ἡγνίζον τὸν λαόν.
Boréal,	βόρειος.	Matinal,	πρωϊνός.
Brumal,	χειμερινός.	Médical,	ιατρικός.
Canonical,	κανονικός (ἐκκλ.)	Mental,	νοερός.
Diametral,	ὁ κατὰ διάμετρον.	Natal,	ὁ τῆς γεννήσεως τόπος, γενέθλιος.
Expérimental,	πειραματικός.		
Labial,	χειλοπρόφορος.	Patronal, (ῥ)	ὁ τοῦ προστάτου.

(ῥ) Ἡ πανήγυρις μνήμης ἁγίου τινός, la fête patronale (πληθ. λαμβάνει δ).

Sentimental,	αίσθηματικός.	Final,	τελικός.
Vocal, (6)	φωνητικός.	Frugal,	λιτός.
Zodiacal, (7)	ζωδιακός.	Glacial,	κατεψυγμένος.
		Jovial,	εὐθυμός.
Amical,	φιλικός.	Naval (8)	ναυτικός.
Fatal	μοιραῖος, ὀλέθριος.	Pascal,	πασχαλικός.
Filial	υἱικός.	Virginal,	παρθενικός.
Ὁραῖα λινὰ υποκάμισα.		De belles chemises de toile.	
Ὁραῖαι μεταξωταὶ περικνημίδες.		De beaux bas de soie.	
Ὁ χριστιανός, ἡ χριστιανή.		Le chrétien, θ. la chrétienne	(Παρ. Ζ')
Ὁ ἰουδαῖος, ἰουδαία.		Le juif, θ. la juive	(Παρ. Ι')
Ὁ μαῦρος, ἡ μαύρη.		Le nègre, θ. la négresse.	
Σύντροφος.		Un compagnon, θ. une com- pagne.	
Φίλος, φίλη.		Un ami, une amie.	
Ἐξυμνεῖν, τελεῖν (μυστήριον)		Célébrer 1. fêter 1.	
ἐορτάζειν.			

ΘΕΜΑ 170.

Τί κάμνουσιν οἱ κύριοι ἀδελφοί σας;—Εἶναι καλὰ ἀπὸ τινων ἡμερῶν.—Ποῦ διαμένουσιν;—Διαμένουσιν εἰς Παρισίους.—Ποίαν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος ἐορτάζουσιν οἱ Τοῦρκοι;—Εορτάζουσι τὴν παρασκευὴν ἀλλ' οἱ Χριστιανοὶ τὴν κυριακὴν, οἱ Ἰουδαῖοι τὸ σάββατον, καὶ οἱ Μαῦροι τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων των (le jour de leur naissance).—«Μεταξὺ ὑμῶν τῶν χωρικῶν (parmi vous autres gens de la campagne) ὑπάρχουσι πολλοὶ τρελλοὶ δὲν εἶναι οὕτως (n'est ce pas); ἠρώτησεν ἐσχάτως (demanda l'autre jour) φιλόσοφος τις χωρικὸν τινα (μετὰ δοτικῆς). Οὗτος δὲ ἀπεκρίθη. «Κύριε, οἱ τοιοῦτοι εὐρίσκονται (on en trouve) εἰς (dans) πάσας τὰς τάξεις (l'état).» Οἱ τρελλοὶ λέγουσι τὴν ἀλήθειαν (la vérité), εἶπεν ὁ φιλόσοφος.—Ἐχει ἡ ἀδελφὴ σας τὴν χρυσὴν ταινίαν μου;—Δὲν τὴν ἔχει.—Τί ἔχει;—Οὐδὲν ἔχει.—Ἐχει τι ἡ μήτηρ σας;—Ἐχει ἓν χρυσοῦν περόνιον.—Τίς ἔχει τὸ μέγα βουκά-

(6) Ἡ φωνητικὴ ἐσπερίς (πατινάδα) la sérénale vocale ἡ φωνητικὴ μουσικὴ la musique vocale (πληθ. λαμβάνει s).

(7) Οἱ ζωδιακοὶ ἀστέρες, τὰ ζώδια, les étoiles zodiacales.

(8) Ἡ ναυμαχία, la bataille navale (πληθ. λαμβάνει s).

λίον μου;—Ἡ ἀδελφή σας τὸ ἔχει.—Βλέπετε ἐνίοτε τὴν μητέρα μου;—Τὴν βλέπω συχνά.—Πότε εἶδετε τὴν δεσποσύνην ἀδελφὴν σας;—Τὴν εἶδον πρὸ δεκατεσσάρων ἡμερῶν.—Τίς ἔχει τὰ ὠραῖα καρόδιά μου;—Ἡ καλὴ ἀδελφή σας τὰ ἔχει.—Ἐχει ὡσαύτως τὰ ἀργυρᾶ περόνια μου;—Δὲν τὰ ἔχει.—Τίς τὰ ἔχει;—Ἡ μήτηρ σας τὰ ἔχει.— Ποῖα περόνια ἔχετε;—Ἐγὼ τὰ σιδηρὰ περόνια μου.—Ἔσχον αἱ ἀδελφαί σας τὰ κονδύλιά μου;—Δὲν τὰ ἔσχον, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τὰ τέκνα των τὰ ἔσχον.—Διατί παραπονεῖται ὁ ἀδελφός σας;—Παραπονεῖται διότι πονεῖ ἡ δεξιὰ του χεῖρ.—Διατί παραπονεῖσθε;—Παραπονοῦμαι διότι πονεῖ ἡ ἀριστερά μου χεῖρ.

ΘΕΜΑ 171.

Εἶναι ἡ ἀδελφή σας τόσον μεγάλη (aussi âgée) ὅσον ἡ μήτηρ μου;—Δὲν εἶναι τόσον μεγάλη, ἀλλ' εἶναι ὑψηλοτέρα.—Ἐψώνισεν ὁ ἀδελφός σας;—Ἐψώνισε (il en a fait).—Τί ἡγόρασεν;—Ἠγόρασεν ὠραῖον λινόπανον καὶ καλὰ κονδύλια.—Δὲν ἡγόρασε μεταξωτάς περικνημίδας;—Ἠγόρασε.—Γράφει ἡ ἀδελφή σας;—Ὅχι, κυρία, δὲν γράφει.—Διατί δὲν γράφει;—Διότι πονεῖ ἡ χεῖρ της.—Διατί δὲν ἐξέρχεται ἡ κόρη τοῦ γείτονός σας;—Δὲν ἐξέρχεται διότι πονοῦσιν οἱ πόδες της.—Διατί δὲν ὁμιλεῖ ἡ ἀδελφή μου;—Διότι πονεῖ τὸ στόμα της.—Δὲν εἶδες τὸ ἀργυροῦν κονδύλιόν μου;—Δὲν τὸ εἶδον.—Ἐχεις ἐμπροσθινὸν δωμάτιον;—Ἐγὼ ὀπισθινόν, ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου ἔχει ἐν ἐμπροσθινόν.—Εἶναι (est ce) ὑψηλὸν δωμάτιον;—Εἶναι ὑψηλὸν (c'en est une).—Ἐξέρχεται ἡδὴ ἡ σύζυγος τοῦ σκυτοτόμου μας;—Ὅχι, κυρία, δὲν ἐξέρχεται ἀκόμη, διότι εἶναι εἰσέτι πολὺ ἀσθενής.—Ποῖον βουκάλιον ἐθρῦκεν ἡ μικρὰ ἀδελφή σας;—Ἐθρῦκεν ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἡγόρασε χθές ἡ μήτηρ μου.—Ἐφάγετε ἀπὸ τὴν σούπαν μου ἢ ἀπὸ τὴν (de celle) τῆς μητρός μου;—Δὲν ἔφαγα οὔτε ἀπὸ τὴν ὑμετέραν, οὔτε ἀπὸ τὴν τῆς μητρός σας, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τῆς καλῆς ἀδελφῆς μου.—Εἶδετε τὴν γυναῖκα, ἥτις ἦτον εἰ τὴν οἰκίαν μου τὴν πρωῒαν ταύτην (ce matin);—Δὲν τὴν εἶδον.—Ἐβλόβη (se faire mal) ἡ μήτηρ σας;—Δὲν ἐβλόβη.

ΘΕΜΑ 172.

Πονεῖ ἡ μύτη σας;—Δὲν πονεῖ ἡ μύτη μου, ἀλλὰ πονοῦσιν αἱ ὀδόντες μου.—Ἐκόψατε τὸν δάκτυλόν σας;—Ὅχι, κυρία μου, ἐκόψα τὴν χεῖρά μου.—Θέλετε νὰ μοὶ δώσητε ἐν κονδύλιον;—

Θέλω νὰ σὰς δώσω ἐν (une).—Θέλετε νὰ πάρητε (avoir) τοῦτο ἢ ἐκεῖνο;—Δὲν θέλω νὰ πάρω (avoir) οὔτε τοῦτο οὔτ' ἐκεῖνο.—Ποῖον (laquelle) θέλετε;—Θέλω ἐκεῖνο (celle), τὸ ὁποῖον ἔχει ἡ ἀδελφὴ σας.—Θέλετε τὸ καλὸν μαῦρον μετὰξιον (bonne soie noire) τῆς μητρὸς μου ἢ τὸ τῆς ἀδελφῆς μου;—Δὲν θέλω οὔτε τὸ τῆς μητρὸς σας, οὔτε τὸ τῆς ἀδελφῆς σας, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε.—Δύνασθε νὰ γράφητε μὲ τὸ κονδύλιον τοῦτο;—Δύνανμαι νὰ γράφω μὲ αὐτό.—Πᾶσα (chaque) γυνὴ νομίζει ἐαυτὴν ἀξιεράστον, καὶ ἐκάστη (chacune) εἶναι φιλότιμος (de l'amour propre).—Ὡς καὶ (de même que) οἱ ἄνδρες φίλε μου [διότι] ὁ δεῖνα (tel) νομίζει ἐαυτὸν σοφόν, ἐνὼ δὲν εἶναι (qui ne l'est pas), πολλοὶ δὲ ἄνδρες (et bien des hommes) ὑπερβαίνουν (surpasser) τὰς γυναικας κατὰ τὴν ματαιότητα (en vanité).—Τί ἔχετε;—Οὐδὲν ἔχω.—Διατί παραπονεῖται ἡ ἀδελφὴ σας;—Διότι πονεῖ ἢ παραιά της.—Πονεῖ ἡ χεὶρ τοῦ ἀδελφοῦ σας;—Ὅχι, ἀλλὰ πονεῖ τὸ πλευρόν του.—Ἀνοίγετε τὸ παράθυρον;—Τὸ ἀνοίγω, διότι εἶναι πολὺ ζέστη.—Ποῖα παράθυρα ἤνοιξεν ἡ ἀδελφὴ σας;—Ἦνοιξε τὰ τοῦ ἐμπροσθινοῦ δωματίου.—Ἵπῃγετε εἰς τὸν χορόν τῆς παλαιᾶς γνωριμίας (la connaissance) μου;—Ἵπῃγα ἐκεῖ.—Ποῖας δεσποσύνας (demoiselles) ὠδηγήσατε εἰς τὸν χορόν;—Ὁδήγησα ἐκεῖ τὰς φίλας τῆς ἀδελφῆς μου.—Ἐχόρευσαν;—Ἐχόρευσαν πολὺ.—Διεσκέδασαν;—Διεσκέδασαν.—Ἐμειναν πολὺν καιρὸν εἰς τὸν χορόν;—Ἐμειναν δύο ὥρας.—Ἡ κυρία αὕτη εἶναι Τούρκισα;—Ὅχι, εἶναι Ἑλληνίς.—Ὁμιλεῖ Γαλλικά;—Τὰ ὁμιλεῖ.—Δὲν ὁμιλεῖ Ἀγγλικά;—Ὁμιλεῖ καὶ αὐτὰ (eussi), ἀλλ' ὁμιλεῖ καλλίτερα τὰ Γαλλικά.—Ἐχει σύντροφον (la camarade, la compagne) ἡ ἀδελφὴ σας;—Ἐχει μίαν.—Τὴν ἀγαπᾷ;—Τὴν ἀγαπᾷ πολὺ, διότι εἶναι πολὺ ἀξιεράστος.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Cinquante-sixième Leçon.

Ἵπάγειν εἰς τὴν ἐξοχὴν. Aller à la campagne.
 Εἶναι εἰς τὴν ἐξοχὴν. Être à la campagne.
 Ἵπάγειν εἰς τὴν τράπεζαν (τὴν χρηματικὴν). Aller à la banque.

Εἶναι εἰς τὴν τράπεζαν.	Être à la banque.
Εἰς τὸ χρηματιστήριον.	À la bourse,
Εἰς τὸν ποταμόν.	À la rivière,
Εἰς τὸ μαγειρεῖον.	À la cuisine.
Εἰς τὸ ὑπόγειον.	À la cave.
Εἰς τὴν ἐκκλησίαν.	À l'église.
Εἰς τὸ σχολεῖον.	À l'école.
Εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Γαλλικῆς.	À l'école de français.
Εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χοροῦ.	À l'école de danse.
Ἡ κωμῳδία.	La comédie.
Τὸ μελόδραμα.	L'opéra, ὄνομα ἀρσ. γένους. (1)
Ὑπάγειν εἰς τὸ κυνήγιον.	Aller à la chasse.
Εἶναι τινα εἰς τὸ κυνήγιον.	Être à la chasse.
Ὑπάγειν εἰς τὴν ἀλιείαν.	Aller à la pêche.
Εἶναι τινα εἰς τὴν ἀλιείαν.	Être à la pêche.

Θηρεῖν, κυνηγεῖν.

"Ολην τὴν ἡμέραν.	Chasser, 1. Toute la journée.
"Ολην τὴν πρωΐαν.	Toute la matinée.
"Ολην τὴν ἑσπέραν.	Toute la soirée, (2).
"Ολην τὴν νύκτα.	Toute la nuit.
Δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἔτους.	Toute l'année (3).
"Ολην τὴν ἐβδομάδα.	Toute la semaine.
"Ολη ἡ ὁμήγουρις (ἡ συντροφιά).	Toute la société.
"Ολα ταυτοχρόνως διὰ μιᾶς.	Tout à la fois; Tout à coup.
Αἰφνιδίως, ἔξαφνα.	Soudainement.
Τὴν ἐβδομάδα ταύτην.	Cette semaine.

(1) Πάντα τὰ εἰς αὐτὴν γένους ἀρσενικοῦ, ἐκτὸς τοῦ sepiā, τὸ μέλαν τῆς σηπιδίου.

(2) Ὁμοιωτικῶς οἱ Γάλλοι περὶ μέρου, μόνον τῆς ὅλης ἡμέρας, μεταχειρίζονται τὰς λέξεις: jour, matin, soir, soirée. ὅταν δὲ θέλωσι νὰ σημαίνωσι τὸ ὅλον διάστημα τῆς ἡμέρας, τῆς πρωΐας ἢ τῆς ἑσπέρας, μεταχειρίζονται τὰς λέξεις: journée, matinée καὶ soirée. Ὡς: Il vient me voir tous les jours, ἔρχεται καὶ με βλέπει καθ' ἑκάστην. Je suis resté chez moi toute la journée, ἔμεινα εἰς τὴν οἰκίαν μου καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Je me promène tous les matins pendant une heure, περιπατῶ μίαν ὥραν ἑκάστην πρωΐαν. Il a plu toute la matinée, ἔβρεξε καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν. J'irai vous voir demain au soir, θὰ ἔλθω νῦν σὺ: ἔγω αὐριοῦν τὸ ἑσπέραν. Où passerez-vous la soirée? ποῦ θὰ περάσετε τὴν ἑσπέραν (βραδυάν);

(3) Ἡ λέξις année σημαίνει τὸν ἐνιαυτὸν (τὴν χρονίαν), ἢ δὲ ἀν τὸ ἔτος.

Τὸ ἔτος τοῦτο, ἐφέτος.	Cette année.
Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.	La semaine dernière & passée.
Τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα.	La semaine prochaine.
Πᾶσαι, ὅλαι αἱ γυναῖκες.	Toutes les femmes.
Ἐκάστοτε, κάθε φοράν, ὁσάκις.	Toutes les fois.
Πᾶσαν ἐβδομάδα.	Toutes les semaines.
Ἡ μήτηρ σας.	Madame votre mère ("Ὁρ. Παρ. Β'. Μζθ. ΝΔ').
Ἡ ἀδελφὴ σας.	Mademoiselle votre sœur.
Αἱ ἀδελφαί σας.	Mesdemoiselles vos sœurs.
Σημ. Ἐκ τοῦ mes πληθ. τοῦ mon καὶ demoiselles, πληθ. τοῦ demoiselle: "Ὁρα καὶ Παρ. Γ'. Μζθ. ΝΔ'.	
"Αγθρωπὸς τις (κάποιος).	Une perssonne ("Ὁρ. σχολ. 2. Μζθ. ΝΕ').
Ὠταλγία, πόνος τῶν ὠτων.	Le mal d'oreille.
Καρδιαλγία, πόνος τῆς καρδίας.	Le mal de cœur.
Κοιλόπονος, πόνος τῆς κοιλίας.	Le mal de ventre.
Ὁ πόνος τοῦ στομάχου.	Le mal d'estomac.
ἔχει πόνον εἰς τὸν στόμαχον.	Elle a une douleur dans l'estomac.
Ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἔχει σφοδρὰν κα- φαλαλγίαν.	Sa sœur a un violent mal de tête.
ἔχω πόνους τοῦ στομάχου. ἐαὶ (ἰδικαί του).	J'ai des maux d'estomac. siennes.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΕΝΑΡΘΡΩΝ
ΚΤΗΤΙΚΩΝ ΑΝΤΩΝΥΜΙΩΝ.

Ἐρικὸς.

Ἡ ἐμὴ, ἡ σὴ (ἰδική σου), ἡ ἐή, (ἰδική του).	La mienne, la tienne, la si- enne.
Ἡ ἡμετέρα, ἡ ὑμετέρα (ἰδική σας), ἡ σφετέρα (ἰδική των).	La nôtre, la vôtre, la leur.

Πληθυντικὸς.

Αἱ ἐμαί, αἱ σαι (ἰδικαί σου), αἱ	Les miennes, les tiennes, les
----------------------------------	-------------------------------

ὡς: Il y a six ans que mon frère ne m'a pas écrit, εἶναι ἕξ ἔτη ἀπότου δὲν μοι ἔγραψεν ὁ ἀδελφός μου. Une année heureuse est celle que l'on passe sans ennui et sans infirmité, εὐτυχὴς χρονία εἶναι ἡ ἐκείνη τὴν ὁποίαν περνᾷ τις ἄνευ θλίψεων καὶ ἀσθενείας. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο παράδειγμα λαμβάνεται ὅπ' ὅψιν ἡ διάρκεια τοῦ ὅλου ἔτους κατὰ παράτασιν.

Αἱ ἡμέτεραι, αἱ ὑμέτεραι (ἰδικαὶ Les nôtres, les vôtres, les
 σας), αἱ σφέτεραι (ἰδικαὶ τῶν). leurs.

Παρ. Α'. Σημειωτέον ὅτι αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι, *notre* καὶ
votre ἐνάρθρως καθ' ἑαυτὰς τιθέμεναι περισπῶνται.

Ἔχετε τὸ κονδύλιόν μου ἢ τὸ ἰδικόν της; Avez-vous ma plume ou la
 sienne?

Ἔχω τὸ ἰδικόν της. J'ai la sienne.

Τί θέλετε νὰ στείλητε εἰς τὴν Que voulez-vous envoyer à
 θείαν σας; votre tante?

Θέλω νὰ τῇ στείλω μίαν πῆταν. Je veux lui envoyer une
 tourte.

Θέλετε νὰ τῇ στείλητε καὶ ὁπω- Voulez-vous lui envoyer
 ρας; aussi des fruits?

Θέλω νὰ τῇ στείλω τινὰς καὶ ἐξ Je veux lui en envoyer. ἢ
 αὐτῶν. Je lui en enverrai.

Ἔστειλας τὰ βιβλία εἰς τὰς Avez-vous envoyé les livres
 ἀδελφάς μου; à mes sœurs?

Ταῖς τὰ ἔστειλα. Je les leur ai envoyée.

Ὁ πόνος, ἡ λύπη, la douleur. Ἡ ἀνεψιά, la nièce.

Ἡ πῆτα, ἡ τούρτα, la tourte. Ἡ ὑπηρετής, la servante.

Τὸ ροδάκινον, la pêche. Ἡ συγγενής, la parente.

Τὸ φράουλον, la fraise. Ἡ γειτόνισσα, la voisine.

Τὸ κεράσιον. la cerise. Ἡ μαγείρισσα, la cuisinière.

Ἡ ἐφημερίς, la gazette. Ὁ ἀνδράδελφος, le beau-frère

Τὸ ἐμπόρευμα, la marchandise. Ὁ γυναικάδελφος, la belle-sœur.

Ἡ θεία, la tante. Ἡ ἀνδραδέλφη, la belle-sœur.

Ἡ ἐξαδέλφη, la cousine. Ἡ γυναικαδέλφη.

Παρ. Β'. Τὰ ἐξῆς οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν γένος
 κατὰ διαφόρους τρόπους.

Ἡ γούμενος. Ἀρσενικόν. Θηλυκόν.
 Un abbé, une abbesse.

Κατήγορος. Un accusa-
 teur, une accusa-
 trice.

Ἵποκριτής (δράματος) ἡθοποιός. Un acteur, une actrice.

Πρέσβυς. Un ambassa-
 deur, une ambassa-
 drice.

Μαθητής (τέχνης) Un apprenti, une apprentie.

Βαρώνος. Un baron, une baronne.

Ποιμὴν.	Un berger	une bergère.
Εὐεργέτης.	Un bienfaiteur,	une bienfaitrice.
Προεστὼς ἐκκλησίας.	Un chanoine	une chanoinesse.
Τραγωδιστής.	Un chanteur,	une chanteuse.
Κυνηγός.	Un chasseur,	une chasseuse
	καὶ ποιτ.	chasseresse.
Κόμης.	Un comte,	une comtesse.
Χορευτής.	Un danseur,	une danseuse,
Θεός.	Un dieu,	une déesse.
Δούξ.	Un duc,	une duchesse.
Ἐκλέκτωρ.	Un électeur,	une électrice.
Αὐτοκράτωρ.	Un empereur,	une impératrice.
Θεμελιωτής.	Un fondateur	une fondatrice.
Νεανίσκος.	Un jeune homme,	une jeune femme.
Λέων.	Un lion,	une lionne.
Ἑθνικός, εἰδωλόλατρες.	Un païen,	une païenne.
Ταῶς.	Un paon,	une paonne.
Χωρικός.	Un paysan,	une paysanne.
Ὁ (προ)ηγούμενος (μοναστηρίου).	Un prieur,	une prieure.
Ἡγεμών (πρίγκιψ).	Un princ,	une princesse.
Προστάτης.	Un protecteur,	une protectrice.
Βασιλεύς.	Un roi,	une reine.

Παρ. Γ'. Τὰ οὐσιαστικά *auteur*, συγγραφεύς, *sculpteur*, λιθοξόος, *peintre* ζωγράφος καὶ *poète*, ποιητής, δὲν ἔχουσι σχηματισμὸν θηλυκοῦ γένους καὶ λαμβάνονται δι' ἀμφοτέρω τὰ γένη.
 Εἶναι καλὴ ποιήτρια. Elle est bon poète.
 Εἶναι (αὐτὴ) ζωγράφος; Est-elle peintre?
 Εἶναι συγγραφεύς. Elle est auteur.

Μισθοῦν, ἐνοικιάζειν. Louer, 1.
 Ἐνοικιάσατε ἤδη δωμάτιον; Avez-vous déjà loué une chambre?

Συμφάναι, συμφωνεῖν κατὰ τι. Convenir*2 de quelque chose.
 Συμφωνεῖτε κατὰ τοῦτο; Convenez-vous de cela?

Συμφωνῶ εἰς αὐτό.

Ὁμολογεῖτε τὸ σφάλμα σας;

Τὸ ὁμολογῶ.

Ὁμολογῶ ὅτι εἶναι λάθος.

Ὁμολογεῖν.

Ἐξομολογεῖν, ὁμολογεῖν.

J'en conviens.

Convenez-vous de votre faute?

J'en conviens.

Je conviens que c'est une faute.

Avouer 1.

Confesser. 1.

Τόσον πολὺ, τόσον πολλὰ.

Ἐχει τόσον πολλὰ κηρία, ὥστε
δὲν δύναται νὰ τὰ καύσῃ
ὅλα.

Καταψύχεσθαι, κρυόνειν.

Κορυζᾶν, καταρροΐζεσθαι.

Κατασταίνειν ἄσθενῆ.

Ἄν φάγῃς τόσον πολὺ θὰ ἄρρω-
στήσῃς.

Παρ. Δ'. Εἰς προηγουμένην μὲν ἔννοιαν ἀναφερόμενοι οἱ Γάλλοι
χρῶνται τῷ *cela*, πρὸς ἐπομένην δὲ τῷ *il*.

Σὰς συμφέρει νὰ μοὶ δανείσητε
τὸ ὅπλον σας;

Δὲν μοὶ συμφέρει νὰ τὸ δανείσω. Ἢ
δὲν μοὶ συμφέρει τοῦτο.

Ποῦ εἰλίβετε τὴν καταρρόην;

Τὸ ἔπαθα, ἐκρύοσα ἐξερχόμενος
τοῦ μελοδράματος.

Ἐχειν καταρρόην.

Ἢ καταρρόη (τὸ συνάχι).

Κατάψυξις, κρυολόγημα.

Ἢ βήξ (ἡ βήχας).

Ἐχω καταρρόην (συνάχι).

Ἐχετε βήχα, στηθικὸν κατάρ-
ρουν.

Ὁ ἐγκέφαλος.

Τὸ στῆθος.

Tant.

Elle a tant de chandelles, qu'
elle ne peut pas les bruler
toutes.

Refroidir. 2.

S'enrhumer 1.

Rendre malade.

Si vous mangez tant, cela
vous rendra malade.

Cela ne me convient pas.

Où vous êtes-vous enrhumé?

Je me suis enrhumé en sor-
tant de l'opera.

Être enrhumé.

Le rhume.

Le refroidissement.

La toux.

J'ai un rhume de cerveau.

Vous avez un rhume de poi-
trine.

Le cerveau.

La poitrine.

ΘΕΜΑ 173.

Ποῦ εἶναι ὁ ἐξάδελφός σας; — Εἶναι εἰς τὸ (dans) μαγειρεῖον.

— Ἐκαμεν ἤδη ἡ μαγεύισσά σας τὴν σοῦπαν; — Τὴν ἔκαμε, διότι εἶναι ἤδη ἐπὶ τῆς τραπέζης. — Ποῦ εἶναι ἡ κυρία μήτηρ σας; — Εἶναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. — Ὑπῆγεν ἡ ἀδελφή σας εἰς τὸ σχολεῖον; — Ὑπῆγεν. — Πηγαίνει ἡ κυρία μήτηρ σας συχνὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν; — Ὑπάγει (ἐκεῖ) ἐκάστην πρωτὴν καὶ ἐκάστην ἐσπέραν. — Ποῖαν ὥραν τῆς πρωτῆς ὑπάγει εἰς τὴν ἐκκλησίαν; — Ὑπάγει ἅμα ἐγείρεται. — Ποῖαν ὥραν ἐγείρεται; — Ἐγείρεται ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ ἡλίου. — Πηγαίνεις σήμερον εἰς τὸ σχολεῖον; — Πηγαίνω. — Τί μαθάνεις εἰς τὸ σχολεῖον; — Μαθάνω νὰ ἀναγινώσκω, νὰ γράφω καὶ νὰ ὀμιλῶ. — Ποῦ εἶναι ἡ θεία σας; — Ὑπῆγεν εἰς τὸ δῶμα μετὰ τῆς μικρᾶς ἀδελφῆς μου. — Πηγαίνουναι αἱ δεσποσύναι ἀδελφαί σας τὸ ἐσπέρας τοῦτο εἰς τὸ μελόδραμα; — Ὅχι, κυρία, πηγαίνουναι εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χοροῦ. — Δὲν πηγαίνουναι εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Γαλλικῆς; — Πηγαίνουναι ἐκεῖ τὴν πρωτὴν, ἀλλ' ὄχι (mais elles n'y vont pas) τὸ ἐσπέρας. — Ὑπῆγεν ὁ κύριος πατήρ σας εἰς τὸ κυνήγιον; — Δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κυνήγιον διότι ἐκρουλόγησεν. — Εὐχαριστεῖσθε νὰ ὑπάγητε εἰς τὸ κυνήγιον; Προτιμῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἀλυσίαν παρὰ εἰς τὸ κυνήγιον. — Ὁ κύριος πατήρ σας εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν ἐξοχὴν; — Μάλιστα; κυρία, εἶναι ἐκεῖ ἀκόμη. — Τί κάμνει ἐκεῖ; — Πηγαίνει εἰς τὸ κυνήγιον καὶ εἰς τὴν ἀλυσίαν. — Ἐκυνηγῆσατε εἰς τὴν ἐξοχὴν; — Ἐκυνήγησα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. — Ἔως πότε (combien de temps) ἐμείνατε εἰς τῆς μητρὸς μου; — Ἐμείνα καθ' ὅλην τὴν ἐσπέραν. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗ δὲν ὑπῆγατε εἰς τὴν ἐκκλησίαν; — Ἦμην ἐκεῖ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. — Ἡῤατε ἐκεῖ πολλοὺς; — Ἡῤα ἐκεῖ τρεῖς μόνον ἀνθρώπους (personnes), τὸν κόμητα, τὴν κόμησσαν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῶν.

ΘΕΜΑ 174.

Τὰ κοράσια ταῦτα εἶναι τόσον φρόνιμα ὅσον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν; — Εἶναι φρονιμώτερά, ἐκείνων (u'deux). — Εἰξεύρουσιν αἱ δεσποσύναι θυγατέρες ὑμῶν νὰ ὀμιλῶσι Γερμανικὰ; — Δὲν ἠξεύρουσιν, ἀλλὰ τὰ μαθάνουσιν. — Ἐφέρατε τί εἰς τὴν κυρίαν μητέρα σας; — Ἐφερα εἰς αὐτὴν καλὰς ὀπώρας (des fruits) καὶ μίαν καλὴν τούρταν. — Αἱ ἀνεψιαί σας τί σας ἔφερον; — Μᾶς ἔφερον καλὰ κεράσια, καλὰ φράουλα καὶ καλὰ ροδάκινα. — Ἀγαπάτε τὰ ροδάκινα; — Τὰ ἀγαπῶ. — Πόσα ροδάκινα σας ἔδωκεν ἡ ἀδελφὴ σας; — Μοὶ ἔδωκε πλέον τῶν εἴκοσι. — Ἐφάγατε πολλὰ κεράσια ἐφέτος; — Ἐφαγα (en) πολλὰ. — Ἐδώκατέ τινα καὶ εἰς τὴν μικρὰν ἀδελφήν σας; — Ἐδωκα (en) εἰς αὐτὴν τόσον πολλὰ, ὥστε δὲν

δύνανται νὰ τὰ φάγῃ ὅλα.—Διατί δὲν ἐδώκατε (en) καὶ εἰς τὴν καλὴν γειτόνισσάν σας;—Ἡθέλησα νὰ δώσω (en) καὶ εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ τὰ πάρῃ, διότι δὲν ἀγαπᾷ τὰ κεράσια.—Ἦσαν πολλὰ ἐπίδια (la poire) πέρυσι;—Ἦσαν (en) πολλὰ.—Ἐχει ἡ ἀνεψιά σας φράουλα;—Ἐχει (en) τόσον πολλὰ ὥστε δὲν δύνανται νὰ τὰ φάγῃ ὅλα.

ΘΕΜΑ 175.

Διατί αἱ δεσποσύναι ἀδελφαί σας δὲν πηγαίνουν εἰς τὸ δρᾶμα;—Δὲν δύνανται νὰ ὑπάγωσι διότι ἐκρυσλόγησαν καὶ τοῦτο τὰς καθίστησι πολλὰ ἀσθενεῖς.—Ποῦ ἐκρυσλόγησαν;—Ἐκρυσλόγησαν ἐξερχόμεναι (en sortant) ἀπὸ τὸ μελόδραμα χθὲς τὸ ἑσπέρας.—Συμφέρει εἰς τὴν ἀδελφὴν σας νὰ φάγῃ ροδάκιν;—Δὲν τῇ συμφέρει νὰ φάγῃ, διότι ἔφαγεν (en) ἤδη πολλὰ, καὶ ἂν φάγῃ τόσον πολλὰ θ' ἀρρώστησει.—Ἐκοιμήθη; καλὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα (la nuit dernière);—Δὲν ἐκοιμήθη καλὰ διότι τὰ παιδιὰ μου ἔκαμον θόρυβόν ἐντὸς τοῦ δωματίου μου.—Ποῦ ἦσθε χθὲς τὸ ἑσπέρας;—Ἦμην εἰς τοῦ γαμβροῦ μου.—Εἶδετε τὴν κυρίαν νύμφην σας;—Τὴν εἶδον.—Τί κάμνει;—Εἶναι καλλίτερα παρὰ τὸ σὺνηθε;—Ἐπαίξατε;—Δὲν ἐπαίξαμεν, ἀλλ' ἀνεγνώσαμεν καλὰ τινα βιβλία διότι ἡ νύμφη μου προτιμᾷ ν' ἀναγινώσκῃ παρὰ νὰ πιάζῃ.—Ἀνεγνώσατε τὴν ἐφημερίδα σήμερον;—Τὴν ἀνέγνωσα.—Ἐχει (y a-t-il) τί νέον;—Οὐδὲν ἐν αὐτῇ ἀνέγνωσα νέον.—Ποῦ ὑπήγατε ἀφότου δὲν σᾶς εἶδον;—Ἵπῃ γὰρ εἰς Βιέννην, εἰς Παρισίους καὶ εἰς Βερολίνον.—Ὀμιλήσατε μετὰ τῆς θείας μου;—Τῇ ὠμίλησα.—Τί λέγει;—Λέγει ὅτι θέλει νὰ σᾶς ἴδῃ.—Ποῦ ἐβάζατε (mettre*) τὸ κονδύλιόν μου;—Τὸ ἔβαλα ἐπάνω εἰς τὸ θρανίον.—Σκοπεύετε νὰ ἴδῃτε τὴν ἀνεψιάν σας σήμερον;—Σκοπεύω νὰ τὴν ἴδω, διότι μοι ὑπεσχέθη νὰ γευματίσῃ μετ' ἡμῶν.—Θαυμάζω (admirer) τὴν οἰκογένειαν (la famille) ταύτην, διότι ὁ πατὴρ εἶναι ὁ βασιλεὺς αὐτῆς (en est) καὶ ἡ μήτηρ (en est) ἡ βασίλισσα τὰ τέκνα καὶ οἱ ὑπηρέται εἰσὶν οἱ ὑπῆκοοι (le sujet) τοῦ κράτους (l'état) τούτου. Οἱ διδάσκαλοι τῶν τέκνων εἰσὶν οἱ ὑπουργοὶ (le ministre), οἵτινες συμμερίζονται (partager) μὲ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν τὴν φροντίδα (le soin) τῆς κυβερνήσεως (le gouvernement) καὶ ἡ καλὴ ἀνατροφή (éducation, θηλ.) ἥτις δίδεται εἰς τὰ τέκνα, εἶναι τὸ διαδῆμα (la couronne) τοῦ μονάρχου (le monarque).

ΘΕΜΑ 176.

Ἐνοικιάσατε ἤδη δωμάτιον;—Ἐνοικίασα ἤδη ἓν.—Ποῦ τὸ ἐνοικιάσατε;—Τὸ ἐνοικίασα εἰς τὴν ὁδὸν Βιλλιέλμου (dans la rue, ἡ

rue Guillaume) εἰς τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν πενήκοντα δύο;—Εἰς τίνος οἰκίαν (chez qui) τὸ ἐνοικιάσατε;—Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἠγόρασε παρ' ὑμῶν ἓνα ἵππον. —Διὰ (pour) ποῖον ἐνοικίασεν ὁ πατήρ σας δωμάτιον;—Ἐνοικίασεν ἐν διὰ τὸν υἱόν του, ὅστις πρὸ ὀλίγου ἐφθασεν ἐκ Γαλλίας.—Διὰτί δὲν ἐφυλάξατε (tenir) τὴν ὑπόσχασίν (la promesse) σας;—Δὲν ἐνθυμοῦμαι (se ressouvenir*) τί (de ce que) σας ὑπεσχέθην.—Δὲν μὰς ὑπεσχέθης νὰ μὰς ὑπάγῃς εἰς τὴν συναυλίαν τὴν παρελθούσαν πέμπτην;—Ὁμολογῶ ὅτι ἔκαμα ἄσχημα νὰ σας τὸ ὑποσχεθῶ, ἀλλ' ἐν τούτοις (cependant) ἡ συναυλία δὲν ἔλαβε χώραν.—Ὁμολογεῖ ὁ ἀδελφός σας τὸ σφάλμα του;—Τὸ ὁμολογεῖ.—Τί λέγει ὁ θεός σας περὶ (de) τοῦ γραμματίου τούτου;—Λέγει ὅτι εἶναι πολὺ καλὰ γραμμένον, ἀλλ' ὁμολογεῖ ὅτι ἔκαμιν ἄσχημα νὰ τὸ στείλῃ εἰς τὸν λοχαγόν.—Ὁμολογεῖς τὸ σφάλμα σου τώρα;—Ὁμολογῶ ὅτι εἶναι σφάλμα.—Ποῦ ἤρατε τὸ ἐνδυμά μου;—Τὸ ἤρα ἐντός τοῦ κυανοῦ δωματίου.—Θέλεις νὰ κρεμάσῃς τὸ καπέλλον εἰς τὸ δένδρον;—Θέλω νὰ τὸ κρεμάσω.—Πῶς εἶσθαι σήμερον;—Δὲν εἶμαι πολὺ καλὰ.—Τί ἔχετε;—Ἐχω σφοδρὸν κεφαλόπονον καὶ καταβροχήν.—Ποῦ ἐκρουολογήσατε;—Ἐκρουολόγησα χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐρχόμενος ἀπὸ τοῦ θεάτρον.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Cinquante-septième Leçon.

Περὶ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς.

(Du participe présent).

*Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ σχηματίζεται ἐκ τοῦ πρώτου πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τροπῇ τῆς καταλήξεως *ous* εἰς *ant*.

Ὁμιλοῦμεν,	ὁμιλῶν.	1. Nous parlons,	parlant.
Τελειόνομεν,	τελειόνων.	2. Nous finissons,	finissant.
Λαμβάνομεν,	λαμβάνων.	3. Nous recevons,	recevant.
Ἀποδίδομεν,	ἀποδίδων.	4. Nous rendons,	rendant.

Τὰ ἐξῆς πέντε ῥήματα ἐξακριβῶνται τοῦ κανόνος τούτου.

Ἐχειν,	ἔχων.	Avoir,	ayant.
Εἶναι,	ὄν.	Être,	étant.
Ἀΐγειν (1).	λήγων.	Échoir,	échéant.

(1) Ὃταν ὁ λόγος περὶ προθεσμίας συμβολαίων, συναλλαγμάτων κτλ.

Εἰξεύρειν,	εἰξεύρων.	Savoir,	sachant.
Ἀρμόζειν,	ἀρμόζων.	Séoir,	séant.

Παρ. Α'. Οἱ Γάλλοι χορῶνται τῇ μετοχῇ ὡς καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' ἡ μετοχὴ παρὰ Γάλλοις μένει ἀμετάβλητος, ἥτοι δὲν ἔχει οὔτε θυλικὸν γένος, οὔτε πληθυντικόν.

Εὐρισκόμενος ἢ ὢν, εἰς τὴν ἐξο- *Étant à la campagne.*
χήν.

Μὴ ἔχων ἢ ἔχουσα χρήματα, δὲν *N'ayant pas d'argent, je ne*
δύναμαι νὰ σᾶς δανείσω. *puis vous en prêter.*

Ἀσθενῶν ἢ ἀσθενούσα δὲν δύνα- *Étant malade, je ne puis tra-*
μαι νὰ ἐργασθῶ. *vailer.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, τρώγει τρέ- *Cet homme mange en courant.*
χων.

Διορθῶν ἀναγινώσκων. *Je corrige en lisant.*

Ἐρωτῶ διδάσκων. *Je questionne en enseignant.*

Ὅμιλετε ἀποκρινόμενος ἐμοί. *Vous parlez en me répondant.*

Διὰ τί ἐψεύδουσο, οἶδ' ὡς κάλλιπα *Pourquoi as-tu menti, sachant*
ὅτι τοῦτο ἀπαγορεύεται; *pourtant que cela est défendu?*

Πᾶς ὁ ἐκ Ῥώμης ἐρχόμενος λέγει *Tout voyageur venant de Ro-*
ὅτι εἶδε τὸν πάππα. *me dit qu'il a vu le pape.*

Παρ. Β'. Τὰ παραδείγματα ταῦτα δεικνύουσιν ὅτι ἡ πρόθεσις ἐν προηγουμένη τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς δίδει αὐτῇ δύναμιν τῆς παρ' ἡμῖν τροπικῆς ἢ χρονικῆς μετοχῆς.

Ὁ Θεὸς δίκαιος ὢν ἀνταμείβει. *Dieu étant juste il récom-*
τὴν ἀρετὴν. *pense la vertu.*

Τὴν ἀπόλυτον μετοχὴν οἱ Γάλλοι ἐκφέρουσι κατ' ὀνομαστικὴν. *Oïon.*

Εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ζητοῦν- *Cet homme qui me demande*
τα παρ' ἐμοῦ χρήματα, ἐπειδὴ *de l'argent, ayant la manie*
ἔχει τὴν μανίαν τοῦ χοροπαί- *du jeu, je ne lui prêter*
ζειν, οὐδ' ὀβολὸν δανείζω. *pas un liard.*

Μὴ δυναμένου τοῦ ἀδελφοῦ μου *Mon frère ne pouvant pas*
νὰ ἀναγνώσκη καλῶς τὸ μάθη- *bien lire sa leçon, le mai-*
μά του, τῷ εἶπεν ὁ διδάσκαλος: *tre lui dit: vous mériter*
εἶσαι ἄξιος τιμωρίας. *d'être puni.*

Ἐρωτῶν.

Questionner. 1.

Ὁ λαιμόδετης. *La cravate.*

Τὸ ὄχημα (ἢ ἄμαξα). *La voiture.*

Ο οἶκος, ἡ οἰκία.	La maison.
Ἡ ἐπιστολή (τὸ γράμμα).	La lettre.
Ἡ πρᾶπεζα.	La table.
Ἡ οἰκογένεια.	La famille.
Ἡ ὑπόσχεσις.	La promesse.
Ἡ κνήμη.	La jambe.
Ὁ πόνος τοῦ λαιμοῦ.	Le mal de gorge.
Ὁ λαιμός.	La gorge.
Πονεῖ ὁ λαιμός μου.	J'ai mal à la gorge.
Τὸ κρέας, ἡ σὰρξ.	La viande, la chair.
Ἀλατισμένον κρέας.	De la viande salée.
Νωπὸν κρέας.	De la viande fraîche.
Νωπὸν βωδινόν.	Du bœuf frais.
Κρύον ὕδωρ.	De l'eau fraîche.
Ἡ τροφή.	L'aliment.
Τὸ ἔδεσμα, τὸ φαγητόν.	Le mets.
Ἀλατισμένα φαγητά.	Des mets salés.
Γαλακτώδη, γαλακτερά.	Du laitage.
Ὁ ἔδοιπόρος, ὁ περιηγητής.	Le voyageur.
Εἷς (διάσημος) κύριος εὐρισκόμενος εἰς ἓν συμπόσιον μετὰ τινος ἀρχιεπισκόπου.	Un seigneur se trouvant à un festin avec un archevêque.
Εἷς ἄνθρωπος ἔχων ἓνα ἵππον πρὸς πώλησιν.	Un homme ayant un cheval à vendre.
Εἷς χωρικός ἰδὼν ὅτι οἱ γέροντες μεταχειρίζονται ὀμματουά- λια, ἵνα ἀναγινώσκωσιν.	Un paysan ayant vu que les vieillards se servaient de lunettes pour lire.
Τοῦ ἱατροῦ μου ἔχοντος πυρε- τόν, ἀνγκιᾶζομαι νὰ καλέσω ἄλλον.	Mon médecin ayant la fièvre je suis obligé d'en envoyer chercher un autre.
Ἀναχωρησάσης τῆς ἀμαξοστο- χίας, ἀναγκάζομεθα νὰ μεί- νωμεν ἐνταῦθα.	Le convoi étant parti, nous sommes forcés de rester ici.
Βαδίζειν, περιπατεῖν.	Marcher 1 (βοηθ. ῥ. avoir).
Παρ. Γ'. Τὸ marcher δὲν πρέπει νὰ συγχέται μὲ τὸ se pro- mener (Μαθ. ΜΔ'), διότι τὸ μὲν πρῶτον σημαίνει, τὸ βαδίζειν, τὸ δὲ δεύτερον, τὸ περιπατεῖν πρὸς διασκεδάσιν πεζὸς ἢ ἑφιππος.	
Ἐπεριπάτησα πολὺ σήμερον.	J'ai marché beaucoup au- jourd'hui.

Ἐπεριπάτησα ἐντὸς τοῦ κήπου μετὰ τὴν μητέρα μου.	Je me suis promené dans le jardin avec ma mère.
Διατρέχειν ἓν μίλιον.	Faire un mille.
Διατρέχειν μίαν λεύγαν.	Faire unelieue.
Κάμνειν ἓν βῆμα.	Faire un pas.
Λαμβάνειν μέτρα.	Faire des démarches.
Κάμνειν ἓν κίνημα.	Faire une démarche.
Κάμνειν ταξίδιον.	Faire un voyage.
Ἀγορεύειν, ὁμιλεῖν.	Faire un discours.
ὑπόθεσις, ἔργον.	Une affaire.
Ἐπιχειρεῖν ὑποθέσεις.	Faire des affaires.
Ἀναμειγνύσθαι (ἀνακατόρε- σθαι) εἰς τι, ἐνασχολεῖσθαι.	Se mêler de quelque chose.
Εἰς τί ἐνασχολεῖσθε;	De quoi vous mêlez-vous?
Ἐνασχολοῦμαι εἰς τὰς ἰδικάς μου ὑποθέσεις.	Je me mêle de mes propres affaires.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀνακατόνεται πάντοτε εἰς τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων.	Cet homme se mêle toujours des affaires des autres & d'autrui.
Δὲν ἀνακατόνομαι (ἀδιαφορῶ) εἰς τὰ τῶν ἄλλων.	Je ne me mêle pas des affai- res d'autrui.
Ἄλλοι.	Autrui (ἀόριστος ἀντωνυμία κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ).
Κάμνει τὸν ζωγράφον.	Il se mêle de peindre.
Ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ζωγραφί- κην.	Il s'occupe de peinture.
Ἡ ζωγραφικὴ.	La peinture.
Ἡ χημία.	La chimie.
Ὁ χημικός.	Le chimiste.
Ἡ τέχνη.	L'art (ἀρσ.)
Ξένος, ἀλλοδαπός.	Étranger.
Ἀλλότριος, παράδοξος.	Étrange; étonnant; singulier.
Εἶναι παράδοξον.	C'est étrange.
Ἐνασχολεῖσθαι.	S'occuper 1. (de πρὸ οὐσίας. καὶ ἂ πρὸ ἀπαρεμφ.).
Ἀφορᾶν, ἀποβλέπειν, ἀρτίζειν.	Concerner 1. & regarder quelqu'un.
Θεωρεῖν τινα.	Regarder 1. quelqu'un.
Δὲν ἀγαπῶ ν' ἀναμειγνύωμαι εἰς	Je n'aime pas à me mêler de

Ὅ, τι δὲν μὲ ἀφορᾷ.	ce qui ne me regarde pas.
Τοῦτο οὐδέναν ἀφορᾷ.	Cela ne regarde personne.
Περὶ οὐδενὸς μεριμνᾶν, φροντίζειν.	Ne pas se soucier de quelque chose.
Προσελκεῖν, ἐλκεῖν.	Attirer, 1.
Ὁ μαγνήτης ἔλκει τὸν σίδηρον.	L'aimant attire le fer.
Τὸ ᾄσμα τῆς μ' ἐλκύει.	Son chant m'attire.
Θέλειν.	Charmer 1.
Καταθέλειν, καταροητεῦν.	Enchanter 1.
Ἐθέλχθην ἀπ' αὐτό.	J'en suis charmé, enchanté (ἀρσ.). J'en suis charmée, enchantée (θηλ.)
Τὸ κάλλος, ἡ ὡραιότης.	La beauté.
Παρ. Δ'. Πάντα τὰ εἰς τὴν λήγοντα οὐσιαστικά καὶ δηλοῦντα ιδιότητος ἢ ποιότητος εἶναι θηλυκά.	
Ἡ ἁρμονία.	L'harmonie.
Ἡ φωνή.	La voix.
Ἡ ἰσχὺς, ἡ ἐξουσία.	Le pouvoir.
Ἡ χαρτομανία.	La manie du jeu.
Ἡ μανία, τὸ πάθος.	La manie.
Ἐπανάλαμβάνειν.	Répéter.
Ἡ ἐπανάληψις.	La répétition.
Ἡ ἀρχή.	Le commencement.
Ἡ σοφία, ἡ φρόνησις.	La sagesse.
Ἡ σπουδὴ, ἡ μελέτη.	L'étude.
Ὁ κύριος, ὁ δεσπότης, ὁ ἄρχων.	Le seigneur, le monsieur, le maître.
Καλὸν μνημονικόν.	Une bonne mémoire.
Ἐπόμνημα, λογαριασμός.	Un mémoire.
Ἡ ἀηδὼν.	Le rossignol.
Πᾶσα ἀρχὴ εἶναι δύσκολος.	Tous les commencements sont difficiles.
Δημιουργεῖν, πλάττειν.	Créer 1.
Ἡ δημιουργία, ἡ πλάσις.	La création.
Ὁ δημιουργὸς, ὁ πλάστης, ὁ ποιητής.	Le créateur.
Τὸ εὐεργέτημα, ἡ εὐεργεσία.	Le bienfait.
Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου.	La crainte du Seigneur.
Ὁ οὐρανός.	Le ciel.

Ἡ γῆ.	La terre.
Ἡ ἐρημία, ἡ μοναξία.	La solitude.
Ἡ διδασκαλία, τὸ μάθημα.	La doctrine, la leçon.
Ἡ ἀγαθότης.	La bonté ("Ορα ἄνω Παρ. Δ').
Ἄλευρον.	De la farine.
Ὁ μύλος.	Le moulin.

Παρ. Ε'. Εἶδομεν εἰς τὸ Μάθ. ΜΔ'. ὅτι πάντα τὰ αὐτοπαθῆ ῥήματα τῶν Γάλλων σχηματίζονται διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήμ. *être*, εἶναι, εἰς τοὺς συνθέτους αὐτῶν χρόνους. Ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐκτὸς τούτων καὶ τινα ἄλλα, σχηματιζόμενα ἐπίσης διὰ τοῦ *être* καὶ τοι μὴ ὄντα αὐτοπαθῆ. Εἰσὶ δὲ τὰ ἑξῆς.

Ἴέναι (ὑπάγειν),	aller* 1.	Εἰσερχεσθαι,	entrer 1.
Μένειν,	s'arrêter* 1.	Ἀποθνήσκειν,	mourir* 2.
Ἀφικνεῖσθαι (φθάνειν) arriver 1.		Γεννᾶσθαι,	naître* 4.
Παρακμάζειν, ἐκπί- πτειν	déchoir* 3.	Ἀναχωρεῖν,	partir* 2.
Τελευτᾶν, ἀποδισκῶν,	décéder.	Ἐξέρχεσθαι,	sortir* 2.
Πίπτειν,	tomber.	Ἐπιτυγχάνειν,	parvenir* 2.
Ἐρχεσθαι,	venir* 2.	Ἐπανέρχεσθαι,	revenir* 2.
Καθίστασθαι,	devenir* 2.	Ἐπέρχεσθαι (φθάνειν) survenir* 2	
Διαφωνεῖν,	disconvenir*	εἰς τὴν στιγμὴν).	"Ορα Μάθ.
Μεσολαβεῖν παρεμ- βάλειν,	intervenir*	ΔΔ' περὶ οὐδετέρων ῥημάτων.	

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ῥημάτων τούτων, τῶν μετὰ τοῦ *être* σχηματιζομένων, πρέπει νὰ συμφωνῇ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου ἢ τῆς ὀνομαστικῆς τοῦ *être*.

Ἦλθεν ἡ μήτηρ σας ;	Votre mère est-elle venue.
Δὲν ἦλθεν ἀκόμη.	Elle n'est pas encore venue.
Ἦλθον ἡδὴ αἱ γυναῖκες ;	Les femmes sont elles déjà venues?
Δὲν ἦλθον ἀκόμη.	Elles ne sont pas encore ve- nues.

Ἐφθασεν ἡ ἀδελφὴ σας ; Votre sœur est-elle arrivée ?

Παρ. ΣΤ'. Τὰ ἐπόμενα ῥήματα σχηματίζονται διὰ τοῦ βοηθ. ῥήματος *avoir*.

Προσέειν,	accourir* 2.	Ἐμφανίζεσθαι,	paraître* 4.
Ἐκπίπτειν (ἐπὶ τιμῶν) baisser 1.		Διαπερνᾶν,	pénêtrer 1.
Περιφέρεισθαι, τρέχειν, courir* 2.		Προλαμβάνειν,	prévenir* 2.
Διαρρηγνύεσθαι,	crever 1.	Συναντᾶν,	rencontrer* 1.

Αἰξάνειν,	croître* 4.	Ἰψώνεσθαι (ἐπὶ τιμῶν) hausser!
Ξεπαγόνειν,	dégeler 1.	Ἐπιτυχάνειν, reussir 2.
Δραπετεύειν,	désertier 1.	Ἐρυθρίαν, rougir.
Παχύνειν,	engraisser 1.	Πηδᾶν, sauter.
Εἶναι,	être	Ξηραίνειν, στεγνώνειν, sécher 1.
Καταδύεσθαι,	fondre 4.	Ἐπαρκεῖν, suffire* 2.
Μεγαλώνειν,	grandir 2.	Γηράσκειν, vieillir 2
Ποῦ ἐπεριφέρετο;		Où a-t-il couru?
Ἐπεριφέρετο καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.		Il a couru toute la journée.
Ἐμεγάλωσεν αὐτὴν;		A-t-elle grandi.
Ἐμεγάλωσεν αὐτὴν πολὺ.		Elle a grandi beaucoup.
Ὁ παῖς αὐτός ἀπὸ ἐνὸς ἔτους ἐμεγάλωσε πολὺ.		Cet enfant a bien grandi depuis un an.
Τὰ χρεώγραφα ἐξέπεσαν καὶ τὸ συνάλλαγμα ὑψώθη.		Les actions ont baissé et le change a haussé.
Ποῖον συναντήσατε;		Qui avez-vous rencontré.
Χθὲς τὸ ἑσπέραις συνηντήθην μετὰ τοῦ φίλου μου.		Hier au soir j'ai rencontré mon ami.
Ἡ πόλις αὕτη καταποντίσθη διὰ μιᾶς.		Cette ville a fondu tout d'un coup.

ΘΕΜΑ 177.

Θέλετε νὰ γευματίσητε μεθ' ἡμῶν σήμερον; — Μὲ μεγάλην (beaucoup) εὐχαρίστησιν. — Τί φαγητὰ ἔχετε; — Ἐχομεν καλὴν σούπαν, νωπὸν καὶ ἀλατισμένον κρέας, καθὼς καὶ (ainsi que) γαλακτερά. — Ἀγαπᾶτε τὰ γαλακτερά; — Τὰ προτιμῶ ἀπὸ (préféier à) πᾶσαν ἄλλην τροφὴν (aliment). — Εἴσατε ἔτοιμος νὰ γευματίσητε; — Εἰμαι ἔτοιμος. — Σκοπεύετε νὰ ἀναχωρήσητε συντόμως (bientôt partir); — Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα. — Ταξιδεύετε μόνος (seul); — Οχι, κυρία, ταξιδεύω μετὰ τοῦ θείου μου. — Ὁδοιπορεῖτε πεζὸς ἢ με' ὄχημα; — Ὁδοιποροῦμεν με' ὄχημα. — Συνηντήθητε μετὰ τινος κατὰ τὴν τελευταίαν εἰν Βερολῖνον ὁδοιπορίαν σας; — Συνηντήθημεν μετὰ πολλῶν ὁδοιπόρων. — Πῶς σκοπεύετε νὰ περάσητε τὸν καιρὸν σας τοῦτο τὸ θέρος; — Σκοπεύω νὰ κάμω μίαν μικρὰν ὁδοιπορίαν. — Ἐπεριπατήσατε πολὺ κατὰ (dans) τὴν τελευταίαν ὁδοιπορίαν σας; — Ἀγαπῶ πολὺ νὰ περιπατῶ, ἀλλ' ὁ θεὸς μου ἀγαπᾷ νὰ περιπατῇ με' ἑμαῖαν. — Δὲν ἠθέλησε νὰ περιπατήσῃ; — ἠθέλησε νὰ περιπατήσῃ κατ' ἀρχὰς (d'abord) ἀλλ' ἀφοῦ ἔκκαμε βήματά τινα ἠθέλησε ν'

ἀναβῇ (monter) εἰς τὴν ἄμαξαν, ὥστε δὲν ἐπεριπάτησα πολὺ.—
Τί ἐκάματε σήμερον εἰς τὸ σχολεῖον;—Ἰκνούσκειν τὸν καθηγητὴν
μας.—Τί εἶπεν;—Ὡμίλησε διεξοδικῶς (il a fait un grand dis-
cours) περὶ (sur) τῆς ἀγαθότητος τοῦ (de) Θεοῦ. Ἀρῶν δὲ εἶπεν
ὅτι ἡ ἐπανάληψις εἶναι ἡ μήτηρ τῶν σπουδῶν (des études) καὶ
ὅτι τὸ (une) καλὸν μνημονικὸν εἶναι μέγα εὐεργέτημα τοῦ Θεοῦ,
ἐπρόσθεσεν (il ajouta)· ὁ Θεὸς (ἀνάγκῃ) εἶναι ὁ ποιητὴς τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· ὁ δὲ φόβος τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἀρχὴ πάσης
σοφίας.—Τί κάμνετε ὅλην τὴν ἡμέραν ἐντὸς τοῦ κήπου τούτου;
—Περιπατῶ.—Τί σὰς ἐλκύει αὐτοῦ ((qu'est-ce qui vous y at-
tire);—Τὸ ἄσμα τῶν πτηνῶν μ'ἐλκύει.—Ὑπάρχουσιν ἀηδόνες ἐν-
τὸς αὐτοῦ;—Ὑπάρχουσι καὶ ἡ ἁρμονία τοῦ ἁσματὸς τῶν μὲ κα-
ταγοητεύει.—Αἱ ἀηδόνες αὗται ἔχουσιν ἐπὶ σοῦ περισσοτέρην ἐπιρ-
ροῖαν παρὰ αἱ ὠραιότερες τῆς ζωγραφικῆς, ἢ (ou que) ἡ φωνὴ τῆς
φίλοστροφου (tendre) μητρὸς σας, ἥτις σὰς ἀγαπᾷ τόσον πολὺ;—
Ὁμολογῶ ὅτι ἡ ἁρμονία τῶν μικρῶν τούτων πτηνῶν ἔχει περισσο-
τέραν ἐπ' ἐμοῦ ἐπιρροὴν ἢ οἱ ἀβρότατοι λόγοι (que les paroles les
plus tendres) τῶν προσφιλεστάτων (les plus chers) φίλων μου.

ΘΕΜΑ 178.

Πῶς διασκεδάζει τὸν καιρὸν ἐν τῇ ἐρημίᾳ (μοναξίᾳ) τῆς ἡ ἀνε-
ψιά σας;—Ἀναγινώσκει πολὺ καὶ γράφει ἐπιστολὰς εἰς τὴν μητέρα
της.—Πῶς διασκεδάζει ὁ θεὸς σας εἰς (dans) τὴν ἐρημίαν (μονα-
ξίαν) τοῦ;—Ἐνσχολεῖται εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ εἰς τὴν χημίαν.
—Δὲν κάμνει πλέον ἐμπορικὰς πράξεις (affaires);—Δὲν κάμνει
πλέον, διότι εἶναι τόσον (trop) ἡλικιωμένος, ὥστε δὲν δύναται νὰ
ἐπιχειρῇ (pour en faire) τοιαύτας.—Διατί ἀναμειγνύεται εἰς τὰς
ὑποθέσεις σας;—Συνήθως (ordinairement) δὲν ἀναμειγνύεται εἰς
τὰς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ἰδικὰς μου,
διότι μὲ ἀγαπᾷ.—Σὰς ἔκαμεν ὁ διδάσκαλός σας νὰ ἐπαναλάβῃτε
(reciter) τὸ μάθημά σας σήμερον;—Μὲ ἔκαμα νὰ τὸ ἐπαναλάβω.
—Τὸ εἰξέυρετε;—Τὸ εἰξευρον ἄρκετὰ καλὰ.—Ἐκάμετε καὶ θέματα;
—Ἐκάμα· ἀλλὰ τί σὰς μέλλει τοῦτο (qu'est ce que cela vous
fait), σὰς παρακαλῶ (je vous prie);—Δὲν ἀναμειγνύομαι ὥς συν-
ήθως εἰς πράγματα τὰ ὅποια δὲν ἀποβλέπουν (qui ne me regar-
dent pas) ἐμὲ· ἀλλὰ σὰς ἀγαπῶ τόσον πολὺ (tant) ὥστε μὲ ἐνδια-
φέρει πολὺ (que je m'intéresse beaucoup à) ἔτι κάμνετε.—
Φροντίζει τις περὶ σοῦ;—Οὐδεὶς φροντίζει περὶ ἐμοῦ, διότι δὲν ἀξι-
ζω τὸν κόπον (je n'en vau pas la peine).—Τίς διορθώνει τὰ θέ-
ματά σας;—Ὁ διδάσκαλός μου τὰ διορθώνει.—Πῶς (comment) τὰ

διωρόναι:—Τὰ διωρόναι ἀναγινώσκων, καὶ ἐνῷ ἀναγινώσκει αὐτὰ
μᾶς ὁμιλεῖ. — Πόσα πράγματα (combien de choses) κάμνει ὁ δι-
δάσκαλός σας συγχρόνως (à la fois); — Κάμνει τέσσαρα πράγματα
ταυτοχρόνως (en même temps). — Καὶ πῶς τοῦτο (comment ce-
la); — Ἀναγινώσκει καὶ διωρόναι τὰ θέματά μου, ὁμιλεῖ μὲ ἐμὲ καὶ
μὲ ἀκούει ἐν ταύτῳ (tout à la fois). — Τραγουδεῖ (chanter) ἡ ἀδελ-
φή σας ἐνῷ χορεύει; — Τραγουδεῖ ἐνῷ ἐργάζεται, ἀλλὰ δὲν δύναται
νὰ τραγουδῇ ἐνῷ χορεύει. — Ἀνεχώρησεν ἡ μήτηρ σας; — Δὲν ἀνεχώ-
ρησεν εἰσέτι. — Πότε θ' ἀναχωρήσῃ; — Θ' ἀναχωρήσῃ αὖριον τὸ ἐσπέ-
ρας. — Κατὰ ποίαν ὥραν; — Εἰς τὰς ἑπτὰ παρὰ τέταρτον. — Ἀφί-
χθησαν αἱ ἀδελφαὶ σας; — Δὲν ἀφίχθησαν εἰσέτι, ἀλλὰ τὰς περιμέ-
νομεν τὸ ἐσπέρας. — Θὰ περάσωσι (passer) μεθ' ἡμῶν, τὸ ἐσπέρας; —
Θὰ τὸ περάσωσι μεθ' ἡμῶν διότι μοὶ ὑπεσχέθησαν νὰ τὸ κάμωσι. —
Ποῦ ἐπέρασατε τὴν πρωτάν; — Τὴν ἐπέρασα εἰς τὴν ἐξοχὴν. — Πη-
γαίνετε ἐκάστην πρωτάν εἰς τὴν ἐξοχὴν; — Δὲν πηγαίνω ἐκάστην
πρωτάν, ἀλλὰ δις τῆς ἐβδομάδος (par semaine). — Διὰ τί δὲν ἦλθεν
ἡ ἀνέψιά σας νὰ μὲ ἴδῃ; — Εἶναι πολὺ ἀσθενὴς, καὶ ἐπέρασε τὴν
ἡμέραν εἰς τὸ δωμάτιόν της.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Cinquante-huitième Leçon.

*Περὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος.
(Du futur passé).*

Ὁ δεύτερος ἢ προτελεσθησόμενος μέλλον σχηματίζεται ἐκ τοῦ
μέλλοντος τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχημα-
τιζομένου ῥήματος, καὶ ἔχει ὑποθετικὴν σημασίαν, οἷον *il aura*
souré, πρέπει νὰ ἐδείπνησεν, ἢ θὰ ἐδείπνησεν.

Ἀγαπήσω.	J'aurai aimé.
Ἀγαπήσεις.	Tu auras aimé.
Ἀγαπήσῃ.	Il & elle aura aimé.
Ἀγαπήσωμεν.	Nous aurons aimé.
Ἀγαπήσητε.	Vous aurez aimé.
Ἀγαπήσωσι.	Ils & elles auront aimé.
Ἐλθω.	Je serai venu, θηλ. venue.
Ἐλθῃς.	Tu seras venu, θηλ. venue.
Ἐλθῃ.	Il sera venu.
	Elle sera venue.

Ἐλθωμέν.	Nous serons venus, θ. venues.
Ἐλθητε.	Vous serez venus, θ. venues(1)
Ἐλθωσι.	Ils seront venus.
Ἐπαινεθῶ.	Elles seront venues.
Ἐπαινεθῆς.	J'aurai été loué, θηλ. louée.
Ἐπαινεθῇ.	Tu auras été loué, θηλ. louée.
Ἐπαινεθώμεν.	Il aura été loué.
Ἐπαινεθῆτε.	Elle aura été louée.
Ἐπαινεθῶσι.	Nous aurons été loués θ. louées.
	Vous aurez été loués, θ. louées.
	Ils auront été loués.
	Elles auront été louées.

Μένειν, ὑπολείπειν.

Ἔχειν ὑπόλοιπον.

Ἀφοῦ πληρώσω τὸν ἵππον, θὰ μοὶ μείνῃσι μόνον δέκα τάλληρα.	Rester 1.
Πόσα χρήματα σὰς μένουσι;	Avoir de reste.
	Quand j'aurai payé le cheval
	il ne me restera que dix écus.
	Combien d'argent vous reste-
	t-il?

Μοὶ μένει ἔν φράγκον.	Il me reste un franc.
Δὲν μοὶ μένει ἢ ἔν φράγκον.	Il ne me reste qu'un franc.
Πόσα μένουσιν εἰς τὸν ἀδελφόν σας;	Combien reste-t-il à votre frère?

Τῷ μένει ἔν τάλληρον.	Il lui reste un écu.
Πόσα μένουσιν εἰς τὴν ἀδελφὴν σας;	Combien reste-t-il à votre sœur?

Δὲν τῇ μένουσιν ἢ τρία σολδία.	Il ne lui reste que trois sous.
Πόσα μένουσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας;	Combien reste-t-il à vos frères?

Τοῖς μένει ἔν λουδοβίκιον.	Il leur reste un louis.
Ἀφοῦ πληρώσωσι τὸν ῥάπτην, θὰ τοῖς μείνωσιν ἑκατὸν φράγκα.	Quand ils auront payé le tailleur, il leur restera cent francs

Παρ. Α'. Συνήθως ἡ παθητικὴ μετοχὴ συνοδεύεται ὑφ' ἐνὸς ἐκ τῶν χρονικῶν μορίων, ὡς, δεῖται, ἀφοῦ, ἄμα.

Ὅταν θὰ ἦμαι εἰς τῆς θείας μου *Quand je serai chez ma tante,*
θὰ ἔρχεσθε νὰ με βλέπητε ; *viendrez-vous me voir ?*

(1) Πραγματικῶς δὲ, δεῖται ὁμιλῶν τις πρὸς ἓν μόνον πρόσωπον μεταχειρίζεται τὸ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον vous, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ ἐνικού lu, ὅν προστίθεται εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν.

Ἄφου τελειώσητε τὸ γράψιμόν σας, θὰ ἔλθῃτε νὰ κάμῃτε ἓνα γύρον μετ' ἐμοῦ;	Quand vous aurez fini d'écrire viendrez-vous faire un tour avec moi?
Θὰ παίξετε ἀφου τελειώσητε τὸ θέμα σας.	Vous jouerez, quand vous aurez fini votre thème.
Τί θὰ κάμῃτε ἀφου γευματίσητε;	Que ferez-vous, quand vous aurez diné?
Ἄφου ὁμιλήσω μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας, θὰ μάθω τί πρέπει νὰ κάμω.	Quand j'aurai parlé à votre frère, je saurai ce que j'ai à faire.

ΙΔΙΩΤΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥ FAIRE.

Εἶναι (κάμνει) ζέστη;	Fait-il chaud?
Εἶναι ζέστη.	Il fait chaud.
Εἶναι ψυχρός;	Fait-il froid?
Εἶναι ψυχρός.	Il fait froid.
Εἶναι πολλὴ ζέστη.	Il fait très chaud.
Εἶναι αἶθριος καιρὸς;	Fait-il clair?
Εἶναι αἶθριος καιρὸς.	Il fait clair.
Εἶναι σκότος;	Fait-il obscur?
Εἶναι σκότος.	Il fait obscur.
Βρέχει;	Fait-il de la pluie?
Βρέχει.	Il fait de la pluie.
Χιονίζει;	Fait-il de la neige?
Χιονίζει.	Il fait de la neige.

Περὶ τῶν ῥημάτων βρέχειν, χιονίζειν, βροεῖν, κτλ. ὅρα καὶ μάθ. ΜΕ

Εἶναι λάσπαι;	Fait-il de la boue?
Εἶναι λάσπαι.	Il fait de la boue.
Εἶναι λάσπαι ἔξω;	Fait-il sale dehors & dans la rue?
Εἶναι πολλὴ λάσπη.	Il fait très sale.
Εἶναι κονιορτός;	Fait-il de la poussière?
Εἶναι πολλὸς κονιορτός.	Il fait beaucoup de poussière.
Καπνίζει;	Fait-il de la fumée?
Καπνίζει λίαν (πέρα πολύ).	Il fait trop de fumée.
Ἐξω, ἐκτός.	Dehors.

Εἰσερχεσθαι, εἰμβαλεῖν εἰς. Entrer 1 dans.

Θέλετε νὰ εἰσελθῇτε εἰς τὸ δωμάτιόν μου; Voulez-vous entrer dans ma chambre?

Θέλω νὰ εἰσέλθω.	Je veux y entrer.
Θὰ εἰσέλθῃτε;	Y entrerez-vous?
Θὰ εἰσέλθω.	J'y entrerai.
Καθῆσθαι.	S'asseoir* ("Ορα Μαθ. ΝΑ.)
Καθῆσθαι (καθίζειν).	Être assis, θηλ. assise.
Κάθεται ἐπὶ τῆς μεγάλης ἑδρας.	Il est assis sur la grande chaise
Κάθεται ἐπὶ τοῦ θρανίου.	Elle est assise sur le banc.
Πληροῦν (γεμίζειν ἀπό).	Remplir 2, de.
Γεμίζειν ἀπὸ οἶνον βουκάλιον.	Remplir de vin une bouteille.
Γεμίζετε νερόν τὸ βουκάλιον	Remplissez-vous d'eau cette
τοῦτο;	bouteille?
Γεμίζω χρήματα τὸ βαλάντιόν	Je remplis d'argent ma
μου.	bourse.
Γεμίζει κρέας τὴν κοιλίαν του.	Il se remplit de viande le
	ventre (χυδαία ἔκφορασις).
Ὁ κόλπος, (ἡ τζέπη).	La poche.
Ἦλθετε ὁλομόναχος;	Êtes-vous venu tout seul?
Ὅχι, ἔφερα ὅλους τοὺς ἰδικούς	Non, j'ai amené tout mon
μου.	monde.
Ἄγειν (φέρειν).	Mener 1, Porter 1.
Παρ. Β'. Τὸ mener δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ, porter	
διότι τὸ πρῶτον σημαίνει, ἄγειν, φέρειν, ἐπὶ ἐμψύχου ὄντος, ὅτε	
αὐτὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἀντικείμενον ὁδεύῃ, ἐνῶ τὸ δεύτερον, ἐπὶ ἀψύ-	
χου ὄντος, ὅτε αὐτὸ φέρεται ἐν ταῖς χερσίν. Ἡ αὐτὴ διαφορὰ	
ὑπάρχει καὶ μετὰ τοῦ amener καὶ apporter ("Ορ. τὴν Παρ. Γ').	
Θέλετε νὰ φέρετε τὸν σκύλον	Voulez-vous mener ce chien
τοῦτον εἰς τὸν σταῦλον;	à l'écurie?
Θέλω νὰ τὸν φέρω.	Je veux l'y mener.
Φέρετε τὸ τουφέκιον τοῦτο εἰς	Portez-vous ce fusil à mon
τὸν ἀδελφόν μου;	frère?
Τοῦ τὸ φέρω.	Je le lui porte.
Ἡ ῥάβδος.	La canne.
Ὁ σταῦλος.	L'écurie.
Ἄγειν (φέρειν).	Amener 1, apporter 1.
Παρ. Γ'. Ἡ αὐτὴ διαφορὰ ὑπάρχει μετὰ τοῦ amener καὶ ap-	
porter ὅποια παρατηρήθη πρὸς τὸ mener καὶ porter, ("Ορ. Παρ. Β').	
Ἠγάγεν ὅλους τοὺς ἰδικούς του.	Il a amené tout son monde.
Ἠγάγετε τὸν ἀδελφόν σας;	Avez-vous amené votre frère?
Τὸν ἠγάγον (ἔφερον).	Je l'ai amené.

Εἶπατε εἰς τὸν ἵπποκόμον νὰ μοὶ φέρῃ τὸν ἵππον;	Avez-vous dit au palefrenier de m'amener le cheval?
Ὁ ἵπποκόμος.	Le palefrenier.
Μοὶ φέρετέ τὰ βιβλία μου;	M'apportez-vous mes livres?
Σὰς τὰ φέρω.	Je vous les apporte.
<i>Καταβαίνειν.</i>	<i>Descendre 4.</i>
Καταβαίνειν εἰς τὸ πηγάδιον.	Descendre dans le puits.
Καταβαίνειν τὸ ὄρος.	Descendre la montagne.
Καταβαίνειν τὸν ποταμόν.	Descendre la rivière. (2).
Καταβαίνειν ἀπὸ τὸν ἵππον.	Descendre de cheval' (Μα. ΝΒ').
Καταβαίνειν ἀπὸ τὸ ὄχημα.	Descendre de voiture.
<i>Ἀναβαίνειν.</i>	<i>Monter 1.</i>
Ἀναβαίνειν τὸ ὄρος.	Monter la montagne.
Ποῦ ὑπῆγεν ὁ ἀδελφός σας;	Où votre frère est-il allé?
Ἀνέβη τὸν λόφον.	Il a monté la colline (3).
Ἴππεύειν.	Monter à cheval.
Καθῆσθαι εἰς ὄχημα.	Monter en voiture.
Ἐπιβαίνειν εἰς πλοῖον.	Monter sur un vaisseau.
<i>Δέσθαι, παρακαλεῖν.</i>	<i>Prier 1. (λαμβάνει de πρὸ τῆς ἀπρεμψάτου).</i>
Θέλετε νὰ παρακαλέσητε τὸν ἀδελφόν σας νὰ καταβῇ;	Voulez-vous prier votre frère de descendre?
Ὁ πώγων, τὸ γένειον.	La barbe.
Ὁ ποταμός.	La rivière, le fleuve.
Ὁ χεῖμαρρος, τὸ ρεῦμα.	Le torrent.
Ἀναβαίνειν πάλιν τὸν ποταμόν.	Remonter la rivière.

ΘΕΜΑ 179.

Θὰ ὑπάγωσιν οἱ γονεῖς σας εἰς τὴν ἐξοχὴν; — Δὲν θὰ ὑπάγωσι, διότι εἶναι πολὺς κονιορτός. — Θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸν περίπατον σήμερον; — Δὲν θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸν περίπατον, διότι εἶναι παρὰ πολλὰί λάσπαι ἔξω. — Βλέπετε τὸν πύργον τοῦ συγγενοῦς μου ὀπίσθην (derrière) τοῦ βουνοῦ ἐκείνου (cette montagne); — Τὸν

(2) Τὸ βῆμα descendre λαμβάνει τὸ βοηθ. βῆμ. avoir, ὅταν ἔχη ἄμεσον ἀντικείμενον τὴν αἰτιατικὴν, ἄλλως δὲ τὸ être. Παρ. Χαρ. Il a descendu la montagne, κατέβη τὸ ὄρος. — Elle est descendue d'une famille honorable, κατάνεγαι εἰς ἐντίμου οἰκογενείας.

(3) Ὡς αὐτῶς καὶ τὸ Monter λαμβάνει ὡς βοηθ. βῆμα τὸ avoir μὲν ὅταν ἔχη ἄμεσον ἀντικείμενον, τὸ être δὲ ὅταν δὲν ἔχη. Παρ. Χαρ. Il est monté par degrés aux plus hauts grades militaires, προήχθη βαθμηδὸν εἰς τοὺς ἀνωτάτους στρατιωτικοὺς βαθμούς.

βλέπω.—Ἐμβραίνομεν μέσα;—Ἐμβραίνομεν μέσα, ἂν ἀγαπάτε.—
Θέλετε νὰ εἰσέλθῃτε ἐντὺς τοῦ δωματίου τούτου;—Δὲν θὰ (y) εἰ-
σέλθῃω, διότι καπνίζει μέσα (y).—Σὰς εὐχόμεαι καλὴν ἡμέραν,
κυρία (Μαθ. ΚΣΤ'. Παρὰτ. Γ').—Δὲν θέλετε νὰ εἰσέλθῃτε;—Δὲν
θέλετε νὰ καθήσῃτε;—Θὰ καθήσω ἐπὶ τῆς μεγάλης ταύτης καθέ-
δρας.—Θέλετε νὰ μοὶ εἴπητε τί ἀπέγεινεν ὁ ἀδελφός σας;—Θὰ
σὰς τὸ εἰπῶ.—Ποῦ εἶναι ἡ ἀδελφή σας;—Δὲν τὴν βλέπετε; κά-
θηται ἐπὶ τοῦ θρανίου (bance).—Ὁ πατὴρ σας ἐπὶ τοῦ θρανίου
κάθεται;(est-il assis).—Ὅχι, κάθεται ἐπὶ τῆς καθέδρας.—Ἐδα-
πάνησας ὅλα σου τὰ χρήματα;—Δὲν τὰ ἐδαπάνησα ὅλα.—Πόσα
σοὶ μένουσι;—Δὲν μοὶ μένουσι πολλά· δὲν μοὶ μένουσι πλέον τῶν
πάντε φράγκων.—Πόσα χρήματα μένουσιν ἀκόμη εἰς τὰς ἀδελφάς
σας;—Δὲν ταῖς μένουσι πλεοντερά τῶν τριῶν ταλλήρων.—Σὰς
μένουσιν ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ πληρώσῃτε τὸν ῥάπτῃν σας;—
Μοὶ μένουσιν ἀκόμη ἀρκετὰ διὰ νὰ τὸν πληρώσω, ἀλλ' ἂν τὸν
πληρώσω, σχεδὸν δὲν θὰ μοὶ μένουσι πλέον.—Πόσα χρήματα θὰ
μένουσιν εἰς τοὺς ἀδελφούς σας;—Θὰ τοῖς μένουσιν ἑκατὸν τάλ-
ληρα.—Πότε θὰ ταξειδεύσῃτε εἰς τὴν Ἰταλίαν;—Θὰ ταξειδεύσω
ἐκεῖ, ἅμα (aus itôt que) μάθω (j'aurai appris) τὴν Ἰταλικήν.
—Πότε θὰ ταξειδεύσωσιν οἱ ἀδελφοί σας εἰς τὴν Γαλλίαν;—Θὰ
ταξειδεύσωσιν ἅμα μάθωσι (qu'ils sauront) τὴν Γαλλικὴν.—Πότε
θὰ τὴν μάθωσι;—Θὰ τὴν μάθωσιν ἅμα εὖρωσι καλὸν διδάσκαλον.
—Πόσα χρήματα θὰ μᾶς μένωσιν ἀφοῦ πληρώσωμεν τοὺς ἵππους
μας;—Ἀφοῦ πληρώσωμεν αὐτοὺς, θὰ μᾶς μένωσιν ἀκόμη μόνον
(il ne nous restera que) ἑκατὸν τάλληρα.

ΘΕΜΑ 180.

Κερδίζετε (gagner Μάθημα ΝΓ.) τί διὰ (à) τῆς ὑποθέσεως ταύ-
της;—Εγὼ δὲν κερδίζω πολλά δι' αὐτῆς (y), ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου
κερδίζει πολλά (y)· γερμίζει τὸ βαλάντιόν του (la bourse) χρή-
ματα.—Πόσα χρήματα ἐκερδίσατε;—Σχεδὸν δὲν ἐκερδισα (y),
ἀλλ' ὁ πατὴρ μου ἐκερδισε πολλά· ἐγέμισε τὸν κόλπον τοῦ χρή-
ματα.—Διατὶ δὲν ἐργάζεται ὁ ἄνθρωπος οὗτος;—Εἶναι ἄθλιος,
διότι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν δὲν κάμνει ἄλλο τι (il ne fait) εἰμὴ
νὰ τρώγῃ (que manger), γερμίζει ἀδιακόπως (toujour) μὲ φα-
γητὰ τὴν κοιλίαν του, ὥστε θὰ ἀρρώστῃ (se rendre malade)
ἂν ἐξακολουθῇ (continuer) νὰ τρώγῃ τόσον πολὺ.—Τί (de quoi)
ἐγεμίσατε τὸ βουκάλιον τοῦτο;—Τὸ ἐγέμισα αἶνον.—Θέλει ὁ ἄν-
θρωπος οὗτος νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ἵππου μου;—Θέλει νὰ φροντίσῃ
(en) περὶ αὐτοῦ.—Τίς θὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ὑπηρετοῦ μου;—Ὁ ξε-

νοδόχος θὰ φροτίση περὶ αὐτοῦ. — Φροντίζει δὲ ὑπηρετίας ὑμῶν περὶ τῶν ἵππων σας; — Φροντίζει περὶ αὐτῶν. — Φροντίζει περὶ τῶν ἐνδυμάτων σας; — Φροντίζει περὶ αὐτῶν, διότι τὰ βουρτσίζει κάθε πρωτῆ. — Ἐπίστε ποτὲ γαλλικὸν οἶνον; — Δὲν ἐπιόν τινα (en) ποτέ. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου δὲν ἔφαγες Γαλλικὸν ψωμί; — Εἶναι σχεδὸν τρία ἔτη ἀφότου δὲν (n'en ai pas) ἔφαγα. — Ἐβλάψατε τὸν γυναικῶδεφόν μου; — Ἐγὼ (je) δὲν τῷ ἔκαμα (faire) κακόν, ἀλλ' ἐκεῖνος (il) ἔκοψε τὸν δάκτυλόν μου. — Μὲ τί ἔκοψε τὸν δάκτυλόν σας; — Μὲ τὴν μάχαιραν τὴν ὁποίαν τῷ ἐδανείσατε.

THEMA 181.

Ἐφθάσε τέλος ὁ πατήρ σας; — Ὅλοι λέγουσιν ὅτι ἔφθασεν (est), ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὸν εἶδον ἀκόμη. — Ἐπροξένησε κακὸν ὁ ἱατρός εἰς τὸν υἱόν σας; — Τῷ ἐπροξένησε κακὸν, διότι ἔκοψε τὸν δάκτυλόν του. — Ἀπέκοψαν (couper) τὴν κνήμην τοῦ ἀνθρώπου τούτου (à cet homme); — Τὴν ἀπέκοψαν. — Εἰσθε εὐχαριστημένοι (content) ἀπὸ τὸν (de) ὑπηρετήν σας; — Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτόν, διότι εἶναι ἐπιτήδειος εἰς ὅλα (propre à tout). — Τί εἰξεύρει; — Εἰξεύρει τὰ πάντα (tout). — Εἰξεύρει νὰ ἱππεύῃ; — Εἰξεύρει. — Ἐπανῆλθε τέλος ὁ ἀδελφός σας ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν; — Ἐπανῆλθεν (en est revenu) καὶ σᾶς ἔφερεν ἕνα καλὸν ἵππον. — Εἶπεν εἰς τὸν ἱπποκόμον του νὰ μοῖ τὸν φέρῃ. — Εἶπεν εἰς αὐτόν νὰ σᾶς τὸν φέρῃ. — Τί λέγετε (que dites-vous) περὶ τοῦ (de) ἵππου τούτου; — Λέγω, ὅτι εἶναι ὡραίος καὶ καλὸς (qu'il est bel et bon) καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸν ὑπάγητε εἰς τὸν σταυλόν. — Πῶς ἐπεράσατε τὸν καιρόν σας χθές; — Ὑπῆγα (je suis allé) εἰς τὴν συναυλίαν, καὶ μετὰ τοῦτο (ensuite) εἰς τὸ δρᾶμα. — Πότε κατέβη ὁ ἄνθρωπος οὗτος (cet homme) εἰς τὸ (dans) πηγάδιον; — Κατέβη σήμερον τὸ πρωτῆ (y). — Ἐξάνεβη (remonter) ἡδὴ; — Ἐξάνεβη πρὸ μιᾶς ὥρας (il y a une heure que). — Ποῦ εἶναι ὁ ἀδελφός σας; — Εἶναι ἐντὸς τοῦ δωματίου του. — Θέλετε νὰ εἴπητε εἰς αὐτόν νὰ κατεβῇ; — Θέλω νὰ τοῦ τὸ εἶπω, ἀλλὰ δὲν ἐνεδύθη ἀκόμη (Mâth. NB.) — Εἶναι εἰσέτι (toujours) ὁ ἀδελφός σας ἐπὶ τοῦ ὄρους; — Ἐκατέβη ἡδὴ (en est déjà). — Ἐκατέβητε ἡ ἐξάνεβητε (remonter) τὸν ποταμόν; — Τὸν κατέβημεν. — Σᾶς ὠμίλησεν ὁ ἐξαδελφός μου πρὶν ἀναχωρήσῃ; — Μοῖ ὠμίλησε πρὶν καθῆσθαι εἰς τὸ (avant de monter en) ὄχημα. — Ἰδετε τὸν ἀδελφόν μου; — Τὸν εἶδον (je l'ai vu) πρὶν ἐπιβῶ (avant de monter sur) τοῦ πλοίου. — Εἶναι καλλίτερον νὰ καθῆται τις εἰς τὸ ὄχημα παρὰ νὰ ἐπιβαίνῃ (sur) πλοίου; — Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον οὔτε (ni) νὰ καθῆται τις εἰς ὄχημα, οὔτε (ni) νὰ ἐπιβαίνῃ πλοίου, ὅταν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ταξιδεύῃ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α', ΜΕΡΟΥΣ.

ΟΛΛΕΝΔΟΡΦΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΥ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Cinquant-neuvième Leçon.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ.

(De l'imparfait).

Ὁ παρατατικός τῆς ὀριστικῆς σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς καταλήξεως ant.

1ον. Πρόσωπον, 2ον Πρόσωπον, 3ον Πρόσωπον.			
Διὰ μὲν τὸν ἐνικὸν εἰς	AIS,	AIS,	AIT.
Διὰ δὲ τὸν πληθύν. εἰς	IONS,	IEZ,	AIENT.
Εἰερ. Μετ. Εἰσοτ.		Μαζατατικός.	

Ὀμιλῶν — ὠμίλουν. Parlant 1.	Je parlais, tu parlais, il & elle parlait.
Τελειῶν — ἐτελείουν. Finissant 2.	Nous parlions, vous parliez, ils & elles parlaient (1).
Παρατηρῶν — παρατήρουν. Apercevant 3.	Je finissais, tu finissais, il & elle finissait.
	Nous finissions, vous finissiez, ils & elles finissaient.
	J'apercevais, tu apercevais, il & elle apercevait.
	Nous apercevions, vous aperceviez, ils & elles apercevaient.
Ἀποδιδούς — ἀπεδίδων. Rend.	Je rendais, tu rendais, il & elle rendait.
Κοθιστών — κοθίστων. Rendant 4.	Nous rendions, vous rendiez, ils & elles rendaient.

Παρ. Α'. Δύο μόνον ῥήματα ἐξαροῦνται τοῦ κανόνος τούτου. Δηλ.

(1) Ἄλλοτε ἔγραψον τὸ 4, 2 καὶ 3 πρὸς. τοῦ ἐνικοῦ ἀριθ. καὶ τὸ 3 πρὸς. τοῦ πληθ. ἀριθ. Je parlais, tu parlois, il parloit, ils parloient, ἐπιμενόντων τινῶν καὶ σήμερον ἐτι εἰς τὴν ὄχρ. ταύτην γραψήν.

ἔχων — εἶχον. Ayant 3.

Γινώσκων, ἐγίνωσκον } Sa-
Εἰξεύρων, εἰξευρον, } chant 3.

J'avais, tu avais, il & elle avait.
Nous avions, vous aviez, ils & elles avaient.
Je savais, tu savais, il & elle sa-
vait.
Nous savions, vous saviez, ils
& elles savaient.

Παρ. Β'. Τοῦ παρατατικοῦ γίνεται χρῆσις ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, εἰς πα-
ρελθούσαν πράξιν, καὶ ὅταν ταῦτο χρόνως καὶ ἑτέρα πράξις ἐνεργῇται.

Ὅτε ἦμην εἰς Βερολίνον, ἐπήγαινα συγχά νά ἴδω τοὺς φίλους μου. Quand j'étais à Berlin j'allais sou-
vent voir mes amis.

Ἐπηγαίνετε συγχά εἰς τὰ Ἑλύσια Alliez-vous souvent aux Champs-
πεδία, ὅτε ἦσθε εἰς Παρισίους; Elysées, quand vous étiez à
Paris ?

Ἡ Ῥώμη κατὰ πρῶτον ὑπὸ βασιλέων Rome était d'abord gouvernée par
des rois.

Ὁ Καῖσαρ ἦτο μέγας ἀνὴρ. César était un grand homme.

Ὁ Κικέρων ἦτο μέγας ῥήτωρ. Cicéron était un grand orateur.

Οἱ πρόγονοί μας ἐπορεύοντο καθ' ἑ- Nos ancêtres allaient tous les
κάστην εἰς τὸ κυνήγιον. jours à la chasse.

Οἱ Ῥωμαῖοι ἐκαλλιέργουν τὰς τέ- Les Romains cultivaient les arts,
γας, τὰς ἐπιστήμας, καὶ ἀντή- les sciences, et récompén-
μεθον τὴν ἀξίαν. saient le mérite.

Ἐπηγαίνετε εἰς περίπατον ; Vous promeniez-vous ?

Δὲν ἐπήγαινα εἰς περίπατον. Je ne me promenais pas.

Ἦστε εἰς Παρισίους, ὅτε ἦτον ἐκεῖ Étiez-vous à Paris lorsque le roi
ὁ βασιλεὺς ; y était ?

Ἦμην (ἐκεῖ) ὅτε ἦτον ἐκεῖ. J'y étais lorsqu'il y était.

Ποῦ ἦστε ὅτε ἦμην εἰς Λονδῖνον ; Où étiez-vous, lorsque j'étais à
Londres ?

Πότε ἐπρογευματίζετε, ὅτε ἦστε εἰς Quand déjeuniez-vous lorsque vous
τὴν Γερμανίαν ; étiez en Allemagne ?

Ἐπρογευμάτιζον, ὅτε ἐπρογευμάτιζεν Je déjeunais lorsque mon père dé-
ὁ πατήρ μου. jeunait.

Εἰργάζεσθε ἐνῶ εἰργάζετο ; Travaillez-vous lorsqu'il travail-
lait ?

Ἐμελέτω ἐνῶ εἰργάζετο. J'étudiais lorsqu'il travaillait.

Ἰχθὺς, ψάρι. Du poisson,

Ἄγρια, κυνήγι (ἀγρίμι). Du gibier.

*Οτε κατώκουν παρὰ τοῦ πατρὸς μου, Quand je demeurais chez mon père,
ἐγειρόμην ἐνωρίτερα, παρ' ὅ,τι re, je me levais de meilleure
ἤδη δὲν δύναμαι νὰ πράξω. heure que je ne le fais à présent. (Παρ. Β'. Μαθ. ΝΓ.).

*Οτε κατοικοῦμεν εἰς τὴν χώραν ἐ- Quand nous demeurions dans ce
κείνην, ἐπορεύομεθα συχνὰ εἰς pays-là, nous allions souvent
τὴν ἀλιεῖαν. à la pêche

*Οτε ἤμην ἀσθενής, ἤμην κλινήρης Quand j'étais malade, je gardais
ὅλην τὴν ἡμέραν. le lit toute la journée.

Τὸ παρελθὸν θέρος ἐνῶ ἤμην εἰς τὴν L'été passé, pendant que j'étais à
ἐσχόλῃν, ἦσαν πολλὰ ὀπώρα. la campagne, il y avait beau-
coup de fruit.

Χρῆμα, πιάγμα.

Une chose.

Τὸ αὐτὸ (τὸ ἴδιον) πιάγμα. La même chose
Ὁ αὐτὸς (ὁ ἴδιος) ἄνθρωπος. Le même homme.
Εἶναι τὸ αὐτὸ (τὸ ἴδιον), ἀδιάφορον. C'est égal.

Τοιοῦτος, τοιαύτη τις.

Un tel. ἀρσ. une telle, θηλ.

Τοιοῦτός τις ἀνὴρ. Un tel homme.
Τοιοῦτοι τινὲς ἄνδρες. De tels hommes.
Τοιαύτη τις γυνή. Une telle femme.
Τοιαῦτα πράγματα. De telles choses.
Παρόμοιος, παρομοία. Pareil, θηλ. pareille.
Τοιοῦτοι ἄνθρωποι εἶναι ἄξιοι ὑπο- De pareils hommes méritent de
λήψεως. l'estime.

**Ἐκτὸς (ἐξω ἀπό).*

Hors de.

*Ἐκτὸς τῆς πόλεως. Hors de la ville.
*Ἐξω. Dehors.
Ἡ ἐκκλησίᾳ εἶναι ἐκτὸς τῆς πόλεως. L'église est hors de la ville.
Θὰ σὲ περιμένω ἐκτὸς τῆς πό- Je vous attendrai hors de la ville,
λεως.
Σήμερον δὲν τρώγομεν οἴκοι, ἤτοι Aujourd'hui nous dinons hors de
τρώγομεν ἐκτὸς τῆς οἰκίας. chez nous,
Ἡ πύλη τῆς πόλεως. La porte de la ville.
Τὸ διάτρυγμα, ὃ καταράκτης (τοῦ τε- La barrière,
λώνου).

Σπανίως.	Rarement.
Οινόπνευμα (ρακί).	De l'eau-de-vie.
Ἡ ζωὴ, ὁ βίος, τὰ πρὸς τὸ ζῆν.	La vie.
Πορίζεσθαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ . . .	Gagner sa vie à
Πορίζομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐργαζόμενος (διὰ τῆς ἐργασίας)	Je gagne ma vie à travailler.
Πορίζειται τὰ πρὸς τὸ ζῆν γράφων.	Il gagne sa vie à écrire.
Κερδίζω τὰ χρήματά μου ἐργαζόμενος.	Je gagne mon argent en travaillant.
Πῶς πορίζεται ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὰ πρὸς τὸ ζῆν ;	A quoi cet homme gagne-t-il sa vie ?

Ἐξακολουθεῖν, παρατείνειν, διαρκεῖν. Continuer 1. (μετὰ τῆς *de* ἢ ἀπὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.)

Ἐξακολουθεῖ τὸν λόγον του.	Il continue son discours.
Καλὴ ὄρεξις.	Un bon appétit.
Διήγημα, μῦθος.	Le conte, la narration.
Τὸ γεῖλος (ποτηρίου κτλ).	Le bord (d'un verre etc).
Ἡ ὄχθη. (2).	Le bord, la rive.
Ἡ ἀκτὴ τῆς θαλάσσης.	Le bord de la mer.
Ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς θαλάσσης.	Au bord de la mer.
Ἡ ἀκτὴ, ἡ ὄχθη.	Le rivage.
Τὸ παράλιον.	La côte.
Οἱ ἄνθρωποι.	Les gens.
Εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι.	Ce sont de bonnes gens.

Παρ. Β'. Τὸ *gens* εἶναι ἀρσενικοῦ μὲν γένους, ὅταν προηγῇται τοῦ ἐπίθετου αὐτοῦ, θηλυκοῦ δὲ, εὐφωνίας χάριν, ὅταν ἔπηται. Σημαίνουσα δὲ ἡ λέξις *gens* τάξιν τινὰ ἀνθρώπων, εἶναι πάντοτε γένους ἀρσενικοῦ, ὡς *de vrai gens de lettres*, ἀληθεῖς λόγιοι. *quels gens de bien*, ὅποσον ἔσονται, πλούσιοι ἄνθρωποι *gens d'affaires*, ἐμποροί.

Εἶναι κακοὶ ἄνθρωποι.	Ce sont de méchantes gens.
Οἱ παλαιοί, οἱ γέροντες.	Les vieilles gens.

Τὸ *gens* εἶναι ἀρσενικοῦ γένους, ὅταν ἔπηται· αὐτοῦ τὸ ἐπίθετον· οἷον

(2) Διὰ τὰς ὁχθὰς τῶν ῥυάκων καὶ μικρῶν ποταμῶν μεταχειριζόμεθα τὴν λέξιν *bord*, διὰ τὰς τῶν μεγάλων ποταμῶν τὴν *rive*, καὶ διὰ τὴν θάλασσαν *côte* μόνον, καὶ *rivage*.

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰς τόσον κακοί· Ces gens sont aussi méchants que
ποιοὶ ὅσον επικίνδυνοι. dangereux.

Παρ. Δ'. Τιθεμένους πρὸ τοῦ gens τῆς λέξ. tout, ἅ· τοῦ παρεμπιπτόντος
ἐπιτέτου λαμβάνει ἄρσεν. κατὰ λέξιν, ὡς·

Πάντες οἱ ἄνθρωποι. Tous les gens.

Παρεμπιπτόντος ἐπιτέτου λαμβάνει τότε τὸ tout θελ. κατὰ λέξιν, ὡς·

Πάντες οἱ κακοποιοὶ ἄνθρωποι. Tous les méchantes gens.

Ὅταν ὅμως ἡ κατὰ λέξιν τοῦ παρεμπιπτόντος ἐπιτέτου εἶναι κοινὴ
δι' ἀμφότερα τὰ γένη, τότε τὸ tout λαμβάνει τῇ κατὰ λέξιν τοῦ ἄρσ.
γένους, ὡς·

Πάντες οἱ ἐντίμοι ἄνθρωποι. Tous les honnêtes gens.

ΘΕΜΑ 182.

Ἠγαπήσατε ὅτε ἦσθε εἰς Δρέσδην (Dresde); — Δὲν ἐμισεύομεν. —
Ἐτιμᾶτο ὁ ἀδελφός σας ὅτε ἦτο εἰς Λονδίνον (Londres); — Ἠγαπήατο
καὶ ἐτιμᾶτο. — Πότε ἦσθε εἰς τὴν Ἰσπανίαν; — Ἦμην ὅτε ἦσο ἐκεῖ. —
Τίς ἠγαπήατο καὶ τίς ἐμισεῖται; — Ὅσοι (ceux qui) ἦσαν φρόνιμοι, ἐπι-
μελεῖς καὶ εὐπειθεῖς ἠγαπῶντο, καὶ ὅσοι ἦσαν κακοί, ἀμελεῖς καὶ ἀπει-
θεῖς ἐτιμωροῦντο, ἐμισεῦντο καὶ κατεφρονοῦντο. — Ἦστο εἰς Βερολίνον
ὅτε ἦτον ἐκεῖ ὁ βασιλεὺς; — Ἦμην (ἐκεῖ) ὅτε ἦτον ἐκεῖ. — Ἦτον
ὁ βεῖός σας εἰς τὸ Λονδίνον ὅτε ἦμην ἐκεῖ; — Ἦτον ὅτε ἦστε ἐκεῖ. —
Ποῦ ἦσθε ὅτε ἦμην εἰς Δρέσδην; — Ἦμην εἰς Παρισίους. — Ποῦ ἦτο
ὁ πατήρ σας, ὅτε ἦσθε εἰς τὴν Βιέννην (Vienne); — Ἦτον εἰς τὴν Ἀγ-
γλίαν. — Πότε (quand) ἐπρογευματίζετε ὅτε ἦσθε εἰς τὴν Γαλλίαν;
— Ἐπρογευματίζον, ὅτε ἐπρογευματίζεν ὁ βεῖός μου. — Εἰργάζεσθε
ὅταν εἰργάζετο; — Εἰμελέτων ὅταν εἰργάζετο. — Εἰργάζετο ὁ ἀδελ-
φός σας ὅταν εἰργάζεσθε; — Ἐπαῖζον ὅταν εἰργαζόμην. — Ἀπὸ τί
(de quoi) εἶπον οἱ πρόγονοί μας (les aïeux); — Εἶπον μόνον μὲ ἰχθύς
καὶ ἄγρην, διότι ἐπλήγαναι καὶ ἐνάστην εἰς τὸ κυνήγιον καὶ εἰς τὴν
ἀλιεσίαν. — Ὅποιοι ἄνθρωποι ἦσαν οἱ Ῥωμαῖοι; — Ἦσαν πολὺ ἐμ-
πειφοὶ ἄνθρωποι, διότι ἐαλλιέργουν τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, καὶ ἀ-
τήμειβον τὴν ἰκανότητα. — Επηγαίνετε συχνὰ νὰ ἴδῃτε τοὺς φίλους
σας, ὅτε ἦσθε εἰς Βερολίνον; — Ἐπλήγαναι συχνὰ νὰ τοὺς ἴδω. — Επη-
γαίνετε ἐφότε εἰς τὰ Ἠλύσια Πεδία (Champs-Élysées) ὅτε ἦσθε εἰς Πα-
ρισίους; — Επλήγαναι συχνὰ.

ΘΕΜΑ 183.

Τί ἐκάνατε ὅτε κατώκειτε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ; — Ὅτε κατωκοῦμέν
ἐκεῖ, ἐπηγάινομεν συχνά εἰς τὴν ἀλυσίαν. — Δὲν ἐπηγάινετε εἰς τὸν περί-
πατον (aller se promener) ; — Ἐπηγάينا εἰς τὸν περίπατον ἐνίστε. —
Ἐγείρεσθε ἐνωρίς ; — Ὅχι τόσο ἐνωρίς ὅσον ὑμεῖς, ἀλλ' ὅτε κατάρκουν
εἰς τοῦ θεοῦ μου, ἐγειρόμην ἐνωρίτερα παρὰ τῶρα. — Ἦστε κλινήρης
ἐνίστε, ὅτε κατώκειτε εἰς τοῦ θεοῦ σας ; — Ὅτε ἤμην ἀσθενής, ἤμην κλι-
νήρης ὅλην τὴν ἡμέραν. — Εἶναι πολλοὶ καρποὶ ἐφέτος ; — Δὲν εἰςέσω,
ἀλλὰ τὸ παρελθὸν θέρος, ὅτε ἤμην εἰς τὴν ἐξοχὴν, ἦσαν πολλοὶ καρποί.
— Πῶς πορίζεσθε (gagner la vie) τὰ πρὸς τὸ ζῆν ; — Πορίζομαι τὰ
πρὸς τὸ ζῆν ἐργαζόμενος. — Πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὁ φίλος σας γρά-
φον ; — Πορίζεται τοῦτα (il la gagne) ὁ μὲν καὶ γράφων. — Πορίζονται
οἱ κύριοι οὗτοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐργαζόμενοι ; — Πορίζονται ταῦτα μηδὲν
ἐργαζόμενοι (à ne rien faire), διότι εἰσὶ λίαν ἀννηραὶ (ils sont trop pares-
seux) πρὸς ἐργασίαν (pour travailler). — Πῶς ἐκέρδησεν ὁ φίλος σας τὰ
χρήματα ταῦτα ; — Τὰ ἐκέρδησεν ἐργαζόμενος. — Πῶς ἐπορίζεσθε τὰ
πρὸς τὸ ζῆν ὅτε ἦστε εἰς τὴν Ἀγγλίαν ; — Ἐπορίζομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν
(je gagnais ma vie) γράφων. — Ἐπορίζετο ὁ φίλος σας τὰ πρὸς τὸ ζῆν
γράφων ; — Τὰ ἐπορίζετο ἐργαζόμενος. — Εἰδέτε ποτε τοιοῦτον ἄτομον
(personne) ; — Δὲν εἶδόν ποτε παρόμοιον (une pareille). — Εἰδέτε ἤδη τὴν
ἐκκλησίαν μας ; — Δὲν τὴν εἶδον ἀκόμη. — Ποῦ εἶναι ; — Εἶναι ἐκτὸς
τῆς πόλεως. Ἄν θέλητε νὰ τὴν ἴδῃτε, ὑπάγω μετ' ὑμῶν ἵνα σᾶς τὴν δεῖ-
ξω. — Πῶς (de quoi) ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι οἱ κατοικοῦντες (qui habitent)
εἰς τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης ; — Ζῶσι μόνον ἀπὸ τὴν ἀλυσίαν. — Διατί δὲν
θέλετε πλέον νὰ ὑπάγῃτε εἰς τὸ κυνήγιον ; — Εὐνήγησα (j'ai chassé)
χθὲς ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ δὲν ἐφάνευσα (tuer) εἰμὴ ἐν ἀσχημον (laid)
πτηνόν, ὥστε δὲν θὰ ὑπάγω πλέον εἰς τὸ κυνήγιον. — Διατί δὲν πρῶ-
γετε ; — Διότι δὲν ἔχω ὀρεξίν. — Διατί πρῶγει τόσο πολὺ (tant)
ὁ ἀδελφός σας ; — Διότι ἔχει καλὴν ὀρεξίν.

ΘΕΜΑ 184.

Τίνα ζητεῖτε ; — Ζητῶ τὸν ἀδελφόν μου. — Ἄν θέλητε νὰ τὸν εἴ-
ρητε, πρέπει (il faut) νὰ ὑπάγῃτε εἰς τὸν κήπον, διότι εἶναι ἐκεῖ. —
Ὁ κήπος εἶναι μέγας καὶ δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ τὸν εἴρω, ἂν δὲν μοι εἴπητε
εἰς ποῖον μέρος (dans quelle partie) τοῦ κήπου εἶναι. — Κάθετε ὑπὸ τὸ μέγα
δένδρον, ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐκαθήμεθα χθὲς. — Τώρα θὰ τὸν εἴρω. — Διατί
δὲν μοι ἐφέρατε τὰ ἐνδύματά μου ; — Δὲν ἦσαν τελειωμένα (faits) ὥστε δὲν

ἡδυνάμην νὰ σᾶς τὰ φέρω, ἀλλὰ σᾶς τὰ φέρω τώρα.— Ὑμεῖς ἐμάθετε τὸ μάθημά σας, διατί ἡ ἀδελφὴ σας (pourquoi votre sœur) δὲν ἐμάθε τὸ ἰδικόν της;— Ὑπῆγεν (est allée) εἰς τὸν περίπατον μετὰ τῆς μητρός μου, ὥστε δὲν ἡδυνήθη νὰ τὸ μάθῃ, ἀλλὰ θὰ τὸ μάθῃ αὔριον.— Πότε θὰ διορθώσητε τὰ θέματά μου; — Θὰ τὰ διορθώσω (corrigerai) ὅταν θὰ μοὶ φέρητε τὰ (m' apporterez ceux) τῆς ἀδελφῆς. — Νομίζετε ὅτι ἐκάμετε (γ avoir fait) λάθῃ; — Δὲν εἰσεύρω. — Ἄν ἐκάμετε λάθῃ (la faute), δὲν ἐμελετήσατε καλῶς τὰ μαθήματά σας· διότι πρέπει νὰ μαθῇ τις καλῶς (il faut bien apprendre) τὰ μαθήματα, διὰ νὰ μὴ κάμνῃ λάθῃ εἰς τὰ γυμνάσματα (l' exercice). — Εἶναι ἀδιάφορον, ἂν δὲν μοὶ τὰ διορθώσητε σήμερον, δὲν θὰ τὰ μάθω εἰμὴ (je ne les apprendrai que) αὔριον. — Δὲν πρέπει (il ne faut pas) νὰ κάμνητε λάθῃ εἰς τὰ θέματά σας· διότι ἔχετε πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται (il faut) διὰ νὰ μὴ (n' en pas) κάμνητε λάθῃ.

ΜΑΘΗΜΑ ΒΕΗΚΟΣΤΟΥ.

Soixantième Leçon,

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ. (Συνέχεια)

Ἐλησμόνουν, ἐλησμόνεις, ἐλησμόνει. J'oubliais, tu oubliais, il ή elle oubliait.

Ἐλησμονοῦμεν, ἐλησμονεῖτε, ἐλη- Nous oublions, vous oubliez, ils ή elles oubliant.

Παρ. Α'. Τὰ ῥήματα ὧν ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ λήγει εἰς *iant*, ὡς *oublier* λησμονεῖν, *oubliait*, λησμονῶν *rire*, γελᾶν, *riaient* γελῶν *prier*, παρακαλεῖν, *priaient*, παρακαλῶν κτλ. διατηροῦσι τὸ γράμμα *i*, ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ πληθυντικῷ προσώπῳ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὀρίστει- κῆς (καὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς, περὶ ἧς ἐν τοῖς ἐπομένοις).

Ὅτε ἐπηγαίνομεν εἰς τὸ σχολεῖον, Quand nous allions à l'école, nous ἐλησμονοῦμεν συχνὰ τὰ βιβλία μας. oublions souvent nos livres.

Παρακαλεῖτε συχνὰ τὸν Κύριον ὑπὲρ Prêiez-vous souvent le Seigneur

τῶν τέκνων σας, ὅτε ἐπηγαί- νετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν;	pour vos enfants, quand vous alliez à l'église?
Ἐπλήρονον, ἐπλήρονες, ἐπλήρονε.	Je payais, tu payais, il ἢ elle payait;
Ἐπλήρονομεν, ἐπληρώεσθε, ἐπλήρο- νον.	Nous payions, vous payiez, ils ἢ elles payaient.

Παρ. Β'. Τὰ ῥήματα ὧν ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ λήγει εἰς *gant* ὡς *payer*, *πληρώνειν*, *payant appuyer*, *στηρίζειν*, *appuyant croire*, *πιστεύειν*, *croisant s'asseoir*, *καθίσθαι*, *s'asseyant employer*, *χρησθαι*, *μεταχειρίζεσθαι*, *employant envoyer*, *στέλλειν*, *envoyant essayer*, *πειράσθαι*, *δοκιμάζειν*, *essayant fuir*, *φεύγειν*, *fuyant voir*, *βλέπειν*, *voyant* κτλ. διατηροῦσι τὸ γράμμα *i* μετὰ τὸ *y* εἰς τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ παρρησιαστικοῦ τῆς ὁριστικῆς (αἱ εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς, περὶ ἧς ἐν τοῖς ἐπομείοις).

Ὅτε ἐλαμβάνομεν χρήματα, τὰ με- ταχειρίζομεθα πρὸς ἀγοράν κα- λῶν βιβλίων.	Quand nous recevions de l'argent, nous l'employions à acheter de bons livres.
Ὅτε ἡγοράζετε ἀπὸ τοῦ ἐμποροῦ τούτου, δὲν ἐπληρόνετε πάν- τοτε τοῖς μετρητοῖς.	Quand vous achetez chez ce mar- chand, vous ne payiez pas toujours comptant.
Κατώρρωσεν ἡ ἀδελφὴ σας νὰ διορ- λώσῃ τὸν λαιμοδέτην σας;	Votre sœur est-elle parvenue à raccorder votre cravate?
Τὸ κατώρρωσεν.	Elle y est parvenue.
Ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἀπὸ τὴν ἀγο- ράν;	La femme est-elle revenue du marché?
Δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη.	Elle n'en est pas encore revenue.
Συνεφώνησαν αἱ γυναῖκες περὶ τοῦ- του, ἢ εἰς τοῦτο;	Les femmes sont-elles convenues de cela?
Ἐσυνφώνησαν εἰς αὐτό.	Elles en sont convenues.
Ποῦ ὑπῆεν ἡ ἀδελφὴ σας;	Où votre sœur est-elle allée?
Ἐπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.	Elle est allée à l'église.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΕΣΤΩΤΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΗΣ

II ΔΥΝΗΤΙΚΗΣ ΕΓΚΑΙΣΙΩΣ.

(Du conditionnel présent).

Ἡ ἐγκλισις αὕτη σχηματίζεται ἐκ τοῦ μέλλοντος τροπῆ τῶν κατα-
λήξεων ὡς ἀκολουθῶς.

RAI, RAS, RA,	RONS, REZ, RONT,	εἰς
RAIS, RAIS, RAIT,	RIONS, RIEZ, RAIENT.	

Παρ. Γ'. Παρατηρήτέον ὅτι ὁ ἐνεστώς οὗτος τῆς συμπερασματικῆς μέχρι μὲν τοῦ γ εἶναι ὁμοίος τῷ μέλλοντι, μετὰ δὲ τοῦτο ἀκριβῶς ὁμοίος τῷ παρατατικῷ. Παρ. Χαρ.

Θὰ εἶχον, εἰ εἶχες, εἰ εἶχε.	J'aurais, tu aurais, il (e)lle aurait.
Θὰ εἶχομεν, εἰ εἶχετε, εἰ εἶχον.	Nous aurions, vous auriez, ils (elles) auraient.
Θὰ ἦμην, εἰ ἦσο, εἰ ἦτο.	Je serais, tu serais, il (elle) serait.
Θὰ ἦμεθα, εἰ ἦσθε, εἰ ἦσαν.	Nous serions, vous seriez, il (elles) seraient.
Θὰ ὠμίλου, εἰ ὠμίλει, εἰ ὠμίλει.	Je parlerais, tu parlerais, il (elle) parlerait.
Θὰ ὠμιλοῦμεν, εἰ ὠμιλεῖτε, εἰ ὠμιλοῦν.	Nous parlerions, vous parleriez, ils (elles) parleraient.

Παρ. Δ'. Ἐκλήθη ἡ ἐγκλισίς αὕτη συμπερασματικὴ ἢ δυνατικὴ, διότι ὅτε μὲν σημαίνει τὸ συμπέρασμα εἰς τὰς ὑποθετικὰς προτάσεις, ἐκφερομένης ἢ ὑπονοουμένης, ὅτε δὲ ἀπλῶς τὸ δυνατόν ἢ πιθανόν τῆς πράξεως, ὡς τῶν ἀρχαίων ἡ εὐκτική ἢ ὁ παρατατικός τῆς ὀριστικής μετὰ τοῦ ἀν.

* Ἀν εἶχον χρήματα, εἰ εἶχον ἐν νέον ἐνδυμα.	Si j'avais de l'argent, j'aurais un habit neuf.
* Ἀν εἴξευρες νὰ κάμνης τοῦτο, εἰ εἴξευρες ἐκαμνες ἐκεῖνο.	Si tu savais faire ceci, tu voudrais faire cela.
* Ἀν ἠδύνατο εἰ ἤελε.	S'il pouvait, il voudrait.
Θὰ ἐπῆγαν, ἂν εἶχον καιρόν.	J'irais, si j'avais le temps.
* Ἀν ἐγνώριζεν ὅτι ἐπράξατε, εἰ ἐγνώριζεν ἐπέπληττεν.	S'il savait ce que vous avez fait, il vous gronderait.

*** Επιπλήττειν.**

Gronder 1.

* Ἀν εἶχεν ἐκεῖ ξύλα εἰ ἦναπτε πῦρ.	S'il y avait du bois, il f'rait du feu.
* Ἀν ἤρχοντο οἱ ἄνθρωποι, εἰ ἤρχοντο χρειασθῆναι δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ πῶσι τι.	Si les hommes venaient, il faudrait leur donner quelque chose à boire.
* Ἀν ἐλαμβάνομεν τὰς ἐπιστολάς μας, εἰ ἐλαμβάνομεν αὐτάς ἢ αἴριον.	Si nous recevions nos lettres, nous ne les lirions que demain.

*** Ὁρῶ πρῶτον.**

(Ne -pas avant.

(Ne -pas avant de (πρὸ ἀπαρ.)

ΠΑΡΟΧΙΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΗΣ Ἡ ΔΥΝΗΤΙΚΗΣ

Conditionnel passé.

Ὁ χρόνος οὗτος σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς συμπερασματικῆς τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος.

Ἦθελον, ἤθελες, ἤθελεν ὁμιλήσκειν.	J'aurais, tu aurais, il & elle aurait parlé.
Ἦθέλομεν, ἤθέλετε, ἤθελον ὁμιλήσκειν.	Nous aurions, vous auriez, ils & elles auraient parlé.
Ἦθελον, ἤθελες, ἤθελεν ἀναχωρήσκειν.	Je serais, tu serais, il serait parti καὶ θηλ. elle serait partie.
Ἦθέλομεν, ἤθέλετε, ἤθελον ἀναχωρήσκειν.	Nous serions, vous seriez, ils seraient partis, καὶ θηλ. elles seraient parties.

Πρὸς διάκρισιν τῶν δύο χρόνων τῆς ἐγκλίσεως ταύτης, ὁ μὲν ἐνεστώς μεταφράσθη διὰ τοῦ παρ' ἡμῖν θά καὶ τοῦ παρατατικοῦ, ὁ δὲ παρωχόμενος διὰ τοῦ ἤθε.lor καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου.

* Ἄν εἶχον λάβει τὰ χρήματά μου, & ἔθελον ἀγοράσει νέα πέδιλα.	Si j'avais reçu mon argent, j'aurais acheté des souliers neufs.
* Ἄν εἶχεν ἐν κονδύλιον, ἤθελαν ἐνθυμῆσθαι τὴν λέξιν.	S'il avait eu une plume, il se serait rappelé le mot.
* Ἄν ἐσηκόνεσθε ἐνωρίς, δὲν (ἐὰ κατεβροιάξεσθε) ἤθέλετε κρυαλογῆσθαι.	Si vous vous étiez levé de bonne heure, vous ne vous seriez pas enrhumé.
* Ἄν εἶχε πλύνει τὰς χεῖράς του, ἤθελε τὰς σπογγίσει.	S'il s'était lavé les mains, il se les serait essuyées.
* Ἄν εἶχον ἐκποιήσας τὸν γέροντα ἵππον των, ἤθελον προμηθευθῆ καλλίτερον.	S'ils s'étaient défaits de leur vieux cheval, ils s'en seraient procuré un meilleur.
* Ἄν ἐγνώριζον τοῦτο, ἐὰ ἐφερόμην διαφορετικὰ.	Si je savais cela, je me comporterais différemment.
* Ἄν εἶχον γνωρίσει τοῦτο ἤθελον εἰπεῖ ἄλλως.	Si j'avais su cela, je me serais comporté autrement.
* Ἄν εἶχες κατανοήσας τοῦτο, δὲν ἤθελεις ἀπατηθῆ.	Si tu t'étais aperçu de cela, tu ne te serais pas trompé.
Θὰ ἐμάναντες τὴν Γαλλικὴν, ἂν τὴν ἐμάνεσκον;	Apprendriez-vous le français, si je l'apprenais ?

- Θὰ τὴν ἐμάνθανον, ἂν τὴν ἐμάνθα- Je l'apprendrais, si vous l'appre-
νεz. niez.
- Θὰ εἶχες μαθημένην τὴν Γερμανικὴν, Auriez-vous appris l'allemand, si
ἂν τὴν εἶχον μάθει; je l'avais appris ?
- Θὰ τὴν εἶχον μαθημένην, ἂν τὴν εἶχες Je l'aurais appris, si vous l'aviez
μάθει. appris.
- Θὰ ἐπηγαίνετο εἰς τὴν Γαλλίαν, ἂν Iriez-vous en France, si j' y allais
ἐπήγαινα μεθ' ὑμῶν; avec vous ?
- Θὰ ἐπήγαινα, ἂν ἐπηγαίνετο μετ' J'irais, si vous y alliez avec
ἐμοῦ. moi. (1).
- Ἦθέλετε ὑπάγει εἰς τὴν Γερμανίαν, Seriez-vous allé en Allemagne, si
ἂν ἤθελα ὑπάγει μεθ' ὑμῶν; j'y étais allé avec vous ?
- Θὰ ἐξήρχεσθε, ἂν ἔμενον εἰς τὴν οἰ- Sortiriez-vous, si je restais à la
κίαν; maison ?
- Θὰ ἔμενα εἰς τὴν οἰκίαν, ἂν ἐξήρ- Je resterais à la maison, si vous
χέσθε. sortiez.
- Ἦθέλετε γράψαι μίαν ἐπιστολὴν ἂν Auriez-vous écrit une lettre, si
εἶχον γράψαι ἐν γραμματίον; j'avais écrit un billet ?
- Ἴδου τὸ βιβλίον μου. } Voilà mon livre.
} Voici mon livre.
- Ἴδου αὐτός, αὐτὴ (νά τον, νά την). Le voilà ; θηλ. la voilà.
- Ἴδου αὐτοὶ ἢ αὐταί, αὐτά. Les voilà. πλ.
- Ἴδου ἐγώ. Me voici.
- Ἴδου διατί, (αὕτη εἶναι ἡ αἰτία). Voilà pourquoi.
- Ἴδου διατί τὸ λέγω. Voilà pourquoi je le dis.
- Κρυónουσιν οἱ πόδες μου. J'ai froid aux pieds.
- Κρυónουσιν οἱ πόδες του. Il a froid aux pieds.
- Κρυónουσιν αἱ χεῖρές της. Elle a froid aux mains.
- Κρυónει ὅλον μου τὸ σῶμα. J'ai froid par tout le corps.
- Πονεῖ ἡ κεφαλὴ μου. La tête me fait mal.
- Πονεῖ ἡ κνήμη του. La jambe lui fait mal.
- Πονεῖ τὸ πλευρόν του. Il a mal au côté.
- Πονεῖ δυνατὰ ἡ γλῶσσά του. La langue lui fait bien mal.
- Ἦ παροψίς, πινάκιον. Une assiette.
- Ὁ γαμβρός (θυγατρός σύζυγος). Le beau-fils, le gendre.
- Ὁ πρόγονος (προγονός). Le beau-fils.
- Ἦ νόμφη (ἡ γυνὴ τοῦ υἱοῦ). La belle-fille, la bru.

(1) Ὡς εἰπομεν καὶ ἄλλοτε, τὸ γκάλλιον νὰ παραλείπηται πρὸ τοῦ i. Οἶον
J'irais καὶ οὐχὶ J' y irais.

Ἡ πρόγονος (προγονή).	La belle-fille.
Ἡ πρόοδος, ἡ προκοπή.	Le progrès.
Προοδεύειν, προκόπτειν.	Faire des progrès.
Προοδεύειν εἰς τὰς σπουδάς, εἰς τὰς ἐπιστήμας.	Faire des progrès dans les études, dans les sciences.
Ἡ πρόοδος ἀσθενείας.	Le progrès ἢ les progrès d'une maladie (2)
Ὁ πνευρὸς, καὶ ὁ πατριὸς (μητριός).	Le beau-père.
Ἡ πνευρά, καὶ ἡ μητριά.	La belle-mère.

ΘΕΜΑ 185.

Ἐλησμονεῖτε τι ὅτε ἐπηγάνατε εἰς τὸ σχολεῖον; — Ἐλησμονοῦμεν συχνὰ τὰ βιβλία μας. — Ποῦ τὰ (les) ἐλησμονεῖτε; — Τὰ ἐλησμονοῦμεν εἰς τὸ σχολεῖον. — Ἐλησμονοῦμεν τί; — Οὐδὲν ἐλησμονεῖτε. — Παρεκάλει ἡ μήτηρ σας διὰ τινά, ὅτε ἐπήγαγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν; — Παρεκάλει διὰ τὰ τέκνα της. — Ὅτε ἐλαμβάνετε τὰ χρήματά σας τί τὰ ἐκάνετε (qu'en faisiez-vous); — Τὰ μεταχειρίζομεθα δὲ ν' ἀγοράσωμεν (à acheter) καλὰ βιβλία. — Μεταχειρίζεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπίσης τὰ ἰδικά σας (le vôtre) διὰ ν' ἀγοράσητε βιβλία; — Ὅχι, μεταχειρίζομεθα αὐτὰ πρὸς βοήθειαν τῶν πτωχῶν (à secourir les pauvres). — Δὲν ἐπληρόνετε τὸν ῥάπτην σας; — Τὸν ἐπληρόνομεν. — Ἐπληρόνετε πάντοτε τοῖς μετρητοῖς, ὅτε ἡγοράζετε ἀπὸ τὸν ἔμπορον; — Ἐπληρόνομεν πάντοτε τοῖς μετρητοῖς, διότι δὲν ἡγοράζομεν ποτὲ ἐπὶ πιστώσει. — Κατώρθωσεν (e-t-elle parvenue) ἡ ἀδελφὴ σας νὰ διορθώσῃ τὰς περικνημίδας σας; — Τὸ κατώρθωσεν. — Ἐπέστρεψεν (revenir) ἡ μήτηρ σας ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; — Δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη (n'en est pas encore). — Ποῦ ὑπῆγεν ἡ θεὰ σας; — Ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. — Ποῦ ὑπῆγον αἱ ἐξάδελφοί μας; — Ὑπῆγον εἰς τὴν συναυλίαν. — Δὲν ἐπέστρεψαν ἀκόμη; — Δὲν ἐπέστρεψαν εἰσέτι (elles n'en sont).

ΘΕΜΑ 186.

Ποῖος εἶναι αὐτοῦ; — Ἐγὼ εἰμι: (c'est moi). — Τίνες εἶναι οἱ ἄνθρωποι οὗτο; — Ἐναι: ἔσθι, οἱ ὅποιοι: θέλουν νὰ σᾶς ὀμιλήσουν. —

(2) Πάντα τὰ λέγοντα εἰς τὴν εἰσὶ γένους ὀφλουτοῦ, ἐξαίρουμένων τοῦ l'incendie, ἡ παρὰ τὴν le mariage, τὸ ἀλξίθερον, καὶ l'incubie, ὁ ἄθεος, ἅτινα εἰσὶ γένους ἀρσενικῶ.

Ἀπὸ τί τόπον (de quel pays) εἶναι ; — Εἶναι Ἀμερικανοί. — Ποῦ εἶναι τὸ βιβλίον μου ; — Ἰδοὺ αὐτό. — Καὶ τὸ κονδυλίόν μου ; — Νά το (le voici). — Ποῦ εἶναι ἡ ἀδελφή σας ; — Νά την. — Ποῦ εἶναι αἱ ἐξαδελφαί μας ; — Ἰδοὺ αὐταί (les voilà). — Ποῦ εἴστε, Ἰωάννη (Jean), — Ἰδοὺ ἐγώ. — Διατί κατοικοῦσι τὰ τέκνα σας εἰς τὴν Γαλλίαν ; — Θέλουν νὰ μάθουν τὴν Γαλλικὴν (le français), ἰδοὺ διατί κατοικοῦσιν εἰς τὴν Γαλλίαν. — Διατί κάθησθε πλησίον τοῦ πυρός ; — Κρυόνουσιν αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες μου, καὶ διὰ τοῦτο κάθημαι πλησίον τοῦ πυρός. — Κρυόνουσιν αἱ χεῖρες τῆς ἀδελφῆς σας ; — Ὅχι, κρυόνουσιν ὅμως οἱ πόδες της. — Τί ἔχει ἡ θεία σας ; — Πονεῖ ἡ κνήμη της. — Τί ἔχει ἡ γυνὴ αὐτῆ ; — Πονεῖ δυνατὰ ἡ γλῶσσά της. — Διατί δὲν τρώγετε ; — Δὲν θὰ φάγω πρὶν μοὶ ἔλθῃ (avant d'avoir) καλὴ ἄρεξις. — Ἡ ἀδελφή σας ἔχει καλὴν ἄρεξιν ; — Αὕτη ἔχει καλὴν ἄρεξιν, διὰ τοῦτο τρώγει τόσον πολὺ. — Ἄν ἀνεγνώσατε τὰ βιβλία τὰ ὅποια σὰς ἐδάεισα (αἱ prelés) διατί δὲν μοὶ τὰ ἐπιστρέφετε ; — Διανοοῦμαι (je compte) νὰ τ' ἀναγνώσω ἀκόμη μίαν φορὰν (encore une fois) διὰ τοῦτο δὲν σοὶ τὰ ἐπέστρεφα ἀκόμη ἀλλὰ (ἀ σοὶ τὰ ἐπιστρέψω, ἄνα τ' ἀναγνώσω καὶ δευτέραν φορὰν (les aurai lus pour la seconde fois). — Διατί δὲν ἐφέρατε τὰ πεδιλά μου ; — Δὲν ἦσαν τελειωμένα (faits) διὰ τοῦτο δὲν τὰ ἔφερα ἀλλὰ σὰς τὰ φέρω τώρα, ἰδοὺ αὐτὰ. — Διατί δὲν ἐρρεν ἡ ἀδελφή σας τὰ λέματά της ; — Ὑπῆγε νὰ κάμῃ ἕνα γύρον με τὴν σύντροφόν της (la compagne), καὶ οὕτω δὲν τὰ ἐμαλεῖν ἀλλ' ὑπόσχεται νὰ τὰ μᾶθῃ αὐρίον, ἂν δὲν τὴν μαλλώσῃτε.

ΘΕΜΑ 187.

Θὰ εἴχετε χρήματα, ἂν ἦτον ὁ πατήρ σας ἐδώ ; — Ὅθ εἶχον, ἂν ἦτον ἐδώ. — Ὅθ ἦσθε εὐχαριστημένος, ἂν εἶχα βιβλία ; — Ὅθ ἤμην πολὺ εὐχαριστημένος ἂν εἴχατε. — Ὅθ εἴχατε ἐπαινέσει τὸν μικρὸν ἀδελφόν μου, ἂν ἦτο φρόνιμος ; — Ἄν ἦτο φρόνιμος, βεβαίως (certainement) ὄχι μόνον (non seulement) ἐὰν τὸν ἐπίνουν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν τὸν ἡγάπων, καὶ ἐὰν τὸν ἐτίμων (honorer), καὶ ἐὰν τὸν ἀντάμελλον. — Ὅθ ἐπληροῦμεθα, ἂν ἐκάνομεν τὰ λέματά μας ; — Ἄν τὰ ἐκάνετε χωρὶς λάθῃ (sans fautes), ἐὰν ἐπληρίσθε καὶ ἐὰν ανταμεθεσθε. — Δὲν ἤθελε τιμωρῆσθαι ὁ ἀδελφός μου, ἂν εἶχε κάμει τὰ λέματά του ; — Δὲν ἤθελε τιμωρῆσθαι, ἂν τὰ εἶχε κάμει. — Ὅθ ἐπληρεῖτο ἡ ἀδελφή μου, ἂν δὲν ἦτον ἐπιτηδεῖα ; — Δὲν ἐὰν ἐπληρεῖτο βεβαίως, ἂν δὲν ἦτο πολὺ ἐπιτηδεῖα, καὶ ἂν δὲν ἐργάζετο ἀπὸ τὸ πρωτὶ (depuis le matin) ἕως τὸ ἑσπέρας. — Ὅθ μοὶ ἐδίδετε τί ἂν ἤμην πολὺ (bien) φρόνιμος ; — Ἄν ἦσθε πολὺ φρόνιμος καὶ ἂν ἐργάζεσθε καλῶς, ἐὰν σὰς ἐδίδον ἕν ὥραϊον βιβλίον. — Πέλετε γράψαι εἰς τὴν ἀδελφὴν σας, ἂν εἶχον ὑπάγει εἰς τοὺς Πα-

ρισίους ; — Θὰ τῇ εἶχον γράψει καὶ τῇ στείλει τι καλόν, ἂν εἴχατε ὑπάγει ἐκεῖ. — Θὰ μοὶ ὠμίλητε, ἂν σὰς ἤκουον ; — Θὰ σὰς ὠμίλουν, ἂν με ἤκούετε καὶ ἂν μοὶ ἀποκρίνεσθε. — Θὰ εἴχατε ὀμιλήσει εἰς τὴν μητέραν μου, ἂν τὴν εἴχατε ἰδεῖ ; — Ἐὰν θὰ τὴν ἔβλεπον, θὰ τῇ εἶχον ὀμιλήσει καὶ παρακαλέσει (prier quelqu'un) νὰ σὰς στείλῃ ἓν ὠραῖον χρυσὸν ὀρολόγιον (une belle montre en or).

ΘΕΜΑ 188.

Τῶν βαλαμηπόλων τις (un des valets de chambre) Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου τετάρτου εἰζήτει παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τούτου, ἐνὼ ἐμελλεῖν ἀκατακλινεῖν (lorsqu'il se mettait au lit), νὰ συστήσῃ (de faire recommander) εἰς τὸν πρῶτον πρόεδρον (à monsieur le premier président) μίαν δίκην (un procès), τὴν ὑποίαν εἶχε κατὰ (contre) τοῦ πενθεροῦ του, καὶ ἔλεγε κατεπείγων αὐτόν (en le pressant) : « Οἱμοι (hélas), Μεγαλειότατε (Sire), μίαν μόντην λέξιν θὰ εἰπῇτε (vous n'avez qu'à). » Καλὰ (eh), εἶπε Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ ὅποιον με δυσκολεύει (ce n'est pas de quoi je suis en peine)· ἀλλ' εἰπέ μοι (dis-moi) ἂν σὺ μὲν ἦσιν εἰς τὸν τόπον (à la place) τοῦ πενθεροῦ σου, ὃ δὲ πενθερός σου εἰς τὸν ἰδικόν σου, θὰ ἔχαρες (serais-tu bien aise) ἂν ἔλεγον τὴν λέξιν ταύτην ; »

Ἀν ἤρχοντο οἱ ἄνθρωποι, θὰ ἦτο χρεῖα νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ πῶσι τι. — Ἀν ἡδύνατο νὰ κάμνῃ τοῦτο, θὰ ἐκάμνει ἐκεῖνο. — Ἐσεμνύομην πάντοτε (je me suis toujours flatté), ἀγαπητέ μοι ἀδελφε, ὅτι με ἀγαπᾶτε τόσο ὅσον σὰς ἀγαπῶ, ἀλλὰ βλέπω τώρα ὅτι ἡπατήθη. Ἦθελα νὰ εἰξέρω διατί ὑπῆγατε εἰς τὸν περίπατον ἀνευ ἐμοῦ ; — Ἦκουσα (j'ai appris), ἀγαπητή μου ἀδελφή, ὅτι ἦσο θυμωμένη ἐναντίον μου (fâchée contre moi), διότι ὑπῆγα εἰς τὸν περίπατον ἀνευ σοῦ. Σο βεβαίω ὅτι ἂν εἰξευρα ὅτι δὲν ἦσο ἀσθενής, ἤθελα ἔλθαι νὰ σὲ ζητήσω (venir chercher)· ἀλλ' ἐπληροφρήθην (s'informer) περὶ τῆς ἐγείας σου εἰς (chez) τοῦ ἱατροῦ σου καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι ἦσο κλινήρης (que vous gardiez le lit) ἀπὸ ὀκτὼ ἡδὴ ἡμερῶν (depuis huit jours).

ΘΕΜΑ 189.

Ἀξωματικὸς πινος Γάλλου φθάσαςτος (un officier Français étant arrivé) εἰς τὴν αὐλὴν (à la cour de) τῆς Βέννης, ἡ αὐτοκράτειρα Θερεσία (Thérèse) ἠρώτησεν αὐτόν, ἂν ἐπίστευεν ὅτι ἡ ἡγεμονὶς τοῦ Ν. ἦν ἔδε τὴν προτεραίαν (la veille) ἦτο πραγματικῶς (réellement) ἡ ὠρασιότατη γυνὴ τοῦ κόσμου, ὡς ἔλεγον ; « Κυρά, ἀπεκρίθη (répliqua) ὁ ἀξωματικὸς γβὲς ἐπίστευον τούτο. — Πῶς σὰς φαίνεται (Ma chère MA.) τὸ κρέας τούτο ; — Μοὶ φαίνεται πολὺ καλόν. — Δύναμαι νὰ σὰς ζητήσω (oserais-je

vous demander) ἐν κομμάτιον ἀπ' αὐτὸν τὸν ἰχθύν; — Ἄν εὐαρεστη-
θῆτε (si vous voulez avoir la bonté) νὰ μοὶ δώσητε (de me passer) τὸ
πινάκιόν σας, θέλω σᾶς δώσω (en donnerai) ἐξ αὐτοῦ. — Εὐαρεστεῖσθε
νὰ μοὶ βάλῃτε (verser) νὰ πῖω (à boire); — Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν.
— Ὁ Κικέρων ἰδὼν (voyant) τὸν γαμβρόν του, ὅστις ἦτο πολὺ κοντὸς
(petit), ἐρχόμενον (venir) μὲ μακρὸν ξίφος εἰς τὴν μέσσην (avec une lon-
gue épée au côté) εἶπε: «Ποῖος προσέδεσε (attacher) τὸν γαμβρόν μου
εἰς τὸ ξίφος τοῦτο;»

ΜΑΘΗΜΑ ΕΞΗΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Soixante-et-unième Leçon.

Τί ἐγένεεν ἡ θεία σας;	Qu'est devenue votre tante?
Δὲν εἰξεύρω τί ἐγένεε.	Je ne sais pas ce qu'elle est devenue.
Τί ἐγένεον αἱ ἀδελφαί σας;	Que sont devenues vos sœurs?
Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς εἰπῶ τί ἐγένε- ναν.	Je ne peux pas vous dire ce qu'elles sont devenues.

Θνήσκει, τελευτᾷ,

Mourir*, 2 ἐνεργ. μετ. mou-
rant, παθ. μετ. mort.

Ἀποθνήσκω, ἀποθνήσκεις, ἀποθνή- σκει.	Je meurs, tu meurs, il & elles meurt.
Θ' ἀποθάνῃτε;	Mourrez-vous? (Ὁρ. Μαθ. ΜΕΤ').
Θ' ἀποθάνω.	Je mourrai.
Ὁ ἄνθρωπος ἀπέθανε τὴν πρωΐαν,	L'homme est mort ce matin, et la
ἀπέθανεν ἐπίσης καὶ ἡ γυνή.	femme est morte aussi.
Ἀπέθανεν ὁ ἄνθρωπος.	L'homme est mort.
Ἡ γυνή ἀπέθανε τὴν πρωΐαν.	La femme est morte ce matin.
Ὁ οἶνος πωλεῖται καλᾶ.	Le vin se vend bien.
Ὁ οἶνος θὰ πωληθῇ καλὰ τὸ ἐρχό- μενον ἔτος.	Le vin se vendra bien l'année pro- chaine.
Ἡ θύρα αὕτη κλείεται (ἢ κλείει) εὐ- κόλως.	Cette porte se ferme facilement.
Τὸ παράθυρον τοῦτο δὲν ἀνοίγεται (ἢ δὲν ἀνοίγει) εὐκόλως.	Cette fenêtre ne s'ouvre pas faci- lement.
Ἡ εἰκὼν αὕτη φαίνεται μακρόθεν.	Ce tableau se voit de loin.

Ποκρόθεν (ἀπὸ μακρὰν).

Τὰ νῦματα τοῦ χειμῶνος δὲν φο-
ρούνται τὸ θέρος.

Τοῦτο δὲν λέγεται.

Τοῦτο δὲν ἐννοεῖται.

De loin.

Les vêtements d'hiver ne s'en
portent pas en été.

Cela ne se dit pas.

Cela ne se conçoit pas.

Καταλαμβάνειν ἐννοεῖν

Concevoir 3.

Τοῦτο εἶναι δῆλον (φανερὸν).

Κατὰ τὰς περιστάσεις.

Ἡ περίστασις.

Κατὰ τὴν περίστασιν.

Ἐξαρτᾶται ἀπὸ.

Εὐθυμος, χαίρων.

Εὐχαριστημένος.

Αὐπνήμεος, δυσχερῶς.

Εἶσε πλούσιος ;

Εἶμαι.

Εἶναι ὡραῖαι αἱ γυναῖκες ;

Εἶναι εἶναι καὶ πλούσιαι καὶ ὡ-
ραῖαι.

Εἶσε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ;

Εἶμαι.

Ἀπὸ τί τόπον εἶναι ;

Εἶναι ἀπὸ τὴν Γαλλίαν.

Θὰ ἐλυπῶσθε, ἂν ᾔστε πλούσιος ;

Δὲν ἐὰ ἐλυπούμην δι' αὐτό.

C'est clair.

Selon les circonstances.

La circonstance.

{C'est selon.

Bien aise } (de πρὸ τῆς ἀπαρεμφ.)

Content }

Fâché.

Êtes-vous riche ?

Je le suis.

Les femmes sont-elles belles(jolies)?

Elles le sont ; elles sont riches et
belles.

Êtes-vous de France ?

J'en suis.

De quel pays est-elle ?

Elle est de France.

Seriez-vous fâché, d'être riche?

Je n'en serais pas fâché.

Εἶναι τινα ὠργισμένον (θυμώ-
μενον) κατὰ τινα.

Être fâché contre quelqu'un.

Εἶναι τινα διαχαρασμένον διὰ τι.

Être fâché de quelque chose.

Διατὶ λυπῶσθε ;

Λυπῶσθε διότι τὸ ἐκάματε ;

Λυπούμαι δι' αὐτό.

Κόσμος, εὐπροσέηγος (εὐγενής)

Δίκαιος, τίμιος.

Ἄτμος, ἀγροῖκος.

Ἀπολίτευτος, ἀκομψος τοῦς πρό-

ποιοῦς, ἀγροῖκος.

Εὐτυχής, εὐδαιμόνιος.

De quoi êtes-vous fâché ?

Êtes-vous fâché de l'avoir fait?

J'en suis fâché.

Honnête, civil, obligeant, poli.

Honnête.

Malhonnête.

Impoli, incivil, désobligeant.

Heureux, θλ. heureuse.

Δυστυχής.	Malheureux, θηλ. malheureuse.
Εύκολος.	Facile.
Δύσκολος.	D'ficile.
Όφελιμος, χρήσιμος.	Utile.
Άνωφελής.	Inutile.
Ελαφρός.	Léger.
Βαρύς.	Lourd.
Είναι ώφέλιμον νά γράρῃ τις πολὺ ;	Est-il utile d'écrite beaucoup?
Όφελει (εἶναι ώφέλιμον).	C'est utile.
Εἶναι καλὸν (δίκαιον) νά ἀφαιρῇ	Est-il bien de prendre le bien d'
τις τὰ ξένα πράγματα ;	autrui ?
Εἶναι κακὸν (ἀδίκον).	C'est mal.
Δὲν εἶναι καλὸν.	Ce n'est pas bien.

Kalōr, δίκαιος, ὀρθός. *Bien.*

Kakōr, ἀδίκος. *Mal.*

Εἰς τί χρησιμεῖς τοῦτο ;	A quoi cela est il bon ?
Εἰς οὐδὲν χρησιμεῖς.	Cela n'est bon à rien.
Τί εἶναι τοῦτο ;	Qu'est-ce que c'est que cela ?
Δὲν εἰξεύρω τί εἶναι τοῦτο.	Je ne sais pas ce que c'est.
Τί εἶναι ;	Qu'est-ce que c'est ?
Δὲν εἰξεύρω τί εἶναι.	Je ne sais ce que c'est.
Πῶς ὀνομάζεσθε ;	Comment vous appelez-vous ?
Όνομάζομαι Κάρολος.	Je m'appelle Charles.
Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο γαλλιστί ;	Comment cela s'appelle-t-il en français ?
Πῶς λέγεται τοῦτο γαλλιστί ;	Comment dit-on cela en français ?
Πῶς ὀνομάζεται τοῦτο ;	Comment appelle-t-on cela ?
Γεώργιος ὁ τρίτος.	George trois

Παρ. Α'. Ἐπὶ χρονολογικῆς σειρᾶς τῶν βασιλέων, οἱ μὲν Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀνάρθρως, ἡμεῖς δὲ τὰ τακτικὰ καὶ ἐνάρθρως.

Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος. Louis quatorze.

Ἡρόλδος ὁ τέταρτος. Henri quatre.

Παρ. Β'. Ἐξάρεσιν ὅμως ποιοῦσι διὰ τὸν Πρῶτον *premier*, καὶ τὸν Δεύτερον *second* λέγοντες καὶ *deux* ἀδιαφόρως. Τὸ δὲ *Quint* ἀντὶ τοῦ *cinq* συνεθίζεται ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ Καρόλου τοῦ Ε'. αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, *Charles-Quint*, καὶ τοῦ Πάπα Σίξτου τοῦ Ε'. *Sixte Quint*.

Ἑρρίκος ὁ πρῶτος.

Henri premier.

Ἑρρίκος ὁ δεύτερος.

Henri second ἢ Henri deux.

Καρόλος ὁ πέμπτος ὁμιλεῖ ἐπιτρο-
γάδην διαφόρους εὐρωπαϊκὰς
γλώσσας.

Charles-Quint parlait couramment
différentes langues europé-
ennes.

Ἡ Εὐρώπη, ὁ Εὐρωπαῖος.

L'Europe, Européen.

Προγάδην, ἐπιτρογάδην.

Couramment.

Μαλλον ἢ ἀρτί

Plutôt que.

Μαλλον — παρὰ νά.

Plutôt que de—.

Παρὰ νά ἀσπασθῶ τὰ χρήματά μου,
προτιμῶ νά τὰ φυλάξω.

Plutôt que de dissiper mon argent,
je le garderai.

Προτιμῶ νά τόν πληρώσω, παρὰ νά
ὑπάγω εἰς αὐτόν

Je le paierai plutôt que d'aller
chez lui.

Προτιμῶ νά καύσω τὸ ἔνδυμα, πα-
ρὰ νά τὸ φορέσω.

Je brûlerai plutôt l'habit que de le
porter.

Ἐφθασε ταχύτερον ἐμοῦ.

Il est arrivé plus tôt que moi.

Ἐνδυμα μισοπαλαιόμενον.

Un habit à demi usé.

Κάμνειν ἀτελῆ πράγματα.

Faire les choses à demi.

ΘΕΜΑ 190.

Τί ἐγένεεν ὁ θεῖός σας ; — Θά σᾶς εἶπω τί ἀπέγεινεν. Ἰδοὺ ἡ καλὴδρα
(la chaise) ἐπὶ τῆς ὁποίας (sur laquelle) ἐκάθητο (était assis, Μαθ. ΝΗ.)
— Ἀπέθανεν ; — Ἀπέθανε. — Πότε ἀπέθανεν ; — (il est mort) πρὸ
δύο (il y a) ἐτῶν. — Λυποῦμαι πολὺ (j'en suis très affligé). — Διὰτί δὲν
καλέησατε ; — Ἄν ἐλέγχετε νά σταθῇτε πλησίον μου (auprès de moi), ἐν
κατήσῳ, ἀλλ' ἂν ἀναχωρήσητε θ' ἀναχωρήσω μεθ' ὑμῶν. — Τί ἐγένεεν
ἡ λεία σας ; — Δὲν εἰξέφρω τί ἐγένεε. — Θέλετε νά μοι εἰπῇτε τί ἐ-
γένεεν ἡ ἀδελφή σας ; — Θέλω νά σᾶς εἶπω τί ἐγένεεν. — Ἀπέθανε
(morte) ; — Δὲν ἀπέθανε. — Τί ἐγένεεν ; — Ὑπῆγεν εἰς τὴν Βιέννην. —
Τί ἐγένεεν αἱ ἀδελφαί σας ; — Δὲν δύνανται νά σᾶς εἶπω τί ἐγένεαν,
διότι εἶναι δύο ἐτὶ ἀφ' οὗτου δὲν τὰς εἶδον. — Ζῶσιν οἱ γονεῖς σας ἀ-
κόμῃ ; — Ἀπέθανον. — Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ' οὗτου ἀπέθανεν ἡ ἐξα-
δέλφη σας ; — Εἶναι ἕξ μῆνες ἀφ' οὗτου ἐπέθανεν. — Ἐπωλεῖτο (se
vendait-il bien) τὸ κρασί καλὰ πέρυσι ; — Δὲν ἐπωλεῖτο τόσον καλὰ
(pas trop bien). ἀλλὰ θά πωλεῖται καλλίτερα (mieux) τὸν ἐρχόμενον
χρόνον, διότι ἐὰ ἦται (il y en aura) πολὺ καὶ δὲν ἐὰ ἦται ἀκριβὲς. —
Διὰτί ἀνοίγεται τὴν ἑβραν ; — Δὲν βλέπετε πῶς (comme) καπνίζει ἐδῶ ;
— Τὸ βλέπω, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀνοίξῃς τὸ παράθυρον ἀντὶ ν' ἀνοίξῃς τὴν

θύραν. — Τὸ παρθύρον δὲν ἀνοίγει εὐκόλως, διὰ τοῦτο ἀνοίγω τὴν θύραν. — Πότε θὰ τὴν κλείσητε; — Θὰ τὴν κλείσω, ἅμα ἐκλείψῃ ὁ καπνός. (Μαθ. ΝΗ. Πάρατ. Α'. dès que l'aussilôt qu'il n'y aura plus de fumée). — Ἐπηρεαίνετε συχνὰ εἰς τὴν ἀλυσίαν, ὅτε ἦσθε εἰς τὴν χώραν ἐκείνην; — Ἐπηρεαζομεν συχνὰ εἰς τὸ κυνήγι καὶ εἰς τὴν ἀλυσίαν. — Ἄν θέλητε νὰ ἐλθῆτε μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν ἐξοχὴν, θὰ ἴδῃτε τὸν πύργον τοῦ πατρὸς μου. — Εἰσθε πολλὰ εὐγενής (très bon), ἀλλ' εἶδον ἤδη τὸν πύργον τοῦτον.

ΘΕΜΑ 191.

Πότε εἶδате τὸν πύργον τοῦ πατρὸς μου; — Τὸν εἶδον ὁδοπορῶν (en voyageant) τὸ παρελθὼν ἔτος. Εἶναι πολὺ ὥρατος πύργος, καὶ φαίνεται μακρόθεν. — Πῶς λέγεται τοῦτο; — Τοῦτο δὲν λέγεται, τοῦτο δὲν ἐννοεῖται. — Δὲν δύναται τις νὰ ἐκφράξῃ τὰ πάντα (tout exprimer) εἰς τὴν γλῶσσάν σας; — Δύναται τις νὰ ἐκφράξῃ τὰ πάντα, ἀλλ' ὅχι καθὼς εἰς τὴν ἰδικήν σας. — Θὰ ἐγερθῆτε αὔριον ἔνωρίς; — Κατὰ τὴν περίστασιν ἂν κατακλινθῶ ἔνωρίς, θὰ ἐγερθῶ (me leverai) ἔνωρίς ἀλλ' ἂν κατακλινθῶ ἄργά, θὰ ἐγερθῶ ἄργά. — Θ' ἀγαπήσῃτε τὰ τέκνα μου; — Ἄν ἦναι φρόνιμα θὰ τ' ἀγαπήσω. — Θὰ γευματίσῃτε παρ' ἡμῖν αὔριον; — Ἄν ἐτοιμάσῃτε (faire préparer) τὰ φαγητὰ τὰ ὅποια ἀγαπῶ, θὰ γευματίσω παρ' ὑμῖν. — Ἀνεγνώσατε ἤδη τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν ἐλάβετε τὴν πρῶταν ταύτην; — Δὲν τὴν ἤνοιξα ἀκόμη. — Πότε θὰ τὴν ἀναγνώσῃτε; — Θὰ τὴν ἀναγνώσω ἅμα εὐκαιρῇ. — Εἰς τί χρησιμεῖαι τοῦτο; — Εἰς οὐδὲν χρησιμεῖαι. — Διατί τὸ ἐφυλάξατε; — Τὸ ἐφυλάξα διὰ νὰ σοὶ τὸ δεῖξω. — Δύνασθε νὰ μοὶ εἴπητε τί εἶναι (ce que c'est); — Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς τὸ εἶπω, διότι δὲν τὸ εἰδεύω; ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσω (demander à, Μαθ. Μ.) τὸν ἀδελφόν μου, ὅστις (il) θὰ σᾶς τὸ εἴπῃ. — Πού τὸ ἔχετε; — Τὸ εἶρον ἐπὶ τῆς ὀχθῆς τοῦ ποταμοῦ πλησίον τοῦ δάτους. — Τὸ παρατηρήσατε μακρόθεν; — Δὲν εἶχον ἀνάγκην (je n'avais pas besoin) νὰ τὸ παρατηρήσω μακρόθεν, διότι διαβαινον παρὰ τὸν ποταμόν. — Εἶδετε ποτὲ τοιοῦτον πρᾶγμα; — Ποτὲ. — Ὁρελεῖ νὰ ὁμιλῇ τις πολὺ; — Κατὰ τὴν περίστασιν ὅταν θέλῃ τις νὰ μάθῃ ξένον (étranger) τινὰ γλῶσσαν, εἶναι ὠφέλιμον νὰ ὁμιλῇ πολὺ. — Εἶναι ἐπίσης ὠφέλιμον νὰ γράφῃ τις, ὡς καὶ (que) νὰ ἡμιλῇ; — Εἶναι ὠφέλιμώτερον νὰ ὁμιλῇ τις παρὰ νὰ γράφῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃ ξένον τινὰ γλῶσσαν, πρέπει νὰ πράττῃ ἀμρότερον (l'un et l'autre). — Εἶναι ὠφέλιμον νὰ γράφῃ τις πᾶν ὅ,τι λέγει; — Τοῦτο εἶναι ἀνωφελές.

ΘΕΜΑ 192.

Πόθεν (où) ἐπῆρατε τὸ βιβλίον τοῦτο; — Τὸ ἐπῆρα ἀπὸ (dans) τοῦ δωμάτιον τῆς φίλης σας. — Εἶμαι καλὸν νὰ παίρῃ τις τὰ τῶν ἄλλων (des autres); — Δὲν εἶμαι καλόν, τὸ γνωρίζω, ἀλλ' εἶχον ἀνάγκην αὐτοῦ. καὶ ἐπῆρα ὅτι ἡ φίλη σας δὲν εἶχε θυμὸν δι' αὐτό, διότι εἶχε τῆς τὸ ἐπιστρέψω ἅμα τὸ ἀναγνώσω (Par A. Maθ. NH.). — Πῶς ὀνομάζεσθε; — Ὀνομάζομαι Βιλλιέλμος (Guillaume). — Πῶς ὀνομάζεται ἡ ἀδελφὴ σας; — Ὀνομάζεται Λεονώρα (Léonore). — Διὰ τί παραπονεῖται ὁ Κάρολος (Charles) κατὰ τῆς ἀδελφῆς του; Διότι ἐπῆρε τὰ κονδυλιά του. — Κατὰ τίνος (de qui) παραπονοῦνται τὰ παιδιὰ ταῦτα; — Ὁ Φραγκίσκος (François) παραπονεῖται κατὰ τῆς Λεονώρας καὶ ἡ Λεονώρα κατὰ τοῦ Φραγκίσκου. — Τίς ἔχει δίκαιον; — Καὶ οἱ δύο (tous deux) ἔχουσι ἄδικον (ils ont tort), διότι ἡ Λεονώρα ἤθελε νὰ πάρῃ τὰ βιβλία τοῦ Φραγκίσκου, καὶ ὁ Φραγκίσκος τὰ τῆς (ceux de) Λεονώρας. — Εἰς ποῖον ἐδάνεισατε τὰ πονήματα τοῦ (les œuvres de) Ῥακίνου (Racine); — Τὸν πρῶτον τόμον ἐδάνεισα εἰς τὸν Βιλλιέλμον καὶ τὸν δεύτερον εἰς τὴν Λουίζαν (à Louise). — Πῶς λέγεται τοῦτο Γαλλιστὶ (comment cela se dit-il en français); — Λέγεται οὕτω (ainsi). — Πῶς λέγεται τοῦτο εἰς τὴν Γερμανικὴν (en allemand); — Τοῦτο δὲν λέγεται εἰς τὴν Γερμανικὴν. — Σὰς ἔφερον ὁ ῥάπτης τὸ νέον ἐνδυμὰ σας; — Μοὶ τὸ ἔφερον, ἀλλὰ δὲν μοὶ πηγαίνει (va-ῆ sied) καλά. — Θὰ σὰς κάμῃ ἄλλο; — Θὰ μοὶ κάμῃ ἄλλο, διότι ἀντὶ νὰ τὸ φορέσω (plutôt que de le porter), προτιμῶ νὰ τὸ χαρίσω (donner). — Θὰ μεταχειρισθῇτε τὸν ἱππον τοῦτον; — Δὲν εἶ τὸν μεταχειρισθῶ. — Διὰ τί δὲν εἶ τὸν μεταχειρισθῇτε; — Διότι δὲν μοὶ κάμνει (convenir). — Θὰ τὸν πληρώσετε; — Προτιμῶ νὰ τὸν πληρώσω παρὰ νὰ τὸν μεταχειρισθῶ. — Εἰς τίνα ἀνήκουσι (à qui appartiennent) τὰ ὄραια ταῦτα βιβλία; — Ἀνήκουσιν εἰς τὸν Βιλλιέλμον. — Τίς τοῦ τὰ ἐδωκεν; — Ὁ πατὴρ του. — Θὰ τὰ ἀναγνώσῃ; — Προτιμᾷ νὰ τὰ σχίσῃ παρὰ νὰ τὰ ἀναγνώσῃ (plutôt que de les lire). — Ποῖος σὰς εἶπε τοῦτο; — Μοὶ τὸ εἶπε ὁ ἴδιος (lui-même).

ΘΕΜΑ 193.

Ἀπὸ τί τόπον εἶναι αὕτη ἡ κυρία (la dame); — Εἶναι ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. — Εἶσατε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν; — Ὁχι, εἶμαι ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. — Διὰ τί δὲν διδότε νὰ διορθώσωσι τὰ ἐνδυμὰτά σας; — Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον, διότι χρειάζομαι (il me faut) νέα ἐνδυμὰτα. — Τὸ ἐνδυμα τὸ ὅποιον φορεῖτε, δὲν εἶναι καλόν; — Εἶναι μισομεταχειρισμένον ἐνδυμα, καὶ μηδὲν ἀξίζει. — Θὰ ἐλυπέσο, ἂν ἐρθάνε σήμερον ἡ

μήτηρ σας ; — Δὲν ἐὰ ἐλυπόμην. — Ὡὰ ἐλυπεῖτο ἡ ἀδελφή σας, ἀπὸ πλουσία ; — Δὲν ἐὰ ἐλυπ εἶτο. — Εἶσθε ευωμένους μετὰ τινος ; — Εἴμαι θυμωμένος μετὰ τὴν Λουίζαν, ἥτις ὑπῆγε εἰς τὸ μελόδραμα χωρὶς νὰ μοι εἰπῇ οὐδὲ λέξιν. — Ποῦ ἦστε ὅτε ἐξῆλθεν (est sorti) ; — Ἦμην εἰς τὸ δωμάτιόν μου. — Σὰς βεβαιῶ ὅτι λυπεῖται πολὺ δι' αὐτὸ ἢν ἤξευρεν ὅτι ἦστε εἰς τὸ δωμάτιόν σας ἥθελε σὰς φωνάζει, ἵνα σὰς πάρι μετ' αὐτῆς (pour vous emmener avec elle) εἰς τὸ μελόδραμα. — Κάρολος ὁ πέμπτος, ὅστις ὠμίλει τροχάδην (courageusement) πολλὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἐσυνείθιζε νὰ λέγῃ (avait coutume de dire), ὅτι ἔπρεπε νὰ ὁμιλῇ τις (qu'il fallait parler) ἰσπανικὰ μετὰ τῶν ἱσπ., ἰταλικὰ μετὰ τῆς ἐρωμένης του, Γαλλικὰ μετὰ τῶν γυναικῶν (une oie), Οὐγγρικὰ (hongrois) μετὰ τῶν ἵππων, καὶ Βοημιανὰ (bohémien) μετὰ τοῦ διαβόλου (le diable).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΣΠΙΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Soixan e-deuxième Leçon.

Ὡς πρὸς, τὸ κατὰ, ὅσον διὰ. *Quant à—*

Ὡς πρὸς ἐμὲ, κατ' ἐμὲ. *Quant à moi*
Ὡς πρὸς τοῦτο, δὲν εἰξεύρω τί νὰ εἶπω. *Quant à cela, je ne sais que dire;*

Παρ. Α'. Εἰς τινὰς περιστάσεις οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται ἀπλῶς τὴν ἀπαρέμυκτον δι' ὅλα τὰ πρόσωπα, διὰ τοῦ *que* (τι) καὶ αἱ ἡ φράσεις εἶναι ἀρνητικῇ, μεταχειρίζονται τὴν *ne* ἀνευ τῆς *pas*. Οἷον:
Δὲν εἰξεύρω τί νὰ κάμω. *Je ne sais que faire.*
Δὲν εἰξεύρω ποῦ νὰ ὑπάγω. *Je ne sais où aller.*
Δὲν εἰξεύρει τί ν' ἀποκριθῇ. *Il ne sait que répondre.*
Δὲν εἰξεύρωμεν τί ν' ἀγοράσωμεν. *Nous ne savons qu'acheter.*
Ἀποθνήσκειν ἀπὸ ἀσθενείαν τινα. *Mourir d'une maladie.*
Ἀποθνήσκειν ἐκ, ἀπὸ... *Mourir de—.*
Ἀπέθανεν ἀπὸ εὐλογίαν. *Elle est morte de la petite vérole.*
Ἀπέθανεν ἐκ λύπης. *Elle est morte de chagrin.*
Ἡ εὐλογία (νόσος). *La petite vérole.*
Ὁ πυρετός, ἡ βέρμη. *La fièvre.*
Ὁ διαλείπων πυρετός. *La fièvre intermittente.*

Ἡ προσβολὴ ἀποπληξίας.
Ἡ ἀποπληξία.
ἔῤχε προσβολὴν πυρετοῦ.
Τὸν ἐπίασεν ἡ θερμὴ.
Τὸν ἐπίασε πάλιν ἡ θερμὴ.
Προσεβλήθη ἀπὸ ἀποπληξίον.

L'attaque d'apoplexie.
L'apoplexie.
Il avait un accès de fièvre.
La fièvre l'a pris.
La fièvre l'a repris.
Il a été frappé d'apoplexie.

Κτυπᾷν, προσβάλλειν.
Βέβαιος, βεβαία
Εἶναι τινα βέβαιον περὶ τινος

Frapper 1.
Sûr, θηλ. sûre.
Être sûr de quelque chose.

Εἶμαι βέβαιος (περὶ τούτου).
Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐφθάσεν (αὕτη).
Εἶμαι βέβαιος, (παπεισμένος).
Συνέβη κατὶ.
Οὐδὲν συνέβη.
Τί συνέβη ;
Τί τῷ συνέβη ;
Τῷ συνέβη δυστύχημα.

{J'en suis sûr.
{Je suis sûr de cela.
Je suis sûr qu'elle est arrivée.
J'en suis sûr.
Il est arrivé quelque chose.
Il n'est rien arrivé.
Qu'est il arrivé ?
Que lui est-il arrivé ?
Il lui est arrivé un accident.

Ἐκχεῖν, χύειν, ἐρχεῖν.

Verser 1.

Ἐν δάκρυον.
Δακρύειν, χύνειν δάκρυα.
Ἐρχεῖν, οἰνοχεῖν (κερνᾶν).
Βάλλω νὰ πῇ ὁ ἄνθρωπος οὗτος,
κερνῶ τὸν ἄνθρωπον τούτον.
Δακρύων, δακρύουσα (μετὰ δάκρυα
εἰς τοὺς ὀφθαλμούς).
Γλυκὺς, ἡδύς, τερπνός.
Ξοινός.
Γλυκὺς εἶνος.
Τερπνὸς ἀήρ, ἢ πρᾶον ἥθος.
Τερπνὸς ζέφυρος.
Γλυκὺς, ἡσυχὸς ὕπνος.
Οὐδὲν καθιστᾷ τὴν ζωὴν τόσον
γλυκεῖαν, ὅσον ἡ συναναστροφή
καὶ ἡ σχέσις τῶν φίλων μας.

Une larme.
Verser des larmes.
Verser à boire.
Je verse à boire à cet homme.
Les larmes aux yeux.
Doux, θηλ. douce.
Sur ; acide.
Du vin doux.
Un air doux.
Un doux zéphir.
Un doux sommeil.
Rien ne rend la vie si douce, que
la société et le commerce de
nos amis.

Ἵπάγειν εἰς.

Se rendre à.

Ἰπάγειν εἰς τὸν στρατὸν, εἰς τὸ σύνταγμα του.	Se rendre à l'armée, à son ré- giment.
Στρατός, σύνταγμα.	Une armée, un régiment.
Ἰπῆγα εἰς τὸ μέρ' οὐτοῦτο.	Je me suis rendu à cet endroit.
Ἰπῆγεν ἐκεῖ.	Il s' y est rendu.

Boān, κράζειν, βοράζειν.
Βοηεῖν.

Crier. 1.
*Aider 1 (συντάσσεται μετὰ αἰ-
τιατ. καὶ λαμβάνει à πρός ἀπαρ.)*

Τὸν βοηθῶ νὰ τὸ κάμῃ.
Σὰς βοηθῶ νὰ γράφῃτε.
Ὁὰ σὰς βοηθήσω νὰ ἐργασθῇτε.

Je l' aide à le faire.
Je vous aide à écrire.
Je veux vous aider à travailler.
Je vous aiderai à travailler.

Κράζειν πρὸς βοήθειαν.
Ἐπικαλεῖσθαι, ζητεῖν βοήθειαν.

Crier à l' aide.
Appeler au secours.

Ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία.

L' aide (1), le secours.

*Πυρθάνεσθαι, ἐρευνᾶν, πλη-
ροφορεῖσθαι περὶ τιος.*

S' informer 1 de quelqu' un.

Εὐαρεστεῖσθε νὰ μοι δώσητε τὸ πι-
νάκιον τοῦτο;

Voulez-vous avoir la bonté de me
passer ce plat?

Μο δίδετε τὸ πινάκιον τοῦτο, ἂν
ἀγαπᾶτε;

Voulez-vous me passer ce plat s'il
vous plaît?

Εὐαρεστηθῇτε νὰ μοι δώσητε τὸ πι-
νάκιον τοῦτο.

Veillez me passer ce plat.

Ἄν ἀγαπᾶτε, ἂν εὐαρεστηθῇτε.

S' il vous plaît.

Ὅπως ἀγαπᾶτε. Ὅπως σὰς ἀρέσῃ.

Comme il vous plaira.

Κρούειν, χτυπᾶν εἰς τὴν θύραν.

Frapper 1 à la porte.

Ἐμπιστεύεσθαι εἰς τινα.

Se fier 1 à quelqu' un.

Ἀπιστεῖν πρὸς τινα.

Se défier de quelqu' un.

Ἐμπιστεύεσθε εἰς τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον;

Vous fiez-vous à cet homme?

(1) Τὸ aide ὅταν μὲν σημαίνει βοήθειαν, ἐπικουρίαν, εἶναι γένους θηλυκοῦ, ὅταν
δὲ, βοηθόν, ἦναι ἀρσ. ἢ θηλ. γένους. κατὰ τὸ γένος τοῦ βοηθοῦντος.

Ἐμπιστεύομαι εἰς αὐτόν.ἱ

Je me fie à lui.

Ἐμπιστεύεται εἰς ἐμέ.

Il se fie à moi.

Δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα (ἢ νὰ ἐμπιστεύηται τις) πρὸς πάντας. Il ne faut pas se fier à tout le monde.

Γελᾷν περὶ τινος (πράγματος).

Rire^a 4 de; ἐνεργ. μετ. riant, παθ. μετ. ri.

Γελῶ, γελᾷς, γελᾷ.

Je ris, tu ris, il (elle) rit.

Γελᾶτε περὶ τούτου;

Riez-vous de cela?

Γελῶ δι' αὐτό.

J'en ris.

Περὶ τίνος γελῶσι;

De quoi rient-ils? (θηλ. elles?)

Χλευάζειν τινὰ κατὰ πρόσωπον. Rire au nez de quelqu'un.

Τὸν ἐχλευάσαμεν κατὰ πρόσωπον. Nous lui avons ri au nez.

Περιγελᾷν ἢ περιπαίλειν τινὰ. Se rire, se moquer de quelqu'un; Plaisanter quelqu'un.

Σᾶς περιγελῶ (σᾶς περιπαίζω) ἢ ἀψήρῶ. Je me ris (me moque) de vous.

Μᾶς περιγελᾶτε

Vous riez-vous de nous? (Ὁρσ Παρ. Α'. Μαθ. Ε').

Δὲν σᾶς περιγελῶμεν.

Nous ne nous rions pas de vous.

Ζεστός, πλήρης (γεμάτος).

Plein; rempli (2).

Βιβλίον πλήρες παροραμάτων.

Un livre plein de fautes.

Ἐχειν τὰ μέσα.

Avoir les moyens de.

Ἐχετε τὰ μέσα ν' ἀγοράσητε τὸν ἵππον τοῦτον; Avez-vous les moyens d'acheter ce cheval?

Ἐχω τὰ μέσα.

J'en ai les moyens.

Δὲν ἔχω τὰ μέσα.

Je n'en ai pas les moyens

Τίς εἶναι αὐτοῦ;

Qui est là?

Τίς εἶ; (ποῖος εἶναι);

Qui vive?

(2) Ἀγγεῖον τι πληρωθὲν, εἶναι πλήρες, un vase qu'on a rempli est plein εἰς τὸν ἐν Κανᾷ γάμον ἐπληρώθησαν αἱ ὑδρίαι ὕδατος, καὶ εὗρέθησαν πλήρεις οἶνου, aux noces de Cana les vases furent remplis d'eau, et ils se trouvèrent pleins de vin.

Ἐγὼ εἶμαι. (Σελ. 144 — 145).	C'est moi. (Σελ. 226).
Δὲν εἶμαι ἐγώ.	Ce n'est pas moi.
Αὐτός (ἐκεῖνος) εἶναι ;	Est-ce lui ?
Δὲν εἶναι αὐτός (ἐκεῖνος).	Ce n'est pas lui.
Οἱ ἀδελφοί σας εἶναι ; ἢ εἶναι οἱ ἀδελφοί σας ;	Sont-ce vos frères ? ἢ Est-ce que ce sont vos frères ?
Αὐτοὶ (ἐκεῖνοι) εἶναι.	Ce sont eux.
Δὲν εἶναι αὐτοὶ (ἐκεῖνοι).	Ce ne sont pas eux.
Αὐτὴ ἐκεῖνη εἶναι ;	Est-ce elle ?
Αὐτὴ (ἐκεῖνη) εἶναι.	C'est elle.
Δὲν εἶναι (ἐκεῖνη) οὕτῃ.	Ce n'est pas elle.
Αἱ ἀδελφαί σας εἶναι ; ἢ εἶναι αἱ ἀδελφαί σας ;	Sont-ce vos sœurs ? ἢ Est-ce que ce sont vos sœurs ?
Αὐταὶ (ἐκεῖναι) εἶναι.	Ce sont elles.
Δὲν εἶναι (ἐκεῖναι) αὐταί.	Ce ne sont pas elles.
Ἐγὼ εἶμαι ὁ ὁμιλῶν (ὅστις ὁμιλῶ).	C'est moi qui parle.
Ἐκεῖνοι εἶναι οἱ γελῶντες (οἵτινες γελῶσι), καὶ θηλ. ἐκεῖναι εἶναι αἱ γελῶσαι ;	Sont-ce eux (elles) qui rient ? Est-ce que ce sont eux (elles) qui rient ?
Ἦμεῖς γελάτε.	C'est vous qui riez.
Σὺ εἶσαι ὅστις τὸ ἔκαμες.	C'est toi qui l'as fait.
Ἦμεῖς εἴσθε, κύριοι, οἵτινες εἶπετε τοῦτο.	C'est vous, messieurs, qui avez dit cela.
Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ μαθησόμεθα τὴν Γαλλικὴν.	Mon frère et moi, nous apprenons le français.

Παρ. Β'. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνηται πρὸ τοῦ ῥήματος, τιθεμένου πάντοτε εἰς τὸν πληθ. ἀριθμὸν, ὅταν τοῦτο ἔχῃ δύο ἢ καὶ περισσότερα ὑποκείμενα διαφόρου προσώπου.

Ἦμεῖς καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἐξοχὴν.	Vous et moi, nous irons à la campagne.
Ὁ Νορβάλ καὶ ἐγὼ ἐθαυμάζομεν τὴν ἀγαστότητα τῶν θεῶν.	Narbal et moi admirions la bonté des dieux (Fénelon).
Αὐτός τε καὶ σὺ θὰ τιμωρηθῇτε.	Lui et toi serez punis.
Ὁ ἀδελφός σου καὶ ἡμεῖς μαθησόμεθα τὴν Γαλλικὴν.	Ton frère et nous apprenons la langue française.
Ἦμεῖς καὶ αὐτός θὰ μένητε εἰς τὴν οἰκίαν.	Vous et lui resterez à la maison, ἢ vous et lui vous restez.
Ἦμεῖς θὰ ὑπάγητε εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ ἐγὼ θὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν πόλιν.	Vous irez à la campagne, et moi, je reviendrai à la ville.

Κυρία τις.

Τί ἐκάμνετε ὅτε ἦτον ἐδῶ ὁ διδά-
σκαλός σας;

Οὐδὲν ἐκάμνον.

Τί ἐλέγετε;

Οὐδὲν ἐλεγον.

Une dame.

Que faisiez-vous, quand votre in-
stituteur était ici?

Je ne faisais rien.

Que disiez-vous?

Je ne disais rien.

ΘΕΜΑ 194.

Ἀπὸ τί ἀσθένειαν ἀπέθανεν ἡ ἀδελφή σας; — Ἀπέθανεν ἀπὸ (de la) πυρετόν; — Πῶς ἔχει ὁ κύριος ἀδελφός σας; — Ὁ ἀδελφός μου δὲν ζῇ πλέον. Ἀπέθανε πρὸ τριῶν μηνῶν. — Μ' ἐξέπληξε τοῦτο (j'en suis étonné) διότι ἦτο πολὺ καλὰ τὸ παρελθὼν θέρος, ὅτε ἤμην εἰς τὴν ἐξοχὴν. — Ἀπὸ τί (de quoi) ἀπέθανεν; — Ἀπέθανεν ἀπὸ ἀποπληξίαν. — Πῶς εἶναι ἡ μήτηρ τοῦ φίλου σας; — Δὲν εἶναι καλὰ, προχθὲς τῇ ἐπηλθεν ἡ θέρμη καὶ σήμερον τὸ πρωὶ τῇ ἐπανήλθε πάλιν. — Ἐχει διαλείποντα πυρετόν; — Δὲν γνωρίζω, ἀλλὰ τὴν προσβάλλει συχνὰ (elle a souvent des accès de) ὁ πυρετός. — Τί ἐγείνεν ἡ γυνὴ τὴν ὅποιον εἶδον παρὰ τῇ μητρὶ σας; — Ἀπέθανε τὴν πρωΐαν ταύτην (ce matin) ἀπὸ ἀποπληξίαν. — Μανθάνουσιν οἱ μαθηταὶ σας τὰ θέματα τῶν ἐκ στήθους; — Προτιμοῦν νὰ τὰ σχίσωσι μᾶλλον παρὰ νὰ τὰ μάθωσιν ἐκ στήθους. — Τί μὲ ζητεῖ (que me demande) ὁ ἀνδρῶπος οὗτος; — Σὰς ζητεῖ τὰ χρήματα, τὰ ὅποια τῷ χρεωστεῖτε. — Ἄν θέλῃ νὰ ἔλθῃ (se rendre) αὐριον τὸ πρωὶ (demain matin) εἰς τὴν οἰκίαν μου, θὰ τῷ πληρώσω ὅ,τι τῷ χρεωστῶ. — Προτιμᾷ νὰ χάσῃ τὰ χρήματά του παρὰ νὰ ἔλθῃ ἐκεῖ (à y rendre). — Διὰ τί ἡ μήτηρ τοῦ παλαιοῦ ὑπηρέτου μας χύνει δάκρυα (δακρύει); — Χύνει δάκρυα, διότι ὁ γέρον ἱερεὺς (le vieil ecclésiastique), ὁ φίλος τῆς, ὅστις τὴν εὐηχεῖται τόσον (qui lui faisait tant de bien), ἀπέθανε πρὸ τινῶν ἡμερῶν. — Ἀπὸ τί ἀσθένειαν ἀπέθανε; — Τῷ ἦλθεν ἀποπληξία. — Ἐβοηθήσατε τὸν πατέρα ὑμῶν νὰ γράψῃ τὰ γράμματα μου; — Τὸν ἐβοήθησα. — Θὰ μὲ βοηθῆτε νὰ ἐργάζωμαι, ὅταν θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν πόλιν; — Θὰ σὰς βοηθῶ νὰ ἐργάζησθε, ἂν μὲ βο-
ηθῆτε νὰ πορίζωμαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

ΘΕΜΑ 195.

Ἡρευνήσατε (s' informer) περὶ τοῦ ἐμπορίου ὅστις πωλεῖ τόσον εὐθη-
νὰ; — Ἡρευνήσα περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδεὶς ἐδυνάτῃ νὰ μὲ εἴπῃ (n'a pu me dire) τί ἐγένεε. — Ποῦ κατοικεῖ ὅτε ἦστε ἐδῶ πρὸ τριῶν ἐτῶν;
— Κατοικεῖ τότε (alors) εἰς τὴν ὁδὸν Καρόλου (rue Charles), Ἀριθ.
πεντήκοντα ἑπτὰ. — Πῶς σὰς φαίνεται (trouver) τὸ κρασί τοῦτο; —

Μοὶ ἀρέσει πολὺ καλὰ, ἀλλ' εἶναι ὀλίγον ξοινόν. — Πῶς φαίνονται εἰς τὴν ἀδελφὴν σας τὰ μήλα (la pomme) ταῦτα; — Τῇ φαίνονται πολὺ καλὰ, ἀλλὰ λέγει ὅτι εἰσὶν ὀλίγον πολὺ γλυκὰ (un peu trop douces). — Εὐχαριστεῖσθε νὰ μοὶ δώσητε τὸ πινακίον τοῦτο; — Μὲ μεγάλαν εὐχαρίστησιν. — Νὰ σὰς δώσω (faut-il vous passer) τὰ ὀφάρια ταῦτα; — Σὰς παρακαλῶ νὰ μοὶ τὰ δώσητε (passer). — Νὰ δώσω (faut-il) τὸν ἄρτον εἰς τὴν ἀδελφὴν σας; — Θὰ τὴν ὑποχρεώσητε (vous l'obligerez) ἂν (de) τὰς τὸν δώσητε. — Πῶς φαίνονται τὰ σαγηνά μας εἰς τὴν κυρίαν μητέρα σας; — Τῇ φαίνονται πολὺ καλὰ, ἀλλὰ λέγει ὅτι ἔφαγεν ἀρκετά. — Τί ζητεῖς παρ' ἐμοῦ; — Σὰς παρακαλῶ νὰ μοὶ (je vous prie de) δώσητε ἓν μικρὸν τεμάχιον (un petit morceau) ἀπ' αὐτὸ τὸ πρόβιον. — Μοὶ δίδετε τὸ βουκάλι, ἂν ἀγαπᾶτε; — Δὲν ἐπίετε ἀρκετά; — Ὅχι, διότι διψῶ ἀκόμη. — Νὰ σὰς βάλω (faut-il vous verser) κρασί; — Ὅχι, μ' ἀρέσκει περισσότερο (j'aime mieux) ὁ μηλίτης. — Διὰ τί δὲν τρώγετε; — Δὲν εἰξέρω τί νὰ φάγω. — Τίς κρούει εἰς τὴν ὕμνῳ; — Εἶναι (c'est un) ξένος τις. — Διὰ τί φωνάζει; — Φωνάζει διότι τῷ συνέβη (arriver) μέγα δυστύχημα. — Τί σὰς συνέβη; — Οὐδὲν μοὶ συνέβη. — Ποῦ θὰ ὑπάγετε (où irez vous) τὸ ἐσπέρα; — Δὲν εἰξέρω ποῦ νὰ ὑπάγω (où aller). — Ποῦ θὰ ὑπάγωσιν οἱ ἀδελφοὶ σας; — Δὲν εἰξέρω ποῦ θὰ ὑπάγωσι (iront) τὰ κατ' ἐμὲ θὰ ὑπάγω εἰς τὸ θέατρον. — Διὰ τί πηγαίνετε εἰς τὴν πόλιν; — Πηγαίνω διὰ ν' ἀγοράσω βιβλία. — Θέλετε νὰ ὑπάγητε μετ' ἐμοῦ (y aller avec moi); — Θέλω νὰ ὑπάγω μεθ' ὑμῶν, ἀλλὰ δὲν εἰξέρω τί νὰ κάμω ἐκεῖ.

ΘΕΜΑ 196.

Πρέπει νὰ πωλήσω ἐπὶ πιστώσει εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον; — Δύνασθε νὰ τῷ πωλήσητε, ἀλλ' ὅχι καὶ ἐπὶ πιστώσει· δὲν πρέπει νὰ τῷ ἐμπιστευθῇτε (il ne faut pas vous fier), διότι δὲν θὰ σὰς πληρώσει. — Ἰππάτηεν (tromper) ἤδη τινά; — Ἰππάτησεν ἤδη πολλοὺς ἐμπόρους, οἵτινες τῷ ἐμπιστευθήσαν. — Πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶ εἰς τὰς κυρίας ταύτας; — Δύνασθε νὰ ταῖς ἐμπιστευθῇτε, ἀλλὰ τὸ κατ' ἐμὲ δὲν (à τὰς (y) ἐμπιστευθῶ διότι συχνὰ ἠπατήθη) ὑπὸ τῶν (par les) γυναικῶν, καὶ διὰ τοῦτο λέγω. Δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστευώμεθα πρὸς πάντας. — Ἐμπιστεύονται οἱ ἔμποροι οὗτοι εἰς ὑμᾶς; — Αὐτοὶ (ils) ἐμπιστεύονται εἰς ἐμὲ καὶ ἐγὼ (je) ἐμπιστεύομαι εἰς αὐτούς. — Τίνα χλευάζουσιν οἱ κύριοι οὗτοι; — Χλευάζουσιν ἡμᾶς, διότι ὁμιλοῦμεν τὸσον κακῶς (mal). — Πρέπει τις νὰ χλευάζῃ (faut-il se moquer) τοὺς ἀνθρώπους (des personnes), οἵτινες ὁμιλοῦσι κακῶς; — Δὲν πρέπει τις νὰ τοὺς χλευάζῃ (se moquer de) ἀποκαυχῆς; πρέπει νὰ τοὺς ἀκούῃ καὶ διὰ καμινω-

σε λάβη, (πρέπει) νά τοῖς διορθώνῃ. — Διατί γελάτε; — Γελῶ διὰ τὸν πλὸν σας ἀπὸ πότε (depuis quand) φορεῖτε αὐτὸν τόσον μέγαν; — Ἀφ' οὗτου (depuis que) ἐπέστρεψα ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. — Ἐχετε τὰ μέσα ν' αγοράσῃτε ἕνα ἵππον καὶ μίαν ἄμαξον; — Ἐγὼ πρὸς τοῦτο τὰ μέσα. — Ἐχει ὁ ἀδελφός σας τὰ μέσα ν' αγοράσῃ τὴν μεγάλην ταύτην οἰκίαν; — Δὲν ἔχει πρὸς τοῦτο τὰ μέσα. — Θ' αγοράσῃ ὁ ἐξαδελφός σας τὸν ἵππον τοῦτον; — Θὰ τὸν αγοράσῃ, ἂν τῷ συμφέρῃ (s'il lui convient). — Ἐλάβετε τὴν ἐπιστολὴν μου; — Τὴν ἔλαβον με μεγάλην εὐχαρίστησιν, τὴν ἔδειξα εἰς τὸν τῆς Γαλλικῆς διδασκαλόν μου, ὅστις ἐξεπλάγη (s'étonner), διότι δὲν εἶχεν οὐδὲ ἓν (une seule) λάθος. — Ἐλάβετε ἤδη τὰ πονήματα τοῦ Κορνυλλίου (de Corneille) καὶ τοῦ Βοαλωῦ (de Boileau); — Ἐλαβον τὰ τοῦ (celles de) Βοαλωῦ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ τοῦ Κορνυλλίου, ἐλπίζω (j'espère) νὰ τὰ λάβω τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα.

ΘΕΜΑ 197.

Σὺ εἶσαι, Κάρολε, ὅστις ἐλέρωτες (as, Ὁρ. Μάθ. ΕΒ.) τὸ βιβλίον μου; — Δὲν εἶμαι ἐγὼ εἶναι ἡ μικρὰ ἀδελφὴ σας ἥτις τὸ (c'est votre petite sœur qui l') ἐλέρωσε. — Τίς ἐσπασε (casser) τὸ ὠραῖον μελανοδοχελόν μου; — Ἐγὼ εἰμι ὅστις τὸ ἐσπασα (qui l'ai). — Ὑμεῖς εἰσθε οἵτινες ὠμύλησατε περὶ ἐμοῦ; — Ἡμεῖς εἴμεθα οἵτινες ὠμύλησαμεν περὶ ὑμῶν, ἀλλὰ δὲν εἴπομεν ἄλλο εἰμὴ καλὸν (du bien). — Τίς κρούει εἰς τὴν θύραν; — Ἐγὼ (c'est moi), θέλετε ν' ἀνοίξῃτε; — Τί ἀγαπάτε (desirer); — Ἐρχομαι νὰ ζητήσω ἀπὸ ὑμᾶς (vous demander) τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα μοὶ χρεωστεῖτε, καὶ τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα σὰς ἐδάνεισα. — Ἐν εὐαρεστῆσθε νὰ ἐλθῃτε αὐριον, θὰ σὰς ἀποδώσω ἀμφοτέρω (l'un et l'autre). — Ἡ ἀδελφὴ σας εἶναι ἥτις (qui) παίζει κύμβηλον; — Δὲν εἶναι ἐκείνη. — Τίς εἰνσι; — Εἶναι ἡ ἐξαδελφὴ μου. — Εἶναι αἱ ἀδελφαί σας αἱ ἐρχόμεναι; — Ἐκεῖναι εἶναι. — Αἱ γειτόνισαί σας εἶναι αἱ παραπανούμεναι δι' ἡμᾶς; — Δὲν εἶναι οἱ γειτόνισαί μας. — Τίνες εἶναι — Εἶναι αἱ θυγατέρες τῆς κομητῆς, τῶν ὁποίων ὁ ἀδελφός ἠγόρασε τὴν οἰκίαν σας. — Εἶναι αἱ κυρίαι περὶ τῶν ὁποίων μοὶ ὠμύλησατε; — Ἐκεῖναι εἶναι (ce sont elles). — Θὰ μάθῃτε τὴν Γερμανικὴν; — Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ θὰ τὴν μάθωμεν. — Θὰ ὑπάγωμεν (irons-nous) αὐριον εἰς τὴν ἐξοχὴν; — Ἐγὼ θὰ ὑπάγω εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ ὑμεῖς θὰ μείνητε εἰς τὴν πόλιν. — Αἱ ἀδελφαί μου καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ μελόδραμα; — Ὑμεῖς καὶ ἐγὼ θὰ μείνωμεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ' ὁ ἀδελφός σας θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ μελόδραμα. — Τί ἐλέγετε, ὅτε σὰς ἐπέπληττει ὁ διδασκαλός σας; — Οὐδὲν εἰλεγον, διότι οὐδὲν εἶχον νὰ εἰπῶ, ἐπειδὴ δὲν εἶχα κάμει τὸ θέμα

μου (mon devoir) καὶ εἶχε δίκαιον νὰ μὲ ἐπιπλήττῃ. — Τί ἐλάμνετε ἐνόσω ἐλείπεν (pendant qu'il était dehors) ; — Ἐπαίξα βιολὶ, ἀντὶ νὰ κάμω ὅ, τι μοὶ εἶχε δώσει νὰ κάμω. — Τί σὰς εἶπεν ὁ ἀδελφός μου ; — Μοὶ εἶπεν (il m'a dit) ὅτι θὰ ᾔτον ὁ εὐτυχέστατος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ἂν ᾔξευρε τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, τὴν ὀφελιμωτάτην πρὸς τῶν γλωσσῶν.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΞΗΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Soixante-troisième Leçon.

* Ἐμπιπτειν εἰς περιπλοκάς, *S'attirer 1 (se faire) de mauvaises affaires.*
ἐμπλέκεσθαι.

* Ἀπαλλάττεσθαι, *Se tirer 1. d'affaire.*

* Ἀπαλλάττεσθαι δεινοῦ τινοῦ. *Se tirer d'une mauvaise affaire.*

* Ἀπηλλάγην (ἐξέμπλεξα).

Je me suis tiré d'affaire.

* Ὁ ἄνθρωπος οὗτος πάντοτε ἐμπλέκεται, ἀλλὰ καὶ πάντοτε ξεμπλέκει. *Cet homme s'attire toujours de mauvaises affaires, mais il s'en tire toujours.*

Μεταξὺ, ἐν μέσῳ, ἀνάμεσα.

} *Entre (μεταξὺ δύο).*

} *Parmi (μεταξὺ πολλῶν).*

Γνωρίζεσθαι μετὰ τινοῦ.

} *Faire connaissance avec quelqu'un.*

} *Faire la connaissance avec quelqu'un.*

* Ἐγνωρίσθην μετ' αὐτοῦ.

J'ai fait sa connaissance.

* Τὸν (τὴν) γνωρίζεις ;

Le (la) connaissez-vous ?

* Τὸν (τὴν) γνωρίζω.

Je le (la) connais.

* Εἶναι γνώριμός μου.

Il est de ma connaissance.

* Εἶναι γνώριμός (θελ.) μου.

Elle est de ma connaissance.

* Δὲν εἶναι φίλος, εἶναι ἀπλὴ γνωριμία.

Ce n'est pas un ami, ce n'est qu'une connaissance.

* Ἀπολαίειν.

Jouer 2. de.

* Εὐφραίνεσθαι ἐπὶ τινι.

Se réjouir de.

* Ἀπολαύετε καλῆς ὑγείας ;

Jouissez-vous d'une bonne santé ?

Ἐχει καλῶς, εἶναι καλὰ.
Ἵγναίρειν.

Se porter bien.
Être en bonne santé.

Ἐχει καλῶς, εἶναι καλὰ.
Εἶναι καλὰ εἰς τὴν ὑγίαν της.

Elle se porte bien.
Elle est en bonne santé.

Φαντάζεσθαι.

S'imaginer, 1.

Οἱ ὅμοιοί μας
Δὲν ἔχει ὅμοιον του.

Nos semblables.
Il n'a pas son semblable (son pareil).

Εἶναι ὅμοιόν τιμι (ὅμοιάειν
μέ τινα). Ressembler 1 à quelqu'un.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁμοιάζει μὲ τὸν
ἀδελφόν μου. Cet homme ressemble à mon frère.

Ὁ ζῦθος οὗτος ὁμοιάζει μὲ νερόν.
Ἀλλήλους (ὁ εἰς τὸν ἄλλον). Cette bière ressemble à de l'eau.
L'un l'autre.

Ἀλλήλας (ἡ μία τὴν ἄλλην).
Ὅμοιάζομεν ἀλλήλους (ἀλλήλας). L'une l'autre.
Nous nous ressemblons.

Δὲν ὁμοιάζομεν ἀλλήλους (ἀλλήλας).
Ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἀγαπῶσιν
ἀλλήλους. Ils (ἡ elles) ne se ressemblent pas.
Le frère et la sœur s'aiment l'un
l'autre.

Εἶσθαι εὐχαριστημένοι ὁ εἰς ἀπὸ
τὸν ἄλλον; Êtes-vous contents l'un de l'autre?

Εἵμεθα. Nous le sommes.

Ὡς, οὕτως ὡς, οὕτω καί. Ainsi que.

Ἦ ὅψις, τὸ πρόσωπον, τὸ ἦθος. La mine.

Δεικνύναι (διδθεοιν).

Faire mine de.

Προσποιεῖσθαι.

Faire semblant de (feindre).

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν βλέπετε, δε-
κνύει ὅτι θέλει νὰ μᾶς πλησιάσῃ. Cet homme que vous voyez, fait
mine de s'approcher de nous.

Δεικνύναι εὐμέλειαν πρὸς τινα. Faire bonne mine à quelqu'un.

Δεικνύναι δυσάρεσκεϊαν πρὸς
τινα. Faire mauvaise mine à quel-
qu'un.

Ὅταν πηγαίνω νὰ ἴδω τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον, ἀντὶ νὰ μοὶ δεικνύῃ εὐ-
μένειαν, μοὶ δεκνύει δυσμένειαν. Quand je vais voir cet homme, au
lieu de me faire bonne mine
il me fait mauvaise mine.

Εὐπρόσωπος, ἱλαρός.

Σκαιός, ἀπαίσιος, ἀγριοπρόσωπος.

Ἀνθρωποι δυσπρόσχηγοι.

Ἰπάγειν πρὸς τὸ ἰδεῖν τινα.

Ἐπισκέπτεσθαι τινα.

Φοιτᾶν, συγνάζειν εἰς τινα τόπον.

Συγνάζειν εἰς συναναστροφάς.

Συγνάζειν εἰς τινα, συναναστρέφε-
σθαι τινα.

Φαίνεσθαι.

Πῶς φαίνεται ;

Φαίνεται φαεινός, κατηφής, εὐθυμος.

Φαίνεσθε καλὰ (ἢ ὅτι εἰσθε καλὰ.)

Φαίνεσθε ὡς (σαν) ἰατρός.

Φαίνεται θυμωμένη.

Φαίνονται εὐθυμοί, αὐτάρκεις.

Ἰλαρόν ἔχειν πρόσωπον.

Προπίνειν τινί.

Πίνειν εἰς τὴν ὑγίαν τινός.

Πίνω εἰς τὴν ὑγίαν σας.

Ὅλωλα, ἀπόλωλα, (ἐγάθηκα).

Τετέλεσται (πάγει πᾶς).

Λυπεῖν τινα, προξενεῖν λύπην εἰς τινα.

Ἐλυπήσατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον.

Μέρος, τόπος.

Γνωρίζω ἐν καλὸν μέρος διὰ κολύμ-
βητος.

Ἰφίστασθαι, δοκιμάζειν, ὑπο-
φέρειν.

Ἰπείστην πολλὰς δυστυχίας.

Ἰπέστη εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν.

Ἰποφέρει, ἀισθάνεται πόνους.

Οὐδεμίαν ὑπέστην κακομεταχει-
ρισιν.

Un homme de bonne mine.

Un homme de mauvaise mine.

Des gens de mauvaise mine.

Aller voir quelqu'un.

{ Faire une visite { à quelqu'un.
 { Rentre visite {

Fréquenter un lieu.

Fréquenter des sociétés.

Fréquenter quelqu'un.

Avoir l' air.

Quelle mine a-t-il ?

Il a l'air enjoué, triste, content.

Vous avez l'air de vous bien porter.

Vous avez l'air d'un médecin.

Elle a l'air fâché.

Ils ont l'air content.

Avoir l'air bon.

Boire à quelqu'un.

Boire à la santé de quelqu'un.

Je bois à votre santé.

C'est fait de moi.

C'en est fait.

Causer de la peine à quelqu'un.

Vous avez causé de la peine à ce
homme.

Un endroit.

Je connais un bon endroit pour
nager.

Éprouver, 1. (essuyer).

J'ai éprouvé beaucoup de mal-
heurs.

Il a éprouvé l'une et l'autre for-
tune.

Il éprouve des douleurs.

Je n'ai éprouvé aucun mauvais
traitement.

Πάσχειν, ἀλγεῖν, παθεῖν, ἰ. Souffrir* 2. ἐνεργ. μετ. souff-
πομναιεν. frant, παθ. μετ. souffert.

Πάσχεις ; Souffres-tu ?
Πάσχω. Je souffre.
Πάσχει. Il souffre.

Λαμβάνει de ἡ ἀ πρὸ τῆς ἀπαρ. οἶον: je souffre à l' entendre se
plaindre, πάσχω ἀκούων αὐτὸν παραπονούμενον je souffre de la voir
si malade, πάσχω βλέπων αὐτὴν ἀσθενούσαν.

Πονεῖν τὴν κεφαλὴν, τὸν πόδα. Souffrir de la tête, du pied.
Ἐπόνεσεν ὁ ὀφθαλμός μου. J'ai souffert de œil.
Ἵπομένει τὰ δεινὰ τοῦ μη βαρυθυμῶν. Il souffre ses maux sans se plain-
dre.

Ὁλιγοῦρεν, παραμελεῖν. Négliger 4, (de πρὸ τῆς ἀπαρ.)
Ἵπείκειν, ὑποχωρεῖν, ἐρδιδεῖν. Céder, (Ὁρ. Παρ. Α'. Μαθ. ΝΓ').

Πρέπει (νὰ ὑπείκωμεν) νὰ ὑπείκη. Il faut céder à la nécessité.
τις εἰς τὴν ἀνάγκην.

*Ἐφάλλεσθαι, ἐπιπηδᾶν, ὀρμᾶν. S'élancer, se jeter.

Ὁ γάτος ὀρμᾷ ἐπὶ τὸν μῦν. Le chat s'élance sur le rat.
Πηδᾷ ἐπὶ τοῦ ἵππου. S'élancer sur le cheval.
Ῥίπτειν ἑαυτὸν εἰς τὸ ὕδωρ. Se jeter dans l'eau.
Προσεπαυξῆσις. Un surcroît.

Πρὸς ἐπιμετρον τῆς δυστυχίας. } Pour surcroît de malheur.
Πρὸς περισσοτέραν δυστυχίαν. }
Πρὸς ἐπιμετρον τῆς εὐτυχίας. } Pour surcroît de bonheur.
Πρὸς περισσοτέραν εὐτυχίαν. }

Πρὸς περισσοτέραν δυστυχίαν ἔχασα. Pour surcroît de malheur j'ai per-
τὸ βαλάντιόν μου. du ma bourse.

Χάκειν τὸν νοῦν (ἢ τὰ μυαλά.) Perdre la tête.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχασε τὸν νοῦν. Cet homme a perdu le tête, et il
καὶ οὐκ εἰσέχει τί νὰ κάμῃ. ne sait que faire. (Ὁρ. Παρ.
Α'. Μαθ. ΕΒ'.)

Ἐπιμόρως, παντὶ σθένει. A toute force, absolument.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος θέλει ἐπιμόρως νὰ. Cet homme veut à toute force me
δοῦν δανεισθῇ τὰ χρήματά του. prêter son argent.

Ἐπεσθαι, ἀκολουθεῖν.

Suivre* 4. ἐνερ. μετ. suivre
παθ. μετ. suivre.

Ἀκολουθῶ, ἀκολουθεῖς, ἀκολουθεῖ.
Τὸν ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας.

Je suis, tu suis il (elle) suit.
Il le suit de près.

Καταδιώκειν, τρέχειν κατόπι.

Poursuivre* 4 (σχηματίζεται
ὡς τὸ suivre).

Διατηρεῖν, διαφυλάττειν.

Conserver 1.

ΘΕΜΑ 198.

Διατί συναναστρέφεσθε μὲ τοὺς ἀνθρώπους τούτους; — Συναναστρέφουμαι μὲ αὐτοὺς, διότι μοι εἶναι χρήσιμοι. — Ἄν ἐξακολουθῆτε νὰ συναναστρέφεσθε μὲ αὐτοὺς, θὰ ἐμπλέκητε, διότι ἔχουσι πολλοὺς ἐχθρούς. — Πῶς φέρεται ὁ ἀδελφός σας; — Δὲν φέρεται πολὺ καλῶς, διότι πάντοτε εὐρίσκεται εἰς περιπλοκάς (car il se fait toujours quelque mauvaise affaire.) — Ὑμεῖς δὲν ἐμπλέκεσθε ἐνίοτε; — Εἶναι ἀληθές (vrai) ὅτι ἐμπλέκω (que je m' en f. is) ἐνίοτε, ἀλλὰ ξεμπλέκω πάντοτε. — Βλέπετε τοὺς ἀνθρώπους τούτους, οἵτινες δεικνύουν ὅτι θέλουσι νὰ μᾶς πλησιάσωσι; — Τοὺς βλέπω, ἀλλὰ δὲν τοὺς φοβοῦμαι, διότι οὐδένα βλάπτουσι. — Πρέπει ν' ἀπομακρυνθῶμεν (il faut nous éloigner), διότι δὲν ἀγαστῶ ν' ἀναμιγνύωμαι μετὰ ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζω. — Σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ φοβῆσθε (de n' en avoir pas peur), διότι παρατηρῶ τὸν θεῖόν μου μετὰ ἀὐτῶν. — Γνωρίζετε καλὸν τι μέρος (l'endroit) διὰ κολύμβημα; — Γνωρίζω ἐν. — Ποῦ εἶναι; — Ἐκεῖθεν τοῦ ποταμοῦ, ὅπισθεν τοῦ δάσους, πλησίον τοῦ μεγάλου δρόμου (chemin). — Πότε θὰ ὑπάγωμεν νὰ κολυμβήσωμεν; — Τὸ βράδυ, ἂν θέλῃτε. — Θέλετε νὰ μὲ περιμένητε πρὸ τῆς πύλης τῆς πόλεως; — Θὰ σὰς περιμένω, ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ τὸ λησμονήσητε. — Εἰξεύρετε ὅτι δὲν λησμονῶ ποτὲ τὰς ὑποσχέσεις μου. — Ποῦ ἐγνωρίσθητε μετὰ τῆς κυρίας ταύτης (faire connaissance avec); — Ἐγνωρίσθην μετ' αὐτῆς παρὰ τινι τῶν συγγενῶν μου. — Διατί μὲ ζητεῖ ὁ ἐξαδελφός σας χρήματα καὶ βιβλία (de l'argent et des livres); — Ἐπειδὴ εἶναι τρελλός, διότι ἀπὸ ἐμὲ (car à moi), ὅστις εἶμαι ὁ πλησιέστατος συγγενὴς του (son plus proche parent) καὶ ὁ καλλίτερος φίλος του, οὐδὲν ζητεῖ. — Διότι δὲν ἤλθετε νὰ γευματίσητε (venu dîner); — Ἐμποδίσθην (j' ai été empêché) ἀλλὰ σεῖς ἐδύνασθε νὰ γευματίσητε ἄνευ ἐμοῦ. — Νομίζετε ὅτι δὲν θὰ γευματίσωμεν, ἂν δὲν ὀνηθῆτε νὰ ἔλθῃτε; — Ἔως πότε (jusqu' à quand) μὲ ἐπεριμένετε; — Σὰς ἐπεριμένεναμεν ἕως τὰς ἑπτὰ καὶ τέτατον, καὶ ἐπειδὴ (comme) δὲν ἤρξατε, ἐγευματίσαμεν

ἔνευ ὑμῶν. — Ἐπίστε εἰς τὴν ὑγείαν μου ; — Ἐπόμεν εἰς τὴν ἰδὴ
καὶ σου καὶ εἰς τὴν τῶν γονέων σου.

ΘΕΜΑ 199.

Πῶς φαίνεται (quelle mine a) ὁ θεὸς σας ; — Φαίνεται πολὺ φα-
δρός (a l' air très-enjoué, διότι εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος (très content
de) ἀπὸ τὰ τέκνα του. — Φαίνονται οἱ φίλοι του τόσοι φαιδροί ὅσον
αὐτός ; — Τούναντιόν φαίνονται σκυθρωποί (l' air triste), διότι εἶναι
δυσπρεσθημένοι. Ὁ θεὸς μου δὲν ἔχει χρήματα, καὶ [ὅμως] εἶναι πάν-
τοτε εὐχαριστημένος, καὶ οἱ φίλοι του, οἵτινες ἔχουσι πολλὰ, σχεδὸν δὲν
εἶναι ποτέ. — Ἀγαπάτε τὴν ἀδελφήν σας ; — Τὴν ἀγαπῶ πολὺ ἐπειδὴ
δὲ (et comme) εἶναι πολλὰ περιποιητικὴ (complaisante) πρὸς ἐμὲ (à
mon égard), εἶμαι καὶ ἐγὼ ἐπίσης (je le suis) πρὸς αὐτήν· ἀλλὰ πῶς
ἀγαπᾶτε ὑμεῖς τὴν ἰδικήν σας ; — Ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, διότι εἴμεθα
εὐχαριστημένοι ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον. — Ἄνθρωπός τις (un certain)
ἠγάπα πολὺ τὸ κασσί, ἀλλ' εὗρισκεν εἰς αὐτὸ δύο κακὰς ποιότητας
(qualités) « Ἄν βάλω μέσα (y) νερόν, ἐλεγε (disait-il), τὸ γαλνῶ, καὶ
ἐν δὲν βάλω (n' y en mets pas) μὲ γαλνῶ. » — Σὰς ὁμοιάζει ὁ ἐξά-
δελφός σας ; — Μοὶ ὁμοιάζει. — Ὅμοιάζουσιν αἱ ἀδελφαί σας ἡ μία
τὴν ἄλλην ; — Δὲν ὁμοιάζουν, διότι ἡ πρεσβυτέρα (l' aînée) εἶναι ἀννη-
ρά καὶ κακὴ, ἡ δὲ νεωτέρα (la cadette) γλυερὴς καὶ περιποιητικὴ πρὸς
πάντας. — Πῶς εἶναι ἡ κυρία βεῖα σας ; — Εἶναι πολὺ καλὰ. — Χαί-
ρει ἡ κυρία μήτηρ σας καλὴν ὑγείαν ; — Φαντάζεται ὅτι ἀπολαύει (elle
s' imagine d en jouir) καλὴν ὑγείαν, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἀπατάται, διότι
εἶναι ἐξ ῥήτης ἀφ' ὅτου ἔχει κακὸν βήχα (la toux), ἀπὸ τὸν ὁποῖον
(dont) δὲν δύναται νὰ γλυτώσῃ. — Ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι θυμωμένος
μεθ' ὑμῶν ; — Στοιχάζομαι ὅτι εἶναι θυμωμένος μετ' ἐμοῦ, διότι δὲν
πηγαίνει νὰ τὸν βλέπῃ (parce que je ne vais pas le voir) δὲν εὐχαρι-
στῶμαι ὅμως νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui), διότι ὅταν ὑπάγω
εἰς αὐτὸν ἀντὶ νὰ μὲ δέχῃται εὐχαρίστως (avec plaisir), δεικνύει δυσα-
ρέσκειαν. — Δὲν πρέπει νὰ πιστεύσῃτε τοῦτο, δὲν εἶναι θυμωμένος καθ'
ὑμῶν, διότι δὲν εἶναι τόσο κακὸς (méchant) ὅσον φαίνεται (qu' il en a
l air). Εἶναι ὁ καλλίτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ἀλλὰ πρέπει τις νὰ
τὸν γινώσκῃ, διὰ νὰ δύνηται νὰ τὸν ἐκτιμᾷ (pour pouvoir l apprécier).
— Ἰσχύει μεγάλῃ διαφορά (différence) μεταξύ ὑμῶν καὶ αὐτοῦ·
ὑμεῖς δεικνύετε καλὸν πρῶσιπον εἰς τοὺς ἐρχομένους (à ceux qui vien-
nent) νὰ εἰς ἐπισκερῶσιν, αὐτὸς δὲ δεικνύει δυσἀρέσκειαν.

Εἶναι καλὸν νὰ χλευάζῃ τις οὕτω τοὺς πάντας (tout le monde) ; — Ἐπειδὴ χλευάζω τὸ ἐνδύμα σας, δὲν χλευάζω πάντας. — Ὁμοιάζει ὁ υἱὸς σας μὲ τινα ; — Μετ' οὐδενὸς ὁμοιάζει. — Διὰ τί δὲν πίνετε ; — Δὲν εἰσφέρω τί νὰ πῶ, διότι ἀγαπῶ τὸν καλὸν οἶνον καὶ ὁ ἰδικὸς σας ὁμοιάζει μὲ ὄζον. — Ἀν ἀγαπᾶτε ἄλλον, θὰ καταβῶ (descendre) εἰς τὸ ὑπόγειον ἵνα σᾶς φέρω ἐξ αὐτοῦ. — Εἰσθαὶ πολὺ εὐγενὴς, Κύριε, δὲν θὰ πῶ πλέον σήμερον. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου (y a-t-il longtemps que) γνωρίζετε τὸν πατέρα μου ; — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου τὸν γνωρίζω, διότι ἐγνωρίσθην μετ' αὐτοῦ ὅτε ἦμην εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐργαζόμεθα συγχὰ ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον, καὶ ἠγαπώμεθα (nous nous aimions) ὡς ἀδελφοί. — Τὸ πιστεύω, διότι ὁμοιάζετε ὁ εἰς τὸν ἄλλον. — Ὅταν δὲν εἶχον κάμει (j'avais pas fait) τὰ θέματά μου, τὰ ἐκαμνεν ἀντ' ἐμοῦ (pour moi), καὶ ὅταν ἐκεῖνος δὲν ἐκαμνε τὰ ἰδικά του, τὰ ἐκαμνον ἀντ' αὐτοῦ (pour lui). — Διὰ τί στέλλει ὁ πατήρ σας νὰ ζητήσῃ τὸν ἱατρὸν ; — Εἶναι ἀσθενὴς, καὶ ἐπε δὴ et comme ὁ ἱατρὸς δὲν ἔρχεται, στέλλει νὰ τὸν ζητήσῃ. — Ἄ (ah), ἐχάθηκα. — Πρὸς θεοῦ (mais, mon Dieu), διὰ τί φωνάζετε οὕτως (comme cela) ; — Ἐλεῖψαν τὸ χρυσοῦν δακτυλίδι μου (la bague d'or), τὰ καλλίτερα ἐνδύματά μου, καὶ ὅλα μου τὰ χρήματα, διὰ τοῦτο φωνάζω οὕτω. — Μὴ κάμνετε τόσον θόρυβον (tant de bruit), διότι ἡμεῖς εἴμεθα οἱ λαβόντες (qui avons pris) ὅλα ταῦτα (tout cela), διὰ νὰ σᾶς διδάξωμεν νὰ φροντίζετε καλλίτερα (avoir plus de soin, Mάθ. Ν.) περὶ τῶν πραγμάτων σας (affaires), καὶ νὰ κλείητε τὴν θύραν τοῦ δωματίου σας, ὅταν ἐξέρχησθε. — Διὰ τί φαίνεσθε τόσον κατηφὴς (avoir l'air si triste) ; — Ὑπέστην μεγάλως συμφορὰς ἀφοῦ ἔχασα ὅλα μου τὰ χρήματα, ἐξυλίσθην (j'ai été battu) ὑπὸ ἀπαισίων τὴν ὅψιν ἀνθρώπων, καὶ πρὸς περισσοτέραν δυστυχίαν μανηθάνω ὅτι ὁ θεὸς μου, τὸν ὅποιον ἀγαπῶ τόσον πολὺ (tant), προσεδόλθην ὑπὸ ἀποπληξίας. — Δὲν πρέπει νὰ θλίβησθε (s'affliger) τόσον πολὺ, διότι πρέπει νὰ ὑπείκωμεν εἰς τὴν ἀνάγκην.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΞΗΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Soixante-quatrième Leçon.

Παρ. Α'. Τὰ τί, πόσον, πόσα, καὶ πόσοι, πόσαι, ἐπὶ θαυμασμῷ ἐξηγοῦνται διὰ τοῦ *que*. Οἶον:

Πόσον εἶσθε καλὸς ! ἢ τί καλὸς ὅπου	Que vous êtes bon ! ἢ Que de bonté
εἶσθε !	vous avez !
Πόσον (ἢ τί) ἀνόητος εἶναι !	Qu'il est sot !

Παρ. Β'. Τὸ ἐπίθετον ἐν τοιαύτῃ περιστάσει ἔπεται τῷ ῥήματι συνοδευομένου δὲ τοῦ *que* ὑπ' οὐσιαστικοῦ ἢ *de*, τίθεται πάντοτε μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ *que*.

Πόσον (αὕτη) εἶναι ἀνόητος !	Qu'elle est sotte !
Πόσον (ἢ τί) πλούσιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος οὗτος !	Que cet homme est riche !
Πόσον (ἢ τί ὡραία) εἶναι ἡ γυνὴ αὕτη !	Que cette femme est belle !
Πόσῃ ἀγαθότητι (ἢ καλοσύνῃ) δεῖ- κνύετε (ἔχετε) πρὸς ἐμέ !	Que de bonté vous avez pour moi !
Πόσας χάριτας σὰς χρεωστῶ !	Que d'obligations je vous ai !

Χρεωστὴν χάριτας εἰς τινα. Avoir des obligations à quelqu'un.

Χρεωστῶ μεγίστας (ἢ μυρίας) χάρι- τας πρὸς αὐτόν.	Je lui ai beaucoup d'obligations.
Τί πλῆθος !	Que de monde !
Πόσον εἶσθε εὐτυχής !	Que vous êtes heureux ?
Ὅποια πλοῦτη ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗ- τος !	? Que de richesses cet homme a ! ? Que de richesses a cet homme !
Πόσα χρήματα ἐξώδευσεν ὁ ἄνθρω- πος οὗτος εἰς τὴν ζωὴν του !	Que d'argent cet homme a dé- pensé dans sa vie !
Εἶναι ὑπόχρεων εἰς τινα διὰ τι.	Être obligé à quelqu'un de quel- que chose.
Εἶναι χρεώστην (ὀφειλέτην) εἰς τινα διὰ τι.	Être redevable à quelqu'un de quelque chose.
Τῷ εἶμαι χρεώστης δι' αὐτό.	Je lui en suis redevable.

Εὐχαριστεῖν.

Remercier 1. (συντάσσεται ὑποτακτικῇ μὲν ὡς πρὸς τὸ κρῖσιον, γενικῇ δὲ ὡς πρὸς τὸ πρᾶγμα).

Εὐχαριστεῖν τινα διὰ τι.

Remercier quelqu'un de quelque chose.

Σὴς εὐχαριστῶ διὰ τὸν κόπον, τὸν ὁποῖον ἐλάβετε δ' ἐμέ.	Je vous remercie de la peine que vous avez prise pour moi.
Οὐδεμίαν αἰτία εὐχαριστήσεως (ἐπὶ μετριοφρονούντος).	Il n'y a pas de quoi (δὲν ὑπάρχει τὸ διὰ τί, δηλ. αἰτία).
Ὑπάρχει τι μεγαλοπρεπέστερον;	Qu'y a-t-il de plus grand?
Ὑπάρχει τι ὠμότερον;	Y a-t-il rien de plus cruel?
Ὑπάρχει τι μοχθηρότερον;	Qu'y a-t-il de plus méchant?
Ὑπάρχει τι ὠραιότερον;	Est-il rien de plus beau?
Πόσον μέγα; Ὅποίου μεγέθους;	De quelle grandeur?
Πόσον ὑψηλόν; Ὅποίου ὕψους;	De quelle hauteur?
Πόσον βαθύ; Ὅποίου βάθους;	De quelle profondeur?

Παρ. Γ'. Ὁμιλοῦντες οἱ Γάλλοι περὶ ἐκτάσεως χρῶνται τῷ *avoir*, μετὰ τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου *de* πρὸ τοῦ οὐσιαστ. ἢ ἐπιθ.

Πόσον ὑψηλὴ εἶναι (ἢ ὕψος ἔχει) ἡ οἰκία του ἢ της;	Combien sa maison a-t-elle de haut, ἢ de hauteur?
Εἶναι περίπου πενήντα πόδας ὑψηλὴ (ἢ ἔχει ὕψος).	Elle a environ cinquante pieds de haut, ἢ de hauteur.
Ἡ οἰκία μας ἔχει πλάτος τριάκοντα ποδῶν κτλ.	Notre maison a trente pieds de large, ἢ de largeur.
Ἡ τράπεζα αὕτη ἔχει μήκος ἑξ. ποδῶν κτλ.	Cette table a six pieds de long, ἢ de longueur.
Ὁ ποταμὸς οὗτος ἔχει βάθος εἴκοσι ποδῶν, ἢ εἶναι βαθύς 20 πόδας.	Cette rivière a vingt pieds de profondeur. (1).
Τὸ ἀνάστημα.	La taille.
Ποίου ἀναστήματος εἶναι ἢ ποῖον ἀνάστημα ἔχει ὁ ἄνθρωπος οὗτος;	De quelle taille cet homme est-il?
Πῶς ἦτον ἐνδεδυμένον τὸ παιδίον τοῦτο;	Comment cet enfant était-il habillé?

(1) Ἡ χαῖσις τοῦ οὐσιαστικοῦ εἶναι γλαυροτέρα τῆς τοῦ ἐπιθέτου, τὸ δὲ ἔσθης δὲν δύναται νὰ ἐκφέρηται διὰ τοῦ *profond*, ἀλλὰ μόνον διὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ *profondeur*.

* Ἦτον ἐνδεδυμένον πράσινα. Il était habillé de vert.
 * Ὁ φορῶν τὸ κυανοῦν ἐνδυμα ἄν- L'homme à l'habit bleu.
 θρωπος.
 * Ἡ φοροῦσα ἐρυθρὰν ἐσθίῃτα γυνή. La femme à la robe rouge.
 * Ἀληθής. Vrai.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐλάτῃ ἡ οἰκία του ; Est-il vrai que sa maison est brulée ?
 Εἶναι ἀληθές. C'est vrai.
 Δεν εἶναι οὕτω ; (δὲν εἶναι ἀληθές ;) N'est-ce pas ? (n'est-il pas vrai ?)
 * Ἴσως. Peut-être.
 * Ἴσως (θὰ) ὑπάγω. J'y irai peut-être.

Διαμοιράζειν, διαμερίζειν. Partager 1.

Τίνος ; A qui ? (Ὅρ. Μᾶθ ΚΑ' καὶ ΚΘ'.)
 Τίνος εἶναι ὁ ἵππος οὗτος ; A qui est ce cheval ?
 Εἶναι ἰδικός μου, ἢ ἀνήκει εἰς ἐμέ. C'est le mien, ἢ il est à moi.
 Τίνος εἶναι οἱ ἵπποι οὗτοι ; A qui sont ces chevaux ?
 Εἶναι ἰδικοί μου ἢ ἀνήκουσιν εἰς ἐμέ. Ce sont les miens, ἢ ils sont à moi.
 Τίνος εἶναι ἡ οἰκία αὕτη ; A qui est cette maison ?
 Εἶναι ἰδική μου, ἢ ἀνήκει εἰς ἐμέ. C'est la mienne, ἢ elle est à moi.
 Τίνος εἶναι αἱ οἰκίαι αὗται ; A qui sont ces maisons ?
 Εἶναι ἰδικαί μου, ἢ ἀνήκουν εἰς ἐμέ. Ce sont les miennes, ἢ elles sont à moi.

Τρέχειν, συρρέειν.

Accourir 2 (σχηματίζεται ὡς τὸ courir, Μᾶθ. ΜΗ.) (2)*

* Ἐδραμον πολλοὶ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἀν- Beaucoup d'hommes étaient accourus, mais au lieu d'éteindre le feu, les misérables s'étaient mis à piller.
 τι οἱ ἄθλιοι νὰ σβέσωσι τὸ πῦρ
 ἤρχισαν νὰ διαρπάζωσι.
 * Τρέχειν πρὸς βοήθειαν. Accourir* au secours de quelqu'un.

Σώζειν.

Sauver 1.

(2) Προσλαμβάνει δὲ τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα avoir ἢ être, ἐφ' ὅσον θέλει τις νὰ ὀρίσῃ τὴν ἐνέργειαν ἢ κατὰστασιν.

Σώζειν τινὸς τὴν ζωὴν.

Sauver la vie à quelqu' un.

Διαρπάζειν, λεηλατεῖν.

Piller 1.

* Ἀρχεσθαι τινος, ἐπιχειρεῖν τι.

Se mettre* à quelque chose.

* Ἀρχίζειν.

Commencer, se mettre à.

* Ἦρχισε νὰ γελᾷ.

Il se mit à rire.

Κατώρθωσαν νὰ σβέσωσι τὸ πῦρ ;

Est-on parvenu à éteindre le feu ?

Τὸ κατώρθωσαν.

On y est parvenu.

Τὸ ὠρολόγιον δεικνύει τὰς ὥρας.

La montre marque les heures.

Σημαίνειν, δεικνύειν, δηλοῦν.

Marquer 1, indiquer 1.

Δεικνύει τι τινα.

Indiquer quelque chose à quelqu' un.

* Ἐρίζειν, (μαλλόνειν).

Se quereller 1.

* Ἐρίζειν πρὸς τινα, μαλλόνειν τινα.

Quereller quelqu' un.

Φιλονεικεῖν περὶ τιος.

Disputer sur quelque chose.

Περὶ τίνος φιλονεικοῦσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ;

Sur quoi ces gens disputent-ils ?

Φιλονεικοῦσι περὶ τοῦ τίς θὰ ὑπάγῃ πρῶτος.

Ils disputent à qui ira le premier.

Οὕτω, τοιουτοτρόπως.

Ainsi.

Ἄγνοειν.

Ignorer 1.

Ἡ προτεραία (ἡ παραμονή.)

La veille (λαμβάνει de πρὸ τοῦ ἐπομένου αὐτῷ ὀνόματος).

Τὴν προτεραίαν (πρὸ) τῆς ἡμέρας ταύτης ἦτο σάββατον.

La veille de ce jour-là était un samedi.

Τὴν προτεραίαν (πρὸ) τῆς κυριακῆς εἶναι τὸ σάββατον.

La veille du dimanche est le samedi.

ΘΕΜΑ 201.

Δὲν δύνασθε ν' ἀπαλλαχθῆτε ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ; — Δὲν δύναμαι ν' ἀπαλλαχθῶ, ἔχει ἐκόντα ἢ ἄκοντα (à toute force ἢ absolument) νὰ με ἀκολουθήσῃ. — Δὲν ἔχασε τὰ μυκρά του ; — Ἐνδύχεται (πιθανόν cela se peut). — Τί ζητεῖ παρ' ὑμῶν (que vous demande-t-il) ; — Θέλει νὰ με πωλῇ ἓνα ἵππον, τὸν ἵππον δὲν χρειάζεται.

(dont je ne sais que faire). — Τίνος είναι αἱ οἰκίαι αὗται; — Εἶναι ἰδικαί μου. — Τὰ κονδύλια ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς ὑμᾶς; — Ὅχι, ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀδελφὴν μου. — Αὐτὰ εἶναι τὰ (sont-ce là les) κονδύλια μὲ τὰ ὅποια γράφει τόσον καλά; — Αὐτὰ εἶναι τὰ ἴδια (les mêmes) — Τίνος εἶναι τὸ ὄπλον τοῦτο; — Εἶναι τοῦ πατρός μου. — Εἶναι τῆς ἀδελφῆς σας τὰ βιβλία ταῦτα; — Ἰδικά της εἶναι. — Τίνος εἶναι ἡ ἄμαξα αὕτη; — Εἶναι ἰδική μου. — Ποῖος εἶναι ὁ ἄνθρωπος κατὰ τοῦ ὁποίου παραπονείσθε; — Εἶναι ὁ (celui qui) φορῶν ἐν κόκκινον ἐνδυμα. — « Τίς ἡ διαφορὰ (quelle différence y a-t-il) μεταξὺ ἐνὸς ὥρολογίου καὶ ἐμοῦ; » ἤρώτησε κυρία τις νέον τινὰ ἀξιώματικόν. « Κυρία, ἀπεκρίθη οὗτος, τὸ (un) ὥρολόγιον δεικνύει τὰς ὥρας, πλησίον (auprès de) σας δὲ τὰς λησμενεί τις ». — Χωρικός τις Ρῶσσος, ὅστις δὲν εἶχε ποτὲ ἰδεῖ ὄνον (un âne), ἰδὼν (en voyant) πολλοὺς ἐν Γαλλίᾳ εἶπε: « Θεὸς μου (mon Dieu)! τί μεγάλοι λαγωοὶ (le lièvre) εὐρίσκονται εἰς τὴν χώραν ταύτην! » — Ὅπόσας χάριτας σὰς χρεωστῶ, ἀγαπητέ (cher) μοι φίλε! ἐσωσας τὴν ζωὴν μου! Χωρὶς σοῦ ἐχανόμην (c'était fait de moi). — Σὰς ἐκακοποίησαν οἱ ἄθλιοι οὗτοι; — Μὲ ἐξύλισαν καὶ μὲ ἐκλεῖψαν, καὶ ὅτε ἐτρέξατε πρὸς βοήθειάν μου ἐμελλον (ils allaient) νὰ μὲ ξεργυνώσωσι καὶ νὰ μὲ φονεύσωσιν. — Εἰμαι εὐτυχὴς διότι σὰς ἀπὴλλαξα (de vous avoir délivré) ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ληστῶν ταύτων. — Πόσον εἴσθε καλῶς!

ΘΕΜΑ 202.

Θὰ ὑπάγῃς εἰς τοῦ Κ. Τορτενσῶνος (Tortenson) ἀπόψε; — Ἴσως ἐὰ ὑπάγω (j'irai) εἰς αὐτόν. — Θὰ ὑπάγουνι καὶ αἱ ἀδελφαί σας; — Ἴσως ἐὰ ὑπάγουνι ἐπίσης εἰς αὐτόν. — Δεσκεδάσατε χθὲς εἰς τὴν συναυλίαν; — Δὲν δεσκεδάσα, διότι ὑπῆρχε τόσον πολὺ πλῆθος, ὥστε μόλις ἡδυνάτο τις νὰ εἰσέλθῃ. — Σὰς φέρω ἐν ὥραϊον δῶρον μὲ τὸ ὅποῖον (dont) ἐὰ εὐχαριστηθῇτε πολλῶν. — Τί εἶναι; — Εἶναι μεταξωτός λαμοδέτης. — Πού εἶναι; — Τὸν ἔχω ἐντὸς τοῦ κόλπου μου (dans ma poche). — Σὰς ἀρέσκει; — Μοὶ ἀρέσκει πολὺ (beaucoup), καὶ σὰς εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης καρδίας. Ἐλπίζω ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐὰ δεχθῆτε (accepter) τέλος πάντων τι ἀπὸ ἐμέ. — Τί μελετᾶτε νὰ μοὶ δώσητε; — Δὲν βέλω νὰ σὰς τὸ εἶπω, διότι ἂν σὰς τὸ εἶπω δὲν ἐὰ ἀίσθανῇτε (vous n' aurez pas) εὐχαρίστησιν, ὅταν (lorsque) σὰς τὸ δώσω. — Εἰδετέ τινα εἰς τὴν ἀγορὰν; — Εἶδον πολὺ πλῆθος ἐκεῖ. — Πῶς ἦσαν ἐνδεδυμένοι; — Τινὲς μὲν (quelqu uns) ἦσαν ἐνδεδυμένοι (habillés de) κυανᾷ, ἄλλοι δὲ (l' autres) πράσινα, ἄλλοι δὲ κίτρινα καὶ πολλοὶ κόκκινα. — Τίνες ἦσαν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; — Ὅμην ἐνδεδυμέας λευκάφια εἶναι γειτῶν μου, ὁ δὲ ἔχων μαῆτρον ἐνδυμα (à l' habit noir) εἶναι ὁ πατὴρ, τοῦ ὁποίου ὁ

υἱός ἐδωκεν ἐν κτύπημα διὰ τῆς ράβδου (un coup de bâton) εἰς τὸν γείτονά μου. — Τίς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων πράσινον ἐνδυμα; — Εἶναι εἰς τῶν συγγενῶν μου. — Ὑπάρχουσι πολλοὶ φιλόσοφοι εἰς τὸν τόπον σας; — Ὑπάρχουσι τόσοι ὅσοι εἰς τὸν ἰδικόν σας. — Πῶς μοι πηγαίνει ὁ πῖλος οὗτος; — Σᾶς πηγαίνει πολὺ καλὰ. — Πῶς πηγαίνει τὸ φόρεμα τοῦτο εἰς τὸν ἀδελφόν σας; — Τῷ πηγαίνει θαυμάσια. -- Εἶναι ὁ ἀδελφός σας τὸσον ὑψηλός (grand) ὅσον ὑμεῖς; — Εἶναι ὑψηλότερος ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι μεγαλειότερος (plus âgé) ἐκείνου. — Τί ἀνάστημα ἔχει (de quelle taille est) ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Ἐχει πέντε ποδῶν [καὶ] τεσσάρων δακτύλων (un ponce). — Τί ὕψος ἔχει ἡ οἰκία τοῦ ξενοδόχου (l' aubergiste) μας; — Ἐχει ἐξήκοντα ποδῶν ὕψος. -- Εἶναι βαθὺ τὸ πηγάδι σας; — Μάλιστα, κύριε, ἔχει βάθος πενήκοντα ποδῶν. — « Ὑπάρχουσι πολλοὶ πεπαιδευμένοι (savant) εἰς τὴν Ῥώμην, δὲν εἶναι ἀληθεῖς (il est-ce pas); » ἠρώτησεν ὁ Μίλτων (Milton) Ῥωμαῖόν τινα. — « Ὅχι τόσοι ὅσοι ἔτε (quand) ἦσθε ὑμεῖς ἐκεῖ, » ἀπεκρίθη (répondit) οὗτος.

ΘΕΜΑ 203.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἀρίστη ὁ θεῖός σας; — Σᾶς βεβαίῳ ὅτι ἀρίστη. — Εἶναι ἀληθές ὅτι σας ἐβοηθίωσεν ὁ βασιλεὺς περὶ τῆς βοηθείας τῆς (de son assistance); — Σᾶς βεβαίῳ ὅτι τοῦτο εἶναι ἀληθές. — Εἶναι ἀληθές ὅτι ἀρίστησαν οἱ ἐξ χιλιάδες (τὸ ἀριθμητικὸν mille, δὲν προσλαμβάνει) εἰς τὸν πληθυντικόν) ἄνθρωποι, τοὺς ὁποίους ἐπεριμένοντες; — Ἦκουσα νὰ τὸ λέγωσι (entendu ἢ oui dire). — Θέλετε νὰ γευματίσητε παρ' ἡμῖν; — Δὲν δύναμαι νὰ γευματίσω παρ' ὑμῖν, διότι πρὸ οἴλου ἐφαγα. — Θέλει νὰ πῇ ὁ ἀδελφός σας ἐν ποτήριον κρασί; — Δὲν δύναται νὰ πῇ, σᾶς βεβαίῳ ὅτι πρὸ οἴλου ἐπιε. — Διατί ἐρίζουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; — Ἐρίζουσιν, ἐπειδὴ δὲν ἐξεύρουν τί νὰ κάμωσι. — Κατάρθρωσαν νὰ (est-on parvenu à) ἀβέσωσι τὸ πῦρ; — Τὸ κατάρθρωσαν ἐπὶ τέλους, ἀλλὰ λέγουσιν (on dit) ὅτι ἐνέσταν πλείστα οἰκία. — Δὲν ἐδυνήθησαν νὰ σώσωσι τί; — Οὐδὲν ἐδυνήθησαν νὰ σώσωσι, διότι ἀντὶ νὰ ἀβέσωσι τὸ πῦρ, οἱ ἄθλιοι, οἱ συρρέοντες ἐκεῖ (qui étaient accourus), ἤρξαντο νὰ διασπάζωσι. — Τί συνέβη; — Συνέβη μεγάλη δυστυχία. — Διατί ἀνεχώρησαν οἱ φίλοι μου χωρὶς ἐμοῦ; — Σᾶς ἐπερίμειναν μέχρι τῆς δωδεκάτης καὶ βλέποντες ὅτι δὲν ἤρχεσθε ἀνεχώρησαν. — Πῶς ὀνομάζεται ἡ προτερεία τῆς δευτέρας; — Ἡ προτερεία τῆς δευτέρας εἶναι (c' est) ἡ Κυρίαρχή. — Ἀνατὶ δὲν ἐπρέξατε πρὸς βοήθειαν τοῦ γείτονός σας, τοῦ ὁποῦ ἡ οἰκία ἐκάη; — Ἠγάσαν ὁλῶς ὁλόγου (j' ignorais entièrement) ὅτι ἡ κυρ-

καὶ ἦτον εἰς τὴν οἰκίαν του (que le feu eût pris à sa maison), διότι
 ἂν τὸ εἰξευρα, θὰ ἐτρέχα πρὸς βοήθειάν του.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΞΗΚΟΣΤΟΝ ΗΕΜΗΤΟΝ

Soixante-cinquième Leçon.

Προτίθεσθαι, βουλεύεσθαι. Se proposer 1. (λαμβάνει de
 πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου).

Προτίθεμαι νὰ κάμω τὸ ταξείδιον Je me propose de faire ce voyage.
 τοῦτο.

Προτίθεται νὰ ὑπάγῃ εἰς κυνηγετι- Il se propose d'aller à une partie
 κὴν ἐκδρομὴν (μετὰ συντρόφων). de chasse

Ἐν παιγνίδι ζατρίκι. Une partie d' échecs.

Ἐν παιγνίδι βιλιάρδον. Une partie de billiarde.

Ἐν παιγνίδι χαρτιά. Une partie de cartes.

Ἐπιτυχάνειν, κατορθοῦν. Réussir 2. (à πρὸ τῆς ἀπαρ.)

Ἐπιτυγχάνετε ἢ κατορθώνετε νὰ Réussissez-vous à faire cela ?
 πράξῃτε τοῦτο ;

Τὸ ἐπιτυγχάνω, τὸ κατορθώνω. J' y réussis.

Πειρᾶσθαι, προσπαθεῖν. Tâcher 1. (de πρὸ τῆς ἀπαρ.)(1)

Προσπαθῶ νὰ τὸ πράξω. Je tâche de le faire.

Προσπαθῶ νὰ ἐπιτύχω εἰς αὐτό. Je tâche d' y réussir.

Προσπάθει νὰ κάμῃς καλλίτερα. Tâchez de faire mieux.

Ἐπειδὴ, ἀφοῦ. Puisque, comme, lorsque.

Ἀφοῦ εἴσθε εὐτυχῆς, διατὶ παρ- Puisque vous êtes heureux, pour-
 πονεῖσθε ; quoi vous plaignez-vous ?

(1) Λαμβίνει δὲ ἡ, ὅταν ἔχῃ τὴν σημασίαν τοῦ βούλεσθαι, διανοεῖσθαι, ὡς
 elle tâche à m'embarrasser, θέλει νὰ μὲ φέρῃ εἰς στεναχωρίαν.

Ἐπίστασθαι, γνωρίζειν τι καλῶς. Être au fait de quelque chose
(en être bien instruit).

Ἐπίστασθαι, γνωρίζειν. S'entendre à, savoir.
Μαθήσκειν τι καλῶς. Se mettre au fait de quelque
chose.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος γνωρίζει καλῶς. Cet homme est au fait de cette
τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. affaire.

Γνωρίζω τοῦτο καλῶς. Je suis au fait de cela, ἢ je m'y
entends.

Ἀπὸ, ἐκ. Depuis, dès.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης. Depuis ce moment.

Ἐκ νεότητός μου. Depuis ma jeunesse.

Ἀπὸ γεννήσεως αὐτοῦ. Dès sa naissance.

Ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Dès l'enfance.

Ἀπὸ τὸ πρῶν ἕως τὸ ἑσπέρας. Depuis le matin jusqu'au soir ἢ
du matin au soir.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τὸ τέλος. Depuis le commencement jusqu'à
la fin.

Ἀπ' ἐδῶ ἕως ἐκεῖ. Depuis ici jusque là ἢ d'ici là.

Ἔχω τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπὸ δύο ἐτῶν. J'ai ce livre depuis deux ans.

Κατοικῶ εἰς Παρισίους ἀπὸ τριῶν ἐτῶν. Je demeure à Paris depuis trois
ans.

Πνέειν, φυσᾶν, σβεῖν. Souffler 1.

Ἐμφυσᾶν τῷ πυρί. Souffler le feu.

Σβείναι τὸ φῶς. Souffler une lumière.

Ἐλαττοῦν, ὀλιγοστεύειν. Réduire* 4 ἐνεργ. μετ. ré-
duisant, παθ. μετ. réduit,

Ἐλαττόνεις; Réduis-tu?

Ἐλαττόνω. Je réduis.

Ἐλαττόνει. Il réduit.

Μεταφράζειν. Traduire* 4. (σχηματίζεται
ὡς τὸ réduire*).

Παράγειν. Produire* 4. » »

Καταστρέφειν. Détruire* 4. » »

Οικοδομεῖν, κτίζειν, κατα- Construire* 4. (σχηματίζεται
σπευάζειν. ὡς τὸ réduire(*
Εἰσάγειν. Introduire* 4. » »

Ἐλαττόνειν τὴν τιμὴν. Réduire le brix.
Ἐλαττόνειν τὴν τιμὴν κατὰ ἓν τά- Réduire le prix d'un écu.
ληρον.
Μεταφράζειν εἰς τὴν Γαλλικὴν. Traduire en français.
Μεταφράζειν ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς Traduire du français en allemand.
τὴν Γερμανικὴν
Μεταφράζειν ἀπὸ μίαν γλῶσσαν εἰς Traduire d'une langue dans une
ἑτέραν. autre.
Σὺς τὸν εἰσάγω (εἰς τὴν οἰκίαν σας). Je l'introduis chez vous.
Σὺς τὸν παρουσιάζω. Je vous le présente.

Αὐτὸς-ἡ, αὐτοί-αι. Même, πλ.ηθ. mêmes.

Ἐγὼ αὐτὸς ἢ ἐγὼ ὁ ἴδιος. Moi-même.
Σὺ αὐτός, ἢ σὺ ὁ ἴδιος. Toi-même.
Ἐκεῖνος αὐτός, ἢ αὐτός ὁ ἴδιος. Lui-même.
Ἐκεῖνη αὐτὴ ἢ αὐτὴ ἡ ἴδια. Elle-même.
Ἡμεῖς αὐτοὶ ἢ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι. Nous-mêmes.
ὑμεῖς αὐτοὶ ἢ σεῖς οἱ ἴδιοι. Vous-mêmes.
Ἐκεῖνοι αὐτοὶ ἢ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι. Eux-mêmes.
Ἐκεῖνα αὐταὶ ἢ αὐταὶ αἱ ἴδιαι. Elles-mêmes.
Ἐαυτόν. Soi-même
Μοὶ τὸ εἶπεν (αὐτός) ὁ ἴδιος. Il me l'a dit lui-même.
Τὸ εἶπεν εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον. Il (me) l'a dit à moi-même.
Δὲν ἐπιθυμεῖ τις νὰ καλοκεύῃ τὸν On n'aime pas à se flatter soi-
ἑαυτόν του (φράσις). même.

Καὶ ὅθι, καὶ μάλιστα, ἔτι δέ. Même (ἐπὶ ῥῶ.)
Οὐδέ, μηδέ. Ne—pas même.

Οὐδὲ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ τὸν ἀγαπῶσιν. Même ses frères ne l'aiment pas.
Οὐδὲ ἱκανὰ χρήματα ἵν' ἀγοράσῃ Il n'a pas même assez d'argent
ἄρτον ἐχει. pour acheter du pain.
Πρέπει νὰ ἀγαπῶμεν ὅλους, ἔτι δέ- Il faut aimer tout le monde, même
καὶ τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν. ses ennemis.

Πάλιν, ἑκ νέου, καὶ ἀθθις. De nouveau, derechef.

Ὁμιλεῖ καὶ ἀθίς.

Il parle de nouveau.

Εὐωνόω, εὐθυναίειν, ἐκ- Baisser 1, Tomber 1. (Μαθ.
πίπτειν τῆς τιμῆς ἐμπορεύ- ΝΑ΄.)
ματα.

Τὰ ἐμπορεύματα ἐκπίπτουσι τῶν La marchandise baisse de prix.
τιμῶν.

Ἐκπίπτειν, καταβιάζειν τὴν Rabattre 4. (Ὁρ. battre Μαθ.
τιμὴν. ΛΣΤ΄.)

Ζητεῖν πολλὰ, ὑπερτιμεῖν. Surfaire* 4 (ὡς τὸ faire*).

Μὴ ζητήσας πολλὰ, δὲν δύναμαι Ne vous ayant pas surfait, je ne
νὰ σὰς ἐκπέσω τι τῆς τιμῆς. saurais rien rabattre.

Πῆχυς. Une aune.

Μέτρον. Un mètre.

* Ἀποφέρειν, (δίδειν εἰσόδημα). Rapporter 1.

Τί εἰσόδημα σὰς ἀποφέρει (δίδει) Combien cet emploi (cette char-
κατ' ἔτος ἡ θέσις αὕτη; ge) vous rapporte-t-il (elle) par an?

Θέσις, ὑπόργημα. Un emploi, une charge.

Φεύγειν, τρέπεσθαι εἰς φυγὴν. Prendre la fuite.

Λειποτακτεῖν. Désertir, 1.

Ἐλειποτάκτησεν ἐκ τῆς μάχης. Il a déserté la bataille.

Δραπετεύειν. S' évader 1.

Ὁ κλέπτης ἐδραπέτευσεν. Le voleur s' est évadé.

Καθόλου, οὐδὲως. Pas du tout, aucunement.

Οὐδαμῶς, παντάπασιν. Point du tout.

ΘΕΜΑ 204.

Λοιπὸν, (Eh bien), προοδεύει ἡ ἀδελφὴ σας ; — Θὰ προώδευεν (el-
le en ferait), ἂν ἦτο φιλόπονος ὡς ὑμεῖς. — Μὲ κολακεύετε ; — Παν-
τάπασιν, σὰς βεβαιῶ ὅτι θὰ ἤμην πολὺ εὐχαριστημένος, ἂν ὅλοι οἱ μα-
θηταί μου εἰργάζοντο ὅσον ὑμεῖς. — Διὰ τί δὲν ἐξέρχεσθε σήμερον ; —
Θὰ ἐξηρχόμην, ἂν ἦτο καλὸς καιρὸς. — Θὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ
σὰς ἴδω αὐριον ; — Ἄν τοῦτο ἐπιθυμῇτε ἐλεέσονται. — Θὰ ἤμην ἐδὼ μέ-

γρη τῆς ἀφίξώς σας (à votre arrivée) ; — Θὰ τύχητε εὐκαιρίας νὰ ὑπάγητε (aurez-vous occasion d'aller) εἰς τὴν πόλιν ; — Δὲν ἐξεύρω, ἀλλὰ θὰ ἐπορευόμην τώρα, ἂν μ' ἐτύχαιεν καλὴ εὐκαιρία (une bonne occasion). — Δὲν θὰ εἴχετε τόσην (tant) εὐχαρίστησιν, οὐδὲ θὰ ᾔστε τόσον (si) εὐτυχίης, ἂν δὲν εἴχετε φίλους καὶ βιβλία. — Δὲν θὰ ἐδοκίμαζεν ὁ ἄνθρωπος τοσαύτην ἀθλιότητα (la misère) εἰς τὸ στάδιόν του (dans sa carrière), καὶ δὲν θὰ ᾔτο τόσον δυστυχίης, ἂν δὲν ᾔτο τόσον τυφλός (aveugle). — Δὲν θὰ εἴχετε τὴν ἀναισθησίαν ταύτην (cette insensibilité) πρὸς τοὺς πτωχοὺς (pour les pauvres) καὶ δὲν θὰ ἐκωφεύετε τόσον (si sourd) εἰς τὰς παρακλήσεις (la prière) των, ἂν καὶ ὑμεῖς οἱ ἴδιοι εἴστε καιρὸν τινα (quelque temps) ἐν ἀθλιότητι. — Δὲν θὰ ἐλέγχετε τοῦτο (cela), ἂν μὲ ἐγνωρίζετε καλῶς. — Διὰ τὴν δὲν ἐκαιμεν ἡ ἀδελφή σας τὰ θέματά της ; — Ὁθελε τὰ κάμει, ἂν δὲν ἔβλεπεν ἐμποδισθῆ πρὸς τοῦτο. — Ἄν εἰργάζεσθε περισσότερον, καὶ ἂν ὠμιλεῖτε συχνότερα, θὰ ἐξεργάζεσθε (s'exprimé) καλλίτερα. — Σὰς βεβαίω, ὅτι ἐὰ ἐμάνθανα καλλίτερα, ἂν εἶχον περισσότερον καιρὸν. — Δὲν παραπονέσθαι καθ' ὑμῶν (de vous), ἀλλὰ κατὰ (de) τῆς ἀδελφῆς σας. — Δὲν θὰ εἴχετε αἰτίαν (vous n'auriez pas lieu) νὰ παραπονέητε κατ' αὐτῆς, ἂν εἶχε καιρὸν νὰ κάμῃ ὅ,τι τῇ ἐδώσατε νὰ κάμῃ. — Ἰγνωρίζετε ἤδη τί συνέβη ; — Οὐδὲν ἤκουσα νὰ λέγωσιν. — Ἡ οἰκία τοῦ γείτονός μας ἐκάη. — Δὲν ἐδυνήθησαν νὰ σώσωσι τί ; — Ἡτύχησαν μόνον (bien heureux) νὰ σώσωσι τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἐκεῖ εὐρισκομένους (qui y étaient) ; ἀλλ' ἀπὸ τὰ πράγματα (des effets) τὰ ὅποια εὐρίσκοντο (se trouver) ἐκεῖ, μὴδὲν ἐδυνήθησαν νὰ σώσωσι. — Ποίος σας εἶπε τοῦτο ; — Αὐτὸς ὁ γείτων μας μοὶ τὸ εἶπε.

ΘΕΜΑ 205.

Διὰ τὴν χωρὶς φῶς (sans lumière) ; — Τὸ ἐσθασεν ὁ ἀνεμος ὅτε εἰσέληθε. — Πόσον τιμᾶται (quel est le prix) τὸ ἐριούχον τοῦτο ; — Τὸ πωλῶ τρία καὶ ἡμισυ τάλληρα τὸν πῆχυν. — Μοὶ φαίνεται πολὺ ἀκρβόν. — Δὲν ἐξέπεσαν αἱ τιμαὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων (la marchandise) ἐξέπεσαν ἐκτὸς τῶν τοῦ ἐριούχου (excepté celui du drap). — Θὰ σας δώσω τρία τάλληρα δι' αὐτὸ (en). — Δὲν δύναμαι νὰ σας τὸ ἀφήσω (laisser à) εἰς αὐτὴν τὴν τιμὴν, διότι μὲ κοστίζει (il me coûte) περισσότερον (davantage). — Εὐαρεστεῖσθε νὰ μοὶ δείξητε μερικὰ κομμάτια (la pièce) Ἀγγλικοῦ ἐριούχου ; — Μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν. — Σὰς συμφέρει (convenir) αὐτὸ τὸ ἐριούχον ; — Δὲν μοὶ συμφέρει. — Διὰ τὴν δὲν σας συμφέρει ; — Διότι ἐναι πολὺ ἀκρβόν. Ἄν θέλητε νὰ μοὶ ἐκπέσετε τί (en rabattre quelque chose) ὅ ἀναγράφω ἐξ αὐτοῦ εἰσοσι πῆχεις (aune). — Μὴ ὑπερτιμᾶσθε (sourirait) δὲν δύναμαι

νὰ ἐκπέσω τι τῆς τιμῆς. — Μανθάνετε τὴν Γαλλικὴν σὰς δίδει ὁ διδάσκαλός σας νὰ μεταφράζητε ; — Μοὶ δίδει ὁ ἀναγινώσκω, ἰὰ γράφω καὶ νὰ μεταφράζω. — Ἐναι ὠφέλιμον νὰ μεταφράζη τις μαθητῶν (en apprenant) ξένων γλώσσων ; — Ἐῖται πολὺ ὠφέλιμον νὰ μεταφράζη τις, ὅταν σχεδὸν εἰξέυρη τὴν γλώσσαν τὴν ὁποίαν μαθαίνει· ἀλλ' ὅταν οὐδὲν εἰξέυρη εἰστί, τοῦτο εἶναι ὅλως διόλου (tout à fait) ἀνωφελές. — Τί σας δεικνύει (faire) νὰ κάμνητε ὁ διδάσκαλός σας τῆς Γαλλικῆς ; — Μοὶ δεικνύει ὁ ἀναγινώσκω μάλιστα τι, ἔπειτα μοὶ δεικνύει νὰ μεταφράζω Ἑλληνικὰ θέματα εἰς τὸ Γαλλικὸν κατὰ (sur) τὸ μάθημα, τὸ ὁποῖον μοὶ ἔδειξε ὁ ἀναγινώσκω, καὶ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ μαθήματος (la leçon) μοὶ ὁμιλεῖ Γαλλικὰ, καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ τῷ ἀποκρίνωμαι (lui répondre) εἰς τὴν ἰδίαν γλώσσαν (dans la langue même). — Ἐμάθετε ἤδη πολλὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ; — Βλέπετε ὅτι ἔμαθον ἤδη κάτι, διότι μόλις τρεῖς μῆνες εἶναι ἀπ' ὅτου τὴν σπουδάζω, καὶ σὰς ἐννοῶ ὅταν μοὶ ὁμιλεῖτε, καὶ δὲν αἰμῶ νὰ σας ἀποκρίνωμαι. — Εἰξεύρητε ὁ ἀναγινώσκητε ἐπίσης καλὰ (aussi bien) ; — Εἰξεύρω ὁ ἀναγινώσκω καὶ νὰ γράφω ἐπίσης καλὰ καθὼς ὁμιλῶ (aussi bien que parler). — Διδάσκει ὁ διδάσκαλός σας καὶ τὴν Γερμανικὴν ; — Τὴν διδάσκει. — Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρισθῶ μετ' αὐτοῦ, θὰ σας παρακαλῶ νὰ με παρουσιάσητε εἰς αὐτόν.

ΘΕΜΑ 206.

Πόσα θέματα μεταφράζητε τὴν ἡμέραν ; — Ἐν δὲν ἦναι δύσκολα, μεταφράζω τρία ἕως τέσσαρα καθ' ἑκάστην ἂν ὅμως εἶναι, μεταφράζω ἓν μόνον. — Πόσα ἐλάμπετε ἤδη σήμερον ; — Ἐναι τὸ τρίτον τὸ ὁποῖον (que) μεταφράζω· ἄριστον ὅμως ἐλπίζω νὰ μεταφράσω ἐν περισσώτερον (un de plus), διότι θὰ ἦναι μόνος (seul). — Ἐπεσκέφθητε τὴν τεῖαν μου ; — Ὑπῆγα νὰ τὴν ἰδῶ πρὸ δύο μηνῶν, καὶ ἔπειδ' ἂν μοὶ εἰδείξε δυσάρεσκον (mauvaise mine), δὲν ὑπῆγα πλέον εἰς τὴν οἰκίαν της ἔκτοτε (depuis ce temps). — Πῶς εἶπατε σήμερον ; — Ἐμὰι πολὺ ἀσχημα. — Πῶς σας φαίνεται ὁ ζῶμός σας ; — Μοὶ φαίνεται πολὺ ἀθλιός, ἀλλ' ἀπ' ὅτου ἔχασα τὴν ὀρεξίν μου (l'appétit), οὐδὲν εὐρίσκω καλόν (rien ne me semble bon). — Πόσα φέρετε κατ' ἑτος ἢ θέσις αὐτὴ εἰς τὸν πατέρα σας ; — Τῷ φέρει πλέον (plus de) τῶν τεσσάρων χιλιάδων ταλλήρων. — Τί νέα λέγονται ; — Οὐδὲν, νέον λέγεται (on ne dit). — Τί διακρίσεις νὰ κάμνητε αὔριον ; — Διακρίνωμαι νὰ ὑπάγω εἰς τὸ κυνήγιον. — Ἐπιθυμεῖ ὁ ἀδελφός σας νὰ κάμῃ ἐν παιγνίδι (παρτίδᾳ) βιλιάρδον ; — Διακρίνεται νὰ κάμῃ ἐν παιγνίδι εἰς τὸ ζατρίκι. — Διατί ὑπάρχουσιν τινες, οἵτινες γελῶσιν ὅταν ὁμιλῶ ; — Ἐναι ἀγασταὶ

(impoli) ἄλθροποι· δὲν ἔχετε εἰμὴ νὰ γελάτε (vous n'avez qu'à rire) καὶ ὑμεῖς, καὶ δὲν θὰ σᾶς περιπαίξωσι πλέον. "Ἄν ἐκάμνετε (faisiez) ὅπως ἐγὼ (comme moi), θὰ ὠμιλεῖτε καλῶς. Πρέπει νὰ μελετᾶτε ὀλίγον καθ' ἐκάστην, καὶ μετ' ὀλίγον δὲν θὰ φροεῖθε πλέον νὰ ὀμιλῇτε. — Θὰ προσπαθῇσω ν' ἀκολουθῇσω τὴν συμβουλὴν σας, διότι προτίθεμαι (se proposer) νὰ ἐγείρωμαι κάθε πρωὶ εἰς τὰς ἑξ, νὰ μελετῶ ἕως τὰς δέκα, καὶ νὰ κοιμῶμαι ἑνωρίς. — Διατί παραπονεῖται ἡ ἀδελφὴ σας; — Δὲν εἰξεύρω, ἀφοῦ (puisque) ἐπιτυχῇται εἰς πᾶν πρᾶγμα, καὶ ἀφοῦ (et quelle) εἶναι εὐτυχῆς, καὶ μάλιστα (et même) εὐτυχεστέρα ὑμῶν καὶ ἐμοῦ, διατί παραπονεῖται; — Ἰσως παραπονεῖται (se plaint-elle), διότι δὲν γινώσκει καλῶς τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην. — Ἐμπορεῖ (cela se peut).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΞΗΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Soixante-sixième Leçon.

Εἶδος

Une espèce, une sorte.

* Ὑπάρχουσι πολλὰ εἶδη ζώων.

Il y a bien des sortes d'animaux.

Τὸ εἶδος καρποῦ εἶναι τοῦτο;

Quelle espèce de fruit est cela?
(ἢ est-ce là?)

Πυρὴν (κουκούτσι).

Le noyau.

Πυρὴν ροδακίνου, βερυκόκκου, κοκ-
κυμήλου (δαμασκηνου).

Un noyau de pêche, d'abricot, de
prune.

* Ὅπωρικὰ μὲ πυρῆνας.

Des fruits à noyau.

Πρέπει τις νὰ σπάσῃ τὸν πυρῆνα,
διὰ νὰ πάρῃ τὸ ἀμύγδαλόν του.

Il faut casser le noyau pour en
avoir l'amande (προσομῖα).

Γήγερτον, κόκκος, (κουκούτσι μήλου,
σταφυλίου, κτλ.).

Un pépin.

Πυρὴν, ἀμύγδαλον (κοκκυμήλου, ρο-
δακίνου, κτλ.).

Une amande.

* Ὅπωρικὰ μὲ κουκούτσι.

Des fruits à pépin.

Εἶναι ὁπωρικὸν μὲ κουκούτσι.

C'est un fruit à pépin.

Διέπρεσθαι, συλλέγειν, μαζό-
νειν, κόπτειν.

Cueillir* 2, παθ. μετ. cueilli,
ἐνεργ. μετ. cueillant.

Μαζώνω, μαζόνεις, μαζόνει.

Je cueille, tu cueilles, il (e) cue-
ille.

Σημ. Καὶ τοὶ ἀνῆκον τὸ ῥῆμα *cueillir* εἰς τὴν Β'. Συζυγίαν, σχημα-
τίζει ὅμως τὸν ἐννεστ. τῆς Ὀριστ. κατὰ τὴν πρώτην.

Δρέπειν, κόπτειν ὀπωρικά. *Cueillir des fruits.*
Παρατιθέσθαι, φέρειν τὸν ζῶμον. *Servir la soupe.*
Παρατιθέσθαι τὸ ἐπίδεικτον ἢ *Servir le dessert.*
τὸ ἐπιδόρημα.

Ὁ καρπός, τὸ ὀπωρικόν. *Le fruit.*
Βερίκοκκον (καΐσι). *Un abricot.*
Ῥοδάκινον. *Une pêche.*
Κοκκύμηλον (δαμάσκηνον). *Une prune.*
Ἀνέκδοτον. *Une anecdote.*
Ὀπτόν, ψητόν. *Du rôti.*
Ὁ τελευταῖος, ἡ τελευταία. *Le dernier, la dernière.*
Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. *La semaine dernière.*

Πάύειν.

Cesser 1 de. . .

Πάύω τοῦ ἀναγινώσκειν. *Je cesse de lire.*
Πάυει αὕτη τοῦ ὁμιλεῖν. *Elle cesse de parler.*
Ἀπεφεύγειν. *Eviter 1. (de πρό τῆς ἀπαρ.)*
Ἐκφεύγειν, διαφεύγειν. *Échapper 1.*
Διαφεύγειν δυστύχημα. *Échapper à un malheur.*
Ἐφυγεν ἵνα διαφύγῃ τὸν θάνατον. *Il a pris la fuite pour échapper à la mort.*

Περνᾶν (κάμνειν) χωρὶς τινος, αἰδιασφρεῖν. *Pouvoir se passer de.*

Εἴμπορεῖτε νὰ κάμνητε χωρὶς ψωμί ; *Pouvez-vous vous passer de pain?*
Εἴμπορῶ νὰ κάμω χωρὶς αὐτοῦ. *Je puis (je peux) m'en passer.*
Υπάρχουν πολλὰ πράγματα, χωρὶς *Il y a bien des choses dont il faut*
τῶν ὁποίων πρέπει νὰ περνῶμεν. *se passer.*

Ἐκτελεῖν, ἐκπληροῦν παραγ- S'acquitter 1. d'une commis-
γελίαν. *sion, faire une commission.*

Ἐξετέλεσα τὴν παραγγελίαν σας. *Je me suis acquitté de votre*
commission.
Ἐξετελέσατε τὴν παραγγελίαν μου ; *J'ai fait votre commission.*
Vous êtes-vous acquitté de ma
commission ?
Avez-vous fait ma commission ?

Τὴν ἐξετέλεσα.

Je m'en suis acquitté, & je l'ai fait.

Ἐκπληροῦν τὸ χρέος.
Κάμνειν, ἐκτελεῖν τὸ χρέος.

Remplir son devoir.
Faire son devoir.

Ἐκπληροῦν τὸ χρέος του.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκτελεῖ πάντοτε
τὸ χρέος του.
Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκπληροῖ πάντοτε
τὸ καθήκον του.

S'acquitter de son devoir.
Cet homme fait toujours son de-
voir.
Cet homme remplit toujours son
devoir.

Θαῖρειν, ἐλπίζειν.

Compter 1 sur.

Ἐλπίζει εἰς αὐτό.
Ἐλπίζω εἰς ὑμᾶς.
Ἐγὼ πιστὶν εἰς ὑμᾶς.
Δύνασθε νὰ ἐμπιστεῖσθε εἰς αὐτόν.
Δύνασθε νὰ ἔχητε πιστὶν εἰς αὐτόν.
Δύνασθε νὰ ἐλπίζετε εἰς αὐτόν.

Il y compte.
Je compte sur vous.
Je me fie à vous.
Vous pouvez-vous fier à lui.
Vous pouvez-vous y fier.
Vous pouvez compter sur lui.

Ἀρκεῖν, ἱσαρκεῖν, ἐπαρκεῖν.

Suffire*4. παθ. μετ. suffi, ἐνεργ.
μετ. suffisant.

Σᾶς ἀρκεῖ ὁ ἄρτος οὗτος ;
Μοὶ ἀρκεῖ.
Ἀρκῶ, ἀρκεῖς.
Ὁ ἀρκέσῃ τὰ χρήματα ταῦτα εἰς
τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ;

Ce pain vous suffit-il ?
Il me suffit.
Je suffis, tu suffis.
Cet argent suffira-t-il à cet hom-
me ?

Ὅτι τῷ ἀρκέσωσιν.
Ἦρκεσε τὸ ποσόν τοῦτο εἰς τὸν ἄν-
θρωπον τοῦτον ;
Ἦγαριστήθη ὁ ἄνθρωπος οὗτος μὲ
τὸ ποσόν τοῦτο ;

Il lui suffira.
Cette somme a-t-elle suffi à cet
homme ?
Cet homme s'est-il contenté de
cette somme ?

Ἦρκεσεν εἰς αὐτόν.
Ἦγαριστήθη μὲ αὐτό.
Εὐχαριστεῖσθαι εἰς τι.

Elle lui a suffi.
Il s'en est contenté.
Se contenter de quelque chose.

Ὅτι ἵκει εἰς αὐτόν, ἂν ἠθέλητε μόνον
νὰ προσθέσητε εἰς αὐτὸ
τινὰ τέλληρα.

Elle lui suffirait, si vous vouliez
seulement y ajouter quelques
écus.

Ὅτι ἠγαριστεῖτο, ἂν ἠθέλητε μόνον
νὰ προσθέσητε εἰς αὐτὸ
τινὰ τέλληρα.

Il s'en contenterait, si vous vouliez
seulement y ajouter quelques
écus.

Ὀλίγα ἀρκοῦσι τῷ σοφῷ.	Le sage se contente de peu, ἢ est content de peu.
Ἀρκεῖ νὰ γνωρίζω ὅτι κερδίζεις τὰ πρὸς τὸ ζῆν.	Il me suffit de savoir que tu gagnes ta vie.
Προσθέτει, προσθέτει.	Ajouter 1.
Οἰκοδομεῖ, κτίζει.	Bâtir 2.
Ἐπιβιβάζεσθαι, ἐπιβαίνει.	S' embarquer 1.
Τὸ ἱστίον (τὸ πανὶ τοῦ πλοίου).	Une voile.

Σημ. Ὅτε τὸ voile σημαίνει τὸ λευκὸν κάλυμμα τοῦ προσώπου τῶν γυναικῶν, τὴν σκέπην, τὴν καλύπτραν, εἶναι ἀρσεν. γέν. Παρ. Χαρ. Ἠγόρασε μίαν σκέπην, elle s' est achetée un voile.

Ἀνάγεσθαι, πεταγνῆναι τὰ ἱστία (κάμνειν πανία).	Mettre à la voile.
Ἐκπλέειν, ἀποπλέειν.	Faire voile pour.
Ἐκπλέειν διὰ τὴν Ἀμερικὴν (ὑπάγειν εἰς τὴν Ἀμερικὴν).	Faire voile pour l'Amérique (aller en Amérique).
Πλεῖν (ἀρμενίζειν).	Aller à la voile, marcher.
Πλησιςτιος (μὲν τὰ πανία, πρῶμα).	A pleines voiles (à toutes voiles).
Πλέειν πλησιςτιον.	Marcher à pleines voiles (cingler).
Ἐπεβιβάσθη τὴν δεκάτην ἔκτῃ τοῦ παρελθόντος (λήξαντος) μηνός.	Il s'est embarqué le seize du mois dernier.
Ἐξέπλευσε τὴν τρίτην τοῦ ἱσταμένου μηνός.	Il a mis à la voile le trois du mois courant.
Ὁ ἱσταμένος (τρέχων) μῆν.	Le mois courant.
Τὴν τετάρτην ἢ πέμπτην ἱσταμένου.	Le quatre ou le cinq de ce mois.
Ἡ ἐπιστολὴ χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἑκτῆς ἱσταμένου.	La lettre est du six de ce mois.
Δηλαδή, ἤγουν, ὅπερ ἐστί.	C'est-à-dire, savoir.
Καὶ τὰ λοιπὰ (κτ.λ.)	Et le reste (etc.).
Τὸ κονδύλιόν μου εἶναι καλλίτερον τοῦ ἰδικοῦ σας.	Ma plume est meilleure que la vôtre.
Γράφω καλλίτερα ἀπὸ ὑμᾶς.	J'écris mieux que vous.
Θὰ ζεστάνωσιν αὖθις τὸν ζωμὸν (τὴν σούπαν).	Ou fera réchauffer la soupe.
Ἡ τράπεζα εἶναι ἐτοίμη.	} On a servi.
Ἐφεραν ἢ ἔβαλαν τὰ φαγητὸν εἰς τὴν τράπεζαν.	

Νὰ σᾶς βάλω ζωμόν;

Δώσατέ μοι (θὰ σᾶς ζητήσω) ὀλίγον, παρακαλῶ.

Vous servirai-je de la soupe?

Je vous en demanderai un peu.

Παρατιθέναι, γέρειν ἰὰ φαγη-
τά ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Servir * 2.

ΘΕΜΑ 207

Ἦθε ἴα (je voudrais bien) νὰ ἔξεύρω, διατί δὲν δύναμαι (je ne sais) νὰ ὀμιλῶ τόσον καλὰ ὅσον ὑμεῖς; — Θέλω σᾶς εἰπεῖ (je vais vous le dire). Ἦθέλετε ὀμιλεῖν τόσον καλὰ (aussi bien) ὅσον ἐγώ, ἂν δὲν ἦσθε τόσον δειλὸς (timide). Ἀλλ' ἐὰν ἐμελετᾶτε (υπερσυντελικῶς) καλλίτερα τὰ μαθήματά σας, ἴδεν θὰ ἐφοβείσθε (avoir peur) νὰ ὀμιλήτε· ἐπειδὴ διὰ νὰ ὀμιλῇ τις καλῶς, πρέπει νὰ ἔξεύρῃ, καὶ φυσικώτατα (et il est très-naturel que) ὅστις δὲν γνωρίζει καλῶς ὅ,τι ἐμαθε, εἶναι δειλός. Δὲν θὰ ἦσθε τόσον δειλὸς ὅσον (que) εἴσθε, ἂν ἦσθε βεβαιὸς ὅτι δὲν κáννετε λάθην. — Ἔρχομαι νὰ σᾶς εὐχθῶ καλὴν ἡμέραν. — Εἴσθε πολὺ ἀξιαγάπητος (aimable). — Θέλετε (voudriez-vous) νὰ μοι κάμνῃτε μίαν χάριν; — Εἰπάτε μοι τί χρειάζεσθε (ce qu'il vous faut), τὰ πάντα θὰ κάμω (je ferai tout) ἵνα σᾶς ὑποχρεώσω (pour-vous obliger). — Ἔχω ἀνάγκην (besoin) πεντακοσίων ταλλήρων καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοι τὰ δανείσητε· θὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψω ἅμα λάβω τὰ χρήματά μου. Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε λίαν (beaucoup), ἂν ἠθέλητε νὰ μοι κάμνῃτε (rendre) αὐτὴν τὴν χάριν (service). — Θὰ τὴν ἔκαμνα ἐξ ὅλης ψυχῆς, (de tout mon cœur) ἂν ἐδυνάμην ἀλλὰ χάσας (ayant perdu) ὅλα μου τὰ χρήματα, μοι εἶναι ἀδύνατον (il m'est impossible) νὰ σᾶς κάμω αὐτὴν τὴν χάριν. — Θέλετε νὰ ἐρωτήσητε τὸν ἀδελφόν σας, ἂν ᾖναι εὐχαριστημένος μὲ τὰ (de l') χρήματα τὰ ὅποια τῷ ἔστειλα; — Ὅσον διὰ τὸν ἀδελφόν μου, εἶναι εὐχαριστημένος, ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶμαι· διότι ναυαγῆσας (ayant fait naufrage) ἔχω ἀνάγκην τῶν χρημάτων, τὰ ὅποια μοι χρεωστέεσθε.

ΘΕΜΑ 208.

Ἐφῆραν (servir) τὸν ζωμόν; — Τὸν ἔφῆραν πρό τινων λεπτῶν. — Τότε (alors) πρέπει νὰ ἐκούσῃ (elle doit être froide), καὶ ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ εἰμὴ τὸν ζεστὸν ζωμόν (que la soupe chaude). — Θὰ σᾶς τὴν ζεστάνωσι. — Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε. — Νὰ σᾶς δώσω (vous servirai-je du) ἐκ τοῦ ἐψητοῦ τούτου; — Θὰ σᾶς ζητήσω (en demanderai) ὀλίγον. — Θέλετε νὰ φάγῃτε ἀπὸ τὸ πρῶτον τοῦτο; — Σᾶς εὐχα-

ριστῶ, μ' ἀρέσκει περισσότερο (j' aime mieux) τὸ ὀρνιθοποῦλι (le poulet). — Νὰ σὰς προσφέρω οἶνον (vous offrirai-je du vin); — Θὰ σὰς ζητήσω ὀλίγον. — Ἔφεραν τὸ ἐπίδειπνον; — Τὸ ἔφεραν. — Ἀγαπάτε τὰ ὀπωρικά (les fruits); — Ἀγαπῶ τὰ ὀπωρικά, ἀλλὰ δὲν ἔχω πλεον ὄρεξιν. — Θέλετε νὰ φάγητε ὀλίγον τυρί; — Θὰ φάγω ὀλίγον (j' en mangerai). — Νὰ σὰς προσφέρω (vous servirai-je du) Ἀγγλικόν ἢ Ὀλλανδικόν τυρί; — Θὰ φάγω ὀλίγον Ὀλλανδικόν τυρί. — Τί εἶδος ὀπωρικοῦ εἶναι τοῦτο; — Εἶναι (ce sont) ὀπωρικόν μὲ κουκούτσι. — Πῶς ὀνομάζεται (comment appelle-t-on cela); — Ὄνομάζεται οὕτω. — Θέλετε νὰ πλύνετε τὰς χεῖράς σας; — Ἦθελα (je voudrais bien) νὰ τὰς πλύνω, ἀλλὰ δὲν ἔχω χειρῶμακτρον (un essuie-mains, ἐν τῇ συνήθει τούτῃ ἡ λέξις mains τίθεται πάντοτε πληθυντ.) διὰ νὰ τὰς σπογγίσω. — Νὰ εἰπῶ νὰ σὰς δώσουν (je vais vous faire donner) χειρῶμακτρον, σαπῶνιον καὶ νερόν. — Θὰ σὰς εἶμαι λίαν (fort) ὑπόχρεως. — Τολμῶ (oserais-je) νὰ σὰς παρακαλέσω δι' ὀλίγον ὕδωρ; — Ἰδοῦ (en voici). — Δύνασθε νὰ χάμητε χωρὶς (vous passer de) σαπῶνιον; — Ὅσον διὰ σαπῶνιον, δὲν μὲ μέλλει (je puis m' en passer), ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχω (il me faut) χειρῶμακτρον διὰ νὰ σπογγίσω τὰς χεῖράς μου. — Περναίτε συχνὰ χωρὶς σαπῶνιον; — Ὑπάρχουσι πολλὰ πράγματα τὰ ὅποια (il y a bien de chose dont) δυνάμεια νὰ στερεῶμεν. — Διατί ἐδραπέτευσεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος; — Διότι δὲν εἶχεν ἄλλον τρόπον (n avait pas d' autre moyen) νὰ διαφύγῃ τὴν τιμωρίαν (la punition), τῆς ὁποίας ἦτον ἄξιος (qu'il avait mérité). — Διατί δὲν ἐπρομηθεύθησαν οἱ ἀδελφοί σας καλλίτερον ἵππον; — Ἄν ἐξέκαμνον τὸν ἵππον των, θὰ ἐπρομηθεύοντο (ils s' enseraient) καλλίτερον. — Ἐφασκεν ἥδη ὁ πατήρ σας; — Ὁχι ἀκόμη, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὅτι θὰ φθάσῃ ἐντός τῆς ἡμέρας ταύτης (aujourd'hui même). — Ἀνεχώρησεν ὁ φίλος σας ἐγκαίρως (à temps); — Δὲν γνωρίζω, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι ἀνεχώρησεν (qu'il sera parti) ἐγκαίρως.

ΘΕΜΑ 209.

Ἐξετελέσατε τὴν παραγγελίαν μου; — Τὴν ἐξετέλεσα. — Ἐξετέλεσεν ὁ ἀδελφός σας τὴν παραγγελίαν, τὴν ὁποίαν τῷ ἔδωκα; — Τὴν ἐξετέλεσε. — Θέλετε (voudriez-vous) νὰ μοὶ ἐκτελέσητε μίαν παραγγελίαν; — Σὰς ὀφείλω τόσας (tant d') χάριτας, ὥστε θὰ ἐκτελῶ πάντοτε τὰς παραγγελίας σας, ὅσας εὐαρεστεῖσθε (quant il vous plaira) νὰ μοὶ διδῇτε τινάς. — Θέλετε νὰ ἐρωτήσητε τὸν ἑμπορὸν, ἂν δύναται νὰ μοὶ δώσῃ τὸν ἵππον εἰς τὴν τιμὴν (au prix) τὴν ὁποίαν τῷ ἐπρόσφερα; — Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ συγκατένευε (consentir), ἂν ἠθέλητε νὰ προσθέσητε (ajouter) ἀκόμη ὀλίγα τάλληρα. — Ἄν ἦμεν βέ-

βαιος περὶ τούτου, θὰ προσέθετα ἀκόμη ὀλίγα τάλληρα. — Καλὴ ἡμέρα σας παιδιὰ μου· ἐκίματε τὰ θέματά σας; — Ἐξεύρετε καλῶς, ὅτι τὰ κάμνομεν πάντοτε ἔπρεπε νὰ ἤμεθα ἀσθενεῖς (à moins que nous ne soyons malades), ἵνα μὴ (pour ne pas) τὰ κάμωμεν. — Τί μᾶς δίδετε νὰ κάμωμεν σήμερον; — Σᾶς δίδω νὰ μελετήσῃτε τὸ ἐξηκοστὸν ἔκτον μάθημα, καὶ νὰ κάμῃτε τὰ θέματα τὰ ἀνήκοντα εἰς αὐτὸ (qui en dépendent) δηλαδὴ (c'est à dir) τὸ 207ον, τὸ 208ον, καὶ τὸ 209ον. (le 207ième etc). — Θέλετε προσπαθήσει (tâchez-vous) νὰ μὴ κάμῃτε λάβη; — Θέλομεν πασχίσει οὐδὲν νὰ κάμωμεν. — Σᾶς ἀρκεῖ ὁ ἄρτος οὗτος; — Ὁὰ μ' ἔφθανεν, ἀν δὲν ἐπεινοῦσα πολὺ. — Πότε ἐπεβιάσθη ὁ ἀδελφός σας δ' αὐτὴν Ἀμερικὴν; — Ἐξέπλευσε τὴν τριαιοστήν τοῦ λήξαντος μηνός (du mois dernier). — Μοί: ὑπόσχεσθε νὰ ὁμιλήσῃτε μὲ τὸν ἀδελφόν σας; — Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι, δύνασθε νὰ βάλλῃτε βᾶσιν εἰς αὐτὸ (y compter). — Θαῖρῶ (compter) εἰς ὑμᾶς. — Ὁὰ ἐργασθῇτε καλλίτερα εἰς τὸ προσεχὲς μάθημα, παρ' ὅσον ἐργάσθητε εἰς τοῦτο; — Ὁὰ ἐργασθῶ καλλίτερα. — Δύναμαι νὰ βάλω βᾶσιν εἰς τοῦτο; — Δύνασθε.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΞΗΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Soixante-septième Leçon.

Δύνασθαι κρίνειν περὶ τιτος, ἐπίστασθαι, γνωρίζειν τι.	<i>Se connaître en quelque chose.</i>
Γνωρίζετε τὰ ἐρσῦχα;	<i>Vous connaissez-vous en drap?</i>
Τὰ γνωρίζω.	<i>Je m'y connais.</i>
Δὲν τὰ γνωρίζω.	<i>Je ne m'y connais pas.</i>
Τὰ γνωρίζω πολὺ καλᾶ.	<i>Je m'y connais très-bien.</i>
Δὲν τὰ γνωρίζω τόσον καλᾶ.	<i>Je ne m'y connais pas beaucoup.</i>

Ἰγνογραφεῖν.

Διασκέζειν, ἀπογράφειν εἰκόνα, (εἰς ἐπιτιθέμενον ἐπ' αὐτῆς χάρτην).

Dessiner 1.

Calquer 1.

Ἰγνογραφεῖν θέαν τινά.

Ἀπεικάζειν τὴν φύσιν.

Dessiner un paysage.

Dessiner d'après nature.

Ἡ ἰχνογραφία.	Le dessin.
Ὁ ἰχνογράφος.	Le dessinateur.
Ἡ φύσις.	La nature.

Ἐπιχειρεῖν, κατορθοῦν τι. S' y prendre.

Πῶς ἐπιχειρεῖτε ν' ἀνάψετε φωτιάν χωρὶς ματσιάν; Comment vous y prenez-vous pour faire (pour allumer) du feu sans pincettes? (1).

Τὸ κατορθῶ οὕτως. Je m' y prends comme cela.

Δὲν τὸ ἐπιχειρεῖτε καλὰ. Vous vous y prenez mal.

Τὸ κατορθῶ καλὰ. Je m' y prends bien.

Πῶς ἐπιχειρεῖ ὁ ἀδελφός σας νὰ κάμῃ τοῦτο; Comment votre frère s' y prend-il pour faire cela?

Ἐπιδεξίως, ἐπιτηδεύως. Adroitement.

Ἀδεξίως, ἀνεπιτηδεύως. Maladroitement.

Ἀπαγορεύειν, κωλύειν. Défendre (de πρὸ τῆς ἀπαρ).

Σὺς ἀπαγορεύω νὰ κάμῃτε τοῦτο. Je vous défends de faire cela.

Χαμηλύνειν, καταπίπτειν. Baisser 1.

Νεύειν πρὸς τὴν γῆν, βλέπειν κάτω. Baisser les yeux.

Τὸ παραπέτασμα (ἐν τῷ θεάτρῳ). La toile; le rideau.

Τὸ παραπέτασμα σκόνεται. La toile se lève.

Τὸ παραπέτασμα καταπίπτει. La toile se baisse.

Τὸ συνάλλαγμα ἐξέπεσε. Le change a baissé.

Ἡ ἡμέρα κλίνει, ὁ ἥλιος καταφέρεται. Le jour baisse.

Ἐπέρχεται νύξ, βραδυάζει. Il se fait nuit.

Γίνεται ἀργά, νυκτώνει. Il se fait tard.

Κύπτειν. Se baisser 1.

Ὁρεῖν, μιστρίζειν. (βρομᾶν). } Sentir* 2. (Μαλ. ΝΑ').

Ὁσφραίνεσθαι, αἰσθάνεσθαι.

(1) Πάντα τὰ εἰς τὴν λήγοντα οὐσιαστικά εἰσὶ γένους θηλυκοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν un amulette φυλαχτήριον, un squelette σκελετός, καὶ τινων συνθέτων, ὡς τὸ un porte-mouschettes δίσκος τοῦ κρηφαλιδίου, un tire-boite σπινθίδιον δι' οὗ ἐκβάλλομεν τὰ υποδήματα, un casse-noisettes καρυκατάκτης (ἐργαλεῖον δι' οὗ συντρίβομεν τὰ λεπτοκάρφια).

Μυρίζει σπέρδον.

Il sent l'ail.

Παρατηρεῖν τὸν σφυγμὸν τινος.

Tâter le pouls à quelqu'un.

Συγκατατίθεσθαι, συγκατα-
γεύειν.

Consentir* à quelque chose.
(Μαθ. ΝΔ').

Συγκατανεύω εἰς αὐτό.

J'y consens.

Κρύπτειν.

Cacher.

Τὸ πνεῦμα.

L'esprit.

Τῇ ἀληθείᾳ, ἐπ' ἀληθείας, ἀληθῶς.

En vérité.

Πραγματικῶς, τῷ ὄντι.

En effet, vraiment.

Ἡ ἀλήθεια.

La vérité.

Τὸ ἀποτελεσμα, ἡ ἐνέργεια.

L'effet.

Ἀληθής.

Vrai.

Ἀνὴρ φιλαλήθης, ἡ τίμιος ἄνθρωπος.

Un homme vrai.

Ἰδοὺ ἡ κατὰλληλος δὲ τὴν εἰκόνα
ταύτην ἑσῆς.

Voilà la vraie place de ce tableau.

Περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τινα,
ἐχειν τινα εἰς ὑπόληψιν.

Faire* cas de quelqu'un.
(Μαθ. ΔΓ').

Σέβασθαι, τιμᾶν, ἐπολιῦντε-
σθαι τινα.

Estimer 1 quelqu'un.

Δὲν ἔχω εἰς μεγάλην ὑπόληψιν τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον.

Je ne fais pas grand cas de cet
homme.

Τὸν ἔχω εἰς μεγάλην ὑπόληψιν (τὸν
ὑπολήπτομαι πολὺ).

Je fais grand cas de lui (je l'e-
stime beaucoup).

Ἡ περὶ πτωσς, ἡ περίστασις.

Le cas.

Τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμή.

La fleur.

Ἰσα μὲ (τὴν ἐπιφάνειαν.)

A fleur de.

Τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου τούτου ἔρθα-
σαν ἤδη τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
γῆς.

Les fondements de cette maison
sont déjà à fleur de terre.

Ἡ ὀχρὴ δὲν ἦν ἀκόμη ἴση μὲ τὴν
ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος.

La digue n'était pas encore à fleur
d'eau.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔχει προεξέχον-
τας ὀφθαλμοὺς, ἰσοπέδους τῷ
μετώπῳ.

Cet homme a les yeux à fleur de
tête.

*Ἀνθεῖν, ἀκμάζειν.
Φύεσθαι, αὐξάνειν.*

Fleurir 2. (2)

Croître 4. παθ. μετ. crú, ἐ-
νεργ. μετ. croissant.*

Αὐξάνω, αὐξάνεις αὐξάνει.

Αὐξάνειν ταχέως.

Αὐξάνεσθαι, μεγαλόνειν.

Τὸ παιδίον τοῦτο μεγαλόνει εἰς τρό-
πον ὁρατὸν (ἢ ψηλαφητὸν).

Τὸ παιδίον τοῦτο ἐμεγάλωσε πολὺ
εἰς ὀλίγον καιρὸν.

Ἡ βροχὴ αὕτη ἔβρεξε τὰ σιτηρά.

Σίτος, τὰ σιτηρά (ἐν γένει).

Σκέπη, στέγη, κατάλυμα.

Στέγη, προστασία, ἄσυλον.

Καλύβη.

Προφυλάττεσθαι ἀπὸ τινος.

Je crois, tu crois, il (elle) croît.

Croître rapidement.

Grandir 2.

Cet enfant grandit à vue d'œil.

Cet enfant a bien grandi en peu
de temps.

Cette pluie a fait grandir les blés.

Du blé.

Un abri, un couvert.

Un abri, un refuge, un asile.

Une chaumière.

Se mettre à l'abri de quelque
chose.

* Ἀς προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν βρο-
χὴν, ἀπὸ τὸν ἄνεμον.

Mettons-nous à l'abri de la pluie,
du vent.

* Ἀς εἰσέλθωμεν εἰς τὴν καλύβην
ταύτην ἵνα προφυλαχθῶμεν
ἀπὸ τὴν θύελλαν ἢ ἀπὸ τὴν
κακοκαιρίαν.

Entrons dans cette chaumière pour
être à couvert de la tempête,
ἢ pour être à l'abri des in-
jures du temps.

Παταχοῦ, παρτοῦ.

Partout.

Καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν.

Par toute la ville.

Καθ' ἅπασαν τὴν γῆν.

Par toute la terre.

Σκιὰ τις.

Une ombre (3).

ὑπὸ τὴν σκιάν.

A l'ombre.

(2) Τὸ fleurir (ἀνθεῖν) εἶναι ὁμαλὸν, ἀλλ' ὅταν λαμβάνηται μεταφορικῶς καὶ σημαίνει τὸ ἀκμάζειν, ἔχει ἐνεργητικὴν μετοχὴν florissant, καὶ παρατατικὸν τῆς ὁριστικῆς florissant πλ.θ. florissaient, Παρ. Χαρ. Un empire florissant, κράτος ἀκμάζον une ville florissante, πόλις ἀκμάζουσα est autour florissant sous son règne ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς βουλείας του les arts et les sciences florissaient alors, τότε ἤκμαζον αἱ τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι.

(3) Τὸ μὲν ombre σκιὰ, εἶναι γένους θηλυκοῦ, τὸ δὲ ombre εἶδος ἰχθύος καὶ τὸ ἰ' ombre (l'ombre) εἶδος χαρτοπαγνίου, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

Ἵπάγουμεν νὰ καθήσωμεν ὑπὸ τὴν Ἄllons nous asseoir à l'ombre de
σκιάν τοῦ δένδρου τούτου. cet arbre.

Προσποιεῖσθαι, ὑποκρίνεσθαι. *Faire semblant de.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος προσποιεῖται ὅτι Cet homme fait semblant de
κοιμᾶται. dormir.

Ἡ δεσποσύνη αὕτη ὑποκρίνεται ὅτι Cette demoiselle fait semblant de
γνωρίζει τὴν Γαλλικὴν. savoir le français.

Προσποιούνται ὅτι μᾶς πλησιάζουν. Ils font semblant de s'approcher
de nous.

Nûr, τώρα.

Maintenant.

Ἐμα τῷ, εὐθὺς (ἀπὸ, ἐκ).

Dès.

Ἀπὸ τὸ πρωῒ.

Dès le matin.

Ἐμα τῇ αὐγῇ, ἄρ' ἡμέρα.

Dès le point du jour.

Νηπιόθεν, ἀπὸ τὴν κοιτιδα.

Dès le berceau.

Ἀπὸ τώρα, εἰς τὸ ἐξῆς.

Dès à présent.

Ἐμα, εὐθὺς ὁποῦ, ὡς.

Dès que.

Ἐμα τὸν ἴδω, θὰ τῷ ὁμιλήσω.

*Dès que je le verrai, je lui parle-
rai.*

Ἐπὸ φόβου, ἀπὸ φόβου.
Κρυολογεῖν.

*De crainte de ἢ de peur de.
Se refroidir; prendre du froid.*

Δὲν θέλω νὰ ἐξέλθω, φοβοῦμενος Je ne veux pas sortir, de peur de
μὴ κρυολογήσω. me refroidir.

Δὲν θέλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πόλιν Il ne veut pas aller à la ville, de
φοβοῦμενος μὴ συναντηθῇ peur de rencontrer un de ses
μέ τινα δανειστήν του. créanciers.

Δὲν θέλει ν' ἀνοίξῃ τὸ βαλάντιόν Il ne veut pas ouvrir sa bourse,
του, φοβοῦμενος μὴ χάσῃ τὰ de peur de perdre son argent.
χρήματά του.

Ἀντιγράφειν.

Copier 1 (Ὁρα Περ. Α'. Μαθ. Ε').

Κλίνειν.

Décliner 1.

Ἀντιγράφειν καθαρώτερον.

Mettre au net (Μαθ. ΛΓ').*

Οὐσιαστικόν, ἐπίθετον, ἄντωνυμία.

*Un substantif, un adjectif, un pro-
nom,*

ῥημα, πρόθεσις.
Παθητικὴ μετοχή.
Ἑνεστώς τῆς μετοχῆς.
Γραμματικὴ, λεξικόν.

Un verbe, une préposition.
Le participe passé.
Le participe présent.
Une grammaire, un dictionnaire.

ΘΕΜΑ 210.

Γνωρίζετε τὰ ἐριούχα: — Τὰ γνωρίζω. — Θέλετε νὰ μοὶ (m'en) ἀγοράσῃτε πῆγεις (aunes) τινάς; — Ἄν θέλῃτε νὰ μοὶ δώσῃτε τὰ χρήματα, θὰ σὰς ἀγοράσω (en). — Θὰ μὲ υποχρεώσῃτε. — Γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος οὗτος τὰ ἐριούχα; — Δὲν τὰ γνωρίζει, πόσον καλὰ (il ne s'y connaît pas beaucoup). — Πῶς ἐπιχειρεῖτε νὰ κάμῃτε τοῦτο; — Τὸ κατορθῶ οὕτως. — Θέλετε νὰ μοὶ δείξητε πῶς τὸ κάμῃτε (comment vous vous y prenez); — Εὐχαρίστως (je le veux bien). — Τί πρέπει νὰ κάμω (que me faut-il faire) διὰ τὴν αἴριον; — Θ' ἀντιγράψῃτε καθαρώτερον τὰ θέματά σας, θὰ κάμῃτε ἄλλα τρία, (vous en lerez trois autre) καὶ θὰ μελετήσῃτε τὸ ἐπόμενον μάθημα (la leçon suivante). — Πῶς δύνασθε νὰ προμηθευθῇτε πραγματείας (des marchandises) χωρὶς χρήματα; — Ἀγοράζω ἐπὶ πιστώσει. — Πῶς ἐπιχειρεῖ ἡ ἀδελφὴ σας νὰ μανθάνῃ τὴν Γαλλικὴν χωρὶς λεξικόν; — Ἐπιχειρεῖ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον (de cette manière). — Τὰ καταφέρει (s'y prendre) πολὺ ἐπιδεξιῶς. — Ἀλλ' ὁ ἀδελφός σας πῶς τὸ καταφέρει; — Τὸ καταφέρει πολὺ ἀδεξίως, (très maladroitement) ἀναγινώσκει καὶ ζητεῖ τὰς λέξεις ἐντὸς τοῦ λεξικοῦ. — Δύναται νὰ σπουδάζῃ εἰκοσιν ἑτὴ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, χωρὶς νὰ εἰσέβῃ νὰ συνθέσῃ μίαν μόνην φράσιν (faire une seule phrase). — Διατί ἡ δεσποσύνη ἀδελφὴ σας νεύει πρὸς τὴν γῆν; — Νεύει πρὸς τὴν γῆν διότι ἐντρέπεται, ἐπεὶ δὲν ἔκαμε (de n'avoir pas fait) τὰ θέματά της. — Θὰ προμεματίσωμεν σήμερον ἐντὸς τοῦ κήπου; — Ὁ καιρὸς εἶναι τόσο ὀραῖος, ὥστε πρέπει (qu'il faut) νὰ χαρῶμεν αὐτὸν (en jouir). — Πῶς σὰς φαίνεται ὁ καφὸς οὗτος; — Μοὶ φαίνεται ἐξαιρετός (excellent). — Διατί κύπτετε; — Κύπτω διὰ νὰ πάρω (ramasser) τὸ μανδύγιόν μου, τὸ ὁποῖον μοῦ ἔπεσε (que j'ai laissé tomber). — Διατί κρύπτονται αἱ δεσπούναι ἀδελφαί σας (mesdemoiselles vos sœurs); — Δὲν θὰ ἐκρύπτοντο, ἂν δὲν ἐφοβοῦντο μήπως ὀραθῶσι. — Τίνα (de qui) φοβοῦνται; — Φοβοῦνται τὴν διδασκάλισάν (institutrice) των, ἅτις τὰς ἐπέπληξε (gronder) χθές, διότι δὲν ἔχον κάμει τὰ θέματά των (leurs devoirs).

ΘΕΜΑ 211.

Εἶδετ' ἤδη τὸν υἱὸν μου ; — Δὲν τὸν εἶδον εἰσέτι· πῶς ἔχει ; — Εἶ-
 να· πολὺ καλὰ· βεβαίως δὲν θὰ τὸν γνωρίσετε, διότι ἐμεγάλωσε πολὺ
 εἰς ὀλίγον διάστημα (en peu de) καιροῦ. — Διατί ὁ ἄνθρωπος οὗτος
 οὐδὲν δίδει εἰς τοὺς πτωχοὺς ; — Εἶναι λίαν φιλάργυρος (avare)· δὲν
 θέλει ν' ἀνοίξῃ τὸ θάλαντόν του, φοβούμενος μὴ χάσῃ τὰ χρήματά
 του. — Πῶς εἶναι ὁ καιρὸς ; — Εἶναι ζέστη· εἶναι πολὺς καρὸς ἀφ'
 ὅτου (il y a longtemps que) δὲν εἶχουμεν (nous n' avons pas eu de) βρο-
 χήν. Νομίζω ὅτι θὰ ἔχωμεν καταιγίδα (un orage). — Ἐνδεχόμενον
 (cela se peut bien). — Ἐγείρεται (s' élever, le) ἄνεμος, ἔροντ' ἤδη,
 ἀκούετε ; — Μάλιστα, ἀκούω, ἀλλ' ἡ καταιγὶς εἶναι πολὺ μακρὰν
 (encore bien loin). — Ὅχι· τόσον μακρὰν ὅσον (que) νομίζετε (croire)
 ἴδετε πῶς ἀστράπτει ; — Θεέ μου ! τί βραδαῖα βροχή (quelle averse) !
 — Ἄν εἰσέλθωμεν εἰς τι μέρος, θὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν καταιγίδα.
 — Ἄς εἰσέλθωμεν λοιπὸν (done) ἐντὸς τῆς καλύβης ταύτης, αὐτοῦ θὰ
 προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὸν ἄνεμον. — Ποῦ θὰ ὑπάγωμεν
 (où irons-nous) τώρα ; Ποῖον δρόμον θὰ λάβωμεν ; — Ὁ συντομώτερος
 (court) θὰ ἔναι ὁ καλλίτερος. — Εἶναι πολὺς ἥλιος, καὶ ἐγὼ εἶμαι
 ἀκόμη πολὺ κουρασμένος· ἄς καθήσωμεν ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ δένδρου
 τούτου. — Τί ἄνθρωπος εἶναι (quel est l' homme) ὁ καθήμενος (qui
 est assis) ὑπὸ τὸ δένδρον ; — Δὲν τὸν γνωρίζω. — Φαίνεται ὅτι (il
 paraît qu' il) θέλει νὰ ἔναι μόνος (seul), διότι ὁσάκις (quand) θέλωμεν
 νὰ πλησιάσωμεν πρὸς αὐτόν, κάμνει τὸν κοιμώμενον (il fait semblant de).
 — Ὁμοιάζει μὲ τὴν δεσποσύνην ἀδελφὴν σας (il est comme made-
 moiselle votre sœur), ἥτις (elle) ἐννοεῖ μὲν πολὺ καλὰ (fort bien) τὴν
 Γαλλικὴν, ἀλλ' ὅταν ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ πρὸς αὐτήν, προσποιεῖται ὅτι δὲν
 μὲ (de ne pas me) καταλαμβάνει. — Μοὶ ὑπεσχέθητε νὰ ὁμιλήσητε
 εἰς τὸν λοχαγόν· πῶς (pourquoi) δὲν τὸ ἐκάμετε ; — Δὲν τὸν εἶδον
 ἀκόμη· ἀλλ' ἅμα (dès que) τὸν ἶδω θὰ τῷ ὁμιλήσω.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΞΗΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Soixante-huitième Leçon.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΟΥ ΩΡΙΣΜΕΝΟΥ.

(Du prétérit défini).

Ὁ χρόνος οὗτος σχηματίζεται ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ τρεπομένης τῆς εἰς:

ΕΝΙΚΟΣ.

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ.

1ον πρόσ.	2ον πρόσ.	3ον πρόσ.	1ον πρόσ.	2ον πρόσ.	3ον πρόσ.
αἱ	as	α.	αἴμες	αἴτες	ἴrent.
Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τετάρτῃ, τῆς ι καὶ υ εἰς					
ἰς	ἰς	ἰλ.	ἰμες	ἰτες	ἰrent.
Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ, τῆς υ εἰς					
υς	υς	υλ.	ύμες	ύτες	υrent.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

ΑΠΑΡΕΜ- ΠΑΘ.

ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΟΣ ΩΡΙΣΜΕΝΟΣ.

ΦΑΤΟΝ. ΜΕΤΟΧ.

	Je	Tu	Il	Nous	Vous	Ils
Parler, parlé, parlaï, parlas, parla	parlâmes, parlâtes, parlèrent.					
Finir, fini, finis, finis fini	finîmes, finîtes, finirent.					
Recevoir, reçu, reçus, reçus, reçut	reçûmes, reçûtes, reçurent.					
Vendre, vendu, vendis, vendis, vendit	vendîmes, vendîtes, vendirent.					

Παρ. Α'. Ὁ κανὼν οὗτος ἐπικρατεῖ ἐπὶ πάντων σχεδὸν τῶν ἀνω-
μάλων ῥημάτων, ἐπίσης καὶ ὅταν ἡ παθητικὴ μετοχὴ λήγῃ εἰς *is* ἢ *it*
τρέπεται ὡσαύτως ἐν τῷ παρωχημένῳ ὠρισμένῳ εἰς τὰς καταλήξεις:

<i>is,</i>	<i>is,</i>	<i>il,</i>	<i>îmes,</i>	<i>îtes,</i>	<i>irent.</i>
------------	------------	------------	--------------	--------------	---------------

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

ΑΠΑΡΕΜ- ΠΑΘ.

ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΟΣ ΩΡΙΣΜΕΝΟΣ.

ΦΑΤΟΝ. ΜΕΤΟΧ.

	Je	Tu	Il	Nous	Vous	Ils.
Sentir* senti, sentis, sentis, sentit, sentîmes, sentîtes, sentirent.						
Mettre* mis, mis, mis, mit, mîmes, mîtes, mirent.						
Dire* dit, dis, dis, dit, dîmes, dites, dirent.						

Τὰ ἐξῆς ἀνόμαλα ἐκχωρῶνται τοῦ κανόνος τούτου.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ	ΠΑΘ. ΜΕΤ.	ΠΑΡΟΧΗΜΕΝΟΣ ΟΠΣΙΜΕΝΟΣ.	tu	il	nous	vous	ils
Couvrir *	καλύπτειν,	Je couvris	is,	it,	imes,	ites,	irent.
Offrir *	προσφέρειν,	J'offris.	»	»	»	»	»
Ouvrir *	ἀνοίγειν,	J'ouvris.	»	»	»	»	»
Souffrir *	ὑποφέρειν,	Je souffris,	»	»	»	»	»
Tenir *	κρατεῖν,	Je tins	»	»	»	»	»
Venir *	ἔρχεσθαι,	Je vins,	ins,	int,	imes,	intes,	inrent.
Mourir *	ἀποθνήσκειν,	Je mourus,	»	»	»	»	»
Vêtir *	ἐνδύειν,	Je vêtis.	us,	ut,	times,	ûtes,	urent.
Voir *	ὀρεῖν,	Je vis,	is,	it,	imes,	ites,	irent.
Prévoir *	προσφάν,	Je prévis,	»	»	»	»	»
Ceindre *	ζωννύειν,	Je ceignis,	»	»	»	»	»
Astreindre *	καταναγκάζειν	Je astreignis,	»	»	»	»	»
Craindre *	φοβεῖσθαι,	Je craignis,	»	»	»	»	»
Emprendre *	ἐκτυπῶν, κόπτειν,	J'empreignis,	»	»	»	»	»
Enfreindre *	παράβαινειν,	J'enfreignis,	»	»	»	»	»
Épreindre *	σπαραγγίζειν,	J'épreignis,	»	»	»	»	»
Feindre *	προσποιεῖσθαι,	Je feignis,	»	»	»	»	»
Joindre *	ἑνῶν,	Je joignis,	»	»	»	»	»
Oindre *	ἀλείφειν, χρίειν,	J'oignis,	»	»	»	»	»
Peindre *	ζωγραφίζειν,	Je peignis,	»	»	»	»	»
Plandre *	οικτιρίζειν,	Je plaignis,	»	»	»	»	»

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ	ΠΛΘ. ΜΕΤ.	ΠΑΡΟΧΗΜΕΝΟΣ	ΩΡΙΜΕΝΟΣ.	tu	il	nous	vous	ils
Restreindre,	κατέγγεν, ἀπο- τρέπεν,	réstreint.	Je restreignis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
Teindre,	βάπτειν,	teint	Je teignis,	»	»	»	»	»
Cuire,	έβλεν, ψήγειν,	cuit.	Je cuisis,	»	»	»	»	»
Conduire,	όδηγεῖν,	conduit.	Je conduisis,	»	»	»	»	»
Construire,	οικοδομεῖν,	construit.	Je construisis,	»	»	»	»	»
Détruire.	κατεδαφίζεν,	détruit.	Je détruisis,	»	»	»	»	»
Enduire,	ἐπιγρῖεν, ἐπαλείφεν,	enduit.	J'enduisis,	»	»	»	»	»
Induire,	πλάσσειν, ἀπατᾷν,	induit.	J'induisis,	»	»	»	»	»
Instruire,	ἐκπαιδεύειν,	instruit.	J'instruisis,	»	»	»	»	»
Introduire,	εἰσάγειν,	introduit.	J'introduisis,	»	»	»	»	»
Réduire,	ἐλάττωσιν,	réduit.	Je réduisis,	»	»	»	»	»
Séduire,	ἀποπλανᾷν, δια- φθείρειν,	séduit,	Je séduisis.	»	»	»	»	»
Traduire,	μεταφράζειν,	traduit.	Je traduisis,	»	»	»	»	»
Luire,	λάμπειν,	lui.	Je luisis,	»	»	»	»	»
Nuire,	βλάπτειν,	nui.	Je nuisis,	»	»	»	»	»
Coudre,	βάπτειν,	cousu.	Je cousis,	»	»	»	»	»
Écrire,	γράφειν,	écrit.	J'écrivis,	»	»	»	»	»
Être,	εἶναι,	été.	Je fus,	»	»	»	»	»
Être, faire,	ποιεῖν,	fait.	Je fis,	fus,	fut,	fîmes,	fûtes,	furent.
Naitre.	γενέσθαι,	né.	Je naquis,	fis,	fit,	fîmes,	fîtes,	fîrent.
Vaincre.	νικάειν,	vaincu.	Je vainquis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.

ΣΗΜ. Ἐν τῷ προηγουμένῳ πίνακι παρατηρεῖ τις, ὅτι ἀνώμαλά τινά ῥήματα ἀκολουθοῦσι τὸν σχηματισμὸν ἄλλων· οὕτω δὲ ἐλέπομεν τρία ῥήματα σχηματιζόμενα ἀπαράλλάκτως ὡς τὸ *couverir* καλύπτειν, δηλ. τὸ *offrir* προσφέρειν, οὐεὶρ ἀνοίγειν καὶ *souffrir* πάσχειν. Ὡς τὸ *tenir* κρατεῖν, ἐλέπομεν σχηματιζόμενον τὸ *venir* ἐρχεσθαι. Δώδεκα σχηματίζονται κατὰ τὸ *ceindre* ζωννῖναι· δέκα κατὰ τὸ *cuire* εἶπεν καὶ ἔν, τὸ *nuire* βλάπτειν, κατὰ τὸ *luire* λάμπειν. Τοῦτο δὲ, συμβαίνει ὄχι μόνον εἰς τὸν παρωχόμενον ὠρισμένον τῶν ῥημάτων τούτων, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἄλλους χρόνους αὐτῶν. Εἶναι λοιπὸν λίαν οὐσιῶδες εἰς τὸν μαθητὴν νὰ ἐντυπώσῃ αὐτὰ εἰς τὴν μνήμην του καθ' ἣν ἐτέθησαν τάξιν, ὅπως δυνηθῇ οὕτω νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν μεγίστην δυσκολίαν τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων.

Ὁ παρωχόμενος ὠρισμένος χρόνος (*préterit défini*) ἐκφράζει πρᾶξιν γενομένην ἐν χρόνῳ ὀριζομένῳ ὑπὸ χρονικοῦ ἐπιρρήματος ἢ ὑπὸ τινος περιστάσεως. Παρ. Χαρ.

Ἐχον τελειώσει ἀναγνώσκων, ὅτε *J'avais fini de lire, quand il entra.*
εἰσῆλθεν.

Ἐχετε χάσει τὸ βαλάντιόν σας, *Vous aviez perdu votre bourse,*
ὅτε ἐγὼ εὑρον τὸ ἰδικόν μου. *quand je trouvai la mienne.*

Παρ. Β'. Ἐκ τῶν παραδειγμάτων τούτων καταφαίνεται ὅτι ὁ ὑπερ-
συντελικὸς συντίθεται ἐκ τοῦ παρατατικού τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος καὶ
τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματος. (Ὁρ. Παρ. Μάθ. Ε'.)

Ἐχμεν δειπνήσει, ὅτε ἐφθασε. *Nous avions dîné lorsqu'il arriva.*

Ὁ βασιλεὺς εἶχε διορίσει ναύαρχον, *Le roi avait nommé un amiral,*
ὅτε τῷ ἐπρότειναν ὑμᾶς. *quand on lui parla de vous.*

Ἀφοῦ ὠμιλήσατε, ἀπῆλθετε. *Après avoir parlé, vous vous en allâtes.*

Ἀφοῦ ἐξυρίσθην, ἐπλυνά τὸ πρόσω- *Après m'être rasé, je me lavai la*
πόν μου. *figure.*

Ἀφοῦ ἐθερμάνθισαν, ὑπῆγαν εἰς τὸν *Après s'être chauffés, ils allèrent*
κῆπον. *au jardin.*

Ἄμα ἐσῆμανεν ὁ κῶδων, ἐξυπνή- *Dès que la cloche sonna, vous*
σατε. *vous réveillâtes.*

Ἄμα μ' ἐφώναζαν, ἠγέσθην. *Dès qu'ils m'appelèrent, je me levai.*

Ἄμα ἠτοίμασθην, ἤλθε νὰ με ἰδῇ, *Aussitôt qu'il fut prêt, il vint me*
voir.

- Ἄμα ἐλάβομεν τὰ χρήματά μας, Aussitôt que nous eûmes notre argent, nous convînmes de cela.
 Ἄμα ἐλάβε τὸν ἵππον του, ἦλθε νὰ Aussitôt qu'il eut son cheval, il vint me le montrer.
 Ἀφοῦ ἐπροσπάλησαν πολλάκις, κα- Après avoir essayé plusieurs fois, τώρθωσαν νὰ τὸ κάμωσι. ils parvinrent à le faire. (Παρ. Μαθ. Μ'.)
 Ἄμα τὸν εἶδον, ἀπήλαυσα ὅ,τι ἐ- Aussitôt que je le vis, j'obtins ce χρειαζόμεν. dont j'avais besoin.
 Ἄμα ὠμίλησα εἰς αὐτὸν, ἔπραξε Aussitôt que je lui parlai, il fit ce ὅ,τι τῷ ἔλεγον. que je lui disais.
 Ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσεν εὐθύς. L'affaire fut bientôt faite.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΧΗΜΕΝΟΥ ΩΡΙΣΜΕΝΟΥ ΠΡΟΤΕΡΟΥ.

(Du prétérit antérieur).

Ὁ χρόνος οὗτος εἶναι σύνθετος ἐκ τοῦ παρωχημένου ὠρισμένου τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος. Ἐκφράζει δὲ (ὡς δηλοῖ τοῦτο καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ antérieur, πρότερος) πρᾶξιν γενομένην πρὸ ἄλλης ἐπίσης τετελεσμένης, σπανίως ὢν ἐν χρήσει ἀνευ τῶν ἐπομένων χρονικῶν συνδέσμων. (1)

Ἄμα.	{ Aussitôt que.
	{ Sitôt que
	{ Dès que.
Ἀφοῦ.	Après que.
Ὅτε.	Lorsque. Quand.
Ἐπὶ τάχιστα, μόλις.	Ne — pas plus tôt — que.
Μόλις.	A peine — que.

Ὁ παρωχημένος οὗτος χρόνος ἐκφράζει ὡσαύτως πρᾶξιν ταχέως γενομένην μεθ' ὠρισμένου καιροῦ.

(1) Ὑπάρχει καὶ ἕτερος Prétérit antérieur, ὀνομαζόμενος Prétérit antérieur indéfini, μὴ ὠρισμένος, ἐν ὀλίγῃ ὁμῶς χρήσει. Σχηματίζεται δὲ ἐκ τοῦ παρακειμένου τοῦ βοηθητικοῦ καὶ ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς ἁπλοῦ ῥήματος. Παρ. Χαρ. Quand nous avons eu diné, nous sommes allés à la promenade, ὅτε ἐτελείωσαμεν τὸ γεῦμα, ὑπήγαμεν εἰς τὸν περίπατον, Quand j'ai eu parlé à votre père, je m'en suis allé, ἀφοῦ ὠμίλησα εἰς τὸν πατέρα σας, ἀνεχώρησα. J'ai eu déjà une ce matin à dix heures, ἐτελείωσα τὸ πρῶτον μου τὴν πρωτὴν ταβήττην εἰς τὰς δέκα.

* Ἀμα ἐτελείωσα τὸ πόνημά μου, τὸ	Aussitôt que j'eus fini mon ou-
ἔφερα εἰς αὐτόν.	vrage, je le lui portai
* Ἀμα ἐνεδύθην, ἐξήλθον.	Aussitôt que je me fus habillé,
	je sortis.
* Ὅτε ἐτελείωσαν τὸ παιγνίδιον, ἤρ-	Quand ils eurent fini de jouer, ils
χισαν νὰ ψάλλωσι.	se mirent à chanter.
* Ὅτε ἐξαγα, ἐσήμανε μεσημέρι.	Quand j'eus dîné, midi sonna.
* Ἀμα συνηρώισθησαν οἱ συνδαιτυ-	Dès que les convives se furent
μόνες, ἤρχισαν νὰ τρώγωσι.	assemblés, le repas commença.
* Ἀμέσως ἐτελείωσα τρώγων.	J'eus bientôt fini de manger.
* Ἀφού ἐλεηλάτησαν τὴν πόλιν οἱ	Après que les soldats eurent pillé
στρατιῶται, κατέσφαζαν ἀνι-	la ville, ils égorgèrent sans pi-
λεῶς γυναῖκας καὶ παῖδια.	tié les femmes et les enfants.
* Μόλις ἐφθάσαμεν, μᾶς ὠδήγησαν	A peine fûmes-nous arrivés, qu'
εἰς τὸν βασιλεῖα.	on nous conduisit chez le roi.
* Μόλις μᾶς εἶδε, μᾶς ἐπλησίασε.	Il ne nous eut pas plus tôt aper-
	çus, qu'il s'avança vers nous.

ΘΕΜΑ 212.

Τί ἐκάμετε (que fîtes vous) ὅτε ἐτελειώσατε (quand vous eûtes fini) τὴν ἐπιστολήν σας ; — Ὑπῆγα εἰς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅστις μὲ ὠδήγη-
σεν (conduire) εἰς τὸ βέατρον, ὅπου μὲ εὐχαριστήσιν μου εὑρον (où j'ai
eu le plaisir de trouver) ἕνα τῶν φίλων μου, τὸν ὅποιον δὲν ἴδον ἐπὶ
δέκα ἔτη. — Ἀφού ἡγέρθης χθὲς τὸ πρωὶ τί ἐκάμες ; — Ἀφού (quant)
ἀνέγνωσα τὴν ἐπιστολήν τοῦ Πολωνοῦ κόμητος, ἐξῆλθον ἵνα ἐπισκερθῶ
(je sortis pour visiter) τὸ βέατρον τοῦ ἡγεμόνος, τὸ ὅποιον δὲν εἶχον
ἐπὶ ἰδεῖ. — Τί ἐκάμεν ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφού (quand) ἐπρογευμάτισεν ; —
Ἐξυρίσθη καὶ ἐξῆλθε. — Τί ἐκάμεν ὁ φίλος σας ἀφού ὑπῆγεν εἰς τὸν
περίπατον (après avoir été se promener) ; — Ὑπῆγεν εἰς τοῦ βαρώνου
(le baron). — Ἐκοψεν ὁ βαρὼνος τὸ κρέας ἀφού ἔκοψε τὸν ἄρτον ; —
Ἐκοψε τὸν ἄρτον, ἀφού ἔκοψε τὸ κρέας. — Πότε ἀναχωρεῖτε ; — Δὲν ἀνα-
χωρῶ ἢ αὔριον (je ne pars que demain), διότι πρὶν ἀναχωρήσω (avant
de partir) θέλω ἵνα ἴδω ἀκόμη μίαν φορὰν τοὺς καλοὺς φίλους μου. —
Τί ἐκάμεν τὰ τέκνα ὑμῶν ἀφού (quand) ἐπρογευμάτισαν : — Ὑπῆγαν
νὰ κάμωσιν ἕνα γύρον (un tour de promenade) μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ
αὐτῶν διδασκάλου précepteur). — Ποῦ ὑπῆγεν ὁ ταῖος ὑμῶν ἀφού ἐξε-
στάθη ; — Οὐδαμοῦ ὑπῆγεν. Ἀφού ἐξεστάθη, ἐξεδύθη καὶ κατεκλίνθη.
— Ποῖαν ἄραν ἡγέρθη ; — Ἠγέρθη ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. — Τὸν
ἐξυπνίσατε ; — Δὲν εἶχον ἀνάγκην (je n'eus pas besoin) νὰ τὸν ἐξυ-
πνίσω, διότι εἶχεν ἐγερθεῖ πρὶ ἐμοῦ. — Τί ἐκάμεν ὁ ἐξάδελφός σας, ὅτε

ἐμαθε τὸν θάνατον (la mort) τοῦ καλλιτέρου τῶν φίλων του; — Ἐλυπήθη λίαν (fut très affligé), καὶ κατεκλίνθη (se coucha) χωρὶς νὰ εἶπῃ λέξιν. — Ἐξυρίσθητε πρὶν (avant de) προγευματίσθε; — Ἐξυρίσθην ἀφοῦ ἐπρογευματίσα. — Κατεκλίνθητε ἀφοῦ ἐδειπνήσατε; — Ἀφοῦ ἐδείπνησα, ἐγράψα τὰς ἐπιστολάς μου, καὶ ἀφοῦ τὰς ἐγράψα κατεκλίνην. — Διατί (de quoi) λυπείσθε; — Λυπούμαι (je suis affligé) διὰ τὸ συμβεβηκός (événement) τοῦτο. — Ἐλυπήθητε διὰ τὸν θάνατον (de la mort) τοῦ συγγενοῦς σας; — Ἐλυπήθην δι' αὐτὸν (en) λίαν. — Πότε ἀπέλανε ὁ συγγενής σας; — Ἀπέλανε τὸν παρελθόντα μῆνα (le mois dernier). — Κατὰ τίνος παραπονείσθε; — Παραπονοῦμαι κατὰ τοῦ παιδὸς σας. — Διατί παραπονείσθε κατ' αὐτοῦ; — Διότι ἐρόνευσε τὸν ὥραον σκύλαν, τὸν ὅπου ὄν ἐλάβον ἀπὸ τινος τῶν φίλων μου. — Διατί παραπονεῖται ὁ θεός σας; — Παραπονεῖται δι' ὅτι ἐκάμετε. — Παραπονεῖται διὰ τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὅποιαν τῷ ἐγράψα προχθές; — Παραπονεῖται δι' αὐτήν.

THEMA 213.

Διατί δὲν ἐμείνατε περισσότερον καιρὸν (plus longtemps) εἰς τὴν Ὁλλανδίαν; — Ὅτε ἤμην ἐκεῖ (y) ἦσαν ἀκριβὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ ἐγὼ δὲν εἶχον ἀρκετὰ χρήματα νὰ μείνω περισσότερον (plus longtemps). — Τί καιρὸς ἦτον, ὅτε ὠδεύετε πρὸς τὴν Βιέννην (lorsque vous étiez sur le chemin de Vienne) —; Ἦτο λίαν κακὸς καιρὸς, διότι ἦτο καταιγὶς καὶ χιὼν καὶ ἔβρεγε κρουνηδὸν (à verse). — Ποῦ ὑπῆγετε ἀφ' ὅτου δὲν σὰς εἶδομεν; — Διετρίψαμεν πολὺν καιρὸν παρὰ τὴν αὐτὴν τῆς θαλάσσης (Mar. N^o.) μέχρι τῆς ἀφίξεως (jusque à l'arrivée d'un) πλοίου, τὸ ὅποιον μὰς ἔφερεν (amener) εἰς τὴν Γαλλίαν. — Θέλετε νὰ ἐξακολουθήσητε τὴν διήγησίν σας; — Μόλις ἐρράσασαμεν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ εὐθὺς μὰς ὑπῆγαν (conduire) πρὸς τὸν βασιλέα, ὅστις μὰς ὑπεδέχθη (recevoir) πολὺ καλῶς, καὶ μὰς ἐπεμψεν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν. — Χωρικός τις ἰδὼν (ayant vu) ὅτι οἱ γέροντες (les vieillards) μετεχειρίζοντο (se servir de) ἐν ἀναγινώσκουσιν ὀμματουῦθλια (lunettes θηλ.) ὑπῆγεν εἰς τινὰ ὀπτικὸν (πωλητὴν ἐργαλείων τῆς ὀπτικῆς, chez un opticien) καὶ ἐζήτησεν ἐν (ζεύγος θηλ. en demanda). Ὁ χωρικός ἐπῆρε τότε ἐν βιβλίον, καὶ ἀνοίξας αὐτὸ (et l'ayant ouvert) εἶπεν, ὅτι τὰ ὀμματουῦθλια (lunettes, ἐν γράσει μόνον πληθυντ.) δὲν ἦσαν καλὰ. Ὁ ὀπτικός τῷ εἶπεν ἐν ἄλλῳ ζεύγος (lui en mit une autre paire) ἐκ τῶν καλλιτέρων, τὰ ὅποια ἡδυνήθη νὰ εὔρη ἐντός τοῦ ἐργοστασίου (à boutique) του, ἀλλὰ τοῦ χωρικοῦ μὴ δυναμένου πάντοτε ν' ἀναγνώσῃ « φίλε μου, εἰπε πρὸς αὐτὸν ὁ ὀπτικός, ἴσως δὲν ἤξεύετε ν' ἀναγινώσκητε παντάπασιν (du tout)»; αὐτὸν εἶξευα ν' ἀναγινώσκω,

εἶπεν ὁ χωρικὸς, δὲν θὰ εἶχον ἀνάγκην τῶν ὀφθαλμοῦντων σου (je n'aurais pas besoin de vos lunettes). — Ἑρρίκος (Henri) ὁ τέταρτος συναντήσας (rencontrant) ἡμέραν τινὰ ἐν τοῖς ἀνακτόροις αὐτοῦ (dans son palais) ἀνέρωπὸν τινὰ ἀγνωστὸν εἰς αὐτὸν (qui lui était inconnu), τὸν ἠρώτησεν εἰς τίνα ἀνῆκεν. « Ἀνήκω εἰς ἐμαυτὸν (à moi même), » ἀπεκρίθη ὁ (cet) ἄνθρωπος. « Φίλε μου, » εἶπεν ὁ βασιλεὺς, « ἔχετε ἀνόητον (sot) κύριον (maître). » — Διηγέθητε εἰς ἡμᾶς (racontez-nous) ὅ, τι σᾶς συνέβη ἐσχάτως. — Εὐχαρίστως (très-volontiers), ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ (à la condition) ὅτι θὰ μὲ ἀκούσητε χωρὶς νὰ μὲ διακόψετε (interrombre). — Δὲν θὰ σᾶς διακόψωμεν, νὰ ᾄδῃτε βέλβαιοι (vous pouvez y comptez). — Ὡν ἐσχάτως (dernièrement) εἰς τὸ θέατρον (au spectacle) εἶδον παρισταμένην (je vis représenter) τὴν Ὀμιλοῦσαν Εἰκόνα, καὶ τὴν Κλαίουσάν (pleurante) Γυναῖκα. Μὴ ὄντος δὲ τοῦ τελευταίου τούτου δράματος λίαν διασκεδαστικοῦ εἰς ἐμὲ (cette dernière pièce n'étant pas trop amusante pour moi), ὑπήγα εἰς τὴν συναυλίαν, ὅπου ἡ μουσικὴ (la musique) μοι ἐπέφερε (causer) σφοδρὸν κεφαλόπονον (une violente migraine). Τότε λοιπὸν (alors) ἀφῆκα (quitter) τὴν συναυλίαν καταρώμενος αὐτήν (en le maudissant), καὶ ἐπορεύην κατ' εὐθείαν (j'allai droit) εἰς τὸ φρενοκομεῖον (à l'hôpital des fous), νὰ ἴδω τὸν ἐξάδελφόν μου. Εἰσερχόμενος εἰς τὸ φρενοκομεῖον τοῦ ἐξαδέλφου μου, ἐφριζα (je fus saisi d'horreur) βλέπων (en voyant) διαφόρους (plusieurs) παράφρονας (un fou ἢ aliéné), οἵτινες μ' ἐπλησίασαν (s'approcher de quelqu'un) πηδῶντες (sauter) καὶ ὀλολύζοντες (hurler). — Τί ἐκάμετε λοιπὸν τότε (alors); — Ἐκαμα καὶ ἐγὼ τὸ αὐτὸ (J'en fis autant) καὶ ἤρχισαν νὰ γελῶσιν (se mettre à rire) ἀπομακρυνόμενοι (se retirer).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΞΗΚΟΣΤΟΝ ENNATON

Soixante-neuvième Leçon.

Ἐξν (ἀφίνειν) αἰκίζεσθαι, τύπτεσθαι.	Se faire battre.
Κάμνειν ὥστε πληρῶνεσθαι.	Se faire payer.
Κάμνειν ὥστε προσκαλεῖσθαι εἰς τὸ γοῦμα.	Se faire inviter à dîner.
Κατ' ἀρχάς, ἐν πρώτοις.	D'abord.
Πρώτον, κατὰ πρῶτον λόγον.	Premièrement, en premier lieu.
Δεύτερον, κατὰ δεύτερον λόγον.	Secondement, en second lieu.

Τρίτον, κατὰ τρίτον λόγον κτλ.

Εἶναι ἡ μήτηρ σας εἰς τὴν οἰκίαν ;

Εἶναι.

Πηγαίνω πρὸς αὐτήν.

Troisièmement, en troisième lieu.

{ Votre mère est-elle chez elle?

{ Votre mère est-elle à la maison?

Elle y est.

Je vais chez elle.

Ὑπόθεσις, αἰτία, αἰτιον.

Un sujet.

Αἰτία θλίψεως.

Αἰτιον κατάρχειας, λύπης.

Ἔχει (αὕτη) αἰτίαν λύπης.

Ἡ λύπη, ἡ κατάρχεια.

Ἔχει (οὗτος) αἰτίαν παραπόνων.

Τῷ ἐδόθη αἰτία.

Παρέχειν αἰτίαν παραπόνων.

Un sujet de chagrin.

Un sujet de tristesse.

Elle a un sujet de tristesse.

Le chagrin ; la tristesse.

Il a sujet de se plaindre.

On lui en a donné sujet.

Donner sujet de plainte ἢ de se plaindre.

Ἔχειν αἰτίαν θυμοῦ, ἀγχανκτήσεως.

J'ai sujet d'être en colère ἢ de me fâcher.

Γελᾷ ἄνευ αἰτίας.

Il rit sans aucun sujet.

Τοῦτο παρέχει ἐνίοτε αἰτίαν ἐριδος.

Cela donne quelquefois sujet ἢ lieu ἢ occasion à une dispute.

Ἡ γυνὴ αὕτη εἶναι ἐτοίμη νὰ ἐξέλ-
θῃ ;

Cette femme est-elle prête à sor-
tir?

Εἶναι.

Elle l'est.

Μ' ὅλον, καίτοι, ἀκουσίως,
ἐναντίον.

Malgré, en dépit de.

Μ' ὅλον τοῦτο, καίτοι.

Malgré cela.

Ἀκουσίως αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτῶν.

Malgré lui, elle, eux.

Ποιεῖν (κάνειν) ὥστε.

Faire en sorte de.

Προσπαθῆτε (κάνετε) ὥστε νὰ τε-
λειώνητε τὸ ἔργον σας κάθε
σάββατον τὸ ἑσπέρας ;

Faites-vous en sorte de finir votre
ouvrage tous les samedis soir?

Προσπαθῆτε ὥστε νὰ ἔχητε τελει-
ωμένον τὸ ἔργον σας κάθε σάβ-
βατον πρὸς τὸ ἑσπέρας ;

Faites-vous en sorte d'avoir fini
votre ouvrage tous les samedis
sur le soir?

Προσπαθήσατε νὰ κάμῃτε τοῦτο, ἵνα
μὲ ὑποχρεώσητε.

Faites en sorte de faire cela pour
m'obliger.

ἵνα, ἕπως.

Pour.

Ὅς πράξω πᾶν ὅ,τι δύναμαι, ἵνα Je ferai tout pour vous obliger.
σᾶς ὑποχρεώσω.

Βλέπειν πρὸς ἡ μέσα εἰς.

Donner sur.

Τὸ παράθυρον βλέπει εἰς τὸν δρό- La fenêtre donne sur la rue.
μον.

Τὸ παράθυρον βλέπει πρὸς τὸν πο- La fenêtre donne sur la rivière.
ταμόν.

Ἡ ὀπισθινὴ θύρα βλέπει εἰς τὸν κή- La porte de derrière donne sur le
πον. jardin.

Καταπορτίζειν, πνίγειν.

Noyer 1.

Πνίγειν σκύλον τινά.

Noyer un chien.

Πνίγεσθαι.

Se noyer.

Πηδᾶν κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον.

Sauter par la fenêtre.

Ῥίπτειν κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον.

Jeter par la fenêtre.

Πνίγεται.

Je me noie (Ὅρ. Μαθ. ΚΔ'. Παρ. Γ').

Ἐπήδησε κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον. Il sauta par la fenêtre.

Προσαρτᾶν, προσδεῖν.

Attacher 1.

Τὸν προσέδεσαν δένδρῳ τινί.

On l'attacha à un arbre.

Τὸ κτήνος, τὰ κτήνη.

Le bétail, πληθ. les bestiaux. (1)

Φυλάττεσθαι ζεστόν.

Se tenir chaud.

Φυλάττεσθαι δροσερόν.

Se tenir frais.

Φυλάττεσθαι καθάριον.

Se tenir propre.

Προφυλάττεσθαι κατὰ τινος.

Se tenir en garde contre quelqu'un.

Προφυλαχθῆτε ἀπὸ τοῦτον τὸν ἄν-
θρωπον.

Tenez-vous en garde contre cet homme.

Προσέχειν (ἢ φυλάττεσθαι) ἀπὸ.

Prendre garde à.

"Αν δὲν προσέχετε ἀπὸ τὸν ἵππον
τοῦτον, θὰ σᾶς λακτίσῃ.

Si vous ne prenez pas garde à
ce cheval, il vous donnera un
coup de pied.

(1) Τὸ bestiaux κυρίως δὲν εἶναι πληθ. τοῦ bétail, διότι τοῦτο μὲν δὲν ἔχει
πληθ. ἐκεῖνο δὲ δὲν ἔχει ἐνιχ. ἀριθμ.

Προσέχετε μὴ πέσητε.	Prenez garde de tomber.
Προφυλάττεσθαι.	Être sur ses gardes (avec ἢ contre).
Προφυλάττεσθαι, προνοεῖν.	Prendre garde ἢ être sur ses gardes.
Προφυλαχθῆτε, προσέχετε.	Tenez - vous ἢ soyez sur vos gardes.
Προσέχετε, φυλαχθῆτε.	Prenez-garde.
Διανόημα, λογισμός, στοχασμός.	Une pensée.
Ἰδέα.	Une idée.
Ἐπίνοια, ἰδέα ἀπροσδόκητος.	Une saillie.
Ἐπέρχεσθαι ἐν τῷ λογισμῷ, (ἐν τῇ ἰδέᾳ, ἐν τῷ νῷ).	Venir à l'idée; venir en pensée; tomber dans l'esprit.
Μοί ἐπέρχεται ἰδέα, στοχασμός.	Il me vient une idée.
Δὲν ἐπῆλθέ ποτε τοῦτο εἰς τὸν νοῦν μου.	Cela ne m'est jamais tombé dans l'esprit.

Βουλευέσθαι, διανοεῖσθαι. S' aviser 1.

Τῷ ἡλθεν εἰς τὸν νοῦν ἐσχάτως νὰ μοῦ κλέψῃ.	Il s' avisa l'autre jour de me voler.
Περὶ τίνος διανοεῖσθε ;	De quoi vous avisez-vous?

Εἰς τὴν θέσιν μου, σας, της. A ma place, à votre place, à sa place.

Πρέπει νὰ θέτωμεν πᾶν πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του.	Il faut mettre chaque chose à sa place.
Περὶ, περί, κύκλῳ.	Autour.
Ὀλόγυρα.	Tout autour.
Περιεπλυσάμεν τὴν Ἀγγλίαν, ἢ ἐπλεύσαμεν περί τῆς Ἀγγλίας.	Nous naviguâmes autour de l' Angleterre.
Περιῆλθον ἐντὸς τῆς πόλεως, ἵνα ἴδωσι τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἀξιοπερίεργα.	Il se promenèrent par la ville, pour en voir les curiosités.
Περιέρχεσθαι τὴν οἰκίαν.	Aller autour de la maison.
Φέρεσθαι περί τῆς οἰκίας.	Faire le tour de la maison.
Περιφέρεισθαι ἐντὸς τῆς οἰκίας.	Se promener par ἢ dans la maison.

Τιμᾶσθαι, (κοστίζειν). Coûter 1.

Πόσα σὰς ἐκόστισε τοῦτο ;	Combien cela vous coûte-t-il ?
Πόσα σὰς ἐκόστισε τὸ βιβλίον τοῦτο ;	Combien ce livre vous coûte-t-il ?

Μ' ἐκόστισε τρία ἡμισυ τάλληρα. Il me coûte trois écus et demi.
Ἡ τράπεζα αὐτῇ τῷ ἐκόστησεν ἑπτὰ τάλληρα. Cette table lui coûte sept écus.

Μόνος, μόνη.

Seul, θηλ. seule.

Ἦμην μόνος. J'étais seul.
Μία μόνη γυνή. Une seule femme.
Εἷς μόνος Θεός. Un seul Dieu.
Μόνος ὁ Θεός δύναται ποιεῖσαι τοῦτο. Dieu seul peut faire cela.

Καὶ νὰ τὸ συλλογίζηται τις μόνον, La seule pensée de cela est criminelle.
εἶναι ἀθέμιτον κακούρηγμα.
Μία μόνη ἀνάγνωσις δὲν ἀρκεῖ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν φιλόκαλον Μία seule lecture ne suffit pas, pour contenter un homme
ἀνδρῶπον. qui a du goût.

Φονεῖειν πυροβολήματι.

Tuer d' un coup d' arme à feu.

Συντρίβειν τὴν κεφαλὴν τινος διὰ πυροβολισμοῦ. Brûler la cervelle à quelqu' un.
Συντρίβειν τινὰ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ με πιστόλιον. Se brûler la cervelle d' un coup de pistolet.
Αὐτοχειριάσθῃ (διὰ πιστολίου). Il s' est brûlé la cervelle.
Ἐπέτρεξε τὰ μυαλά του με μίαν πιστολιάν. Il s' est brûlé la cervelle d' un coup de pistolet.
Ὑπηρετήσε πολλὸν χρόνον, ἀπῆλause τιμῶν καὶ ἀπέθανεν εὐχαριστημένος. Il servit longtemps, parvint aux honneurs, et mourut content.

Παρ. Εἷς τινὰς περιστάσεις χρονικοῦ προσεγγισμοῦ αἱ τριτοπρόσωποι ἀντωνυμίαι δὲν ἐπαναλαμβάνονται.

Ἐφθασε πτωχός, ἐπλούτησεν εἰς ὃ λίγον χρόνον, καὶ ἔχασε πάντα εἰς ἐτι ὀλιγώτερον χρόνον. Il arriva pauvre, devint riche en peu de temps, et perdit tout en moins de temps encore.

ΘΕΜΑ 214.

Τί ἔχετε; Διὰ τί εἶσθε τόσο μελαγχολικός (avoir l'air mélancolique); — Δὲν θὰ ἦμην τόσο μελαγχολικός, ἂν δὲν εἶχον αἰτίαν (sujet de) λύπης. Ἐμαθον πρό ὀλίγου ὅτι εἷς τῶν φίλων μου συνέτριψε τὴν κεφαλὴν του με μίαν πιστολιάν, καὶ ὅτι μία τῶν καλλιτέρων φίλων

τῆς συζύγου μου ἐπνίγη. — Ποῦ ἐπνίγη; — Ἐπνίγη εἰς τὸν ποταμόν, ὅστις ῥέει (passer) ὀπισθεν τῆς οἰκίας. Χθές εἰς τὰς τέσσαρας τῆς πρωίας ἐσηκώθη χωρὶς νὰ εἶπῃ λέξιν εἰς αὐδένα (à personne, ἐπῆ-
δισε κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον, τὸ ὁποῖον βλέπει πρὸς τὸν κήπον, καὶ ἐρρίφθη ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἐπνίγη. — Ἐγὼ μεγάλην ἐπιθυμίαν (envie) νὰ λουσθῶ (se baigner) σήμερον. — Ποῦ θέλετε νὰ λουσιῇτε; — Ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ. — Δὲν φοβεῖσθε μήπως πνιγῇτε; — Ὡ (oh)! ὄχι! εἰς αὐτὸν νὰ κολυμβῶ. — Ποῖος σὰς τὸ ἐδίδαξε; — Τὸ παρελθόν θέρος ἔλαβον (j'ai pris) ὀλίγα μαθήματα (quelques leçons) εἰς τὸ σχολεῖον τῆς κολυμβητικῆς (à l'école de natation). — Πότε ἐτελειώσατε τὸ θέμα σας; — Τὸ εἶχον τελειωμένον, ὅτε εἰσῆλθετε. — Οἱ τὰ μάλιστα συντελέσαντες (ceux qui ont le plus contribué) κατὰ τὴν ἀνά-
βασιν αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον (à son élévation sur le trône) τῶν προγό-
νων του, αὐτοὶ εἶναι οἱ ἡδὴ μετὰ πλείονος μανίας, (le plus d'acharne-
ment) ἐργαζόμενοι (travailler) νὰ τὸν κατακρημνίσωσι (l'en précipiter). — Ἄμα διέβη ὁ Καῖσαρ (dès que César eut passé) τὸν Ῥοβικῶνα (Ru-
bicon), δὲν εἶχε πλέον νὰ σκέπτηται (il n'eut pas à délibérer) ὥφειλεν (devoir) ἢ νὰ νικήσῃ (vaincre) ἢ νὰ ἀποθάνῃ. — Αὐτοκράτωρ τις (un empereur) παρωργισμένος ὢν (irrité) κατ' ἀστρολόγου τινός (contre un astrologue) ἠρώτησεν· « Ἀθλίε, μὲ τί θάνατον (de quel genre de mort) νομίζεις ὅτι θ' ἀποθάνῃς; » — « Θ' ἀποθάνω ἀπὸ πυρετόν, » ἀπήντησεν (répartit) ὁ ἀστρολόγος. « Ψεύδῃσαι, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, θ' ἀποθάνεις πάραυτα (sur le champ) ἀπὸ βίαιον θάνατον (de mort violente). » Ἐνῶ δ' ἐμελλον νὰ τὸν συλλάβωσιν (comme on allait le saisir), εἶπεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα· « Μεγαλειότατε (Seigneur) διατάξατε (ordonnez) ἵνα πιάσωσι τὸν σφυγμὸν μου (qu'on me tâte le pouls) καὶ θὰ εἰδῶσιν ὅτι ἔχω πυρετόν. » Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη ἰδέα (la saillie) ἔσωσεν (sauver) τὴν ζωὴν του.

ΘΕΜΑ 215

Παρατηρεῖτε ἐκείνην τὴν οἰκίαν (cette maison là-bas); — Τὴν πα-
ρατηρῶ. — Τί οἰκία εἶναι; — Εἶναι ξενοδοχεῖον (une auberge)· ἂν θέ-
λητε, εἰσερχόμεθα (nous y entrerons) νὰ πῶμεν ἓν ποτήρι κρασί (un verre de vin), διότι διψῶ πολὺ (j'ai bien soif). — Πάντοτε διψᾶτε,
ὅσάκις (quand) βλέπετε ξενοδοχεῖον. — Ἐὰν εἰσελθωμεν ἐὰ πῶ εἰς (je boirai à —) ὑγιάν σας. — Πότε θὰ μοὶ πληρώσῃτε ὅ,τι μοὶ χρε-
ωστεῖτε; — Ὅταν θὰ ἔχω χρήματα· εἶναι ἀνωφελὲς νὰ μὲ ζητῇτε
τινα (en), διότι εἰς αὐτὸν καλὰ, ὅτι οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔ-
χοντος (qu'il n'y a rien à avoir de celui qui n'a rien); — Πότε στο-
χάζεσθε ὅτι θὰ ἔχητε (quand pensez-vous avoir —) χρήματα; — Στο-

χάζομαι ὅτι θὰ ἔχω (en avoir) τὸ προσεχές (prochain) ἔτος. — Θὰ κά-
μπετε ὅ,τι θὰ σᾶς εἴπω ; — Θὰ τὸ κάμω, ἀν δὲν ἦναι πολὺ δύσκολον
(difficile). — Διατί μὲ περιγελάτε ; — Δὲν γελοῦ δι' ὑμᾶς, ἀλλὰ διὰ
τὸ ἐνδυμά σας. — Δὲν ὁμοιάζει μὲ (ressembler à) τὸ ἰδικόν σας ; —
Δὲν ὁμοιάζει μὲ αὐτὸ, διότι τὸ ἰδικόν μου εἶναι κοντὸν (court), τὸ δὲ
ἰδικόν σας εἶναι λίαν μακρὺ (long), καὶ τὸ ἰδικόν μου εἶναι μακ-
ρον, τὸ δὲ ἰδικόν σας εἶναι πράσινον (vert). — Διατί συγχάζετε τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον ; — Δὲν θὰ τὸν ἐσύγχάζον, ἀν δὲν μοὶ εἶχε φανῇ,
πολὺ ὠφέλιμος (s'il ne m'avait pas rendu de grands services). — Μὴ
τὸν ἐμπιστεύησθε (ne vous y fiez pas), διότι ἀν δὲν προφυλαχθῆτε, θὰ
σᾶς ἀπατήσῃ (tromper). — Διατί ἐργάζεσθε τόσον πολὺ (tant) ; —
Ἐργάζομαι ἵνα φανῶ (pour être) μίαν ἡμέραν ὠφέλιμος εἰς (ou jour
utile à) τὴν πατρίδα (pays) μου. — Μικρὸς ὢν ἐτι (étant encore),
εἶπον ἡμέραν πινᾶ εἰς τὸν πατέρα μου. « Τὸ ἐμπόριον δὲν γνωρίζω (je
n'entends pas le commerce), οὐδὲ (et ne) νὰ πωλῶ εἰξεύρω ἀφῆσέ με
λοιπὸν νὰ (permettez-moi de —) παίζω. » Ὁ δὲ πατήρ μου μοὶ ἀπε-
κρίθη μειδίων (en sourient) : « Τὸ ἐμπόριον μαθηάνει τις ἐμπορευόμενος
(c'est en faisant le commerce qu'on apprend à marchander) καὶ τὸ πω-
λεῖν μαθηάνει πωλῶν (et en vendant on apprend à vendre). » Ἄλλ'
ἀγαπητέ μοι πάτερ, ἀπάντησα (répliquer), [καὶ] παίζων τις μαθηάνει
ὡσαύτως νὰ παίξῃ. » Ἄ ἔχεις δίκαιον μοὶ εἶπεν· ἀλλὰ πρέπει νὰ
μᾶθῃ πρῶτον (auparavant) ὅ,τι εἶναι (ce qui est) ἀναγκαῖον (nécessaire)
καὶ ὠφέλιμον. » — Μὴ κρίνῃς (ne jugez point), ἵνα μὴ κριθῇς (vous qui
ne voulez pas être jugé). Διότι τὸ μὲν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ
σου κάρφους (une paille) βλέπεις, τὴν δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ δοκὸν δ' ἐν
βλέπεις (vous qui n'apercevez pas la poutre, qui est dans votre oeil) ;
— Ὁ ἀντιγράψῃτε (copier) τὰ θέματά σας, ἀν ἀντιγράψω τὰ ἰδικά
μου ; — Θὰ τ' ἀντιγράψω ἀν ἀντιγράψῃτε ὑμεῖς τὰ ἰδικά σας. — Ἦ-
θελεν ἀντιγράψῃ (transcrire) ἡ ἀδελφή σας τὴν ἐπιστολὴν της, ἀν ἀντέ-
γραφον τὴν ἰδικήν μου ; — Ἦθελε τὴν ἀντιγράψῃ. — Ἦθελεν ἀναχωρήσει
ἀν ἐγὼ ἀνεχώρουν ; — Δὲν δύναμαι νὰ εἴπω τί ἤθελε κάμει, ἀν ὑμεῖς
ἀεχωρεῖτε.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΝ.

Soixante-et-dixieme Leçon.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ.

(De l' Impératif).

Τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς, ἥτις ἔχει ἓνα μόνον χρόνον, σχηματίζεται ἐκ τοῦ πρώτου ἐνικοῦ προσώπου τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, παραλείπομένης τῆς ἀντωνυμίας *je*. Παρ. Χάρ.

Ἔνεσ. Ὅρις.	Προστακτική.	Ἔνεσ. Ὅρις.	Προστ. 2ον ἐν. πρόσ.
Ὀμιλῶ,	ὀμιλεῖ (καὶ ὀμιλήσον).	<i>Je parle,</i>	<i>parle (1).</i>
Ἔρχομαι,	έρχου (καὶ ἐλθέ, ἐλα).	<i>Je viens,</i>	<i>viens.</i>
Παρατηρῶ,	παρατήρει (καὶ παρα- τήρησον).	<i>J' aperçois,</i>	<i>aperçois.</i>
Λαμβάνω,	λάβε (καὶ λάβε, πάρε).	<i>Je prends.</i>	<i>prends.</i>

Ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἐξῆς πάντα ῥήματα *j'ai, j'ai, j'ai* προστακτ. *aie, aie je suis, είμαι sois. έσο je vais, υπάγω, va, ύπαγε (2). je sais, εἰσέωρω sache, εἰσέωρε je veux, θέλω veuille, θέλε (3).*

(1) Ὃταν τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς λήγῃ εἰς *e* προσταλαβάνει *s* πρὸ τῶν ἀνωφορικῶν ἀντωνυμιῶν *en, y*. Παρ. Χάρ. *Offres-en à ta soeur,* πρόσφερε ἐξ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀδελφὴν σου. *roulez-y les livres,* ῥέρε ἐκεῖ τὰ βιβλία σου. Ἄλλ' ὅταν τὸ *en* εἶναι πρόθεσις, τότε δὲν προσταλαβάνει *s*. Παρ. Χάρ. *Donne en cette occasion des preuves de ton zèle,* δίδον εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τεκμήρια τοῦ ζήλου σου.

(2) Ἡ προστακτικὴ νὰ προσταλαβάνει *s* ἐπομένης τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας *y*, ὡς *vas y, υπάγε ἐκεῖ*. Ἐν δὲ τῇ φράσει *va t'en* ἀπέλθε, πρέπει νὰ τίθεται μετὰ τὸ γριμμά *t'* ἀπόστορος καὶ οὐχὶ τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον (-), διότι ἐνταῦθα δὲν εἶναι τὸ εὐφωνικὸν *t*, ἀλλὰ ἡ ἀντωνυμία *te*, ἀποστρεφομένου πρὸ φωνήεντος τοῦ *e*.

(3) Τὰ ῥήματα ταῦτα εἶναι ἐπίσης ἀνώμαλα καὶ εἰς πάντα τὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς προστακτικῆς, ὡς ἐξῆς:

Ἐχέτω (ᾧς ἔχη), ἔχωμεν (ᾧς ἔχωμεν).	<i>Qu' il ait ; ayons, ayez, qu' ils aient.</i>
ἔχετε, ἔχωσαν (ᾧς ἔχουσιν).	
Ἔστω (ᾧς ἦναι), ὦμεν (ᾧς εἰμεθα), ἔ- στε (ᾧς ἦρε), ἔστωσαν (ᾧς ἦναι).	<i>Qu' il soit ; soyons, soyez, qu' ils soient.</i>
Ἄς υπάγῃ, ᾧς υπάγωμεν, ᾧς υπάγῃτε.	<i>Qu' il aille ; allons, allez, qu' ils aillent.</i>
Ἄς εἰσέωρῃ, ᾧς εἰσέωρῳμεν, ᾧς εἰσέωρῃτε.	<i>Qu' il sache ; sachons, sachez, qu' ils sachent.</i>
Θελέτω (ᾧς θέλῃ), θελέτε, θελέτωσαν	<i>Qu' il veuille ; veulent, qu' ils veulent.</i>
(ᾧς θέλωσιν,	

Παρ. Α'. Πάντα τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς προστακτικῆς, ἐκτὸς τοῦ τρίτου ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ, λαμβανόμενων ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς καὶ ὄντων ὁμοίων ταύτῃ (περὶ ἧς μετὰ ταῦτα), γίνονται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς ἄνευ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας.

Ἔχετε (λάβετε) ὑπομονήν.

Ayez patience.

Προσέχετε.

Soyez attentif.

Ἵπάγετε ἐκεῖ.

Allez-y.

Δώσατέ μοι το.

Donnez-le-moi.

Στείλατέ το εἰς αὐτόν.

Envoyez-le-lui.

Δανείσατέ μοι το.

Prêtez-le-moi.

Εὔαρεστηθεῖτε νὰ μοὶ δώσητε τὸ πινάκιον ἐκεῖνο.

Ayez la bonté de me passer ce plat.

Παρ. Β'. Τὸ ἐνικὸν δεῦτερον πρόσωπον καὶ τὸ πληθυντικὸν πρῶτον καὶ δεῦτερον δὲν προτάττουσι τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας, ἀλλὰ τὸ τρίτον τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ πληθυντικοῦ λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὰς ἀντωνυμίας *il, ils, elle, elles* μετὰ τοῦ συνδέσμου *que* (περὶ οὗ μετὰ ταῦτα, ὅταν καλῆσωμεν περὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς), *qu' il, qu' ils, qu' elle, qu' elles*.

Δανείζεσθαι.

Emprunter 1. à ἢ de.

Θέλω νὰ δανεισθῶ ἀπὸ ὑμᾶς χρήματα.

Je veux vous emprunter de l'argent.

Δανεισθῆτέ τα ἀπ' αὐτόν.

{ Empruntez-le-lui.
{ Empruntez-le de lui.

Τὰ δανείζομαι ἀπ' αὐτόν.

{ Je le lui emprunte.
{ Je l' emprunte de lui.

Ἐδανείσθη τὸ πᾶσόν τοῦτο ἀπὸ τινος τῶν φίλων του.

Il a emprunté cette somme d' un ami ἢ à un ami.

Μὴ τὸ εἰπῆτε εἰς αὐτούς.

Ne le lui dites pas.

Μὴ τὸ ἀποδίδητε εἰς αὐτούς.

Ne le leur rendre pas.

Ἡ ὑπομονή, ἡ ἀνυπομονησία.

La patience, l' impatience.

Ὁ πλησίον

Le prochain.

Ἡ ταβιετοθήκη.

La tabatière.

Ἡ ποσότης, τὸ ποσόν.

La somme.

Ἔστε καλοὶ. Ἔσο καλός.

Soyez bon.

Εἰςέμερετέ το.

Sachez-le.

Ἵπακούετε εἰς τοὺς διδασκάλους σας καὶ μὴ λυπεῖτε αὐτοὺς ποτέ.

Obéissez à vos maitres et ne leur donnez jamais de chagrin.

Πληρόνετε ὅτι χρεωστεῖτε, παρηγορεῖτε τοὺς λυπημένους καὶ κἀμνετε καλὸν εἰς τοὺς ἀδικούντας ὑμᾶς.	Payez ce que vous devez, consolez les affligés, et faites du bien à ceux qui vous ont offensés.
---	---

Ἀγάπα τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.	Aimez Dieu et votre prochain comme vous mêmes.
--	--

Ἰπακούειν, πείθεσθαι.	Obéir 2.
-----------------------	----------

Παρηγορεῖν.	Consoler 1.
-------------	-------------

Ἵβρίζειν, ἀδικεῖν, λυπεῖν.	Offenser 1.
----------------------------	-------------

Ἄς ἀγαπῶμεν καὶ ἐξασκῶμεν πάντοτε τὴν ἀρετὴν, καὶ ἐσόμεθα εὐτυχεῖς εἰς τὴν παρούσαν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν.	Aimons et pratiquons toujours la vertu, et nous serons heureux dans cette vie et dans l'autre.
---	--

Ἐργάζεσθαι, τριβεσθαι, ἄσκεῖν.	Pratiquer 1.
--------------------------------	--------------

Ἄς ἴδωμεν τίς θὰ τραβίξῃ καλλίτερα (διὰ τοῦ ὅπλου).	Voyons qui tirera le mieux.
---	-----------------------------

Ἐκφράζειν.	Exprimer 1.
------------	-------------

Ἐκφράζεσθαι.	S'exprimer 1.
--------------	---------------

Ἐννοεῖσθαι, καταλαμβάνεσθαι.	Se faire comprendre.
------------------------------	----------------------

Ἐχειν συνήθειαν.	Avoir l'habitude, la coutume.
------------------	-------------------------------

Ἐθίζειν (συνειθίζειν) γυμνάζειν.	Accoutumer, habituer 1.
----------------------------------	-------------------------

Συνειθίζειν εἰς . . .	S'accoutumer à . . .
-----------------------	----------------------

Πρέπει τις νὰ γυμνάζῃ τοὺς παῖδας εἰς τοὺς κόπους προθύμως.	Il faut accoutumer de bonne heure les enfants au travail.
---	---

Εἶναι τινα συνειθισμένον.	Être accoutumé.
---------------------------	-----------------

Ἐμὲ συνειθισμένος εἰς αὐτό.	J'y suis accoutumé.
-----------------------------	---------------------

Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράζωμαι καλῶς Γαλλιστί, διότι δὲν ἔχω τὴν ἔξιν τοῦ ὁμιλεῖν αὐτά.	Je ne peux pas bien m'exprimer en français, parce que je n'ai pas l'habitude de le parler.
--	--

Ὅμιλεῖτε καθὼς πρέπει.	Vous parlez comme il faut.
------------------------	----------------------------

Συνδιαλέγεσθαι, συνομιλεῖν.	Causar 1.
-----------------------------	-----------

Ἀδολοχεῖν, πολυλογεῖν.	Bavarder 1.
------------------------	-------------

Φλυαρεῖν.

Jaser 1. (4)

Πολύλογος, (πολυλογᾶς).

Un eauseur, θηλ. causeuse (5).

Φλύαρος.

{ Un jaseur, θηλ. jaseuse.

{ Un bavard, θηλ. bavarde.

Ἀσκεῖν, ἐξασκεῖν, γυμνάζειν.

Exercer 1.

Γυμνάζομαι εἰς τὴν ὀμιλίαν.

Je m'exerce à parler.

Ἐπιτρέπειν, συγχωρεῖν.

Permettre*4 (συγχμ. ὡς τὸ mettre*).

Ἡ ἄδεια.

La permission.

Σᾶς ἐπιτρέπω νὰ ὑπάγῃτε ἐκεῖ.

Je vous permets d'y aller.

Κάμμε καλὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς,
δείκνυε οἶκτρον πρὸς τοὺς δυσ-
τυχεῖς, καὶ ὁ Θεὸς φροντίζει
περὶ τῶν λοιπῶν.

Faites du bien aux pauvres, ayez
compassion des malheureux et
le bon Dieu aura soin du
reste.

Ἀγαθοποιεῖν, εὐεργετεῖν.

Faire du bien (à).

Σοφλυπεῖσθαι, οἰκτεῖρειν.

Avoir pitié de.

Ἡ συμπάθεια, ὁ οἶκτος, ἡ εὐσπλαγ-
χνία.

La compassion, la commisération,
la miséricorde, la pitié.

Ὁ ἐπίλοιπος, οἱ λοιποί.

Le reste, les restes.

Ἄν ἔλθῃ, εἰπὲ εἰς αὐτόν, ὅτι εἶμαι
εἰς τὸν κήπον.

S'il vient, dites lui que je suis au
jardin.

Παρ. Γ'. Τὸ ἰ τοῦ συνδέσμου σὶ πρὸ μὲν τῶν προσωπικῶν ἀντωνυ-
μιῶν il, ἐκεῖνος ἢ αὐτός, καὶ ils, ἐκεῖνοι ἢ αὐτοί, ἐκθλίβεται· πρὸ δὲ
τῶν elle, ἐκεῖνη ἢ αὐτή, καὶ elles, ἐκεῖναι ἢ αὐταί, οὐχί. Παρ. Χαρ.

Ἐρώτησον τὸν ἔμπορον ἂν δύναται
νὰ μοὶ δώσῃ τὸν ἵππον εἰς
τὴν τιμὴν τὴν ὁποῖαν τῷ
προσέφερα.

Demandez au marchand s'il peut
me donner le cheval au prix
que je lui ai offert.

(4) Causar, σημαίνει ἀπλῶς συνδιαλέγεσθαι· chuchoter δὲ, ὁμιλεῖν τινα εἰς τὸ
οὐκ ἰσχυρῶς, ψιθυρίζειν, ἢτοι ὁμιλεῖν χαμηλῇ τῇ φωνῇ, ὅπως μὴ ἀκούωσιν οἱ
περιεστώτες· jaser δὲ, φλυαρεῖν, ἢτοι πολλὰ ἢ ἀφ' ὧνως λαλεῖν· caqueter δὲ,
ἀδολεσχεῖν, ἢτοι μεγαλοφώνως καὶ μέχρι κόρου ὁμιλεῖν καὶ bavarder, φλυαρεῖν,
ἢτοι ὁμιλεῖν ματαιῶς καὶ περὶ πραγμάτων μὴ ἐξίων ὀμιλίας.

(5) Une causeuse, σημαίνει ἐπίσης μικρὸν ἀνὰ κλίτην διὰ δύο ἀνθρώπων.

Ἀνέγνωσα καὶ μοι διηγήθησαν.

J'ai lu, et l'on m'a raconté.

Παρ. Δ'. Ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία *on* θέλει πρὸ αὐτῆς τὸ εὐφωνικὸν *l*, μετὰ τὰς λέξεις *ei*, *ou*, *οὐὲ ἢ si*. Παρ. Χαρ.

Ἐκεῖ γελά τις καὶ κλαίει ἐναλλάξ. *On y rit et l'on y pleure, tour à tour.*

Ἄν εἴξευρον τί ἐκάμετε. *Si l'on savait ce que vous avez fait.*

Ἡ χώρα ἐν ᾗ εὐρίσκεται ὁ ἀδάμας. *Le pays où l'on trouve le diamant.* Σὰς εἶπαν ἡ θὰ σὰς εἰπωσι μετ' ὁ. *On vous a dit déjà, ou l'on vous dira bientôt.*

Παρ. Ε'. Ὡσαύτως *que* καὶ *qui* ἔχουσιν ἐνίοτε κατόπιν των τὸ *l' on*, ὅταν ἀπαιτῇ αὐτὸ ἡ ἁρμονία τοῦ λόγου. Παρ. Χαρ.

Ὅ,τι ἐννοεῖ τις καλῶς, ἐκφράζεται *Ce que l'on conçoit bien, s'énonce clairement* (Boileau).

Ὅπως ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν μου, με- *Pour paraître à mes yeux, son*
γίστη αὐτοῦ ἡ ἀξία. *merite est trop grand* (Voltaire).

Δὲν βλέπει τις εὐχαριστως ἐκεῖνον, *On n'aime pas à voir ceux à qui*
εἰς ὃν πολλὰ ὀφείλει. *l'on doit tant* (Corneille).

Ἀπὸ τινος βασιλέως (Ἀγασίλαν) ἐ- *C'est d'un roi (Agésilas) que l'on*
μεινεν εἰς ἡμᾶς τὸ σεβαστὸν *tient cette maxime auguste,*
τοῦτο ἀξιώμα.

Ὅτι τοσοῦτον μόνον εἶναι τις μέγας *On n'est grand qu'autant que l'on*
ὅσον εἶναι δίκαιος. *est juste* (Boileau).

Παρ. ΣΤ'. Ἀλλ' ὅταν μετὰ τὸ *on* ἔπονται αἱ ἀντωνυμίαι *le, la* ἢ *les* δὲν πρέπει νὰ μεταχειρίζωμεθα τὸ *l* μετὰ τὸ *que*. Ὅθεν λέγε *Je ne veux pas qu' on le tourmente*, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἐνοχλῶσι, καὶ ὅχι *que l' on le tourmente*.

ΘΕΜΑ 216.

Ἐχετε ὑπομονὴν, φίλε μου, καὶ μὴ λυπεῖσθε, διότι ἡ λύπη οὐδὲν μεταβάλλει (*changer*), καὶ ἡ ἀνυπομονησία ἐπαυξάνει τὸ κακόν (*empirer le mal*).—Τοὺς δανειστάς σου μὴ φοβοῦ ἕσο βέβαιος ὅτι δὲν θὰ σὲ βλάψωσιν· θὰ περιμένωσιν, ἂν δὲν δύνασαι ἀκόμη νὰ τοὺς πληρώσῃς.—Πότε θὰ μοι πληρώσῃτε ὅ,τι μοι χρεωστεῖτε;—Ἀμα θὰ λάβω χρήματα (*aussilôt que j'aurai de l'argent*), θὰ σὰς πληρώσω ὅ,τι προκατε-

βάλετε (avancer) δι' ἐμέ· δὲν τὸ ἐλπισμόνησα, διότι τὸ (ν) συλλογίζομαι καθ' ἐκάστην. Εἰμαι χρεώστης (débiteur) ὑμῶν καὶ δὲν θά τὸ ἀρνηθῶ (nier) ποτέ. — Τί ὠραίον μελανοδοχεῖον ἔχετε (vous avez là) ; δανείσατέ μοι τὸ σᾶς παρακαλῶ (prêtez-le-moi, je vous prie). — Τί θέλετε νὰ τὸ (en) κάμντε; — Θέλω νὰ τὸ δείξω εἰς τὴν ἀδελφὴν μου. — Πάρετέ το, ἀλλὰ προσέχετε τὸ (en) καὶ μὴ τὸ (le) σπάσσητε. — Μὴ φοβεῖσθε καθόλου (n' craignez rien). — Τί θέλετε (désirer) ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου ; — Θέλω νὰ δανεισθῶ παρ' αὐτοῦ χρήματα (lui emprunter de l'argent). — Δανεισθῆτε τινα ἀπὸ ἄλλον (empruntez-en à un autre). — Ἄν δὲν ἐλθῇ νὰ μοι δανείσῃ, ἢ δανεισθῶ τινα ἀπὸ ἄλλον. — Θὰ κάμντε καλὰ. — Μὴ ἐπιθυμεῖτε (souhaiter) ὅ,τι δὲν δύνασθε ν' ἀπολαύσσητε (avoir), ἀλλ' εὐχαριστήσητε εἰς ὅ,τι ἡ Θεία Πρόνοια (la Providence) σᾶς ἔδωκε, καὶ συλλογισθῆτε (considérer) ὅτι ὑπάρχουσι πολλοί, οἵτινες δὲν ἔχουσιν (n' ont pas) ὅ,τι ὑμεῖς ἔχετε. — Ἐπειδὴ ὁ βίος εἶναι βραχύς (la vie étant courte), ἄς προσπαθῶμεν (tâchons) νὰ τὸν καταστήσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν εὐχάριστον (de nous la rendre aussi agréable qu'il est possible). Ἀλλ' ἄς συλλογισθῶμεν (considérer) ἐνταυτῶ, ὅτι ἡ κατόχρησις (l'abus) τῶν ἡδονῶν (des plaisirs) καθιστᾷ (rendre) αὐτόν (la) πικρὸν (amère). — Ἐκάμνετε τὰ θέματά σας ; — Δὲν ἐδυνήθην νὰ τὰ κάμω, διότι ὁ ἀδελφός μου δὲν ἦτον εἰς τὴν οἰκίαν. — Δὲν πρέπει νὰ κάμνῃτε (faite faire) τὰ θέματά σας διὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὰ κάμνῃτε ὑμεῖς οἱ ἴδιοι (vous-même). — Τί κάμνετε ἐκεῖ ; — Ἀναγινώσκω τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον μοι ἔδανείσατε. — Κάμνετε ἄσχημα (avez tort) νὰ τὸ ἀναγινώσκητε πάντοτε. — Τί πρέπει νὰ κάμω ; — Ἰχνογραφίσητε (dessinez) τὴν τοποθεσίαν (paysage) ταύτην, καὶ ἀφοῦ τὴν ἰχνογραφήσητε, θὰ κλίνετε οὐσιαστικά μετὰ (unis à) ἐπιθέτων.

ΘΕΜΑ 217.

Τί πρέπει νὰ κάμωμεν διὰ νὰ γείνομεν (pour être) εὐτυχεῖς ; — Ἀγαπᾶτε καὶ ἐξασκεῖτε (pratiquer) τὴν ἀρετὴν (vertu) πάντοτε καὶ ἢ εἰςθε εὐτυχεῖς καὶ εἰς τὴν παρούσαν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν (l'autre) ζωὴν. — Ἐπειδὴ (puisque) θέλομεν νὰ ἡμεῖθα (être) εὐτυχεῖς, ἄς ἀγαθοποιῶμεν τοὺς πτωχοὺς (faire du bien aux pauvres), καὶ ἄς συλλυπώμεθα τοὺς δυστυχεῖς, ἄς ὑπακούωμεν (obéir) τοῖς διδασκάλοις (maîtres) ἡμῶν καὶ ἄς μὴ προξενῶμεν (donner) αὐτοῖς λύπην (de chagrin) ; ἄς παρηγορῶμεν (consoler) τοὺς δυστυχεῖς (infortunés), ἄς ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον (prochain) μας ὡς ἑαυτόν, καὶ ἄς μὴ μισῶμεν (et ne haïssons pas ceux qui) τοὺς πταίσαντας (offenser) πρὸς ἡμᾶς. Ἐν ἐνὶ λόγῳ (en un mot), ἄς ἐκπληρῶμεν τὸ χρέος μας (devoir), καὶ ὁ Θεὸς φροντίζει διὰ τὰ λοιπὰ. — Γιέ μου, ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀγαπᾶται τις πρέπει νὰ ᾔηται φι-

λεργός (laborieux) καὶ φρόνιμος (sage). Σὺ δὲ κατηγορεῖσαι (on t'accuse) ὡς ὀκνηρὸς καὶ ἀμαλῆς (négligent) τῶν ἔργων σου (de tes affaires). Καὶ ὅμως (pourtant) εἰξεύρεις ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἐτιμωρήθη (punir), ἐπειδὴ ἦτο (pour avoir été) κακός. Εὐρισκόμενος (étant) ἐσχάτως (l'autre jour) εἰς τὴν πόλιν, ἔλαβον παρὰ τοῦ διδασκάλου (instituteur) σου ἐπιστολὴν, εἰς τὴν ὁποίαν παρεπονεῖτο πικρῶς (fort) ἐναντίον σου. Μὴ κλαίης (pleurer)· πῆγαινε τῶρα εἰς (dans) τὸ δωμάτιόν (chambre) σου, μάτε τὸ μᾶθημά σου, καὶ ἔσθι φρόνιμος· ἄλλως (autrement) οὐδὲν θὰ ἔχῃς (tu n'auras) νὰ γευματίσῃς (à diner). — Θὰ γείνω (je serai) τόσον φρόνιμος, ἀγαπητέ μοι πάτερ, ὥστε βεβαίως (certainement) θὰ εὐχαριστηθῇτε ἀπὸ ἐμέ (serez content de moi). — Ἐφύλαξτε (tenir*) τὸ μικρόν παιδίον τὸν λόγον (parole) του; — Ὅχι ἀκριδῶς (pas tout-à-fait), διότι ἀποῦ ἔπε (après avoir dit) τοῦτο ὑπῆγεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἐπῆρε τὰ βιβλία του, ἐκάθησε πλησίον τραπέζης τινός (se mit à une table), καὶ ἀπεκοιμήθη (s'endormit). — «Εἶναι (c'est) πολὺ καλὸν (fort bon) παιδίον ὅταν κοιμᾶται,» εἶπεν ὁ πατήρ του, ἰδὼν αὐτόν (en le voyant) ὀλίγον ἔπειτα (quelque temps après). — Καλὴν ἡμέραν σας, δεσποσύνη μου. — Ὡ! μᾶς ἤλθετε τέλος πάντων (vous voilà enfin), σῆ; ἐπερίμενα ἀνυπομονῶς (avec impatience). — Νὰ μὲ συγχωρήσετε, ἀγαπητή μου, δὲν ἐδυνήθην νὰ ἔλθω ταχύτερα. — Καθίσατε ἂν ἀγαπάτε (s'il vous plaît). Τί κάμνει ἡ κυρία μήτηρ σας; — Εἶναι καλλίτερα σήμερον παρὰ χθές (qu'elle ne se portait hier). — Χαίρω πολὺ (j'en suis bien aise). — Ἦστε χθές εἰς τὸν χορόν (au bal hier); — Ἦμην (j'y ai été). — Διεσκεδάσατε (se divertir) πολὺ; — Ἀρκοῦντως (passablement ή assez). — Πότε ἐπεστρέψατε (rentre) εἰς τὴν οἰκίαν; — Εἰς τὰς ἑνδεκα καὶ τέταρτον.

ΘΕΜΑ 218

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφότου σπουδάζεται τὴν Γαλλικὴν; — Ὅχι, Κύριε, δὲν εἶναι ἢ (ne que) ἐξ ἡμῶν ἀφότου τὴν σπουδάζω. — Εἶναι δυνατόν! Ὁμιλεῖτε ἀρκετὰ καλὰ εἰς τόσον μικρόν διάστημα καιροῦ (pour si peu de temps). — Ἀστετεύετε (plaisanter)· δὲν εἰξεύρω ἀκόμη πολλὰ (je ne sais pas encore grand chose). — Τῇ ἀληθείᾳ, ὁμιλεῖτε ἤδη καλῶς. — Νομίζω ὅτι μὲ κολακεύετε ὀλίγον. — Παντάπαυσιν, ὁμιλεῖτε καθὼς πρέπει. — Ἴνα ὁμιλῇ τις καθὼς πρέπει, ἀνάγκη νὰ εἰξεύρῃ περισσότερα παρ' ὅσα εἰξεύρω (il faut en savoir plus que je n'en sais). — Εἰξεύρετε (vous en savez) ἀρκετὰ, ὥστε νὰ (pour) γίνησθε καταληπτὸς (vous faire comprendre). — Κάμνω ἀκόμη πολλὰ λάθην. — Αὐτὸ δὲν πειράζει, δὲν πρέπει νὰ ἦσθε δειλός (timide). Ἐκτός δὲ τούτου (d'ailleurs) δὲν ἐκάμετε λάθος εἰς ὅτι, πρὸ ὀλίγου εἶπατε (ce que vous venez dire). —

Εἶμαι ἀκόμη δειλός, διότι φοβοῦμαι μήπως μὲ περιγελάσωσι (qu' on ne se moque de moi). — Πρέπει νὰ ᾔηται (il faudrait être) πολὺ ἐάρετος (bien impoli) ἵνα σὰς περιγελῶσι (pour se moquer de vous). Ποῖος δύναται νὰ ᾔηται τόσο (qui serait assez) ἐάρετος, ἵνα σὰς περιπαίξῃ ; — Ἀν εἰσεύρετο τὴν παροιμίαν (le proverbe) ; — Ποίαν παροιμίαν ; — Ὅστις (celui qui) θέλει νὰ ὁμιλῇ καλῶς (bien parler) πρέπει ν' ἀρχίσῃ (doit commencer) ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμιλῇ κακῶς (par mal parler). — Καταλαμβάνετε ὅλα β.τι σὰς λέγω ; — Τὰ καταλαμβάνω (comprendre) πολὺ καλὰ, ἀλλὰ δὲν δύναμαι καλῶς νὰ ἐκφράζωμαι (s' exprimer en) γαλλιστὶ, διότι δὲν ἔχω τὴν ἐξιν (l'habitude) τοῦ ὁμιλεῖν. — Θὰ τὴν ἀποκτήσετε (cela viendra) μὲ τὸν καιρόν. — Τὸ ἐπιθυμῶ ἐξ ὅλης ψυχῆς (de tout mon cœur).

Βλέπετε ἐνίοτε (voyez-vous quelquefois) τὸν ἀδελφόν μου ; — Τὸν βλέπω ἐνίοτε ὅτε τὸν ἀπῆντησα νεωστὶ (l' autre jour), παρεπονέθη ἐν-
πίον σας. « Ἄν ἐφύρετο καλλίτερος, καὶ ἦτον (et qu' il eût été) οἰκονόμος (économiste), δὲν θὰ εἶχε χρέη (la dette), καὶ ἐγὼ δὲν θὰ ὀφειζόμην ἐναντίον του ». Παρεκάλεισά αὐτὸν νὰ σὰς εὐσπλαγχνίσῃ (d' avoir pitié de vous), λέγων εἰς αὐτόν (en lui disant), ὅτι δὲν εἶχετε οὐδὲ (pas même) ἀνεκτὰ χρήματα ἵν' ἀγοράσῃτε ἄρτον. — « Εἰπέτε αὐτῷ ὅταν τὸν ἴδῃτε, μοὶ ἀπεκρῆθη, ὅτι μ' ὅλην (nonobstant) τὴν κακίαν πρὸς (envers) ἐμὲ διαγωγὴν (la conduite) τοῦ τὸν συγχωρῶ (pardonner à quelq' un). Εἰπέτε αὐτῷ ἐπίσης, ἐξηκολούθησεν, ὅτι δὲν πρέπει τις νὰ πειράξῃ ἐκείνους (qu' on ne se moque pas de ceux) πρὸς οὓς χρεωστῇ χάριτας. » Εὐαρεστηθεῖτε (ayez la bonté) νὰ κάμῃτε τοῦτο, καὶ θὰ σὰς εἶμαι πολλὰ ὑποχρεωσ, προσέθεσεν ἀπομακρυνόμενος (en s' éloignant).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Soixante-et-onzième Leçon.

Ἰστασθαι.

Être ή se tenir debout.

Ἰστασθαι ὀρθιον.

Être debout, se soutenir.

Ἐγείρεσθαι, ἐκτὸς κλίνης εἶναι.

Être debout, être levé.

Ἀγρυπνεῖν.

Rester ή demeurer debout ;
veiller.

Θέλετε νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃτε ὥπως ἂν πάγω εἰς τὴν ἀγοράν ; — Voulez-vous me permettre d'aller au marché ?

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦδας

Σπεύδειν, ταχύειν.

Se dépêcher.

Σπεύσον καὶ ἐπ'ἀνέλθῃ ταχέως.

Dépêchez-vous et revenez bientôt.

Ὑπάγε νὰ τῷ εἴπῃς, ὅτι δὲν δύναι-
μα νὰ ἐλθῶ σήμερον.

Aller lui dire que je ne puis venir
aujourd'hui.

Παρ. Α' Παρὰ Γάλλοις τὰ ῥήματα *aller** ὑπάγειν, καὶ *venir**, ἐρ-
γεσθαι, ἀκολουθοῦνται ὑπὸ ἀπαρεμράτου, ὅπερ παρ' ἡμῖν ἐξηγῆται διὰ
τῆς ὑποτακτικῆς μετὰ τοῦ νά, ἢ ὑπ' ἄλλου ῥήματος μετὰ τοῦ συνδέ-
σμου καὶ ὡς:

Ἦλθε νὰ μᾶς εἴπῃ ἡ ἦλθε κα' μᾶς εἶπε Il vint nous dire qu'il ne pouvait
ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐλθῇ. pas venir.

Ὑπάγετε νὰ ἰδῇτε τοὺς φίλους σας. Allez voir vos amis.

Δακρύειν, κλαίειν.

Pleurer 1. (1)

Διὰ τὸ ἐλάχιστον κτύπημα κλαίει. Le moindre coup le fait pleurer.

Φυβεῖν, ἐμποιεῖν τρόμον.

Effrayer 1.

Πτοεῖσθαι (τρομάζειν).

S'effrayer 1.

Τὸ παρὰ μικρὸν τὸν τρομάζει.

La moindre chose l'effraie.

Μὴ τρομάζετε.

Ne vous effrayez pas.

Πτοεῖσθαι διὰ τι.

S'effrayer de quelque chose.

Διὰ τί πτοεῖσθε;

De quoi vous effrayez-vous?

Δι' ἐξόδων μου, πρὸς ζημίαν μου.

A mes dépens.

Δι' ἐξόδων του, ἐξόδων μας.

A ses, à nos dépens.

Δι' ἐξόδων τῶν ἄλλων.

Aux dépens d'autrui.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ζῇ διὰ τῶν ἐξό- Cet homme vit aux dépens de tout
δων τοῦ τυράντου. le monde.

Ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ.

Dépendre de.

Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς περιστά- Cela dépend des circonstances.
σεις.

Τοῦτο δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ.

Cela ne dépend pas de moi.

(1) Pleurer, ἔχει καὶ τὴν σημασίαν τοῦ θρηγεῖν· οἷον Ce jeune homme
pleure son père, ὁ δυστυχὴς οὗτος νέος θρηγεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ.

Ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐκείνου νὰ τὸ κάμῃ. Il dépend de lui de faire cela.
Ὁκαί, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐ- Oh! oui, cela dépend de lui.
κεῖνον.

Ἐκπλήττειν.

Étonner, 1.

Ἐκπλήττεσθαι, θαυμάζειν.

S'étonner, 1.

Ἐκπλήττεσθαι, ἀπορεῖν διὰ τι.

Être étonné de.

Ἐκπλήττομαι (ἀπορῶ) δι' αὐτό.

J'en suis étonné.

Συνέβη ἔκτακτόν τι, τὸ ὅποιον ἐξέ-
πληξε πάντας.

Il arriva une chose extraordinaire,
qui étonna tout le monde.

Συμβαίνειν.

Se passer, 1. Arriver, 1.

Παρίρχεσθαι.

Se passer, 1.

Συνέβησαν πολλὰ πράγματα, τὰ ὅ-
ποια ἂν σὰς ἐκπλήξωσι.

Il s'est passé bien des choses qui
vous surprendront.

Τὸ καλοκαίρι διέρχεται ταχέως.

L'été se passe bientôt.

Καταλαμβάνειν, ἐκπλήττειν.

Surprendre, * 4.

Θὰ παρέλθωσι πολλαὶ ἡμέραι ἕως
τότε.

Il se passera plusieurs jours d'i-
ci là.

Εἰσῆλθεν ἄνθρωπός τις, ὅστις μὲ ἡ-
ρώτησε πῶς ἔχω.

Il entra un homme qui me de-
manda comment je me portais.

Ἄρα, οὐν, λοιπὸν, ὅθεν.

Donc.

Διὰ τοῦτο, τοῦτου ἕνεκα.

C'est pourquoi.

Κατ' αὐτὰς, νεωστί.

L'autre jour.

Ἐσχάτως, τελευταῖον.

Dernièrement.

Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου (καιροῦ).

Dans peu de temps.

Ἐντὸς, εἰς.

Dans (ἐπὶ μέλλοντος χρόνου).
En (ἐπὶ παρελθόντος χρόνου).

Θὰ φθάσει ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

Il arrivera dans huit jours.

Ἔλαμε τὸ ταξίδιον τοῦτο εἰς ὀ-
κτὼ ἡμέρας.

Il a fait ce voyage en huit jours.

Θὰ τελειώσῃ τὰς σπουδὰς του ἐντὸς
τριῶν μηνῶν.

Il aura fini ses études dans trois
mois.

Ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς του ἐντὸς
ἔτους (ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους).

Il a fini ses études en un an.

Κατέγινε κυρίως ἢ ἰδίως εἰς τὴν γεωμετρίαν. Il s'est appliqué principalement à la géométrie.
Ἐσπούδασεν ἰδίως (ἢ κυρίως) τὴν γεωμετρίαν. Il a fait une étude particulière de la géométrie.
Ἐχει πολλοὺς φίλους. Il a bien des amis.
Il a beaucoup d'amis.

Παρ Β' Ἡ μὲν λέξις *bien* ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ πολλῶς, συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἐπιμεριστικοῦ ἀρθροῦ, *du, de la* ἢ *des*· ἢ δὲ *beau-* *coup*, ὑπὸ τῆς προθέσεως *de, d'*.

Ἐχετε πολλὴν ἢ μεγάλην ὑπομονήν. Vous avez bien de la patience.
Ἐχουσι πολλὰ χρήματα. Ils ont bien de l'argent ἢ beaucoup d'argent.
Ἐσθε πολὺ τολμηροὶ ἢ ἔχετε πολλὴν τόλμην. Vous avez bien du courage ἢ beaucoup de courage.

Δωρεῖσθαι, προσφέρειν δῶρον τι εἰς τινα. *Faire présent ἢ faire cadeau de quelque chose à quelqu'un.*

Ὁ κύριος Λαμβέρτης μοι ἔγραψε κατ' αὐτὰς, ὅτι αἱ δεσποσῖναι ἀδελφαί του, θὰ ἔλθωσιν ἐδῶ ἐν- τὸς ὀλίγου, καὶ μὲ παρακάλεσε νὰ σᾶς τὸ εἶπω. Θὰ δυνήθητε λοιπὸν νὰ τὰς ἰδῇτε καὶ δώσετε εἰς αὐτὰς τὰ βιβλία, τὰ ὅποια ἡγοράσατε. Ἐλπίζουσιν ὅτι θὰ τὰ προσφέρητε εἰς αὐτὰς δῶρον. Ὁ ἀδελφός των μ' ἐβεβαίωσεν, ὅτι σᾶς ὑπολήπτονται χωρὶς νὰ σᾶς γνωρίζωσι προσωπικῶς. Monsieur Lambert m'écrivit l'autre jour que mesdemoiselles ses sœurs viendraient ici dans peu de temps, et me pria de vous le dire. Vous pourrez donc les voir et leur donner les livres que vous avez achetés. Elles espèrent que vous leur en ferez cadeau. Leur frère m'a assuré qu'elles vous estiment, sans vous connaître personnellement.

Ἀχθεσθαι, βαρύνεσθαι. *S'ennuyer 1.*

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ βαρυνθῶ πλη- *Comment pourrais-je m'ennuyer*
σίον σας ; *auprès de vous ?*
Βαρύνεται παντοῦ. *Il s'ennuie partout.*

Διοχαίρειν, ἀνασχετεῖν. *S'ennuyer de ἢ à.*

Αυσχάρεϊν ἀναμένειν.

Il m'ennuie d'attendre.

Ἀρεστός, εὐάρεστος.

Agréable.

Τὸ ἀγγεῖον τοῦτο ἔχει ὠραῖον (εὐά-
ρεστον) σχῆμα.

Ce vase a une forme très-agréable.

Θεραπευτικός, ὑποχρεωτικός.

Complaisant, obligeant.

Ἐδείχθη πρὸς ἐμὲ λίαν ὑποχρεω-
τικός.

Il en a usé fort obligeamment ἢ
complaisamment à mon égard.

Τυχάνειν καλῆς ὑποδοχῆς.

Être le bienvenu.

Πανταχοῦ σᾶς ὑποδέχονται καλῶς,
ἢ πανταχοῦ εἶδε εὐπρόσδε-
κτος.

Vous êtes partout le bienvenu.

ΘΕΜΑ 219.

Θέλετε νὰ πίνετε (prendre) μίαν φιαλίδα τῆι (une tasse de thé) ; —
Σᾶς εὐχαριστῶ. Δὲν ἀγαπῶ τὸ τῆι. — Ἀγαπάτε τὸν καφὸν ; — Τὸν
ἀγαπῶ, ἀλλὰ πρὸ ὀλίγου (je viens de) ἐπιον. — Δὲν βαρύνεσθε ἐδῶ ;
— Πῶς δύναμαι (pourrais-je) νὰ βαρύνωμαι εἰς τὴν εὐάρεστον ταύτην
συναστροφίην (la société) ; — Τὸ κατ' ἐμὲ βαρύνωμαι πάντοτε. —
Ἄν ἐκάμνετε (si vous faisiez) ὡς ἐγώ, δὲν θὰ ἐβαρύνεσθε· διότι ἀκούω
πάντας ἐκείνους (tous ceux), οἵτινες μοὶ λέγουσι τι. Κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον (de cette manière) μανθάνω μύρια (mille) εὐάρεστα πράγματα
καὶ δὲν ἔχω καιρὸν νὰ βαρυνθῶ, ἀλλ' ὑμεῖς οὐδὲν τούτων (rien de tout
cela) κάμνετε· διὰ τοῦτο βαρύνεσθε. — Θὰ ἐκαμνον ὅλα ὡς ὑμεῖς
(je ferais tout comme vous), ἂν δὲν εἶχον αἰτίαν λύπης. — Εἶδετε τὸν
κύριον Λαμβέρτην ; — Τὸν εἶδον· μοὶ εἶπεν ὅτι ἔσονται (— seraient)
ἐδῶ ἐντὸς ὀλίγου αἱ ἀδελφαὶ του, καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ σᾶς τὸ εἶπω.
Ὅταν ρεῖάσωσι, θὰ δυνήθητε νὰ δώσητε εἰς αὐτάς τὰ χρυσὰ δακτυλίδια
(bague), τὰ ὅποια ἡγοράσατε. Κολακεύονται (se flatter) ὅτι θὰ τὰ
χαρίσητε εἰς αὐτάς· διότι σᾶς ἀγαπῶσι χωρὶς νὰ γνωρίζωσιν ὑμᾶς
προσωπικῶς. — Σᾶς ἔγραψεν ἡδὴ ἡ ἀδελφή μου ; — Μοὶ ἔγραψε καὶ
θ' ἀποκριθῶ εἰς αὐτήν (je vais lui répondre). — Πρέπει νὰ τῇ εἶπω
(faut-il lui dire) ὅτι εἶσε ἐδῶ ; — Εἰπῆτέ το εἰς αὐτήν, ἀλλὰ μὴ τῇ
εἰπῆτε ὅτι τὴν περιμένω ἀνυπομόνως. — Διὰ τί δὲν ἐφέρετε ὁμοῦ (amen-
ner, Μαθ. ΝΗ.) τὴν ἀδελφήν σας ; — Ποίαν ; — Ἐκείνην τὴν ὁποίαν
φέρετε πάντοτε μετ' ὑμῶν, τὴν μικροτέραν (la cadette). — Δὲν ἤθελε
νὰ ἐξέλθῃ, διότι ἔχει ὀδοντόπονον. — Λυποῦμαι πολὺ (j'en suis bien
fâché) διότι εἶναι (c'est) πολὺ καλὸν (fort bonne) χοράσιον. Ποίας ἡλι-
κίας εἶναι ; — Εἶναι περίπου (elle a près de) δεκαπέντε ἐτῶν. — Εἶναι

πολλὰ ὑψηλὴ (très grande) ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν της (pour son âge). — Πόσων ἐτῶν εἴσθε ; — Εἶμαι εἰκοσιδύο ἐτῶν. — Εἶναι δυνατόν ! ἐνόμιζα ὅτι δὲν εἴσθε (vous n' aviez) ἀκόμῃ εἰκοσι.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Soixante-et-douzième Leçon.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΡΝΗΣΕΩΣ.

Οὐ, δὲν, μὴ,

{ *Ne—pas*
{ *Ne—point.*

Τὸ μὲν *ne* τίθεται πρὸ τοῦ ῥήματος ἢ τοῦ βοηθητικοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ *pas* ἢ *point* μετ' αὐτό. Παρ. Χαρ.

Δὲν ἔχετε τὸ βιβλίον μου ;

N' avez-vous pas mon livre ?

Δὲν τὸ ἔχω.

Je ne l' ai pas.

Μὴν ὁμιλῆτε τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ !

Ne parlez pas à cet homme !

Δὲν εἶδετε τὸν ἀδελφόν μου ;

N' avez-vous pas vu mon frère ?

Δὲν ἔμαθε Γαλλικά ;

N' a-t-il pas appris le français ?

Δὲν τὰ ἔμαθε.

Il ne l' a pas appris.

Παρ. Α'. Τὸ *ne* καὶ *pas* προηγούμενης τῆς προθέσεως pour τίθεται πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου. Παρ. Χαρ.

Μὲ ἀγαπᾷ τόσο, ὥστε δὲν δύναται νὰ μὴ τὸ κάμῃ. Il m'aime trop pour ne pas le faire.

Ἀπέρχομαι διὰ νὰ μὴ τὸν δυσαρεστήσω. Je m'en vais pour ne pas lui déplaire.

Πρέπει νὰ ᾔναι τις ἀνόητος, ἵνα μὴ βλέπῃ τοῦτο. Il faut être peu sensé pour ne pas voir cela.

Παρ. Β'. Τὸ *ne* καὶ ἄνευ τοῦ *pas* συντάσσεται μετὰ τῶν ἐξῆς τεσσάρων ῥημάτων.

Πάύει,

Cesser 1 de.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τολμᾶν.

Δύνασθαι (ἐμπορῆν).

Δύνασθαι (εἰδέραι).

Oser 1.

Pouvoir*.

Savoir*.

Δὲν παύετε τοῦ νὰ μὲ ζητῆτε *Vous ne cessez de me demander*
χρήματα. *de l'argent.*

Δὲν παύει παραπονεμένη. *Elle ne cesse de se plaindre.*

Δὲν τολμῶ νὰ σᾶς τὸ ζητήσω. *Je n'ose vous le demander.*

Δὲν τολμᾷ αὕτη νὰ σᾶς τὸ εἶπῃ. *Elle n'ose vous le dire.*

Δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω ἐκεῖ. *Je ne puis y aller.*

Δὲν δύναμαι (δὲν γνωρίζω) νὰ σᾶς τὸ *Je ne peux pas y aller.*
εἶπω.

Δὲν εἰπώ. *Je ne saurais vous le dire.*

Δὲν εἰδυῖσθε νὰ τὸ πιστεύσητε. *Vous ne sauriez la croire.*

Παρ. Γ'. Τὸ point εἶναι ἄρνησις ἰσχυροτέρα τοῦ pas· διότι τὸ μὲν pas τίθεται εἰς ἀπλήν ἄρνησιν ἥτοι ἥδη, νῦν· τὸ δὲ point εἰς ἄρνησιν μετ' ἐμφάσεως γινομένην ἥτοι οὐδόλως. *Παρ. χάρι.* Il ne dort pas, δὲν κοιμάται, δηλ. τώρα, τὴν στιγμήν ταύτην· il ne mange pas, δὲν τρώγει, δηλ. τώρα. Ἀπεαντίας· Il ne dort point, il ne mange point, οὐδόλως κοιμάται, οὐδόλως τρώγει, δηλ. δὲν δύναται νὰ κοιμηθῇ, δὲν ἔχει ὄρεξιν, δὲν δύναται νὰ φάγῃ.

Δὲν σᾶς ἐγγυῶμαι περὶ τῶν βουλῶν *Je ne vous répons pas des vo-*
σεων ἐνὸς πατρός. *lontés d'un père.*

Ἄλλ' ἐγὼ οὐδένα ἄλλον ἢ τὸν Βαλ- *Mais je ne serai point à d'autre*
λέριον θὰ ὑπανδρευθῶ. *qu'à Valère. (Ταρτούρος Πράξ.*

B. Σκ. 4).

Οὐδὲν εἶπε.

Il n'a rien dit.

Παρ. Δ'. Ἐν ἀπολύτῳ ἀρνήσει μετὰ τοῦ aucun, nul, rien, *personne. jamais, ni, οὐδὲ pas, οὐδὲ point* τίθεται.

Οὐδὲν βιβλίον ἔχω. *Je n'ai aucun livre.*

Οὐδέποτε εἶδον τὸν ἄνθρωπον *Je n'ai jamais vu cette personne.*
τοῦτον.

Ἐκτός, ἄλλως τε, προσέτι.

En outre, d'ailleurs.

Ἐκτὸς τούτου.

Outre cela.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶπον. *Outre ce que je viens de dire.*

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

Δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ εὕρῃ τις Il n'y a pas moyen de trouver
τώρα χρήματα. de l'argent à présent.

Ἵθυσεν, κυρεῖν, ἐλαύνειν.

Pousser 1.

Καθ' ὅλον τὸν δρόμον.

Le long du chemin.

Καθ' ὅλην τὴν ὁδόν.

Le long de la rue.

Καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ

Tout le long de

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Tout le long de l'année.

Καθιστάται ἱκανὸν, γέρειν
εἰς κατάστασιν, παρέχειν
ὄχλοισιν.

Mettre à même de . . .

Οἶοι τε εἶναι, εἶναι ἱκανὸν, Ἐπεὶ ἐν ἐλάτ ἢ ἐπεὶ ἐν ἐλάτ de..
εἶναι εἰς κατάστασιν.

Παρέχειν ἐνκαιρίαν πρὸς. . . *Procurer ἢ fournir l'occasion
de... Donner occasion de*

Πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐκ δεξιῶν.

A droite ; à main droite.

Πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐκ ἀριστερῶν.

A gauche ; à main gauche.

Δὲν δύνασθε νὰ μοι εἴπητε, ποῖος Ne pourriez-vous pas me dire quel
εἶναι ὁ συντομώτερος δρόμος est le chemin le plus court
ἵνα φθάσω εἰς τὴν πόλιν τῆς pour arriver à la porte de la
πόλεως. ville ?

Πορευθε τὴν ὁδὸν ταύτην ἅπασαν, Suivez toute cette rue, et quand
καὶ ὅταν φθάσητε εἰς τὴν ἀκρὰν, vous serez au bout, tournez à
στρέψατε πρὸς τὰ δεξιὰ, θὰ droite, vous trouverez un car-
εὑρήσετε σταυροδρόμιον, τὸ ὁ- refour que vous traverserez.
ποῖον θὰ διέλθητε.

Ἐπειτα ;

Et puis ?

Ἐπειτα θὰ εἰσέλθητε εἰς μίαν ἀρκε- Puis vous entrerez dans une rue
τὰ εὐρεῖαν ὁδὸν, ἥτις θὰ σᾶς assez large, qui vous mènera
γέσῃ εἰς μίαν μεγάλην πλα- sur une grande place, où vous
τείαν, ὅπου θὰ ἴδῃτε μίαν ἀ- verrez un impasse ἢ cul-de-
διέξοδον στενωπὸν. sac. (ἐν ὀλίγῃ χρήσει ἢ τελευτ.
λέξις.)

Ἀφήνετε τὴν στενωπὸν πρὸς τὰ ἀρι- Vous laisserez l'impasse à gauche,
στερά, καὶ διέρχεσθε τὰς κα- et vous passerez sous les ar-
μάρας, αἵτινες εἰσὶ πλησίον cades qui sont à côté.
αὐτῆς.

Ἐπειτα ἐρωτήσατε (πάλιν).

Ensuite vous demanderez.

Ἀψίς, τόξον, καμάρον.	Une arcade.
Τοῖστρατον, σταυροδρόμιον.	Le carrefour.
Ἀδιέξοδος, στενωπός.	Le cul-de-sac, κάλλιον l'impasse.
Ὁ ποταμός.	La rivière, le fleuve.

Ἵπανδρεύεσθαι, νυμφεύεσθαι.	Se marier 1 avec.
Ἵπανδρεύειν ἢ νυμφεύειν τινά.	Epouser quelqu'un.
Ἵπανδρεύειν, δίδειν εἰς γάμον.	Mariage, donner en mariage, à, avec.

Ὁ ἐξαδελφός μου, ἵπανδρεύσας τὴν ἀδελφήν του, ἐνυμφεύθη τὴν δεσποσύνην Δελβύ.	Mon cousin, ayant marié sa sœur, épousa mademoisella Delby.
Ὁ ἐξαδελφός σας εἶναι νυμφευμένος;	Votre cousin est-il marié?
Ὀχι, εἶναι ἀκόμη ἐλεύθερος.	Non, il est encore garçon.
Εἶναι ἄγαμον, ἐλεύθερον.	Être garçon.

Περιπεπλεγμένος, στενοχωρημένος, ἐν ἀμηχανίᾳ.	Embarrassé.
---	-------------

Ἐμπόδιον, περιπλοκή, ἀμηχανία.	Un embarras.
Μὲ φέρετε εἰς ἀμηχανίαν ἢ μὲ περιπλέκετε.	Vous m'embarrassez.
Μὲ στενοχωρεῖτε, μὲ φέρετε εἰς ἀμηχανίαν.	Vous me mettez dans l'embarras.
Ὁ γάμος (ἢ χαρά).	Le mariage.
Ζητεῖ τὴν ἀδελφήν μου εἰς γάμον.	Il demande ma sœur en mariage.

Τὸ μέτρον.	La mesure.
------------	------------

Λαμβάνειν μέτρα.	Prendre des mesures.
Θά λάβω ἄλλα μέτρα.	Je prendrai d'autres mesures.
Θεέ μου! πόσον ταχέως παρέρχεται ὁ καιρός μεθ' ὑμῶν! εἰς τὴν συναναστροφὴν σας!	Mon Dieu! que le temps passe vite dans votre société (à votre compagnie)!
Τὸ φιλοφρόνημα, ὁ ἔπαινος.	Le compliment.
Μοι κάμινετε ἐπαινον, εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἰξεύρω τί ν' ἀποκριθῶ.	Vous me faites un compliment auquel je ne sais que répondre.
Τὸ λάθος, σφάλμα, ἀμάρτημα.	La faute.
Δὲν εἶναι σφάλμα μου.	Ce n'est pas ma faute.
Μὴ προσάπτητε εἰς ἐμὲ τὸ σφάλμα τοῦτο.	Ne m'imputez pas cette faute.

Προσάπτειν, ἀποδίδειν.

Imputer 1. (μετὰ δοτικ.)

Τίνος εἶναι τὸ σφάλμα; τίς σφάλλει;	A qui est la faute ?
Δὲν εἰξεύρω τί νὰ κάμω.	Je ne sais qu'y faire.
Δὲν θὰ εἰξεύρω τί νὰ κάμω.	Je ne saurais qu'y faire.
Ἡ ἀναβολή.	Le délai.
Τὸ κάμνει ἄνευ ἀναβολῆς.	Il le fait sans délai.
Ἵπάγω· φεύγω ἢ πρέπει νὰ ἀναχωρήσω.	Je me sauve ἢ il faut que je m'en aille.
Ἀπιδί, φύγε, ὕπαγε.	Allez-vous en.
Θὰ βρέξῃ, ἀναχωρῶ.	Il va pleuvoir, je me sauve.

Σκώπτειν, ἀστεῖζεσθαι.

Plaisanter 1, badiner 1.

Τὸ σκῶμμα, ὁ ἀστεῖσμός, ἡ παιδιὰ.	La plaisanterie, le badinage.
Σκώπτετε, ἀστεῖζεσθε.	(Vous badinez.
Δὲν υποφέρει ἀστεῖσμούς.	(Vous vous moquez.
	Il n'entend pas raillerie.

Ζητεῖν συγγνώμην.

Demander pardon (à quelqu'un).

Συγγινώσκειν, συγχωρεῖν.

Pardonner.

Σὰς ζητῶ συγγνώμην.	Je vous demande pardon.
Ἢ συγγνώμη, ἡ συγχώρησις.	Le pardon.

Προβαλεῖν, προχωρεῖν.

Avancer 1.

Τὸ ὥρολόγιον ὑπάγει ἐμπρός.	La montre avance.
-----------------------------	-------------------

Ἐραδύρειν, ἀργοπορεῖν.

Retarder 1.

Τὸ ὥρολόγιον μένει, ὑπάγει ὀπίσω.	La montre retarde.
Τὸ ὥρολόγιόν μου ἐσταμάτησε.	Ma montre s'est arrêtée.
Ἰστασθαι, παῖναι, σταματᾶν.	S'arrêter, 1.
Ποῦ ἦμεθα; Ποῦ ἐμεῖναμεν;	Où en étions-nous ?
Ἡμεῖς εἰς τὸ τεσσαράκοντον μάθημα, σελίδα ἑκατοστὴν τρεῖς καὶ ἑξήκοντα.	Nous en étions à la quarantième leçon, page cent trente six.
Τανύειν (κορδίζειν) ὥρολόγιον.	Remonter une montre.
Κανονίζειν ὥρολόγιον.	Régler une montre.

Τὸ ὠρολόγιόν σας ὑπάρχει εἴκοσι λε- πτὰ ἔμπρός, καὶ τὸ ἰδικόν μου μένει ὀπίσω ἐν τέταρτον.	Votre montre avance de vingt minutes, et la mienne retarde d'un quart d'heure.
Θὰ σημάνει, πλησιάζει μεσημέρι.	Il va sonner midi.
Ἐσήμερον ἤδη μεσημέρι ;	Midi est-il déjà sonné ?
Ἦξειν, κρούειν, σημαίνειν.	Sonner, 1.
Ἐπὶ συμφωνίᾳ, ἐπὶ συνθήκῃ.	A condition ; sous condition.
Ὑποληπτόν, ὑποβιετόν.	Supposé.
Θὰ σὰς δανείσω χρήματα ἐπὶ συμ- φωνίᾳ, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ᾔσθε οἰκονομικώτερος, παρ' ὅσον ᾔσθε ἕως τώρα.	Je vous prêterai de l'argent à condition que vous serez dé- sormais plus économe que vous ne l'avez été jusqu'à présent.
Τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἐξῆς, ἐν τῷ μέλλοντι.	Désormais, dorénavant, à l'avenir.
Τὸ μέλλον.	L'avenir.
Οἰκονομικός.	Économe, économique, ménager.
Παρατεῖν τὸ χαρτοπαίγνιον.	Renoncer au jeu.
Ἀκούειν συμβουλήν, πείθεσθαι εἰς συμβουλὰς.	Suivre un conseil.
Φαίνεται τόσον μελαγχολικός.	Vous avez l'air si mélancolique.
Χαῖρε, ἡγίανε, ὦρα καλὴ.	Adieu.
Ἐλπίζω νὰ σὰς ἴδω πάλιν. Καλὴν ἐντάμωσιν.	Au plaisir de vous revoir (ἢ συνή- θως au revoir).

ΘΕΜΑ 220.

Τί ὥρα εἶναι ; — Εἶναι μία καὶ ἡμίσεια. — Λέγετε ὅτι εἶναι μία καὶ ἡμίσεια, καὶ (et) εἰς τὸ (à) ὠρολόγιόν μου εἶναι μόνον ἡμίσεια (il n'est que midi et demie). — Πλησιάζει νὰ σημάνῃ δύο (il va bientôt sonner deux heures). — Μὲ συγχωρεῖτε, δὲν ἐσήμερον ἀκόμη μίαν. — Σὰς βεβαίῳ ὅτι εἶναι μία καὶ εἰκοσιπέντε λεπτά, διότι τὸ ὠρολόγιόν μου ὑπάρχει πολὺ καλὰ. — Θεέ μου ! πόσον ταχέως παρέρχεται ὁ καιρὸς μεθ' ἡμῶν ! — Μοὶ κάμνετε ἔπαινον (compliment) εἰς τὸν ὅποιον (auquel) δὲν ἠξέσσω τί ν' ἀποκριθῶ. — Εἰς τοὺς Παρισίους ἠγοράσατε τὸ ὠρολόγιόν σας ; — Δὲν τὸ ἠγόρασα, μοὶ τὸ ἔδωκεν ὡς δῶρον (m'en a) ὁ θεός μου. — Τί σὰς ἐνεπιστεύθη ἡ γυνὴ αὕτη ; — Μοὶ ἐνεπιστεύθη μυστικόν τι (le secret) περὶ μεγάλου τινὸς κόμητος, ὅστις εἶναι εἰς μεγάλῃν ἀμνηχανίαν ἐνεκα (à cause) τοῦ γάμου (mariage) μιᾶς τῶν θυγατέρων του. — Τὴν ζητεῖ τις εἰς γάμον ; — Ὁ ζητῶν αὐτήν (celui qui la demande) εἰς γάμον εἶναι εὐγενής τις τῆς γειτονίας (du voisinage). — Εἶναι πλούσιος ; — Ὁχι, εἶ.αι ἕνας κακόμενος (un pauvre diable), ὅστις δὲν ἔχει ἐν σολδίων (le sou). — Λέγεις ὅτι δὲν ἔχεις φίλους μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν σου (le condisciple), ἀλλὰ δὲν πταίεις σὺ δι' αὐτό (n'

est-ce pas votre faute) ; τοὺς ἐκακολόγησας (tu as parlé mal d'eux) καὶ οὗτοι οὐδόλως σέ ἐλύπησαν (offenser). Σοὶ ἔκαμαν καλόν, καὶ ὁμως (néanmoins) τοὺς ἐμάλωσας (tu les as querellés). Πίστευσόν μοι ὅτι, ὅστις δὲν ἔχει φίλους, δὲν εἶναι ἄξιος (mériter) νὰ ἔχῃ τινὰ (en).

ΘΕΜΑ 221.

Διάλογος (le dialogue) μεταξὺ (entre) ῥάπτου τινὸς καὶ τοῦ μαθητοῦ του (garçon). — Κάρολε (I charles), ἐφέρατε τὰ ξοῦχα εἰς τὸν κόμητα Ναρίσσην (comte de Narissi) ; — Μάλιστα, κύριε, τοῦ τὰ ἐφερα (portés). — Τί εἶπε ; — Οὐδὲν εἶπε, παρὰ μόνον (simon) ὅτι ἐπεθύμει πολὺ νὰ μοῦ δώσῃ μερικά κολαρίσματα (des soufflets), διότι δὲν τῷ τὰ ἐφερα προτῆτερα. — Τι τῷ ἀπεκρίθης ; — « Κύριε (monsieur), τοῦ εἶπα, δὲν καταλαμβάνω τὸν ἀστεϊσμόν τοῦτον (je n'entends point cette plaisanterie) πληρώσατέ με ὅ,τι (ce que) μοῦ χρεωστεῖτε, καὶ ἂν δὲν τὸ κάμντε ἀμέσως (sur-le-champ), θὰ λάβω ἄλλα μέτρα. » Μόλις εἶπα αὐτὰ καὶ εὐθὺς ἔβαλε τὴν χεῖρα εἰς τὸ ἱφός του (qu'il porta la main à son épaule), καὶ ἐγὼ ἐτράπην εἰς φυγὴν (et je pris la fuite).

ΘΕΜΑ 222.

Διατί θαυμάζετε ; — Θαυμάζω, διότι σὰς εὕρισκω (de vous trouver) ἀκόμη εἰς τὸ κρεβάτι. — Ἄν εἰσέυρετε πόσον (combien) ἄργιστος εἶμαι, δὲν θὰ θαυμάζετε. — Ἐστῆμανε μεσημέρι ; — Μάλιστα, κυρία, εἶναι ἤδη δώδεκα καὶ μισή. — Εἶναι τόσο ἀργά (il est si tard) ; εἶναι δυνατόν ; — Δὲν εἶναι ἀργά, εἶναι (c'est) ἐνωρίς ἀκόμη. — Ὑπάγει καλὰ τὸ ὥρολόγιόν σας ; — Ὅχι, δευτεροῦνη, ὑπάγει ἐν τέταρτον ἔμπρός. — Καὶ τὸ ἐμὸν ὑπάγει μιστὴν ὥραν ὀπίσω (retarde). — Ἴσως ἐσταμάτησε. — Πραγματικῶς (en effet), ἔχετε δίκαιον. — Εἶναι κορδισμένον ; — Εἶναι κορδισμένον, καὶ ὁμως (et pourtant) δὲν δουλεύει (elle ne va pas). — Ἀκούετε ; σημαίνει μίαν. — Πρέπει λοιπὸν νὰ κανονίσω (alors je vais régler) τὸ ὥρολόγιόν μου, καὶ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν μου. — Παρακαλῶ (de grâce) σταθῆτε ἀκόμη ὀλίγον. — Δὲν δύναμαι, διότι γευματίζομεν ἀκριβῶς εἰς τὴν μίαν (à une heure précise). — Χαίρετε λοιπὸν, ἐλπίζω νὰ σὰς ἴδω πάλιν.

ΘΕΜΑ 223.

Τί ἔχετε, ἀκριβέ μοι φίλε ; Διατί φαίνεσθε τόσο μελαγχολικός ; — Οὐδὲν ἔχω. — Μήπως ἔχετε μέριμνάν τινα (auriez-vous quelque chagrin) ; — Οὐδὲν ἔχω, καὶ προσέτι ὀλιγώτερον ἀπὸ οὐδὲν (et même

moins que rien), διότι δὲν ἔχω (car je n' ai pas) λεπτὸν (le sou), καὶ
 χρεωστῶ πολλὰ εἰς τοὺς δανειστάς μου (créanciers). Δὲν εἶμαι πολὺ
 δυστυχής ; — Ὅταν τις εἶναι ὑγιής (se porter bien) καὶ ἔχη (et qu'
 on a) φίλους, δὲν εἶναι δυστυχής. — Δύναμαι (oserai-je) νὰ σᾶς ζη-
 τήσω μίαν χάριν (un service) ; — Τί ἐπιθυμεῖτε ; — Εὐαρεστηθῆτε
 νὰ μοὶ δανείσητε πεντήκοντα τάληρα. — Θὰ σᾶς τὰ δανείσω μὲ ὅλην
 μου τὴν εὐχαρίστησιν (de tout mon cœur), ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅτι θὰ
 παραιτήσητε (renoncer) τὸ χαρτοπαίγιον (au jeu), καὶ ἐὰ ἦσθε οἰκονο-
 μικώτερος ἀφ' ὅ,τι εἴσθε μέχρι τοῦδε. — Τώρα βλέπω, ὅτι εἴσθε φίλος
 μου, ἐγὼ δὲ σᾶς ἀγαπῶ πολὺ καὶ δὲν δύναμαι ἢ νὰ ἀκολουθήσω τὴν
 συμβουλὴν σας (et je vous aime trop pour ne pas suivre votre con-
 seil). — Ἰωάννη (Jean) ! — Τί ἀγαπᾶτε (que vous plaît-il), Κύριε. —
 Φέρε κρασί (du vin). — Ἀμέσως, Κύριε. — Εἰρήνη (Henri) ! — Κυρία
 (madame) ! — Ἀναψὲ τὴν φωτιάν. — Τὴν (en) ἤναψεν ἡδὴ ἡ δούλα. —
 Φέρε μοι χαρτί, κονδύλια καὶ μελίνι. Φέρε μοι καὶ (aussi) ἄμμιον (de
 la poudre) ἢ στουπόχαρτον (du papier brouillard), βουλοχέρι (de la
 cire à cacheter) καὶ φῶς (de la lumière). Ὑπαγε νὰ εἴπης εἰς τὴν (aller
 dir à—) ἀδελφὴν μου νὰ μὴ μὲ προσμένῃ, καὶ ἐπιστρέψῃ (et soyez de re-
 tour) τὸ μεσημέρι, διὰ νὰ φέρῃς τὰ γράμματά μου εἰς τὸ ταχυδρομεῖον
 (la poste). — Πολὺ καλὰ (bien), Κυρία.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΥ ΤΡΙΤΟΝ.

Soixante-et-treizième Leçon.

Διαρκεῖν (durer).

Durer 1.

Τὸ ἐκτελεῖν τοῦτο θὰ διαρκεῖ καλὰ. Ce drap durera bien.

Πόσον καιρὸν σᾶς ἐβόσταξε τὸ φό- Combien de temps cet habit vous
 ρημα τοῦτο ; a-t-il duré ?

Ὅπως θέλω, κατὰ τὴν θέλη-
 σιν μου.

A mon gré.

Κατὰ τὴν θέλησιν ἐκάστου.

Au gré de tout le monde.

Οὐδὲν δύναται τις νὰ τὸν κάμῃ, On ne saurait rien faire à son gré,
 ὅπως εὐχαριστηθῇ.

Δημόσιο Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

Οἰκοτροφεῖον, συσσίτιον.

Σχολεῖον οἰκοτρόφων.

Une pension.

Un institut d'éducation, un pensionnat, une pension.

Διατηρεῖν οἰκοτροφεῖον, ἥτοι ἐνο-

κιάζειν οἰκίαν μετὰ τροφῆς.

Εἶναι οἰκότροπον, ἥτοι ἔχειν παρὰ

τινι οἴκημα καὶ τροφήν.

Tenir pension.

Être en pension.

Γίνεσθαι οἰκότροπον.

Se mettre en pension.

Ἀναγκάζειν, ἀναβοᾶν.

Ταραττεῖν, ἀνησυχεῖν.

Ταραττεσθαι, ἀνησυχεῖν.

Λυπεῖσθαι, ἀχθεσθαι.

S'écrier 1.

Inquiéter 1.

S'inquiéter 1.

Se chagriner, s'affliger, s'attrister.

Εἶναι ἀνήσυχον, ἐμφροντιν.

Διατί ἀνησυχεῖτε;

Δὲν ἀνησυχῶ.

Ἡ εἰδήσις αὕτη μὲ ἀνησυχεῖ.

Εἶμαι ἀνήσυχος, διότι δὲν λαμβάνω

εἰδήσεις.

Εἶναι ἀνήσυχος περὶ τῆς ὑποθέσεως

ταύτης.

Μὴν ἀνησυχεῖτε.

Ἡ παραχῇ, ἀνησυχία.

Ἀτάραχος, ἥσυχος.

Être inquiet, θηλ. inquiète.

Pourquoi vous inquiétez-vous?

Je ne m'inquiète pas.

Cette nouvelle m'inquiète.

Je suis inquiet de ne point recevoir de nouvelles.

Elle est inquiète sur cette affaire.

Ne vous inquiétez pas.

L'inquiétude.

Tranquille.

Καθησυχάζειν.

Ἡσυχάζατε!

Tranquilliser 1.

Tranquillisez-vous!

Μεταβάλλειν, ἀλλάσσειν.

Changer 1.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος πολὺ μετεβλήθη,

ἀπ' οὗτου δὲν τὸν εἶδον.

Cet homme a beaucoup changé depuis que je ne l'ai vu.

Χρησιμεύειν.

Servir* 2.

Εἰς τί σὰς χρησιμεύει τοῦτο;

A quoi cela vous sert-il?

Εἰς οὐδὲν μοι χρησιμεύει τοῦτο.

Cela ne me sert à rien.

Εἰς τί χρησιμεύει τοῦτο εἰς τὸν ἀ-

δελφόν σας;

A quoi cela sert-il à votre frère?

Εἰς οὐδὲν τῷ χρησιμεύει τοῦτο.

Cela ne lui sert à rien.

Εἰς τί σὰς χρησιμεύει ἡ ῥάβδος αὕτη; A quoi ce bâton vous sert-il ?

Μοὶ χρησιμεύει νὰ κτυπῶ τοὺς σκύ- Il me sert à battre mes chiens.
λους μου.

Εἰς τί χρησιμεύει ὁ ἵππος οὗτος εἰς A quoi ce cheval sert-il à votre
τὸν ἀδελφόν σας ; frère ?

Τῷ χρησιμεύει νὰ φέρῃ τὰ χορτα- Il lui sert à porter ses légumes au
ρικά του εἰς τὴν ἀγοράν. marché.

Εἰς τί χρησιμεύουσι τὰ βουκάλια A quoi ces bouteilles servent-elles
ταῦτα εἰς τὸν ξενοδόχον σας ; à votre hôte ?

Τῷ χρησιμεύουσι νὰ θάλλῃ μέσα Elles lui servent à y mettre son
τὸν οἶνόν του. vin.

Χρησιμεύειν ἀντί, ὡς.

Servir de.*

Τὸ τουφέκιόν μου μοὶ χρησιμεύει Mon fusil me sert de bâton.
ἀντὶ ῥάβδου.

Ἡ ὀπὴ (τρύπα) αὕτη χρησιμεύει εἰς Ce trou lui sert de maison.
αὐτὸν ἀντὶ οἰκίας.

Ὁ λαμοδέτης του ἐχρησίμευεν εἰς Sa cravate lui a servi de bonnet
αὐτοῖ, ὡς σκούφια νυκτική, de nuit.

Ὡφελεῖν.

Servir (de πρό τῆς ἀπαρεμφ.)*

Εἰς τί σὰς ὠφελεῖ νὰ κλαίητε ;

A quoi vous sert-il de pleurer ?

Εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ τοῦτο.

Cela ne sert à rien.

Ἀντικρὺ, ἀπέναντι.

Vis-à-vis (μετὰ γεν.).

Ἀπέναντι τῆς οἰκίας ταύτης.

Vis-à-vis de cette maison.

Ἀπέναντι τοῦ κήπου τοῦτου.

Vis-à-vis de ce jardin.

Ἀντικρὺ μου, ἀπέναντί μου.

Vis-à-vis de moi.

Καταντικρὺ.

Tout vis-à-vis.

Κατοικεῖ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως.

Il demeure vis-à-vis du château.

Κατοικῶ ἀπέναντι τῆς βασιλικῆς
βιβλιοθήκης.

Je demeure vis-à-vis de la biblio-
thèque royale.

Καταλαμβάνειν τι, κυριεύειν τι.

S'emparer d'une chose.

Μαρτυρεῖν, δεικνύναι, παρέχειν.

Témoigner 1.

Μαρτυρεῖν κατὰ τινος.

Témoigner contre quelqu'un.

Μοὶ παρέσχεν, ἐδείξε τεκμήρια με-
γάλης φιλίας.

Il m'a témoigné beaucoup d'amitié.

Καθιστάναι τινὰ γελοῖον.
Γίνεσθαι γελοῖον.
Καθίστασθαι γελοῖον.

Tourner quelqu'un en ridicule.
Tomber dans le ridicule.
Se rendre ridicule.

Εἶναι γειρήμενον.
Γερᾶσθαι.

Être natif de . . .
Être né à (en, dans)

Ποῦ ἐγεννήθητε ;
Ἐγεννήθην εἰς τὸν τόπον τοῦτον.
Ποῦ ἐγεννήθη ἡ ἀδελφή σας ;
Ἐγεννήθη εἰς τὰς ἡνωμένας πολι-
τείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.
Ποῦ ἐγεννήθησαν οἱ ἀδελφοί σας ;
Ἐγεννήθησαν ἐν Γαλλίᾳ.
Ὁ οἰκότροφος.
Ὁ κυνοῦχος, ὁ κυνηγετικὸς σάκκος.
Προσκεφάλαιον, προσκέφαλον.
Τὸ πτῖλον, ὁ χνοῦς.

Où êtes-vous né ?
Je suis né dans ce pays.
Je suis natif de ce pays.
Où votre sœur est-elle née ?
Elle est née aux États Unis de
l'Amérique du Nord.
Où vos frères sont-ils nés ?
Ils sont nés en France.
Le pensionnaire.
La gibecière.
Un oreiller.
Le duvet.

ΘΕΜΑ 224

Δύναμαι (τολμῶ, oserai-je), κύριε. νὰ σὰς ἐρωτήσω, ποῦ κατοικεῖ ὁ κό-
μης τοῦ Β. — Κατοικεῖ πλησίον τῆς ἐπαύλεως, ἐκείθεν τοῦ ποταμοῦ. —
Δύνασθε νὰ μοι εἰπῇτε ποῖον δρόμον πρέπει (je dois) νὰ λάβω, ἵνα ὑπάγω
ἐκεῖ ; — Ἀκολουθήσατε τὸ μῆκος τῆς ὁχθῆς (suivez le long de la rivi-
ère), ἔπειτα εἰς ἰδίαν δεξιὰ μικρὰν τινὰ ὁδὸν (puis vous verrez une
petite rue à droite), ἣτις θὰ σὰς φέρῃ (conduire) κατ' εὐθείαν (directe-
ment) εἰς τὴν οἰκίαν του. Εἶναι (c'est) ὡραία οἰκία, καὶ θὰ τὴν εὕρητε
εὐκόλως (aisément). — Σὰς εὐχαριστῶ, κύριε. — Ἐδῶ κατοικεῖ ὁ κόμης
Ν. ; — Μάλιστα, κύριε, εἰσέλθετε ἀν' ἀγαπᾶτε (entrez, s'il vous plaît).
— Εἶναι ὁ κύριος κόμης εἰς τὴν οἰκίαν (chez lui) ; Ἐπιθυμῶ νὰ λάβω
τὴν τιμὴν νὰ τὸν ὁμιλήσω (avoir l'honneur de lui parler). — Μάλιστα,
κύριε, εἰς τὴν οἰκίαν ποῖον θὰ ἔχω τὴν τιμὴν (aurai-je l'honneur)
ν' ἀναγγεῖλω (d'annoncer) ; — Εἰμι ἐκ Β. καὶ ὀνομάζομαι (et m'appelle)
Φ. — Τίς εἶναι ἡ συντομωτέρα (court) ὁδὸς, ἣτις φέρει (pour aller) εἰς τὸ
ὄπλοστασίον (un arsenal). — Ἀκολουθήσατε (suivez) αὐτὴν τὴν ὁδὸν, καὶ
ὅταν τὴν τελειώσῃτε (vous serez au bout), στρέψατε πρὸς τὰ ἀρι-
στερά, ἐκεῖ θὰ εὕρητε ἓν σταυροδρόμιον, τὸ ὁποῖον διέρχεσθε (que
vous traverserez). Ἐπομένως εἰσέρχεσθε (ensuite vous entrerez) εἰς
στενὴν (étroit) τινὰ ὁδὸν, ἣτις θὰ σὰς φέρῃ (mener) εἰς μίαν μεγάλην

πλατεῖαν (grande place), όπου θὰ ἰδῇτε ἀδιέξοδόν τινα ὁδόν.— Δι' ἧς (par le quel) θὰ περάσω ; — Ὅχι, διότι δὲν ὑπάρχει ἐξοδός (car il n'y a pas d' issue). Τὴν ἀφήνετε λοιπόν (vous le laisserez) πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ διέρχεσθε (et vous passerez) ὑπὸ τὰς καμάρας, αἵτινες εἶναι εἰς τὸ πλάγι.— Ἐπειτα ; — Ἐπειτα ἐρωτήσατε πάλιν. — Σὰς εἶμαι πολλά ὑπόχρεως. — Οὐδόλως (il n'y a pas de quoi)

ΘΕΜΑ 225.

Διατί ἀνησυχεῖ ἡ κυρία μήτηρ σας ; — Ἀνησυχεῖ διότι δὲν ἐλάβεν εἰδήσεις (de ne pas recevoir de nouvelles de) περὶ τοῦ υἱοῦ της, ὅστις εἶναι μετὰ (à) τοῦ στρατοῦ. — Δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῇ περὶ αὐτοῦ, διότι ὁσάκις ἐμπλέξῃ, εἰξεύρει νὰ ξεμπλέξῃ. Ὅτε τὸ παρελθὸν θέρος ἦμεθα μαζὺ (ensemble) εἰς τὸ κυνήγιον, μᾶς κατέλαβεν (surprendre) ἡ νύξ, ἀπέχοντας τούλχιμον δέκα λεύγας ἀπὸ τὴν ἀγροτικὴν οἰκίαν μας (à dix lieues au moins de notre maison de campagne). — Λοπὸν (eh bien), ποῦ διήλθετε τὴν νύκτα ; — Ἐγὼ κατ' ἀρχάς (d' abord) ἤμην ἀνίσυχος, ἀλλ' ὁ ἀδελφός σας οὐδόλως (pas le moins du monde) ἐξ ἐναντίας μάλιστα μὲ καθιστοῦχάζεν (rassurer ἢ tranquilliser). Εὐρομεν ἐπὶ τέλους χωρικὴν τινα καλύβην (une cabane de paysan) ἐνθα διήλθομεν τὴν νύκτα. Ἐκεῖ μοι ἔτυχε περιστάσις νὰ ἴδω πόσον (combien) ἐπιτήδειος εἶναι ὁ ἀδελφός σας. Καθίσματα (le banc) τινα καὶ ἐν δειμάτι ἀχυρον (une botte de paille) ἐχρησίμευσαν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ κάμῃ (pour faire) κλίνην ἀρετὰ ἀναπαυτικὴν (commode) ἐν βουκάλιον τῷ ἐχρησίμευσεν ἀντὶ λυχνίας, οἱ κυνηγετικοὶ μας σάκκοι μᾶς ἐχρησίμευσαν ὡς προσκέφαλα, καὶ οἱ λαμποδέται μας ὡς σκούφοι. Ὅτε δὲ ἡγέρθημεν τὸ πρωῒ, ἤμεθα τόσον ἀκμαῖοι καὶ φαῖδροι (frais et gaillards), ὅσον ἐὰν ἐκομώμεθα ἐπὶ πτίλων καὶ μετὰξῆς (sur le duvet et sur la soie). — Ὑποψήφιος (candidat) τις ἐξήτει παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσσίας (de Prusse) θέσιν (un emploi). Ὁ ἡγεμὼν οὗτος τὸν ἠρώτησε ποῦ ἐγεννήθη ; « ἐν Βερολίνῳ », ἀπεκρίθη αὐτός. « Πήγαίνε ἀπ' ἐδῶ (allez-vous en) » εἶπεν ὁ μονάρχης « ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου (tous les Berlinoisi) εἶναι οὐτιδανοὶ (des vauriens) » « Μὲ συγχωρεῖ ἡ μεγαλειότης σας (je demande pardon à votre majesté), » ἀπεκρίθη ὁ ὑποψήφιος· « ὑπάρχουσι καὶ καλοὶ, καὶ (et j'en) γνωρίζω δύο. » « Ποῖοι εἶναι οὗτοι οἱ δύο ; » ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς « ὁ μὲν πρῶτος, ἀπεκρίθη ὁ ὑποψήφιος, εἶναι (c'est) ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης, ὁ δὲ δεύτερος ἐγὼ (et le second c'est moi). » Ὁ βασιλεὺς δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτά του (ne put s'empêcher de rire) διὰ τὴν ἀπάντησιν (la réponse), καὶ ἀπένευμεν (accorder) εἰς αὐτὸν τὸ αἰτούμενον (la demande).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Soixante-quatorzième Leçon.

Ἀποκρύπτειν, χάθειν ἀπὸ τῆν ὄρασιν. *Perdre de vue.*

Ἡ ὄρασις, ἡ ὄψις.

La vue.

Φορῶ δίοπτρα, διότι ἔχω βραχυεῖαν ὄρασιν, εἶμαι μύωψ.

Je porte des lunettes, parce que j'ai la vue basse (Ὁρα Περ. Β'. Μαθ. Κς.).

Εἶμαι μύωψ (κοντόφθαλμος).

J'ai la vue courte ἢ basse. Je suis myope.

Εἶναι τόσον μακράν τὸ πλοῖον, ὥστε ταχέως θὰ γείνη ἄφαντον.

Le bâtiment est si loin, que nous le perdrons bientôt de vue.

Ἐγένετο ἄφαντον, δὲν τὸ βλέπω.

J'ai perdu cela de vue.

Ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ δὲν ὑπῆρχα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀγνοῶ τὰ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Comme il y a longtemps que je n'ai été en Angleterre, j'ai perdu de vue votre frère.

Ἐπειδὴ δὲν ἔχω γαλλικὰ βιβλία, ἐγκατέλιπον τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης ταύτης.

Comme je n'ai pas de livres français, j'ai discontinué l'étude de cette langue.

Παρ. Τὸ εἶδει ἢ ἐπρεπερ, ὀφείλειν, ἐκφράζονται διὰ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποθετικῆς, je devrais κτλ. καὶ τοῦ παρωχρημένου αὐτῆς, οἶον j'aurais dû κτλ. τοῦ devoir, ὀφείλειν. Παρ. χάρι.

Ἐπρεπε νὰ κάμναι τοῦτο,

Vous devriez faire cela.

Δὲν ἐπρεπε νὰ οὐμολήσῃ οὕτως εἰς τὸν πατέρα του.

Il ne devrait pas parler ainsi à son père.

Ἐπρεπε νὰ ὑπάγωμεν ἐκεῖ ἐνωρίτερα.

Nous devrions y aller de meilleure heure.

Ἐπρεπε ν' ἀκούσωσιν ὅ,τι λέγετε εἰς αὐτούς.

Ils devraient écouter ce que vous leur dites.

Ἐπρεπε νὰ διδῇτε μεγαλειτέραν προσοχὴν εἰς ὅ,τι λέγω.

Vous devriez faire plus d'attention à ce que je dis.

Ἐπρεπε νὰ κάμναι τοῦτο.

Vous auriez dû faire cela.

Ἐπρεπε νὰ φερῇ κάλλιον ἀπ' ὅ,τι ἐπραΐεν.

Il aurait dû s'y prendre mieux qu'il n'a fait.

- * *Ἐπρεπε* νὰ *φερρῆτε* ἄλλως ὡς πρὸς *τὸῦτο.* Vous auriez dû vous y prendre d'une autre manière.
- * *Ἐπρεπε* νὰ *ἐπιληφθῶσιν* αὐτοῦ ὡς *ἐγὼ ἐπραῖα.* Ils auraient dû s'y prendre comme je m'y suis pris.
- * *Ἐπρεπε* νὰ *ἐπιληφθῶμεν* αὐτοῦ *ἄλλω τινὶ τρόπῳ ἢ ὅ,τι οὗτοι ἐπραῖαν.* Nous aurions dû nous y prendre d'une autre manière qu'ils ne s'y sont pris.

Εὐχεσθαι.

Souhaiter 1. (de πρὸ τῆς ἀπαρ.)

Σὰς εὐχομαι καλὴν ἡμέραν.

Je vous souhaite le bon jour. (Ὅρα Παρ. Β'. τοῦ Κς'. Μαθ.)

Σὰς εὐχομαι καλὸν κατευόδιον.

Je vous souhaite un bon voyage.

Σὰς εὐχομαι εὐτυχὲς νέον ἔτος.

Je vous souhaite la bonne année.

Παίζειν ἐν παιγνίδιον βιλιάρδου.

Faire une partie de billard (Ὅρα τὴν Παρ. τοῦ ΝΑ' Μαθ.)

Αὐλεῖν, παίζειν αὐλόν.

Jouer de la flûte. (Παρ. Μαθ. ΝΑ')

Πτώσις, πέσιμον.

Une chute.

Πίπτειν.

Faire une chute, tomber.

Διαμονή, κατοικία.

Un séjour,

Διαμένειν, κατοικεῖν.

Faire un séjour, séjourner.

Σκοπεύετε νὰ διαμείνητε πολὺ εἰς τὴν πόλιν;

Comptez-vous faire un long séjour dans la ville?

Δὲν σκοπεύω νὰ διαμείνω πολὺ.

Je ne compte pas y faire un long séjour.

Προτίεσθαι, διαρχεισθαι.

Se proposer (de πρὸ τῆς ἀπαρ.)

Προτίεμαι νὰ κάμω τὸ ταξείδιον.

Je me propose de faire le voyage.

Προτίεμαι νὰ λάβω μέρος εἰς τὸ κυνήγιον.

Je me propose d'être d'une partie de chasse.

Ὑποποιεῖν, ὑποπιτεύεσθαι.

Se douter (μετὰ γενικ.)

Ὑποπιτεύομαι τὸ ὅ,τι ἐγὰρ.

Je me doute de ce qu'il a fait.

Δὲν ὑποπιτεύεται τί μέλλει νὰ συμβῇ εἰς αὐτόν.

Il ne se doute pas de ce qui va lui arriver.

Σκέπτεσθαι, σολλογίζεσθαι.

Penser à.

Περὶ τίνος (ἀνδράπου) σκέπτεσθε;

A qui pensez-vous?

Περὶ τίνος (πράγματος) σκέπτεσθε; A quoi pensez-vous?

Σημ. Χρώμεθα τῷ μὲν *qui* ἐπὶ προσώπων, τῷ δὲ *quod* ἐπὶ πραγμάτων.

Eἶναι τὸν λόγον, πρόκεισθαι S'agir de, être question de.
περί.

Πρόκειται περί . . .

Il s'agit de . . .

Δὲν πρόκειται περί τῆς εὐχαριστή-
σεώς σας, ἀλλὰ τῆς περὶ πού-
δου σας.

Il ne s'agit pas de votre plaisir,
mais de vos progrès.

Παίζετε, κύριε, πλὴν δὲν εἶναι ὁ
σκοπὸς νὰ παίξετε, ἀλλὰ νὰ
μελετᾶτε.

Vous jouez, monsieur; mais il ne
s'agit pas de jouer, il est ques-
tion d'étudier.

Περὶ τίνος ὁ λόγος, πρόκειται;

De quoi s'agit-il?

Πρόκειται: νὰ ἴδωμεν, τί πρέπει νὰ
πράξωμεν, ἵνα διέλθωμεν τὰς
ῥάρας μας εὐχαρίστως.

Il s'agit de savoir ce que nous fe-
rons pour passer notre temps
agréablement.

* *Ἐπίτηδες* (ἐπὶ τούτων).

Exprès,

Σὺς ζητῶ συγγνώμην, δὲν τὸ ἔκαμα
ἐπίτηδες.

Je vous demande pardon, je ne
l'ai pas fait exprès.

Σιγᾶν, σιωπᾶν.

Se taire 4. ἐνεργ. μετ. *taisant*,
παθ. μετ. *tū*.

Σιωπᾶτε;

Vous taisez-vous?

Σιωπῶ, σιωπᾶ.

Je me tais. Il se tait.

* Ἀφοῦ ὠμίλησεν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν,
ἐσιώπησεν.

Après avoir parlé (pendant) une
demi-heure, il se tut.

ΘΕΜΑ 226.

Κλέπτης τις εἰσελθὼν ποτε (un jour) εἰς οἰκοτροφεῖον, ἔκλεψε τρεῖς
μανδύας (le manteau). Ἐξερχόμενος (en sortant) ὑπαντήθη (il fut
rencontré par) ὑπὸ τινος οἰκοτρόφου (pensionnaire), ὅστις εἶχεν ῥαῖον
μανδύαν κεκοσμημένον διὰ ταινιῶν (galonné). Βλέπων τόσους μανδύας,
ῥώτησε τὸν (cel) ἄνθρωπον, πόθεν τοὺς εἶχε πάρει (où il les avait pris).
Ὁ κλέπτης ἀπεκρίθη μετὰ ψυχρότητος (froidement) ὅτι ἀνῆκον εἰς τρεῖς
κυρίους τῆς οἰκίας, οἵτινες τοὺς ἔδωσαν εἰς αὐτὸν νὰ τοὺς καθαρίσῃ (à
dégraisser, ξελεκιάσῃ). «Καθαρίσον λοιπὸν καὶ τὸν ἰδικόν μου, διότι

ἔχει μεγάλην ἀνάγκην (en avoir grand besoin), » εἶπεν ὁ οἰκότροφος, α ἄλλὰ, » ἐπρόσθεσε, α πρέπει νὰ μοὶ τὸν ἐπιστρέψῃτε (rendre) ἐντὸς τριῶν ὥρῶν. » — α Δὲν θέλω λείψει (je n'y manquerai pas), κύριε, » εἶπεν ὁ κλέπτης, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ (en emportant) τοὺς τέσσαρας μανδύας, τοὺς ὁποίους ἀκόμη θὰ φέρῃ (qu'il n'a pas encore rapportés). — ψάλλετε, κύριοι, ἀλλ' ἤδη δὲν εἶναι ὁ σκοπὸς νὰ ψάλλητε· ἔπρεπε νὰ σιωπήσῃτε καὶ ν' ἀκούσῃτε τὸ τί σὰς λέγουν (ce qu'on vous dit). — Εὐρισκόμεθα εἰς ἀμηχανίαν (embarrassés). — Διατί εἰσθε εἰς ἀμηχανίαν (quel est votre embarras); — Νὰ σὰς τὸ εἶπω (je vais vous le dire): πρόκειται νὰ εὐρωμεν πῶς δυνάμεθα νὰ διέλθωμεν τὸν καιρὸν μας εὐχάριστα. — Παίξατε (faites) ἐν παιγνίδι σφαιριστηρίου, ἢ ζατρακίου (une partie, ἐπανάλαβε τοῦτο καὶ πρὸ τοῦ ζατρακίου, Παζατ. Μαθ. ΝΑ'). — Προτιθέμεθα νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ κυνήγιον· εἰσθε μεθ' ἡμῶν (êtes-vous des nôtres); — Δὲν δύναμαι· διότι δὲν ἔκμα εἰσέτι τὰ θέματά μου, καὶ ἂν τὰ (le) ἀμελήσω, θὰ μὲ μαλλώσῃ ὁ διδάσκαλός μου. — Ἐκαστος ὅπως θέλει· ἂν προτιμᾶτε νὰ μένητε εἰς τὴν οἰκίαν παρὰ νὰ (que d') ὑπάγητε εἰς τὸ κυνήγιον, δὲν δυνάμεθα (nous ne saurions) ἐκ τούτου (en) νὰ σὰς ἐμποδίσωμεν. — Ὁ κύριος Β. ἐρχεται μεθ' ἡμῶν (monsieur B. vient-il avec nous); — Ἰσως. — Δὲν ἤθελα (je n'aimerais pas) νὰ ὑπάγω μετ' αὐτοῦ διότι εἶναι πολὺ φλύαρος (trop bavard): πλην τούτου (à cela près), εἶναι τίμιος ἄνθρωπος. — Τί ἐχετε; φαίνεσθε θυμωμένος (avoir l'air fâché). — Ἔχω αἰτίαν τοῦ (avoir lieu de) νὰ ᾔμαι θυμωμένος, διότι δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ (il n'y a pas moyen de) προμηθευθῶ χρήματα τώρα. — Εἰσθε (avez-vous été) παρὰ τῷ κυρίῳ Α.; — Ἦμην παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ δανεισθῶ τινὰ (en) ἀπὸ αὐτόν. Ὑποπτευόμην ὅτι δὲν θὰ μοὶ ἐδάνειζε· διὰ τοῦτο δὲν ἤθελα νὰ ζητήσω παρ' αὐτοῦ· καὶ ἂν δὲν μοὶ ἐλέγετε ὑμεῖς νὰ τὸ κάμω, δὲν ἤθελα ἐκτεθῆ (s'exposer) εἰς ἄρνησιν (à un refus).

ΘΕΜΑ 227.

Ὑποπτευόμην (se douter) ὅτι ᾔστε διψασμένος, καὶ ὅτι ἡ ἀδελφὴ σας ἐπεινάσα, καὶ διὰ αὐτὸ σὰς ἔφερα ἐδῶ. Ἀυπομαι ὅμως (pourtant) διότι δὲν ἔβλεπον (de ne pas voir) τὴν κυρίαν μητέρα σας. — Διατί δὲν πίνετε (prenez) τὸν καφὲν σας; — Ἄν δὲν ἐνύστα'α (si je n'avais pas sommeil) θὰ τὸν ἐπينا. — Ὅτε μὲν (tantôt) νυστάζετε, ὅτε δὲ (tantôt) κρινόνετε, καὶ ἄλλοτε πάλιν κἀτι ἔχετε (et tantôt quelque autre chose). Πιστεύω ὅτι συλλογίζεσθε πολὺ διὰ τὸ δυστύχημα ὅπερ συνέβη εἰς τὴν φίλην σας. — Ἄν ἐγὼ δὲν ἐσυλλογίζομην περὶ πούτου (y), ποίος ἄλλος (qui) θὰ ἐσυλλογίζετο; — Περὶ τίνος συλλογίζεται ὁ ἀδελφός σας, — Συλ-

λογίζεται περί ἐμοῦ διότι πάντοτε συλλογίζομεθα ὁ εἷς περὶ τοῦ ἄλλου (l'un à l'autre), ὅταν δὲν εἴμεθα ὁμοῦ (ensemble). — Εἶδον (j'ai vu) σήμερον ἕξ παίκτας (le joueur), οὔτινες ἐκέρδιζον (gagner) ὅλοι συγχρόνως (en même temps). — Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, διότι εἷς (un) παίκτης δὲν δύναται νὰ κερδίῃ, εἰμὴ ὅταν χάνῃ ὁ ἄλλος. — Θὰ εἴχετε δίκαιον, ἂν ὁμιλοῦν περὶ χαρτοπαικτῶν ἢ σφαιριστῶν (de joueurs de carte ou de billiard Παρ. Μαθ. ΝΑ.), ἀλλ' ὁμιλῶ περὶ αὐλητῶν καὶ βιολιστῶν (de joueurs de flûte et de violon). — Ἐνασχολεῖσθε (faire*) ἐνίοτε εἰς τὴν μουσικὴν (de la musique); — Πολὺ συχνά, διότι τὴν ἀγαπῶ πολὺ, — Τί ὄργανον (Μαθ. ΝΑ. Παρ.) παίζετε; — Ἐγὼ παίζω βιολι καὶ ἡ ἀδελφὴ μου κύμβαλον (piano). Ὁ ἀδελφός μου ὅστις παίζει τὸ βαρύφωνον βιολίον (la basse), κρατεῖ τὸ ἴσον (nous accompagne), καὶ ἡ δεσποσύνη Στόλζ (mademoiselle Stolz) μᾶς χειροκρατεῖ (applaudir) ἐνίοτε. — Δὲν παίζει καὶ ἐκεῖνη μουσικόν τι ὄργανον (quelque instrument de musique); — Παίζει τὴν ἑρβυτον (ἄρπαν, la harpe), ἀλλ' εἶναι λίαν ὑπερήφανος (trop fière), ὥστε δὲν παίζει (pour faire de la musique) μὲ ἡμᾶς. — Πόλις τις ἀρκετὰ πτωχὴ (une ville assez pauvre) ἐξώδευσεν ἱκανὸν ποσὸν χρημάτων (fit une dépense considerable) εἰς πομπὰς καὶ φωτογυσίας (en fêtes et en illuminations) ἐπὶ τῆς ἐκείθεν διαβάσεως (à l'occasion du passage) τοῦ ἡγεμόνος της, Ἐκπλαγέντος δὲ καὶ αὐτοῦ διὰ τοῦτο (celui-ci en parut lui-même étonné). « Οὐδὲν ἄλλο ἔκαμεν, εἶπεν αὐλικός τις (un courtisan), ἢ ὅτι ἐχρεώσται. » « Τοῦτο εἶναι ἀληθές, » ἀπεκρίθη (reprandre*) ἄλλος τις, ἀλλ' ὅτι ἐκαμε, τὸ χρεώσται. »

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Soixante-quinzième Leçon.

Πρὸς, εἰς. {φυσικῶς.
 {ἠθικῶς.

* Ἐρχεται πρὸς με.

Ἐπερὶ πολλὴ καλὰ πρὸς ἐμὲ.

Vers.

Envers.

Il vient vers mois.

Il s'est comporté très-bien envers
• moi

Πρέπει πάντοτε νὰ φερόμεθα κα- Il faut nous comporter toujours
λῶς πρὸς πάντας. bien envers tout le monde.

Ἡ διαγωγή τῶν ἄλλων οὐδὲν ἄλλο La conduite des autres n'est qu'un

εἶναι ἢ ἡχώ τῆς ἡμετέρας.
 Ἄν φερώμεθα καλῶς πρὸς αὐ-
 τοὺς, θὰ φέρωνται καὶ οὗτοι
 καλῶς πρὸς ἡμᾶς· ἂν ὁμως
 τοὺς μεταχειρίζομεθα κακῶς,
 δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν
 καλλίτερα παρ' αὐτῶν.

écho de la nôtre. Si nous
 nous comportons bien envers
 eux, ils se comporteront bien
 aussi envers nous ; mais si
 nous en usons mal avec eux,
 nous ne devons pas attendre
 mieux de leur part.

Μεταχειρίζεσθαι τινα καλῶς.

En user bien avec quelqu'un.

Μεταχειρίζεσθαι τινα κακῶς.

En user mal avec quelqu'un.

Ἐπειδὴ μὲ μετεχειρίσθητε πάντοτε
 καλῶς, δὲν θὰ σᾶς μεταχει-
 ρισθῶ καὶ ἐγὼ κακῶς.

Comme vous en avez toujours bien
 usé avec moi, je n'en userai
 pas mal avec vous.

Ἐπειδὴ μὲ μετεχειρίσθη πάντοτε
 καλῶς, τὸν μετεχειρίσθη καὶ
 ἐγὼ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Comme il en a toujours bien use
 avec moi, j'en ai toujours use
 de la même manière avec lui.

Βραδύνειν, ἀργεῖν.

*Tarder 1. (λαμβάνει ἃ πρὸ τῆς
 ἀπαρεμφάτου.)*

Μὴ βραδύνητε νὰ ἐπανέλθητε.

Ne tardez pas à revenir.

Δὲν βραδύνω νὰ ἐπανέλθω.

Je ne tarderai pas à revenir.

Ὑπερπιθυρῶ, εἶμαι ἀνυπό-
 μορος γὰ . . .

Il me tarde de . . .

Παρ. Ὅταν τὸ ῥῆμα *tarder* λαμβάνηται ἀπροσώπως ἐπὶ τῆς σημα-
 σίας τοῦ, εἶναι ἀνυπόμορος ἢ ἐπιθυμεῖν σφοδρῶς, ἀπαιτεῖ πρὸ τῆς
 ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν *de*.

Εἶμαι ἀνυπόμορος νὰ ἴδω τὸν ἀδελ-
 φόν μου.

Il me tarde de voir mon frère.

Ὑπερπιθυμεῖ νὰ λάβῃ τὰ χρήμα-
 τὰ του.

Il lui tarde de recevoir son ar-
 gent.

Ὑπερπιθυμοῦμεν νὰ γευματίσωμεν,
 διότι πεινώμεν πολὺ.

Il nous tarde de dîner, parce que
 nous avons bien faim.

Ὑπερπιθυμοῦν νὰ κατακλινθῶσι,
 διότι εἰσὶν λίαν κουρασμένοι,

Il leur tarde de se coucher, parce
 qu'ils sont très-fatigués.

Ἐχειν τιὰ τὰς ἀναπαύσεις,
 εἶναι ἡσυχίαν αὐτοῦ.

Être à son aise,

Μὴ εἶναι τινα ἀναπεπαισμέ *Être mal à son aise.*
 νον, ἀρηουχῶν.

Κάθηναι ἀναπαυτικά ἐπὶ τῆς εἰ *Je suis bien à l'aise sur cette*
 δρας ταύτης. *chaise.*

Δὲν κάθησθε ἀναπαυτικά ἐπὶ τῆς εἰ *Vous êtes mal à l'aise sur votre*
 δρας σας. *chaise.*

Τί ἄραγε εἶναι, σημαίνει τοῦτο ; *Qu'est-ce que cela peut-être ?*

Δὲν περνοῦμεν καλὰ ἐντὸς τοῦ οἴ- *Nous sommes mal à notre aise*
 κοτροφείου τούτου. *dans cette pension.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἔχει τὰς ἀνα- *Cet homme est à son aise, car il*
 παύσεις του, διότι ἔχει πολλὰ *a beaucoup d'argent.*
 χρήματα.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἔχει τὰς ἀνα- *Cet homme est mal à son aise,*
 παύσεις του, διότι εἶναι πτωχός. *car il est pauvre.*

Ἀναπαύεσθαι. Se mettre à son aise.

Ἀναπαυθῆτε, ἢ λάβετε θάβρος. Mettez-vous à votre aise.

Πάσχειν ἀπὸ ἔνδειαν, στενο- Être gêné; être mal à son aise.
χωρεῖσθαι, δειλιῶν.

Ἐνοχλεῖσθαι, στενοχωρεῖσθαι. Se gêner 1.

Μὴ στενοχωρεῖσθε. Ne vous gênez pas.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἐνοχλεῖται Cet homme ne se gêne jamais; il
 ποτέ· οὐδέποτε στενοχωρεῖται *ne se gêne jamais pour per-*
 δὲ οὐδένα. *sonne.*

Δύνασθε χωρὶς νὰ δυσκολευθῆτε νὰ Pouvez-vous, sans vous gêner, me
 μοὶ δανείσητε τὸ ὄπλον σας ; *prêter votre fusil?*

Ἐκλιπαρεῖν, παρακαλεῖν ἐ- Faire des instances.
 πιμῶως.

Παρακαλεῖν θερμῶς. Prier avec instance.

Τὸν παρεκάλεσα ὅσον ἐδυνάμην ἐ- Je l'en ai sollicité avec toutes
 πιμῶως *les instances possibles.*

Προτρέπειν, αἰτεῖν θερμῶς, Solliciter (μὲ de) 1. prier 1. (1)
ἐξατεῖσθαι.

(1). Prier σημαίνει ἐπίσης προσκαλεῖν, καὶ λαμβάνει ὁ ἐπὶ τακτικῆς προσκλή-
 σεως: Il m'a prié (invité) à dîner pour dimanche prochain, μὲ προσεκάλεσεν
 εἰς τὸ γεῦμα τὴν προσχῆν Κυριακὴν.

- Προτρέπειν τινά. Solliciter quelqu'un.
 Ἐξαιτεῖσθαι πράγματος. Solliciter quelque chose.
 Τῇ δε κάκεισε (ἐδῶ καὶ ἐκεῖ). Par-ci, par-là.
 Πότε καὶ πότε, ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν De loin en loin.
 Ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν. De temps en temps.
 Οὔτε καλὰ, οὔτε κακὰ (ἔτσι καὶ ἔτσι). Tant bien que mal.
 Ἀνεκτῶς, μετρίως. Passablement.
 Ἐκαμα τὸ γύμνασμα μου μετρίως. J'ai fait ma composition passablement bien.
 Ἀναβάλλειν. Remettre * 4 à.
 Ὡς ἀναβάλλωμεν τοῦτο δι' αὔριον. Remettons cela à demain.
 Ὡς ἀναβάλλωμεν τὸ μάθημα τοῦτο εἰς ἄλλοτε. Remettons cette leçon à une autre fois.
 Ἡ ἐορτὴ ἀνεβλήθη διὰ μίαν Κυριακὴν. La fête a été remise à un dimanche.
 Ἀνακοινοῦν, δηλοῦν, γαρε-
 ρόειν τι εἰς τινα. Faire part de quelque chose à quelqu'un.
 Κοινοποιεῖν τι εἰς τινα. Communiquer quelque chose à quelqu'un.
 Ἐφανερώσατε τοῦτο εἰς τὸν πατέρα σας ; Avez-vous fait part de cela à votre père ?
 Τὸ ἐφανερώσα εἰς αὐτόν. Je lui en ai fait part.
 Ὅσον καὶ, ὅσον ἂν, ἐπὶ ματαίῳ. Quelque—que ("Ορ. Μαθ. II.)
 quoi—que (Περ. Δ. Μαθ. II.)
 ἀμφοτέρα μετὰ οὗς.
 Μάτεν, ματαίως ὁμιλεῖν, γε-
 λᾶν κτλ. Avoir beau parler, rire etc.
 Ματαίως ὁμιλεῖτε, δὲν σᾶς ἀκούει, διότι εἶναι κωφός. Vous avez beau parler, il ne vous entend pas, car il est sourd.
 Μάτην, ματαίως. En vain, vainement.
 Ματαίως ἐβλεπον περιγύρω μου, δὲν ἀνεκάλυπτον οὔτε ἄνθρωπον, οὔτε οἰκίαν, καὶ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον σημεῖον κατοικίας. En vain j'avais regardé tout autour de moi; je ne decouvrais ni homme, ni maison, pas la moindre apparence d'habitation.

Κατοικία.

Une habitation.

Μάτην ὁμιλῶ, δὲν μὲ ἀκούετε.	J' ai beau parler, vous ne m'écoutez point.
Ματαίως καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν, οὐδὲν δύναμαι νὰ πράξω πρὸς εὐχαρίστησίν του.	J' ai beau faire de mon mieux, je ne puis rien faire à son gré.
Εἰς μάτην τὸ λέγετε, οὐδεὶς θὰ σᾶς πιστεύσει.	Vous avez beau dire, personne ne vous croira.
Ματαίως κερδίζουσι τὰ χρήματα, δὲν θὰ πλουτίσωσι ποτέ.	Ils ont beau gagner de l'argent, ils ne seront jamais riches.
Μάτην ζητοῦμεν, δὲν θὰ εὑρωμεν ὅ,τι ἐχάσαμεν.	Nous avons beau chercher, nous ne trouverons pas ce que nous avons perdu.

Ἀσπάζεσθαι, χαιρετᾶν.

Saluer 1.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετήσω.	J' ai l'honneur de vous saluer,
Προσφέρετέ τῷ τὰς φιλικὰς μου προσήσεις.	Faites-lui mes amitiés.
Προσφέρετέ τῷ τοὺς ἀσπασμούς μου, νὰ μοῦ τὸν χαιρετάτε.	Dites-lui bien des choses de ma part.
Σᾶς παρακαλῶ νὰ προσφέρητε τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τὴν δεσποσύνην ἀδελφὴν σας.	Je vous prie de faire mes compliments à mademoiselle votre sœur.
Προσφέρετε εἰς αὐτὸν τὰ σεβάσματά μου.	Présentez-lui mes respects.
Μείνετε ἥσυχος, δὲν θέλω λείπει.	Je n'y manquerai pas.
Τὸ παρὸν.	Le présent.
Τὸ παρελθόν.	Le passé.
Τὸ μέλλον.	L'avenir; le futur.
Ἡ ἀπώλεια τοῦ καιροῦ.	La perte du temps.
Ἀπόλαυε πασῶν τῶν ἡδονῶν, τὰς ὁποίας ἐπιτρέπει ἡ ἀρετή.	Jouissez de tous les plaisirs que la vertu permet.

ΘΕΜΑ 228.

Ἐκάμετε τὸ Γαλλικὸν γυμνασίον σας; — Τὸ ἔκαμα. — Εὐχαριστήθη ἀπ' αὐτὸ (en) ὁ διδάσκαλός (instituteur) σας; — Δὲν εὐχαριστήθη (il ne l'a pas éité). Ματαίως καταβάλλω πᾶσαν προσπάθειαν οὐ-

δὲν δύναμαι νὰ κάμω πρὸς εὐχαριστοῖσιν τοῦ. — Εἰς μάτην τὸ λέγε-
τε, οὐδεὶς ἔα σὰς πιστεύσει. — Δύνασθε χωρὶς νὰ στενοχωρηθῆτε νὰ
μοὶ δανείσητε πεντακόσια φράγκα; — Ἐπειδὴ (comme) μὲ μετεχει-
ρίσθητε πάντοτε καλῶς, θὰ σὰς μεταχειρισθῶ καὶ ἐγὼ ὁμοίως· θὰ σὰς
δανείσω λοιπὸν τὰ χρήματα, τὰ ὅποια χρειάζεσθε, ἀλλ' ἐπὶ συμφωνίᾳ
νὰ μοὶ τὰ ἀποδώσῃτε τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα. — Μὴ σὰς μέλῃ περὶ
τούτου (vous rounvez y compter). — Πῶς ἐφάρθη ὁ υἱὸς μου πρὸς
(envers) ὑμᾶς; — Ἐφάρθη καλῶς πρὸς ἐμὲ, διότι φέρετε καλῶς πρὸς
πάντας. — Συχνὰ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ τοῦ. « Ἡ διαγωγή τῶν ἄλ-
λων οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἡγῶ τῆς ἡμετέρας. Ἐὰν φερώμεθα (comporter)
καλῶς πρὸς αὐτοὺς, θὰ φέρονται καὶ οὗτοι καλῶς πρὸς ἡμᾶς· ἂν ὅμως
τοὺς μεταχειρίζομεθα κακῶς, δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν καλλίτερα
παρ' αὐτῶν. — Δύναμαι νὰ ἴδω τοὺς κυρίους ἀδελφούς σας; — Θὰ
τοὺς ἴδῃτε αὐριον ἐπειδὴ μόλις ἀπὸ μακρονὸν ταξείδιον (le voyage)
φθάσαντες (comme ils ne font que d' arriver), ὑπερεπιθυμοῦν νὰ κοι-
μηθῶν (il leur tarde de dormir), διότι εἶναι πολὺ κουρασμένοι. —
Τί εἶπεν ἡ ἀδελφὴ μου; — Εἶπεν ὅτι ὑπερεπιθυμῇ νὰ φάγῃ, διότι
ἐπείνα πολὺ. — Περνάτε καλὰ (êtes-vous bien) εἰς τὸ συσσιτίον σας
(pension); — Εἶμαι λίαν εὐχαριστημένος. — Ἐκτιναιοποιήσατε εἰς τὸν
ἀδελφόν σας ὅ,τι σὰς εἶπον; — Ἐπειδὴ ἦτο πολὺ κουρασμένος, ὑπε-
ρεπιθυμῇ νὰ κοιμηθῇ, ὥστε ἀνέβαλα διὰ τὴν αὐριον νὰ τοῦ τὸ (en)
κοινοποιήσω.

ΘΕΜΑ 229.

* Ἐγὼ τὴν τιμὴν νὰ σὰς εὐχαρισθῶ τὴν καλὴν ἡμέραν. — Πῶς ἔχετε;
— Πολὺ καλὰ, σὰς εὐχαριστῶ (je vous remercie). — Καὶ πῶς ἔχου-
σιν εἰς τὴν οἰκίαν σας (et comment se porte-t-on chez vous); — Ἀρ-
κετὰ καλὰ, δόξα τῷ Θεῷ (Dieu merci). Ἡ ἀδελφὴ μου ἦτον ὀλίγον
ἀδιάθετος (un peu indisposée), ἀλλ' ἀνέλαβε πάλιν (elle est rétablie).
Μ' ἐπεφόρτισε (charger de) ἵνα προσφέρω εἰς ὑμᾶς (pour vous) πολλοὺς
χαιρετισμούς (bien des compliments). — Χαίρω (être charmé) μανθά-
νων ὅτι εἶναι καλὰ. Ὅσον δι' ὑμᾶς, εἰσθε αὐτόχρημα υἡγεία (la senté
même) φαίνεσθε πολὺ καλὰ (vous avez la meilleure mine du monde).
— Δὲν ἔχω καιρὸν ν' ἀρρώστησω, αἱ ὑποθέσεις μου δὲν μοὶ τὸ ἐπιτρέ-
πουν (permettre). — Καθήσατε, παρακαλῶ (donnez-vous la peine de
vous asseoir). Ἰδοὺ καθέκλα. — Δὲν θέλω νὰ σὰς ἀπασχολήσω (dis-
traire) ἐκ τῶν ἐνασχολήσεών (les occupations) σας· γνωρίζω ὅτι ὁ καιρὸς
εἶναι πολὺτιμος εἰς τὸν ἔμπορον (est précieux à un négociant). — Οὐ-
δὲν κατατείγον (pressé) ἔγω νὰ κάμω τώρα· τὰ γράμματά μου ἐστά-
λσαν ἤδη (mon courrier est déjà expédié). — Δὲν ἔα διχαιρῶν πε-

ρισσότερον. Ἡθέλησα μόνον διαβαίνων ἀπ' ἐδῶ (en passant par ici) νὰ μάθω (s' informer) περὶ τῆς ἐγείας σας. — Μοὶ κάμνετε μεγάλην τιμὴν (vous me fait beaucoup d'honneur). — Εἶναι πολὺ καλὸς καιρὸς σήμερον. Ἄν μοὶ τὸ συγχωρήτε, θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἴδω πάλιν τὸ ἀπογευμα (j' aurai le plaisir de vous voir cette après-dinée) καὶ ἂν εὐκαιρήτε, ὑπάγωμεν νὰ κάμωμεν (nous irons faire) ἓνα μικρὸν γύρον μαζί. — Μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως (avec le plus grand plaisir). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει (dans ce cas) θὰ σᾶς προσμένω. — Θὰ ἔλθω νὰ σᾶς πάρω περὶ τὰς (vers) ἐπτά. — Χαίρετε λοιπὸν, καλὴν ἐντάμωσιν. — Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω (de vous saluer).

ΘΕΜΑ 230.

Ἡ ἀπώλεια τοῦ χρόνου εἶναι ἀπώλεια ἀνεπανόρθωτος (irréparable). Οὐδὲ ἐν μόνον λεπτὸν δύναται τις ν' ἀνακτήσῃ (on ne peut plus recouvrer une seul minute) δι' ὅλου τοῦ χρυσοῦ τῆς γῆς (pour tout l'or du monde). Εἶναι λοιπὸν (donc) τὰ μάλιστα οὐσιώδες (de la dernière impordance) νὰ μεταχειριζώμεθα καλῶς τὸν καιρὸν, συνιστάμενον (consister) ἐκ λεπτῶν μόνον, τὰ ὅποια πρέπει νὰ διαπανθῶμεν καλῶς (dont il faut tirer parti). Ἐχομεν μόνον τὸ παρὸν, τὸ παρελθὸν δὲν σημαίνει πλέον τίποτε (n' est plus rien), καὶ τὸ μέλλον εἶναι ἀβέβαιον (incertain). — Πολλοὶ ἄνθρωποι (une infinité d'hommes) ἀφανίζονται (se ruiner) διότι θέλουσι νὰ τρυφῶσι (à force de faire bonne chère). Ἄν οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων (la plupart des hommes) εἴξευρον νὰ ἀρκῶνται εἰς ὅσα ἔχουσι, θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς· ἀλλ' ἡ ἀπληστία των (leur avidité) τοὺς καθιστᾷ (rendre) συχνότατα (trop souvent) δυστυχεῖς. Διὰ νὰ εὐτυχῇ τις, πρέπει νὰ λησμονήσῃ τὸ παρελθὸν, νὰ μὴ ἀνησυχῇ διὰ (ne pas s'inquiéter de) τὸ μέλλον, καὶ ν' ἀπολαύῃ τοῦ παρόντος (jouir de). — Ἡμὴν περίλυπος (très-triste), ὅτε ἦλθεν ὁ ἐξάδελφός μου εἰς τὴν οἰκίαν μου. « Τί ἔχετε ; » μὲ ἠρώτησεν. « Ἀχ (ah), ἀγαπητέ μοι ἐξάδελφε, ἀπεκρίθην εἰς αὐτόν, « ἀπώλεσας ἐκεῖνα τὰ χρήματα, ἀπώλεσσ τὸ πᾶν (en perdant cet argent, j'ai tout perdu). » « Μὴν ἀνησυχῆς, μοὶ εἶπε, διότι ἤρξα τὰ χρήματά σας ».

ΜΗΝ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

QUATRIÈME MOIS.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Soixante-seizième Leçon.

Ἐρροεῖν, σημαίνειν, δη.λεῖν. Vouloir dire.

Τί ἐννοεῖτε; τί θέλετε νὰ εἵπητε; Que voulez-vous dire?

Ἐννοῶ, θέλω νὰ εἵπω. Je veux dire.

Τί θέλει νὰ εἵπῃ ὁ ἄνθρωπος οὗτος; Que veut dire cet homme?

Θέλει νὰ εἵπῃ. Il veut dire.

Τί σημαίνει τοῦτο; τί θὰ πῇ τοῦτο; Qu'est-ce que cela veut dire?

Τί δηλοῖ τοῦτο; Que veut dire cela?

Τοῦτο δηλοῖ, τοῦτο θὰ πῇ. Cela veut dire.

Τοῦτο δὲν θὰ πῇ τίποτε. Cela ne veut rien dire.

Δὲν εἰςεύρω τί σημαίνει (τί θὰ πῇ) Je ne sais (pas) ce que cela veut dire.

Εἶραλ τινα αὐστηρὸν.

Y regarder de près.

Δὲν θέλω νὰ ἔχω ἐργασίας μετὰ Je n'aime pas à avoir affaire

τοῦ ἀνθρώπου τούτου, διότι εἶ- avec cet homme, car il y re-

ναι πολὺ αὐστηρὸς (δύσκολος). garde de trop près.

Ἀσχάλλειν, ἀνυπομονεῖν,

S'impatientser de.

Μὴν ἀνυπομονῇτε περὶ τούτου.

Ne vous impatientez pas de cela.

Γρηγορεῖν, ἀγρυπνεῖν.

Veiller 1.

Ἠγρύπνησα ὅλην τὴν νύκτα.

J'ai veillé toute la nuit.

Παραίεῖν, συμβουλεύειν.

Conseiller 1. (de πρό ἀπαραι-)

Σὺς συμβουλεύω ν' ἀναχωρήσητε. Je vous conseille de partir.

Ἐνδυμασία.

La mise,

Κομψή ἐνδυμασία.

Une mise élégante.

Ἐνδύεσθαι.

Se mettre* 4.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐνδύεται πάν- Cet homme se met toujours bien.
τοτε καλῶς.

Ἀντιλέγειν, εὐρίσκειν ἐλάτ- Trouver à redire à quelque
τωμα εἰς τι. chose.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος θὰ ἔχῃ πάντοτε Cet homme trouve toujours à
κάτι νὰ εὔρη εἰς ὅ,τι βλέπει. redire à tout ce qu'il voit.

Ἔχετε νὰ εἴπητε τί εἰς τοῦτο; Trouvez-vous à redire à cela?
Οὐδέν ἀντεπεῖν ἔχω. Je n'y trouve rien à redire.

Τέγνασμα, παιδί.

Μικρὸς περίπατος, γύρος.

Un tour.

Μηχανάσθαι παιδίαν, παίζειν πᾶ- Jouer un tour.
νούργημά τι.

Παίζειν πανούργημά τι εἰς τινα.

Jouer un tour à quelqu'un.

Κάμνειν ἓνα γύρον περιπάτου.

Faire un tour de promenade.

Ἔκαμα ἓνα γύρον ἐντὸς τοῦ κήπου.

J'ai fait un tour de jardin.

Περιῆλθε δις τὸν κήπον.

Il a fait deux tours de jardin.

Κάμνειν μικρὸν γύρον περιπάτου.

Faire un petit tour de promenade.

Περιέρχασθαι τὴν Εὐρώπην.

Faire le tour de l'Europe.

Ἔτι, προσέτι, ἀκόμη.

De plous; encore.

Μοὶ ἐδώσατε τρία βιβλία, θέλω ὅ- Vous m'avez donné trois livres,
μως ἄλλα τρία. mais j'en veux encore trois.

Ἐκτός, πλὴν.

Outre.

Ἐκτὸς τῶν τριῶν βιβλίων, ἅπερ μοὶ Outre les trois livres que vous m'
ἐδώσατε, θέλω προσέτι τρεῖς avez donnés je veux encore
γεωγραφικοὺς χάρτας. trois cartes géographiques.

Ἦττω, ὀλιγώτερα.

De moins.

Τρία ὀλιγώτερα.

Trois de moins.

Τρία περιπλέον.

Trois de trop.

Τὸ εἰς ἐμὲ ἐφικτὸν, ἡ δύναμις μου. Ma portée.

Ἐφικτὸν ἐμοὶ ἢ εἰς τὴν δύναμιν μου. A (à) ma portée.

ὑπὲρ τὴν δύναμιν μου. Au-dessus (hors de) ma portée.

Ταῦτα δὲν εἰσὶ τῆς δυνάμεως ἐκ- στου, δὲν εἶναι ἐφικτὰ εἰς ὅλους.	Ces choses ne sont pas à la por- tée de tout le monde.
Ἐντὸς βολῆς τουφεκίου.	A la portée du fusil.
Μέχρι βολῆς τουφεκίου διάστημα.	A une portée de fusil.
Δύο βολῶν τουφεκίου διάστημα.	A deux portées de fusil.
Πόσαις τουφεκιαῖς ἐτραβήξατε ;	Combien de coups de fusil avez- vous tirés ? (Ὅρ. Μαθ. ΜΗ΄.)
ἤθελα νὰ εἰδεύρω, διατί ὁ ἄνθρωπος οὗτος κάμνει τοιοῦτον θόρυβον;	Je voudrais bien savoir pourquoi cet homme fait un tel bruit ?

Ἐν ὅσῳ.

Tant que.

Ἐν ὅσῳ θὰ φέρεσθε καλῶς, θὰ σᾶς ἀγαπῶσιν.	Tant que vous vous comporterez bien, vous serez aimés..
Ἐπαίρειν, ἐγείρειν, ἀφαρπάζειν.	Enlever 1.
Ἐνθεῖς (βοῦκα, χαψιά).	Une bouchée.
Ἐπιδαφιλεύειν, πληροῦν, γεμίζειν.	Comblér 1.
Πληροῦν τινα χαρᾶς.	Comblér quelqu'un de joie.
Γενναῖος, ἐλευθέριος.	Généreux.
Εὐεργετικὸς, ἐλεήμων.	Bienfaisant, charitable.
Μοὶ ἐπαδαφιεύσατε εὐεργεσίας.	Vous m'avez comblé de bienfaits.
Εὐλικρινής.	Sincère. (ἐπιθ.)
Εὐλικρινῶς.	Sincèrement. (ἐπίρ.)
Ὅφελος, ὑπεροχὴ, εὐκολία.	Un avantage.
Ζημία, ἐλάττωμα, δυσκολία.	Le désavantage.
Οὐδέποτε θὰ εἰπω τί πρὸς ἐλάττω- σας.	Je ne dirai jamais rien à votre désavantage.

Παραδίδοσθαι.

Se rendre 4.

Οἱ ἐχθροὶ παρεδόθησαν.

Les ennemis se sont rendus.

Προτιμᾶν, προκρίνειν.

Préférer 1.

Προτιμῶ τὸ ὠφέλιμον ἀπὸ τὸ εὐά-
ρεστον.

Je préfère l'utile à l'agréable.

Παρ. Πάντα τὰ ἐπίβετα καὶ ῥήματα λαμβανόμενα οὐσιαστικῶς
εἰσὶ παρὰ Γάλλοις γένους ἀρσενικοῦ. Παρ. Χαρ.

Τὸ πίνειν.

Le boire.

Τὸ πρῶγειν.

Le manger.

Θεᾶσθαι, θεωρεῖν.

Begarder 1.

Θεωρήσατε τὰ ὡραῖα ταῦτα ἄνθη, Begardez ces superbes fleurs aux
τὰ ἔχοντα χρώμα τοσοῦτον couleurs si frâches et si alé-
ἀμυῖον καὶ λαμπρόν. tantes.

Τὸ χρῶμα. La couleur ; le teint.

Τὸ λείριον, τὸ κρίνον. Le lis.

Τὸ Ἴον (ὁ μενεξῆς). La violette.

Ἡ χαμαῖδρος (τὸ χορτάρι τῆς Πα- La germandrée.
ναγιᾶς).

Τὸ ῥόδον (τὸ τριαντάφυλλον). Larose.

Σύμβολον, ἐμβλήμα. Un emblème.

Ἡ δροσερά χλόη εἶναι ὠφέλιμος La verdure fraîche fait du bien
(ὠφελεῖ) εἰς τὴν ὄρασιν. à la vue.

ΘΕΜΑ 231.

Διατί ἐπαίξατε εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον πανούργημα τι ; — Διότι
ἔχει πάντοτε κατὶ νὰ εἰπῇ εἰς ὅ,τι βλέπει. — Τι σημαίνει τοῦτο, κύριε ;
— Τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν θέλω νὰ ἔχω δωσοληψίας μετ' αὐτοῦ, διότι
εἶναι πολὺ δύσκολος (regarder de près). — Ἦθελα (voudrais) νὰ εἰξεύ-
ρω, διατί δὲν ἔκαμε τὸ θέμα του (le devoir) ὁ ἀδελφός σας ; — Ἦτον
πολὺ δύσκολον. Ἠγρόπνησεν ὅλην τὴν νύκτα καὶ δὲν ἐδυνήθη νὰ τὸ
κάμῃ, διότι τὸ θέμα τοῦτο (ce) εἶναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεων του (c'est
audessus de sa portée). — Ἀμα μὲ ἐλέπη ὁ Κ. Φ. ἀρχίζει νὰ ὁμιλῇ
Ἀγγλικά ἵνα γυμνασθῇ, καὶ μοι ἐπιδαψιλεύει φιλοξρονήσεις (d'honnê-
tetés), ὥστε (de sorte) συχνά δὲν εἰξεύρω τί ν' ἀποκριθῶ εἰς αὐτόν
(que lui répondre). Τὸ αὐτὸ κάμνουςι καὶ οἱ ἀδελφοί του (en font
autant ; οὐχ ἥττον ὅμως εἰσὶ πολὺ καλοὶ ἄνθρωποι (cependant ils ne
laissent pas d' être de fort bonnes gens) ; εἰσὶν ὅχι μόνον (non seule-
ment ils sont) πλούσιοι καὶ ἀξιαγάπητοι, ἀλλ' (mais) εἰσὶ καὶ (ils sont
aussi) ἐλευθεριοὶ (généreux) καὶ εὐεργετικοί. Μὲ ἀγαποῦν εὐλικρινῶς,
καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἀγαπῶ καὶ ἐγώ· ὡς ἐκ τοῦτου (par conséquent)
οὐδὲν θὰ εἴπω πρὸς ἐλάβθην των. Θὰ τοὺς ἠγάπων δὲ ἐτι μᾶλλον (en-
core davantage), ἂν δὲν ἦσαν ὑπὲρ τὸ δέον περιποιητικοί (s'ils ne fai-
saient pas tant de cérémonies ἢ de façons) ἀλλὰ καθεὶς ἔχει τὰ ἐλατ-
τώματά του (ses défauts), τὸ ἰδικόν μου εἶναι (le mien c'est), νὰ
ὁμιλῶ πολὺ περὶ τῶν περιποιήσεων αὐτῶν.

ΘΕΜΑ 232.

Παρεδόθησαν οἱ ἔχθροί ; — Δὲν παρεδόθησαν, διότι δὲν ἐπροτίμησαν

τὴν ζωὴν ἀπὸ τὸν θάνατον (la vie à la mort). Δὲν εἶχον οὐδ' ἄρτον, οὐδὲ κρέας, οὐδ' ὄπλα (une arme), οὐδὲ χρήματα καὶ ὁμως (et notwithstanding) ἐπροτίμησαν ν' ἀποθάνωσι (ils ont aimé mieux mourir) παρὰ νὰ παραδοῶσι. — Διατί εἶστε τὸσον λυπημένος; — Δὲν εἰδεύρετε τί μὲ ἀνησυχεῖ, ἀγαπητὴ μου φίλη. — Εἰπέτε το εἰς ἐμὲ, διότι σὰς θέλω ὅτι συμμεριζομαι τὴν λύπην σας ὅπως καὶ τὴν χαρὰν σας (que je partage vos peines aussi bien que vos plaisirs). — Εἶμαι βέβαιος ὅτι συμπάσχετε εἰς τὰ θειὰ μου (que vous prenez part à mes peines), ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ σὰς εἰπῶ τὴν στιγμὴν ταύτην (le moment) τί (ce qui) μὲ ἀνησυχεῖ· θὰ σὰς τὸ εἰπῶ ὁμως ὅταν τύχη (à l'occasion). Τώρα (maintenant) ἄς ὁμιλήσωμεν περὶ ἄλλων πραγμάτων (parlons d'autre chose, ή changeons le discours). — Τί φρονεῖτε (penser) περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὅστις ὠμίλησε μεθ' ἡμῶν χρεὶς εἰς τὴν συναυλίαν; — Εἶναι ἀνθρώπος λίαν πνευματώδης (de beaucoup d'esprit), καὶ δὲν εἶναι ποτὶς (οὐματίας) προκατειλημμένος ὑπὲρ τῆς ἀξίας του (et il n'est pas du tout infatué de son mérite). Ἀλλὰ διὰ τί μὲ ἐρωτᾶτε περὶ τούτου; — Ἰνα εἰπῶμεν τι (pour parler de quelque chose). — Λέγουσιν ὅτι ἡ αὐτάρκεια (le contentement) ὑπερτερεῖ (passe) τοῦ πλούτου (la richesse). Ἄς ἡμεῖθα λοιπὸν πάντοτε εὐχαριστημένοι. — Ἄς μοιράσωμεν (partager) ὅ,τι ἔχομεν, καὶ ἄς μένωμεν (demeurer) καθ' ὅλην ἡμῶν τὴν ζωὴν (toute notre vie) φίλοι ἀχώριστοι (inséparables). Θὰ ἦσθε πάντοτε εὐπρόσδεκτος (le bienvenu) εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐλπίζω θὰ ἦμαι εἰς τὴν ἰδικὴν σας (et j'espère d'être aussi chez vous). Ἄν σὰς ἴδω εὐτυχοῦντα (heureux) θὰ ἦμαι εὐτυχὴς καὶ ἐγὼ (je le serai aussi), καὶ θὰ ἡμεῖθα μᾶλλον εὐχαριστημένοι ἀπὸ τοὺς μεγίστους ἡγεμόνας, οἵτινες δὲν εἶναι πάντοτε εὐχαριστημένοι. Θὰ ἡμεῖθα εὐτυχεῖς, ὅταν εὐχαριστώμεθα ἐντελῶς εἰς ὅ,τι (de ce due) ἔχομεν, καὶ ἂν ἐκτελῶμεν καλῶς τὰ χρεὶς μας, ὁ ἀγαθὸς Θεὸς (le bon Dieu) θὰ μεριμνᾷ (aura soin) περὶ τῶν λοιπῶν. Οὐδὲν πλέον ὄντος τοῦ παρελθόντος (le passé n'étant plus rien), ἄς μὴν ἀνησυχῶμεν περὶ (de) τοῦ μέλλοντος, καὶ ἄς ἀπολαύωμεν τοῦ παρόντος.

THEMA 233.

Θεωρήσατε, κυρίαί (mesdames), τὰ ὥραία ταῦτα ἄνθη, μὲ τὰ ἀμυαία (frâches) καὶ λαμπρὰ χρώματα· δὲν πίνουσιν ἄλλο (ne-que) ἢ νερόν. Τὸ λεῖριον (τὸ λευκὸν κρίνον) ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἀθωότητος (l'innocence). Τὸ ἴον εἶναι τὸ σύμβολον τῆς κοσμότητος (est le symbole de la modestie)* ἦν δύναται τις νὰ ἴδῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Λουίζης (dans les yeux de Louise). Ἡ χαμηλίδρις ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, τῆς μελλούσης ἡμῶν κατοικίας καὶ τὸ ρόδον, ἡ βασιλισσα τῶν ἀνθέων, εἶναι τὸ σύμ-

ὅλον τῆς ὡραιότητος καὶ τῆς γαῖας. Πάντα δὲ ταῦτα βλέπει τις ἐκ-
προσωπούμενα (perssonifié) θεωρῶν τὴν ὥραιαν Ἀμαλίαν (Amélie).
Πόσον ὡραία εἶναι ἡ γλῶσση (la verdure)! Εἶναι ὠφέλιμος εἰς τοὺς,
ὀφθαλμούς μας, καὶ (elle) ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἐλπίδος (de l'espérance),
τῆς πιστοτάτης (fidèle) ἡμῶν φίλης, ἥτις οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν θάνατον
(pas même à la mort) μᾶς ἐγκαταλείπει (quitter). — Μίαν λέξιν
ἀκόμη, ἀγαπητέ μοι φίλε. — Τί ὀρίζετε; — Ἐλησμόνησα νὰ σὰς
παρακαλέσω, ἵνα προσφέρητε τοὺς χαιρετισμούς μου εἰς τὴν κυρίαν
μητέρα σας. Εἰπέτε τὴν, ἂν ἀγαπᾶτε, ὅτι λυποῦμαι (regretter) διότι
δὲν με εὑρεν (de ne m'être pas trouvé) εἰς τὴν οἰκίαν, ὅτε ἐσχάτως με
ἐτίμησε διὰ (honorer de) τῆς ἐπισκέψεώς της. — Σὰς εὐχαριστῶ ἐκ
μέρους της (de sa part), δὲν θὰ τὸ παραλείψω (je n'y manquerai pas).
— Χαίρε, ὑγιάνει λοιπόν.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΙΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Soixante-dix-septième Leçon.

Ἐσθῆς (φόρεμα) μεταξωτή.
Τράπεζα μαγειρική.
Τράπεζα ἐξ ἀνακαρδίου (μαύνη).
Οἰκία λιθόκτιστος.
Ἀνερόμυλος.
Μύλος τοῦ καφέ.

Une robe de soie.
Une table de cuisine,
Une table d'acajou.
Une maison de pierre.
Un moulin à vent.
Un moulin à café.

Παρ. Α' Εἶδομεν ἐν τῷ Β' μαθήματι, ὅτι ἡ πρόθεσις *de* τίθεται
μεταξὺ δύο οὐσιαστικῶν, ὧν τὸ δεύτερον δηλοῖ τὴν ὕλην ἐξ ἧς σύγγεται
τὸ πρῶτον ὄν, *le soulier de cuir*; *le fusil de fer* κτλ. ἀλλὰ τῆς
προθέσεως ἂ γίνεται χρῆσις, ὅταν τὸ δεύτερον δηλοῖ τὴν τοῦ πρῶτου
χρῆσιν ἢ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ. Παρ. Χαρ.

Πῖλος ἐκ βελούδου.
Ἀργεῖον (ἢ σκεῦος) ἀργυροῦν.
Ὑδρόμυλος.
Μύλος ἀτμοκίνητος.
Πυρῖτις.
Πυροβόλα ὅπλα.

Un chapeau de velours.
Un pot d'argent.
Un moulin à eau.
Un moulin à vapeur.
De la poudre à canon.
Des armes à feu.

Ἀμαξά μὲ ἓνα ἵππον.	Une voiture à un cheval.
Ἀμαξά μὲ τέσσαρας ἵππους.	Une voiture à quatre chevaux.
Ἀμαξά δίτροχος.	Une voiture à deux roues.
Ἀμαξά τετράτροχος.	Une voiture à quatre roues.
Οἰκία μονώροφος, μὲ ἓν πάτωμα.	Une maison à un étage.
Οἰκία διώροφος, μὲ δύο πατώματα.	Une maison à deux étages.
Οἰκία τριώροφος, μὲ τρία πατώματα.	Une maison à trois étages.

Μεγαλύνειν, δεινοῦν, μετα- χειρίζεσθαι ὑπερβολὴν,	Outrer 1.
Παροργίζειν, ἐφουδρίζειν διαρ.	Outrer.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μεταχειρίζεται ὑπερβολὴν εἰς πᾶν ὃ, τι λέγει καὶ πράττει.	Cet homme outre tout ce qu'il dit et tout ce qu'il fait.
--	---

Ἐπέχειν τόπον, εἶναι εἰς τό- πον.	Tenir lieu de. . .
--------------------------------------	--------------------

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐπέχει ἐμοὶ τό- πον πατρός· ἡ μοὶ χρησι- μεύει ὡς πατήρ.	Cet homme me tient lieu de père, ἢ Cet homme me sert de père.
---	--

Τὸ ἀλεξίβροχον τοῦτο ἐπέχει τόπον ἢ χρησιμεύει εἰς αὐτὸν ἀντὶ ῥάβδου (ἢ ὡς ῥάβδος).	Ce parapluie lui tient lieu de canne, ἢ Ce parapluie lui sert de canne.
---	---

Δάκτυλος (μήκους)	Un pouce.
-------------------	-----------

Ὁ ἀντίχειρ.	Le pouce.
-------------	-----------

Ἐν μικρῷ, ἐν λεπτομερείᾳ.	En petit, en detail.
---------------------------	----------------------

Ἐν μεγάλῳ.	En grand, en gros.
------------	--------------------

Σχεδόν.	A peu près, presque.
---------	----------------------

Ὡς ἐγγιστα, περίπου.	Environ, de près, à peu près.
----------------------	-------------------------------

Ἐναλλάξ, ἀλληλοδιαδόχως.	Tour à tour.
--------------------------	--------------

Ἀγωνίζεσθαι, (προσπαθεῖν),	Sefforcer (de ἢ à πρό ἀπαρεμ).
Παταδίδωσθαι εἰς, ἢ κριθεύε- σθαι ἐπὶ λύπης, χαρᾶς.	S'abandonner à la douleur, à la joie.
Τήχειν (λύειν).	Fondre 4.

Υπερδακρύειν, δακρύειν ἀρδόνως.	Fondre en larmes.
---------------------------------	-------------------

Διηγείρειν, γήγενεσθαι αἰτία, γενεῖν, πριζεῖν.	Faire naître, occasionner, causer.
---	---------------------------------------

Γεννᾶν, διεγείρειν δυσκολίας.	Faire naître des difficultés.
Γίνεσθαι αἷτιον φιλονεικιῶν.	Faire naître des querelles.
Παρέχειν ὑποψίας.	Faire naître des soupçons.
Ἡ διαγωγή τοῦ ἀνδρὸς τούτου διεγείρειν ὑποψίας εἰς τὸν νοῦν μου.	La conduite de cet homme a fait naître des soupçons dans mon esprit, & m'a donné du soupçon.

Σείειν, τινάσσειν.

Secouer 1.

Σείσε τὸ δένδρον τοῦτο, καὶ θὰ πέσωσιν οἱ καρποὶ τοῦ.	Secouez cet arbre, et les fruits en tomberont.
---	--

Στερεῖσθαι, εἶναι ἐν ἐρθείᾳ.

Manquer de. . .

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος στερεῖται τὰ πάντα.	Cet homme manque de tout.
--------------------------------------	---------------------------

Οὐδενὸς στεροῦμαι, ἢ δὲν μοῦ λείπει τίποτε.	Je ne manque de rien.
---	-----------------------

Ἐν ἐπιτραπέζῳ, (μαχαίριον, πέρων καὶ κοχλιάριον).	Un couvert.
---	-------------

Ἐπιτραπέζῳ (πάντα τὰ εἰς τράπεζαν ἀναγκαιούντα).	Le couvert.
--	-------------

Τράπεζα διὰ τέσσαρας ἀνθρώπους.	Une table de quatre couverts.
---------------------------------	-------------------------------

Τράπεζα διὰ δέκα ἀνθρώπους.	Une table de dix couverts.
-----------------------------	----------------------------

Τράπεζα γραφική.	Une table à écrire.
------------------	---------------------

Ἑστιατόριον, αἴθουσα τοῦ φαγητοῦ.	Une salle à manger.
-----------------------------------	---------------------

Κοιτῶν, δωμάτιον τοῦ ὕπνου.	Une chambre à coucher.
-----------------------------	------------------------

Ὡρολόγιον ἡχητικόν, τὸ ἡχοῦν τὰς ὥρας διὰ τῆς πίεσεως ἐλατηρίου τινὸς ἐπὶ τῆς λαβῆς τοῦ.	Une montre à répétition.
--	--------------------------

Ἐλαιοδόχον, βουκάλι τοῦ ἐλαίου.	Une bouteille à l'huile.
---------------------------------	--------------------------

Συναπιδόχον, σκεῦος τῆς μουστάρδας.	Un pot à moutarde.
-------------------------------------	--------------------

Ἵδρία, ἀγγεῖον τοῦ νεροῦ.	Un pot à l'eau.
---------------------------	-----------------

Ὅπλον κυνηγετικόν.	Un fusil de chasse.
--------------------	---------------------

Ὅρμις, ἀρμίδι.	Une ligne à pêcher.
----------------	---------------------

Ἀιτεῖν, ἀπαιτεῖν, ζητεῖν.

Exiger 1. (que πρό ῥήμ.)

Τί ἀπαιτεῖτε (θέλετε) ἀπὸ ἐμέ ;	Qu'exigez-vous de moi?
---------------------------------	------------------------

Δὲν θέλω (ζητῶ) τίποτε ἀπὸ ὑμῶν.	Je n'exige rien de vous.
----------------------------------	--------------------------

Γαλακτοδόχον, ἀγγεῖον τοῦ γάλακτος.	Un pot au lait.
-------------------------------------	-----------------

Παρ. Β'. Όταν, συμφώνως με τὰ ἐν τῇ Α'. Παρ. ῥηθέντα, τὸ δευτέρου οὐσιαστικὸν ὀρίζῃ ἐπὶ μᾶλλον τὸν σκοπὸν ἢ τὴν ιδιότητα τοῦ πρώτου, τότε λαμβάνει πρὸ αὐτοῦ τὸ *au* ἢ *à la* διὰ τὸν ἐνικόν, καὶ τὸ *aux* διὰ τὸν πληθυντικόν. Παρ. Χαρ.

Ὁ κουνελῆς, ὁ ἔμπορος κουνελίων. *L' homms aux lapins.*
Ἡ ὀστρεοπῶλις, ἡ στρεϊδοῦ. *La femme aux huitres. (1)*

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΛΗΦΘΕΝΤΩΝ
ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ (2).

Παρ. Γ'. Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τὰ λήγοντα παρ' Ἑλλήσιν εἰς *ος*, *ης*, *ας* καὶ *ιος*, γίνονται Γαλλικὰ τρέποντα τὰς καταλήξεις ταύτας εἰς *e* ἄφωνον, ἐξαιρεῖται τὸ Κύρος, ὅπερ γίνεται *Cyrus*, Καλιγούλας, *Caligula*, Ἰουβενάλιος, *Juvénal*, καὶ ἄλλα πολλά. Παρ. Χαρ.

Ὅμηρος.	Homère.
Ἀλέξανδρος.	Alexandre.
Λύσανδρος.	Lysandre.
Κάμιλος.	Camille.
Σωκράτης.	Socrate.
Δημοσθένης.	Demosthènes.
Σοφοκλῆς.	Sophocle.
Αἰνείας.	Enée.
Πυθαγόρας.	Pythagore.
Εὐγένιος.	Eugène.
Ἀθανάσιος.	Athanase.
Γεώργιος.	George.

Δ'. Τὰ λήγοντα εἰς *ευς* τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς *ée* ἢ *aplôs e*. Παρ. Χαρ.

Ὀρφεύς.	Orphée.
Ὀδυσσεύς.	Ulysse.
Θησεύς.	Thésée.
Ἰδομενεύς.	Idomenée.

(1) Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ λαλεῖν εἶναι μᾶλλον μεταξὺ οἰκείων λέγεται ὅθεν καλλίων: *Le marchand de lapins; la marchande d'huitres. La laitière, ἡ γαλακτοπῶλις.*

(2) Πάντα τὰ ἐκτρεπόμενα τῶν κανόνων τούτων σημειωθήσονται ἰδιαίτερως.

Ε'. Τὰ λήγοντα εἰς *ων* φυλάττουσι ταύτην καὶ παρὰ Γάλλοις. Παρ. Χαρ.

Κικέρων.	Cicéron.
Πλάτων.	Platon,
Πλούτων.	Pluton.

ΣΤ'. Τὰ κύρια ὀνόματα τῶν γυναικῶν τὰ λήγοντα εἰς *η*, *α*, γίνονται, Γαλλικὰ τρέποντα τὰς καταλήξεις ταύτας εἰς *e* ἄφωνον· τὰ δὲ εἰς *ia*, εἰς *ie* Παρ. Χαρ.

Ἑλένη.	Hélène.
Εὐρώπη.	Europe.
Ἠλέκτρα.	Elèctre.
Κλεοπάτρα.	Cléopâtre.
Κλυταίμνηστρα.	Clytemnèstre.
Ἰουλία.	Julie.
Σοφία.	Sophie.
Ἀσπασία.	Aspasie.

Ζ'. Τὰ ὀνόματα τῶν χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν, τὰ μὲν λήγοντα εἰς *ia* τρέπον τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς *ie*, τὰ δὲ εἰς *ia* εἰς *ique*. Παρ. Χαρ.

Ἀσία.	Asie.
Ἀραβία.	Arabie.
Ἀρκαδία.	Arcadie.
Λακωνία.	Laconie.
Ἀφρική.	Afrique.
Ἀμερική.	Amérique.
Ἀττική.	Attique.

Η'. Τινὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, χωρῶν, ἐπαρχιῶν, πόλεων καὶ λοιπῶν, γίνονται· ἐκ τῶν πλαγίων πτώσεων. Παρ. Χαρ.

Ἠλιδ.	Elide. (ἐκ τῆς γενικῆς Ἠλιδος).
Τίρυνς.	Tirynthe (» Τίρυνθος).
Τραπεζοῦς.	Trébisonde (» Τραπεζοῦντος).
Ἥλιας.	Iliade (» Ἥλιδος).
Ἠδυσμα, λίχνευμα (τὰ καλὰ φαγητά).	Le bon morceau, la friandise.

Ἀγαπᾷ τὰ καλὰ φαγητά.	Il aime les bons morceaux.
Ἡμέρα μεσημέρι, ἐν σταθερᾷ μεσημέρῳ.	En plein jour.

Καθίσθαι εἰς τὴν τράπεζαν (εἰς τὸ Se mettre à table.
φαγῆ.

ΘΕΜΑ 234.

Ἐξῆλθε σήμερον ἡ δεσποσύνη ἀδελφή σας ; — Ἐξῆλθεν ἵν' ἀγοράσῃ διάφορα πράγματα (faire des emplettes) — Τί ἡγόρασεν ; — Ἠγόρασε (elle s' est achetée) μίαν μεταξωτὴν ἐσθῆτα, ἓν καπέλλον βελούδινον καὶ μίαν καλύπτραν ἐκ τριχάπτου (un voile de dentelle). — Τί ἐκάμειτε τὸ ἀργυροῦν ἀγγεῖον (le pot) μου ; — Κεῖται ἐπὶ τῆς μαγειρικῆς τραπέζης ἡμοῦ καὶ (avec) τὸ βουκάλιον τοῦ ἐλαίου, τὸ ἀγγεῖον τοῦ γάλακτος, τὸ ἀγγεῖον τῆς μουστάρδας καὶ ὁ μύλος τοῦ καφέ. — Ζητεῖτε βουκάλιον τοῦ κρασίου ; — Ὁχι, ζητῶ βουκάλιον μὲ (de) κρασί καὶ ὄχι βουκάλιον τοῦ κρασίου. — Ἄν εὐαρεστῆσθε νὰ μοι δώσητε τὸ κλειδί τῆς οἰνοθήκης (la cave à vin ἢ au vin). θὰ ὑπάγω νὰ ζητήσω ἔν (j' irai en chercher une). — Τί ἀπαιτεῖ ὁ ἀνθρωπος οὗτος ἀπὸ ἐμέ ; — Οὐδὲν ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ θὰ δεχθῇ ὅ,τι τῷ δώσητε (donnez), διότι πάντων στερεῖται. — Νὰ σᾶς εἰπῶ, (je vous dirai que) δὲν τὸν ἀγαπῶ, διότι ἡ διαγωγὴ τοῦ γεννᾷ (faire naître) ὑπονοίας εἰς τὸν νοῦν μου. Μισαχειρίζεται ὑπερβολὴν εἰς πᾶν ὅ,τι λέγει καὶ πράττει. — Ἄδικον εἶναι νὰ ἐγῃτε τοιαύτην κακὴν ἰδέαν (opinion) περὶ αὐτοῦ, διότι ἐπέχει ὑμῖν τόπον πατρός. — Εἰςέρω τί λέγω. Μὲ ἠπάτησεν εἰς μικρὰ καὶ εἰς μεγάλα (en petit et en grand) καὶ ὁσάκις ἐλθὼ κατὰ μὲ ζητεῖ (il me demande quelque chose). Τοιοῦτοτρόπως ἔν κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἔν συντόμῳ πᾶν ὅ,τι εἶχον μὲ τὸ ἐζήτησε. Τὸ κυνηγετικόν μου ὄπλον, τὴν ὀρμιάν μου, τὸ ἡχητικὸν ὠρολόγιόν μου καὶ τὰς χρυσὰς λυχνίας μου. — Μὴ κυριεύσθε τόσο πολὺ ὑπὸ τῆς λύπης σας ἄλλως (autrement) θὰ μὲ κάμῃτε νὰ χύσω δάκρυα ποταμῆδόν (fondre en larmes). — Δημοκρίτης καὶ Ἡράκλειτος ἦσαν δύο φιλόσοφοι λίαν ἀντιθέτων χαρακτήρων (d' un caractère bien différent). Ὁ μὲν πρῶτος ἐγέλα διὰ τὴν μαρξίν (de folies) τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ (et l' autre) ἕτερος ἐκλαψε δι' αὐτήν (en). Ἀμφότεροι (tous les deux ἢ tous deux) δὲ εἶχον δίκαιον, διότι ἡ μαρξία τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀξία γέλωτος καὶ δακρύων (car les folies des hommes méritent qu' on en rie et qu' on en pleure).

ΘΕΜΑ 235.

Εἶδετε τὴν δεσποσύνην ἀνελιάν σας ; — Μάλιστα, εἶναι (c' est) ἔν πολὺ καλὸν κοράσιον, τὸ ὑποῖον γράφει καλῶς καὶ ὁμιλεῖ ἐτι καλλίτερα τὴν Γαλλικὴν διὰ τοῦτο (c' est pourquoi) ἀγαπᾶται καὶ τιμᾶται ὑπὸ πάντων. — Ὁ δὲ ἀδελφός της τί κάμει ; — Μὴ μὲ ὁμιλεῖτε περὶ

αὐτοῦ, εἶναι κακοπαῖδαν (c'est un méchant garçon), τὸ ὁποῖον γράφει πάντοτε κακῶς καὶ ὁμιλεῖ (et qui parle) ἐτι χειρότερα τὴν Γαλλικὴν, καὶ διὰ τοῦτο παρ' οὐδενὸς ἀγαπᾶται. Ἀγαπᾷ πολὺ τὰ καλὰ φανητὰ, ἀλλὰ τὰ βιβλία δὲν ἀγαπᾷ. Ἐνίοτε κατακλίνεται ἡμέρα μεσημέρι, λέγων ὅτι ἀσθενεῖ (et se dit malade) ἀλλ' ὅταν καθήσωμεν εἰς τὴν τράπεζαν, συνήθως γίνεται πάλιν καλὰ (il est ordinairement rétabli). Μέλλει νὰ σπουδάζῃ τὴν ἰατρικὴν (la médecine), ἀλλ' οὐδεμίαν κλίσιν (aucune envie) ἔχει πρὸς αὐτήν. Ὁμιλεῖ σχεδὸν πάντοτε περὶ τῶν σκύλων του, τοὺς ὁποίους ἀγαπᾷ περιπαθῶς (passionnément) δι' ὃ λυπεῖται ὁ πατήρ του καθ' ὑπερβολὴν (extrêmement). Αὐτὸς ὁ χαμένος (le jeune imbécile) εἶπεν ἐσχάτως εἰς τὴν ἀδελφὴν του. «Θὰ καταγραφῶ στρατιώτης, ἅμα κτυγχθῇ ἡ εἰρήνη (la paix sera publiée ἢ sera rendue publique)».

Ὁ ἀγαπητός μου πατήρ καὶ ἡ ἀγαπητή μου μήτηρ ἐγευμάτιζαν χθὲς μετὰ τινων φίλων εἰς τοῦ (au) Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας (ὄνομα ξενοδοχείου). — Διατί ὁμιλεῖτε πάντοτε Ἑλληνικὰ καὶ οὐδέποτε Γαλλικὰ; — Διότι εἶμαι παλὺ δειλὸς (timide). — Ἀστενεύετε, γίνεται ποτε νὰ ἦναι δειλὸς ὁ Ἕλληγ (est-ce qu'un Grec est jamais timide); — Ἐγὼ μεγάλῃν ὀρεξίν (grand appétit), δότε μοι τί καλὸν νὰ φάγω. — Ἐχετε χρῆματα; — Ὅχι, κύριε. — Δὲν ἔχω λοιπὸν φαγῇ δι' ὑμᾶς (alors je n'ai rien à manger pour vous). — Δὲν μοι δίδετε ἐπὶ πιστώσει; σὰς ἐγγυῶμαι μὲ τὴν τιμὴν μου (j'engage mon honneur). — Αὐτὸ εἶναι πολλὰ ὀλίγον. — Τί (comment), Κύριε;

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Soixante-dix-huitième Leçon.

ΕΝΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

(Présent du Subjonctif).

Ὁ σχηματισμὸς τῆς ὑποτακτικῆς ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ οὐδεμίαν παρέχει δυσκολίαν, διότι ἅπαντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ ἐγγλίσῃ ταύτῃ ἔχουσιν ὁμοίας τὰς καταλήξεις. Ὁ ἐνεστώς, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, αἰτινες ἐκτεθήσονται, σχηματίζεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς, τροπῇ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *e* ἄφωνον διὰ τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, εἰς *es* διὰ τὸ δεύτερον ἐνικόν, εἰς *ent* διὰ τὸ τρίτον πληθυν-

τικόν. Τὸ δὲ πρῶτον καὶ δεῦτερον πληθυντικὸν πρόσωπον εἶναι ἀκριβῶς ὅμοια τοῖς τοῦ παρατατικοῦ. Παρ. Χαρ.

- ΟΜΙΛΩΝ. — Ἐάν ὁμιλῶ, ὁμιλῇς, **PARLANT.** — Que je parle, que tu parles, qu'il n̄ qu'elle parle.
 ὁμιλῇ, ἢ ἐάν ὁμιλήσω, κτλ.
 Ἐάν ὁμιλῶμεν, ὁμιλῇτε, ὁμιλῶσιν, **Que nous parlions, que vous parliez, qu'ils n̄ qu'elles parlent.**
 ἢ ἐάν ὁμιλήσωμεν, κτλ.
 ΤΕΛΕΙΩΩΝ. — Ἐάν τελειῶν, **FINISSANT.** — Que je finisse, que tu finisses, qu'il n̄ qu'elle finisse.
 τελειῶν, τελειῶν, ἢ ἐάν τε-
 λειώσω, κτλ.
 Ἐάν τελειῶμεν, τελειῶντε, τε- **Que nous finissions, que vous finissiez, qu'ils n̄ qu'elles finissent.**
 λειῶσιν, ἢ ἐάν τελειώσω-
 μεν κτλ.
 ΕΙΣΕΥΡΩΝ. — Ἐάν εἰξεύρω, εἰ- **SACHANT.** — Que je sache, que tu saches, qu'il n̄ qu'elle sache.
 ξεύρης εἰξεύρη.
 Ἐάν εἰξεύρωμεν, εἰξεύρητε, εἰ- **Que nous sachions, que vous sachiez, qu'ils n̄ qu'elle sachent.**
 ξεύρωσιν.
 ΑΠΟΔΙΔΩΝ. — Ἐάν ἀποδίδω, ἀ- **RENDANT.** — Que je rende, que tu rendes, qu'il n̄ qu'elle rende.
 ποδίδης, ἀποδίδῃ, ἢ ἐάν ἀπο-
 δώσω κτλ.
 Ἐάν ἀποδίδωμεν, ἀποδίδῃτε, ἀπο- **Que nous rendions, que vous rendiez, qu'ils n̄ qu'elles rendent.**
 δίδωσιν, ἢ ἐάν ἀποδώσωμεν
 κτλ.

Παρ. Δ'. Τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς καὶ τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς εἶναι πάντοτε ὅμοια (Ὅρα Μαθ. Ο. πᾶρ. Α').

ΓΕΛΙΟΝ

- ALLANT,** ἀπών, ὑπάγων — que j' aille, que tu ailles, qu'il aille
 que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.
TENANT, κρατῶν — que je tiennne, que tu tiennes, qu'il tiennne,
 que nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent.
 Καὶ πάντα τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ tenir, ὡς optenir, κτᾶσθαι, ἐπιτυγ-
 χάνειν contenir περιέχειν κτλ.
VENANT, ἐρχόμενος — que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne,
 que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent.
 Καὶ πάντα τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ venir,* ὡς revenir, ἐπανέρχεσθαι
 devenir, γίνεσθαι κτλ.

ACQUERANT, κτόμενος, — que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière, que nous acquérions, que vous acqueriez, qu'ils acquièrent.

MOURANT, ἀποθνήσκων — que je meure, que tu meures, qu'il meure, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent.

RECEVANT, δεχόμενος — que je reçoive, que tu reçoives, qu'il reçoive, que nous recevions, que vous receviez, qu'ils reçoivent.

Καὶ πάντα τὰ εἰς εὔοιρ λήγοντα ὡς apercevoir, παρατηρεῖν, concevoir, συλλαμβάνειν devoir, ὀφείλειν, κτλ.

POUVANT, δυνάμενος — que je puisse, que tu puisses, qu'il puisse, que nous puissions, que vous puissiez, qu'ils puissent.

VALANT, ἀξίον — que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils valient (1).

MOUVANT, κινῶν — que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que nous mouvions, que vous moviez, qu'ils meuvent.

AYANT, ἔχων — que j'aie, que tu aies, qu'il ait, que nous ayons, que vous ayez, qu'ils aient.

VOULANT, θέλων — que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils veulent.

ÉTANT, ὢν — que je sois, que tu sois, qu'il soit, que nous soyons, que vous soyez, qu'ils soient.

BUVANT, πίνων — que je boive, que tu boives, qu'il boive, que nous buvions, que vous buviez, qu'ils boivent.

FAISANT, ποιῶν — que je fasse, que tu fasses, qu'il fasse, que nous fassions, que vous fassiez, qu'ils fassent.

PRENANT, λαμβάνων — que je prenne, que tu prenes, qu'il prenne, que nous prenions, que vous preniez, qu'ils prennent.

Καὶ πάντα τὰ σύνθετα ἐκ τοῦ prendre*, ὡς apprendre, μαθάνειν, entreprendre, καταλαμβάνειν, ἐννοεῖν, entreprendre, ἐπιχειρεῖν, se méprendre, λανθάνεσθαι, reprendre, ἀναλαμβάνειν κτλ.

Παρ. Β'. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταλόγῳ τῶν ἐξαίρεσεων παρατηρεῖται ὅτι πάντα τὰ πρόσωπα, τὰ ὄντως ἐκτρέπομενα τοῦ περὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς κανόνος, ἐσημειώθησαν πλαγίως γραμματικῶς διότι τὰ ῥήματα aller, tenir, venir, acquérir, mourir, recevoir, valoir, mouvoir, vouloir, boire, καὶ prendre, δὲν ἐκτρέπονται αὐτοῦ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ πληθυντικῷ προσώπῳ, τὸ δὲ avoir ἐκτρέπεται ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ ἐνικῷ προσώπῳ μόνον.

(1) Τὸ prévaloir, ὑπερισχύειν, εἶναι ὁμαλὸν ἐν τῷ ἐνεστώτι τῆς ὑποτακτικῆς, σχηματιζόμενον οὕτως que je prévale, que tu prévalues, qu'il prévale, que nous prévalions, que vous prévaliez, qu'ils prévalent.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑ ΓΑΛΛΟΙΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Α'. Ἡ παρὰ τοῖς Γάλλοις ὑποτακτικὴ ἔχει μεγάλην σχέσιν πρὸς τὴν ὑποτακτικὴν τῆς νῦν ὀμιλουμένης Ἑλληνικῆς, ἐκφερομένης διὰ τοῦ γὰ καὶ τῆς ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως. Ἀπαιτεῖται δὲ εἰς τὸν λόγον μετὰ τὰ ἐξῆς ἀπρόσωπά, ὅταν τοῦ ἐπομένου ῥήματος προηγῇται ὁ σύνδεσμος *que*.

Πρέπει νά. . .	Il faut que . . .
Εἶναι ἀνάγκη νά. . .	Il est nécessaire que . . .
Εἶναι παράδοξον νά. . .	Il est singulier que . . .
Εἶναι λυπηρόν νά. . .	Il est fâcheux que . . .
Εἶναι δίκαιον νά. . .	Il est juste que . . .
Εἶναι ἀδικόν νά. . .	Il est injuste que . . .
Εἶναι πρέπον, ἢ κατάλληλον νά. . .	Il est à propos que . . .
Εἶναι ἐκπληκτικόν ὅτι. . .	Il est surprenant que . . .
Συμφέρει ἢ ἀρμόζει. . . .	Il convient que . . .
Εἶναι καιρὸς νά. . .	Il est temps que . . .
Συμφέρει, ἢ εἶναι οὐσιωδὲς νά. . .	Il importe ἢ il est important que.
Ἀρκεῖ νά. . .	Il suffit que. . .
Εἶναι ἐπιθυμητόν νά. . .	Il est à désirer que . . .
Εἶναι εὐχρὴς ἔργον νά. . .	Il est à souhaiter que . . .
Φαίνεται ὅτι. . .	Il semble que (2) . . .
Εἶναι δυνατόν νά. . . .	Il est possible que . . .
Εἶναι καλλίτερον, προτιμότερον νά... .	Il vaut mieux que . . .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Πρέπει νά εὐρεθῇτε ἐδῶ ἐνωρίς.	Il faut que vous <i>soyez</i> ici de bon ne heure.
Πρέπει νά κάμῃτε τοῦτο.	Il faut que vous <i>fassiez</i> cela.
Εἶναι ἀνάγκη νά ἔχῃ τις χρήματα.	Il est nécessaire qu' on ait d l' argent,
Πρέπει νά ὑπάγω εἰς τὴν ἀγοράν.	Il faut que j' aille au marché.
Πρέπει ν' ἀπέλθω (ἀναχωρήσω).	Il faut que je m' en aille.
Εἶναι δίκαιον νά τιμωρηθῇτε.	Il est juste que vous <i>soyez</i> puni.

(2) Τὸ il semble, φαίνεται, ἀπαιτεῖ ὁριστικὴν ὅταν ἔχῃ συντακτικὴν τινὴ προσωπικὴν, ὡς il me semble, μοι φαίνεται, il te semble, σοι φαίνεται, il lui semble, τῷ ἢ τῇ φαίνεται κτλ.

Ἀρκεῖ ὅτι εἰξέστε τοῦτο.	Il suffit que vous <i>sachiez</i> cela.
Εἶναι καιρὸς νὰ ὁμιλήσητε.	Il est temps que vous <i>parliez</i> .
Πρέπει νὰ πωλήσωμεν ἀμέσως τὰς πραγματείας μας.	Il faut que nous <i>vendions</i> nos mar- chandises tout de suite.
Τί πρέπει νὰ λέγω ;	Que faut-il que je <i>dise</i> ?
Εἶναι οὐσιῶδες νὰ γίνηται τοῦτο.	Il importe que cela se <i>fasse</i> .
Εἶναι σωτήριον ν' ἀναχωρήσωμεν.	Il est à propos que nous <i>partions</i> .
Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ἐξοχὴν.	Il est à souhaiter que tu <i>ailles</i> à la campagne.
Εἶναι ἐπιθυμητὸν νὰ ἐπιστρέψῃς ταχέως.	Il est à désirer que tu <i>reviennes</i> sans tarder.
Φαίνεται ὅτι εἴθε θυμωμένος.	Il semble que vous <i>soyez</i> fâché.
Εἶναι ἀνάγκη νὰ τελειώσω σήμερον.	Il est nécessaire que je <i>finisse</i> aujourd' hui.
Ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἀναχωρήσῃς ἢ αὔριον.	Il serait possible que tu ne <i>partis-</i> <i>ses</i> que demain.
Ἀρκεῖ ὅτι εἴθε εὐχαριστημένος.	Il suffit que vous <i>soyez</i> content.
Εἶναι προτιμότερον νὰ φθάσωμεν σήμερον τὸ πρωῒ.	Il vaut mieux que nous <i>soyons</i> arrivés ce matin.

Παρ. Γ'. Ὅταν τὸ ἀπρόσωπον *il est* συναδεύηται ὑπὸ ἐπιθέτου δη-
λοῦντος ἐνέργειαν, βεβαιότητα, ἢ πιθανότητα, ὡς *clair*, δηλὸς *cer-*
tain, βέβαιος *vrai*, ἀληθής *probable*, πιθανός, κτλ. ἀπαιτεῖ τὸ ἐπόμε-
νον ῥῆμα καθ' ὀριστικὴν, ὅταν ᾖναι καταφατικόν, καθ' ὑποτακτικὴν δὲ
ὅταν ᾖναι ἐρωτηματικόν, ἢ ἀρνητικόν, ἢ ὅταν λαμβάνηται ὑποθετικῶς.
Παρ. Χαρ.

Εἶναι βέβαιον ὅτι ἔχετε ἄδικον.	Ὅρις. Il est certain que vous avez, tort.
Δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι ἔχετε δίκαιον.	Ἵποτ. Il n'est pas certain que vous ayez raison.
Εἶναι πιθανόν ὅτι θὰ τὸ κάμῃ.	Ὅρις. Il est probable qu' il le fera.
Εἶναι πιθανόν ὅτι θὰ τὸ κάμῃ ;	Ἵποτ. Est-il probable qu' il le fasse?
Εἶναι ἀληθές ὅτι εἶναι ἱκανὸς δι' αὐτό.	Ὅρις. Il est vrai qu' il en est ca- pable.
Ἄν ᾤτον ἀληθές ὅτι ᾤτο ἱκανὸς δι' αὐτό.	Ἵποτ. S'il était vrai qu'il en fût capable.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Β'. Τίθεται πρὸς τούτοις ὑποτακτικὴ μετὰ τοῦ *que* με-
τὰ τὰ ῥήματα τὰ σημαίνοντα ἀμφιβολίαν, ἐπιθυμίαν, διαταγὴν, ἀπελπι-
σίαν, παράπονον ἢ ἄλλην τινὰ διάθεσιν τῆς ψυχῆς, ὡς.

Θὰ ἐπιδοκιμάσητε τὸ νὰ μὴν ὑπά- γω ἐκεῖ.	Vous trouverez bon que je n'y aille pas.
Ἄποδοκιμάζει (θεωρεῖ κακὸν) ὅτι τὸ εἶπετε.	Il trouve mauvais que vous l'ayez dit.
Τί θέλετε ν' ἀγοράσωσιν οἱ ἄνθρω- ποι οὗτοι;	Que voulez-vous que ces gens achettent?
Τί ἐλέετε ν' ἀποκριθῇ;	Que voulez-vous qu'il réponde?
Περιμένετε νὰ σὰς χαρίσῃ τὰς πραγ- ματείας του;	Attendez-vous qu'il vous donne ses marchandises pour rien?
Τί ἐλέετε νὰ πῶ;	Que voulez-vous que je boive?

Παρ. Δ'. Πάντα τὰ ῥήματα τὰ σημαίνοντα τὰς νοητικὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς ἀπαιτοῦσι τὴν μὲν ὀριστικὴν τιθέμενα καταφατικῶς, τὴν δὲ ὑποτακτικὴν ἐρωτηματικῶς ἢ ἀρνητικῶς, ὅταν προηγῇται αὐτῶν ὁ σύνδεσμος δι' ὡς τὰ ῥήματα.

Affirmer,	καταφάσκειν, θεβαιῶν.	Oublier	λησμονεῖν.
Assurer,	διαβεβαιῶν.	Penser,	σκέπτεσθαι.
Apercevoir,	παρατηρεῖν, κατανοεῖν.	Prédire,*	προλέγειν.
Avouer	ὁμολογεῖν.		
Conclure,*	συμπεραίνειν.	Prévoir,*	προβλέπειν.
Convenir,*	συμφωνεῖν.	Promettre,*	ἐπισχεῖσθαι.
Croire,*	πιστεῖν.	Publier,	δημοσιεύειν.
Déclarer,	ἀποφάνεσθαι.	Savoir,*	εἰξεύρειν, γινώσκειν.
Dire,*	λέγειν.	Songer,	ὀνειρεύεσθαι.
Espérer,	ἐλπίζειν.	Soutenir,	ὑποστηρίζειν.
Juger,	κρίνειν.	Supposer,	ὑποτίθειν, (ὑποθέ- τειν), εἰκάζειν.
Jurer,	ὀμνύειν.		ἐλέπειν.
Maintenir* (affirmer)	ὑποστηρίζειν.	Voir,*	

ΠΑΡΑΔΕΛΜΑΤΑ.

Πιστεύω ὅτι ἔχει δίκαιον.	Ὅρις. Je crois qu'il a raison.
Πιστεύετε ὅτι ἀξίζει ὁ ἵππος οὗτος ἐκατὸν τάλλητρα;	Ὑποτ. Croyez-vous que ce cheval vaille cent écus?
Δὲν πιστεύω ὅτι ἀξίζει ἐκατὸν τάλ- λητρα.	Ὑποτ. Je ne crois pas qu'il vaille cent écus.
Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔλθῃ.	Ὅρις. J'espère qu'il viendra.
Ἐλπίζετε ὅτι θὰ (ἢ νὰ) ἔλθῃ;	Ὑποτ. Espérez-vous qu'il vienne?
Στοχάζομαι ὅτι τὸ ἔκαμε.	Ὅρις. Je pense qu'il l'a fait.
Στοχάζεσθε ὅτι τὸ ἔκαμε;	Ὑποτ. Pensez-vous qu'il l'ait fait?

Ἐάν φρονήτε ὅτι θὰ διορθωθῇ ὁ και- Si vous pensez que le temps se met-
ρός, ἀναχωροῦμεν διὰ τὴν le au beau, partons pour la
ἐξοχὴν. campagne.

Παρ. Ε'. Τὰ φόβου καὶ φροντίδος σημαντικὰ ῥήματα, ὡς τὸ *craia-*
dre, φοβεῖσθαι, *avoir peur*, δειλιᾷν ἀπαιτοῦσι τὴν ὑποτακτικὴν μετὰ
τοῦ *ne* πρὸ αὐτῆς καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει, ἐν ἀρνητικῇ δὲ τὸ *ne*
— *pas*. Παρ. Χαρ.

Φοβοῦμαι, μήπως ἔλθωσιν. Je crains qu'ils ne viennent.
Φοβοῦμαι, μήπως ὁμιλήσητε περὶ J' ai peur que vous ne parliez de
ἐμοῦ. moi.
Φοβεῖται, μήπως δὲν ὁμιλήσητε περὶ Appréhende-t-il que vous n' en
αὐτοῦ; parliez pas?
Φοβοῦμαι, ὅτι δὲν θὰ ἔλθωσιν. Je crains qu'ils ne viennent pas.

Παρ. ΣΤ'. Ἄλλ' ὅταν αὐτὰ τὰ φόβου σημαντικὰ ῥήματα τίθενται
ἐν ἀρνήσει, ἀπαιτοῦσι τὴν ὑποτακτικὴν ἄνευ τοῦ *ne* Παρ. Χαρ.

Δὲν φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ ὁ ἄν- Je n' ai pas peur que l'homme
θρωπος. vienne.

Παρ. Ζ'. Τὰ ῥήματα *douter*, ἀμφιβάλλειν, καὶ *nier*, ἀρνεῖσθαι, ἀπα-
τοῦσι τὴν ὑποτακτικὴν μετὰ τοῦ *ne* πρὸ αὐτῆς, ὅταν τίθενται ἀρνητι-
κῶς. Παρ. Χαρ.

Μὴν ἀμφιβάλλετε, ὅτι θὰ ᾔμαί πάν- Ne doutez pas que je ne sois tou-
τοτε φίλος σας. jours votre ami.
Δὲν ἀρνεῖται, ὅτι τὸ ἐκάμετε. Il ne nie pas que vous ne l'ayez fait.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Γ'. Ἀπαιτοῦσι δὲ πρὸς τούτοις τὴν ὑποτακτικὴν ἐπιθετὰ
τινα ἢ μετοχαί, ὧν προηγοῦνται ἐν ἑκ τῶν ῥημάτων, *être*,* εἶναι, *pa-*
raître,* φαίνεσθαι, *sembler*, φαίνεσθαι (ὁμοιάζειν). Τινὰ δὲ τῶν τοιούτων
ἐπιθέτων ἢ μετοχῶν εἰσὶ τὰ:

Αἰσθητός, τεθλιμμένος. Enchanté, περιχαρής.
Βίον αἰσθητός, χαίρων. Étonné, ἀποσῶν, ἐκπεπληγμένος.
Χαίρων, γοητευμένος, ὑπερχαίρων. Fâché, λυπημένος.
Content, εὐχαριστημένος. Surpris, ἐκπεπληγμένος.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Λυποῦμαι ὅτι ἀσθενεῖ. Je suis fâché qu'elle soit malade.
Χαίρω πολὺ ὅτι εἰσὶ ἐδῶ. Je suis charmé que vous soyez ici.

Χαίρω ὅτι ἔλαβε τὰ χρηματά σου. Je suis b'en-aise qu'il ait eu son argent.

Λυπεῖται (αὐτή) ὅτι εἶσθε φίλος μου. Elle est fâchée que vous soyez mon ami.

Ἀπορῶ ὅτι δὲν εἶσθε προσεκτικώτερος. Je suis étonné que vous ne soyez pas plus attentif.

Χαίρω τὰ μέγιστα ὅτι ἀνέλαβεν ἡ ἀδελφή σας. Je suis enchanté que votre sœur soit rétablie.

Ὁ πατήρ σας εἶναι περίλυπος, διότι ἀμελεῖτε τὰ μαθήματά σας. Votre père est affligé que vous négligiez vos leçons.

Εἰμὶ ὅλος ἐκπληγῆτος ὅτι δὲν ἐκάμετε τὸ θέμα σας. Je suis tout surpris que vous n'ayez pas fait votre devoir.

Παρατ. Η'. Ἐν πάσαις ταύταις ταῖς περιστάσεσι δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ τὴν γενικὴν de ce, ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ ἐπηται ἡ ὀριστικὴ. Παρ. Χαρ.

Χαίρω πολὺ ὅτι εἰσθε ἐδῶ. Je suis charmé de ce que vous êtes ici.

Χαίρει πολὺ ὅτι ἐλάβετε τὰ χρήματά σας. Il est bien aise de ce que vous avez eu votre argent.

ΘΕΜΑ 236

Θέλετε νὰ μοὶ διηγηθῇτε (raconter) τί; — Τί θέλετε νὰ σᾶς διηγηθῶ; — Ἐν μικρὸν ἀνέκδοτον, ἂν θέλητε. — Μίαν φορὰν (un jour) ἐν μικρὸν πεδίον ἐζήτει κρέας, ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ὁ δὲ πατήρ του εἶπεν εἰς αὐτό, ὅτι δὲν ἦτο πρέπον (n'était pas honnête) νὰ ζητῇ, καὶ ὅτι ἐπρεπε νὰ περιμένῃ νὰ τῷ δώσωσι (qu'on lui en donnât, παραστ. ὑποτακτικῆς· περι οὗ ὅρα εἰς τὸ ἐπόμενον μάθημα). Τὸ δυστυχὲς μικρὸν παιδίον (le pauvre petit garçon), ἐλέπον ὅτι ὅλοι ἐτρωγον, καὶ ὅτι οὐδὲν ἐδίδον εἰς αὐτό, εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του. « Ἀγαπητέ μοι πάτερ, δώσατέ μοι, ἂν ἀγαπᾶτε, ὀλίγον ἄλας ». « Τί θὰ τὸ κάμῃς (qu'en veux-tu faire) »; ἠρώτησεν ὁ πατήρ. « Θὰ τὸ φάγω μὲ τὸ κρέας (c'est pour le manger avec la viande) τὸ ὅποιον θὰ μοὶ δώσητε, » ἀπεκρίθη (répliqua) τὸ παιδίον. Πάντες ἐθαύμασαν (admirer) τὸ πνεῦμα τοῦ παιδίου, καὶ ὁ πατήρ του παρατηρήσας ὅτι οὐδὲν εἶχε, τῷ ἔδωκε κρέας χωρὶς αὐτὸ νὰ ζητήσῃ. — Ποῖον ἦτο τὸ μικρὸν παιδίον, τὸ ὅποιον ἐζήτησε κρέας, ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν; — Ἦτον ὁ υἱὸς ἐνὸς τῶν φίλων μου. — Διατί ἐζήτησε κρέας; — Ἐζήτησε διότι εἶχε καλὴν ὄρεξιν. — Διατί δὲν τῷ ἔδωκεν ὁ πατήρ

του ἀμέσως; — Διότι ἐλησμόνησεν. — Ἐκαμεν ἄσχημα (eut-il tort) τὸ μικρὸν παιδίον νὰ ζητήσῃ; — Ἐκαμεν ἄσχημα, διότι ἐπρεπε νὰ περιμενῇ (il aurait dû attendre). — Διατί ἐζήτησεν ἄλλας ἀπὸ τὸν πατέρα του; — Ἐζήτησεν ἄλλας, ἵνα κατανοήῃ ὁ πατήρ του (pour que son père s'aperçût. παρατατ. τῆς ὑποτακτ. ὅρ. ἐπὶ μ. Ματ⁹). ὅτι δὲν εἶχε κρέας, καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτό (et qu'il lui en donnât, παρατατ. τῆς ὑποτακτ.). — Θέλετε νὰ σὰς εἰπῶ ἐν ἄλλῳ ἀέειδοτον; — Θὰ μὲ ὑπογρώσῃτε πολὺ. — Ἀνθρώπος τις ἀγοράζων (faisant des emplettes) ἀπὸ τινος ἐμποροῦ (chez un marchand, ελεγεν εἰς αὐτόν: « Μοῦ ὑπερτιμάτε (surfaire) δὲν ἐπρεπε νὰ πώλῃτε εἰς ἐμὲ πόσον ἀκριβῶς, ὅσον εἰς τοὺς ἄλλους, διότι ἐγὼ εἶμαι ἐκ τῶν φίλων σας (puisque je suis de vos amis) ». Ὁ ἐμπορος ἀπεκρίθη: « Κύριε, πρέπει νὰ (il faut que vous) κερδήσωμέν τι ἀπὸ (avec) τοὺς φίλους μας, διότι οἱ ἐχθροὶ μας δὲν ἐρχονται ποτὲ εἰς ἡμᾶς (chez nous). »

ΘΕΜΑ 237:

Νέος τις ἡγεμὼν ἑπταετῆς (âgé de sept ans) ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων διὰ τὴν εὐφρίαν του (à cause de son esprit). Εὐρυσκομένου δὲ ἡμέραν τινὰ (se trouvant un jour) εἰς συναναστροφὴν μετὰ τινος γέροντος ἀξιωματικοῦ παρατήρησεν αὐτός, ὁμιλῶν περὶ τοῦ νέου ἡγεμόνος ὅτι ὅταν οἱ παῖδες ἔχωσι τόσον πνεῦμα εἰς τὴν παιδικήν των ἡλικίαν, (dans leurs premières années), ἔχουσι συνήθως πολλὰ ὀλίγον ὅταν ἡλικιωθῶσι (ils en ont ordinairement fort peu, quand ils sont avancés en âge). « Τότε λοιπὸν (en ce cas), » εἶπεν ὁ νέος ἡγεμὼν, ὅστις τὸν ἤκουσε, « πρέπει ὑμεῖς νὰ εἴχητε (il faut que vous ayez eu) ὑπὲρ τὸ δέον πολὺ πνεῦμα (infinitement d'esprit) εἰς τὴν παιδικήν σας ἡλικίαν (dans votre enfance). » — Ἀγγλος τις, ὅστις πρῶτον ἐπεσεύφηλν τὴν Γαλλίαν (à sa première visite en France), ἀπήντησεν εἰς (dans) τὰς ὁδοὺς τοῦ Καλαϊσίου (Calais) ἐν πολὺ μικρὸν παιδίον. τὸ ὅσῳ ὁμίλει τὴν Γαλλικὴν τροχάδην καὶ γλαφυρῶς (qui parlait le français couramment et avec élégance). « Θεὸς μου! εἶναι δυνατόν, ἀνέκραξεν (s'écrier), « ὅτι καὶ τὰ παιδιὰ (que même les enfants) ὁμιλοῦν ἐδῶ καθαρώς (avec pureté) τὴν Γαλλικήν; »

Ἄς ἐρευνῶμεν (rechercher) τὴν φιλίαν τῶν καλῶν, καὶ ἄς ἀποφεύγωμεν (éviter) τὴν συναναστροφὴν τῶν κακῶν διότι αἱ κακαὶ συναναστροφῆς φθειροῦσιν ἥθη χρηστὰ (car les mauvaises sociétés corrompent les bonnes mœurs). — Τί καρὸς εἶναι σήμερον; — Χιονίζει ἀκαταπαύστως (toujours), καθὼς ἐχινύζε χθὲς καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα (et selon toute apparence) θὰ χιονίσῃ καὶ αὔριον. — Ἄς χιονίσῃ (qu'il

neige) ἤβρα νὰ χιονίζῃ (qu'il neigeât. παρτατ. τῆς ὑποτακτ.) ἔτι περισσότερο, διότι πάντοτε εἶμαι πολὺ καλὰ, ὅταν ἦναι πολὺ ψυχρός. — Εγὼ δὲ εἶμαι (et moi, je me porte) πάντοτε καλὰ, ὅταν δὲν ἦναι οὔτε ψυχρός οὔτε ζέστη. — Φυσᾷ δυνατὰ (il fait trop de vent) σήμερον, καὶ θὰ κάμωμεν καλλίτερα νὰ μένωμεν εἰς τὴν οἰκίαν (de rester à la maison). — Ὅπως καὶ ἂν ἦναι ὁ καιρὸς (quelque temps qu'il fût), πρέπει νὰ ἐξέλθω, διότι ὑποσχέθην νὰ εἶμαι εἰς τῆς ἀδελφῆς μου εἰς τὰς ἑνδεκα καὶ τέταρτον, καὶ πρέπει νὰ φυλάξω τὴν ὑπόσχεσίν μου (il faut que je tiennne parole).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Soixante dix-neuvième Leçon.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

Imparfait du Subjonctif.

Ὁ παρατατικὸς τῆς ὑποτακτικῆς σχηματίζεται ἐκ τοῦ παρωχημένου ὀρισμένου (*prétérit défini* Μαθ. ΕΗ.) τροπῇ τῆς καταλήξεως αἱ εἰς *asse* διὰ τὴν πρῶτην συζυγίαν, καὶ προσθέσει τῆς *se* διὰ τὰς λοιπὰς τρεῖς. Τοῦ κανόνος δὲ τούτου οὐδεμία ὑπάρχει ἐξαίρεσις ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ.

Ῥηίλῃσα — ἐὰν ὠμίλουν.

Je parlai — que je parlasse, que tu parlasses, qu'il parlât, que nous parlassions, que vous parlassiez, qu'ils parlassent.

Ῥετελείωσα — ἐὰν ἐτελείωνον.

Je finis — que je finisse, que tu finisses, qu'il finît, que nous finissions, que vous finissiez, qu'il finissent.

Ῥελαβον — ἐὰν ἐλάμβανον.

Je reçus — que je reçusse, que tu reçusses, qu'il reçût, que nous reçussions, que vous reçussiez, qu'ils reçussent.

Ἐπώλησα — ἐὰν ἐπώλουν.

Je vendis — que je vendisse,
que tu vendisses, qu'il vendît,
que nous vendissions, que vous
vendissiez, qu'ils vendissent.

Παρ. Α'. Ὁ παρακείμενος καὶ ὁ ὑπερσυντελικὸς τῆς ὑποτακτικῆς σχηματίζονται ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ τῆς ὀριστικῆς· διότι ὁ μὲν συντίθεται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, ὁ δὲ ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος. Παρ. Χαρ.

Ἐὰν ἤθελον ἀγαπήσῃ.

Que j'aie aimé.

Ἐὰν ἤθελον ἐλθῇ.

Que je sois venu.

Ἐὰν εἶχον ἀγαπήσῃ.

Que j'eusse aimé.

Ἐὰν εἶχον ἐλθῇ.

Que je fusse venu.

Παρ. Β'. Τῶν παρωχημένων χρόνων τῆς ὑποτακτικῆς γίνεται χρῆσις, ἔταν τὰ ῥήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται εἰσὶ χρόνου παρωχημένου ἢ συμπερασματικῆς ἐγκλίσεως.

ΣΗΜ. Δ'. — Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὑποτακτικῆς.

Πραγγομένου ἐνὸς τῶν ἐξῆς συνδέσμων τὸ ῥῆμα τίθεται πάντοτε καθ' ὑποτακτικὴν ἐγκλίσειν.

Afin que, ὅπως, ἵνα.

Nonobstant que, μόνον ὅτι.

A moins que, ἐκτὸς ἐάν.

Posé que, Supposé que, τεθέντος ὅτι, ὑποθετόν ὅτι.

Au cas que, ἐάν.

Pour que, ὥστε, ἵνα.

Avant que, πρὶν, ἢ πρὶν νά.

Pour peu que. Si peu que, ὅσον ὀλίγον καὶ ἂν.

De craint que, de peur que, μήπως, ἵνα μή.

Pourvu que. ἐάν ἀρκεζόμενον νά.

En cas que, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ἐάν.

Quoique, Bien que, Encore que, καὶ τοι, μ' ὅλον ὅτι, ἂν καί.

Jusqu'à ce que, μέχρις οὗ, ἕως οὗ.

Sans que, ἀνευ, χωρὶς νά.

Loin que, μακρὰν τοῦ νά.

Soit que, ἢ, εἴτε.

Non pas que, ὅχι ὅτι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Θέλετε νὰ μένητε ἐδῶ, ἕως οὔ δι- Voulez-vous rester ici jusqu'à ce
νηθῶ νὰ ἐξέλθω μεθ' ἡμῶν ; que je puisse sortir avec vous?
Θὰ ἐξέλθω πρὶν ἐπιστρέψῃ. Je sortirai, avant qu'il revienne.
Ἐὰν εἴχετε ὅτι δὲν ἔχετε, θὰ ἦσθε En cas que vous eussiez (1) ce
πλούσιος. que vous n'avez pas, vous seriez
riche.

Σὰς στέλλω τὸ βιβλίον μου, ἵνα τὸ Je vous envoie mon livre, afin
ἀναγνώσητε. que vous le lisiez.

* Ἄν δὲν τὴν συνοδρεύσετε, δὲν θὰ A moins que vous ne l'accom-
ἐξέλθει. pagniez, elle ne sortira pas.

Μ' ὅλον ὅτι εἶναι ὀκνηρὰ τὰ τέκνα Bien que vos enfants soient pa-
σας, προδεύουσιν. resseux ils font des progrès.

* Ὅσον ὀλίγην γνῶρμιαν καὶ ἂν εἴχῃ Si peu qu'un homme eût des liai-
τις πρὸς τινα, ἐπρεπε νὰ λά- sons avec un autre, il falloit
βῃ μέρος εἰς τὴν φιλονεικίαν, qu'il prit part à la dispute, et qu'il
καὶ νὰ κινδυνεύσῃ τινὲς ζωὴν payât de sa personne, comme
του, ὡς ἐὰν ὀργιζέτο ὁ ἴδιος. s'il avait été lui-même en colère.

* Ὅπως καὶ ἂν ἦναι.

* Ἄν καὶ ἦαι μικρὰ καὶ δὲν ἔχῃ Quoiqu'elle soit petite et qu'elle
εὐεϊδὲς πρόσωπον, οὐχ ἦττον ait mauvaise mine, elle ne laisse
ὅμως εἶναι ἀξέπραστος pas d'être aimable.

Δὲν τὴν ἤθελον διὰ σύζυγον, ἂν Je ne la voudrais pas pour femme,
καὶ ἦναι πλουσία καὶ σώφρων, quoiqu'elle soit riche et pru-
διώτι· δὲν κατέχει πολλὰν dente parce qu'elle n'a pas une
ἀγαθότητα ψυχῆς. grande bonté de cœur.

* Ἀρκεῖ μόνον νὰ ᾖτε φίλος μου Pourvu que vous soyez de mes
καὶ εὐχαριστοῦμαι. amis, je suis content.

Ἐἴτε δίκαιον ἔχετε εἴτε ἀδίκον. Soit que vous ayez raison ou tort.

* Ὀνομάζω ἐλευθέρως τοὺς ἀνθρώπους Je nomme nettement les personnes
οὓς θέλω νὰ ὀνομάσω, πάν- que je veux nommer, toujours
τοτε ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐ- dans la vue de louer leur vertu
παίνεσω τὴν ἀρετὴν ἢ τὴν ἀξίαν ou leur mérite; j'écris leurs
αὐτῶν γράφω τὰ ὀνόματά των noms en lettres capitales, afin
μὲ κεφαλαία γράμματα, ὅπως qu'on les voie de loin, et que le
φαίνωνται μακρόθεν, καὶ μὴ lecteur ne coure pas risque de
κινδυνεύῃ ὁ ἀναγνώστης νὰ les manquer. (La Bruyère).
τοὺς παρίδῃ.

(1) Λικιτέον ἔγωγε ἀλλήλων. Dans le cas que vous auriez ce que vous n'avez
pas, etc.

Ὁ Φιλοκτήτης φυσικὰ ὠμίλει ὀλί- Philoctète naturellement parlait
γώτερον, ἀλλ' ἦτον ὀρμητικὸς, moins, mais il était prompt, et
καὶ ὀλίγον ἀν' ἐρέβιζον τὴν si peu qu'on excitât sa viva-
ζωηρότητα του, ἐλεγεν ὅτι cité, on lui faisait dire ce qu'il
εἶχεν ἀποφασίσει νὰ φυλάτ- avait résolu de taire. (Fénélon).
τη ὡς μυστικόν.

Παρ. Γ'. Σύνδεσμοὶ τινες ἀπαιτοῦσι τὴν ὀριστικὴν μὲν, ὅταν ἡ φρά-
σις θεθελοῖ βατικῶς, ὅτι τὸ περ οὐ ὁ λόγος εἶναι ἡ μέλλει γειέσθαι,
τὴν ὑποτακτικὴν δὲ, ὅταν δὲν ᾖ βατικόν, ἢ ὅταν ἐκφράζηται τὸ ἐπιθυ-
μητὸν μόνον. Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐξῆς

Οὕτως, ὥστε.

Εἰμὶ ὅτι, παρ' ὅτι.

De façon que.
De manière que.
De sorte que.
En sorte que.
Tellement que.
Sinon que.

Φέρεσθε οὕτως, ὥστε ἀγαπᾶσθε ὑπὸ Ὅριστ. Vous vous conduisez de
πάντων. façon que vous êtes aimé de
tout le monde.

Φέρθητε οὕτως, ὥστε ν' ἀγαπᾶσθε. Ὑποτ. Conduisez-vous de façon
que vous soyez aimé.

Παρ. Δ'. Ὁ σύνδεσμος que, τιθέμενος ἐν τῷ δευτέρῳ κώλλῳ πρὸς
ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως συνδέσμου ταχθέντος ἐν τῷ πρώτῳ, ἀπαι-
τεῖ τὴν ἐγκλίσειν, ἣν ἡ λέξις ἀντὶ τῆς σπουδῆς ἐτέλει.

Ἀφοῦ τὸν γνωρίζετε καὶ ἐγγράσθε Ὅριστ. Dès que vous le connaissez
ὑπὲρ αὐτοῦ, et que vous répondez de lui.

Οὐδὲν ἐὰ μάλιστα, ἀν' δὲν προσέχητε Ὑποτ. Vous n'apprenez rien à
καὶ δὲν ἐκτελῆτε ταπεινῶς τὰ moins que vous ne soyez atten-
θεματά σας. tif et que vous ne fassiez régu-
lièrement vos devoirs.

Παρ. Ε'. Ἡ λέξις que, τιθεμένη πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως
τοῦ δὲ, ἀπαιτεῖ τὴν ὑποτακτικὴν. Παρ. Καρ.

Ἄν ὁ φίλος σας ἦτον ἐδῶ καὶ ἤθελε Si votre ami était ici et qu'il vou-
νὰ ἐλθῇ νὰ μὲ ἴδῃ —. lût venir me voir —.

- "Αν μὲ ἡγάπα καὶ ἐπεθύμῃ εἰλι- S'il m'aimait et qu'il désirât sin-
κρινῶς τὴν εὐτυχίαν μου—. cèrement mon bonheur —.
- "Αν τυχὸν ἔλθῃ τις καὶ δὲν ᾔμαι Si quelqu'un vient et que je ne
εἰς τὴν οἰκίαν, στείλατε νὰ μὲ sois pas à la maison, envoyez-
ζητήσῃτε. moi chercher.
- "Αν σὰς γράψῃ ὁ ἀδελφός σας καὶ Si votre frère vous écrit et que
δὲν ᾔσῃ εὐχαριστημένος ἀπὸ vous ne soyez pas content de
τὴν ἐπιστολὴν του, εἰ σὰς sa lettre, je vous prierai de
παρακαλέσω νὰ μοὶ τὸ γνωστο- me le faire savoir.
ποιήσῃτε.

Παρ. ΣΤ'. Τίθεται ὑποτακτικὴ μετὰ τὸν σύνδεσμον *que*, ὅταν οὗτος ἐπέχῃ τὸν τόπον διαφόρων συνδέσμων, ὡς τῶν *afin que*, *soit que*, *sans que*, *avant que*, *à moins que*, *jusqu'à ce que*. Παρ. Χαρ.

- Ἐπιμελοῦ ἵνα εὐχαριστῶνται οἱ Appliquez-vous que vos parents
γονεῖς σου. soient contents (τὸ *que* ἀντικαθίσταται τὸ *afin que*).
- Εἴτε ἀναγινώσκω, εἴτε γράφω, πάν- Que je lise ou que j'écrive, on y
τοτε εὐρίσκουν ἐλάττωμά τι. trouve toujours à redire (τὸ *que* ἀντικαθίσταται τὸ *soit que*).
- Δὲν δύναμαι νὰ εἰπῶ τί, χωρὶς νὰ Je ne puis rien dire que tu ne le
τὸ ᾔξευρες. saches (τὸ *que* ἀντικαθίσταται τὸ *sans que*).
- Μὴν ἀρχίσῃτε πρὶν σὰς δώσω εἰ- Ne commencez pas que je ne vous
δησιν. avertisse (τὸ *que* ἀντικαθίσταται τὸ *avant que*).
- Δὲν τιμωρεῖται ποτὲ, ἂν δὲν ᾔτο Jamais on ne le punit, qu'il ne
ἄξῃς τιμωρίας. l'ait mérité (τὸ *que* ἀντικαθίσταται τὸ *à moins que*).
- Περιμένετε ἕως οὗ ἐπιστρέψῃ ὁ Attendez que votre père revienne
πατὴρ σας. (τὸ *que* ἀντικαθίσταται τὸ *jusqu'à ce que*).

ΘΕΜΑ 238.

Ὁ Κ. Τυρέννος (M. de Turenne) οὐδέποτε ᾔθελε ν' ἀγοράσῃ τι μὲ πίστωσιν ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους « φοβούμενος, ὡς εἶλεγε, μήπως χάσωσι μέρος, ἂν συνέβαινε (en cas que) νὰ φανευθῇ. » Πάντες οἱ ἐργάται (un ouvrier), οἵτινες εἰργάζοντο εἰς τὴν οἰκίαν, εἶχον διαταγὴν (ordre) νὰ παρουσιάζωσι (d'apporter) τοὺς λογαριασμοὺς τῶν (un mémoire)

ποῖν ἐκστρατεύσῃ (se mettre* en campagne), ἐπληρόνοντο δὲ τακτικῶς (régulièrement).

Δὲ ἐὰ σὰς σέβωνται (respecter), ἐὰν δὲν ἐγκαταλείψῃτε (abandonner) τὴν κακὴν συναναστροφὴν, τὴν ὅποιαν συχνάζετε (fréquenter). — Δὲν ἐὰ δυνήσῃτε νὰ τελειώσῃτε τὸ ἔργον σας ἀπόψε, ἐὰν δὲν σὰς βοηθήσω. — Θὰ σὰς ἐξηγήσω (expliquer) ἀπάσας τὰς δυσκολίας (la difficulté), ἵνα μὴ χάσῃτε τὸ λάρρος σας (se décourager) εἰς τὴν ἐπιχειρήσιν (une entreprise) σας. — Ὑποτιθέμενος ὅτι ἐχάριστε τοὺς φίλους σας, τί ὅ ἀπαγίνασθε; — Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν (en cas que) ἐχῃτε ἀνάγκην τῆς βοηθείας (assistance) μου, φωνάζετέ με, καὶ ἐὰ σὰς βοηθήσω. — Ὁ σώφρων καὶ συνετὸς ἄνθρωπος (un homme sage et prudent) ζῇ οικονομικῶς (avec économie) ἐν ὅσῳ (quand) εἶναι νίος, ἐν ἀπολαύσει τῶν καρπῶν τῶν ἔργων του ὅταν γηράσῃ. — Φέρετε τὰ χρήματα ταῦτα εἰς τὸν κύριον Ν. ἵνα δυνήτῃ νὰ πληρώσῃ τὰ χρεῖα (une dette) του. — Μοὶ δανείζετε τὰ χρήματα ταῦτα; — Δὲν ἐὰ σὰς τὰ δανείσω, ἐκτός ἂν μοὶ ὑποσχεθῇτε ὅτι ἐὰ μοὶ τὰ ἀποδώσῃτε ὡς ὀφείλουσθε τοῦτον ὅσον (le plus tôt que vous pourrez). — Ἀρχὴν ὁ στρατηγός; — Ἀρχὴν χεῖς τὸ πρῶτον εἰς τὸ στρατοπέδον (le camp) κεκμηκώς (las) καὶ κωσποικαῶς (harassé), ἀλλὰ πολὺ ἐγκαίρως (très à propos) διέταξεν ἀμέσως (il donna de suite ses ordres) νὰ ἀρχίσωσι τὴν μάχην (pour engager l'action), ἂν καὶ δὲν εἶχεν εἰσέτι ὅλα του τὰ στρατεύματα (troupes). — Εἰσὶν αἱ δεσποσύναι ὑμῶν ἀδελφοὶ εὐτυχεῖς; — Δὲν εἶναι μ' ὅλον ὅτι εἶναι πλούσιοι; διότι δὲν εἶναι εὐχάριστοι. — Ἄν καὶ ἐχῶσι καλὸν μνημονικόν, τοῦτο δὲν ἀρκεῖ νὰ μάθωσιν ὅπο ἀνδότητε γλώσσαν (quelque langue que se soit) πρέπει νὰ κἀνωσιν ἐπίσης χρῆσιν τῆς κρίσεως (le jugement) των. — Ἰδέτε πόσον ἀξιαγάπητος εἶναι ἡ κυρία αὕτη μ' ὅλον ὅτι δὲν ἐχει περιουσίαν (de fortune), οὐχ' ἥττον τὴν ὀγαπᾷ. — Θέλετε νὰ μοὶ δα εἰσῇτε τὸ βιολί σας; — Σὰς τὸ δα εἶζω (je vous le prêterai), ἀρκεῖ μόνον (pourvu que) νὰ μοὶ τὸ ἀποδώσῃτε τὴν ἐσπέραν ταύτην. — Θὰ ἐλθῇ ἡ κυρία μήτηρ σας νὰ με ἰδῇ; — Θὰ ἐλθῇ, ἐὰν τῇ ὑποσχεθῇτε ὅτι ἐὰ τὴν συνοδεύσῃτε εἰς τὴν συναυλίαν. — Δὲν ἐὰ πᾶσω νὰ τὴν βαρύνω (de l'importuner) ἕως ὅ μὲ συγγνώμῃ. — Δώσατέ μοι τὸ κοινδυλομάχιον (le canif). — Θὰ σὰς τὸ δώσω ἐὰν δὲν κάμῃτε κακὴν χρῆσιν αὐτοῦ. — Θὰ ὑπάγῃτε εἰς τὸ Λονδῖνον; — Θὰ ὑπάγω, ἀρκεῖ νὰ (pourvu que) μὲ συντροφεύσῃτε (accompagner), καὶ ἐὰ γράψω πάλιν (écrire*) εἰς τὸν κύριον ἀδελφόν σας ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἐλαβῇ τὸ γράμμα μου (ma lettre).

ΘΕΜΑ 239.

Ποῦ ἔστε ἐν καιρῷ τῆς μάχης (pendant l'affaire); — Ἦσαν κατὰ

Δημόσιο Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

κοιτος (au lit) ἔνα δέσω (à faire panser) τὰς πληγὰς (une blessure) μου. Εἴθε νὰ (plût à Dieu que) εὕρισκόμεν ἐκεῖ (j' y eusse été· ἤθελα νικήσῃ (vaincre) ἢ ἀποθάνῃ (périr). — Ἀπερρίθμεν τὴν μάχην φοβούμενοι μήπως αἰχμαλωτισθῶμεν (que nous ne fussions pris), ἐπειδὴ αἱ δυνάμεις αὐτῶν (leurs forces) ἦσαν (étant) ἀνώτεραι (supérieures) τῶν (aux) ἰδικῶν μας. — Θεὸς φυλάξοι (à Dieu ne plaise, καθ' ὑποτακτικὴν) νὰ μερῶν τὴν διαγωγὴν σας, ἀλλὰ αἱ ὑποθέσεις σας (vos affaires), δὲν εἰς ὑπάγωσι καλῶς πρέπει, ἂν δὲν τὰς κάμντε ὁ ἴδιος (vous ne les fassiez vous même). — Ὁ ἀναχωρήσῃτε ταχέως; — Δὲν θ' ἀναχωρήσω πρὶν γευματίσω. — Διατί μοι εἶπετε ὅτι ἀφίχθη ὁ πατήρ μου, ἂν καὶ εἰσέλθῃτε τούναντίον; — Εἰσατε τόσον ὀρηκτικὸς (prompt, ἢ emporté), ὥστε ἅμα σὰς ἀντιτείνῃ τις τὸ ἐλάχιστον (pour peu qu' on vous contrarie), παραφέρεσθε (vous vous emportez) εἰς τὴν στιγμήν (en un instant). — Ἄν δὲν φθάσῃ σήμερον ὁ πατήρ σας, καὶ ἔχητε ἀνάγκην χρημάτων, δανείσω ὑμῖν τινα. — Σὰς εἶμαι πολλὰ ὑπόχρεως. — Ἐκάμντε τὰ θέματά σας; — Οὐχὶ καθ' ὁλοκληρίαν· ἂν εἶχα καιρὸν καὶ δὲν (et que je—) εἶχα τοσαύτην ἀνυσχηρίαν (inquiet) περὶ τῆς ἀφίξεως (l' arrivée) τοῦ πατρός μου, θὰ τὰ ἔκαμον ὅλα. — Ἄν μελετᾶτε καὶ (et que) ἦσθε προσεκτικὸς, σὰς βεβαιῶ ὅτι θὰ μάθῃτε τὴν Γαλλικὴν εἰς πολλὰ ὀλίγον (peu de) καιρὸν. — Ὁ ἐέλων νὰ διδάσκῃ τέχνην τινὰ, πρέπει νὰ γνωρίζῃ αὐτὴν κατὰ βάθος (à fond), πρέπει νὰ δίδῃ περὶ αὐτῆς (il faut qu' il en donne) γνώσεις (la notion) ἀκριβεῖς (précises) καὶ ἐσκεμμένας (bien digérées), νὰ ἐντυπὸνῃ αὐτάς (il faut qu' il les fasse entrer) μίαν πρὸς μίαν (une à une) εἰς τὸν νοῦν (dans l' esprit) τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πρὸ πάντων (surtout) νὰ μὴ παραφορτόνῃ (surcharger) τὸ μνημονικὸν των μὲ κανόνας ἀκαφελεῖς (inutiles) καὶ ἀσημάντους (insignifiantes).

Ἀγαπητέ μοι φίλε, δανείσατέ μοι ἕν λουδοβίκειον (louis). — Ὅριστε (en voici) δύο ἀντὶ ενός. — Ὅποσας χάριτας σὰς χρεωστῶ (que d' obligations je vous ai)! Χαίρω πάντοτε ὅταν σὰς βλέπω, καὶ (et je) εὕρισκω τὴν εὐτυχίαν μου εἰς τὴν ὑμετέραν. — Πωλεῖτε (être à vendre) ἡ οἰκία αὕτη; — Θέλετε νὰ τὴν ἀγοράσῃτε; — Διατί ὄχι; — Διατί δὲν ὀμιλεῖ ἡ ἀδελφὴ σας; — Θὰ ὀμιλεῖ, ἂν δὲν ἦτο πάντοτε τοσοῦτον ἀφηρημένη (distraite). — Ἀγαπῶ τὰ ὠραῖα ἀνέκδοτα· ταῦτα ἀρτύουσι (assaisonner) τὴν συνομιλίαν (la conversation), καὶ τέρπουσι (amuser) πάντας. Σὰς παρακαλῶ νὰ μοι διηγηθῇτε μερικὰ. — Ἰδέτε, ἂν ἀγαπᾶτε, τὴν ἐκατοστὴν τεσσαρακοστὴν ὀγδόην σελίδα (page) τοῦ (du) βιβλίου, τὸ ὅποιον σὰς ἐδάνεισα, καὶ θὰ εὕρητε τινὰ.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΝ.

Quatre-vingtième Leçon.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ.

(Συνέχεια).

Ὅσοι δὴ ποτε, ὅσων καὶ ἄν.

Quelque — que.

Παρ. Α'. Ἡ *quelque* πρὸ ἐπιθέτου ἄνευ οὐσιαστικοῦ εἶναι ἄκλιτος, καὶ ἀπαιτεῖ ὑποτακτικὴν.

Ὅσον καλὸς καὶ ἂν ᾦσθε.

Quelque bon que vous soyez.

Ὅσον πλούσιοι καὶ ἂν ᾦναι.

Quelque riches qu'ils soient.

Ὅστις δὴ ποτε, ὅσων δὴ ποτε,

Quelque — que.

Παρ. Β'. Συνοδευομένη δὲ ἡ *quelque* ὑπὸ οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἢ εὐ διακρίσεως γένους, προσλαμβάνει *s* καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖ ὑποτακτικὴν.

Ὅσων γενναϊότητα καὶ ἂν ἔχητε, ἔ- *Quelque courage que vous ayez,*
γε: περισσότεραν ἀπὸ ὑμᾶς. *il en a plus que vous.*

Ὅσων ὑπομονὴν καὶ ἂν ἔχωμεν, οὐ- *Quelque patience que nous ayons*
δέποτε ἔχομεν ἀρκετήν. *nous n'en avons jamais assez,*

Ὅσα πλούτη καὶ ἂν ἔχη, ταχέως *Quelques richesses qu'il ait, il en*
ἐὰ ἴδῃ τὸ τέλος τῶν. *verra bientôt la fin.*

Ὅσων ἀγαθότητα καὶ ἂν δεικνύω *Quelque bonté que j'ai pour lui,*
πρὸς αὐτὸν δὲν θά δυνάω ποτὲ *je n'en aurai jamais autant*
νὰ δειξω τίσιν ὅσων ἀξίζει. *qu'il mérite.*

Ὅποια δὴ ποτε λάβῃ καὶ ἂν κάμνητε, *Quelques fautes que vous fassiez,*
ἐὰ φροτιζῶ νὰ τὰ διορθώω. *j'aurai soin de les corriger.*

Ὅστις, ὁποῖός ποτε, ὁποῖος δὴ ποτε. Ἄρσ. *Quel que, πληθ. quels que,*
Θηλ. *Quelle que, πληθ. quel-*
les que.

Παρ. Γ' Ἡ *quel que, quelle que*, (ἐν δυτὶ λέξεσι γεγραμμένη) συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ῥήματος *être*, ἐπομένου οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν καὶ συντάσσεται ὑποτακτικῇ.

Οἰαδὴποτε καὶ ἂν ᾦναι ἡ εὐτυχία *Quel que soit le bonheur dont*
τῆς ὁποίας ἀπολαύετε, εἰμαι *vous jouissiez, je suis plus*
εὐτυχέστερος ὑμῶν. *heureux que vous.*

Οἷοςδὴποτε καὶ ἂν ᾦναι ὁ πλοῦτος *Quelle que soit la fortune que*
ὃν κατέχετε, ἐνδεχόμενον νὰ *vous possédiez, vous pouvez*
τὸν ἀπολέητε ἐν μιᾷ σιγῇ. *la perdre en un instant.*

Οἷαςδὴποτε προσπαρεῖς καὶ ἂν κα- *Quels que soient les efforts que*
ταβάλῃτε, οὐδέποτε ἐὰ ἐπι- *vous fassiez, vous n'attein-*
τύχητε τοῦ σκοποῦ σας. *drez jamais votre but.*

Ὅσον καὶ ἂν κοπιᾷζετε, οὐδέποτε *Quelles que soient les peines que*
ἐὰ σὰς εὐγνωμονῇ τις δι' αὐτό. *vous preniez, jamais on ne*
vous en saura gré.

Οὐδεὶς, οὐδεμία. *Aucun, quel, aucune.*

Ὅτιδὴποτε, ὅτι καὶ ἂν ᾦναι. *Quelque chose que; quoi que*
ce soit.

Παρ. Δ'. Τὸ ὅτι δὴποτε, ἢ ὅτι καὶ ἂν ᾦναι, δηλοῦται διὰ τοῦ
quelque chose que ἢ quoi que, ὅταν ᾦναι ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως·
διὰ τοῦ quoi que ce soit δὲ ὅταν ᾦναι μετ' αὐτὴν· ἀπαιτοῦσι δὲ ταῦτα
τὴν ὑποτακτικὴν.

Ὅτι δὴποτε πράξῃτε ὑπὲρ τοῦ πα- *Quelque chose que (ἢ quoi que)*
τρός μου, αὐτὸς ἐὰ σὰς ἀντα- *vous fassiez pour mon père,*
μειψεί. *il vous en récompensera.*

Δὲν παραπενοῦμαι δι' ὅτι καὶ ἂν *Je ne me plains de quoi que ce*
ᾦναι. *soit.*

Ὅστιςδὴποτε καὶ ἂν ᾦναι. *Qui que ce soit.*

Παρ. Ε'. Ἡ qui que ce soit, ὅστις δὴποτε καὶ ἂν ᾦναι, ἀπαιτεῖ
τὴν ὑποτακτικὴν ἐπίσης καὶ τὰ, personne, οὐδεὶς pas un, οὐδὲ εἰς
aucun, οὐδεὶς rien οὐδὲν εἰς τινὰς περιστάσεις.

Περὶ οἷουδὴποτε καὶ ἂν ὁμιλῇτε, *De qui que ce soit que vous par-*
ἀποφεύγετε τοῦ κακολογεῖν. *liez, gardez-vous de médire.*

Οὐδένα γνωρίζω ὅστις νὰ ᾦναι τό- *Je ne connais personne qui soit*
σον καλὸς ὅσον ὑμεῖς. *aussi bon que vous.*

Οὐδὲν εἶδον ἀξιόμειμπτον εἰς τὴν *Je n'ai rien vu qu'on puisse blâ-*
διαγωγὴν του. *mer dans sa conduite.*

Σημ. Ε'. — Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὑποτακτικῆς.

α.) Τὸ *qui* ἢ *que*, προηγούμενου ὑπερθετικοῦ, ἀπαιτεῖ τὴν ὑποτακτικὴν. Παρ. Χαρ.

Εἴθε ἡ πλέον ἀξέριστος κυρία, Vous êtes la dame la plus aimable que je *connaisse*.
ἀφ' ὅσας γνωρίζω.

Εἶμι ὁ παραδόξωτατος ἄνθρωπος, C'est l'homme le plus extraordinaire que j'aie jamais vu.
ἀφ' ὅσους ποτὲ εἶδον.

Εἴθε οἱ ἐπιμελέστατοι τῶν μαθητῶν, ἀφ' ὅσους ποτὲ εἶχον. Vous êtes les élèves les plus studieux que j'aie jamais eus.

Ἡ καλλιτέρα φρουρά, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἔχη βασιλεὺς τις, εἶναι ἡ ἀγάπη τῶν ὑπηκόων του. La meilleure garde qu'un roi puisse avoir, c'est le coeur de ces sujets.

β.) Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ πρὸ τῆς *qui* ἢ *que*, ἀπαιτοῦσιν ἐνίοτε τὴν ὑποτακτικὴν· τὸ δὲ *premier* πάντοτε ἀπαιτεῖ αὐτήν. Παρ. Χαρ.

Οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὅς τις ἐτόλμησε νὰ μοὶ τὸ εἴπῃ. C'est le premier homme qui ait osé me le dire.

Εἴθε ἡ δευτέρα ἀξέριστος κυρία τὴν ὁποίαν ἀπήτησα εἰς τὴν πόλιν ταύτην. Vous êtes la deuxième dame aimable que j'aie rencontrée dans cette ville.

γ.) Προσέτι αἱ λέξεις *le seul*, *l'unique*, ὁ μόνος, προηγούμενα τῆς *qui* ἢ *que* ἀπαιτοῦσι τὴν ὑποτακτικὴν. Παρ. Χαρ.

Εἴθε ὁ μόνος, εἰς ὃν δύναμαι νὰ ἐπιστηγθῶ (πέποιθα). Vous êtes le seul sur qui je puisse se compter.

Παρ. ΣΤ'. Ἡ *qui* ἢ *que* προηγούμενης γενικῆς, δὲν ἀπαιτεῖ τὴν ὑποτακτικὴν, ἀλλὰ τὴν ὀριστικὴν. Παρ. Χαρ.

Αὕτη εἶναι ἡ ὡραιότατη τῶν γυναικῶν ἀφ' ὅσας ἦσαν εἰς τὸ μελόδραμα. C'est la plus belle des femmes qui étaient à l'opéra.

Οὐδένα γνωρίζω ἀπὸ τοὺς ἐλθόντας εἰς τὴν οἰκίαν σας τὴν πρωίαν ταύτην. Je ne connais aucune des personnes qui sont venues chez vous ce matin.

Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ εἴπητε τί ἀφ' ἧς αἵ ἐνεπιστεύθην. J'espère que vous ne direz rien de ce que je vous ai confié.

Δημόσιο Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

³ Ἀνέγνωσα τὸν πρῶτον τόμον τοῦ *J'ai lu le premier volume de l'ouvrage que vous m'avez prêté.*
 συγγράμματος, ὅπερ μοι ἔδω-
 νείσατε.

Παρ. Ζ'. Τὸ ῥῆμα ἐν ἀρχῇ φράσεως ἐκφράζον ἐκπληξιν, ἐπιθυμίαν ἢ κατάραν τίθεται ἐν ὑποτακτικῇ. *Παρ. Χάρ.*

Εἴθε νὰ σᾶς διαφυλάττῃ ὁ οὐρανός *Fasse le ciel que pareil malheur*
 αἰὲ ἀπὸ παρομοίαν δυστυχίας! *ne vous arrive jamais!*

Εἴθε (ἄμποτε) νὰ δώσῃ ὁ Θεός! *Plût à Dieu!*

Εἴθε (ἄμποτε) νὰ δώσῃ ὁ οὐρανός! *Plût au ciel!*

Εἴθε νὰ εἶχεν οὕτω! *Plût à Dieu qu'il en fût ainsi;*

Εἴθε νὰ τὸ ἔκαμνε! *Plût à Dieu qu'il l'eût fait!*

Εἴθε πάντες οἱ δυνατοὶ τῆς γῆς νὰ *Plût à Dieu que tous les grands*
 ἀγάπων τὴν εἰρήνην! *seigneurs aimassent la paix!*

Εἴθε νὰ μὴ ἐγενόμεθα ποτὲ δυστυ- *Plût au ciel que nous ne fussions*
 χέστεροι! *jamais plus malheureux!*

Εἴθε νὰ εὐτυχῇτε! *Puissiez-vous être heureux!*

Παρ. Η'. Αἱ φράσεις αὗται εἰσὶν ἐλλειπτικάι, πλήρεις δὲ οὕτω: *Je désire, que le ciel fût . . . Je voudrais qu'il plût à Dieu, au ciel* κτλ. Τίθεται ὡσαύτως ἐν ἀρχῇ φράσεως ἡ ὑποτακτικὴ ἀντὶ τοῦ *quand même*, καὶ τοι, μ' ὅλον ὅτι. *Παρ. Χάρ.*

Καὶ ἂν ἀπέλχον ἑκατὸν λεύγας ἐν- *Fussent-ils à cent lieues d'ici, j'irais*
 τεῦθεν, θὰ ἐπῆλθαινα πρὸς ζή- *les chercher (1).*
 τήσιν των.

Παρ. Θ'. Παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ταυτοπροσωπίας, τὸ πνεῦμα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης προτιμᾷ τὴν ἀπαρέμφατον ἀντὶ τῆς ὑποτακτικῆς, ὁσάκις δύναται νὰ τεβῇ ἀνευ ἐπαμφοτερισμοῦ, καὶ ἡ πλοκὴ τοῦ λόγου ἐπιτρέπει αὐτήν.

Ἔρχομαι ἵνα σᾶς ἴδω. *{ Je viens (pour) vous voir καὶ ὅχι:*
{ Je viens (pour) que je vous voie.

Δὲν πιστεύω ἵνα δυνηθῶ νὰ ἐξέλθω. *{ Je ne crois pas pouvoir sortir*
 αὔριον. *{ demain; καὶ ὅχι:*

{ Je ne crois pas que je puisse sor-
tir demain.

(1) Ἀντὶ τοῦ — *Quant même ils seraient à cent lieues d'ici* κτλ.

Δὲν ἀκολουθεῖ δὲ τὸν κανόνα τοῦτον, ὅταν τὰ δύο ῥήματα δὲν εἶναι τοῦ αὐτοῦ προσώπου· οἷον, Δὲν πιστεύω, ὅτι δύνασαι νὰ ἐξέλθῃς je ne crois pas que tu puisses sortir. Ἐνταῦθα ἀνήκει οὐχὶ ἡ ἀπαρέμφατος, ἀλλ' ἡ ὑποτακτικὴ, ἣν ἐτι μᾶλλον ἀπαιτεῖ ἡ ἄρνησις.

Σημ. ΣΤ'. — Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ὑποτακτικῆς.

Τελευτῶντες ἃς παρατήρησωμεν, ὅτι ὁσάκις ἡ ἐξαρτωμένη ἢ συμπληρωματικὴ πρότασις συνδέεται μὲ τὴν κυρίαν πρότασιν διὰ μιᾶς τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν, *qui, que, dont, où* κτλ. τίεται καθ' ὅριστι-
κὴν μὲν, ὅταν ἐκφράζῃ τι βέβαιον ἢ βετικόν, καθ' ὑποτακτικὴν δὲ ὅταν ἐκφράζῃ τι ἀδόξαον ἢ ἀμφιβολον. Παρ. Χαρ.

Θὰ νυμφευθῶ γυναῖκα ἥτις ἐὰ μ' Ὀρις. J'épouserai une femme *qui* me plaira.

Θὰ νυμφευθῶ γυναῖκα ἥτις νὰ μ' Ὑποτ. J'épouserai une femme qui me plaise.

Ἰδοὺ βιβλίον ὅπερ δύνασθε νὰ συμ- Ὀρις. Voilà un livre *que* vous
βουλευήσθε ἐν ἀνάγκῃ. pourrez consulter au besoin.

Δότε μοι βιβλίον ἔπερ νὰ δύναμαι Ὑποτ. Donnez-moi un livre *que* je
νὰ συμβουλευώμαι ἐν ἀνάγκῃ. puisse consulter au besoin.

Δανείσατέ μοι τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ Ὀρις. Prêtez-moi le livre *dont*
ὅποῖον δὲν χρειάζεσθε. vous n'avez pas besoin.

Δανείσατέ μοι ἐν βιβλίον, τὸ ὅποῖον Ὑποτ. Prêtez-moi un livre *dont*
νὰ μὴ χρειάζεσθε. vous n'avez pas besoin.

Μὴν ἀφίσητε θέσιν ἐνθα εἰσθε ἐν Ὀρις. Ne quittez pas une place *où*
ἀνέσει, καὶ ἐξ ἧς ἀκούετε vous êtes commodément, et
καλῶς. d' où vous entendez bien.

Ἐκλέξατε θέσιν ἐνθα νὰ ᾤσε ἐν Ὑποτ. Choisissez une place *où* vous
νέσει, καὶ ἐξ ἧς νὰ ἀκούητε soyez commodément, et *où* vous
καλῶς. entendiez bien.

Εἰσὶτε παραδείγματα τινα περὶ τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐξαχθίοντα ἐκ τῶν ἀρίστοις συγγραφέων.

* Ἀγαπᾶτε μᾶλλον νὰ σᾶς συμβου- Aimer qu'on vous conseille, et
λέωσιν ἢ νὰ σᾶς ἐπαινῶσιν. non pas qu'on vous loue. (Βοαλῶ)

Ἐπρωτίμων μᾶλλον νὰ ἐξέφραζε τὸ J'aimerais mieux encore qu'il
ὄνομα αὐτοῦ déclinaît son nom

Καὶ εἶπεν : Εἰμὶ ὁ Ὀρέστης ἢ ὁ Et dit : Je suis Oreste, ou bien
Ἀγαμέμνων, Agamemnon,

Παρά νὰ διῶραίνῃ ἄκριτα θαύματα, Que d'aller, par un tas de confuses
merveilles,

- Ἀδολεσχῶν εἰς τὰ ὤτα, καὶ μηδὲν Sans rien dire à l'esprit, étourdir
λέγων εἰς τὸν νοῦν. les oreilles. (ὁ αὐτός).
- Ὁρεῖλομεν τοῦλάχιστον νὰ δοκιμά- Il faut au moins du Rhin tenter l'
σωμεν τὴν εὐτυχῆ-διάβασιν heureux passage:
τοῦ Ῥήνου :
- Ἀπαραίτηται χρέος ἐστὶ, νὰ τολ- Un trop juste devoir veut que nous
μήσωμεν τοῦτο. l'essuyions. (ὁ αὐτός).
- Εἰς τίνα, ἐν τῇ δυστυχίᾳ του, νὰ Sur qui, dans son malheur, voulez-
στηρίξῃ ; vous qu'il s'appuie? (Ῥαῦος)
- Ἀφήσατέ με λοιπὸν ἐνταῦθα εἰς τὰς Laissez-moi donc ici, sous leurs
δρυσεράς σκιὰς των, ombrages frais,
Νὰ περιμένα τὸν Σεπτέμβριον ὅπως Attendre que septembre ait ra-
προσάξῃ τὸ φθινόπωρον, mené l'automne,
Καὶ ὅπως ἡ Δημήτηρ, χαίρουσα, Et que Cérès, contente, ait fait
ὑποχωρήσῃ τῇ Πομόνῃ. place à Pomone. (Βοχλώ).
- Ἄφες αἰώνιος τὸν ταλαντευόμενον Souffrez que pour jamais le trem-
Ἰππόλιτον blant Hippolite
- Ν' ἀπέχῃ τῶν τόπων, οὓς ἡ σύζυ- Disparaisse des lieux que votre
γὸς σας κατέχει. épouse habite. (Ῥαῖνιος).
- Εὐαρεστοῦμαι, ὅπως οἱ ὀφθαλμοί μου Je consens que mes yeux soient
ἀπατῶνται πάντοτε. toujours abusés. (ὁ αὐτός).
- Εὐαρεστοῦμαι ἐκ καρδίας, ὅπως δώ- Je consens de bon cœur, pour finir
σω τέλος τῇ μακίᾳ μου, ma folie,
- Ἵνα πάντες οἱ οἶνοι δι' ἐμὲ μετα- Que tous les vins pour moi de-
βληθῶσιν εἰς οἶνους τοῦ Βρίου, viennent vins de Brie,
- Ἵνα εἰς Παρισίους ἐλλείπωσι καὶ Qu'à Paris de gibier manque tous
ὅλους τοὺς χειμῶνας τὰ θή- les hivers,
ρσια κρέα,
- Καὶ μόλις τὸν μῆνα ἀγούστον νὰ Et qu'à peine au mois d'août l'on
τρώωσι χλωρὰ πῖσα. mange des pois verts. (Βοχλώ).
- Οἷός ἐστι, πάντες οἱ Ἕλληνες ἐπιθυ- Tel qu'il est, tous les Grecs deman-
μοῦσιν, ἵν' ἀποθῇ dent qu'il périsse. (Ῥαῖνιος).
- Αὐτὸς ὁ πατὴρ μου, ἄχ ! ἐπεδὴ Mon père même, hélas ! puisqu'il
πρέπει νὰ σοὶ τὸ εἰπω, faut te le dire,
- Ὁ πατὴρ μου, ἐλευθέρων με, Mon père, en me sauvant, ordon-
διατάττει ἵν' ἀποθῶ. ne que j'expire. (ὁ αὐτός).
- Διατάξατε ὅπως οἱ ἀγαπῶσι, καὶ Commandez qu'on vous aime, et
ἐλέετε ἀγαπᾶσθε. vous serez aimé. (ὁ αὐτός).
- Φοβηθῆτε, κύριε, φοβηθῆτε μὴ ὁ Craignez, seigneur, craignez que
σκληρὸς οὐρανὸς le ciel rigoureux

- Σᾶς μισήσῃ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ Ne vous haïsse assez pour exaucer
ἐκτελέσῃ τὰς εὐχὰς σας. vos vœux. (ὁ αὐτός).
- Ἐροδοῦμην, μὴ ὁ οὐρανὸς διὰ σκλη- Je craignais que le ciel, par un
ρὰς βοήθειας, cruel secours,
- Σᾶς προσφέρῃ τὸν θάνατον, ὃν πάν- Ne vous offrit la mort quē vous
τοτε ζητεῖτε. cherchiez toujours. (ὁ αὐτός).
- Τρέμω, ἵνα οὐδὲν ἀπὸ ὑμᾶς κρύψω, Je tremble qu' Athalie, à ne vous
μὴ ἡ Αἰαλία, rien cacher,
- Ἄφ' αὐτῇ ἡ ἰδία σᾶς ἀπέσυρσεν Vous-même de l'autel vous faisant
ἀπὸ τὸν βωμόν, arracher,
- Ἐπὶ τέλους ἐκτελέσῃ ἐφ' ὑμῶν τῇ N'achève enfin sur vous ses ven-
συμφωνῶν πλήρη ἐκδίκησίν της, geances funestes.
- Καὶ ἀποβάλῃ τὸ ἐλάχιστον σέβας, Et d'un respect forcé ne dépouille
ὃπερ βεβ' ασμένῃ πρὸς ὑμᾶς φέρει. les restes. (ὁ αὐτός).
- Τρέμω μὴ ὁ πρὸς αὐτὸν δίκαιος Je tremble que sur lui votre juste
θυμὸς σας. colère
- Ἐπιφέρῃ αὐτῷ ταχέως μίαν μισθ- Ne poursuive bientôt une odieuse
τὴν μητέρα. mère. (ὁ αὐτός)
- Πρόσεχε ἵνα οὐδέποτε τὸ ἄστρον, Prends garde que jamais l'astre
τὸ ὁποῖον μᾶς φέρρει, qui nous éclaire,
- Σὲ ἰδῇ ἐπὶ τῶν τόπων τούτων θρα- Ne te voie en ces lieux mettre un
σέως βαινόντα. pied téméraire. (ὁ αὐτός).
- Πρόσεχε, μὴ φωνῇεν τι, ἐνῷ προ- Gardez qu'une voyelle, à couvrir
τρέχει ταχέως, trop hâtée,
- Προσερούσῃ καθ' ὁδὸν εἰς ἕτερον Ne soit d'une voyelle en son che-
φωνῇεν. min heurtée. (Βοᾶλώ).
- Δὲν ἤρκει, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἡ C'était peu que sa main conduite
ὀδηγουμένη ὑπὸ τοῦ ἄδου, par l'enfer,
- Ἀνέμειξε τὸ νίτρον καὶ ἠλόνησε τὸν Eût pûtri le salpêtre, eût aiguîsé
σίδηρον. le fer. (ὁ αὐτός).

THEMA 240.

Πρέπει νὰ ὑπομένητε, μ' ὅλον ὅτι δὲν τὸ θέλετε, διότι καὶ ἐγὼ πρέ-
πει νὰ περιμένω ἕως οὗ (jusqu' à ce que je) λάβω τὰ χρήματά μου. Ἀν
τυχόν ὅμως (en cas que) θὰ λάβω σήμερον, θὰ σᾶς πληρώσω πᾶν ὅ,τι σᾶς
χρεωστῶ. Μὴ νομίζετε, ὅτι τὸ ἐλησμονήσα, διότι τὸ συλλυγίζομαι
καθελάστῃν (chaque) ἡμέραν ἢ νομίζετε ἴσως ἔτι τὰ ἐλαβον ἤδη ;
— Δὲν πιστεύω, ὅτι τὰ ἐλάβετε ἤδη, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι ἐλαβον ἤδη
εἰ ἄλλοι δανεισταί (le créancier) σας. — Ὑμεῖς ἐπιθυμεῖτε ἵνα ἔχητε

περισσότερον καιρὸν ὅπως σπουδάζητε καὶ οἱ ἀδελφοί σας ἐπιθυμοῦν ἵνα μὴν ἔχωσιν ἀνάγκην ὅπως μανθάνωσιν. — Εἶπε ὑμεῖς νὰ ἔχητε ὅ,τι σὰς εὐχαίαι (souhaiter) καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω ὅ,τι ἐπιθυμῶ (désirer) ! — Μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶχομεν ὅτι ἐπιθυμοῦμεν, εὐερίναμεν ὅπως εὐχαριστημένοι (être content) σχεδὸν πάντοτε, καὶ οἱ κύριοι Β. περίπου ἦσαν πάντοτε δυσαρεστημένοι, μ. ὅλον ὅτι ἀπῆλυσαν ὅλα, ὅσα (dont) δύνανται νὰ εὐχαριστήσωσιν ἕ.α φρόνιμον ἄνθρωπον (un homme raisonnable). — Μὴ πιστεύετε, κυρία, ὅτι ἐλάβον τὸ ριπίδιόν σας (un éventail). — Τ'ς σὰς εἶπεν ὅτι τὸ πιστεύω ; — Ὁ γυναικάδελφός μου (beau-frère) ἐπεθύμει (vouloir*) νὰ μὴν εἶχεν (ne pas avoir eu) ὅ,τι ἔχει. — Διατί ! — Ἐχει πάντοτε δανειστάς πολλοὺς καὶ χρήματα καθόλου (point). — Ἐπιθυμῶ νὰ ὁμιλήτε μετ' ἐμοῦ πάντοτε Γαλλιστί, καὶ πρέπει (et il faut que vous) νὰ μὲ ὑπακούσητε ἂν θέλητε νὰ τὰ μάθητε, καὶ (et que vous) ἂν δὲν θέλητε νὰ χάνητε ἀωφελῶς (inutilement) τὸν καιρὸν σας. — Ἐπεθύμουν δὲ νὰ ἦσθε ἐπιμελέστερος (plus appliqué) καὶ προσετικώτερος, ὅταν μεθ' ὑμῶν ὁμιλῶ. Ἄν δὲν ἦσιν φίλος σας καὶ (et que) ὑμεῖς φίλος ἰδικός μου, δὲν θὰ ὁμιλοῦν οὕτω (ainsi) πρὸς ὑμᾶς. — Μὴ πιστεύετε τὸν μέλιεζ-νους (méliez-vous de) κύριον Μ. διότι σὰς καλακεύει. Πιστεύετε ὅτι ὁ κόλαξ (un flatteur) δύναται νὰ ἦναι φίλος ; — Δὲν τὸν γνωρίζετε τόσον καλῶς ὅσον ἐγὼ, ἂν καὶ τὸν βλέπετε καθ' ἑκάστην ἡμέραν. — Μὴ νομιζήτε ὅτι εἰμαι ὀργισμένος κατ' αὐτοῦ, διότι μὲ προσέβαλεν (offenser) ὁ πατήρ του. — Ὡ (oh) ! ἰδοὺ, ἔρχεται (le voilà qui vient), δύνασθε ὁ ἴδιος (vous même) νὰ εἰπητε εἰς αὐτὸν ὅλα.

ΘΕΜΑ 241.

Τί φρονεῖτε (penser) περὶ τοῦ βασιλέως μας ; — Δέγω, ὅτι εἶναι μέγας ἀνὴρ (que c'est —), ἀλλὰ προσθέτω (ajouter) ὅτι, ὅσον ἰσχυροί (puissant) καὶ ἂν ἦναι οἱ βασιλεῖς, ἀποβιβάσκουσιν ἐπίσης ὡς καὶ (aussi bien que) ὁ ἐλάχιστος (dernier) τῶν ὑπηκόων των. — Εὐχαριστήθητε ἀπὸ τὰς ἀδελφάς μου ; — Εὐχαριστήθη, διότι καὶ τοι οὐσαι ἀσχημοί (laide, μ' ὅλον τοῦτο εἶναι : elles ne laissent pas d' être) ἴαν ἀξιεπαστοί, καὶ μ' ὅλον ὅτι αἱ θυγατέρες τῶν γειτόνων μας εἶναι λόγισται (savant), κάμνουσιν ἐνίοτε λάλη. — Ὁ πατήρ των (leur) δὲν εἶναι πλούσιος ; — Ὅσον πλούσιος καὶ ἂν ἦναι, δύναται ν' ἀπολέσῃ ὅλα ἐν μιᾷ στιγμῇ. — Ὅστις δὴποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ ἐχθρὸς, τοῦ ὁποίου φοβεῖσθε appréhender τὴν μοχθηρίαν (la malice), χρῶσθε νὰ ἐπαπαύσῃτε (se reposer) ἐπὶ τῆς ἀβωότητός σας, ἀλλ' οἱ νόμοι (la loi) καταδικάζουσι (condamner) πάντας τοὺς ἐγκληματίας (un criminel), οἷοι δὴποτε καὶ ἂν ἦναι. — Ὅποιοι δὴποτε καὶ ἂν ἦναι οἱ σκοποὶ σας

(une intention), ἐχρεωσταίτε νὰ πράξητε (vous auriez dû agir) διαφορε-
 ρως (différemment). — Οἰουδὴποτε λόγους (raison) καὶ ἂν προτασι-
 σήτε (alléguer), δὲν ἐὰ συγχωρηθῇ ἡ καθ' ἑαυτὴν ἀξιόμειπτος (blâ-
 mable en elle même) πράξις ὑμῶν. — Ὅτι καὶ ἂν καὶ συμβῇ εἰς τὸν
 κόσμον τοῦτον, μὴ γογγύζετε (murmurer) κατὰ τῆς (εἰας προνοίας
 (la divine providence), διότι πᾶν ὅ,τι ὑποφέρμεν, εἴμεθα ἀξιοὶ αὐτοῦ
 (quelque chose qu' on souffre on le mérite). — Ὅτι καὶ ἂν κάμω, δὲν
 εὐχαροῦστέ με ποτέ. — Ὅτι καὶ ἂν εἴπητε, ἐὰ τιμωρηθῶσιν αἱ ἀδελφαί
 σας, ἂν ᾖ αἱ ἀξιοὶ τιμωρίας (si elles le méritent) καὶ ἂν δὲν προσπα-
 θήσωσι νὰ ἐλετιωθῶσι (lâcher de se corriger). — Τίς ἐπῆρε τὸ γυροῦν
 ὠρολόγιόν μου ; — Δὲν εἰζέφυρα. — Μὴ νομίσετε ὅτι ἐγὼ τὸ ἐπῆρα, ἢ
 ὅτι ἡ δεσποσύνη Κ. ἐπῆρε τὴν ἀργυρᾶν ταμβαλόκηνην σας (la tabatière),
 διότι ἀμφότερα (l' une et l' autre) εἶδον εἰς τὰς χεῖρας τῆς δεσποσύνης
 ἀδελφῆς σας, ἐνῷ ἐπαίξομεν τὰ ἐτέχυρα (au gain touché, εἶδος παι-
 ζνιδίου). — Ἀὔριον θ' ἀναχωρήσω διὰ Παρισίους (Paris), ἀλλ' ἐντὸς δε-
 κατεσσάρων ἡμερῶν θὰ ἐπανέλθω, καὶ τότε ἐὰ ἐπισκεφθῶ ὑμᾶς καὶ τὴν
 οἰκογένειαν ὑμῶν. — Ποῦ εἶναι τώρα ἡ ἀδελφή σας ; — Αὕτη εἶναι
 εἰς Παρισίους καὶ ὁ ἀδελφός μου εἰς τὸ Βερολῖνον. — Λέγουσιν ὅτι
 ἡ μικρὰ αὕτη γυνὴ μέλλει νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν στρατηγὸν Κ. τὸν
 φίλον σας ; — Οὐδὲν ἤκουσα νὰ λέγῃσι περὶ τούτου (je
 n' en ai pas entendu parler). — Τί εἰδήσεις ἔχομεν ἀπὸ τὸν μέγαν
 στρατὸν μας ; — Λέγουσιν, ὅτι εὐρίσκεται (être) μεταξὺ τοῦ Οὐεσέρου
 (le Vésér) καὶ τοῦ Ῥήνου (le Rhin). — Ἐπειδὴ πᾶν ὅ,τι μοι εἶ-
 πεῖ οἱ ταχυδρόμοι ἐφαίνετο (tout ce que — paraissant) πολὺ πιθανόν
 (vraisemblable), ἐπορεύθην ἀμέσως εἰς τὴν κατοικίαν μου, ἐγράψα ἐπι-
 στολάς τινὰς καὶ ἀνεχώρησα διὰ (partir pour) τὸ Λονδίνον.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Quatre-vingt-unième Leçon.

Ὅλιγον (λίαν).

Tant soit peu, quelque peu.

Μοι κάμνετε τὴν χάριν νὰ μοι δώ-
 σῃτε ἓν τεμάχιον ἄρτου ;

Voulez-vous me faire le plaisir de
 me donner un morceau de
 pain ?

Θέλετε πολὺ ;

En voulez-vous beaucoup ?

Ὀχι, ὀλίγον.

Non, tant soit peu.

Ἐπιδεικνύναι, μεταχειρίζεσθαι *Faire valoir.*
ὠφελίμως.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν εἰζέυρει *Cet homme ne sait pas faire va-*
νὰ ἐπιδεικνύη τὰ πλεονεκτή- *loir ses talents.*
ματά του.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μεταχειρίζεται *Cet homme fait valoir son argent*
ἐπωφελῶς τὰ χρήματά του *dans le commerce.*
εἰς τὸ ἐμπόριον.

Τίνι τρόπῳ ὠφελεῖσθε ἀπὸ τὰ χρή- *Comment faites-vous valoir votre*
ματά σας; *argent?*

Τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὰ δημόσια *Je le fais valoir dans les fonds*
χρεώγραφα. *publics.*

Κομπάζειν, καυχᾶσθαι. *Se faire valoir.*

Ὁ ἄνθρωπος ἐκτιμᾶται τόσον, ἔρ' *Un homme ne vaut que ce qu'il se*
ὅσον ἀναδεικνύεται. *fait valoir.*

Δὲν ἀγαπῶ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, *Je n'aime pas cet homme parce*
διότι καυχᾶται πολὺ. *qu'il se fait trop valoir.*

Οὐχ ἥτιον, καὶ ὅμως. *Ne laisser pas de.*

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ὀλίγον δό- *Cet homme est tant soit peu fri-*
λιος, οὐχ ἥτιον νομίζεται ὡς *pon, mais il ne laisse pas de*
τίμιος. *passer pour un honnête homme.*

Ἄν καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν εἶναι *Quoique cet homme ne se porte*
καλὰ, οὐχ ἥτιον ἐργάζεται *pas bien, il ne laisse pas de*
πολὺ. *travailler beaucoup.*

Ἄν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη δὲν εἶναι πο- *Quoique cette femme ne soit pas*
λὺ ὥρα'α, οὐχ ἥτιον εἶναι *bien jolie, elle ne laisse pas*
πολὺ ἀξέεραστος. *d'être fort aimable.*

Ἄν καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐδὲν ἔχει *Quoique cet homme n'ait aucun*
πλεονέκτημα, καὶ ὅμως καυ- *talent, il ne laisse pas de se*
χᾶται πολὺ. *faire beaucoup valoir.*

Ἄν καὶ ἦναι ὀλίγον μελαγχρινὴ ἡ *Quoique la femme de cet aubergi-*
γυνὴ τοῦ ξενοδόγου τούτου, *ste soit tant soit peu basanée*
οὐχ ἥτιον γνωρίζει νὰ ὠφε- *elle ne laisse pas de se faire*
λῆται ἐκ τοῦ ἐργου της. *valoir le bouchon (1).*

(1) Le bouchon, ὁ ἐκπωμαστήρ, ὃ τοῦ vin il ne faut point de bouchon, παροιμ. ὁ καλὸς οἶνος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπαινεῖται.

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολὴν σας εἰς τὰς J'ai reçu votre lettre la cinq, le
πέντε, εἰς τὰς ἑξ (τὴν πέμ- six.
πτην, ἑκτὴν).

Ἐπιστρέφειν, ἐπανέρχεσθαι. *Retourner. 1.*

Ἐπάνω.	En haut.
Κάτω.	En bas.
Ἔως ἐπάνω.	Jusqu' en haut.
Ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός.	Le frère aîné.
Ἡ πρεσβυτέρα ἀδελφή.	La sœur aînée.
Εἶναι ὁ πρεσβύτερος (μεγαλειότερος).	C'est l'aîné.

Δοκεῖν, φαίνεσθαι. *Paraître* 4, ἐνερ. μετ. paraiss-*
sant, παθ. μετ. paru..

Φαίνομαι, φαίνεσαι, φαίνεται.	Je parais, tu parais, il paraît.
Κρατεῖν, συντηρεῖν.	Entretenir* 2.
Διατροφή, τὰ πρὸς διάρκειαν ἐξο- δᾶ μου.	Mon entretien.
Ἐξοδεῖν πρὸς διατροφήν μου ἑξα- κόσια φράγμα κατ' ἔτος.	Mon entretien me coûte six cents francs par an.

Ἐμπήγειν, βυθίζειν. *Enfoncer 1. (2)*

Τῷ ἐνέπηξεν ἐν ἐγγερίδιον εἰς τὸ Il lui enfonça un poignard dans le
στήθος. sein.

Συνομιλεῖν μετὰ τινος. *S' entretenir* avec quelqu' un*

Συνέντευξις, συνομιλία.	Un entretien.
Φεῖδесθαι.	Epargner 1.
Φεῖδου τῶν χρημάτων σου.	Epargnez votre argent.
Ἀποκλάνειν, βαρύνεσθαι.	Se lasser (de πρὸ τῆς ἀπαρ.)
Εἶναι βεβαρυσμένον, κουρασμένον, ἢ.	Être las, θηλ. lasse (de πρὸ τῆς ἀπαρ.)
Ἀπτεσθαι, μεταχειρίζεσθαι ἔργα- λεῖον.	Manier 1. un instrument.

(2) Enfoncer une porte, θραύειν θύραν, enfoncer un escadron, διασπῆν μίαν ὠ-
(ἰππικὴν).

Ἐπερείδασθαι, ἐπιστηρίζεσθαι εἰς . . . S' appuyer 1. sur, contre, de.
 Στηριγῆτε ἐπάνω μου. Appuyez-vous sur moi.
 Στηριγῆτε εἰς τὸν τοῖχον. Appuyez-vous contre la muraille.
 Ἐπιστηρίζεται εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Il s'appui de l'autorité de son père,
 πατρός του, — εἰς τὴν πίστω- — du crédit de son ami.
 σιν τοῦ φίλου του.

Ἀτενίζειν, σκοπεῖν, σημαδεύ-
 ει (μὲ τὸ πυροβόλον). Coucher en joue.

Βραχύς, σύντομος, κοντός. Court.
 Σταματᾷν, μένειν ἄφωνον. S'arrêter tout court.
 Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀγαπητὴ. La vertu est aimable.
 Ἡ κακία εἶναι μισητὴ. Le vice est haïssable.

Παρ. Α'. Παρὰ Γάλλους, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, τὸ ὀριστικὸν ἄρθρον τί-
 θεται πρὸ τῶν οὐσαστικῶν, ὅταν ταῦτα γενικῶς λαμβάνωνται.

Οἱ ἄνθρωποι εἶναι θνητοί. Les hommes sont mortels.
 Ὁ χρυσὸς εἶναι πολυτίμος. L'or est précieux.
 Ὁ σίτος πωλεῖται ἕν τέλληρον τὸ Le blé se vend un écu le boisseau.
 κοιλόν.
 Τὸ βωδινὸν (κρέας) τιμᾶται πρὸς Le bœuf coûte onze sous la livre.
 ἑνδεκα σολῖδια τὴν λίτραν.
 Ἡ πρὸς τὸ κακὸν ἀποστροφή καὶ ὁ L'horreur du vice et l'amour de
 πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐρως εἶναι ἡ la vertu sont les délices du
 ἡδονὴ τῶν σοφῶν. sage.
 Ἡ Ἀγγλία εἶναι ὡραία χώρα. L'Angleterre est un beau pays.

Παρ. Β'. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπικρατειῶν, χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν, καὶ
 παρὰ Γάλλους, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, λαμβάνουσι τὸ ἄρθρον, ἐκτὸς ἂν προη-
 γῆται αὐτῶν ἢ en ἢ de. Ὡς, J'irai en Allemagne à mon retour de
 France, ἐπιστρέφων ἐκ Γαλλίας πορευθήσομαι εἰς Γερμανίαν.

Ἡ Ἰταλία εἶναι ὁ κήπος τῆς Εὐ- L'Italie est le jardin de l'Europe.
 ρώπης.
 Ὁ κύων εἶναι ὁ φίλος καὶ ὁ σύντρο- Le chien est l'ami et le compagnon
 φος τοῦ ἀνθρώπου. de l'homme.

Παρ. Γ'. Τόσον τὸ ὀριστικὸν, ὅσον καὶ τὸ μεριστικὸν ἄρθρον ἐπανα-

λαμβάνεται παρά Γάλλους πρό παντός ούσιαστικού, καὶ συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος καὶ δοσιμῶν.

Ἡ Θεσσαλία παράγει ῥῖνον, πορτο- La Thessalie produit du vin, des
γάλλια, λεμόνια, εἰλαίαις καὶ oranges, des citrons, des oli-
πάν εἶδος καρποῦ. ves et toutes sortes de fruits.

Ἐφαγε τὸν ἄρτον, τὸ κρέας, τὰ ἡ Il a mangé le pain, la viande, les
μῆλα καὶ τὰ πλακούντια ἔπιε pommes et les gâteaux; il a
τὸν οἶνον, τὸν ζῦλον, καὶ τὸν bu le vin, la bière et le cidre.
μηλίτην.

Ἡ ὀρασιότης, ἡ χάρις καὶ ἡ εἰσιψία La beauté, les grâces et l'esprit
εἶναι προτερήματα λίαν πο- sont des avantages bien pré-
λύτιμα, ὅταν κοσμῶνται ὑπὸ cieux, quand ils sont relevés
τῆς σεμνότητος. par la modestie.

ΘΕΜΑ 242.

Ποῦ θὰ ὑπάγητε τὸ ἐρχόμενον ἔτος; — Ὅθ' ὑπάγω εἰς τὴν (en)
Ἀγγλίαν, διότι εἶναι (c'est) ὀραῖον (beau) βασιλεῖον (le royaume), ὅπου
μετὰ τὴν (à) ἐπιτροπὴν (retour) μου ἐκ Γαλλίας (France), σκοπεῖν
νὰ ἰέλθω (passer) τὸ θέρος. — Ποῦ θὰ ὑπάγητε τὸν χειμῶνα; — Ὅθ'
ὑπάγω εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐκεῖθεν (de là) εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας (aux
Indes occidentales), ἀλλὰ πρό τούτου (avant cela) πρέπει νὰ il faut que
j' —) ὑπάγω εἰς Ὀλλανδίαν (en Hollande) ἵ' ἀποχωρετήσω τοὺς φίλους
μου (prendre congé de mes amis). — Ποίαις χώραις κατοικοῦσιν (habiter)
οἱ λαοὶ οὗτοι; — Κατοικοῦσι τὰ μεσημβρινὰ μέρη (le midi) τῆς Εὐρώ-
πης· αἱ χώραι αὐτῶν ὀνομάζονται Ἰταλία, Ἰσπανία, Πορτογαλλία
(Portugal) καὶ αὐτοὶ (et eux mêmes) εἶναι Ἰταλοί, Ἰσπανοί, Πορτογάλλοι
(Portugais)· ἀλλ' οἱ λαοὶ οὗτοις ὀνομάζονται (qu'on appelle) Ῥωσ-
σοί, Σουηδοὶ καὶ Πολλωνοί, κατοικοῦσι τὰ βόρεια μέρη (le nord) τῆς
Εὐρώπης, καὶ τὰ ὄνθημα τῶν χωρῶν αὐτῶν εἶναι Ῥωσσία, Σουηδία
καὶ Πολλωνία (Pologne). — Ἡ Γαλλία χωρίζεται (séparer) ἀπὸ τὴν
Ἰταλίαν διὰ (par) τῶν Ἀλπεων (les Alpes) καὶ ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν
διὰ τῶν Πυρηναίων (les Pyrénées). — Ἄν καὶ ἡ χρῆσις τοῦ οἴνου ἦναι
ἀπαιγορευμένη (défendre quelque chose à quelqu'un) εἰ. τοὺς Μωαμε-
θανοὺς (le Mahométan), οὐχ ἥττον τινὲς ἐξ αὐτῶν (d'entre eux) πί-
νουσιν αὐτόν. — Ἐφαγε τί ὁ ἀδελφός σας σήμερον τὴν πρωίαν (ce
matin); — Ἐφαγε πολὺ ἂν καὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχεν ὀρεξιν, μὲλαν
τοῦτο ἔφαγεν ὅλον τὸ κρέας, ὅλον τὸν ἄρτον καὶ ὅλα τὰ χορταρικά (les
légumes), καὶ ἔπιεν ὅλον τὸν οἶνον, ὅλον τὸν ζῦλον καὶ ὅλον τὸν μηλί-
την. — Εἶναι ἀκριβῶς τὰ αἰγὰ (un œuf) τώρα; — Πωλοῦνται (ils se

wendent) ἔξ φράγμα τὰ ἐκατόν. — Ἀγαπᾶτε σταφύλια (le raisin) ; — Ἀγαπῶ ὄχι μόνον τὰ σταφύλια, ἀλλὰ καὶ τὰ δαμάσκηνα (une prune), τὰ ἀμύγδαλα, τὰ καρύδια καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν καρπῶν. — Ἄν καὶ ἡ σεμνότης, ἡ ἀπλότης (la candeur) καὶ ἡ ἐρασιμότης (l'amabilité) εἰσὶ προτερήματα πολύτιμα (les qualités précieuses) ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς κυρίαι, αἵτινες δὲν εἶναι οὔτε σεμναί, οὔτε ἀπλᾶί (candide), οὔτε ἐράσμιαι. — Ἐπειδὴ ὁ φόβος τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἀγάπη τῆς ζωῆς εἶναι (étant) φυσικά εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἔπρεπε (on devrait) ν' ἀποφεύγωμεν (fuir*) τὴν κακίαν (le vice), καὶ νὰ προσκολλώμεθα εἰς (s'attacher à) τὴν ἀρετήν.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Quatre-vingt-deuxième Leçon.

Παρέχειν, δίδειν αἰτίαν.

Donner lieu à sujet (de πρό
τῆς ἀπαρ.)

Μὴ τῷ δίδετε αἰτίαν νὰ παραπο- Ne lui donnez pas lieu de plain-
νῇται. dre.

Ἐπειδὴ παραπονεῖται, τῷ ἐδόθη Puisqu'il se plaint, on lui en a don-
αἰτία. né sujet.

Ἀφίειν τι εἰς τιος κρῖσιν. S' en rapporter à quelqu' un.

Ἀναφέρεισθαι εἰς τι, ἐπιμαρ- Se rapporter à quelque chose, s'y
τέριεσθαι τι. référer.

Τὸ ἀφίνω εἰς τὴν κρίσιν σας.

Je m' en rapporte à vous.

Καλὴ ἀγορά. ἐμπορία.

Un bon marché.

Ἐμμένειν, μένειν σταθερῶς.

S' en tenir à.

Ἐμμένω εἰς τὴν προσφορὰν, τὴν Je m' en tiens à l' offre que vous
ὁποίαν μοὶ ἐᾶματα. m' avez faite.

Ἀὲν ἀμφιβάλλω ὅτι εἰσε φίλος μου. Je ne doute pas que vous ne soyez
mon ami.

Σημ. Τὸ ρῆμα doubter ἀρνητικῶς λαμβανόμενον ἀπαιτεῖ ne πρό
τῆς ὑποτακτικῆς.

Ἀὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἐὰν τὸ κάμῃ. Je ne doute pas qu' il ne le fasse.

Ἐξιστάσθαι, ὑποφέρειν.

Essuyer 1.

Ἐπίστησαν ὅλον τὸ πῦρ τοῦ φρου- Ils essuyèrent tout le feu de la place.

Ἀνακαλύπτειν τὰ μυστικά τινος Tirer les vers du nez à quelqu'un.

διὰ δεξιῶν ἐπερωτήσεων. Je l'ai questionné et par ce moyen
τὸν ἐπερωτήσα καὶ τοιοῦτρόπως je me suis mis au fait de
ἡδυνήθην νὰ μάθω καταλη- toutes ses affaires.

Ἐνδιδόραι, ὑποβάλλεσθαι,
στέργειν.

En passer par.

Θ' ἀναγκασθῇτε νὰ ἐνδώσῃτε εἰς Vous serez obligé d'en passer par
ὅ,τι ζητήσῃ. tout ce qu'il voudra.

Πυκνός, δαυός, θηλ. πυκνή, δασεία. Épais, θηλ. épaisse.

Νέφος πυκνόν. Un nuage épais.

Γένειον δαυὸν (πυκνόν). Une barbe épaisse.

Ἠχος (φωνῆς) θόρυβος, ἐκρηξίς. Un éclat.

Τὴν ἐκρηξὶν πράγματός τινος ἐμ- Empêcher l'éclat d'une affaire,
ποδίζειν.

Καγχασμός, ἐκρηξίς γέλωτος. Un éclat de rire, une risée.

Καγχαίνειν, ἐρμᾶν εἰς γέλωτα. Faire un éclat de rire.

Διαρρήγυσθαι ὑπὸ γέλωτος. Eclater de rire.

Ἡ λάμψις. L'éclat.

Κάμνειν ἐπίδειξιν. Faire de l'éclat ή du bruit.

Φωτίζειν, αἰθριάζειν. Éclairer 1.

Ν' ἀφίη τις νὰ πόν κτυπῶσι. Se laisser battre, frapper.

Ν' ἀφήσῃ τις ἐαυτὸν νὰ πέσῃ. Se laisser tomber.

Νὰ ὑποφέρῃ τις νὰ ὑβρίζῃται. Se laisser insulter.

Νὰ στέρξῃ τις ν' ἀποθάνῃ. Se laisser mourir.

Ἀποπέμπειν, ἀπολύειν. Renvoyer 1.

Ἐγκωμιάζειν, ἐπαινεῖν. Vanter 1.

Καυχᾶσθαι. Se vanter (de —).

Πηγαίνετε ἐκεῖ (προστατ). Allez-y.

Ἄς ὑπάγωμεν ἐκεῖ. Allons-y.

Ἦπαγε. Va.

Ἦπαγε ἐκεῖ. Vas-y (Ὅρα Μάθ. Ο'.).

Ἀπελθε, φήγ' ἀπ' ἐδῶ. Va-t'en.

Ἄς ὑπάγῃ ἐκεῖ. Qu'il y aille.

Ἄς ὑπάγωσιν ἐκεῖ. Qu'ils y aillent.

Ἀπέλθετε, φύγετ' ἀπ' ἐδῶ.

Ἄς ἀπέλθωμεν.

Ἄς ἀπέλθῃ, ἃς φύγῃ.

Δώσατέ μοι.

Δώσατέ μοι το.

Δώσατέ το εἰς αὐτόν.

Δώσατέ τῷ ἐξ αὐτοῦ.

Κάμετε νὰ σᾶς πληρώσουν.

Ἄς ἀναχωρήσωμεν.

Ἄς προγευματίσωμεν.

Ἄς μοι τὸ δώσῃ.

Ἄς ἦναι ἐδῶ τὴν μεσημβρίαν.

Ἄς μοι τὸ στείλῃ.

Ἄς τὸ πιστεύσῃ.

Τελειώσατε.

Ἄς τελειώσῃ.

Ἄς τὸ λάβῃ, ἃς τὸ πάρῃ.

Ἄς τὸ εἴπῃ.

Ὁ ψᾶρ, τὸ ψαρόνι.

Ἐὰν σᾶς ἐπρότεινα τώρα ἐρωτήσεις, οἷας σᾶς ἐπρότεινα ἐνίοτε εἰς τὰ πρῶτα μαθήματά μας, τί θ' ἀποκρίνεσθε ;

Εὗρομεν κατὰ πρῶτον τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ὀλίγον γελοίας, ἀλλ' ἔχοντες πλήρη πεποίθιν εἰς τὴν μέθοδόν σας, ἀπεκρίθημεν τόσον καλᾶ, ὅσον μᾶς τὸ ἐσυγγώρει ἡ μικρὰ συλλογὴ τῶν λέξεων καὶ τῶν κανόνων, τὴν ὁποίαν τότε εἴχομεν,

Δὲν ἡργήσαμεν νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι αἱ ἐρωτήσεις αὗται σκοποῦν εἶχον νὰ ἐντυπώσωσιν εἰς τὸν νοῦν μας τοὺς κανόνας, καὶ νὰ μᾶς γυμνάσωσιν εἰς τὴν ὁμιλίαν διὰ τῶν ἀντιφατικῶν ἀποκρίσεων, τὰς ὁποίας ἡναγκάζομεθα νὰ κάμωμεν.

Allez-vous-en.

Allons-nous-en.

Qu' il s' en aille.

Donnez-moi.

Donnez-le-moi.

Donnez-le-lui.

Donnez-lui-en.

Faites-vous payer.

Partons.

Déjeûnons.

Qu' il me le donne.

Qu' il soit ici à midi.

Qu' il me l' envoie.

Qu' il le croie.

Finissez.

Qu' il finisse.

Qu' il le prenne.

Qu' elle le dise.

Le sansonnet.

Si je vous posais maintenant des questions comme celles que je vous adressais quelquefois dans nos premières leçons, que répondriez-vous ?

Nous avons d' abord trouvé ces questions tant soit peu ridicules ; mais pleins de confiance en votre méthode, nous y avons répondu aussi bien que nous le permettait la petite provision des mots et de principes, que nous avions alors.

Nous n' avons pas tardé à nous apercevoir que ces questions étaient calculées pour nous inculquer les principes, et nous exercer à parler au moyen des réponses contradictoires que nous étions forcés d' y faire.

- Τώρα εἰξέομεν νὰ κρατῶμεν ὁμι- Maintenant nous savons nous en-
λίαν Γαλλιστὶ σχεδὸν μετ' tretien en français presque
εὐκολίαι. avec facilité.
- Ἡ φράσις αὕτη δὲν μᾶς φαίνεται. Cette phrase ne nous paraît pas
λογικῶς ὀρθή. logiquement correcte.
- Θὰ ἦμεθα ἀχάριστοι, ἂν παρελί- Nous serions ingrats, si nous lais-
πωμεν νὰ μᾶς διαφύγῃ τοί- sions échapper une si belle
αὕτη καλὴ εὐκαιρία, χωρὶς νὰ occasion sans vous témoigner
σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν ζωηρό- la reconnaissance la plus vive.
τάτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην.
- Εἰς πᾶσαν περίστασιν, πάντως. En tout cas.
- Ὁ αὐτόχθων, ὁ ἰθαγενής. L' indigène.
- Ἡ ἀνυπέρβλητος δυσκολία. La difficulté insurmontable.

ΠΙΝΑΞ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Εισαγωγική Σημ. Ὁ πίναξ οὗτος χρησιμεύει πρὸς σχηματισμὸν τῶν χρόνων τῶν ὁμαλῶν ρημάτων, ἀλλ' ἵνα χρησιμεύσῃ καὶ διὰ τὰ ἀνωμαλὰ ῥήματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ ᾔται γνωστὰ τὰ τρία ἐνικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὁριστικῆς (Μαθ. ΚΑ', καὶ ἡ ἐνεργητικὴ καὶ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ ῥήματος (Μαθ. ΛΑ' καὶ ΝΖ'). Πρὸς τοῦτο συντείνουσιν οἱ ἐξῆς κα.όνες.

1. Ἐάν τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς *e* ἄφρωνον, καὶ τὸ τρίτον ἔχῃ τὴν αὐτὴν κατάληξιν, τὸ δὲ δεύτερον λήγει εἰς *es*.

2. Ἐάν τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς *s* ἢ εἰς *x*, καὶ τὸ δεύτερον διατηρῇ τὴν αὐτὴν κατάληξιν, τὸ δὲ τρίτον τρέπει τὸ *s* ἢ *x* εἰς *t*· ἀλλ' ἔάν τοῦ τελικοῦ *s* τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προτάπου, προηγῇται *c*, *d* ἢ *l*, τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον σχηματίζεται ἀποκοπτομένου τοῦ *s*. Παρ. Χαρ. *Je vaines, tu vaines, il vaine. Je prends, tu prends, il prend. Je mets, tu mets, il met.*

3. Ὁ παρατατικὸς τῆς ὁριστικῆς, καὶ ὁ ἐνεστώς τῆς ὑποτακτικῆς καὶ συμπερασματικῆς εἰς πάντα τὰ ῥήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, κατὰ τὸ Α' καὶ Β'. πληθυντικὸν πρόσωπον λήγουσιν εἰς *ious* καὶ *iez* (*nous parlions, vous parliez; que nous parlions, que vous parliez; que nous parlussions, que vous parlassiez; nous parlerions, vous parleriez*). Πάντων δὲ τῶν λοιπῶν χρόνων, ἐκτός τοῦ παρωχθένου ὀρσμένου [Prétérit défini], ἔχοντος ἰδίᾳ τερον σχηματισμὸν, ἴδρα Μαθ. ΕΠ') τὰ πρόσωπα πάντα λήγουσιν εἰς *ous* καὶ *es*, ἐκτός τῶν ἐξῆς: *Dire* — *vous dites. Etre* — *nous sommes, vous êtes. Faire* — *vous faites*. Ἀπειναντίας τὰ σύνετα ἐν τοῦ ἐξαρουμένου *dire* — *contredire, interdire, prédire, médire*, ἀκολουθοῦσι τὸν κανόνα: *Vous contredisez, vous interdisez, vous prédisiez, vous médisez*.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς εἵπομεν ἐν ΝΖ'. Μαθ. ὅτι σχηματίζεται ἐκ τοῦ πρώτου πληθ. προσώπου τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὁριστικῆς, ὅπερ ἐγένετο κατάληκτον εἰς περισσότερα ἄλλα μαθήματα, καθὼς καὶ ὁ ἐνεστώς τῶν πλείστων ἀνωμαλῶν ρημάτων.

Μένει εἰσεῖν ἡ Παθητικὴ μετοχὴ, τῆς ὁποίας αἱ ἀνωμαλίαι ἐσημειώθησαν ἐκρίβως παντοῦ.

Ἐντελής σύνοψις ὅλων τῶν κλίσεων τῶν χρόνων τῶν ρημάτων προστεθήσεται ἐν τῇ τέλει.

Ἑνστάς τῆς Ὀριστικῆς.

(Μέθημα ΚΑ.)

Χρόνος πρωτότυπος.

Τό πρῶτον, δεύτερον, καὶ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον σχηματίζεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *ons*, *ez*, *ent*.

Παραδείγματα.

Parlant. Nous parlons. Vous parlez. Ils parlent.
Finissant. Nous finissons. Vous finissez. Ils finissent.
Recevant. Nous recevons. Vous recevez. Ils reçoivent.
Vendant. Nous vendons. Vous vendez. Ils vendent.

Παρατατικὸς τῆς Ὀριστικῆς (Μέθημα ΝΘ.)

Χρόνος παράγωγος.

Σχηματίζεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς *ant*.

1	2	3 ἐνικ.	1	2	3 πληθ.
Εἰς <i>ais</i> ,	<i>ais</i> ,	<i>ait</i> ,	<i>ions</i> ,	<i>iez</i> ,	<i>aient</i> , ὡς
Je parlais.		Tu parlais.		Il parlait.	
Nous parlions.		Vous parliez.		Ils parlaient.	
Je finissais.		Tu finissais.		Il finissait.	
Nous finissions.		Vous finissiez.		Ils finissaient.	

Παρωχημένος ὀρισμένος.

(Μέθημα ΕΗ.)

Χρόνος πρωτότυπος.

Σχηματίζεται ἐκ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς *é*, διὰ μὲν τὴν πρώτην συζυγίαν εἰς

1	2	3 ἐνικ.	1	2	3 πληθ.
<i>ai</i> ,	<i>as</i> ,	<i>a</i> ,	<i>âmes</i> ,	<i>âtes</i> ,	<i>èrent</i> .
Διὰ δὲ τὴν δευτέραν καὶ τετάρτην, τροπῇ τῆς <i>i</i> καὶ <i>u</i> εἰς					
<i>is</i> ,	<i>is</i> ,	<i>it</i> ,	<i>imes</i> ,	<i>îtes</i> ,	<i>irent</i> .
Διὰ δὲ τὴν τρίτην, τροπῇ τῆς <i>u</i> εἰς					
<i>us</i> ,	<i>us</i> ,	<i>ut</i> ,	<i>ûmes</i> ,	<i>ûtes</i> ,	<i>urent</i> .

Παραδείγματα.

Parlé. Je parlai. Tu parlas. Il parla.
 Nous parlâmes. Vous parlâtes. Ils parlèrent.

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

ÉTANT.	Nous sommes.	Vous êtes.	Ils sont.
AYANT.	Nous avons.	Vous avez.	Ils ont.
SACHANT.	Nous savons.	Vous savez.	Ils savent.
FAISANT.		Vous faites.	Ils font.
DISANT.		Vous dites.	
ALLANT.			Ils vont.
VENANT.			Ils viennent.
TENANT.			Ils tiennent.
ACQUÉRANT.			Ils acquièrent.
MOURANT.			Ils meurent.
RECEVANT.			Ils reçoivent.
DEVANT.			Ils doivent.
MOUVANT.			Ils meuvent.
POUVANT.			Ils peuvent.
VOULANT.			Ils veulent.
BOIVANT.			Ils boivent.
PRENANT.			Ils prennent.

AYANT.	J'avais.	Tu avais.	Il avait.
	Nous avions,	Vous aviez.	Ils avaient.
SACHANT.	Je savais.	Tu savais.	Il savait.
	Nous savions.	Vous saviez.	Ils savaient.

COUVERT.	Je couvris,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
OFFERT.	J'offris,	»	»	»	»	»
OUVERT.	J'ouvris,	»	»	»	»	»
SOUFFERT.	Je souffris,	»	»	»	»	»
TENU.	Je tins,	ins,	int,	îmes,	îtes,	irent.
VENU.	Je vins,	»	»	»	»	»
MORT.	Je mourus,	us,	ut,	ûmes,	ûtes,	urent.
VÊTU.	Je vêtis,	is,	it,	îmes,	îtes,	irent.
VU.	Je vis,	»	»	»	»	»
PRÉVU.	Je prévis,	»	»	»	»	»
CEINT.	Je ceignis,	»	»	»	»	»
ASTREINT.	J'astreignis,	»	»	»	»	»
CRAINT.	Je craignis,	»	»	»	»	»
EMPREINT.	J'empreignis,	»	»	»	»	»

Παρωχημένος ώρισμένος.
(Μάθημα ΕΗ'.)
Χρόνος πρωτότυπος.

(Συρέχεια).

<i>Fini.</i>	Je finis.	Tu finis.	Il finit.
	Nous finimes.	Vous finistes.	Ils finirent.
<i>Ventu.</i>	Je vendis.	Tu vendis.	Il vendit.
	Nous vondimes.	Vous vendistes.	Ils vendirent.
<i>Reçu.</i>	Je reçus.	Tu reçus.	Il reçut.
	Nous reçûmes.	Vous reçûtes.	Ils reçurent.

Παρωχημένος ώρισμένος.
(Μάθημα ΕΙΙ'.)
Χρόνος πρωτότυπος.

Σχηματίζεται εκ του ένεστώτος τής όριστικής του βοηθητικού τής παθητικής μετοχής του κλινομένου ρήματος ως

J'ai parlé, fini, reçu, vendu.

Παρακείμενος ή άόριστος.
(Μάθημα ΔΓ'.)
Χρόνος πρωτότυπος.

(Συρίττα.)

ENFREINT.	J'enfreignis,	is,	it.	imes,	ites,	irent.
ÉPREINT.	J'épreignis,	»	»	»	»	»
FEINT.	Je feignis,	»	»	»	»	»
JOINT.	Je joignis,	»	»	»	»	»
OINT.	J'oignis,	»	»	»	»	»
PEINT.	Je peignis,	»	»	»	»	»
PLAINT.	Je plaignis,	»	»	»	»	»
RESTREINT.	Je restreignis,	»	»	»	»	»
TEINT.	Je teignis,	»	»	»	»	»
CUIT.	Je cuisis,	»	»	»	»	»
CONDUIT.	Je conduisis,	»	»	»	»	»
CONSTRUIT.	Je construisis,	»	»	»	»	»
DÉTRUIT.	Je détruisis,	»	»	»	»	»
ENDUIT.	J'enduisis,	»	»	»	»	»
INDUIT.	J'induisis,	»	»	»	»	»
INSTRUIT.	J'instruisis,	»	»	»	»	»
INTRODUIT.	J'introduisis,	»	»	»	»	»
RÉDUIT.	Je réduisis,	»	»	»	»	»
SÉDUIT.	Je séduisis,	»	»	»	»	»
TRADUIT.	Je traduisis,	»	»	»	»	»
LUI.	Je luisis,	»	»	»	»	»
NUI.	Je nuisis,	»	»	»	»	»
COUSU.	Je cousis,	»	»	»	»	»
ÉCRIT.	J'écrivis,	»	»	»	»	»
ÉTÉ.	Je fus,	fus,	fut,	fûmes	fûtes,	furent.
FAIT.	Je fis,	fis,	fit,	fîmes,	fîtes,	fîrent.
NÉ.	Je naquis,	is,	it,	îmes,	îtes,	îrent.
VAINCU.	Je vainquis,	»	»	»	»	»

Παρωχημένος πρότερος. (Μέλημα ΣΗ'.) Χρόνος σύνδετος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ παρωχημένου ὀρισμένου τοῦ βοη- θητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ ῥήματος, ὡς
J' eus parlé. Nous eûmes vendu.	Tu eus fini. Vous eûtes travaillé. Il eut reçu. Ils eurent bâti.

Υπερσυντελικός. (Παρ. Α'.) Μέλημα ΘΘ'.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ παρατατικοῦ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματος, ὡς
J' avais aimé,	fini, reçu, vendu.

Μέλλον πρώτος (Μέλημα ΜΣΤ'.) Χρόνος παρὰχρονος.	Σχηματίζεται ἐκ τῆς ἀπαρεμφράτου τροπῆ τοῦ γράμμα- τος γ τῶν τριῶν πρώτων συζυγιῶν, καὶ τῆς καταλήξεως τε τῆς τετάρτης, εἰς ταῖ, ὡς	
Aimer. J' aimerai. Nous aimerons.	Tu aimeras. Vous aimerez.	Il aimera. Ils aimeront.
Finir. Je finirai. Nous finirons.	Tu finiras. Vous finirez.	Il finira. Ils finiront.
Prévoir. Je prévoirai. Nous prévoirons.	Tu prévoiras. Vous prévoirez.	Il prévoira. Ils prévoiront.
Rendre. Je rendrai. Nous rendrons.	Tu rendras. Vous rendrez.	Il rendra. Ils rendront.

Μέλλον Δευτερός. (Μέλημα ΝΗ'.) Χρόνος σύνδετος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ Α'. μέλλοντος τοῦ βοηθ. ῥήμ. καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματος, ὡς	
J'aurai aimé.	Tu auras fini,	ατλ. ατλ.

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

AVOIR.	J' aurai.	Tu auras.	Il aura, καλ.
ÊTRE.	Je serai.	Tu seras.	Il sera, κατλ.
ALLER.	J' irai.	Tu iras,	κατλ.
ENVOYER.	J' enverrai,	κατλ.	
TENIR.	Je tiendrai,	κατλ.	
VENIR.	Je viendrai,	κατλ.	
S'ASEOIR.	Je m' assierai,	ἢ κάλλιον je m' assierai, κατλ.	

DEVOIR.	Je devrai, κατλ.	APPUYER.	J' appuierai, κατλ.
FALLOIR.	Il faudra.	EMPLOYER.	J' emploierai, κατλ.
POUVOIR.	Je pourrai κατλ.	ESSUYER.	J' essuierai, κατλ.
RECEVOIR.	Je recevrai, κατλ.	ACQUÉRIR.	J' acquerrai, κατλ.
SAVOIR.	Je saurai, κατλ.	COURIR.	Je courrai, κατλ.
VALOIR.	Je vaudrai, κατλ.	CUEILLIR.	Je cueillera, κατλ.
VOIR.	Je verrai, κατλ.	MOURIR.	Je mourrai, κατλ.
VOULOIR.	Je voudrai, κατλ.	ÉCHOIR.	J' écherrai, κατλ.
FAIRE.	Je ferai, κατλ.	PLEUVOIR.	Il pleuvra.

Ενεστώς τῆς Συμπερασματικῆς. (Μεθ. Ε΄.) Χρόνος παρόντος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀπλοῦ μέλλοντος τροπῇ τῶν καταλήξεων. rai, ras, ra, rons, rez, ront, εἰς rais, rais, rait, rions, riez, raient, Παρ. Χαρ. J' aimeraï, J' aimerais, κτλ. κτλ.
Παρακείμενος τῆς Συμπερασματικῆς. (Μεθ. Ε΄.) Χρόνος σύβητος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς συμπερασματικῆς τοῦ βοηθ. ῥήμ. καὶ τῆς παθητ. μετοχ. τοῦ κλινομ. ῥήμ. ὡς J'aurais parlé. Tu aurais fini, κτλ. κτλ.
Προστατικῆ. (Μεθ. Ο΄. καὶ ΠΡ΄.) Χρόνος παρόντος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀ. προσ. τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, ἀποβαλλομένης τῆς ἀντωνυμίας je ὡς J' aime, προστ. aime.
Ἐνεστώς τῆς ὑποτακτικῆς. (Μεθ. ΟΠ΄.) Χρόνος παρόντος.	Σχηματίζεται ἐκ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τροπῇ τῆς καταλήξεως anl εἰς e ἄφωνον ὡς Parlant. Que je parle. Τὸ ἀ. καὶ β'. πληθ. πρόσ. Finissant. Que je finisse. εἰσὶν ὡς τὰ τοῦ παρ. τῷ Sachant. Que je sache. ἀ. β'. γ'. ἐνικ. καὶ γ'. πληθ. Rendant. Que je rende πρόσ. ὡς τοῦ ἐνεσ. τῆς ὀρ.
Παρατατικῆς ὑποτακτικῆς (Μεθ. ΟΘ΄. καὶ Π΄.) Χρόνος παρόντος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ παρωχήμενου ὀρισμένου τρόπῃ εἰς μὲν τὴν πρώτην συζυγίαν τῆς αἰ εἰς asse, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τρεῖς προσθέσει τῆς συλλαβῆς se. Οἶον τῆς αἰ εἰς asse, asses, âl, assions, assiez, assent. » is » isse, isses, îl, issions, issiez, issent. » us » usse, usses, ûl, ussions, ussiez, ussent. Je parlai. Que je parlasse, κτλ. Je finis. Que je finisse, κτλ. Je recus. Que je recusasse, κτλ. Je vendis. Que je vendisse, κτλ.

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

J' ai.	Προσταχ.	aie.
Je suis.	»	sois.
Je vais.	»	va.
Je sais.	»	sache.
Je veux.	»	veuille.

ALLANT.	Que j' aille.	MOUVANT.	Que je meuve.
TENANT.	Que je tienne.	AYANT.	Que j' aie.
VENANT.	Que je vienne.	VOULANT.	Que je veuille
ACQUÉRANT.	Que j'acquière.	ÉTANT.	Que je sois.
MOURANT.	Que je meure.	BUVANT.	Que je boive
RECEVANT.	Que je reçoive.	FAISANT.	Que je fasse
POUVANT.	Que je puisse.	PRENANT.	Que je prenne.
VALANT.	Que je vaille.		

Παρακείμενος τῆς ὑποτακτικῆς. (Παρ. Α. Μαθ. ΟΘ.) Χρόνος σύνθετος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς ὑποτακτικῆς. τοῦ βοηθ. ῥήμ. καὶ τῆς παθ. μετοχῆς τοῦ κλινομένου ῥήματος. ὡς Que j'aie aimé. Que tu aies fini, qu'il ait, que nous ayons, que vous ayez, qu'ils aient reçu κτλ.									
Υπερσυντελικός τῆς ὑποτακτ. (Παρ. τοῦ Μαθ. ΟΘ.) Χρόνος σύνθετος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ παρατ. τῆς ὑποτακτ. τοῦ βοηθ. ῥήμ. καὶ τῆς παθητ. μετ. τοῦ κλινομένου ῥήματος. οἷον Que j'eusse chanté. Que tu eusses rempli, κτλ.									
Απαρέμφρατον. (Μαθ. Μ.) Χρόνος πρωτότυπος.	Πρώτη συζυγία. Δευτέρα » Τρίτη » Τετάρτη »	Parler. Finir. Recevoir. Vendre.								
Παρακείμενος τῆς Απαρεμφράτου. (Μαθ. Β. καὶ ΝΔ.) Χρόνος σύνθετος.	Σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς ἀπαρεμφ. τοῦ βοηθ. ῥήμ. καὶ τῆς παθητ. μετ. τοῦ κλινομένου ῥήματος, ὡς Avoir parlé. Être venu.									
Ενεργητικὴ μετοχή. (Μαθ. ΝΖ.) Χρόνος πρωτότυπος.	Δύναται νὰ σχηματισθῇ ἐκ τοῦ α. πληθυντ. προσώπου τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς, τροπῇ τῆς ons εἰς ant, οἷον <table> <tr> <td>Nous parlons.</td> <td>Parlant.</td> </tr> <tr> <td>Nous finissons.</td> <td>Finissant.</td> </tr> <tr> <td>Nous recevons.</td> <td>Recevant.</td> </tr> <tr> <td>Nous rendons.</td> <td>Rendans.</td> </tr> </table>		Nous parlons.	Parlant.	Nous finissons.	Finissant.	Nous recevons.	Recevant.	Nous rendons.	Rendans.
Nous parlons.	Parlant.									
Nous finissons.	Finissant.									
Nous recevons.	Recevant.									
Nous rendons.	Rendans.									
Μετακινή μετοχή. (Μαθ. ΑΑ.) Χρόνος πρωτότυπος.	<table> <tr> <td>Πρώτη συζυγία.</td> <td>Parlé.</td> </tr> <tr> <td>Δευτέρα »</td> <td>Finí.</td> </tr> <tr> <td>Τρίτη »</td> <td>Reçu.</td> </tr> <tr> <td>Τετάρτη »</td> <td>Vendu.</td> </tr> </table>		Πρώτη συζυγία.	Parlé.	Δευτέρα »	Finí.	Τρίτη »	Reçu.	Τετάρτη »	Vendu.
Πρώτη συζυγία.	Parlé.									
Δευτέρα »	Finí.									
Τρίτη »	Reçu.									
Τετάρτη »	Vendu.									

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ.

Nous avons.
Nous sommes.
Échoir.
Nous savons.
Séoir.

Avant.
Étant.
Echéant.
Sachant.
Séant.

Πίνετε (prendre*) μίαν φιαλίδαν (tasse) καφρέν ; — Σας εὐχαριστῶ, δὲν ἀγαπῶ τὸν καφρέν. — Λοιπὸν (alors) θὰ πίνετε (prendre*) ἐν ποτήριον αἴνου ; — Πρὸ ὀλίγου ἐπιον (en). — Ἄς υπάγωμεν (allons) νὰ περιπατήσωμεν. — Εὐχαρίστως (je le veux bien), ἀλλὰ ποῦ θὰ υπάγωμεν (où irons-nous) — Ἐλθετε μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν κῆπον τῆς θείας μου, θὰ εὐρωμεν ἐκεῖ πολὺ εὐχάριστον συναναστροφὴν. — Τὸ πιστεύω (je le crois bien), ἀλλὰ νὰ ἴδωμεν (c'est à savoir) ἂν ἡ εὐχάριστος αὕτη συναναστροφή μὲ θελήσῃ (voudra de moi). — Εἰσθε παντοῦ εὐπρόσδεκτος (le bienvenu). — Τί ἔχετε, φίλε; πῶς σὰς φαίνεται ὁ οἶνος οὗτος ; — Τὸν εὐρίσκω ἐξάρετον, ἀλλ' ἐπιον ἀρκετὸν (suffisamment). — Πίστετε ἀκόμη ὀλίγον (encore un coup). — Ὁχι, τὸ πολὺ βλάπτει (est malsain) γινωρίζω τὴν κρασιν (le tempérament) μου. — Νὰ μὴ πείσῃτε. Τί ἔχετε ; — Δὲν εἰξεύρω, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ μου γυρίζει (la tête me tourne). — Ποῖα ἡ πατρὶς σας (πόθεν εἰσθε) ; — Εἰμαι Ἕλλην. — Ὁμιλεῖτε τόσον καλὰ τὰ Γαλλικά, ὥστε σὰς ἐξέλαβον (prendre*) διὰ Γάλλον (un Français). — Ἄστε εὐσεβε. — Μὲ συγχωρεῖτε, οὐδὲν ὡς ἀστειεύομαι. — Πόσον καιρὸν εἰσθε ἤδη εἰς τὴν Γαλλίαν ; — Εἶναι τινὲς ἡμέραι. — Σπουδαίως (sérieusement) ; — Ἀμφιβάλλετε διὰ τοῦτο (en) ἵσως, διότι ὁμιλῶ Γαλλικά τὰ εἰξευρα πρὶν ἔλθω εἰς τὴν (en) Γαλλίαν. — Πῶς τὰ ἐμάθετε τόσον καλὰ ; — Διὰ τῆς μεθόδου Ὀλλενδόρφου καὶ τῆς μεγάλης ἐπιμελείας μου.

Εἰπατέ μοι, διατί ἔχετε πάντοτε διχονομίαν (être toujours en discord) μετὰ τῆς συζύγου σας καὶ διατί ἐνασχολεῖσθε εἰς ἔργα ἀνωφελῆ (s'occuper de métiers inutiles ἢ d'une profession ingrate) ; Εἶναι τόσον δύσκολον (avoir tant de peine) νὰ εὕρῃ τις (obtenir*) θέσιν (un emploi). Σεις ἔχετε μίαν τόσον καλὴν καὶ τὴν ἀμελεῖτε. Δὲν φροντίζετε (songer à) διὰ τὸ μέλλον ; — Τώρα ἀφήσατέ με νὰ ὁμιλήσω καὶ ἐγὼ (à mon tour). Πᾶν ὅ,τι τώρα μοι εἶπατε (venez de dire) φαίνεται φρόνιμον, ἀλλὰ δὲν εἶναι (ce n'est pas) σφάλμα μου. ἂν ἔχασα τὴν ὑπότιψιν (la réputation) μου, εἶναι σφάλμα τῆς γυναίκος μου. Αὕτη ἐπώλησε τὰ ὠραιότερα φορέματά μου, τὰ δακτυλιδία (une bague) μου, καὶ τὸ χρυσὸν ὠρολόγιόν μου. Εἰμαι καταχρεωμένος (être chargé de dettes), καὶ δὲν εἰξεύρω τί νὰ κάμω. — Δὲν βέλω νὰ δικαλογισθῶ (justifier) τὴν σύζυγόν σας ἀλλ' εἰξεύρω ὅτι καὶ ὑμεῖς συντελέσατε (contribuer) εἰς τὸν ὀλεσθρόν (la perte) σας. Αἱ γυναῖκες εἶναι ἐν γένει (généralement) καλὰί, ὅταν τις ἀφῇται αὐτὰς καλὰς.

Ὁ διδάσκαλος. Ἐάν σὰς ἐπρότεινα τώρα ἐρωτήσεις, οἷας ἐπρότεινα ἐνίοτε εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν μαθημάτων μας (telles que) οἶον: Ἐχετε τὸν πῖλον, τὸν ὅποιον ἔχει ὁ ἀδελφός μου; Πεινῶ; Ἐχει τὸ δένδρον τοῦ κήπου τοῦ ἀδελφοῦ μου; κτλ., τί θ' ἀποκρίνεσθε;

Οἱ μαθηταί. Ἀναγκάζομεθα (être forcé) νὰ ὁμολογῶμεν, ὅτι εὗρομεν κατὰ πρῶτον τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ὀλίγον (un peu) γελοίας, ἀλλ' ἔχοντες πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν μεθοδὸν σας, ἀπεκρίθημεν εἰς αὐτάς τόσον καλᾶ, ὅσον ἡ μικρὰ περιουσία τῶν λέξεων καὶ κανόνων, τὴν ὁποίαν τότε εἶχομεν, ἠδύνατο νὰ μᾶς τὸ συγχωρήσῃ. Πραγματικῶς, δὲν ἠργήσαμεν νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι τοιαῦται ἐρωτήσεις σκοπὸν ἔχον νὰ ἐντυπώσωσιν εἰς τὸν νοῦν μας τοὺς κανόνας, καὶ νὰ μᾶς γυμνάσωσιν εἰς τὴν συνομιλίαν διὰ τῶν ἀντιφατικῶν ἀποκρίσεων, τὰς ὁποίας ἠναγκάζομεθα νὰ κάμνωμεν. Ἀλλ' ἤδη ὅτε γνωρίζομεν σχεδὸν νὰ κρατῶμεν συνομιλίαν εἰς τὴν ὥραν γλώσσαν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδιδάξατε, θὰ σὰς ἀπεκρινόμεθα. Εἶναι ἀδύνατον νὰ (il est impossible que nous) ἔχωμεν τὸν ἴδιον πῖλον τὸν ὅποιον ἔχει ὁ ἀδελφός σας, διότι δύο ἄνθρωποι δὲν δύνανται (deux personnes ne sauraient) νὰ ἔχωσιν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ (une seul et même) πρᾶγμα. Εἰς τὴν δευτέραν ἐρώτησιν θ' ἀποκρινόμεθα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ γνωρίζομεν ἂν πεινᾷτε ἢ ὄχι. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν τελευταίαν, ἐὰ ἐλέγομεν, ὅτι ὑπάρχουσι περισσότερα ἀπὸ ἓν δένδρον εἰς ἓνα (dans un) κήπον, καὶ ἀποῦ μᾶς ἐρωτᾷτε ἂν ἔχη τὸ δένδρον τοῦ κήπου, ἡ φράσις δὲν μᾶς φαίνεται λογικῶς ὀρθή. Ἐν πᾶσι δὲ περιπτώσει ἐὰ ἡμεῖς ἀχάριστοι (un ingrat), ἂν ἀφίναμεν νὰ μᾶς διαφύγῃ τοιαύτη καλὴ εὐκαιρία, χωρὶς νὰ ἐκφράσωμεν ἡμῖν τὴν ζωηροτάτην εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὸν κόπον τὸν ὅποιον ἐλάβετε (des peines que vous avez prises). Διὰ τῶν σοφῶν τούτων συνδυασμῶν (par ces sages combinaisons) καταρτίωσατε, νὰ ἐντυπώσητε εἰς τὸν νοῦν μας σχεδὸν ἀνεπαισθήτως (impérissiblement) τὰς ἀρχὰς τῆς γλώσσης, καὶ νὰ μᾶς γυμνάσητε εἰς (sur) τὴν ὁμιλίαν, Δ. δασκομένη διὰ παντός ἄλλου τρόπου, ἡ γλῶσσα αὕτη παρέχει εἰς τοὺς ξένους καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς αὐτόχthonας (aux hommes nés dans le pays ἢ aux indigènes) σχεδὸν δυσκολίας ἀνυπεβλήτους.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΩΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Quatre-vingt-troisième Leçon,

Χρειάζεται (ἢ λείπει) ἐν τέταρτον.	Il s'en faut d'un quart.
Χρειάζεται (ἢ λείπει) τὸ ἥμισυ.	Il s'en faut de la moitié.
Πόσον χρειάζεται (ἢ λείπει) ;	Combien s'en faut il ?
Δὲν χρειάζεται πλέον πολὺ.	Il ne s'en faut plus guère.
Ὀλίγον πρᾶγμα χρειάζεται.	Il s'en faut de peu de chose.
Θέλω ἓνα δάκτυλον ἵνα ᾤμαι ἶσος	Il s'en faut d'un pouce que je sois
με ὑμᾶς κατὰ τὸ ἀνάστημα.	aussi grand que vous.
Ἐχρειάζομην πολὺ ἵνα ᾤμαι, ὅσον	Il s'en fallait de beaucoup que je
καὶ ὑμεῖς πλούσιος.	fusse aussi riche que vous.
Τὸ ἥμισυ.	La moitié.
Τὸ τρίτον.	Le tiers.
Τὸ τέταρτον.	Le quart.
Νομίζετε ὅτι μοὶ ἀπεδώκατε ὅλον,	Vous croyez m'avoir tout rendu ;
πολλοῦ γε καὶ δεῖ (λείπει εἰ-	il s'en faut de beaucoup.
σέτι πολὺ).	(Γαλλικὴ Ἀκαδημία)

Πάρ. Α'. Τὸ *il s'en faut* συνοδεύεται μὲν ὑπὸ τῆς *de*, ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ ποσότητος, δὲν συνοδεύεται δὲ, ὅταν ὁ λόγος περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα διαφορᾶς δύο πραγμάτων.

Ὁ νεώτερος δὲν εἶναι τόσον σοφόν-	Le cadet n'est pas si sage que
μος ὅσον ὁ πρεσβύτερος· πολ-	l'aîné, il s'en faut beaucoup.
λοῦ γε καὶ δεῖ.	(Γαλλικὴ Ἀκαδημία).
Ποῦ ἀπέγνωσι τοῦ νὰ μᾶς δώσω-	Il s'en faut beaucoup que nos com-
σιν οἱ ἔμποροι μᾶς ἰδεάν τινα	merçants nous donnent l'idée
περὶ τῆς ἀρετῆς· ἐκείνης, περὶ	de cette vertu dont nous par-
τῆς λόγων ποιουσίν οἱ ἱεραπό-	lent nos missionnaires ; on
στολοὶ μᾶς· δύνανται, τίς νὰ	peut les consulter sur les bri-
συμβουλευήται αὐτοὺς περὶ	/>gandages des mandarins. (<i>Men-</i>
τῶν ληστεῶν τῶν μανδρινῶν.	<i>tesquieu, de l'esprit des Loix,</i>
	<i>ch. XXI).</i>
Οὐδὲν σχεδὸν λείπει ἵνα ᾤμαι ἶσος	Il ne s'en faut presque rien qu'il
με τὸν ἀδελφόν μου κατὰ τὸ	ne soit aussi grand que son
ἀνάστημα.	frère. (<i>Académie).</i>

Παρ. Β'. "Όταν τὸ il s'en faut συνοδεύεται ὑπὸ ἀρνήσεως ἢ ἀρνη-
τικῆς λέξεως *peu*, *ὀλίγον guère*, *σχεδὸν* *δχι' rien*, *οὐδέν' presque*,
περίπου κτλ. κτλ. ἢ ὅταν ὁ λόγος εἶναι ἐρωτηματικὸς, ἢ ὑποτακτικῇ
πρότασις προσλαμβάνει τὸ ἀρνητικὸν *ne*.

Λόγος τις, ὃν οὐδέν δεσμεύει οὐδ'	Un discours que rien ne lie et n'
ἐμποδίζει, βραίνει καὶ ῥέει	embarrasse, marche et coule
αὐτομάτως ἐνίοτε δὲ βραίνει	de soi-même, et il s'en faut
ταχύτερος καὶ αὐτῆς τῆς δ.α-	peu qu' il n'aille quelquefois
νοίας τοῦ συγγραφέως.	plus vite que la pensée même
	de l' orateur. (Boileau, <i>Traité</i>
	<i>du Sublime</i> , ch. XVI).

* *Ἄλλ' ἀντ' ἄλλω*, ἀπερισκεπτός. *A tort et à travers.*

Ὅμιλεῖ ἄλλ' ἀντ' ἄλλων ὡς τρελ- Il parle à tort et à travers com-
λός. me un fou.

* Ἀρχεσθαι πραγματοποιεῖν.	En venir à des voies de fait.
Πράγμα, γεγονός, ἀλήθεια,	Un fait.
εἶναι βέβαιον.	C'est un fait.

* *H, ἄλλως*, *Ou, ou bien*,

Χλευάζειν, περιπνίγειν. Se moquer de. . .

* Ἀντιλέγειν εἰς τινα, διαψεύδειν, Démentir quelqu'un.

ἐλέγγειν τινὰ ἐπὶ ψεύδει.

* Ἄν εἶλεγε τοῦτο, ἤθελα τὸν διαψεύσει. S' il disait cela, je le démentirais.

Αἱ πράξεις τοῦ ἀναιροῦσι (διαψεύ- Ses actions démentent ses paroles.
δουσι) τοὺς λόγους τοῦ.

* Ἀμύσσειν (τσουγκραῖζειν).	Egratigner 1.
Διαγεύγειν (γ' αὐτόγειν).	En être quitte pour. . .

* Ἐπεσα ἀπὸ τῆν κορυφῆν τοῦ δένδρου, Je suis tombé du haut de l'ar-
ἀλλὰ δὲν ἐβλάστην πολὺ. bre, mais je ne me suis pas
fait beaucoup de mal.

Τὴν ἐγλύτωσα μὲ ἓνα μῶλωπα J' en ai été quitte pour une égra-
(ξέγδαγμα, τσουγκράκάν). tignure.

* Ὁ κλέπτης συνελήφθη, ἀλλὰ θὰ τὴν Le voleur a été pris, mais il en
γλύτωσῃ μὲ φυλάκισιν τινῶν sera quitte pour quelques mois
μηνῶν. de prison.

Διὰ πολλῆς, μὲ πολλῇ.

A force de . . .

Διὰ πολλῆς ἐργασίας.

A force de travail.

Διὰ πολλῶν δακρύων.

A force de pleurer.

Ἀπὸ τὸ πολλὸν κλαύσμον θὰ χάσης
τὸ φῶς σου.

A force de pleurer, vous perdrez les yeux.

Ἐτυχον παρ' αὐτοῦ τῆς χάριτος ταύ-
της διὰ πολλῶν παρακλήσεων.

J' obtins de lui cette faveur à force de prières.

Ἐκτός, ἐξαιρουμένου τούτου.

A cela près.

Ἐξαιρουμένου τούτου τοῦ ἐλαττώ-
ματος, εἶναι καλὸς παῖς.

A ce défaut près, c'est un bon garçon (bon enfant).

Ἐναντιῶν τίς γὰρ ὑπερβῇ
τὸν ἄλλον.

A l'envi (l'un de l'autre)

Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐργάζονται τίς
γὰρ ὑπερβῇ τὸν ἄλλον.

Ces hommes travaillent à l'envi (l'un de l'autre).

Καθάρως (παστρικός).

Propre.

Καθάραι ἢ λευκαὶ ὀνόμαί.

Du linge propre ἢ blanc.

Τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ.

D'autant plus—que.

Τόσῳ ἥτις (ὀλιγώτερον), ὅσῳ.

D'autant moins—que.

Τόσῳ μᾶλλον, εἶμαι δυσχεροῦς Je suis d'autant plus mécontent
ἐκ τῆς διαγωγῆς του, ὅσῳ de sa conduite, qu'il m'a
μοὶ χρεώσται μυρίας χάριτας. beaucoup d'obligations.

Τόσῳ ἥτις εἶμαι εὐχαριστημένος Je suis d'autant moins satisfait
ἐκ τῆς διαγωγῆς του, ὅσῳ de sa conduite, que j'avais
μᾶλλον μοὶ ἐχρεώσται φίλιαν. plus de droits à son amitié.

Ἦθελον γὰρ, ἐπιθέμουν γὰρ.

Je voudrais que.

Ἦθελα γὰρ ἦτον ἰδική μου ἢ οἰκία Je voudrais que cette maison fût
αὕτη. à moi.

Συλλογίζεσθαι, γαντάζεσθαι.

Rêver 1. (à πρό τοῦ ὀνόματος).

Εὐλλογίσθην πολὺ περὶ τῆς ὑπο- J'ai rêvé longtemps à cette af-
θέσεως ταύτης. faire.

Σημ. *Rêver de*, σημαίνει ονειρεύομαι. *J'ai rêvé de mon voisin*, ὡς νειρεύθην τὸν γείτονά μου.

Eīrai tiva gymnōt.

Être nu, nue.

ἔχειν γυμνήν τὴν κεφαλὴν.

Avoir la tête nue.

ἔχειν γυμνοὺς τοὺς πόδας.

Avoir les pieds nus.

Παρ. Γ'. Ὅταν τὸ ἐπίθετον *nu* γυμνός, καίται πρὸ οὐσιαστικοῦ τινος, μένει ἀμετάβλητον. Παρ. Καρ.

εἶναι ἀπέδιλον, ἀνυπόδητον.

Être nu pieds.

εἶναι ἀσκεπῇ (ξεσκώφωτον).

Être nu tête.

ἵππευεῖν γυμνὸν τὸν ἵππον.

Aller à poil.

Ὁλλοῦ δεῖν, κινδυνεύειν.

Manquer, faillir, penser.

Παρ. Δ'. Τὸ *manquer* λαμβάνει ἃ καὶ *de* πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου, καὶ διὰ τῆς ἃ σημαίνει παράλειψιν καθήκοντος· οἷον· On n'estime pas celui qui manque à remplir ses devoirs. Διὰ τῆς *de* δὲ, λησμονεῖν, ἀστοχεῖν· οἷον· Ne manquer pas d'y aller, Μὴ λησμονήσηςς νὰ ὑπάγῃς ἐκεῖ. Τὸ *Penser* καὶ *faillir* (1) τίθενται συνήθως ἀνευ προθέσεως.

Ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσω τὰ χρήματα μου.

J'ai manqué de perdre mon argent.

Ἐκινδύνευσα νὰ χάσω τὴν ζωὴν μου.

Je pensai perdre la vie.

Ὀλίγον ἔλειψε νὰ κόψωμεν τὰ δάκτυλά μας.

Nous avons manqué de nous couper les doigts.

Ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσῃ.

Il a manqué de tomber.

Ὀλίγον ἔλειψε νὰ γίνῃ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἶπεν οὗτος.

La chose a failli arriver comme il l'avait dit.

Ὀλίγον δεῖν νὰ πέσω.

J'ai failli tomber & de tomber.

Il a manqué d'être tué & il a manqué de perdre la vie.

Ὀλίγον ἔλειψε νὰ σκοτωθῇ, ἢ νὰ χάσῃ τὴν ζωὴν του

Il a pensé être tué & il a failli perdre la vie.

Peu s'en est fallu qu'il n'eût été tué & . . . qu'il n'eût perdu la vie.

(1) Τὸ *faillir* (être bien près & sur le point de. . .) εὐρίσκεται ἐνίοτε μετὰ τῆς *de*, σπανίως δὲ μετὰ τῆς ἃ.

Ὀλίγον ἔλειψε ἢ ἀποβάνη.	Il a pensé mourir ἢ il a failli mourir.
Εἰς τὰ ἔγχη σας.	A vos troussees.
Ὁ ἐχθρὸς εἶναι εἰς τὰ ἔγχη μας ἢ μας καταδιώκει ἐκ τοῦ ἐγγύς.	L'ennemi est à nos troussees ἢ nous poursuit de près.
Πέπτειν (ἐπὶ κεραυνῷ).	Tomber 1.
Ἐπεσεν ὁ κεραυνός.	La foudre est tombée.
Ἐνῷ ἦτον ὁ ἀδελφός μου εἰς τὸ πέ- λαγος, ἠγέρθη αἰφνης σφοδρὰ καταιγίς κεραυνὸς δὲ πεσὼν ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐπυρπόλησεν αὐτό· καὶ ἅπαν τὸ πλήρωμα ἐξήρτη εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα σωθῇ κολυμβῶν.	Mon frere étant en pleine mer, il survint une grande tempête, la foudre tomba sur le vais- seau, qu'il mit en feu, et tout l'équipage se jeta dans la mer pour se sauver à la nage.
Ἐκυρ εὐθὴ ἐπὶ τρόμου ἰδὼν τὸ πῦρ ἐξαπλούμενον πανταγόθεν.	Il fut saisi de frayeur, voyant que le feu gagnait de tous les côtés.
Δὲν εἴδους τί νὰ πράξῃ.	Il ne savait quel parti prendre.
Δὲν εἰδίστασε πλέον.	Il ne balança plus.
Δὲν εἶδον εἰσέτι, εἰδήσεις περὶ αὐτοῦ.	Je n'ai pas encore eu de ses nou- velles.
* Ἀγγελος.	Un ange.
* Ἀριστοῦργημα.	Un chef d'œuvre.
* Ἀριστοουργήματα.	Des chefs-d'œuvre.
Τὸ οὐράνιον τέχον.	L'arc-en-ciel.
Δύο οὐράνια τέξα.	Deux arcs-en-ciel.

Παρ. Ε'. Λέξεις συνθέτου ἐκ δύο λέξεων συνεχόμενων ὑπὸ προβέ-
σεως, ἐκφερομένης ἢ ἐννοουμένης, ἢ πρώτη μόνον λέξις προσλαμβάνει
τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ.

Φιλάστερα, ἐσπέρια φυτὰ (τὰ περὶ τὴν ἐσπέραν ἀνθοῦντα).	Des belles-de-nuit.
* Ἡ φυσιογνωμία του ἢ της.	Sa physionomie.
Τὸ ἀνάστημά του, ἢ της.	Sa taille.
* Ἡ ἔκφρασις.	L'expression.
* Ἡ ὄψις, θέα.	L'aspect.
* Ἡ αὐτάρκεια, εὐχαρίστησις,	Le contentement.
Τὸ σεβας.	Le respect.
* Ὁ θαυμασμός.	L'admiration.
Αἱ χάριτες.	Les grâces.

Φαυμαστικός.	A ravir.
Φελετικός.	Engageant.
Ψαδινός, λεπτοφυής, εύκλιντος.	Svelte.
Εἰς ἄκρον, ἐξαιρέτα.	Supérieurement.
Ἡ ὄψις του ἐμπνέει σέβας καὶ θαυμασμόν.	Son aspect inspire du respect et de l'admiration.

ΘΕΜΑ 245.

Θέλετε νὰ συμπάγωμεν (dîner avec quelqu'un) ; — Σᾶς εὐχαριστῶ (bien obligé) εἰς τῶν φίλων μου μὲ προσκεκλίετο νὰ συγγενεματίσωμεν· διέταξε δὲ νὰ ἐτοίμασται (faire préparer) τὰ ἀρεστόν μου φαγητόν (le mets favori). — Τί φαγητόν (mets) εἶναι αὐτό (est-ce) ; — Εἶναι ἀπὸ γάλα (du laitage). — Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν ἀγαπῶ τὰ γαλατερά. Τὸ καλλίτερον πάντων εἶναι (il n'y a rien de tel qu') ἐν καλὸν τεμάχιον βωδινόν ἢ μοσχαρίσιον ψητόν. — Τί ἐγένετο ὁ μικρότερος ἀδελφός σου ; — Ἐγκυάχησεν (il a fait naufrage) ἐνῶ ἐταξέιδεν (en allant) εἰς τὴν Ἀμερικήν. — Διηγρήθητε λοιπὸν αὐτό. — Προθύμως (très volontiers). Ἐνῶ ἦσαν εἰς τὸ πέλαγος, ἠγέρθη ἄφνης σφοδρὰ τρικυμία (tempête)· κεραυνὸς δὲ πεσὼν ἐπὶ τὸ πλοῖον ἐκυρόλησεν αὐτό, καὶ τὸ πλοῖον ἐξέρρηξεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα σωθῇ κολυμβῶν. Ὁ ἀδελφός μου δὲν ἔξευρε τί νὰ πράξῃ, μὴ μαθὼν (n' ayant). —) ποτε νὰ κολυμβᾷ. Μάτην (avoir beau) ἐσυλλογίζετο (réver)· οὐδὲν εὗρισκε μίσην, ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν του. Τὸν κατέλαβε τρόμος, ὅτε εἶδεν (voyant) ὅτι τὸ πῦρ ἐξηπλοῦτο πανταχόθεν. Δὲν ἐδίστασε (hâter) πλέον, καὶ ἐξέφθην εἰς τὴν θάλασσαν. — Λοιπὸν (éh bien), τί ἀπέγινε ; — Δὲν εἰξέρω τίποτε (je n' en sais rien ἢ je l' ignore), μὴ λαθίων εἰσέτι εἰδήσεις περὶ αὐτοῦ. — Ἀλλὰ τίς (mais qui) σᾶς εἶπεν ὅλα ταῦτα ; — Ὁ ἀνεψιός μου. ὅστις ἦτο παρών (présent) καὶ ὅστις (et qui) ἐσώθη. — Ἐπειδὴ συνεπέσε λόγος περὶ τοῦ ἀνεψιού σας (à propos de votre neveu), ἤθελα νὰ σᾶς ἐρωτήσω ποῦ εἶναι τώρα (actuellement) ; — Εἶναι εἰς τὴν Ἰταλίαν. — Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗ δὲν ἐλάβετε εἰδήσεις περὶ αὐτοῦ ; — Ἐλάβον σήμερον ἐπιστολὴν παρ' αὐτοῦ. — Τί σᾶς γράφει ; — Μοί γράφει ὅτι νομφεύεται δεσποσύνην τινὰ (une demoiselle), ἥτις τῷ φέρει (apporter) ἑκατὸν χιλιάδας τάλληρα. — Εἶναι ὥραία ; — Ὡραία ὡς ἄγγελος· εἶναι ἀριστοῦργημα τῆς φύσεως. Ἡ φυσιογνωμία της εἶναι γλυκεία καὶ πλήρης ἐκφράσεως· οἱ ὀφθαλμοὶ της εἶναι οἱ ὠραιότατοι τοῦ κόσμου, καὶ τὸ στόμα (la bouche) της εἶναι χαριέστατον (mignonne ἢ charmant). Δὲν εἶναι οὔτε πολὺ ὀψιλή, οὔτε πολὺ κοντὴ (petite). Τὰ ἀνάστημά της εἶναι

ξαδινόν (svelte)· ὅλαι αἱ κινήσεις τῆς εἶναι πλήρεις χάριτος καὶ οἱ τρόποι τῆς (ses manières) πολὺ θελητικοὶ (engageant). Ἡ ὄψις τῆς ἐμπνέει σέβας καὶ θαυμασμόν. Εἶναι δὲ καὶ πολὺ πνευματώδης (elle a aussi beaucoup d'esprit) ὁμιλεῖ διαφόρους (différent) γλώσσας, χορεύει ἐξαιρέτα (supérieurement) καὶ τραγωδεῖ θαυμασίως. Ὁ ἀνεψιός μου εὗρίσκει ἐπ' αὐτῆς (lui trouve) ἓν μόνον ἐλάττωμα (un défaut). — Καὶ ποῖον εἶναι τὸ ἐλάττωμα τοῦτο (et quel est ce défaut); — Ἔχει πολλὰς ἀπαιτήσεις avoir des prétentions). — Οὐδὲν ὑπάρχει τέλειον εἰς τὸν (au) κόσμον. — Πόσον εἶσε εὐτυχής! εἶσε πλούσιος, ἔχετε καλὴν γυναῖκα, ὥραϊα τέκνα, ὥραϊαν οἰκίαν καὶ πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε. — Καὶ ὅλου φίλε μου. — Τί ἐπιθυμεῖτε λοιπὸν ἀκόμη; — Τὴν αὐτάρκειαν· διότι, ὡς εἰξάρετε, μόνος ὁ αὐτάρκης (celui qui est content) εἶναι εὐτυχής.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Quatre-vingt quatrième Leçon.

Ἐξελίττειν, ἐξομαλίζειν, δια-
γινώσκειν, ἀναλύνειν.

Démêler 1.

Ἐξελίττειν τὰς τρίχας.

Démêler les cheveux.

Ἐξομαλύνειν τὰς δυσκολίας.

Démêler des difficultés.

Δὲν ἐδυνήθην νὰ ἀναλύσω τὴν ἐν-
νοίαν τῆς φράσεως ταύτης.

Je n'ai pas pu démêler le sens
de cette phrase.

Διαφορά, φιλονεικία ἔρις.

Un démêlé, un différend.

Ἔχειν διαφοράν, ἔριδα μετὰ τινος.

Avoir un démêlé, ἢ un différend
avec quelqu'un.

Προσέχειν, φυλάττεσθαι.

Se garder de.

Θὰ προσέξω πολὺ νὰ μὴ τὸ κάμω. Je me garderai bien de le faire.

Πρόσεχε νὰ μὴ δανείσης χρήματα εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. Gardez-vous bien de prêter de l'argent à cet homme.

Φροδεῖται ν' ἀποκριθῇ εἰς τὴν ἐρώτη-
σιν τὴν ὁποίαν τῷ ἐπρότεινα. Il se garde bien de répondre à la question que je lui ai faite.

Τὸ se garder προσλαμβάνον τὸ que απαιτεῖ τὴν ἀρνησιν ne καὶ τὴν ὑποτακτικὴν, οἷον' gardez-vous qu' on ne vous surprenne, προσέχετε μὴ ἐπέλθωσιν ἀπροσδοκῆτως.

Προτείνειν ἐρώτησιν.

Faire une question.

"Αν ἀποφασίσσητε νὰ τὸ κάμνητε, θὰ Si vous vous avisez de le faire, je
σᾶς τιμωρήσω. vous punirai.

**Ἀρμόζειν, ταιριάζειν.*

*Séoir** 3. ἐνερ. μετ. *séant*.

Παρ. Τοῦ ῥήματος τούτου χρῆσις γίνεται μόνον εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν καὶ πληθυντικὸν πρόσωπον.

Μὲ ταιριάζει τοῦτο ;

Cela me sied-il ?

Δὲν σᾶς ταιριάζει.

Cela ne vous sied pas.

Δὲν σᾶς ἀρμόζει νὰ κάμνητε τοῦτο.

Il ne vous sied pas de faire cela.

Σᾶς ταιριάζει θαυμάσια.

Cela vous sied à merveille.

Ὁ κεκρύφαλος (τὸ σκούφωμα) αὐτῇ;

Sa coiffure lui seyait fort mal.

οὐδόλως τὴν ἐπήγαινε καλὰ.

Σᾶς πρέπει διὰ νὰ μὲ μαλλώνητε δι' αὐτό. Il vous sied bien de me le reprocher (ἐκφρασις εἰρωνικῇ).

**Ἐπεσθαί, προκύπτειν.*

*S'ensuivre** 4.

Οὐκοῦν, τοῦτον ἔρκεν.

Il s'ensuit.

Τούτου ἕνεκεν δὲν ἔπρεπε νὰ κάμνητε τοῦτο. Il s'ensuit que vous ne devriez pas faire cela.

Πῶς τοῦτο, διατί ἤλθετε τόσον ἀργά; Comment se fait-il que vous soyez venu si tard ?

Δὲν ἤξεύρω, πῶς τοῦτο συνέβη.

Je ne sais(pas)comment cela se fait.

Πῶς συνέβη νὰ μὴν εἶχε τὸ πυροβόλον του.

Comment se faisait-il qu' il n'eût (n'avait) pas son fusil ?

Δὲν ἤξεύρω, πῶς τοῦτο συνέβη.

Je ne sais (pas) comment cela s'est fait.

**Ἀσιτεῖν, νησιτεύειν,*

Jeûner 1.

Εἶναι τινα νηστικόν.

Être à jeûn.

**Ἀγγέλλειν, δηλοῦν, γνωστοποιεῖν τι εἰς τινα.* Avertir 2. quelqu'un de quelque chose.

Ἀναγγεῖλατε τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀδελφοῦ του.	Avertissez cet homme du retour de son frère.
Καθαίρειν, αἰθριάζειν, ἀνοίγειν.	Éclaircir 2.
Ὁ καιρὸς ἀνοίγει, αἰθριάζει.	Le temps s'éclaircit.
Ἀναψύχειν, δροσίζειν, ἀναπαύειν.	Rafratchir 2.
Ἀναπαυθῆτε καὶ ἐπιστρέψατε ἀμέσως.	Rafratchissez-vous et revenez tout de suite.
Λευκαίνειν, ἀσπρίζειν.	Blanchir 2.
Μελαίνειν, μαυρίζειν.	Noircir 2.
Ὠχρίαν, χρωμάζειν.	Pâir 2.
Γηράσκειν.	Viellir 2.
Ἀνανεοῦν, ἀνανεοῦσθαι.	Rajeûnir 2.
Ερυθρίαν, κοκκινίζειν.	Rougir 2.

Τέρπειν, εἰσφραττεῖν.

Égayer 1.

Τέρπεσθαι, εἰσφραττεῖσθαι.	S'égayer.
Εἰσφραττεῖσθαι δι' ἐξόδων ἄλλου ἢ περιγελᾶν τινα.	S'égayer sur quelqu'un.
Εἰσφραττεῖται (γληντίζει) μετὰ τὰ ἐξοδά μου.	Il s'égaie sur moi ἢ sur mon compte ἢ à mes dépens.

ὑποκρίνεσθαι, προσποιεῖσθαι.

Feindre 4. ενεργ. μετ. feignant, παθ. μετ. feint.*

ὑποκρίνομαι, ὑποκρίνεσαι, ὑποκρίνεται.	Je feins, tu feins, il feint.
Γνωρίζει τὸν τρόπον τοῦ ὑποκρίνεσθαι.	Il possède l'art de feindre.

Παρατείνειν, μακρύνειν τὰ πράγματα.

Ἐχειν ὑποθέσεις μετὰ. Avoir affaire avec (1).

Δὲν θέλω νὰ ἔχω ὑποθέσεις μετὰ τοῦ Je n'aime pas avoir affaire avec

(1) Τὸ ἔχειν affaire, μετὰ τοῦ ἂν δηλοῖ τὴν ὑποτέλειαν, on a affaire à ses supérieurs. Μετὰ τοῦ avec δὲ τὴν συνήθη ἐργασίαν, τὰς ὑποθέσεις, un marchand est forcé avoir affaire avec toutes sortes de personnes.

ἀνθρώπου τούτου, διότι παρα-
τίνει πάντοτε τὰ πράγματα.

cet homme, parce qu'il traîne
toujours les choses en lon-
gueur.

Ἀποδείξεις, δαίγμα, δοκιμή.
Τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις, δοκιμή.

Une preuve.
C'est une preuve.

Ἀποπλανᾶσθαι, παρεκτρέπε-
σθαι, χάνειν τὸν δρόμον.

S'égarer 1.

Διὰ, διὰ μέσον.

A travers le, la ή au travers de.

Ἡ σφαῖρα διεπέρασε τὸν τοῖχον

Le boulet a passé à travers la
muraille.

Τὸν διεπέρασα διὰ τοῦ ξίφους.

Je lui ai passé l'épée au travers
du corps ή à travers le corps.

ΘΕΜΑ 246.

Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ πέμπτος (Charles-Quint) εὐρισκόμενος ἡ-
μέραν τινά εἰς τὸ κυνήγιον, ἀπεπλανήθη ἐντὸς τοῦ δάσους, καὶ ρθά-
σας εἰς μίαν οἰκίαν εἰσῆλθεν ἵν' ἀναπαυθῇ. Ἐντὸς αὐτῆς ἦσαν τέσ-
σαρες ἄνθρωποι, οἵτινες ἐπροσποιούντο ὅτι ἐκοιμῶντο. Ὁ εἰς ἐξ αὐ-
τῶν ἠγέρθη καὶ πλησιάσας τὸν αὐτοκράτορα τῷ εἶπεν, ὅτι ὠνειρεύθη,
νὰ τοῦ πάρῃ τὸ ὠρολόγιόν του, καὶ τὸ ἔλαβεν. Ἀκολούθως ἠγέρθη
ἕτερος καὶ τῷ εἶπεν, ὠνειρεύθη ὅτι τὸ ἐπανωφώριόν του (le surtout)
τὸν ἐπήγαυε (accommoder) θαυμάσια, καὶ τὸ ἔλαβεν. Ὁ τρίτος ἔλαβε
(lui prit) τὸ θαλάντιόν του. Τέλος τὸν ἐπλησίασε (s'avança) καὶ ὁ τέ-
ταρτος καὶ τῷ εἶπεν « ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ δυσωρεστηθῆτε, ἂν ψάξω
εἰς τοὺς κόλπους σας (si je vous fouille) » ἐνῷ δὲ ἐπραττε τοῦτο,
παρετήρησεν εἰς τὸν λαμὸν τοῦ αὐτοκράτορος χρυσὴν τινα ἀλυσίδα,
εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκρέματα σφυρίκτρα, τὴν ὁποῖαν ἠθέλησε νὰ κλέψῃ.
Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ τῷ εἶπε. « Καλέ μου φίλε (mon bon ami), πρὶν μὲ
στερήσῃς (avant de me priver) τοῦ κοσμήματος τούτου (le biju) πρέ-
πει νὰ (il faut que) σὲ διδάξω τὸ προτέρημά του (la vertu) ». Οὕτω
δὲ εἰπὼν ἐσφύριξεν. Οἱ ἄνθρωποι του (ses gens) οἵτινες τὸν ἐζήτησαν,
ἐδραμον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐξεπλάγησαν (furent frappés d'étonnement)
ἰδόντες (de voir) τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα εἰς τοιαύτην κατάστασιν.
Ὁ αὐτοκράτωρ βλέπων ἑαυτὸν ἐκτὸς κινδύνου, εἶπεν. « Οἱ ἄνθρωποι
οὗτοι. (voilà des hommes qui) ὠνειρεύθησαν ὅτι (tout ce que) ἠθέλη-
σαν. Θέλω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν ἀράδαν μου (à mon tour) νὰ ὠνειρεύω »
καὶ ἀφοῦ ἐσυλλογίσθη (après avoir réfléchi) ὀλίγας στιγμὰς (quelques

secondes) εἶπεν· « Ὀνειρεύθην ὅτι καὶ οἱ τέσσαρες (tous quatre) εἰσθε ἀξιοὶ ἀγγόνης (vous méritiez d'être pendus) ». Μόλις δὲ ἐλέχθη τοῦτο, καὶ ἐξετελέσθη (executer) ἐμπροσθεν τῆς οἰκίας.

Βασιλέως τινὸς εἰσερχομένου ποτὲ (un roi faisant un jour son entrée) εἰς τινα πόλιν τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν, ἡ γερουσία (le senat) ἔστειλεν εἰς αὐτὸν ἀντιπροσώπους (un député) ἵνα τὸν δεξιωθῶσιν (complimenter). Ὁ δὲ μέλλων νὰ προσφωνήσῃ αὐτὸν (celui qui devait porter la parole) ἤρξατο οὕτως· « Ἀλέξανδρος ὁ μέγας, ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, » καὶ ἐμεινεν ἄφωνος (demeura court). Ὁ βασιλεὺς, ὅστις ἐπεινα πολὺ (avoir grand faim), εἶπεν. « Ε! (éh) φίλε μου, Ἀλέξανδρος ὁ μέγας εἶχε φάγει, ἀλλ' ἐγὼ ἀκόμη εἶμαι νηστικός (et moi je suis encore à jeun). » Καὶ ταῦτα εἰπὼν κατηρθύνθη (continuer son chemin) πρὸς τὸ δημαρχεῖον (vers l'hôtel de ville), ἐνθα εἶχεν ἐτοιμασθῇ μεγαλοπρεπὲς γεῦμα δι' αὐτόν.

ΘΕΜΑ 247.

Καλὸς τις γέρον (le vieillard) ἀσθενῶν βαρύνως (étant fort malade) προσεκάλεσε (fit appeler) τὴν νεαράν συζυγὸν του, καὶ τῇ εἶπεν· « Ἀγαπητή μου, ἔλπεις ὅτι ἡ ἐσχάτη μου ὥρα πλησιάζει (s'approcher) καὶ ὅτι εἶμαι ἀναγκασμένος (être forcé ή obligé) νὰ σ' ἀφήσω. Ὅθεν, ἂν ἐπεθύμης ν' ἀποθάνω ἐν εἰρήνῃ (en paix), πρέπει νὰ μοὶ κάμῃς μιαν χάριν (une grâce ή un service). Εἶσαι ἀκόμη νέα καὶ χωρὶς ἀμφιβολίαν θὰ ἐξαναυπανδρευθῇς (se remarier), τὸ γνωρίζω· ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ πάρῃς τὸν κύριον Λουδοβικόν (Monsieur Louis)· διότι ὁμολογῶ ὅτι πάντοτε εἶχον μεγάλην ζήλοτυπίαν κατ' αὐτοῦ (que j'ai toujours été très jaloux de lui), καὶ τὴν ἔχω ἀκόμη (et que je le suis encore). Θ' ἀπέθνησκον λοιπὸν (συμπερασμ. ἐγγλ.) ἐν ἀπελπισίᾳ (désespéré), ἂν δὲν μοὶ ὑποσχεθῇς τοῦτο. » Ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη· « Ψυχὴ μου (mon cœur), σὲ καθικετεύω νὰ μὴ σ' ἐμποδίσῃ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ν' ἀποθάνῃς ἐν εἰρήνῃ· διότι σὲ βεβαιῶ ὅτι, καὶ ἂν ἤθελα νὰ τὸν υπανδρευθῶ, δὲν θὰ ἠδυνάμην, δοῦσα ἤδη ὑπόσχεσιν εἰς ἄλλον (étant déjà promise à un autre). »

Φριδερῖκος ὁ μέγας ἐσυνείθιζεν (l'habitude), ὁσάκις στρατιώτης τις εἰσέρχeto εἰς τὴν σωματοφυλακὴν του (dans sa garde), νὰ τῷ προτείνῃ τρεῖς ἐρωτήσεις, δηλαδὴ (savoir). « Πόσον ἐτῶν εἶσαι; Πόσον καιρὸν ὑπηρετεῖς; Εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν μισθόν (la paie) σου καὶ τὴν μεταχειρίσιν (le traitement). » Συνέβη ὥστε (il arriva qu' —) νέος τις στρατιώτης, ὅστις ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ (né en France) καὶ εἰ-

γεν ὑπηρετήσῃ εἰς τὴν πατρίδα (le pays) του, νὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ κατα-
 ταχθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πρωσίας. Ἡ θεωρία (la mine) του συνέ-
 τεινε νὰ τὸν δεχθῶσιν ἀμέσως, ἀλλ' ἤγνότες ὅλως διόλου τὴν Γερμα-
 νικὴν γλῶσσαν (il ne savait pas du tout la langue allemande) ὁ λο-
 χαγός του (capitaine), ἀφοῦ ἀνῆγγειλεν εἰς αὐτὸν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐμελλε
 νὰ τὸν ἐρωτήσῃ εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ὅταν ἤθελε τὸν ἰδεῖ, τὸν
 ἐσυμβούλευσε συγχρόνως νὰ μάθῃ ἐκ στήθους τὰς τρεῖς ἀποκρίσεις, τὰς
 ὁποίας ἔπρεπε νὰ κάμῃ (qu'il devait faire). Ὡς ἐκ τούτου (en consé-
 quence) τὰς ἐμαθε τὴν ἐπιοῦσαν (suivant) ἡμέραν ἄμα δὲ οὗτος ἐ-
 φάνη εἰς τὰς τάξεις (les rangs), ὁ Φριδερίκος ἐπροχώρησε (s'avancer)
 διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ. Ἐτυχεν (le hasard voulut que) ὅμως ταύτην τὴν
 φορὰν ν' ἀρχίσῃ (commencer) ἀπὸ (par) τὴν δευτέραν ἐρώτησιν, καὶ
 νὰ τὸν ἐρωτήσῃ (et lui demandât). « Πόσον καιρὸν ὑπηρετεῖς; » « Ἐ-
 κοσι ἐν ἔτος, » ἀπεκρίθη ὁ στρατιώτης. Ὁ βασιλεὺς ἐκπλαγεὶς (frappé),
 ἐκ τῆς νεότητος αὐτοῦ, ἥτις ἐδείκνυε καθαρώς ὅτι δὲν ἦτο τόσος καιρὸς
 ἀφ' οὗτοῦ ἐκράτει τὸ ὄπλον (qu'il portait le mousquet), τῷ εἶπεν « πό-
 σον ἐτῶν εἶσαι; » « Ἐνὸς ἔτους, Μεγαλειότατε (n'en déplaie à votre
 Majesté). » Ὁ Φριδερίκος ἐκπλαγεὶς ἔτι μᾶλλον, ἀνέκραξεν « ἦ σὺ
 ἢ ἐγὼ πρέπει θεοβίως νὰ ἐχάσαμεν τὸν νῦν μας (l'esprit)! » Ὁ στρα-
 τιώτης, ἐκλαθὼν (qui prit) τοῦτο διὰ τὴν τρίτην ἐρώτησιν, ἀπεκρίθη
 μετὰ θάρρους (avec aplomb), « ἀμφοτέροι, Μεγαλειότατε! »

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Quatre-vingt-cinquième Leçon.

Διπλασιάζει.

Doubler 1.

Ὁ διπλούς, ὁ διπλάσιος.	Le double.
Ἡ μερίς, τὸ μερίδιον, τὸ μέρος σὰς.	Votre part (θῆλ).
Ὁ ἐμπορος οὗτος ζητεῖ διπλὴν τιμὴν.	Ce marchand surfait du double.
Πρέπει νὰ πραγματευθῇτε περὶ τῆς τιμῆς μετ' αὐτοῦ θὰ σὰς κατεβάσῃ τὸ ἥμισυ.	Il faut que vous marchandiez avec lui; il vous rabattrà la moitié.
Ἔχετε διπλάσιον μερίδιον.	Vous avez double part.
Ἔχετε τριπλάσιον μερίδιον.	Vous avez triple part.
Ἀνανεοῦν, ἀνανεοῦναι.	Renouveler 1.

Ζαλίξειν.	Étourdir 2.
Ἀπερίσκεπτος, ζαλισμένος.	Étourdi, étourdie (θηλ.)
Ἐλεύθερος, εὐλικρινής, ἀφελής.	Franc, θηλ. franche.
Δεξιόσθαι τινα, σφίγγειν τὴν χεῖ- ρά τινος.	Serrer la main à quelqu'un.
Τῷ εἶπον ναί.	Je lui dis que oui
Τῷ εἶπον ὄχι.	Je lui dis que non.

Πιέζειν, θλίβειν, συσφίγγειν, Serrer 1
κατακλείειν, κρύπτειν.

Κλείδοσον τὰ χρήματά σου.	Serrez votre argent.
Ἄμα ἀναγνώσω τὸ βιβλίον μου, τὸ κρύπτω, τὸ κλειδώνω.	Aussitôt que j'ai lu mon livre, je le serre.
Δὲν ἔχω πολλὴν διάθεσιν νὰ ὑπά- γω ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον.	Je ne me soucie pas beaucoup d' aller au spectacle (au théâtre) ce soir.

Κορέννυσθαι, χορταίνειν. Se rassasier 1. (de πρὸ οὗς.).

Ἐπὶ μίαν ὥραν ἤδη τρώγω, καὶ δὲν δύναμαι νὰ χορτάσω.	Il y a une heure que je mange et je ne puis me rassasier, ἢ Je mange depuis une heure et je ne peux pas me rassasier.
---	--

Εἶναι τира χορτασμένον. Être rassasié.
Δροσῖσθαι, καταπαύειν τὴν δίψαν. Se désaltérer 1.

Ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν πίνω, καὶ δὲν δύναμαι νὰ καταπαύσω τὴν δίψαν μου.	Il y a une demi-heure que je bois, et je ne puis me désaltérer.
Ἐχειν κορεσμένην τὴν δίψαν. Καταπαύειν τὴν πείναν.	S'être désaltéré. Apaiser la faim.

Διψᾶν τινος. Être altéré de.

Εἶναι αἰμοχαρὲς ἄνθρωπος.	C'est un homme altéré de sang.
Αἰμοχαρὲς, αἰμοδόρος.	Être altéré de sang (humain).
Ἐκατέρωθεν, καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.	De part et d'autre.

- Πανταχόθεν, ἀπ' ὅλα τὰ μέρη. De toutes parts.
- Ἐπιτρέψατε, κυρία, νὰ σᾶς συστή-
σω τὸν κύριον Γ, ὡς παλαιὸν
φίλον τῆς οἰκογενείας μας. Permettez, madame, que je vous
présente monsieur G. comme
ancien ami de notre famille.
- Χαίρω πολὺ, κύριε, ὅτι ἀποκτῶ τὴν Je suis charmée, monsieur, de faire
γνωριμίαν σας. votre connaissance.
- Θὰ πράξω πᾶν ὅ,τι δύναμις ἔνα Je ferai tout ce qui sera en mon
φανῶ ἄξιός τῆς πρὸς ἐμέ εὖ-
νοίας σας. pouvoir, pour me rendre di-
gne de votre bienveillance.
- Κυρία, ἐπιτρέψατε νὰ σᾶς συστή- Mesdames, permettez que je vous
σω τὸν κύριον Β., τοῦ ὁποῖου présente monsieur B. dont le
ὁ ἀδελφὸς ἐφάνη τοσοῦτον χρή- frère a rendu des services si
σιμος εἰς τὸν ἐξάδελφόν σας. importants à votre cousin.
- "Α! κύριε, ἀγαλλόμηναι πολὺ, διότι Ah! monsieur, que nous nous ré-
βλέπομεν ὑμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν jouissons de vous voir chez
μας. nous!
- Οἱ μεγάλοι ἄνδρες κέκτηνται τὸ C'est le privilège des grands hom-
πλεονέκτημα τοῦ καταβάλ- mes de vaincre l'envie; le mé-
λαιν τὸν φθόνον, ὃν γεννᾷ ἡ rite la fait naître, le mérite la
ἀξία καὶ καταστρέφει ἡ ἀξία. fait mourir.

ΙΔΙΩΤΙΣΜΟΙ.

1) Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὁρομάτων.

- Εἰς ὅλας τὰς πράξεις τῆς δεικνύει Elle a de la grâce dans tout ce
χάριν. qu'elle fait.
- Ἰδοὺ ὠραιόταται εἰκόνες. Voilà des tableaux d'une grande
beauté.
- Τὰ Γερμανικὰ συμφέροντα ἀντὶ- L'intérêt de l'Allemagne était
κειντο εἰς τὰ Ῥωσσικά. opposé à celui de la Russie.
- Θαῤῥεῖτε στρατιῶται, ἡ νίκη εἶναι Courage, soldats, la victoire est
μαθ' ἡμῶν. à nous.
- Κοιμᾶσθαι πολὺ τὴν πρωΐαν. Dormir la grasse matinée.
- Εἶναι εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βραχέλου Etre à deux doigts de sa perte.
(τρίχα λείπει νὰ χάσῃ τις).
- Ἀπατᾶν, ῥίπτειν κόνιν εἰς τοὺς ὀ- Jeter de la poudre aux yeux.
φθαλμούς.
- Μαίνεσθαι, παραφέρεσθαι ἐκ θυμοῦ Jeter feu et flamme.
(ἀνάπτειν καὶ κορόνειν).

Μοιράζειν, διανέμειν τὸ κέρδος.
Πατάσσειν ἐν στόματι μαχαίρας.

Partager le gâteau (le profit).
Passer quelqu'un au fil de l'épée.

2) Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν Ἀνωρυμῶν.

Πόσας ἔχομεν τοῦ μηνός ;

Quel quantième du mois avons-nous? ἢ le quantième est-il?

Ὁ Θεὸς μᾶς δίδει ὅλα τὰ ἀγαθὰ.

Tous les biens nous viennent de Dieu.

Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη σας ; — Μὴν ἀμφιβάλλητε ὅτι εἶναι αὐτή.

Est-ce là votre opinion? — Ne doutez point que ce ne la soit ἢ n'en doutez pas.

Οὗτοι εἰσὶν οἱ ὑπηρεταὶ σας ; — Μάλιστα, οὗτοι εἰσὶν.

Sont-ce là vos domestiques? — Oui, ce les sont.

Κυρία, εἰσθε ἡ μήτηρ τοῦ παιδίου τούτου ; — Μάλιστα ἐγὼ εἰμι.

Madame, êtes-vous la mère de cet enfant? — Oui, je la suis.

Κυρίαί, εἰσθε αἱ ξέναι τὰς ὁποίας μὴ ἀνήγγειλαν ; — Μάλιστα, ἐκεῖναι εἴμεθα.

Mesdames, êtes-vous les étrangères, qu'on m'a annoncées? — Oui, nous les sommes.

Κυρίαί, σὰς εὐχαριστεῖ ἡ μουσικὴ αὕτη ; — Μάλιστα, μᾶς εὐχαριστεῖ.

Mesdames, êtes-vous contentes de cette musique? — Oui, nous le sommes.

Κυρία, εἰσθε μήτηρ ; — Μάλιστα, εἰμαι.

Madame, êtes-vous mère? — Oui, je le suis.

Κυρία, εἰσθε ἀσθενής ; — Μάλιστα, εἰμαι.

Madame, êtes-vous malade? — Oui, je le suis.

Εἶναι πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗτοῦ ἀφίχθητε ; — Ἀφίχθην πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν.

Y a-t-il long-temps que vous êtes arrivée? — Je le suis depuis quinze jours.

* Ἄν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη δεικνύη περισσότεράν σταθερότητα τῶν ἄλλων, οὐχ ἥττον εἶναι ἐπίσης τεθλιμμένη.

Quoique cette femme montre plus de fermeté que les autres, elle n'est pas pour cela la moins affligée.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἔχει τὴν τέχνην νὰ γόνῃ δάκρυα καὶ ὅταν οὐδὲως εἶναι τεθλιμμένη.

Cette femme a l'art de répandre des larmes, même quand elle est le moins affligée.

3) Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν Πημάτων

* Ὅτι ἔχει εἰς τὴν καρδίαν του, τὸ Ἄναι le cœur sur les lèvres, ἔχει καὶ εἰς τὰ χεῖλη του.

Εἶναι τινα καταφορτωμένον ἀπὸ φροντίδας.	Avoir des affaires par-dessus les yeux.
Εἶναι τινα ὀξύθυμον.	Avoir la tête près du bonnet.
Ἡ ἀνομβρία τῆς ἀνοίξεως κατέστρεψεν ὅλους τοὺς καρπούς.	La sécheresse qu'il y a eu au printemps a fait périr tous les fruits.
Ἰσχυροποιεῖν.	Aller aux voix.
Κινδυνεύει ἡ ζωή.	Il y va de la vie.
Κινδυνεύει ἡ τιμή μου.	Il y va de mon honneur.
Τοῦτο ἐννοεῖται.	Cela va sans dire, ἢ cela s'entend de soi-même.
Πράττειν ἐσκεμμένως.	Agir avec réflexion.
Ἀρχεσθαι ἔργου τινὸς ἀνευ σκέψεως.	Aller à bride abattue.
Εὖθυμειν διασκεδάζειν.	Se donner du bon temps.
Ἀμφοτέροι οἱ στρατοὶ προσέβαλλον ἀλλήλους.	Les deux armées se heurtèrent ἢ se choquèrent.
Τυχαίως ἐνταμῶνεν τινά.	Rencontrer quelqu'un par hasard.
Μὲ προσβάλλει ὁ ἥλιος εἰς τὴν ὄψιν ἢ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.	Le soleil me donne dans la vue, ἢ dans les yeux.
Ἀμυχανεῖν, μὴν εἰζεῖρειν τί ποιητέον.	Ne savoir où donner de la tête.
Δίδειν τινὶ ἀπεριόριστον πληρεξουσιότητα.	Donner carte blanche à quelqu'un.
Βοηθεῖν (δίδειν ἓνα χέρι).	Donner un coup de main.
Δίδειν ἀφθάνως, δαψιλῶς.	Donner à pleines mains.
Ἡ Λουκρητία ἡτοχοχειριάσθη.	Lucrece s'est donné la mort.
Σχηματίσατε ἀρχάς ἐκ τῶν ὑποίων ποτὲ μὴ παρεκτρέπεσθε.	Faites-vous des principes dont vous ne vous écartiez jamais.
Συγχωρεῖν τινα (τινι).	Faire grâce à quelqu'un, ἢ pardonner à quelqu'un.
Ἀριεῖναι, εὐδοκιμεῖν εἰς τὸ ἔργον.	Faire bien ses affaires.
Ἐχειν καλῶς τὰς ὑποθέσεις τινός.	Être bien dans ses affaires.
Εἰφομαχεῖν (παίζειν σπαθί).	Faire des armes.
Κωφεύειν (νὰ κάμνη τις τὸν κωφόν).	Faire la surde oreille (être sourd à quelque chose).
Κάμνειν τι ὑπὸ μάλῃν (κρυφίως).	Faire quelque chose sous main.
Κινδυνεύειν τὸν ὑπὲρ πῶν ὅλων κίνδυνον, ῥίπτειν τὸν κίνδυνον (ἢ τοῦ ὕψους ἢ τοῦ βάθους).	Jouer à quitte ou double (risquer ἢ hasarder tout, pour se tirer d'un mauvais pas).
Παριστάνειν παράστασιν θεατρικὴν.	Jouer une pièce de théâtre.

Ἀαβάνειν ἔσχατόν τι μέτρον.	Jouer de son reste.
Σύμψημι, δὲν λέγω τὸ ἐναντίον.	Je n' en disconviens pas.
Δὲν δύναμαι νὰ τὸ φέρω εἰς πέρας.	Je ne puis en venir à bout.
Εἰς χεῖρας ἵεναι, πιάνεσθαι	En venir aux mains.
Ἔργον ἀτελεύτητον, δυσκολώτατον.	C' est la mer à boire.
Διακόπτειν τινὰ ὁμιλοῦντα.	Couper la parole à quelqu' un (interrompre quelqu' un).
Μετριάζειν τὴν ὀργήν.	Mettre de l'eau dans son vin.
Ἐξοπλίζειν στρατόν.	Mettre une armée sur pied.
Αὐτὸς ὁ οἶνος κτυπᾷ εἰς τὴν κεφαλὴν, ζαλίζει.	Ce vin porte à la tête.
Νὰ μὴν εἰξεύρῃ τις τί νὰ κάμῃ.	Ne savoir sur quel pied danser (ne savoir que faire).

Παροιμίαι καὶ παροιμιακαὶ ἐκφράσεις.

Ἢ ἐπιμέλεια νικᾷ πάντα δυσκολίαν.	A force de forger on devient forgeron.
Ὁ σκάπτων τὸν λάκκον τοῦ ἄλλου πίπτει εἰς αὐτόν ὁ ἴδιος.	A qui veut mal, mal arrive.
Εἰς μέγα κακὸν ἀπαιτεῖται δραστήριον ἱατρικόν.	Aux grands maux les grands remèdes.
Τὰ καλὰ λόγια βγάζουν τὸ φίδι ἀπὸ τὴν τρύπαν.	Jamais beau parler n' écorcha la langue.
Κάλλιον χρυσοῦν ὄνομα, παρὰ χρυσοῦν φέρεμα.	Bonne renommée vaut mieux que ceinture dorée.
Θεωρία ἐπισκόπου καὶ καρδίᾳ μολονᾷ.	L' habit ne fait pas le moine.
Ἢ ἀναβολὴ δὲν σημαίνει κατὰπαυσιν.	Ce qui est différé n' est pas perdu.
Ὅταν ἡ αὐλή σου διψᾷ, ἐξω νερόν μὴ χύνῃς.	Charité bien ordonnée commence par soi-même.
Σκύλος πού γαυγίζει δὲν δαγκάνει.	Chien qui aboie ne mord pas.
Μὲ μιὰ ριζὰ δύο πουλιά.	Faire d' une pierre deux coups.
Τὸ σιδηρον ὅταν εἶναι ζεστόν νὰ τὸ σφυρηλατῇς.	Il faut battre le fer quand il est chaud.
Τὸ καλλίτερον φαγὴ εἶναι ἢ καλὴ ὀρεξίς.	Il n' est sauce que d' appétit.
Ἀπὸ τὸ στεγανὸν ποτάμι νὰ φοβῇσαι.	Il n' y a pire eau que celle qui dort.
Κάλλιον νὰ σὲ φρονοῦν, παρὰ νὰ σὲ λυπῶνται.	Il vaut mieux faire envie que pitié.
Κάλλιον ἄργά παρὰ ποτέ.	Mieux vaut tard que jamais.

- Οὐδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε. La fin couronne l'œuvre.
 Ὁ ἐπιδοκιμαζὼν τὸν σκοπὸν πρέ- Qui veut la fin, veut les moyens.
 πει νὰ δέχῃται καὶ τὰ μέσα.
 Διαβόλου μαχόμενα ἀνέμου σκορ- Bien mal acquis ne profite jamais.
 πύσματα.
 Τοῖς φρονίμοις ὀλίγα. Le sage entend à demi-mot.
 Οἱ σωστοὶ λογαριασμοὶ κάμνουν Les bons comptes font les bons
 καλοὺς φίλους. amis.
 Ἡ περίστασις γεννᾷ τὸν κλέπτην. L'occasion fait le larron.
 Τ' ἀγαθὰ πόνῳ κτῶνται, οὐδὲν ἀ- Nul bien sans peine.
 γαθὸν ἀνευ κόπου.
 Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχον- Où il n'y a rien, le roi perd ses
 τοις. droits.
 Ὁ κόσμος δὲν ἐγένετο εἰς μίαν ἡμέ- Paris n'a pas été fait dans un jour.
 ραν.
 Ἐν τῇ παλάμῃ καὶ οὕτω βοήσομεν. Point d'argent, point de Suisse.
 Ὑπείσχεσθαι καὶ τηρεῖν εἰςὶ δύο ἔρ- Promettre et tenir sont deux.
 γα (τὰ λόγια δὲν τὰ παίρνει
 ὁ μπακάλης).
 Κάμε καλὸν νὰ εὑρῇς καλόν. Qui fera bien trouvera.
 Ὅπως στρώσῃ τις, οὕτω κοιμᾶται. Comme on fait son lit, on se
 ὅ,τι τὰ φυτεῖσεις, τὰ θερίσεις. couche.
 Ὅστις δὲν χάνει πάντα, δὲν κερδίζει. Qui ne hasarde rien, n'a rien.
 δέκα ὁ μὴ τολμῶν, οὐδὲν ἔχει
 Ὅποιος ἀνακατεύεται μὲ τὰ πύρρα, Qui se fait brebis, le loup le mange,
 τὸν τρώγουν τὰ γουρούνια.
 Πᾶν τὸ λάμπον δὲν εἶναι χρυσός. Tout ce qui brille n'est pas or.
 ὅλαι αἱ μέλισσαι δὲν κά-
 μνουν μέλι.
 Καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι πάντοτε Toutes vérités ne sont pas bonnes
 καλὴ. à dire.
 Ἐκεῖνο τοῦ γεννᾷ ἡ γάτα, πιάει Les bon chiens chassent de race.
 ποντικόν.
 Τοῦ τιμίου ἀνδρὸς ἀρετὴ ὁ λόγος. Un honnête homme n'a que sa pa-
 role.
 Μία δυστυχία συνεπάγει τὴν ἄλλην. Un malheur ne vient jamais seul.
 Κἄλλια πάντα καὶ στὸ χέρι παρὰ Un tiens vaut mieux que deux tu
 δέκα καὶ καρτέρι. l'auras.
 εἶναι ἡ ὡραιότερᾴ ἐν Εὐρώπῃ χώρα. C'est le plus beau pays de l'Europe.

Παρ. Α'. Μετὰ τὸ ὑπερθετικὸν πρὸς ἐνδείξιν τόπου τινὸς μεταχειρίζονται οἱ Γάλλοι τὴν *de*, ἀντὶ τῆς παρ' ἡμῶν *ἐν*.

Ἡ Κρήτη εἶναι μία τῶν τερπνοτέρων *Candie est une des fles les plus*
 ἐν τῇ μεσογείῳ νήσῳ. *agréables de la Méditerranée.*
 Ζῇ ἐν τῇ μοναξίᾳ του ὡς ἀληθῆς *Il vit dans sa retraite en vrai phil-*
 φιλόσοφος. *losophe.*

Παρ. Β'. Τὸ ὡς δηλοῦται διὰ τοῦ *en*, ὅτε σημαίνει τὴν ιδιότητά τινος· διὰ τοῦ *comme* δὲ, ὅτε πρᾶτται ὁμοίως ἄλλῳ. Παρ. Χα².

Μοὶ ὠμίλησεν ὡς φίλος.	<i>Il m'a parlé en ami.</i>
Ἐγέλασα ὡς τρελλός.	<i>J'ai ri comme un fou.</i>
Ζῆτε ὡς βασιλεῖς.	<i>Vous vivez en roi.</i>
Φέρεται ὡς μανιώδης.	<i>Il agit en furieux.</i>
Φέρεσθαι ἀπερικέπτως.	<i>Se conduire en étourdi.</i>
Τίς κρούει ὡς ὁ ἴδιος οἰκοκύρῃς;	<i>Qui frappe en maître, où je suis ?</i>
Ἐργάζεται ὡς ἡμερομίσθιος τις.	<i>Il travaille comme un mercenaire.</i>

ΘΕΜΑ 248.

* Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱούς, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἶς ἡγάπα νὰ κοιμᾶται πολὺ τὴν πρωΐαν (*dormir la grasse matinée*), καὶ ὁ ἄλλος ἦν πολὺ φιλόπονος (*laborieux*) καὶ ἐγείρετο πολὺ ἠνωρίς. Οὗτος (*celui-ci*) ἐξελθὼν ἡμέραν τινὰ λίαν πρωΐ (*étant sorti de grand matin*), εὗρεν ἐν θαλάντιον πλήρες χρυσοῦ. Ἐτρεξεν εἰς τὸν ἀδελφόν του νὰ τῷ φανερώσῃ (*faire part de quelque chose à quelqu'un*) τὴν καλὴν του τύχην (*la bonne fortune*), καὶ τῷ εἶπε· « βλέπεις, Λουδοβίκε (*Louis*), τί κερδίζει τις ἐγείρομενος (*ce qu'on gagne à ce lever* —) ἠνωρίς; » « Μὰ τὴν πίστιν μου, ἀπεκρίθη ὁ ἀδελφός του, ἂν ἐκεῖνος, εἰς ὃν ἀνήκει, δὲν ἐγείρετο ἠνωρίτερα ἀπὸ ἐμὲ, δὲν θὰ τὸ ἔχανε. »

Ἐρωτηθεὶς νέος τις (*un jeune fainéant*) τί (*ce qu'il*) τὸν κρατεῖ (*faire rester*) ἐπὶ τοσούτον ἐν τῇ κλίνῃ; — « Εἶμαι ἐνησχολημένος (*être occupé*), εἶπεν, εἰς συμβούλιον (*à tenir conseil*). Ἡ ἐργασία μὲ συμβουλεύει νὰ ἐγείρωμαι, ἡ ἀργία (*la paresse*) νὰ καίμαι, καὶ μοὶ παρέχουν εἴκοσι ἐπιχειρήματα (*vingt raisons*) ὑπὲρ καὶ κατὰ (*pour et contre*). Ἐγὼ δὲ ὀφείλω (*c'est à moi*) ν' ἀκούσω ὅ,τι λέγεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ μόλις τελειώσῃ ἡ δίκη (*à peine la cause est-elle entendue*) ἰδοὺ τὸ γεῦμα εἶναι ἑτοίμον. »

Ληγοῦνται ὥραϊον πράξιν, μεγάλῃς τινὸς κυρίας (*on raconte un beau trait d'une femme de qualité*), ἥτις ἐρωτηθεῖσα ποῦ ἦτον ὁ σύζυγός της,

ὅστις ἦτο κρυμμένος (être caché), διότι ἔλαβε μέρος εἰς μίαν συνωμοσίαν (pour avoir trempé dans une conspiration), ἀπεκρίθη θαρραλέως (courageusement) ὅτι αὐτὴ τὸν εἶχε κρυμμένον. Ἡ ἐξομολόγησις αὐτῇ (l'aveu) ἔκαμε νὰ τὴν φέρωσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ὅστις τῇ εἶπεν ὅτι ἠδύνατο νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰς βασάνους, ἐὰν (en) ὁμολόγῃ (découvrir παθ. μετ.) τὸ κατάρτυον (la retraite) τοῦ συζύγου τῆς (de son époux). « Καὶ ἀρκεῖ (suffire*) τοῦτο; » εἶπεν ἡ Κυρία. « Μάλιστα, εἶπεν ὁ βασιλεὺς· σὰς τὸ ὑπόσχωμαι (je vous en donne ma parole). » « Λοιπὸν (eh bien), εἶπεν ἐκείνη, τὸν ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὅπου θὰ τὸν εὑρήτα. » Ἡ ἀξιοθαύμαστος αὕτη ἀπόκρισις (cette réponse admirable) κατέβηκε τοὺς ἑχθροὺς τῆς.

ΘΕΜΑ 249.

Κορνελία (Cornélie) ἡ ἐνδοξος (illustre) μήτηρ τῶν Γράκων (des Gracques) μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς, ὅστις τῇ ἐγκατέλειπε δώδεκα τέκνα, παρεδούθη εἰς (se vouer à) τὴν φροντίδα τῆς οἰκογενείας τῆς μὲ φρόνησιν (la sagesse) καὶ σύνεσιν (prudence), ἥτις περιποίησεν εἰς αὐτὴν (acquérir*) παγκόσμιον ὑπόληψιν (l'estime universelle). Τρία μόνον ἀπὸ (d'entre) τὰ δώδεκα ἐβασαν εἰς ὥριμον ἡλικίαν (à l'âge mûr)· μία κόρη, Σεμπρωνία (Sempronie), τὴν ὁποίαν ὑπάνδρευσεν μὲ (au) τὸν δεύτερον Σκιπίωνα τὸν Ἀφρικανὸν (Scipion l'Africain), καὶ δύο υἱοί, Τιβερίος καὶ Γάιος (Tiberius et Gaius), τοὺς ὁποίους ἀνέθρεψε (élever) μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν. Μ' ὅλον ὅτι δὲ γενικῶς ἐγνώριζον (et bien qu'on sût généralement) ὅτι ἐγεννήθησαν μὲ τὰς καλλιτέρας κλίσεις (l'heureuse disposition), ἐφρόνουν ὅμως (on jugeait) ὅτι ἐχρεώσονται τὸ περισσότερον (qu'ils étaient plus redevables) εἰς τὴν ἀνατροφὴν παρὰ εἰς τὴν φύσιν. Ἡ ἀπόκρισις τὴν ὁποίαν ἔδωκεν (faire*) εἰς κυρίαν τινα τῆς Καμπανίας (de Campanie) περὶ αὐτῶν (à leur sujet), εἶναι περίφημος (très-fameuse) καὶ περιέχει (renfermer) μεγάλαν διδασκαλίαν (l'instruction) διὰ τὰς κυρίας καὶ τὰς μητέρας.

Ἡ κυρία αὕτη (celle), ἥτις ἦτο πλουσιωτάτη καὶ ἡγάπα πολὺ (et passionnée pour) τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἐπίδειξιν (le faste et l'éclat), ἐπέδειξε (étaler) τοὺς ἀδάμαντας (le diamant), τοὺς μαργαρίτας (la perle) καὶ τὰ πολυτιμότερα κοσμήματά τῆς (joyaux les plus précieux) καὶ παρεκάλει ἐπιμόνως (elle engageait sérieusement) τὴν Κορνελίαν νὰ τῇ δεῖξῃ καὶ αὕτη (aussi) τὰ κοσμήματά τῆς. Ἡ Κορνελία ἐστρεφεν ἀλλοῦ (changer) ἐπιτηδείως (adroitement) τὴν ὁμιλίαν, ἵνα περιμείνῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν υἱῶν τῆς, οἵτινες εἶχον ὑπάγει (étaient allés) εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα (aux écoles publiques). Ὅταν ἐπέστρεψαν (revenir)

καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον (l'appartement) τῆς μητρὸς των, εἶπεν αὕτη εἰς τὴν ἐκ Καμπανίας κυρίαν, δεικνύουσα αὐτοὺς εἰς αὐτήν. « Ἰδοὺ (voici) τὰ πολυτίμα κοσμήματά μου (joyaux) καὶ ἡ μόνη στολή (la parure) τὴν ὁποίαν ἐκτιμῶ (attacher du prix à quelque chose). Τοιοῦτος δὲ καλλωπισμὸς ὅστις εἶναι ἡ δύναμις (la force) καὶ τὸ ὑποστήριγμα (le soutien) τῆς κοινωνίας, προστέτει πολὺ μεγαλειτέραν στιλπνότητα (un plus grand lustre) εἰς τὴν ὠραιότητα παρ' ὅλους τοὺς πολυτίμους λίθους τῆς Ἀνατολῆς (de l'Orient). »

ΜΑΘΗΜΑ ΟΓΔΩΗΚΟΣΤΟΥ ΕΚΤΟΥ.

Quatre-vingt-sixième Leçon.

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ.

1) Τὰ ἐπίθετα:

Beau,	ὠραίος.	Méchant,	φαῦλος.	Jeune,	νέος.
Vilain,	ἀσχημος.	Grand,	μέγας.	Vieux,	γέρον, παλαιός.
Bon,	καλός.	Gros,	χονδρός.	Meilleur,	καλλίτερος.
Mauvais,	κακός.	Petit,	μικρός.	Moindre,	ἐλάχιστος.
Sant,	ἅγιος.	Cher (1),	ἀγαπητός.		

προηγούνται τοῦ οὐσιαστικοῦ· ἄλλα, ἰδίως δὲ τὰ σημαίνοντα ἐθνῶν ὀνόματα καὶ τὰ δηλοῦντα τὸ χρῶμα ἢ τὸ σχῆμα, ἔπονται αὐτῶ. Ὡσαύτως ὅταν δύο ἢ περισσότερα ἐπίθετα ἀναφέρονται εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα, συνήθως τίθενται μετ' αὐτό (2). Παρ. Χαρ.

Un bon enfant.

Καλὸν παιδίον.

(1) Τὸ ἐπίθετον cher ὅταν μὲν σημαίῃ τὸν ἀγαπητὸν, προτάσσεται τοῦ ὀνόματος, ὅταν δὲ τὸ ἀκριβὲς κατὰ τὴν τιμὴν ἐπιτάσσεται. Παρ. Χαρ. Mon cher ami, ἀγαπητέ μου φίλε· ma chère sœur, ἀγαπητή μου ἀδελφή· καὶ un fusil cher, ἀκριβὲς τουφέκιον· une table chère, ἀκριβὴ τράπεζα.

(2) Αἱ ἐξῆς λεπτομέρειαι ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ἐπιθέτου εἶναι ἔξαι σημειώσεως. Un grand homme σημαίνει μέγαν ἄνδρα, καὶ un homme grand, ὑψηλὸν τὸ ἀνάστημα· une grosse femme, γυναικίαν καὶ une femme grosse, γυναικα ἔγκυον· une sage femme μαῖαν, μαμὴν, καὶ une femme sage, γυναικα σώφρων· un galant homme, τὸν γενναῖον, φιλότιμον, ἀγαθὸν ἄνδρα, καὶ un homme galant, τὸν γυναικάρεσκον ἄνθρωπον.

Un méchant garçon.	Κακὸν παιδίον.
La langue française.	Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα.
Un chapeau blanc.	Λευκὸς πῖλος.
Un bas noir.	Μαύρη κάλτσα.
Une table ronde.	Στρογγύλη τράπεζα.
Mon cher ami.	Ἀγαπητὴ μου φίλε.
Ma chère sœur.	Ἀγαπητὴ μου ἀδελφὴ.
Un roi bon et généreux	Βασιλεὺς καλὸς καὶ ἐλευθερίος.
Une femme jeune, riche et vertueuse.	Γυνὴ νέα, πλουσία καὶ ἐνάρετος.

(Ὅρα Μάθ. Κς. Παρ. Γ'. καὶ Σχολ. 1. Μάθ. ΔΗ'. Παρ. Β' καὶ πολλὰ ἄλλα παραδείγματα εἰς τὰ προηγούμενα μαθήματα καὶ θέματα)

Τὸ ἀπαρέμφατον ἐξαρτώμενον ἀπὸ ῥῆμα ἐκφράζον θέλησιν ἢ ἐπιθυμίαν, ἐπὶ μὲν ταυτοπροσωπίας μένει ἀπαρέμφατον. Παρ. Χαρ. *Je veux faire*, θέλω νὰ κάμω, *je veux dire*, θέλω νὰ εἰπω· ἐπὶ δὲ ἑτεροπροσωπίας τρέπεται εἰς ὑποτακτικὴν. Παρ. Χαρ. *Que voulez-vous que je fusse ?* τί θέλετε νὰ κάμω ;

2) Τὸ ἐπὶ ῥῆμα ἔπεται συνήθως τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις, καὶ τῷ βοηθητικῷ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους τοῦ ῥήματος. Παρ. Χαρ.

Je sors plus tard que vous.	Ἐξέρχομαι ἀργότερα ὑμῶν. (Μάθ. Α')
Allez-vous quelquefois au bal ?	Πηγαίνετε ἐνίοτε εἰς τὸν χορὸν ;
J'y va's quelquefois.	Πηγαίνω ἐνίοτε. (Μάθ. ΔΒ.)
Votre sœur parle bien.	Ἡ ἀδελφὴ σας ὁμιλεῖ καλὰ.
Elle a bien parlé.	Ὁμίλησε καλὰ.
Votre frère a-t-il bien écrit son thème ?	Ὁ ἀδελφός σας ἔγραψε καλῶς τὸ θέμα του ;
Il l'a bien écrit.	Τὸ ἔγραψε καλὰ.
Je n'ai jamais fait de mal à personne.	Οὐδένα ἐβλάψα ποτέ. (Μάθ. ΜΔ')

3) Αἱ προσθέσεις καὶ τὰ μόρια (prepositions) προτίθενται τοῦ ὀνόματος. Παρ. Χάρ.

De quoi avez-vous besoin ?	Τίνος (πράγμ.) ἔχετε ἀνάγκην ;
A qui écrivez-vous ?	Πρὸς τίνα γράφετε ;
De qui parlez-vous ?	Περὶ τίνος ὁμιλεῖτε ;
De quoi parlent-ils ?	Περὶ τίνος (πράγματος) ὁμιλοῦσι ;

De qui avons-nous été blâmés ? Παρά τινος ἐπατιμήθημεν ;

4) Πρότασις τις δύναται νὰ ᾖναι α) ἡ καταφατικὴ (affirmatif), β) ἡ ἐρωτηματικὴ (interrogatif), γ) ἡ ἀρνητικὴ (negatif), ἢ ἀμφότερα, ἐρωτηματικὴ καὶ ἀρνητικὴ.

α.) Εἰς τὰς καταφατικὰς προτάσεις τὸ ὑποκείμενον προηγεῖται τοῦ ῥήματος. Παρ. Χαρ.

L'homme a le crayon.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὸ μολυβδοκόνδυλον (Μάθ. Ζ').

Il a le coffre.

Ἔχει τὸ κιβώτιον (Μάθ. Ζ').

Ces enfants sont aimés, parce qu'ils sont sages et studieux.

Τὰ παιδιά ταῦτα ἀγαπῶνται, διότι εἶναι φρόνιμα καὶ ἐπιμελῆ (Μάθ. ΜΒ').

Nos enfants ont été loués et récompensés, parce qu'ils ont été sages et assidus.

Τὰ τέκνα μας ἐπληρώθησαν, καὶ ἀντιμεμύθησαν, διότι ἐφάνησαν φρόνιμα καὶ φιλόπονα (Μάθ. ΜΗ').

Ε.) Εἰς τὴν ἐρωτηματικὴν πρότασιν δύο τινὰ πρέπει νὰ διακρίνωμεν : 1) Ἄν τὸ ὑποκείμενον ᾖναι προσωπικὴ ἀντωνυμία ἢ ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία *on* ἔπεται τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις, καὶ τῷ βοηθητικῷ ῥήματι ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις. Παρ. Χάρ.

Savez-vous écrire ?

Εἰδεύρετε νὰ γράφητε ; (Μάθ. ΚΖ').

Sait-il lire ?

Εἰδεύει ν' ἀναγνώσκῃ ;

Entendez-vous le bruit du vent ?

Ἀκούετε τὴν βοὴν τοῦ ἀνέμου ;

A-t-on apporté mes souliers ?

Ἐφεραν τὰ πέδιλά μου ;

A-t-on pu trouver mes livres ?

Ἐδυνήθησαν νὰ εὑρωσι τὰ βιβλία μου ;

Peut-on les trouver à présent ?

Δύνανται νὰ τὰ εὑρωσι τώρα ;

Est-il enfin arrivé ?

Ἐφθάσε τέλος πάντων ;

Vient-il enfin ?

Ἐρχεται τέλος πάντων ;

Veut-il se chauffer ?

Θελεῖ νὰ ζεσταθῇ ;

Καὶ 2) εἰάν τὸ ὑποκείμενον εἶναι οὐσιαστικὸν ἢ ἄλλη τις ἀντωνυμία ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀντωνυμιῶν, προηγεῖται τοῦ ῥήματος, αἱ δὲ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι (*il, ils, elle, elles*) ἔπονται τῷ ῥήματι ἢ τῷ βοηθητικῷ αὐτοῦ. Παρ. Χαρ.

L'homme a-t-il mes beaux pistolets ?

Ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὰ ὡραία πιστόλιά μου ;

Le garçon les a-t-il ?	Τὰ ἔχει ὁ παῖς ;
Les hommes les ont-ils.	Τὰ ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι ;
Votre père aime-t-il son fils ?	Ἀγαπᾷ ὁ πατήρ σας τὸν υἱόν του ;
Votre père est-il parti ?	Ἀνεχώρησεν ὁ πατήρ σας ;
Vos amis sont-ils partis ?	Ἀνεχώρησαν οἱ φίλοι σας ;
Le domestique revient-il de bonne heure du magasin ?	Ἐπιστρέφει ὁ ὑπηρετικὸς ἐνωρὶς ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ;
Votre sœur est-elle arrivée ?	Ἐρθασεν ἡ ἀδελφὴ σας ;
Votre mère est-elle venue ?	Ἦλθεν ἡ μήτηρ σας ;
Les femmes sont-elles venues ?	Ἦλθον αἱ γυναῖκες ;
Quelqu'un est-il venu en mon absence ?	Ἦλθε τίς ἐνῶ ἔλειπα ;
Mon chapeau est sur la table ;	Ὁ πῖλός μου εἶναι ἐπὶ τῆς τραπέ-
le vôtre est-il sur le banc,	ζης ὁ ὑμέτερος εἶναι ἐπὶ τοῦ
et celui de ma sœur est-il	θρανίου καὶ ὁ τῆς ἀδελφῆς
sur la chaise ?	μου ἐπὶ τῆς καρέκλας ;

Παρ. Α'. Ἐν ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἦναι ἄλλης τινὸς πτώσεως καὶ οὐχὶ ὀνομαστικῆς, προηγείται τοῦ ῥήματος εἰς τε τὴν ἐρωτηματικὴν καὶ τὴν καταφατικὴν πρότασιν. (Ὅρα τοὺς ἐξῆς κανόνας 6 καὶ 7).
Παρ. Χαρ.

L' aimez-vous ?	Τὸν ἀγαπᾶτε ;
Le vendez-vous ?	Τὸ πωλεῖτε ;
Vous envoie-t-il le billet ?	Σᾶς στέλλει τὸ γραμματίον ;
M' écoutez-vous ?	Μὲ ἀκούετε ;
Me faites-vous voir votre fusil ?	Μοὶ δεῖκνυτε τὸ τουφέκιόν σας ;
M' avez-vous dit cela ?	Μοὶ εἶπετε τοῦτο ;
Vous a-t-il dit cela ?	Σᾶς εἶπε τοῦτο ;
Lui avez-vous dit le mot ?	Τῷ εἶπετε τὸν λόγον ;
M' appelez-vous ?	Μὲ φωνάζετε ;
Les avez-vous jetés ?	Τὰ ἐρρίψατε ;
Me promettez-vous de venir ?	Μοὶ ὑπόσχεσθε νὰ ἐλθῃτε ;
Vous rend-il votre livre ?	Σᾶς ἐπιστρέφει τὸ βιβλίον σας ;
Vous paie-t-il le couteau ?	Σᾶς πληρώνει διὰ τὸ μαχαίριον ;
Vous ai-je fait du mal ?	Σᾶς ἐβλαψά ;

Παρ. Β'. Ἐπίσης προτάσσεται εἰς ἐρωτηματικὸν λόγον ἡ ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία, οἷας ὁἴποτε πτώσεως καὶ ἂν ᾖναι. *Παρ. Χαρ.*

Qui est là ? Ποῖος εἶναι ἐκεῖ ;

- Qu'avez-vous fait ? Τί ἐκάμετε ;
 Quel garçon a acheté ces livres, et Ποῖον παιδίον ἡγόρασε τὰ βιβλία
 à qui en a-t-il fait cadeau ? ταῦτα, καὶ εἰς ποῖον τὰ ἐ-
 πρόσφερε δῶρον ;
 A qui voulez-vous répondre ? Εἰς ποῖον θέλετε ν' ἀποκριθῆτε ;
 A qui est ce chapeau ? Τίνος εἶναι τὸ καπέλλον τοῦτο ;
 A qui écrivez-vous ? Εἰς ποῖον γράφετε ;
 De quoi votre oncle se réjouit-il ? Διὰ τί χαίρει ὁ θείος σας ;
 A quelle heure vous êtes-vous Κατὰ ποίαν ὥραν κατεκλίνθητε ;
 couché ?
 A quelle heure s' est-il couché Τί ὥραν κατεκλίνθη χθές ;
 hier ?

γ.) Εἰς ἀρνητικὸν λόγον τὸ ne ἔπεται ἀμέσως μετὰ τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος, αἱ δὲ τῷ ne ἀνήκουσαι ἀρνητικαὶ λέξεις, pas, point, jamais, rien κτλ. ἔπονται μὲν τῷ ῥήματι ἐν ἀπλῷ χρόνῳ, τῷ βοηθητικῷ δὲ ἐν συνθέτῳ. Παρ. Παρ.

- Je ne l'ai pas. Δὲν τὸ ἔχω.
 Vous n' avez rien de bon. Οὐδὲν ἔχετε καλόν.
 Il ne veut pas y rester. Δὲν θέλει νὰ μείνῃ ἐκεῖ.
 Il ne va pas. Δὲν πηγαίνει.
 Il n'en a pas besoin. Δὲν τὸ χρειάζεται.
 Vous n' y avez jamais été. Ποτὲ δὲν ὑπῆρχετε ἐκεῖ.
 Je n' ai jamais fait de mal à per- Εἰς οὐδένα ἐκάμα ποτὲ κακόν.
 sonne.
 Il ne peut pas vous donner de Δὲν δύναται νὰ σᾶς δώσῃ ἄρτον,
 pain, car il n' en a pas. διότι δὲν ἔχει.
 Je ne les ai pas connus. Δὲν τοὺς ἐγνώρισα ἢ ἐγνώριζα.
 Je ne le crois pas. Δὲν τὸ πιστεύω.
 Je n' ai rien jeté. Οὐδὲν ἐρρίψα.
 Il n' a rien laissé tomber. Οὐδὲν ἀφῆκε νὰ πέσῃ.
 Je ne me les suis pas rappelés. Δὲν τοὺς ἐνθυμήθην.
 Je ne me suis pas sauvé. Δὲν ἐφυγα ἢ κατέφυγα.

Παρ. Γ'. Ἐὰν τὸ ῥῆμα ᾖ ἐγκλίσεως ἀπαρεμφάτου, ἀμρότεροι αἱ ἀρνήσεις προηγούνται αὐτοῦ. Παρ. Χαρ.

- Il m' aime trop pour ne pas le Με ἀγαπᾷ τόσο πολύ, ὥστε δὲν δύ-
 faire. νεται νὰ μὴ τὸ κάμῃ.

Il faut être peu sensé pour ne pas Πρέπει νὰ ἔχῃ τις ὀλίγον νοῦν ὅ-
voir cela. πως μὴ κατίδη τοῦτο.

δ.) Ἐὰν ἡ πρότασις ᾖναι συγχρόνως ἐρωτηματικὴ καὶ ἀρνητικὴ, ἡ
πλοκὴ αὐτῆς εἶναι ὡς ἡ τῆς ἐρωτηματικῆς, τὸ δὲ ἀρνητικὸν *ne* τίθε-
ται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως, αἱ δὲ ἄλλαι ἀρνητικαὶ λέξεις ἔπον-
ται μὲν τῷ ῥήματι ἐν τῷ ἀπλῷ χρόνῳ, τῷ βοηθητικῷ δὲ ἐν τῷ συν-
θέτῳ. Παρ. Χαρ.

Ne savez-vous pas écrire ?	Δὲν εἰδεύεστε νὰ γράφητε ;
Ne sait-il pas lire ?	Δὲν εἰδεύει ν' ἀναγνώσκῃ ;
N'entendez-vous pas le bruit du vent ?	Δὲν ἀκούετε τὴν βοὴν τοῦ ἀνέμου ;
Ne pourriez-vous pas me dire	Δὲν δύνασθε νὰ μοὶ εἰπῇτε ποῖα εἶ-
quel est le chemin le plus	ναι ἡ συντομωτέρα ὁδὸς πρὸς
court pour arriver à la porte	τὴν πόλιν τῆς πόλεως ;
de la ville ?	

5) Ἐν τῇ προστακτικῇ αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι, ὡς ἀντικείμενα,
τίθενται ἀμέσως μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ὁποίου εἰσὶν ἀντικείμενα. Παρ. Χαρ.

Donnez-le-moi.	Δός μοι το.
Envoyez-le-lui.	Στείλῃ το εἰς αὐτόν.
Empruntez-le-lui.	Δανείσου το ἀπ' αὐτόν.

Σημ. Τὸ τρίτον πρόσωπον τῆς προστακτικῆς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ
ὡς ἐξαιρέσις τοῦ κανόνος τούτου, οὐδὲν ἄλλο ὄν πραγματικῶς ἢ τὸ γ.
πρὸς. τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς μετὰ τινος ῥήματος, ὡς *je*
veux, je consens, je souhaite, il faut, ὑπονοουμένου τοῦ συνδέσμου que
ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως, γενικῶς δηλοῦντος ἐπιθυμίαν, διαταγὴν ἢ
συγκατάθεσιν. Ὅθεν ὅταν λέγωμεν (Μάθ. ΗΒ.) *qu'il me l'envoie, ἄς*
μοι τὸ στείλῃ *qu'il le croie* δύναται νὰ (ἄς) τὸ πιστεύῃ *qu'elle le*
dise, ἄς τὸ λέγῃ *qu'il le prenne, ἄς τὸ λάβῃ* εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν
εἰλέγομεν: *je veux, je souhaite, il faut, je consens qu'il me l'envoie, qu'il*
le croie, qu'elle le dise κ.λ.

6) Ἄλλ' ὅταν τὸ ῥῆμα δὲν ᾖναι ἐγκλίσεως προστακτικῆς, ἢ ᾖναι ἐγ-
κλίσεως προστακτικῆς μετ' ἀρνήσεως, ἢ ἄλλης τινὸς ἐγκλίσεως ἢ χρό-
νου, αἱ ἀντωνυμίαι αἵτινες εἶναι ἀντικείμενον αὐτοῦ, τίθενται ἀμέσως

πρὸ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀπλῷ χρόνῳ, καὶ ἀμέσως πρὸ τοῦ βοηθητικοῦ ἐν τῷ συνθέτῳ χρόνῳ. Παρ. Χάρ.

Ne m'en parlez pas.

Je vous l'ai dit.

Il me l'a dit.

Je le lui ai dit.

Vous le lui avez dit.

Il le lui a dit.

Je vous le promets.

Je les lui paie.

Je vous le demande.

Ne le lui dites pas.

Ne le leur rendez pas.

Il se le rappelle.

Je me les rappelle.

Il se les est rappelés.

Nous nous les sommes rappelés.

Ils se les sont rappelés.

Il vous l'enverra, s'il l'a fini.

Je le lui porte.

Μὴ μὲ ὁμιλεῖτε περὶ αὐτοῦ.

Σὰς τὸ εἶπα.

Μοὶ τὸ εἶπε.

Τοῦ τὸ εἶπα.

Τοῦ τὸ εἶπετε.

Τοῦ τὸ εἶπε. [Μαθ. ΚΔ' καὶ ΔΓ'.]

Σὰς τὸ ὑποσχόμεναι.

Τοῦ τὰ πληρῶν. [Μαθ. ΚΕ'.]

Σὰς τὸ ζητῶ. [Μαθ. Μ'.]

Μὴ τοῦ τὸ λέγῃτε.

Μὴ τοῖς τὸ ἐπιστρέψῃτε. [Μαθ. Ο'.]

Τὸ ἐνθυμεῖται.

Τὰ ἐνθυμοῦμαι.

Τὰ ἐνεθυμήθη.

Τὰ ἐνεθυμήθημεν.

Τὰ ἐνεθυμήθησαν. [Μαθ. ΝΑ'.]

Θὰ σὰς τὸ στείλῃ ἂν τὸ ἐτελείωσεν.

Τοῦ τὸ φέρω. [Μαθ. ΝΗ'.]

7 | Κατὰ τὸν προεκτεθέντα 6 κανόνα, ὅταν δύο ἢ περισσότεραι ἀντωνυμῖαι ᾖναι ἀντικείμενα τοῦ ῥήματος, τίθενται πρὸ τοῦ ῥήματος κατὰ τὴν ἐκτεθείσαν ἐν τῷ εἰκοστῷ Μαθῇμ. τάξιν. Οὕτω καὶ αἱ λέξεις *y* καὶ *en* προηγούνται πάντοτε τοῦ ῥήματος (ἐξαιρουμένης τῆς προστακτικῆς ἐγκλίσεως), ἀλλ' αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμῖαι προτάσσονται αὐτῶν καὶ τὸ *y* προτάσσεται πάντοτε τῆς *en*, ὡς τοῦτο ὑπεδείχθη ἐν τῇ Παρατ. τοῦ ΙΘ'. Μαθ. Παρ. Χάρ.

Je le leur ai dit.

Je veux le lui envoyer.

Je veux vous en donner.

Je veux lui en prêter.

Je veux l'y envoyer.

Je les y ai conduits.

Je vous le remettrai demain.

Ne lui en épargnez pas la peine

Il vous les enverra.

Il y en enverra.

Τὸ εἶπα εἰς αὐτούς. [Μαθ. ΔΓ'.]

Θέλω νὰ τοῦ τὸ στείλω.

Θέλω νὰ σὰς δώσω.

Θέλω νὰ τῷ δανείσω. [Μαθ. Κ'.]

Εἰδὼ νὰ τὸν στείλω ἐκεῖ. [Μαθ. ΙΘ'.]

Τούς ὠδήγησα ἐκεῖ. [Μαθ. ΛΔ'.]

Θὰ σὰς τὸ ἐπιστρέψω ἄριον.

Μὴ τὸν λυπῇσθε διὰ τὸν κόπον.

Θὰ σὰς τὰ στείλῃ.

Θὰ στείλῃ ἐκεῖ ἀπ' αὐτὰ.

ΘΕΜΑ 230.

Εὑρέσια.

Ὅτε ὁ κόμης τοῦ Σταῖρ (Stair) ἦτον εἰς τὴν αἰλὴν Λουδοβίκου τοῦ δεκάτου τετάρτου, οἱ τρόποι (les manières) του, αἱ γνώσεις του, ἡ δεξιότης του (sa dextérité) καὶ ἡ ὁμιλία του (sa conversation) συνέτειναν τὰ μέγιστα εἰς τὸ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ὑπόληψιν (le mirent fort avant dans l'estime κτλ.) καὶ τὴν φιλίαν τοῦ μονάρχου τούτου. Ἡμέραν τινὰ ἐν τῷ κύκλῳ (le cercle) τῶν αὐλικῶν τοῦ ὁ βασιλεὺς, ὁμιλῶν περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν λελετικῶν τρόπων (manières engageantes), ἐπρότεινε νὰ (proposa de) στοίμασῃ ὅτι ἤθελεν ὀνομάσῃ (nommer) εὐγενῆ τινὰ Ἀγγλόν, ὑπερπερῶντα (surpasser) κατὰ τοῦτο (à cet égard) ὅλους τοὺς Γάλλους τῆς αἰλῆς. Τὸ στοίχημα (la gageure) ἔγινε δεκτὸν χάριν ἀστεϊότητος (par plaisanterie), καὶ ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὥρειλε νὰ κάμῃ ἐκλογὴν (faire choix de) τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ καταλλήλου μέρους διὰ τὸ παίξιμα τοῦτο.

Ἵνα ἄρῃ πλῆσαι ὑποψίαν (détourner tout soupçon), ὁ βασιλεὺς ἀπεσιώπησε τὴν ὑπόθεσιν (laissa tomber le propos) ἐπὶ τινος μῆνης, ὥστε νὰ φανῇ ὅτι τὴν ἐλησμόνησεν, ἐπενόησε (il eut recours) τὸ ἐξῆς (suivant) στρατήγημα (le stratagème). Προσδιώρισε (désigner) τὸν λόρδον Σταῖρ καὶ δύο ἄλλους τοὺς πολιτικωτέρους (poli) τῆς αἰλῆς εὐγενεῖς, ἵνα τὸν συνοδεύσωσιν εἰς τὸν περίπατον μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς πρωϊνῆς ἐπισκέψεως (à l'issue du grand lever). Οὕτω κατέβη ὁ βασιλεὺς τὴν μεγάλην κλίμακα τῆς Βερσαλλίας (de Versailles), ἀκολουθούμενος (suivi) ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων κυρίων (le seigneur). Φθάσας εἰς τὸ ὄχημα (le carosse), ἀντὶ νὰ περάσῃ πρῶτος αὐτός (le premier), καίως ἦτο συνήθεια, ἔκαμε νεῦμα (faire signe à quelqu'un) εἰς τοὺς Γάλλους μεγιστάνες (seigneur) ν' ἀναβῶσιν· οὗτοι ἀσυνεθίστοι· εἰς τοιαύτην φιλοφροσύνην (cérémonie inaccoutumée), ὥπισθοδρόμησαν (reculer), ἵ' ἀποποιηθῶσι ταπεινῶς τὴν τοιαύτην τιμὴν. Τότε ὁ βασιλεὺς ἔκαμε νεῦμα εἰς τὸν λόρδον Σταῖρ, ὅστις ἀφοῦ ἔκαμε τὴν ὑπόκλισιν του, ἀνέβη (qui s'inclina et monta) πάλιν εἰς τὸ ὄχημα· ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄλλοι μεγιστάνες τὸν ἠκολούθησαν.

Ἀμα (dès que) ἐκάλεσαν, ὁ βασιλεὺς ἀνερώνητε· «Λοιπὸν (eh bien), Κύριοι, νομίζω θὰ ὁμολογήσητε ὅτι ἐκέρδησα τὸ στοίχημά μου.» — Καὶ πῶς τοῦτο, Μεγαλειότατε (Sire, comment cela)? — «Πῶς» ; ἐξηκολούθησεν ὁ βασιλεὺς, ὡς τὴν ἠθέλησα ν' ἀναβῆτε εἰς τὸ ὄχημα, τὸ ἀπεποιθήητε· ἀλλ' ὁ εὐγενὴς οὗτος ξένος, δεικνύων (designant) τὸν

λόρδον Σταίρ, μάλις ἔλαβε (n'eut pas plus tôt reçu) τὰς διαταγὰς ἐνὸς βασιλέως, καὶ τοι οὗτος (qui pourtant) δὲν εἶναι κυριάρχης του (souverain), ὑπέκρουσεν ἀμέσως». Οἱ ἀλλικοί ἐκλιναν (baissèrent) τὰς κεφαλὰς των ἀπὸ τὴν ταραχὴν (de confusion), καὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης εἶχε δίκαιον.

ΘΕΜΑ 251

Πρώτης.

Ἡ πρώτη τοῦ χαρακτήρος (louceur du caractère) τοῦ σίρ Ἰσαὰκ Νεύτωνος (Sir Isaac Newton) κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου του, διήγειρε τὸν θαυμασμόν πάντων ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν, ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν περὶστασιν ἴσως μᾶλλον ἢ εἰς τὴν ἐξῆς. Ὁ σίρ Ἰσαὰκ εἶχεν ἓν σκυλάκι χαυδεμένον (favori), τὸ ὁποῖον ὠνόμαζεν Ἀδάμαντα (Diamant). Ἦνεν τινὰ προσκληθεῖς νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὸ ἀναγνωστήριόν του εἰς τὸ πλησίον (voisin) δωμάτιον, ἄφησε τὸν Ἀδάμαντα μόνον. Ὅτε ἐπέστρεψεν (rentrer) ὁ σίρ Ἰσαὰκ μετὰ ἀπουσίαν λεπτῶν τινῶν μόνον, εἶδε μὲ μεγάλην του λύπην (déplassir ἢ regret) ὅτι ὁ Ἀδάμας εἶχε ἀνατρέψει (renverser) κηρίον ἀναμυμένον εἰς τὸ μέσον τῶν χαρτίων, ἡ δὲ πολυστῆς ἐργασία του, σχεδὸν τελειωμένη, ἐπυρπολεῖτο (était en flammes) καὶ σχεδὸν εἶχε γίνῃ στάκτη. Ἐπειδὴ ὁ σίρ Ἰσαὰκ εἶχε γράσει πολλὴν, ἡ ἀπώλεια αὐτῇ ἦτον ἀνεπανόρθωτος (la perte irréparable). Ἐν τούτοις, χωρὶς κἂν (même) νὰ κυπήσῃ τὸν σκύλον, ἠρκέσθη νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ διὰ τῆς ἐκφραγῆσεως ταύτης: «Ὁ Ἀδάμα, Ἀδάμα! ὅλιγον γνωρίζεις τὸ κακόν (le mal ἢ malheur) τὸ ὁποῖον ἔκαμες!»

Ὁ Ζεῦξ ἐπεχείρησε νὰ διαγωνισθῇ (entrer en rivalité) περὶ τέχνης μὲ τὸν Παρράσιον. Ἐξωγράφισε σταφύλια τοσοῦτον φυσικῶς (avec une telle vérité), ὥστε ἦλθον τὰ πτηνὰ νὰ τὰ κεντῶσι μὲ τὸ ράμφος των (les becqueter). Ὁ τελευταῖος ἐξωγράφισε (tracer) παραπέτασμα (rideau) μὲ τόσῃ ὁμοιότητι (si ressemblant), ὥστε ὁ Ζεῦξ εἶπεν εἰσέρχόμενος (en entrant): «Ὑψωσε τὸ παραπέτασμα ἵνα ἴδωμεν τὸ ἔργον (le morceau) τοῦτο.» Ἀναγνωρίσας (reconnaisant) τὴν ἀπάτην του, τῷ εἶπεν: «Εὐνήκησας. Ἐγὼ πτηνὰ μόνον ἠπάτησα, ἀλλὰ οὐ ἕνα τεχνίτην.»

Ὁ Ζεῦξ ἐξωγράφισε μικρὸν παῖδα φέροντα σταφύλια· τὰ πτηνὰ ἦλθον πάλιν καὶ τὰ ἐκέντησαν μὲ τὸ ράμφος των. Πάντες ἐπευφύμουν δι' αὐτὸ, ἀλλ' ὁ Ζεῦξ ἔτρεξε μανιωδῶς (en fureur) κατὰ τῆς εἰκόνης γέγων· «Πρέπει ὁ παῖς (enfant) νὰ ἐξωγραφῇ καὶ παλὺ κατωῶς.»

Οἱ κάτοικοι μεγάλης τινὸς πόλεως προσέφερον εἰς τὸν ἀρχιστράτηγον Τουρζένον (au maréchal de Turenne) ἑκατὸν χιλιάδας τάλληρα, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ λάβῃ ἄλλην ὁδὸν καὶ μὴ ἐπιτρέψῃ τὰ στρατεύματα του νὰ ὁδεύωσι διὰ τῆς πόλεως των. Οὗτος δὲ τοῖς ἀπεκρίθη· «Ἐπειδὴ ἡ πόλις σας δὲν κεῖται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἣν διανοοῦμαι νὰ ὁδεύσω, διὰ ταῦτα δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ τὰ χρήματα τὰ ὅποια μοὶ προσφέρετε.»

Λογίας τις τῆς σωματοφυλακῆς Φριδερίκου τοῦ μεγάλου, ὅστις ἦτο τόσοσιν κενόδοξος (avoir de venité), ὅσον καὶ γενναῖος, ἐφόρει ἀλυσσίδα (une chaîne) ὥρολογίου, εἰς τὴν ὁποίαν προσθήρμωσε σφαῖραν ὅπλου ἀντὶ ὥρολογίου, ὅπερ δὲν ἠδύνατο ἕνεκα ἐλλείψεως χρημάτων ν' ἀγοράσῃ. Ὁ βασιλεὺς εὐρισκόμενος ἡμέραν τινὰ εἰς διάθεσιν ν' ἀστειεύηται (être en humeur de railler), τῷ εἶπεν· «Ἀληθινὰ (à propos), λογία, πρέπει νὰ ἦσο πολὺ οἰκονόμος, ὥστε νὰ δυνηθῇς ν' ἀγοράσῃς ὥρολόγιον κατὰ τὸ ἰδικόν μου εἶναι ἕξ, εἰπέ μοι τί ὥρα εἶναι κατὰ τὸ ἰδικόν σου;» Ὁ στρατιώτης, ὅστις διείδε (pénétrer) τὸν σκοπὸν τοῦ βασιλέως, ἔσυρεν ἀμέσως τὴν σφαῖραν ἀπὸ τὸν κόλπον του καὶ τῷ εἶπε· «Τὸ ἰδικόν μου ὥρολόγιον δὲν δεικνύει (marquer) οὔτε πέμπτην ὥραν οὔτε ἕκτην, ἀλλὰ μοὶ λέγει κατὰ πᾶσαν στιγμήν, ὅτι τὸ χρέος μου εἶναι ν' ἀποθάνω ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος.» — «Ἰδοὺ, φίλε μου, εἶπεν ὁ βασιλεὺς μεγάλως συγκινηθεὶς· λάβε τὸ ὥρολόγιον τοῦτο, ὅπως γνωρίζῃς καὶ τὴν ὥραν.» Καὶ τῷ ἔδωκε τὸ ὥρολόγιόν του, τὸ ὅποιον ἦτο στολισμένον με ἀδάμαντας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟΛΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΩΝ. (1).

<i>Nombres</i> <i>Cardinaux.</i>	Ἀριθμητικά ἀπόλυτα.	<i>Nombres</i> <i>Ordinaux.</i>	Ἀριθμητικά τακτικά
Un, ἄρ. une, ἑλ.	1.	Premier, première	1ος, η.
Deux	2.	Deuxième, second, de	2ος, α.
Trois	3.	Troisième	3ος, η.
Quatre	4.	Quatrième	4ος, η.
Cinq	5.	Cinquième	5ος, η.
Six.	6.	Sixième	6ος, η.
Sept	7.	Septième	7ος, η.
Huit	8.	Huitième	8ος, η.
Neuf	9.	Neuvième	9ος, η.
Dix	10.	Dixième	10ος, η.
Onze	11.	Onzième	11ος, η.
Douze	12.	Douzième	12ος, η.
Treize	13.	Treizième	13ος, η.
Quatorze	14.	Quatorzième	14ος, η.
Quinze	15.	Quinzième	15ος, η.
Seize	16.	Seizième	16ος, η.
Dix-sept	17.	Dix-septième	17ος, η.
Dix-huit	18.	Dix-huitième	18ος, η.
Dix-neuf	19.	Dix-neuvième	19ος, η.
Vingt	20.	Vingtième	20ος, η.
Vingt et un	21.	Vingt et unième	21ος, η.
Vingt-deux	22.	Vingt-deuxième	22ος, η.
Vingt-trois	23.	Vingt-troisième	23ος, η.
Vingt-quatre	24.	Vingt-quatrième	24ος, η.
Vingt-cinq	25.	Vingt-cinquième	25ος, η.
Vingt-six	26.	Vingt-sixième	26ος, η.
Vingt-sept	27.	Vingt-septième	27ος, η.

(1) Ὅρα Μαθ. ΙΒ', καὶ ΙΔ'.

Vingt-huit	28	Vingt-huitième	28ος, η.
Vingt-neuf	29.	Vingt-neuvième	29ος, η.
Trente	30.	Trentième	30ος, η.
Trente et un	31.	Trente et unième	31ος η.
Trente-deux $\kappa\tau\lambda$.	32.	Trent-deuxième $\kappa\tau\lambda$.	32ος, η.
Quarante	40.	Quarantième	40ος, η.
Quarante et nn	41.	Quarante et unième	41ος, η.
Quarante-deux $\kappa\tau\lambda$.	42.	Quarante-deuxième $\kappa\tau\lambda$.	42ος, η.
Cinquante	50.	Qinquantième	50ος, η.
Cinquante et un	51.	Cinquante et unième	5ος, η.
Cinquante-deux $\kappa\tau\lambda$.	52.	Cinquante-deuxième $\kappa\tau\lambda$.	52ος, η.
Soixante	60	Soixantième	60ος η.
Soixante et un	61	soixante et unième	61ος, η.
Soixante-deux	62	Soixante-deuxième $\kappa\tau\lambda$.	62ος, η.
Soixante-dix	70.	Soixante-dixième	70ος η.
Soixante-onze	71.	Soixante-onzième	71ος, η.
Soixante-douze	72.	Soixante-douzième	72ος, α.
Soixante-treiz $\kappa\tau\lambda$.	73	Soixante-treizième $\kappa\tau\lambda$	73ος, η.
Quatre-vingt	80.	Quatre vingtième	80ος, η.
Quatre-vingt-un	81.	Quatre vingt-unième	81ος, η.
Qatre-vingt-deux $\kappa\tau\lambda$.	82.	Quatre vingt-deuxième	82ος, α.
Quatre-vingt-dix	90	Quatre vingt-dixième	90ος, η.
Quatre-vingt-onze	91.	Quatre vingt-onzième	91ος, η.
Quatre-vingt-douze $\kappa\tau\lambda$.	92	Quatre vingt-douzième	92ος, η.
Cent	100.	Centième	100ος, η.
Cent-un	101.	Cent-unième	101ος, η.
Cent-deux	102.	Cent-deuxième	102ος, α.
Cent-trois $\kappa\tau\lambda$.	103	Cent-troisième	103ος, η.
Cent-dix	110	Cent-dixième	110ος, η.
Cent-onze	111	Cent-onzième	111ος, η.
Cent-vingt	120.	Cent-vingtième	120ος, η.
Cent-vingt et un $\kappa\tau\lambda$.	121.	Cent-vingt unième	121ος, η.
Deux-cents	200.	Deux centième	200ος, η.
Deux-cent-un	201.	Deux-cent-unième	201ος, η.
Deux-cent-deu x $\kappa\tau\lambda$.	202	Deux-cent deuxième	202ος, η.
Mille	1000	Millième	1000ος, η.
Deux mille	2000.	Deux millième	2000ος, η.
Mille huit cent soixante-		Mille huit cent soi-	
dix	1870.	xante dixième	1870ος, η.
Un million	ἐν ἑκατομμύριον.	Millionième	ἐκατομμυριοστός, η.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ.

Τὸ γένος τῶν οὐσιαστικῶν γίνεται γνωστὸν,

Πρῶτον. Διὰ τῆς σημασίας.

Δεύτερον. Διὰ τῶν καταλήξεων.

Ὡς πρὸς τὴν σημασίαν των δύναται τις νὰ θέσῃ τοὺς ἐξῆς κανόνας.

Α'. Γένους ἀρσενικοῦ εἶναι

1. Τὰ ὀνόματα τὰ σημαίνοντα ἄνδρα ἢ ἄρρενα ζῶα. Ὡς,

Un homme, ἀνὴρ.

Le lion, ὁ λέων.

Le père, ὁ πατήρ.

Le bœuf, ὁ βούς.

Le frère, ὁ ἀδελφός.

Le cheval, ὁ ἵππος.

2. Τὰ ὀνόματα τῶν ἡμερῶν, τῶν μηνῶν καὶ τῶν ὥρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐκτὸς τῆς λέξεως *automne*, ἥτις διφορεῖται.

Lundi, δευτέρα.

Mars, μάρτιος.

Mardi, τρίτη.

Août, αὐγούστος.

Dimanche, Κυριακή.

Le printemps, ἡ ἀνοιξίς.

3. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνέμων. Ὡς,

Le nord, ὁ βορρᾶς.

Le sud, ὁ νότος κτλ.

Ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου αἱ ἐξῆς δύο λέξεις·

La bise, βορέας ψυχρός.

La tramontane, ὁ βόρειος ἄνεμος.

4. Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων καὶ τῶν χρωμάτων. Ὡς,

Le fer, ὁ σίδηρος.

Le noir, τὸ μαῦρον κτλ.

5. Τὰ ὀνόματα τῶν ὀρέων. Ὡς,

Le Caucase, ὁ Καύκασος.

Le Taurus, ὁ Ταῦρος κτλ.

Ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἐξῆς, ὄντα γένους θηλυκοῦ, καὶ μὴ ἔχοντα ἐνικὸν ἀριθμὸν.

Les Alpes, αἱ Ἀλπεις.	Les Cordillières, αἱ Κορδιλλιέραι.
Les Pyrénées, τὰ Πυρηναῖα.	Les Vosges, αἱ Βόσγαι.

6. Τὰ ὀνόματα τῶν δένδρων καὶ φυτῶν. Ὡς,
 Un pommier, ἡ μηλέα. Un poirier, ἡ ἀπηδιά κτλ.

Ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἐξῆς θηλυκά.

L'aubérine, ἡ λευκάκανθα.	La palme, ὁ φοῖνιξ.
L'ébène, ἡ ἐβενος.	La vigne, ἡ ἀμπελος.
L'épine, ἡ ἀκανθα.	La yeuse, ὁ πρίνος.
La ronce, ἡ βάτος.	

7. Ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. Ὡς,
 Un A. Un B.

8. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικά. Ὡς,
 Le dix, τὰ δέκα. Le cent, τὰ ἑκατὸν κτλ.

9. Τὰ κοινὰ ὀνόματα, τὰ δηλοῦντα τὸ ὅλον γένος ἀδιαφόρως ὡς πρὸς τὸ ἄρρεν ἢ τὸ θῆλυ. Ὡς,

Un animal, ζῶον.	Le reptile, τὸ ἐρπετόν.
Un oiseau, πτηνόν.	Le chat, ὁ γάτος κτλ.

Ἐξαίρουνται ἐκ τοῦ κανόνος τούτου τὰ

La bête,	La brute, τὸ κτῆνος.
----------	----------------------

10. Πάντα τὰ ἐπίθετα, τὰ ἀπαρέμματα καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ λέξεις, αἱ μὴ οὐσαι οὐσιαστικά, λαμβάνονται ἀρσενικῶς. Ὡς,

Le mauvais, τὸ κακόν.	Le trop, τὸ πολὺ.
Le bon, τὸ καλόν.	Le pourquoi, τὸ διατί.
Le manger, τὸ τρώγειν.	Le non, τὸ ὄχι.

11. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπικρατειῶν, τῶν αὐτοκρατοριῶν, τῶν βασιλείων, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ποταμῶν, τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον ἢ εἰς α, é (ἑξήκοντον), í, o, u. Ὡς,

Le Canada, ὁ Καναδᾶς.	Les Pays-Bas, αἱ Κήτω Χώραι.
Le Chili, ἡ Χιλλή.	Le Brésil, ἡ Βρασιλία.
Le Danemark, ἡ Δανιμαρκία.	Le Rhin, ὁ Ῥήνος.

Ἐξαιρέσεις.

Ia Franche-Comté.

Τὸ ἐλεύθερον Κομητάτον.

La Marck.

Ἡ Μάρκα (ἕτερον ἐπαρχία)

B'. Γένους θηλυκοῦ εἶναι

1. Τὰ σχημαίνοντα γυναῖκας ἢ θήλειαν ζῶα. Ὡς,

Une femme, γυνή.

Une sœur, ἀδελφή.

Une mère, μήτηρ.

Une lionne, λέαινα

2. Τὰ ὀνόματα τὰ δηλοῦντα ιδιότητας καὶ ποιότητας. Ὡς,

La bonté, ἡ ἀγαθότης.

La beauté, ἡ ὡραιότης.

La honte, ἡ ἐντροπή.

La rougeur, ἡ ἐρυθρότης.

Αἱ μόναι ἔξαιρέσεις τοῦ κανόνος τούτου εἶναι ἡ λέξις *le mérite*, ἡ ἀξία· καὶ ἡ λέξις *le courage*, ἡ τόλμη, καὶ τούτο, διότι τὸ *courage* ἦτον ἄλλοτε συνώνυμον τοῦ *cœur*, καρδιά καὶ μάλιστα ἐυνειθεζέτο ἀντ' αὐτοῦ, ὡς τὸ εὐρίσκομεν εἰς τινὰς τῶν ἀρίστων κλασικῶν. Παρ. Χαρ.

J' ai vu cette dame ; sa beauté a troublé mon courage (ἀντὶ ὅτις αὐτῆς διατάραξε τὴν καρδίαν μου).

3. Τὰ ὀνόματα τῶν καρπῶν καὶ τῶν ἀνθέων, τὰ λήγοντα εἰς *e* ἄφρων. Παρ. Χαρ.

Une orange, πορτοκάλι.

Une rose, τριαντάφυλλον.

Une pêche, ροδάκινων.

Une tulipe, λείριον.

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ

Le narcissé, ὁ νάρκισσος.

Le chèvre-feuille, τὸ αἰγό-
κλημα καὶ πλεῖστα ἄλλα.

4. Τὰ ὀνόματα τῶν ἐπικρατειῶν, αὐτοκρατοριῶν, βασιλείων, ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ποταμῶν τὰ λήγοντα εἰς *e* ἄφρων. Ὡς,

La France, ἡ Γαλλία.

La Seine, ὁ Σηκουάνας.

La Grèce, ἡ Ἑλλάς.

La Tamise, ὁ Τάμεσις.

Τὰ ἐξῆς ὀνόματα ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου.

Le Bengale,	ἡ Βεγγάλη.	Le Danube,	ὁ Δούναβις.
Le Maine,	ἡ Μαίνη.	L' Ebre,	ὁ Ἑβρος.
Le Bigorre,	ἡ Βιγόρρη.	L' Euphrate,	ὁ Εὐφράτης.
Le Mexique,	τὸ Μεξικόν.	Le Gange,	ὁ Γάγγης.
Le Péloponnèse,	ἡ Πελοπόννησος.	Le Rhône,	ὁ Ῥοδανός.
Le Perche,	ἡ Πέρχη.	Le Tage,	ὁ Τάγος.
Le Rouerque,	ἡ Ρουέρκη.	Le Tibre,	ὁ Τίβερις.
Le Borysthène,	ὁ Βορυσθένης.	Le Tigre,	ὁ Τίγρις.

Παρ. ἵνα προσδιοριθῇ τὸ περὶ γένους τῶν οὐσιαστικῶν διὰ τῶν καταλήξεων, δύναται νὰ τεθῶσιν οἱ ἐξῆς κανόνες.

A'. Ἀρσενικὰ εἶναι.

1. Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον, ἐκτὸς τῶν ἐξῆς καταλήξεων *x*, *our*, *ion*, καὶ *son* (προηγούμενου αὐτοῦ φωνήεντος), αἱτνες ἀνήκουσιν εἰς τὰ θηλυκὰ ὀνόματα. Ὡς,

Le lac,	ἡ λίμνη.	Le coq,	ὁ ἀλέκτωρ.
Le bond,	τὸ πηδῆμα.	Un sanglier,	ἀγριόχοιρος.
Un œuf,	ὠόν.	Le cas,	ἡ περίπτωσις.
Le sang,	τὸ αἷμα.	L' art,	ἡ τέχνη.
Un animal,	ζῶον.	Le tour, (1)	παγινίδιον.
Le nom,	τὸ ὄνομα.	Du riz,	ῤύζι κ-λ.
Le coup,	τὸ κτύπημα.		

Τὰ ἐξῆς ὀνόματα ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου.

La clef,	ἡ κλεῖς.	La facon,	τρόπος, κατασκευή.
La nef,	τὸ σκάφος, τὸ καθολικὸν τῆς Ἐκκλησίας	La cour,	ἡ αὐλή, ἡ ἐρωτοθωπεία.
La soif,	ἡ δίψα.	La vis,	ἑλιξ (βίδα.)
La faim,	ἡ πείνα.	La brebis,	τὸ πρόβατον.
La main,	ἡ χεὶρ.	Une fois,	ἅπαξ, μίαν φορὰν.
La fin,	τὸ τέλος.	La souris, (2),	ὁ ποντικός.
La cuisson,	τὸ βράσιμον, τὸ ψήσιμον.	Les bonnes mœurs,	τὰ χρηστὰ ἦθη.
La moisson,	ὁ θερισμός.	Une forêt,	δάσος.
La boisson,	τὸ ποτόν.	La gent,	ἡ φυλὴ, τὸ ἔθνος.
		Une dent,	ὀδὸς, δόντι.

(1) Ἡ λέξις *tour*, ὅταν σημαίνῃ τὸν πύργον, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(2) Ἡ λέξις *souris*, ὅταν σημαίνῃ τὸ μυῖδιον, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

La moisson,	οἱ ἐτῆσαι (ἄνεμοι).	La hart,	τὸ σχοινίον ἀγγόνης.
La chanson,	τὸ ᾄσμα.	La part,	τὸ μερίδιον, μέρος.
La leçon,	τὸ μάθημα.	La nuit (1),	ἡ νύξ.
La mer,	ἡ θάλασσα.	La mort,	ὁ θάνατος.
De la chair,	ἡ σὰρξ.	La Toussaint	τῶν ἀγίων Πάντων.
Une cuillier,	κουτάλιον.	Une dot,	προίξ, προίκα.

2. Τὰ ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς α, ι, ο, υ. Παρ. Χαρ.

Un opera,	τὸ μελόδραμα.	Le vertige,	ὕλιγξ, ζάλη.
Un oubli,	ἡ λήθη.	Le trou,	ἡ τρύπα.

Ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἐξῆς λήγοντα εἰς ι καὶ υ.

Τὰ εἰς ι, εἶναι: ἐξ.

La foi,	ἡ πίστις.	La merci,	τὸ ἔλεος, ἡ χάρις.
La loi,	ὁ νόμος.	La fourmi,	ὁ μύρμηκξ.
La paroi,	ὁ τοίχος, τὸ διαχώρισμα.	Une après midi,	ἡ μεταμεσημβρία.

Τὰ εἰς υ, εἶναι πάντε.

La peau,	τὸ δέσμα.	Une tribu,	φυλὴ.
De la belle eau,	καλὸν νερόν.	La vertu,	ἡ ἀρετή.
De la glu,	ἰξός.		

3. Πάντα τὰ λήγοντα εἰς é (ὀξύτονον), ὅταν ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ δὲν προηγῇται ι (2) Παρ. Χαρ.

Du blé,	σίτος.	Un marché,	ἀγορά.
Du café,	καφές.	Un canapé,	κλιντήρ, σοφάς.

Τὰ ἐξῆς τέσσαρα ὀνόματα ἔξαιρουνται τοῦ κανόνος τούτου.

La pitié,	ὁ οἶκτος, ἡ εὐσπλαχνία.	L' amitié,	ἡ φιλία.
La moitié,	τὸ ἥμισυ.	L' iminitié,	ἡ ἀπέχθεια, ἡ ἐχθρα.

4. Τὰ οὐσιαστικά τὰ λήγοντα εἰς μίαν τῶν καταλήξεων

age, acle, isme.

(1) Ἡ λέξις minuit, μεσονύκτιον, εἶναι γένους ἀρσενικοῦ.

(2) Ὅσα ἔχουσι πρὸ αὐτῶν ι, εἶναι γένους θηλυκοῦ (ὅρα ἐν τοῖς ἐπ. μ.)

<i>ège,</i> <i>uge,</i>	<i>aume,</i> <i>ème</i>	<i>ôme.</i> <i>oire.</i>
Le jeune âge, ἡ νεότης.	Un royaume βασιλείον.	
Le chauffage, ἡ θέρμανσις (τῶν οἰ- κιῶν).	Le diadème, τὸ διάδημα.	
Un colège, γυμνάσιον.	Un schisme, σχίσμα,	
Le déluge, ὁ κατακλυσμός.	Le diplôme, τὸ δίπλωμα.	
Le miracle, τὸ θαῦμα.	Un promontoire, ἀκρωτήριο. κτλ.	

Τὰ ἐξαρούμενα θηλυκὰ τοῦ κανόνος τούτου εἶναι.

Ἐκ τῶν εἰς *age*.

La cage, ὁ κλωβός, τὸ κλωβί.	Des ambages, ἀμφίβολοι, ἐκφρά- σαις, λόγια ἐμπεριδευμένα.
Une image, εἰκών.	
Une page, σελίς.	De la passagerie, ἰθρὶς (χόρτον).
La rage, ἡ λύσσα.	La saxifrage, πέτριον (εἶδος φυ- τοῦ).
La nage, τὸ κολύμβημα.	

Ἐκ τῶν εἰς *ège*.

Une allège, ὑπηρετικὸν πλοιάριον (μαρῖνα).

Ἐκ τῶν εἰς *acte*.

La débacle, ἡ ῥήξις τοῦ παγετοῦ.

Ἐκ τῶν εἰς *ème*.

Une prême, εἶδος ἰχθύος, κυπρίνου. Un tricème, τριήρης.

De la crème, πιαρ (καμάκι).

Ἐκ τῶν εἰς *oire*.

Une armoire, σκευοθήκη.	La nageoire, ἡ πτέρυξ τῶν ἰχθύων.
La gloire, ἡ δόξα.	La passoire, ὁ ἡλεκτήρ (ἡ τρυπητή)
Une écritoir, μελανοδοχείον.	La poire, ἄπιον, ἀπιδί.
Cette histoire, ἡ ἱστορία αὐτή.	La victoire, ἡ νίκη.
Une râcloire, ἀπομάκτρα, τὸ σα- νίδι δι' οὗ ἀφαροῦν τὸ περισ- σεῦον γέννημα ἀπὸ τὸ κοιλόν.	Une bouilloire, ἀγγεῖον διὰ βρά- σιμον νεροῦ, λευμορρή.
La machoire, ἡ σιαγών.	Une bassinoire, πύραυλον δι' οὗ θερ- μαίνουν τὰ στρώματα.
La mémoire, ἡ μνήμη. (1).	

(1) Un mémoire, σημαίνει ὑπόμνημα, λογιζισμὸν.

B'. Θηλυκά εἶναι.

1. Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *x*, *eur*, *ion* καὶ *son*, προηγουμένου φωνήεντος τοῦ τελευταίου τούτου. Παρ. Χάρ.

Une croix, σταυρός. La cession, ἡ παραχώρησις.
La chaleur, ἡ θερμότης, ζέστη. Une cargaison, φορτίον (πλοίου.)

Ἐξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἐξῆς ἀρσενικά.

Tὰ εἰς x λήγοντα.

Un choix, ἡ ἐκλογή. Le faix, τὸ φορτίον, φόρτωμα.
Un crucifix, εἰκὼν τῆς σταυρώσεως. Un faux, παραποιήσις.
Le flux, ἡ πλημμυρίς. Le taux, τιμὴ, διατίμησις.
Le reflux, ἡ ἀμπωτις. Le couroux, ἡ ὀργή.
Le prix, ἡ τιμή, τὸ βραβεῖον. Le Styx, ἡ Στύξ.

Tὰ εἰς eur λήγοντα.

Le cœur, ἡ καρδία. Le malheur, ἡ δυστυχία.
Le chœur, ὁ χορός. Le labeur, ὁ κόπος, ὁ μόχθος.
Le chou-fleur, τὸ κουνουπιδιον. L'honneur, ἡ τιμή.
Les pleurs, τὰ δάκρυα. Le déshonneur, ἡ ἀτιμία.
Le bonheur, ἡ εὐτυχία. L'équateur, ὁ ἰσημερινός.

Tὰ εἰς ion λήγοντα.

Un pion, πεσσός. Le talion, τὸ ἀντίποινον.
Un scion, θαλλός, κλωνί. Le gavion, (χυδ. λέξ.) ὁ φάρυγξ.
Un bastion, προμαχών. Un taudion, φωλεὰ, κατοικία ἀθλίας.
Un camion, καρφίς μικροτάτη, ἀμαξάκι. Un erupion, τὸ ὄρησπύγιον.
Un champion, ὑπέρμαχος μαχητής. Un scorpion, ὁ σκορπιός.
Un lampion, λυχνίσκος. Le septentrion, ἡ ἀρκτος, τὸ βόρειον.
Un fanion, σημαία τῶν ἀμαξῶν. Un million, ἑκατομμύριον.
τοῦ στρατεύματος.
Un gabion, κοφίνι μὲ γῶμα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν πολιορκουμένων. Un billion, διλλιόνιον.
Un galion, πλοῖον μέγα φέρον. Un trillion, τριλλιόνιον.
χρυσὸν ἐξ Ἀμερικῆς. Un brimborion, λήρος, στολίδιον.
πρόστυγον.

Tà eis son, προηγούμενου γωνήματος.

Le blason,	ἡ σηματογραφία.	Un groison,	κόνις κιμωλίας.
Un peson,	στατήρ, καντάριον.	Un oison,	γηνυθεὺς, χηνάριον.
Le sison,	σίσεων (φυτόν τι).	Le poison,	τὸ δηλητήριο, φαρμάκι.
Un tison,	δαυλός, δαυλίον.	Le contrepoison,	τὸ ἀντιφάρμακον.

2. Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *lé*. Παρ. Χάρ.

La beauté,	ἡ ὡραιότης.	La dignité,	ἡ σεμνοπρέπεια.
La cité,	ἡ πόλις, τὸ ἄστυ.	La vanité,	ἡ ματαιότης, κτλ.

Τὰ ἐξῆς ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου.

L'aparté,	ἰδιολογία τοῦ ἑπο- κριτοῦ (θεάτρου).	Un pâté,	πλακοὺς, ζυμαρικόν.
Un arrêté,	δόγμα, ἀπόφασις.	Un traité,	πραγματεία, συνθήκη.
Un comté,	κομητάτον.	L'été,	τὸ καλοκαίριον.
Un comilé,	συνέδριον.	Le velouté,	τὸ βελουδιτόν.
Le côté,	τὸ πλευρὸν, τὸ πλάγι.	Le bénédicité,	ἡ πρὸ τοῦ γεύματος εὐχή.

3. Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *ée*. Παρ. Χάρ.

L'armée,	τὸ στράτευμα.	La rosée,	ἡ δρόσος.
L'après-dinée,	ἡ δεῖλη.	La volée,	ἡ πτήσις, τὸ πέταμα κτλ.

Ἐξαίρουνται τὰ ἐξῆς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς παραγόμενα.

Un athée,	ἄθεος.	Le musée,	τὸ μουσεῖον, κτλ.
-----------	--------	-----------	-------------------

4. Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *ie*, Παρ. Χάρ.

L'agonie,	ἡ ἀγωνία.	La rêverie,	τὸ ὄνειροπόλημα.
La boiserie,	τὸ σανίδωμα, ἡ ξυ- λεία (δωματίων).	Une loupie,	στρόμβος, (εἶδος παι- δίας.)

Τὰ ἐξῆς ἐξαίρουνται τοῦ κανόνος τούτου.

Le génie,	τὸ πνεῦμα, ἡ εὐφυΐα.	Le Messie,	ὁ Μεσσίας.
Un incendie,	πυρκαϊά.	Le périlieu,	τὸ περιίλιον.
Un parapluie (1),	ἀλεξίβροχον.	Le pavie,	εἶδος ξοδακίου.
Le foie,	τὸ ἥπαρ, τὸ σπυγόν.		

(1) Τὸ pluie, ἡ βροχὴ ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα.

3. Τὰ *Allegoria* εἰς ἵρε ὥς,

La bière, ὁ ζυθος, ἡ μύρα.

La rivière, ὁ ποταμός κτλ.

Ἐξαίρουνται τὰ ἐξ ἧς δύο.

Un cimetière, νεκροταφεῖον.

Le derrière, τὰ ὀπίσθια.

6. Τὰ λήγοντα εἰς *ace, ance, lle, rre, ade, ence, mme, sse, ude, ure, nue, lle, ue.*

Σημ. Τοὺς κανόνας 3ον, 4ον, 5ον, καὶ τοῦτον δύναται τις νὰ θεωρήσῃ ὡς ἀνέχοντας εἰς τὸν ἐξ ἧς Τον κανόνα τῶν λήγοντων εἰς *e* ἄρῳνον. Ἀλλ' ἠβελήσαμεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ σπουδαστοῦ εἰς τὰς διαφόρους ἐξαίρέσεις τῶν θηλυκῶν τούτων καταλήξεων, ἐπειδὴ τὸ γένος τῶν ἀπατᾶ οὐχὶ σπανίως καὶ αὐτοὺς τοὺς Γάλλους.

Παραδείγματα.

La glace,	ὁ πάγος.	Une aiguille,	βελόνη.
Une arcade,	ἀψὶς, καμάρα.	Une épigramme,	ἐπιγράμμα.
L'exactitude,	ἡ ἀκριβεία.	Une consomme,	συμφωνία.
La bague,	τὸ δακτυλίδιον.	Une pierre,	λίθος, πέτρα.
La constance,	ἡ σταθερότης.	La promesse,	ἡ ὑπόσχεσις.
La diligence,	ἡ ἐπιμέλεια.	Une allumette,	φωσφόρον.
Une aventure,	τὸ συμβάν.		

Ἐξαίρουνται τοῦ κανόνα τούτου τὰ ἐξ ἧς.

Ἐκ τῶν εἰς *ace*, ἐν, τὸ : Un espace, διάστημα.

Ἐκ τῶν εἰς *ade*, τρία. Τὰ : Un grade, βεθμός. Un stade, στάδιον.
Le jade, λίθος πρᾶσινόχρους.

Ἐκ τῶν εἰς *ude*, ἐν. Τὸ : Le prélude, τὸ προανάκρουσμα.

Ἐκ τῶν εἰς *ue*, 18. Τὰ :

Un cantique, ᾠδμή (ἱερὴν), ὕμνος. Un narcotique, ναρκωτικόν.

Un casque,	περικεφαλαία.	Le risque,	ἡ πίκρα (εἰς τὸ χαρ- τοπαίγνιον) (1).
Le catalogue,	ὁ κατάλογος.	Le portique,	ἡ στοά.
Un colloque,	διάλογος (μεταξύ δύο).	Le risque,	ὁ κίνδυνος.
Le dialogue,	ὁ διάλογος.	Un soliloque,	μονόλογος.
Un distique,	δίστιχον.	Un topique,	τοπικός.
Un dogue,	μολοσσός, εἶδος σκύ- λου.	Le tropique,	ὁ τροπικός.
Un émétique,	ἐμετικόν.	Le viatique,	ἡ μετάδοσις τῶν θεῶν μυστηρίων εἰς τὸν ἀσθενή.
Le manque,	ἡ ἐλλείψις.		
Un masque,	προσωπίς.		

Ἐκ τῶν εἰς *ance*, ἐν. Τὸ: Le rance, ἡ ταγγιάδα.

Ἐκ τῶν εἰς *ence*, ἐν. Τὸ: Le silence, ἡ σιωπή.

Ἐκ τῶν εἰς *ure*, πέντε. Τὰ :

Un augure,	οἰωνός.	Un parjure,	ἐπιουρκία.
Le mercure,	ὁ ὑδράργυρος.	Le tellure,	(2) εἶδος μετάλλου.
Un murmure,	φλοῖσθος, μουρμου- ρητόν.		

Ἐκ τῶν εἰς *lle*, 13. Τὰ :

Le calville,	εἶδος μήλου.	Le quadrille (4),	ὁ τετράχορος, εἶδος χοροῦ.
Un codicille,	διαθήκη πρόσθετος.	Le spadille,	ὁ ἄσος τῆς πίτας εἰς τὸ παίγνιδιον τῆς ἡμέρας.
Le codille,	λέξις τῶν παιγνίων τῆς ἡμέρας.	Le trille,	θυλλισμός (μουσ.)
Un intervalle,	διάστημα.	Un vaudeville,	τραγοῦδι τοῦ δρά- μου (καὶ εἶδος δράματος).
L'isabelle,	κίτρινον ἀνοιχτόν (χρῶμα) (3).	Le vermicelle,	ὁ ριδές.
Un libelle,	λίβαλλος.	Un violoncelle,	βιολι μέγαν.
Un mille,	μίλλιον.		

(1) Τὸ *risque* θελυκῶς σημαίνει πικρίαν, μνησικακίαν.

(2) Ὡς μέταλλον δύναται νὰ καταταγῇ εἰς τὴν περὶ μετάλλων κανόνα.

(3) Ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὴν περὶ χρωμάτων κανόνα.

(4) Τὸ *quadrille*, ἰλη ἱππικῶν, εἶναι γένους ἐτληκού.

Ἐκ τῶν εἰς *mm*e, τρία. Τὰ :

Un kilogramme, χιλιόγραμμα.
Le programme, τὸ πρόγραμμα.
Le somme, ὁ ὕπνος (1).

Ἐκ τῶν εἰς *nne*, ἓν. Τὸ: Personne, οὐδεὶς, κανεὶς. (πρόσωπον)

Ἐκ τῶν εἰς *rre*, ἕξ. Τὰ:

Du beurre, βούτυρον.
Un cimeterre, ξίφος κυρτόν.
Le lierre (2) ὁ κισσός.
Le tonnerre, ἡ βροντή.
Un parterre, ἀνθὼν κήπου, ἡ πλα-
τεῖα τοῦ θεάτρου.
Un verre, ποτήριον.

Ἐκ τῶν εἰς *sse*, τρία. Τὰ:

Un carosse, ἄμαξα.
Le colosse, κολοσσός.
Le Parnasse, ὁ Παρνασσός.

Ἐκ τῶν εἰς *lle* δύο. Τὰ:

Un amulette, φυλακτήριον.
Un squelette, σκελετός.

Σημ. Ὑπάρχουσιν ὅχι ὀλίγαι λέξεις, ἔχουσαι τὴν κατάληξιν ταύτην, αἵτινες καὶ τοὶ θηλυκαὶ, γίνονται ἀρσενικαὶ συνδυαζόμεναι μετὰ ῥήματος. Διότι κατὰ τὸν κανόνα τὰ σύνθετα ἐκ ῥήματος καὶ ὀνόματος εἶναι ἀρσενικά καὶ τοὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ ὄντος θηλυκοῦ. Παρ. Χάρ.

Un porte-feuille, χαρτοφυλάκιον.
— porte-lettre, γραμματοφυλάκιον.
— porte-mouchettes, τοῦ κηροψαλιδίου τὸ πινάκιον.
— tire-balle, βολιαγωγός.
— tire-bottes, ὑποδηματοβγάλτης.
— casse-noisettes, καρυσθραύστης.

7. Πάντα τὰ λήγοντα εἰς *e* ἄφωνον, καὶ μὴ ἔχοντα μίαν τῶν ἐννέα

(1) Τὸ somme, ποσότης χρημάτων, δὲν παρεκτρέπεται τοῦ κανόνος.

(2) Ἀνέκει ἐπίσης εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα.

καταλήξεων, ὧν ἐγένετο μνεία εἰς τὸν 4 κανόνα τῶν Ἀρσενικῶν.
Παρ. Χαρ.

Une affaire,	ὑπόθεσις.	Une fenêtre,	παράθυρον.
De l'avarice,	φιλαργυρία.	Une plainte,	παραπονοή.
Une cruche,	στραγυλή.	Une larme,	δάκρυον κτλ.

Τὰ ἐξ ἧς Ἀρσενικά ἐξαίρουσιναι τοῦ κανόνος τοῦτου καὶ πρέπει νὰ ἀποσπῇσθαι αὐτὰ ὁ μαθητής.

Un abîme,	ἄβυσσος.	Un benefice,	ἐφέλημα, κέρδος.
Un acte,	πράξις.	Le bien-être,	τὸ εὖ εἶναι, εὐδαιμονία.
L'adiande,	τὸ ἀδιδαντόν.		
Un adverbé,	ἐπίρρημα.	Le bitume,	εἶδος ὀρυκτοῦς ἀσφάλτου.
L'adultère,	ἡ μοιχεία.		
Un aigle (1),	ἀετός.	Le blâme,	ἡ μωροφύ, ἡ καταγοργία.
De l'albâtre,	ἀλβάστρος.	Le branle,	κούνημα, χορός (συρτόν).
De l'ambre,	ἡλεκτρον.		
Un ange,	ἄγγελος.	Du bronze,	ὀρείχαλκος.
Un angle,	γωνία.	Un buste,	προτομή.
Un antidote,	ἀντίδοτον.	Un cable,	σχιδνὴ χονδρόν, κάλω.
Un autre,	ἄντρον.		
Un arbitre,	διαιτητής.	Un cadavre,	πτῶμα.
Un arbre,	δένδρον.	Un cadre,	στεφανὴν εἰκόνης.
Un arbuste,	χαμόδενδρον.	Le calibre,	ἡ διάμετρος (κυλίνδρων καὶ σφαιρίων).
L'archiviste,	ὁ ἀρχειοφυλάξ.		
Un artifice,	τέχνασμα, πανουργία.	Un calice,	δισκοπότηρον.
Un asile,	ἀσυλον.	Le calme,	ἡ γαλήνη.
Un asthme,	ἄσθμα.	Du camphre,	κάμφορα.
Un astre,	ἄστρον.	Un cancer,	καρκίνος.
Un atre,	γωνία, ἐστία.	Un candelabre,	λυχνία, μανουχλί.
Un aune (2),	κλήθρα (δένδρον).	Le capitole,	τὸ καπητώλιον.
L'auspice,	ὁ αἰωνός.	Un caprice,	ἰδιοτροπία.
Un automate,	αὐτόματον.	Le caractère,	ὁ χαρακτήρ.
L'axe,	ὁ ἄξων.	Le Caucase,	ὁ Κασπασός.
L'azote,	τὸ ἄζωτον.		

(1) Θιλυκῶς λαμβανόμενον σημαίνει σημάδιον.

(2) Ἡ λέξις αὕτη καὶ ἡ arthuse ἀνέχουσι, εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα, καὶ δὲ αὐτὴ θιλυκὸν σημαίνει πύλινον.

Un cautère, καυτήριον, φουντα- δπερ φορούν εν καρδιᾷ πέν-
νέλλα, λους.

Un cèdre, κέδρος	Le crépuscule, τὸ λυκαυγές.
Le centime, τὸ ἑκατοστόν.	Un crible, κόσκινον.
Le centre, τὸ κέντρον.	Un crime, ἐγκλημα.
Un cercle, κύκλος, συναναστροφή	Un cube, κύβος.
Un chancre, καρκίνος, φάγουσα.	Le cuivre, ὁ χαλκός.
Le change, ἡ ἀνταλλαγή.	Le culte, ἡ λατρεία.
Du chanvre, κανάβιον.	Un cygne, κύκνος.
Un chapitre, κεφάλαιον.	Un cylindre, κύλινδρος.
Un charme, θέλητρον.	Le décompte, ἐφαρίσσις.
Un chiffre, ψηφίων (ἀριθμ.)	Un dédale, λαβύρινθος.
Le chrème, τὸ μύρον.	Le délire, ἡ παραφροσὴ πάθους.
Du cidre, μηλίτης.	Le démerite, ἡ ἀναξιοτής, ἀπαιτία.
Un cierge, λαμπάς, ἀριοκέρι.	Le désastre, ἡ συμπεριφορά.
Un cigarre, τοιγάρον.	Le désordre, ἡ ἀτάξια.
Le cilice, κιλίκιον, τρίχινον φέ- ρεμα.	Un dialecte, διάλεκτος.
Un cloître, μοναστήριον.	Le diamètre, ἡ διάμετρος.
Un clystère, κλύσμα, κλυστήριον.	Le diaphragme, τὸ διάφραγμα.
Le coche, ὄχημα, δρυμόσιον.	Un diathèse, διάθεσις.
Un code, κώδης.	Un dièse, διέσις.
Un coffre, κιβώτιον.	Le dilemme, τὸ διλήμμα.
Le comble, τὸ υπερπλήρωμα.	Le diocèse, ἡ ἐπισκοπή.
Le commerce, τὸ ἐμπόριον ἢ σχέσις.	Un divorce, διαζύγιον.
Un compte, λογαριασμός.	Le dogme, τὸ δόγμα.
Le concile, σίνოდος (ἐκκλησία).	Un domaine, κυριότης, κτήμα.
Un concombre, σικυός, ἀγγούριον.	Un domicile, κατοικία.
Un cône, κώνος.	Un doute, ἀμφιβολία.
Un congre, γόνιγρος (ἰχθύς).	Un drame, δράμα.
Un conte, διήγημα.	Un échange, ἀνταλλαγή.
Le contraste, ἡ διαφωνία, ἡ ἀντί- θεσις.	Un édifice, οἰκοδομή.
Le costume, ἡ ἐνδυμασία.	L'éloge, ἐγκώμιον, ἑπαινος.
Le coude, ὁ ἀγκών.	Un empire, αὐτοκρατορία.
Un couvercle, ἐπίθεμα (ἀγγείου).	Un emplâtre, ἐμπλάστρον.
Le crâne, τὸ κρανίον.	Un épisode, ἐπισόδιον.
Le cratère, ὁ κρατήρ.	Un épitome, ἐπιτομή.
Un crétinisme, ὁ ἰδιωτισμός.	L'équilibre, ἡ ἰσορροπία.
Le crêpe, τὸ πενθιζόν, ὄρασμα	L'équinoxe, ἡ ἰσημερία.
	Un esclandre, σκάνδαλον, βλακία.
	L'escompte, ἡ προξόφλησις.

L'Eufrate, ὁ Εὐφράτης (1).	Un jachinthe, ὑάκινθος. (3)
L'évangile, τὸ εὐαγγέλιον.	Le jeûne, ἡ ἐγκράτεια, ἡ νηστεία.
L'exemple, τὸ παράδειγμα (2).	Le labyrinthe, ὁ λαβύρινθος.
L'exercice, ἀσκήσις γύμνασμα.	Le large, τὸ πλάτος, τὸ πέλαιος.
L'exode, ἡ ἐξοδος.	Le légume, τὸ λαχανικόν.
Le falte, τὸ ἀτέωμα στέγης.	Un lievre, λαγῶς.
Le faste, ἡ πολυτέλεια.	Du linge, πανίον, ἀσπρόρουχα.
Un fiacre, ὄχημα, ἄμαξα.	Le litre, ἡ λίτρα, (μέτρον).
Le filigramme, τὸ συρματοπλεκτον.	Le lobe, ὁ λοβός.
Le flegme, τὸ φλέγμα.	Le lucre, τὸ κέρδος, τὸ ὄφελος.
Le fleuve, ὁ ποταμός.	Le lustre, ἡ στυλινότης.
Le frontispice, τὸ πρόσωπον οἰκοδομῆς, ἡ προμετωπίς βιβλίου.	Le luxe, ἡ πολυτέλεια.
Le genièvre, ἡ ἀρκυθίς, κεδροκούκουτσον.	Le malaise, ἡ κακουχία.
Le genre, τὸ γένος.	Le mâle, τὸ ἄρρεν.
Un germe, βλαστός, βλάστημα.	Le maléfice, ἡ βασκανία, ἡ μαγεία πρὸς βλάβην.
Le geste, σχῆμα, νεύσις.	Le Maine, ἐπαρχία τῆς Γαλλίας.
Le gîte, τὸ κατάλυμα.	Le manche, (4), ἡ λαβή, ἡ λαβίς.
Un glaive, ῥομφαία.	Les mânes, οἱ νεότεροι, αἱ σκιαὶ.
Un globe, σφαῖρα.	Le manifeste, ἡ διακήρυξις.
Un globe, σφαιρίδιον, γογγύλη.	Du marbre, μάρμαρον.
Un gouffre, βράβρον.	Le martyr, τὸ μαρτύριον.
Le grabuge, ἔρις.	Le massacre, ἡ σφαγή.
Un gronne, σύστασις, μάζωμα.	Le médianoche, μεσονύκτιον δεῖπνον.
Un gymnase, γυμνάσιον.	Le mélange, μίγμα, μίξις.
Le havre, ὁ λιμὴν, ὄρμος.	Un membre, μέλος.
Un hémisphère, ἡμισφαίριον.	Un mensonge, ψεῦδος.
Un hymne, (ὁ ἑκκλ.) ὕμνος.	Le mérite, ἡ ἀξία.
Un-homicide, φόνος.	Un merle, κότσυρος.
L'iconoclaste, ὁ εἰκονοκλάστης.	Un météore, μετέωρον.
L'iconolatre, ὁ εἰκονολάτρης.	Le meuble, τὸ ἐπιπλόν.
Un idole, εἰδωλόν.	Le meurtre, ὁ φόνος.
Un insecte, ἐντομὸν, ζῴφιον.	Un microscope, μικροσκοπίον.
L'interregne, ἡ μεσοδασιλεία.	
Un isthme, ἰσθμός.	

(1) Ἀνήκει εἰς τὸν περὶ ἐπικρατειῶν, ποταμῶν κτλ. κανόνα.

(2) Exemple, σημεινὸν ὑπὸδείγμα γραφίματος, εἶναι γένους θεολογικοῦ.

(3) Ἀνήκει εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα.

(4) Manche, χειρὶς, μανίκι, εἶναι γένους θεολογικοῦ.

Le mime, ὁ μῖμος.	Le patrimoine, πατρῶα περιουσία.
Le ministère, τὸ ὑπουργεῖον.	Le régase, ὁ Πόγγαςος.
Le mobile, τὸ κινητόν.	Un peigne, κτεῖς, κτένιον.
Le modèle, τὸ πρωτότυπον.	Le Péloponnèse, ἡ Πελοπόννησος.
Le môle, προκυμμία, μῶλος.	Un pendule, τὸ ἐκκρεμὲς ὠρολό- γιου (2).
Le monde, ὁ κόσμος.	Un pène, βάλανος κλειθροῦ.
Un monastère, μοναστήριον.	Le période, (3) τὸ ἐπακρον.
Le monopole, τὸ μονοπώλιον.	Le pétale, τὸ πέταλον.
Un monosyllabe, μονοσύλλαβον.	Le peuple, ὁ λαός.
Un monstre, τέρας.	Un phénomène, τὸ φαινόμενον.
Un moule, χάραξ (καλοῖσι).	Un philtre, φίλτρον, ποτόν.
Le multiplicande, ὁ πολλαπλασι- αστέος.	Un piédouche, ὑποπόδιον.
Un muscle, μῦς (τοῦ σώματος).	Un plane, (4) πλάτανος.
Le mystère, τὸ μυστήριον.	Le platine, ὁ χρυσόπληγρος.
Un navire, ναῦς, πλοῖον.	Du plâtre, τίτανος ἢ γύψος.
Le négoce, ἡ ἐμπορία.	Un poème, ποίημα.
Le nombre, ὁ ἀριθμός.	Du poivre, πιπέριον.
Un ongle, ὄνυξ, νύχι.	Le rôle, ὁ πόλος.
Un opprobre, ὄνειδος, αἰσχος, ἀτι- μία.	Un polysyllabe, πολυσύλλαβον.
Un orchestre, ὀρχήστρα.	Un poste (5), ἑστῆς.
Un ordre, τάξις, διαταγή.	Un pouce, ὁ ἀντίχειρ (καὶ μέ- τρον).
De l'orge, κριθή.	Un précepte, παράγγελμα, ἀξι- ωμα.
Un organe, ὄργανον.	Le préche, κήρυγμα ἱερέως.
Un orme, πετελέα (1).	Un précipec, κρημνός.
Un ovale, ὠσειδές.	Le préjudice, ἡ ζημία, ἡ βλάβη.
Un pacte, συνθήκη, συμβιβασμός.	Un prestige, τεράτευμα, γοή- τευμα.
Un panache, λόφος πτερῶν κρά- νους.	Un prétexte, πρόφασις.
Le parachute, τὸ ἀλεξίπτωτον, ἡ κα- ταβάθρα τῶν ἀεροναυτῶν.	Un prince, ἡγεμὼν, πρίγκιψ.
Le paradoxe, τὸ παράδοξον.	Un prodige, τέρας, θαῦμα.
Le parricide, ἡ πατροκτονία.	Un protocole, πρωτόκολλον.
Le participe, ἡ μετοχή.	Un proverbe, παροιμία.

(1) Ἀνήκει εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ βοτῶν κανόνα.

(2) Pendule, κρεμαστόν ὠρολόγιον, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(3) Période, περίοδος, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(4) Plane, λίστρον, ὁμάλιστρον, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

(5) Poste, ταχυδρομεῖον, εἶναι γένους θηλυκοῦ.

Un pupitre, ἀναλόγιον.	Un songe, ὄνειρον.
Un quadrigé, τέτταριππον τῶν ἀρχαίων.	Le souffle, ἡ πνοή, τὸ φύσημα.
Un quadrilatère, τετράπλευρον.	Du soufre, ρεῖον, ρεῖαφιον.
Un quantième, τὸ ποσούτον.	Un spectre, φάσμα, φάντασμα.
Un quince, τόπος στο:χηδὸν πεφυτευμένος, ἐν πλατείῳ.	Le style, στύλος, χαρακτήρ λόγου.
Le régime, διαίτα.	Le subsite, τέλος, φόρος, συνεισφορά.
Un règne, βασιλεία.	Le stygmate, τὸ στίγμα.
Le relâche, ἡ διακοπή, ἡ παύσις.	Un supplice, κόλασις, παιδεύμα.
Un remède, ἱατρικόν.	Un symbole, σύμβολον.
Le reproche, ἡ μομφή, ἡ ἐπίπληξις.	Un synode, σύνοδος.
Un reptile, ἑρπετόν.	Un synonyme, συνώνυμον.
Le reste, τὸ ὑπόλοιπον, περίσσευμα.	Un télescope, τηλεσκοπίον.
Un rêve, ἐνύπνιον, ὄνειρον.	Un terme, τέρμα.
Un rhume, συνάγχη.	Un texte, κείμενον.
Le rite, τὸ δόγμα (θρησκ.)	Un théâtre, θέατρον.
Un rôle, πρόσωπον, σχῆμα δραματικόν.	Un triangle, τρίγωνον.
Du rouge, ἐρυθρὸν χρῶμα.	Un trône, θρόνος.
Du sable, ἄμμος.	Le trouble, θόρυβος, ταραχή.
Un sabre, σπάθη, ρομφαία.	Un tube, σωλὴν (σίφων).
Le sacerdoce, τὸ ἱερατεῖον.	Un tumulte, θόρυβος ἀλλαγαγμός.
Le sacré, ἡ χειροτονία, τὸ χρίσμα.	Un ulcère, ἑλκος, πληγή.
Le sacrifice, ἡ θυσία.	Un usage, συνήθεια, χρῆσις.
Du salpêtre, νίτρον.	Un ucace, διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας.
Un seule, ἑτέρα (1).	Un utensile, ἐργαλεῖον, σκεῦος.
Le scandale, τὸ σκάνδαλον.	Un vacarme, θόρυβος, ταραχή.
Un scrupule, ὑπερευλάβεια.	Le ventre, ἡ κοιλία.
Du seigle, ὄλυρα, βρίζα.	Un verbe, ῥῆμα.
Un service, ὑπηρεσία.	Un vestibule, προπόλαιον, πρόδρομος, διάδρομος.
Le sexe, τὸ φύλον.	Un vice, κακία, ἐλάττωμα.
Un siècle, αἰών.	Un vignoble, ἀμπελών.
Un signe, σημεῖον.	Du vinaigre, ὄξος, ξίδι.
Un site, θέσις.	Le viscère, τὸ σπλάγχχνον.
	Le vote, ἡ ψήφος.
	Le zèle, ὁ ζήλος.
	Le zéphyre, ὁ ζέφυρος.

(1) Ἀνέκει: εἰς τὸν περὶ δένδρων καὶ φυτῶν κανόνα.

ΠΙΝΑΞ

ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΒΟΗΘΗΤΙΚΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Α'. Βοηθητικὸν ῥῆμα avoir, ἔχειν.

1. ΤΥΠΟΣ ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΟΣ.

Infinitif Présent. (Ἀπαρέμφατος. Ἑνεστώς.) Avoir, ἔχειν.

Prétérit (Παρακείμεν. ἢ ἀρριστος.) Avoir eu, ἔσχηκέναι ἢ σῆεν.

Participe. Présent. (Μετοχή. Ἑνεστώς.) Ayant, ἔχων.

Prétérit. Ayant eu, ἔσχηκώς ἢ σχών.

Passif. (Παθητικὴ μετοχή.) Eu, ἔσχημένος.

Indicatif. Présent. (Ὀριστικὴ. Ἑνεστώς.) J'ai, ἔχω. Tu as, Il a, Nous avons, Vous avez, Ils ont.

Imparfait, Παρατατικός. J'avais, εἶχον. Tu avais, Il avait, Nous avions, Vous aviez, Ils avaient.

Prétérit défini (Παρωγμ. ὥρισμ.) J'eus, ἔσχον κτλ. Tu eus, Il eut, Nous eûmes, Vous eûtes, Ils eurent

Prétérit indéfini. Παρὰκ. ἢ ἀόριστ. J'ai eu, ἔσχηκα ἢ ἔσχον κτλ. Tu as eu, Il a eu, Nous avons eu, Vous avez eu, Ils ont eu.

Prétérit antérieur. (Παιωγ. πρότ.) J'eus eu, ἔσχον κτλ. Tu eus eu, Il eut eu, Nous eûmes eu, Vous eûtes eu, Ils eurent eu.

Plusqueparfait. (Υπερσυντελ.) J'avais eu, ἔσχηκειν ἢ εἶχον λάβειν κτλ. Tu avais eu, Il avait eu, Nous avions eu, Vous aviez eu, Ils avaient eu.

Futur. (Μέλλον πρωτός.) J'aurai, ἔξω ἢ θά ἔχω κτλ. Tu auras, Il aura, Nous aurons, Vous aurez, Ils auront.

Futur passé. (Μέλλον δευτέρος.) J'aurai eu, εἰ ἔχω λάβει κτλ. Tu auras eu, Il aura eu, Nous aurons eu, Vous aurez eu, Ils auront eu.

Conditionnel présent. (Ἑνεστώς τῆς Συμπερασματικῆς.) J'aurais, ἔθελον ἔχει κτλ. Tu aurais, Il aurait, Nous aurions, Vous auriez, Ils auraient.

Conditionnel passé. (Παρωχημ. τῆς Συμπερασματικῆς.) J'aurais eu, εἶχον λάβει κτλ. Tu aurais eu, Il aurait eu, Nous aurions eu, Vous auriez eu, Ils auraient eu.

Imperatif. (Προτακτικῇ.) Aie, ἔχε. Qu'il ait, ἐχέτω (ἄς ἐχη). Ayons, ἄς ἐχωμεν. Ayez, ἄς ἐχητε. Qu'ils aient, ἐχέτωσαν (ἄς ἐχωσι).

Subjonctif (Υποτακτικῇ.) **Présent.** Que j'aie, νὰ ἔχω κτλ. Que tu aies, Qu'il ait, Que nous ayons, Que vous ayez, Qu'ils aient.

Imparfait. Que j'eusse, νὰ εἶχον, κτλ. Que tu eusses, Qu'il eût, Que nous eussions, Que vous eussiez, Qu'ils eussent.

Prétérit. Que j'aie eu, νὰ ἔσχω κτλ. Que tu aies eu, Qu'il ait eu, Que nous ayons eu, Que vous ayez eu, Qu'ils aient eu.

Plusqueparfait. Que j'eusse eu, νὰ εἶχον λάβει, κτλ. Que tu eusses eu, Qu'il eût eu, Que nous eussions eu, Que vous eussiez eu, Qu'ils eussent eu.

2. ΤΥΠΟΣ ΑΠΟΦΑΤΙΚΟΣ.

Infinitif. Présent. Ne pas avoir, μὴ ἔχζιν.

Prétérit. Ne pas avoir eu, μὴ σχεῖν.

Participe. Présent. N'ayant pas, μὴ ἔχων.

Prétérit. N'ayant pas eu, μὴ ἐσχηκώς.

Indicatif. Présent. Je n'ai pas, δὲν ἔχω κτλ. Tu n'as pas, Il n'a pas, Nous n'avons pas, Vous n'avez pas, Ils n'ont pas.

Imparfait. Je n'avais pas, δὲν εἶχον, κτλ. Tu n'avais pas, Il n'avait pas, Nous n'avions pas, Vous n'aviez pas, Ils n'avaient pas.

Prétérit indéfini. Je n'ai pas eu, οὐκ ἔσχω κτλ. Tu n'as pas eu, Il n'a pas eu, Nous n'avons pas eu, Vous n'avez pas eu, Ils n'ont pas eu.

Prétérit défini. Je n'eus pas, οὐκ ἔσχω κτλ. Tu n'eus pas, Il n'eut pas, Nous n'eûmes pas, Vous n'eûtes pas, Ils n'eurent pas.

Prétérit antérieur. Je n'eus pas eu, οὐκ ἔσχω κτλ. Tu n'eus pas eu, Il n'eut pas eu, Nous n'eûmes pas eu, Vous n'eûtes pas eu, Ils n'eurent pas eu.

Plusqueparfait. Je n'avais pas eu, δὲν εἶχον λάβει, κτλ. Tu n'avais pas eu, Il n'avait pas eu, Nous n'avions pas eu, Vous n'aviez pas eu, Ils n'avaient pas eu.

Futur. Je n'aurai pas, δὲν θὰ εἶχον, κτλ. Tu n'auras pas, Il n'aura pas, Nous n'aurons pas, Vous n'aurez pas, Ils n'auront pas.

Futur passé. Je n'aurai pas eu, δὲν θὰ ἔχω λάβει, κτλ. Tu n'auras pas eu, Il n'aura pas eu, Nous n'aurons pas eu, Vous n'aurez pas eu, Ils n'auront pas eu.

Conditionnel présent. Je n'aurais pas, δὲν θὰ εἶχον κτλ. Tu n'aurais pas, Il n'aurait pas, Nous n'aurions pas, Vous n'auriez pas, Ils n'auraient pas.

Conditionnel passé. Je n'aurais pas eu, δὲν θὰ εἶχον λάβει, κτλ. Tu n'aurais pas eu, Il n'aurait pas eu, Nous n'aurions pas eu, Vous n'auriez pas eu, Ils n'auraient pas eu.

Imperatif. N'aie pas, μὴ ἔχῃς. Qu'il n'ait pas, ἄς μὴν ἔχῃ. N'ayons pas, ἄς μὴν ἐχωμεν κτλ. N'ayez pas, Qu'ils n'aient pas.

Supjonctif. Présent. Que je n'aie pas, νὰ μὴ ἔχω κτλ. Que tu n'aies pas, Qu'il n'ait pas, Que nous n'ayons pas, Que vous n'ayez pas, Qu'ils n'aient pas.

Imparfait. Que je n'eusse pas, νὰ μὴ εἶχον κτλ. Que tu n'eusses pas, Qu'il n'eût pas, Que nous n'eussions pas, Que vous n'eussiez pas, Qu'ils n'eussent pas.

Prétérit. Que je n'aie pas eu, νὰ μὴ εἶχον κτλ. Que tu n'aies pas eu, Qu'il n'ait pas eu, Que nous n'ayons pas eu, Que vous n'ayez pas eu, Qu'ils n'aient pas eu.

Plusqueparfait. Que je n'eusse pas eu, νὰ μὴν εἶχον λάβει κτλ. Que tu n'eusses pas eu, Qu'il n'eût pas eu, Que nous n'eussions pas eu, Que vous n'eussiez pas eu, Qu'ils n'eussent pas eu.

3. ΤΥΠΟΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ.

Indicatif. Présent. Ai-je ? ἔχω ; κτλ. As-tu ? A-t-il ? Avons-nous ? Avez-vous ? Ont-ils ?

Imparfait. Avais-je ? εἶχον ; κτλ. Avais-tu ? Avait-il ? Avions-nous ? Aviez-vous ? Avaient-ils ?

Prétérit indéfini. Ai-je eu ? εἶχον ; κτλ. As-tu eu ? A-t-il eu ? Avons-nous eu ? Avez-vous eu ? Ont-ils eu ?

Prétérit défini. Eus-je ? εἶχον κτλ. Eus-tu ? Eut-il ? Eûmes-nous ? Eûtes-vous ? Eurent-ils ?

Prétérit antérieur. Eus-je eu ? εἶχον ; κτλ. Eus-tu eu ? Eut-il eu ? Eûmes-nous eu ? Eûtes-vous eu ? Eurent-ils eu ?

Plusqueparfait. Avais-je eu ? εἶχον λάβει ; κτλ. Avais-tu eu ? Avait-il eu ? Avions-nous eu ? Aviez-vous eu ? Avaient-ils eu ?

Futur. Aurai-je ? εἴξω ἢ θὰ ἔχω ; κτλ. Auras-tu ? Aura-t-il ? Aurons-nous ? Aurez-vous ? Auront-ils ?

Futur passé. Aurai-je eu ? θὰ ἔχω λάβει ; κτλ. Auras-tu eu ? Aura-t-il eu ? Aurons-nous eu ? Aurez-vous eu ? Auront-ils eu ?

Conditionnel présent. Aurais-je ? ἄβελον ἔχῃ ; κτλ. Aurais-tu ? Aurait-il ? Aurions-nous ? Auriez-vous ? Auraient-ils ?

Conditionnel passé. Aurais-je eu ? ἔα εἶχον λάβει; κτλ. Aurais-tu eu ? Aurait-il eu ? Aurions-nous eu ? Auriez-vous eu ? Auraient-ils eu ?

4. ΤΥΠΟΣ ΑΠΟΦΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ.

Judicatif Présent. N'ai-je pas ? δὲν ἔχω ; κτλ. N'as-tu pas ? N'a-t-il pas ? N'avons-nous pas ? N'avez-vous pas ? N'ont-ils pas ?

Imparfait. N'avais-je pas ? δὲν εἶχον ; κτλ. N'avais-tu pas ? N'avait-il pas ? N'avions-nous pas ? N'aviez-vous pas ? N'avaient-ils pas ?

Prétérit défini. N'eus-je pas ? οὐκ ἔσχον ; κτλ. N'eus-tu pas ? N'eut-il pas ? N'eûmes-nous pas ? N'eûtes-vous pas ? N'eurent-ils pas ?

Prétérit indéfini. N'ai-je pas eu ? οὐκ ἔσχον ; κτλ. N'as-tu pas eu ? N'a-t-il pas eu ? N'avons-nous pas eu ? N'avez-vous pas eu ? N'ont-ils pas eu ?

Prétérit antérieur. N'eus-je pas eu ? οὐκ ἔσχον ; κτλ. N'eus-tu pas eu ? N'eut-il pas eu ? N'eûmes-nous pas eu ? N'eûtes-vous pas eu ? N'eurent-ils pas eu ?

Plusqueparfait. N'avais-je pas eu ? δὲν εἶχον λάβει ; κτλ. N'avais-tu pas eu ? N'avait-il pas eu ? N'avions-nous pas eu ? N'aviez-vous pas eu ? N'avaient-ils pas eu ?

Futur. N'aurai-je pas ? δὲν θά ἔχω ; κτλ. N'auras-tu pas ? N'aura-t-il pas ? N'aurons-nous pas ? N'urez-vous pas ? N'auront-ils pas ?

Futur passé. N'aurai-je pas eu ? δὲν θά ἔχω λάβει ; κτλ. N'auras-tu pas eu ? N'aura-t-il pas eu ? N'aurons-nous pas eu ? N'urez-vous pas eu ? N'auront-ils pas eu ?

Conditionnel présent. N'aurais-je pas ? δὲν θά εἶχον ; κτλ. N'aurais-tu pas ? N'aurait-il pas ? N'aurions-nous pas ? N'auriez-vous pas ? N'auraient-ils pas ?

Conditionnel passé. N'aurais-je pas eu ? δὲν θά εἶχον λάβει ; κτλ. N'aurais-tu pas eu ? N'aurait-il pas eu ? N'aurions-nous pas eu ? N'auriez-vous pas eu ? N'auraient-ils pas eu ?

Β'. Βοηθητικὸν ῥῆμα ἔσθαι, εἶναι.

Infinitif. Présent. ἔσθαι, εἶναι.

Prétérit. ἔσθαι, γεγονέναι ἢ γενέσθαι.

Participe. Présent. ἔσθαι, ὄν.

Passif. ἔσθαι, ἔσθαι, γεγονώς ἢ γενόμενος.

Indicatif. Présent. Je suis, εἰμι, εἶμι, κτλ. Tu es, Il est, Nous sommes, Vous êtes, Ils sont.

Imparfait. J'étais, ἦν, ἢ ἤμην, κτλ. Tu étais, Ils étoit, Nous étions, Vous étiez, Ils étoient.

Prétérit défini. Je fus, ἐπὶ ἤρξα (ἤμην), κτλ. Tu fus, Il fut, Nous fûmes, Vous fûtes, Ils furent.

Prétérit indéfini. J'ai été, ἐπὶ ἤρξα (ἐσταθῆν) κτλ. Tu as été, Il a été, Nous avons été, Vous avez été, Ils ont été.

Prétérit antérieur. J'eus été, ἐπὶ ἤρξα (ἤμην), κτλ. Tu eus été, Il eut été, Nous eûmes été, Vous eûtes été, Ils eurent été.

Plusqueparfait. J'avais été, εἶχον ἐπὶ ἤρξα ἢ σταθῆ. Tu avais été, Il avait été, Nous avions été, Vous aviez été, Ils avaient été.

Futur. Je serai, ἔσομαι, εἰ ἤμην, κτλ. Tu seras, Il sera, Nous serons, Vous serez, Ils seront.

Futur passé. J'aurai été, εἰ ἔχω σταθῆ κτλ. Tu auras été, Il aura été, Nous aurons été, Vous aurez été, Ils auront été.

Conditionnel présent. Je serais, εἴην ἂν, εἰ ἤμην, κτλ. Tu serais, Il serait, Nous serions, Vous seriez, Ils seraient.

Conditionnel passé. J'aurais été, ἔβελον εἶσθαι, κτλ. Tu aurais été, Il aurait été, Nous aurions été, Vous auriez été, Ils auraient été.

Imperatif. Sois, ἔσο (ἄς ἦσαι). Qu'il soit, ἔστω (ἄς ἦναι), Soyons, ὦμεν (ἄς ἦμεθα), Soyez, ἔστε (ἄς ἦσθε), Qu'ils soient, ἔστωσαν (ἄς ἦναι).

Subjonctif Présent. Que je sois, νὰ εἶμαι, κτλ. Que tu sois, Qu'il soit, Que nous soyons, Que vous soyez, Qu'ils soient.

Imparfait. Que je fusse, νὰ ἤμην, κτλ. Que tu fusses, Qu'il fût, Que nous fussions, Que vous fussiez, Qu'ils fussent.

Prétérit. Que j'aie été, νὰ ἔχω σταθῆ κτλ. Que tu aies été, Qu'il ait été, Que nous ayons été, Que vous ayez été, Qu'ils aient été.

Plusqueparfait. Que j'eusse été, νὰ εἶχον σταθῆ, κτλ. Que tu eusses été, Qu'il eût été, Que nous eussions été, Que vous eussiez été, Qu'ils eussent été.

II. ΟΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ.

A. ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΡ.

Infinitif. Présent. Parler, λαλεῖν ἢ ὁμιλεῖν.

Prétérit. Avoir parlé, εἶχειν ὁμιλημένον.

Participe. Présent. Parlant, ὁμιλῶν.

Passif. Parlé, ayant parlé, ὁμιλώμενος, ὁμιλῆσας.

Indicatif. Présent. Je parle, ὁμιλῶ κτλ. Tu parles, Il parle, Nous parlons, Vous parlez, Ils parlent.

Imparfait. Je parlais, ὁμιλοῦν, κτλ. Tu parlais, Il parlait, Nous parlions, Vous parliez, Ils parlaient.

Prétérit défini. Je parlai, ὁμιλήσα κτλ. Tu parlas, Il parla, Nous parlâmes, Vous parlâtes, Ils parlèrent.

Prétérit indéfini. J'ai parlé, ὁμιλήσα κτλ. Tu as parlé, Il a parlé, Nous avons parlé, Vous avez parlé, Ils ont parlé.

Plusqueparfait. J'avais parlé, εἶχον ὁμιλήσει, κτλ. Tu avais parlé, Il avait parlé, Nous avions parlé, Vous aviez parlé, Ils avaient parlé.

Prétérit antérieur. J'eus parlé, ὁμιλήσα, κτλ. Tu eus parlé, Il eut parlé, Nous eûmes parlé, Vous eûtes parlé, Ils eurent parlé.

Futur. Je parlerai, θά ὁμιλήσω, κτλ. Tu parleras, Il parlera, Nous parlerons, Vous parlerez, Ils parleront.

Futur passé. J'aurai parlé, εἰ ὁμιλοῦν, κτλ. Tu auras parlé, Il aura parlé, Nous aurons parlé, Vous aurez parlé, Ils auront parlé.

Conditionnel présent. Je parlerais, ἤθελον ὁμιλήσει, κτλ. Tu parlerais, Il parlerait, Nous parlerions, Vous parleriez, Ils parleraient.

Conditionnel passé. J'aurais parlé, εἰ εἶχον ὁμιλήσει, κτλ. Tu aurais parlé, Il aurait parlé, Nous aurions parlé, Vous auriez parlé, Ils auraient parlé.

Impératif. Parle, ὁμιλεῖ, ἢ ὁμιλήτων. Qu'il parle, ἄς ὁμιλῇ. Parlons, ἄς ὁμιλήσωμεν. Parlez, ὁμιλήσατε. Qu'ils parlent, ἄς ὁμιλώσιν ἢ ὁμιλήσωσι.

Subjonctif. Présent. Que je parle, νὰ ὁμιλῶ, ἢ ὁμιλήσω, κτλ. Que tu parles, Qu'il parle, Que nous parlions, Que vous parliez, Qu'ils parlent.

Imparfait. Que je parlasse, νὰ ὁμιλοῦν κτλ. Que tu parlasses, Qu'il parlât, Que nous parlussions, Que vous parlassiez, Qu'ils parlassent.

Prétérit. Que j'aie parlé, νὰ ἔχω ὁμιλήσει, κτλ. Que tu aies parlé, Qu'il ait parlé, Que nous ayons parlé, Que vous ayez parlé, Qu'ils aient parlé.

Plusqueparfait. Que j'eusse parlé, νὰ εἶχον ὁμιλήσει, κτλ. Que tu eusses parlé, Qu'il eût parlé, Que nous eussions parlé, Que vous eussiez parlé, Qu'ils eussent parlé.

B. ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΙΡ.

Infinitif. Présent. Finir, τελειῶν ἢ τελειῶσαι.

Prétérit indéfini. Avoir fini, τετελειωκέναι ἢ τελειῶσαι.

Participe. Présent. Finissant, τελειῶν.

Passif. Fini, τελειωμένος. **Ayant fini,** τετελειωκώς ἢ τελειώσας.

Indicatif. Présent. Je finis, τελειῶω, κτλ. Tu finis, Il finit, Nous finissons, Vous finissez, Ils finissent.

Imparfait. Je finissais, ἐτελείονον κτλ. Tu finissais, Il finissait, Nous finissions, Vous finissiez, I's finissaient.

Prétérit indéfini. J' ai fini, τετελείωκα ἢ ἐτελείωσα, κτλ. Tu as fini, Il a fini, Nous avons fini, Vous avez fini, Ils ont fini.

Plusqueparfait. J' avais fini εἶχα τελειώσει κτλ. Tu avais fini, Il avait fini, Nous avions fini, Vous aviez fini, Ils avaient fini.

Prétérit défini. Je finis, ἐτελείωσα κτλ. Tu finis, Il finit, Nous finîmes, Vous finîtes, Ils finirent.

Prétérit antérieur. J'eus fini, ἐτελείωσα κτλ. Tu eus fini, Il eut fini, Nous eûmes fini, Vous eûtes fini, Ils eurent fini.

Futur. Je finirai, θά τελειώσω, κτλ. Tu finiras, Il finira, Nous finirons, Vous finirez, Ils finiront.

Futur passé. J'aurai fini, θά ἔχω τελειωμένον, κτλ. Tu auras fini, Il aura fini, Nous aurons fini, Vous aurez fini, Ils auront fini.

Conditionnel présent. Je finirais, θά ἐτελείονον, κτλ. Tu finirais, Il finirait, Nous finirions, Vous finiriez, Ils finiraient.

Conditionnel passé. J'aurais fini, θά εἶχον τελειωμένον, κτλ. Tu aurais fini, Il aurait fini, Nous aurions fini, Vous auriez fini, Ils auraient fini.

Impératif. Finis, τελείονε ἢ τελειώσον. Qu' il finisse, ἀς τελείονῃ ἢ τελειώσῃ. Finissons, ἀς τελειόνημεν, ἢ τελειόσωμεν. Finissez, τελειώσατε. Qu' ils finissent, ἄς τελειόνωσιν ἢ τελειώσωσιν.

Subjonctif. Présent. Que je finisse, νά τελειώνω ἢ τελειώσω, κτλ. Que tu finisses, Qu' il finisse, Que nous finissions, Que vous finissiez, Qu' ils finissent.

Imparfait. Que je finisse, νά ἐτελείονον κτλ. Que tu finisses, Qu' il finît, Que nous finissions, Que vous finissiez, Qu' ils finissent.

Prétérit. Que j' aie fini, νά ἔχω τελειωμένον, κτλ. Que tu aies fini, Qu' il ait fini, Que nous ayons fini, Que vous ayez fini, Qu' ils aient fini.

Plusqueparfait. Que j' eusse fini, νά εἶχον τελειωμένον κτλ. Que tu eusses fini, Qu' il eût fini, Que nous eussions fini, Que vous eussiez fini, Qu' ils eussent fini.

Γ'. ΣΥΖΗΤΙΑ ΤΩΝ ΕΙΣ ΟΙΟΙ.

Infinitif. Présent. Recevoir, λαμβάνειν, ἢ λαβεῖν. *Prétérit.* Avoir reçu, εἰληπέναι ἢ λαβεῖν.

Participe. Présent. Recevant, λαμβάνων *Passif.* Reçu, εἰληπμένος. *Ayant reçu,* εἰληπώς ἢ λαβών.

Indicatif. Présent. Je reçois, λαμβάνω, κτλ. Tu reçois, il reçoit, Nous recevons, Vous recevez, Ils reçoivent.

Imparfait. Je recevais, ἐλάμβανον, κτλ. Tu recevais, il recevait, Nous recevions, Vous receviez, Ils recevaient.

Prétérit indéfini. J' ai reçu, εἶχα ἢ ἔλαβον, κτλ. Tu as reçu, il a reçu, Nous avons reçu, Vous avez reçu, Ils ont reçu.

Plusqueparfait. J' avais reçu, εἶχα λάβει, κτλ. Tu avais reçu, il avait reçu, Nous avions reçu, Vous aviez reçu, Ils avaient reçu.

Prétérit indéfini. Je reçus, ἔλαβον, Tu reçus, il reçut, Nous reçûmes, Vous reçûtes, Ils reçurent.

Prétérit antérieur. J' eus reçu, ἔλαβον, κτλ. Tu eus reçu, il eut reçu, Nous eûmes reçu, Vous eûtes reçu, Ils eurent reçu.

Futur. Je recevrai, θὰ λαμβάνω ἢ θὰ λάβω, Tu recevras, il recevra, Nous recevrons, Vous recevrez, Ils recevront.

Futur passé. J' aurai reçu, θὰ εἶχον λάβει, κτλ. Tu auras reçu, il aura reçu, Nous aurons reçu, Vous aurez reçu, Ils auront reçu.

Conditionnel présent. Je recevrais, θὰ ἐλάμβανον, κτλ. Tu recevrais, il recevrait, Nous recevriions, Vous recevriez, Ils recevraient.

Conditionnel passé. J' aurais reçu, θὰ εἶχα λάβει, κτλ. Tu aurais reçu, il aurait reçu, Nous aurions reçu, Vous auriez reçu, Ils auraient reçu.

Impératif. Reçois, λάμβανε ἢ λάβε, κτλ. Qu' il reçoive, ἄς λάβῃ. Recevons, ἄς λάβωμεν. Recevez, λάβετε. Qu' ils reçoivent ἄς λάβωσιν.

Subjonctif. Présent. Que je reçoive, ἵνα λαμβάνω ἢ λάβω, κτλ. Que tu reçoives, Qu' il recoive, Que nous recevions, Que vous receviez, Qu' ils reçoivent.

Imparfait. Que je reçusse, νὰ ἐλάμβανον, κτλ. Que tu reçusses, Qu' il reçût, Que nous reçussions, Que vous reçussiez, Qu' ils reçussent.

Prétérit. Que j'aie reçu, νὰ ἐλάβον, κτλ. Que tu aies reçu, Qu' il ait reçu, Que nous ayons reçu, Que vous ayez reçu, Qu' ils aient reçu.

Plusqueparfait. Que j' eusse reçu, νὰ εἶχον λάβει, κτλ. Que tu eusses reçu, Qu' il eût reçu, Que nous eussions reçu, Que vous eussiez reçu, Qu'ils eussent reçu.

Δ' ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΕΙΣ RE.

Infinitif. Présent. Vendre πωλεῖν ἢ πωλῆσαι.

Prétérit. Avoir vendu, πεπωλημένος ἢ πωλητής.

Participe. Présent. Vendant, πωλῶν.

Passif. Vendu, πεπωλημένος. Ayant vendu πεπωλημένος ἢ πωλήσας.

Indicatif. Présent. Je vends, πωλῶ. Tu vends, Il vend, Nous vendons, Vous vendez, ils vendent.

Imparfait. Je vendais, ἐπώλουν κτλ. Tu vendais, Il vendait, Nous vendions, Vous vendiez, Ils vendaient.

Prétérit défini. Je vendis, ἐπώλησα κτλ. Tu vendis, Il vendit, Nous vendîmes, Vous vendîtes, Ils vendirent.

Prétérit indéfini. J'ai vendu, ἐπώλησα κτλ. Tu as vendu, Il a vendu, Nous avons vendu, Vous avez vendu, Ils ont vendu.

Plusqueparfait. J'avais vendu, εἶχα πωλήσει, κτλ. Tu avais vendu, Il avait vendu, Nous avions vendu, Vous aviez vendu, Ils avaient vendu.

Prétérit antérieur. J'eus vendu, ἐπώλησα κτλ. Tu eus vendu, Il eut vendu, Nous eûmes vendu, Vous eûtes vendu, Ils eurent vendu.

Futur. Je vendrai, θά πωλήσω, κτλ. Tu vendras, Il vendra, Nous vendrons, Vous vendrez, Ils vendront.

Futur passé. J'aurai vendu, ἔξω ἔχει πωλημένον, κτλ. Tu auras vendu, Il aura vendu, Nous aurons vendu, Vous aurez vendu, Ils auront vendu.

Conditionnel présent. Je vendrais, θά ἐπώλουν, κτλ. Tu vendrais, Il vendrait, Nous vendrions, Vous vendriez, Ils vendraient.

Conditionnel passé. J'aurais vendu, θά εἶχον πωλημένον κτλ. Tu aurais vendu, Il aurait vendu, Nous aurions vendu, Vous auriez vendu, Ils auraient vendu.

Impératif. Vends, πώλει ἢ πώλησον. Qu'il vende, ὅς πωλῇ ἢ πωλήσῃ. Vendons, ὅς πωλώμεν ἢ πωλήσωμεν. Vendez, πωλεῖτε ἢ πωλήσατε. Qu'ils vendent, ὅς πωλώσιν ἢ πωλήσωσιν.

Subjonctif. Présent. Que je vende, νά πωλῶ ἢ νά πωλήσω, κτλ. Que tu vendes, Qu'il vende, Que nous vendions, Que vous vendiez, Qu'ils vendent.

Imparfait. Que je ven- lisse, νά ἐπώλουν, κτλ. Que tu vendisses, Qu'il vendit, Que nous vendissions, Que vous vendissiez, Qu'ils vendissent.

Prétérit indéfini. Que j' aie vendu, νά ἔχω πωλημένον, κτλ. Que tu aies vendu, Qu'il ait vendu, Que nous ayons vendu, Que vous ayez vendu, Qu'ils aient vendu.

Plusqueparfait. Que j' eusse vendu, νά εἶχον πωλημένον, κτλ. Que tu eusses vendu, Qu'il eût vendu, Que nous eussions vendu, Que vous eussiez vendu, Qu'ils eussent vendu.

III ΑΥΤΟΠΑΘΗ ΡΗΜΑΤΑ.

(Τοῦ ῥήματος *Se lever* τῆς *A' Συζυγίας*)

I. ΤΥΠΟΣ ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΟΣ.

Infinitif. Présent. *Se lever*, ἐγείρεσθαι.

Prétérit antérieur. *S' être levé*, εἶναι ἐγρηγεμένος.

Participe. Présent. *Se levant*, ἐγειρόμενος.

Passé. *Levé*, ἐγρηγεμένος. *S' étant levé*, ἐγερεῖς.

Indicatif. Présent. *Je me lève*, ἐγείρομαι, κτλ. *Tu te lèves*, ἡ σὺ
lève, *Nous nous levons*, *Vous vous levez*, *Ils se lèvent*.

Imparfait. *Je me levais*, ἐγειρόμην, κτλ. *Tu te levais*, ἡ σὺ
levais, *Nous nous levions*, *Vous vous leviez*, *Ils se levaient*.

Prétérit défini. *Je me levai*, *Tu te levas*, ἡ σὺ *levas*, *Nous nous le-*
vâmes, *Vous vous levâtes*, *Ils se levèrent*.

Prétérit indéfini. *Je me suis levé*, ἐγέρθη, κτλ. *Tu t' es levé*, ἡ
s' est levé, *Nous nous sommes levés*, *Vous vous êtes levés*, *Ils se sont*
levés.

Prétérit antérieur. *Je me fus levé*, ἐγέρθη, κτλ. *Tu te fus levé*, ἡ
fut levé, *Nous nous fûmes levés*, *Vous vous fûtes levés*, *Ils se furent*
levés.

Plusqueparfait. *Je m' étais levé*, εἶχα ἐγερεθῆ, κτλ. *Tu t' étais*
levé, ἡ *s' était levé*, *Nous nous étions levés*, *Vous vous étiez levés*, *Ils*
s' étaient levés.

Futur. *Je me lèverai*, ἐὰ ἐγερεθῶ, κτλ. *Tu te lèveras*, ἡ σὺ
lèveras, *Nous nous lèverons*, *Vous vous lèverez*, *Ils se lèveront*.

Futur passé. *Je me serai levé*, ἐὰ εἶμαι ἐγρηγεμένος, κτλ. *Tu te*
seras levé, ἡ *se sera levé*, *Nous nous serons levés*, *Vous vous serez le-*
vés, *Ils se seront levés*.

Conditionnel présent. *Je me lèverais*, ἐὰ ἐγειρόμην, κτλ. *Tu te*
lèverais, ἡ *se lèverait*, *Nous nous lèverions*, *Vous vous lèveriez*, *Ils se*
lèveraient.

Conditionnel passé. *Je me serais levé*, ἐὰ ἤμην ἐγρηγεμένος, κτλ.
Tu te serais levé, ἡ *se serait levé*, *Nous nous serions levés*, *Vous vous*
seriez levés, *Ils se seraient levés*.

Impératif. *Lève-toi*, ἐγείρου ἢ ἐγέρθητι. *Qu' il se lève*, ἄς ἐγερεθῇ.
Levons-nous, ἄς ἐγερθώμεν. *Levez-vous*, ἐγέρθητε. *Qu' ils se lèvent*, ἄς
ἐγείρονται ἢ ἐγερθώσιν.

Subjonctif. Présent. *Que je me lève*, ἵνα ἐγείρωμαι ἢ ἐγερθῶ, κτλ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῦνης

Que tu te lèves, Qu'il se lève, Que nous nous levions, Que vous vous leviez, Qu'ils se lèvent.

Imparfait. Que je me levasse, να ἐγειρόμην, κτλ. Que tu te levasses, Qu'il se levât, Que nous nous levassions, Que vous vous levassiez, Qu'ils se levassent.

Prétérit. Que je me sois levé, ἵνα ἐγηγευμένος ὦ, κτλ. Que tu te sois levé, Qu'il se soit levé, Que nous nous soyons levés, Que vous vous soyez levés, Qu'ils se soient levés.

Plusqueparfait. Que je me fusse levé, να ἦμην ἐγηγευμένος, κτλ. Que tu te fusses levé, Qu'il se fût levé, Que nous nous fussions levés, Que vous vous fussiez levés, Qu'ils se fussent levés.

2. ΤΥΠΟΣ ΑΠΟΦΑΤΙΚΟΣ.

Infinitif. Présent. Ne pas se lever, μὴ ἐγείρεσθαι.

Prétérit défini. Ne pas s'être levé, να μὴ εἶναι ἐγηγευμένον.

Participe. Présent. Ne se levant pas, μὴ ἐγειρόμενος.

Passé. Ne s'étant pas levé, μὴ ὦν ἐγηγευμένος, μὴ ἐγευθείς.

Impératif. Ne te lève pas, μὴ ἐγείρου. Qu'il ne se lève pas, ἄς μὴ ἐγεῖρῃ. Ne vous levez pas, μὴ ἐγείρεσθε. Qu'ils ne se lèvent pas, ἄς μὴ ἐγεῖρθωσι.

Indicatif. Présent. Je ne me lève pas, δὲν ἐγείρομαι, κτλ. Tu ne te lèves pas, il ne se lève pas, Nous ne nous levons pas, Vous ne vous levez pas, Ils ne se lèvent pas. κτλ.

Prétérit indéfini. Je ne me suis pas levé, δὲν εἶμαι ἐγηγευμένος, κτλ. Tu ne t'es pas levé, il ne s'est pas levé, Nous ne nous sommes pas levés, Vous ne vous êtes pas levés, il ne se sont pas levés. κτλ.

3. ΤΥΠΟΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ.

Indicatif. Présent. Me levé-je? ἐγείρομαι; κτλ. Te lèves-tu? Se lève-t-il? Nous levons-nous? Vous levez-vous? Se lèvent-ils?

Prétérit indéfini. Me suis-je levé? εἶμαι ἐγηγευμένος; κτλ. T'es-tu levé? S'est-il levé? Nous sommes-nous levés? Vous êtes-vous levés? Se sont-ils levés?

4. ΤΥΠΟΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΤΙΚΟΣ.

Indicatif. Présent. Ne me levé-je pas? δὲν ἐγείρομαι; κτλ. Ne te lèves-tu pas? Ne se lève-t-il pas? Ne nous levons-nous pas? Ne vous levez-vous pas? Ne se lèvent-ils pas? κτλ.

Prétérit indéfini. Ne me suis-je pas levé ? δὲν εἶμαι ἐγερμένος ;
κτλ. Ne t'es-tu pas levé ? Ne s'est-il pas levé ? Ne nous sommes-nous
pas levés ? Ne vous êtes-vous pas levés ? Ne se sont-ils pas le-
vés ? κτλ.

IV. ΑΠΡΟΣΩΠΑ ΡΗΜΑΤΑ.

Α. Τοῦ ῥήματος Neiger τῆς Α'. Συζυγία.

Infinitif. Présent. Neiger, χιονίζειν.
Prétérit antérieur. Avoir neigé, χιονίσασι.
Participe. Présent. Neigeant, χιονίζων.
Passif. Neigé, χιονισμένος. Ayant neigé, χιονίσας.
Indicatif. Présent. Il neige, χιονίζει.
Imparfait. Il neigeait, ἐχίωνε.
Prétérit défini. Il neigea, ἐχόνισε.
Prétérit indéfini. Il a neigé, ἐχόνισε.
Plusqueparfait. Il avait neigé, εἶχε χιονίσει.
Prétérit ant. Il eut neigé, ἐχόνισεν.
Futur. Il neigera, χιονίσει, ἢ χιονίσῃ.
Futur passé. Il aura neigé, ἢ εἶχε χιονίσει.
Conditionnel présent. Il neigerait, ἢ ἐχίωνε.
Conditionnel passé. Il aurait neigé, ἢ ἐχόνιζεν (ἤδη).
Subjonctif. Présent. Qu'il neige, ἵνα χιονίῃ ἢ χιονίσῃ.
Imparfait. Qu'il neigeât, ἢ ἐχόνιζεν.
Prétérit indéfini. Qu'il ait neigé, ἵνα χιονίσῃ πρὶν.
Plusqueparfait. Qu'il eût neigé, ἢ εἶχε χιονίσει.

Β. Τοῦ ῥήματος Pleuvor, τῆς Γ'. Συζυγία.

Infinitif. Présent. Pleuvor, βρέχειν.
Prétérit défini. Avoir plu, βέεσαι.
Participe. Présent. Pleuvant, βρέχων.
Passé. Ayant plu, βρέξας.
Indicatif. Présent. Il pleut, βρέχει.
Imparfait. Il pleuvait, ἐβρεχε.
Prétérit déf. Il plut, ἐβρεξε.
Futur. Il pleuvra, βρέξει, ἢ βρέξῃ.
Conditionnel présent. Il pleuvrait, ἢ ἐβρεχε.
Subjonctif Présent. Qu'il pleuve, ἵνα βρέχῃ ἢ βρέξῃ.
Imparfait. Qu'il plût, ἢ ἐβρεχε.

γ'. Τοῦ ῥήματος, Falloir, τῆς αὐτῆς συζυγίας.

Infinitif. Présent. Falloir, δεῖν, πρέπειν.

Participe passif. Fallu, δεήσαν, χρειασθέν.

Indicatif. Présent. Il faut, δεῖν, πρέπειν.

Imparfait. Il fallait, ἔδει, ἔπρεπε.

Prétérit défini. Il fallut, ἐδέησε.

Prétérit indéfini. Il a fallu, ἐδέησεν, ἐχρειάσθη.

Prétérit antérieur. Il eut fallu, ἐδέησε.

Plusqueparfait. Il avait fallu, εἶχε χρειασθῆ.

Futur. Il faudra, δεήσει, θὰ χρειασθῆ.

Futur passé. Il aura fallu, θὰ εἶχε χρειασθῆ.

Conditionnel présent. Il faudrait, θὰ ἦτο χρεια.

Conditionnel passé. Il aurait fallu, ἤθελε χρειασθῆ.

Subjonctif. Présent. Qu'il faille, νὰ χρειασθῆ.

Imparfait. Qu'il fallût, νὰ ἐχρειάζετο.

Prétérit. Qu'il ait fallu, νὰ εἶχε χρειασθῆ.

Plusqueparfait. Qu'il eût fallu, νὰ εἶχε χρειασθῆ.

δ') Τοῦ ἀπροσώπου ῥήματος Y AVOIR.

(Καταφατικόν, ἀποφατικόν καὶ ἐρωτηματικόν).

Infinitif. Présent. Y avoir, ὑπάρχειν. Ne pas y avoir, μὴ ὑπάρχειν.

Prétérit. Y avoir eu, ὑπάρξει. Ne pas y avoir eu, μὴ ὑπάρξει.

Participe. Présent. Y ayant, ὑπάρχων. N' y ayant pas, μὴ ὑπάρχων.

Prétérit. Y ayant eu, ὑπάρξας. N' y ayant pas eu, μὴ ὑπάρξας.

Indicatif. Présent. Il y a, ὑπάρχει. Y a-t-il ? ὑπάρχει ;

Imparfait. Il y avait, ὑπῆρχε. Il n' y avait pas, δὲν ὑπῆρχε.

Prétérit défini. Il y eut, ὑπῆρξε. Y eut-il ? ὑπῆρξε ;

Prétérit indéfini. Il y a eu, ὑπῆρξε. Il n' y a pas eu, δὲν ὑπῆρξε.

Plusqueparfait. Il y avait eu, εἶχεν ὑπάρξει. Y avait-il eu ? εἶχεν

ὑπάρξει ;

Prétérit antérieur. Il y eut eu, ὑπῆρξε. Il n' y eut pas eu, δὲν

ὑπῆρξε.

Futur. Il y aura, θὰ ὑπάρξῃ. N' y aura-t-il pas ? δὲν θὰ ὑπάρξῃ ;

Futur passé. Il y aura eu, θὰ ὑπῆρξε. Il n' y aura pas eu, δὲν θὰ

ὑπῆρξε.

Conditionnel présent. Il y aurait, θὰ ὑπῆρχε.

Conditionnel passé. Il y aurait eu θὰ ὑπῆρχε.

Impératif. Qu'il y ait, ἔς ὑπάρχῃ. Qu'il n' y ait pas, ἔς μὴ ὑ-

πάρχῃ.

Subjonctif. Présent. Qu' il y ait, ἵνα ὑπάρχῃ.
Imparfait. Qu' il y eût, νὰ ὑπῆρχε κτλ.
Prétérit indéfini. Qu' il y ait eu, ἵνα ὑπάρξῃ.
Plusqueparfait. Qu' il y eût eu, νὰ εἶχεν ὑπάρξει.

V. ΑΝΩΜΑΛΑ ΡΗΜΑΤΑ.

A'. Πρώτη συζυγία τῶν εἰς er.

1. *Aller, ὑπάγειν* (ἀνώμαλον κατὰ τὸν ἐνεστώτα, μέλλοντα καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν χρόνων).

Ὀριστική. Ἐνεστώς. Je vais, ὑπάγω κτλ. tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont.

Μέλλων. J'irai, θὰ ὑπάγω κτλ. tu iras, il ira, nous irons, vous irez, ils iront.

Υποθετ. J'irais, θὰ ἐπὶ ἄρτι κτλ. tu irais, il irait, nous irions, vous iriez, ils iraient.

Προστακτική. Va, ὕπαγε κτλ. qu' il aille, allons, allez, qu'ils aillent.

Υποτακτική. Ἐνεστώ. Que j' aille, ἵνα ὑπάγω κτλ. que tu ailles, qu' il aille, que nous allions, que vous alliez, qu' ils aillent.

Ὅλοι οἱ λοιποὶ χρόνοι ὁμαλοί. *Παρατ.* J' allais, *Ὄρισμ.* J' allai. *Μετοχ.* Allant. Allé κτλ.

— ο —

2. *Envoyer, πέμπειν, στέλλειν*, (ἀνώμαλον μόνον κατὰ τὸν μέλλ. καὶ τὴν ὑποθετικὴν).

Μέλλων. J' enverrai, πέμψω, κτλ. tu enverras, il enverra, nous enverrons, vous enverrez, ils enverront. (Ὡς τὸ Voir ὅπερ ὄρα).

Υποθετ. J' enverrais, ἤθελον πέμψει. κτλ. tu enverrais, il enverrait, nous enverrions, vous enverriez, ils enverraient.

Κατὰ τοὺς λοιποὺς χρόνους ὁμαλόν. Μεταβάλλει δὲ πρὸ τοῦ ἀφώνου ε τὸ γ εἰς ι, Παρ. Χάρ. j'envoie. Ὅρα Μάθ. ΚΔ'. Παρ. Γ'.

Ὡς τὸ envoyer σχηματίζεται τὸ renvoyer* τὸ δὲ pourvoyer καὶ con-voyer σχηματίζει τὸν μέλλοντα ὁμαλῶς ὡς τὸ employer.

— ο —

B'. Δευτέρα συζυγία τῶν εἰς ir.

Πίναξ.

s'Abstenir, ἀπέχεσθαι, ἀφίστασθαι.

Accourir, προσδεσθῆναι, συντρέχειν.

* * * ὡς τὸ Venir.

* * * » » Courir.

Accueillir,	δέχεσθαι, ὑποδέχεσθαι	ὡς τὸ Cueillir.
Acquérir,	κτᾶσθαι, λαμβάνειν	ὅρ. Σελ. 238.
Appartenir,	ἀνήκειν	ὡς τὸ Venir.
Bouillir,	ἐβλεῖν, βράζειν	ὅρ. Σελ. 237.
Concourir,	συνεργεῖν	ὡς τὸ Courir.
Conquérir,	κατακτᾶν,	α " Acquérir.
Consentir,	συναινεῖν	α " Sentir.
Contenir,	περιέχειν,	
Contrevenir,	παρεμβαίνειν,	α " Venir.
Convenir,	συμφωνεῖν,	
Courir,	τρέχειν	ὅρ. Σελ. 239.
Couvrir,	καλύπτειν	ὡς τὸ Ouvrir.
Cueillir,	δρέπειν	ὅρ. Σελ. 236.
Découvrir,	ἀνακαλύπτειν	ὡς τὸ Ouvrir.
Défaillir,	λειποθυμεῖν	α " Faillir.
Démentir,	διαψεύδειν,	
se Départir,	ἀπολείπειν,	ὡς τὸ Sentir.
Desservir,	ἀπαλλοτριοῦν,	
Détenir,	κατέχειν,	α " Venir.
Devenir,	καθίστασθαι,	α " Venir.
se Dêvétir,	ἀποδύεσθαι,	α " Vêtir.
Disconvenir,	ἀντιλέγειν, διαφωνεῖν	α " Venir.
Discourir,	διαλέγεσθαι,	α " Courir.
Dormir,	κοιμᾶσθαι,	
Endormir,	ἀποκοιμίζειν,	α " Sentir.
Encourir,	ἐμπίπτειν,	α " Courir.
s'Enfuir,	ἀποδιδράσκειν,	α " Fuir.
Entretenir,	τρέφειν, φυλάττειν,	α " Venir.
Entr'ouvrir,	ὑπανόγειν, χαίνειν,	α " Ouvrir.
Faillir,	ἀμαρτάνειν,	ὅρ. Σελ. 235. †
Fleurir,	ἀνθεῖν,	ὅρ. " 236. *
Fuir,	φεύγειν	α " 239.
Gésir,	κειῖσθαι	α " 236. **
Haïr,	μισᾶν.	α " 240.
Intervenir,	παρεμβαίνειν,	
Maintenir,	διατηρεῖν,	ὡς τὸ Venir
Mentir,	ψεύδεσθαι,	α " Sentir
Mourir,	ἀποθνήσκειν	ὅρ. Σελ. 239.
Obtenir,	ἀπολαμβάνειν, τυγχάνειν,	ὡς τὸ Venir.
Offrir,	προσφέρειν,	ὅρ. Σελ. 236
Oùir,	ἀκούειν,	α " 240

Ouvrir,	ἀνοίγειν,	α α	236.
Parcourir,	διατρέχειν,	ως τὸ	Courir.
Partir,	ἀναχωρεῖν,	ως τὸ	Sentir.
Pressentir,	προαισθάνεσθαι,		
Parvenir,	ἐπιτυγχάνειν,	α α	Venir.
Prévenir,	εἰδοποιεῖν,		
Provenir,	προέρχεται,	α α	Courir.
Recourir,	καταφεύγειν,	α α	Ouvrir.
Recueillir,	καλύπτειν καὶ αἰθεῖν,	α α	Cueillir.
Redevenir,	συλλέγειν,	α α	Venir.
se Rendormir	καθίστασθαι καὶ αἰθεῖν		
Repartir,	ἀποκοιμᾶσθαι καὶ αἰθεῖν	ως τὸ	Sentir.
se Repentir,	ἀναχωρεῖν καὶ αἰθεῖν,		
Requérir,	μετανοεῖν,	α α	Acquérir.
Ressentir,	ἐξαίρειν,	α α	Sentir.
Ressortir,	ἀδιαθετεῖν,		
Ressouvenir,	ἐξέρχεται καὶ αἰθεῖν,	α α	Venir.
Retenir,	ἐνθυμείσθαι καὶ αἰθεῖν		
Revenir,	ἐπισχεῖν, κωλύειν.	α α	Venir.
Revêtir,	ἐπανερχεσθαι,	α α	Vêtir.
Secourir,	ἐνδύειν,	α α	Courir.
Sentir,	βοηθεῖν,	ὅρ. Σελ. 237.	
Servir,	αἰσθάνεσθαι, ὁφραίνεσθαι,		
Sortir,	ὑπηρετεῖν,	ως τὸ	Sentir.
Souffrir,	ἐξέρχεται,	α α	Offrir.
Soutenir,	ὑποφέρειν,		
se Souvenir,	ἐρεῖδειν,		
Subvenir,	ἐνθυμείσθαι,	α α	Venir.
Survenir,	βοηθεῖν,		
Tenir,	ἐπέρχεται,		
Tressaillir,	κατέχειν.	ὅρ Σελ. 236.	
Venir,	πάλλεσθαι, ὀρίττειν,	α α	238.
Vêtir,	ἐρχεσθαι,	α α	238.
	ἐνδύειν,		

Πάντα ταῦτα σχηματίζουσι τὴν Μετοχὴν καὶ τὸν παρατατικὸν κατὰ τὴν πρώτην συζυγίαν, ὥσει εἶχον κατάληξιν er. (Faire ληπτέον fuver).

Ἐκτός τούτου σχηματίζουσιν ἄλλους μὲν χρόνους κατὰ τὴν πρώτην συζυγίαν, ἄλλους δὲ κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἄλλους κατὰ τὴν τετάρτην.

α. Κατὰ τὴν πρώτην συζυγίαν (εἰς er.)

σχηματίζουσι τὸν ἐνεστώτα τῆς ὁριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς.

4. *Tressaillir*, ὡς ἐκ τοῦ tressailler.

2. *Offrir* καὶ *ouvrir*, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶν, ὡς ἐκ τοῦ offrir, ouvrir, καὶ ἡ παθ. μετοχ. offert, ouvert (ὥστε μόνον κατὰ τὸν ὄρισμ. τὸν μέλλοντα καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παραγομένων εἰσὶν ὁμαλῆ).

3. *Cueillir*, ὡς ἐκ τοῦ cueiller, ὁ ἐνεστ. παρατ. καὶ μέλλ. (ὥστε μόνον κατὰ τὸν ὄρισμ. τὴν παθητ. μετοχ. καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παραγομ. εἶναι ὁμαλόν).

† Τὰ ἐλλειπῆ failir καὶ defaillir, σχηματ. τὸν ἐνεστ. ὡς ἐκ τοῦ faillir. Μετοχῆ, faillant, defaillant. Ὅριστικῆ, Nous defaillons, ils defaillent. (ὄρισμ. ὁμαλός, je faillis, παθ. μετοχ. failli).

6. Κατὰ τὴν τετάρτην συζυγίαν (εἰς er) σχηματίζουσι τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποτακτικῆς.

1. *Sendir*, *dormir*, *partir*, *servir*, ὡς ἐκ τοῦ sentire, dormir, partir, servir, διὰ τῆς ἀποβολῆς τοῦ τελευταίου ῥιζικοῦ συμφώνου εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. Je (tu) sens, dors, pars, sers, il sent, dort, part, sert.

2. *Buillir*, τὸν ἐνικ. ἀριθ. ὡς ἐκ τοῦ boure (je bous, tu bous, il bout)· τὸ ἐπίλοιπον τοῦ ἐνεστ. ὡς ἐκ τοῦ bouiller.

3. *Acquérir*, καὶ τὰ ὅμοια, ὡς ἐκ τοῦ acquerre, ἐπίσης ὁ μέλλων ὁ ὄρισμ. καὶ ἡ παθ. μετ. ὅπως ἀνωμ. Acquis. Εἰς τὸν ἐνεστ. (ἐξαιρουμένου τοῦ ἁ. καὶ ῥ. πληθ. προσ.) προσλαμβάνει ἰ πρὸ τοῦ e.

4. *Venir* καὶ *tenir*, ὡς ἐκ τοῦ venire καὶ teure, ἐπίσης ἡ παθ. μετ. venu, tenu. Ὁ μέλλων ὡς ἐκ τοῦ viendre tiendre. Ὅρισμ. vins, tins. Εἰς τὸν ἐνεστ. προσλαμβάνει ἰ ὡς τὸ Acquéirir, καὶ εἰς τὴν ὑποτακτ. προσλαμβάνει τὸ n.

5. *Vêtir*, ὡς ἐκ τοῦ vêtire, καὶ ἡ παθ. μετ. vêtu.

6. *Courir*, ὡς ἐκ τοῦ Courre, ἐπίσης ὁ μέλλων Courrai ἡ παθητ. μετ. couru. Ὁ δὲ ὄρισμ. courus ὡς ἐκ τοῦ courroir.

7. *Mourir*, ὡς ἐκ τοῦ mourre, καὶ mourroir. Μέλλων mourrai Ὅρισμ. mourus. Παθ. δὲ μετ. mort. Εἰς τὸν ἐνεστ. (ἐξαιρουμένου τοῦ ἁ. καὶ ῥ. πληθ. προσ.) μεταβάλλει τὸ ou εἰς eu (παράδειγμα Γ' ῥ. Σελ. 241).

8. *Fuir*, ὡς ἐκ τοῦ fuire [ἐπίσης bruire, ὅρ. παρακατιῶν 24 (ῥ).] Ὁ ὄρισμ. καὶ ἡ παθ. μετοχ. ὁμαλῆ.

9. *Ouïr*, σχηματίζει ὁμαλῶς τὴν παθ. μετ. καὶ τὸν ὄρισμ. (ouï j' ouïs), τὰ λοιπὰ ὡς ἐκ τοῦ oïre [κατὰ τὸ croire 22 (ῥ, λ, ν).]

10. *Heïr*, εἶναι μόνον εἰς τὸν ἐνικ. ἀριθ. τοῦ ἐνεστ. καὶ παρατ. τῆς ὀριστ. ἀνώμαλον, ἐνθα ἀπὸρρίπτει τοῦ i τὰ διαρετικὰ.

(Τὰ 1. 2. 8. 9. καὶ 10 ἔχουσι τὸν ὄρισμ. καὶ τὴν παθ. μετ. ὀμαλῶς, τὸ δὲ 5. τὸν ὄρισμ. ὀμαλόν, τὴν δὲ παθ. μετ. ἀνώμαλον).

* Περὶ τῆς μικρᾶς ἀνωμαλίας τοῦ fleurir, ὅρα σελ. 361. Σημ. 2.

** Τὸ ἐλλειπὲς gésir, κείσθαι, σχηματίζει τοὺς χρόνους τοῦ ὡς ἐκ τοῦ gire, Gisant, κείμενος, ci-gît ἐνταῦθα κείται, ci-gisent, ἐνταῦθα κεύνται, ci-gisaient, ἐνταῦθα ἐκείντο.

α. 1.

Ἀπαρ. Tressaillir, τρέμειν. Μετ. Tressaillant. παθ. tressailli,—ie θηλ.

Ὀριστική. Ἐρεστ. Je traissaille, tu tressailles, il tressaille, nous tressaillons, vous tressaillez, ils tressaillent.

Παρατ. Je tressaillais. Ἀδρ. J'ai tressailli.

Ὀρισμ. Je tressaillis. Μελλ. Je tressaillirai, κτλ.

Υποτ. Ἐρεστ. Que je tressaille. Παρατ. Que je tressaillisse, κτλ.

Ηγοστ. Tressaille, qu'il tressaille, tressaillons, tressaillez, qu'ils tressaillent.

α. 2.

Ἀπαρμ. Offrir, προσφέρειν. Μετ. Offrant Offert,—te.
Ouvrir, ἀνοίγειν. Ouvrant. Ouvert,—te.

Ὀριστική Ἐρεστώς.

J'offre, tu offres, il offre, nous offrons, vous offrez, ils offrent.
J'ouvre, tu ouvres, κτλ.

Παρατ. J'offrais. Ἀδρ. J'ai offert.

J'ouvrais. J'ai ouvert.

Ὀρισμ. J'offris. Μελλ. J'offrirai.

J'ouvrirai.

Υποτ. Ἐρεστ. Que j'offre. Παρατ. Que j'offrisse,

Que j'ouvre, Que j'ouvrisse,

Προστατική. Offre, qu' il offre, offrons, offrez, qu' ils offrent.

Ouvre, qu' il ouvre, ouvrons, ouvrez, qu' ils ouvrent.

α. 3.

Ἀπαρ. Cueillir, δρέπειν. Μετ. Cueillant, Cueilli—ie,

Ὅριστική. Ἐρεστ. Je cueille, tu cueilles, il cueille, nous cueillons, vous cueillez, ils cueillent.

Παρατ. Je cueillais, Ἀόριστ. J'ai cueilli.

Ὡρισμ. Je cueillis, Μέλλ. Je cueillerai.

Ῥποταχτική. Ἐνεστ. Que je cueille que Παρατ. Que je cueillis. nous cueillons, κτλ.

Προσταχτική. Cueille, qu' il cueille, cueillons, cueillez, qu' ils cueillent.

— 0 —

ξ. 1.

Ἀπαρέμ. Sentir αἰσθάνεσθαι. Μετ. Sentant, senti.

Dormir, κοιμάσθαι. Dormant, dormi.

Partir, ἀναχωρεῖν. Partant, parti.

Servir, ὑπηρετεῖν. Servant, servi.

Ὅριστική Ἐρεστώς.

Je sens, tu sens, il sent, n. sentons, v. sentez, ils sentent.

Je dors, tu dors, il dort, n. dormons, v. dormez, ils dorment.

Je pars, tu pars, il pars, n. partons, v. partez, ils partent.

Je sers, tu sers, il sert, n. servons, v. servez, ils servent.

Παρατ. Ὡρισμ. Ἀόριστ. Μέλλω.

Je sentais. Je sentis. J' ai senti. Je sentirai.

Je dormais. Je dormis. J' ai dormi. Je dormirai.

Je partais. Je partis. Je suis parti. Je partirai.

Je servais. Je servis. J' ai servi. Je servirai.

Ῥποταχτική Ἐρεστώς. Que je sente. Que je dorme. Que je parte. Que je serve.

Παρατ. Que je sentisse. Que je dormisse. Que je partisse. Que je servisse.

Προσταχτική.

Sens, qu' il sente, sentons, sentez, qu' ils sentent.

Dors, qu' il dorme, dormons, dormez, qu' ils dorment.

Pars, qu' il parte, partons, partez, qu' ils partent.

Sers, qu' il serve, servons, servez, qu' ils servent.

ξ. 2.

Ἀπαρέμ. Bouillir, βράζειν. Μετ. Bouillant Bouilli, — ie.

Ὅριστική Ἐρεστώς. Je bous, tu bous, il bout, nous bouillons, vous bouillez, ils bouillent.

Παρατ. Je bouillais. *Ωριμ.* Je bouillis. *Μέλλ.* Je bouillirai.
Υποτ. Έρεστ. Que je bouille, καλ. *Παρατ.* Que je bouillisse, καλ.
Προστακτική. Bous, qu'il bouille, bouillons, bouillez, qu'ils bouillent.

Ε. 3.

Απαρ. Acquéirir, κατθαναι. *Μετ.* Acquéirant, Acquis, — se.
Οριστική Έρεστώς. J'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous ac-
quérons, vous acquérez, ils acquièrent.

Παρατ. J'acquérais. *Αόρ.* J'ai acquis.

Ωριμ. J'acquis. *Μέλλ.* J'acquerrai.

Υποτ. Έρεστ. Que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière,
que nous acquérions, que vous acquériez, qu'ils acquièrent.

Προστ. Acquiers, qu'il acquière, acquérons, acquérez, qu'ils acqui-
èrent.

Ε. 4.

Απαρμ. Venir, ερχεσθαι. *Μετ.* Venant. Venu, — ue.
Τενιρ, κρατείν. Tenant. Tenu, — ue.

Οριστική Έρεστώς.

Je viens, tu viens, il vient, n. venons, v. venez, ils viennent.
Je tiens, tu tiens, il tient, n. tenons, v. tenez, ils tiennent.

Παρατ. Je venais. *Αόρ.* Je suis venu. *Μέλλ.* Je viendrai.
Je tenais. J'ai tenu. Je tiendrai.

Ωριμ. Je vins, tu vins, il vint, n. vinmes, v. vîntes, ils vinrent.
Je tins, tu tins, il tint, n. tîntes v. tîntes, ils tinrent.

Υποτακτική Έρεστώς. Que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne
que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent.
Que je tiens, καλ.

Παρατατ. Que je vinsse, que tu vinsses, qu'il vînt, que nous vins-
sions, que vous vinssiez, qu'ils vinssent.

Que je tinsse, καλ.

Προστ. Viens, qu'il vienne, venons, venez, qu'ils viennent.

Tiens, qu'il tiens, tenons, tenez, qu'ils tiennent.

Ε. 5.

Απαρέμ. Vêtir, ενδύειν. *Μετοχ.* Vêtant, Vêtu, — ue.

Ὀριστική Ἑρεσιῶς. Je vêts, tu vêts, il vêt, n. vêtons, v. vêtez, ils vêtent.

Παρατ. Je vétais.

Ἀόρ. J'ai vêtu.

Ὡρισμ. Je vêtis.

Μέλλ. Je vêtirai.

Ῥποτακτική Ἑρεσι. Que je vête, que tu vêtes, &c.

Παρατ. Que je vêtisse, &c.

Προστακτική Vêts, qu'il vête, vêtons, vêtez, qu' ils vêtent.

Ε. 6.

Ἀπαρέμ. Courir, πρέχεν.

Μετ. Courant, couru, — ue.

Ὀριστική Ἑρεσιῶς. Je cours, tu cours, il court, nous courons, vous courez, ils courent.

Παρατ. Je courais.

Ἀόρ. J'ai couru.

Ὡρισμ. Je courus.

Μέλλ. Je courrai.

Ῥποτακτική Ἑρεσι. Que je coure, que tu courres, qu'il coure, que nous courions, que vous couriez, qu'ils courent.

Παρατ. Que je courusse, que tu courusses, qu'il courût, que nous courussions, &c.

Προστακτική. Cours, qu'il coure, courons, courez, qu'il courent.

Ε. 7.

Ἀπαρέμ. Mourir, θνήσκειν.

Μετ. Mourant Mort, morte.

Ὀριστική Ἑρεσιῶς. Je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons, vous mourez, ils meurent.

Παρατ. Je mourais.

Ἀόρ. Je suis mort.

Ὡρισμ. Je mourus.

Μέλλ. Je mourrai.

Ῥποτακτική Ἑρεσιῶς. Que je meure, que tu meures, qu'il meure, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent.

Παρατ. Que je mourusse, &c.

Προστακτική. Meurs, qu'il meure, mourons, mourez, qu'ils meurent.

Ε. 8.

Ἀπαρ. Fuir, φεύγειν.

Μετ. Fuyant. Fui, — ie.

Ὀριστική Ἑρεσιῶς. Je fuis, tu fuis, il fuit, nous fuyons, vous fuyez, ils fuient.

Παρατ. Je fuyais.

Ἀόρ. J'ai fui.

Ὡρισμ. Je fuis.

Μέλλ. Je fuirai.

Ῥποτακτική Ἑρεσιῶς. Que je fuie, que tu fuies, qu'il fuie, que nous fuyions, que vous fuyiez, qu'ils fuient.

Προστακτική. Fuis, qu'il fuie, fuyons, fuyez, qu'ils fuient.

Ε. 9.

Ἀπαρεμ. Οὐῖρ, ἀκούειν (ἐῤῥηστον μόνον εἰς τὸν Ἄδρ.)

Παθ. Μετ. Οὐῖ.

Ἄδρ. J'ai ouï.

Ὑποτακτική. (ἄρρηστος). Ἐρεστ. Que j'oise, κτλ. que nous oyions κτλ.

Παρατ. Que jouïsse, qu'il ouït κτλ.

Προστακτική. (ἄρρηστος). O's, qu'il oie, oyons, oyez, qu' ils oient.

Ε. 10.

Ἀπαρέμ. Haïr, μισῶν.

Μετ. Haïssant. Haï, haïe.

Ὡριστική. Ἐρεστῶς. Je hais, tu hais, il hait, nous haïssons, vous haïssez, ils haïssent.

Παρατ. Je haïssais. Ὡρισμ. Je haïs. Ἄδρ. J'ai haï.

Ὑποτακτική. Ἐρεστῶς. Que je haïsse, qu'il haïsse, κτλ.

Παρατ. Que je haïsse, qu'il haït.

Προστακτική. Hais, qu'il haïsse, haïssons, haïssez, qu'ils haïssent.

Γ'. Τρίτη Συζυγία τῶν εἰς οἶρ.

Πίναξ.

Apparoir,	φωτίζειν, il appert, φωτίζει, ἑλλειπές κατὰ τὰ λοιπά.	
Asseoir,	καθίζειν.	ὅρ. Σελ. 241.
Avoir,	ἔχειν.	» » 217.
Choir,	πίπτειν,	ὡς τὸ Déchoir.
Déchoir,	καταρρεῖν, μειοῦσθαι,	ὅρ. Σελ. 242.
Échoir,	συρρίπτειν, λαγχάνειν	ὡς τὸ Déchoir.
Emouvoir,	κινεῖν,	» » Mouvoir,
Entrevoir,	ἐπιπολαίως βλέπειν, παραβλέπειν,	» » Voir.
Equivaloir,	ἴσην ἀξίαν ἔχειν,	» » Valoir.
Falloir,	δεῖν,	ὅρ. Σελ. 241.
Mouvoir,	κινεῖν,	» » 241.
Pleuvoir,	βρέχειν,	» » 246.
Pouvoir,	χορηγεῖν,	ὡς τὸ Voir,
Pouvoir,	δύνασθαι,	ὅρ. Σελ. 241.
Prévoir,	προσρᾶν	» » 242.

Prévaloir,	ὑπερτείνειν,	}	.	.	.	ὡς τὸ	Valoir.
Revaloir,	ἀμοίβεσθαι.						
Rasseoir,	ἀνακαθίζειν	.	.	.	.	ὡς τὸ	Assesoir.
Revoir,	ἐπαναθλέπειν,	.	.	.	.	ὡς τὸ	Voir.
Savoir,	εἰξεύρειν,	.	.	.	.	ὅρ.	Σελ. 245.
Seoir,	ἀρμόζειν, προσήκειν,	.	.	.	.	»	» 244.
Surseoir,	ἀναβάλλειν	.	.	.	.	»	» 244.
Valoir,	ἀξίαν ἔχειν,	.	.	.	.	»	» 243.
Voir,	ὄραν,	.	.	.	.	»	» 244.
Vouloir,	θελεῖν	.	.	.	.	»	» 243.

Παρατηρήσεις.

Μεταβολαὶ τῶν ριζικῶν στοιχείων εἶναι ὁ τύπος τῆς τρίτης συζυγίας.
α. Ὁ ἐνικ. ἀριθ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστικῆς λήγει καὶ εἰς τὰ ἀνώμαλα ῥήματα εἰς —s, —s, —t, ἐξαιροῦνται τὰ :

Assesoir.	J'assieds	tu assieds,	il assied.	
Pouvoir.	Je peux,	tu peux,	il peut.	ὅρ. β'.
Valoir.	Je vauz,	tu vauz,	il vaut.	ὅρ. γ'.
Vouloir,	Je veuz,	tu veuz,	il veut.	ὅρ. β'.

β. Τὰ ἔχοντα ριζικὴν συλλαβὴν ου, καὶ μὴ ἐπομένου φωνήεντος εὐφώ-
νου, μεταβάλλουσι ταύτην κατὰ τὸν ἐνεστ. εἰς eu.

Mouvoir.	Je meus,	que je meuve.
Vouloir.	Je veuz,	que je veuille.

(τὸ Pouvoir ἔχει ἐκτὸς τοῦ je peux καὶ ἕτερον ἐνεστ. je puis, εἰς
δὲ τὴν ὑποτακτικὴν ἓνα μόνον que je puisse κτλ. ὡς ἐκ τοῦ puis).

* Τὸ Vouloir, σχηματίζει τὸ β'. πληθ. πρόσ. τῆς προστακτικῆς ἀ-
νωμάλως, veuillez.

γ. Τὰ ἔχοντα εἰς τὴν ρίζαν al ἢ all μεταβάλλουσι ταύτην εἰς τὸν ἐνικ.
ἀριθ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. εἰς au, καὶ εἰς τὴν ὑποτακτ. (ἐξαιρου-
μένου τοῦ α. καὶ β'. πληθ. προσ.) εἰς aill.

Valoir.	Je vauz, que je vaille.
Falloir.	Il faut, qu' il faille.

* Τὸ Prévaloir σχηματίζει τὴν ὑποτακτ. ὁμαλῶς, que je prévale.

δ. Τὸ ἔλλειπές Apparoir ἔχει εἰς τὸν ἐνεστ. τῆς ὀριστ. il appert.

ε. Τὸ savoir σχηματίζει τὸν ἐνικ. ἀριθ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. ὡς ἐκ
τοῦ saire (sais, sait), τὸν ἐνεστ. τῆς ὑποτακτ. τὴν προστ. καὶ τὸν
ἐνεστ. τῆς μετοχ. ὡς ἐκ τοῦ sacher.

Τὸ avoir σχηματίζει ὁμαλῶς μόνον τὸ α. καὶ β' πληθ. πρόσ. τὰ
δὲ λοιπὰ πρόσ. (ai, as, a, ont) ὁλως ἰδίως, τὴν ὑποτακτ. καὶ μετοχ.
ὡς ἐκ τοῦ ayer ἢ aire, τὸν δὲ παρκατ. ὁμαλῶς.

ζ. *Asseoir* καὶ *Voir* σχηματίζουν τὸν ἐνεστ. καὶ παρατ. ὡς ἐκ τοῦ *asseyer* καὶ *voir*. Ὅρα α.

† Τὸ θετικὸν τοῦ *asseoir* ῥῆμα *seoir*, εἶναι ἐλλειπές. Μετοχ. σέ-
ant. Τὸ *Surseoir* κλίνεται μᾶλλον κατὰ τὸ *prévoir*, καὶ μόνον εἰς τὴν
μετ. καὶ τὸν ὥρισμ. κατὰ τὸ *seoir*.

η. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ὥρισμ. χρόνου τῶν τῆς γ' συζυγίας ῥημά-
των, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν γενικῶς ὅτι τὰ μετὰ τὸ ῥιζικὸν σύμφωνον
—oir, —avoir, —enoir, —euvor —ouvor, μεταβάλλονται εἰς
—us, —ut, κτλ.

Ἀπαρ. *échoir*, *valoir*, *savoir*, *dévoir*, *pleuvor*, *pouvoir*.
Ὁρισμ. *éch-us*, *val-us* *s-us*, *d-us* *pl-ut*, *p-us*.

Καὶ τοῦ *avoir* ὁ ὥρισμ. εἶναι *us*, ἀλλὰ γράφεται *eus*.

* Τὰ *asseoir*, *surseoir* καὶ *voir* μόνον σχηματίζουν τὸν ὥρισμ. εἰς
—*is* (*assis*, *sursis*, *vis*).

θ. Ἡ παθ. μετοχ. λήγει εἰς—*u*, ἐκ τοῦ *us* (ἢ —*is*) τοῦ ὥρισμ.

Seoir καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ λήγουσιν εἰς *sis*, *sise*.

ι. Ὁ μέλλ. μεταβάλλει τὴν ῥίζ. συλλαβὴν —*al* — ἢ *all* — εἰς —*aud*
—καὶ τὴν —*oul*— εἰς —*oud*.

Falloir, *faudra*. *Valoir*, *vaudra*, *Vouloir*, *voudra*.

κ. Ἐὰν ἡ ῥίζα σύγκηται ἐξ ἐνὸς μόνου συμφώνου, τότε ἐνοῦται τοῦτο
καὶ τὸ —*err* — ἢ —*iér*— μετὰ τῆς καταλήξεως τοῦ μέλλοντος.

Déchoir, *dé-ch-err-ai*. *Voir*, *v-err-ai*. *Seoir*, *s-iér-ai*.

* *Prévoir* καὶ *Surseoir* ἐξαιροῦνται καὶ σχηματίζουν τὸν μέλ-
λοντα κατὰ τὸν γενικὸν δι' ὅλας τὰς συζυγίας κανόνα (*prévoirai*,
surseoirai).

Τὸ *Asseoir* τὸν σχηματίζει ὡς ἐκ τοῦ *asseyer*. Ὅρα ζ.

λ. Ἡ κατάληξις —*avoir* μεταβάλλεται ἐν τῷ μέλλοντι εἰς —*aurai*,
αἱ καταλήξεις (—*enoir*) —*euvor*, —*ouvor* εἰς (—*evrai*) —*eu-*
vrai, —*ounrai* (ᾠρ. η. κ*.)

Savoir, *saurai*. *Pleuvor*, *pleuvra*. *Mouvoir*, *mouvrai*.

μ. Τὸ *Déchoir*, ἐξαιρέσει τῆς παθ. μετ (ἥτις σχηματίζεται ὡς τὸ *seoir*
—ζ.†) καὶ τοῦ μέλλ. (κ) κλίνεται ὡς τὸ *croire*, Σελ. 239.

Τὸ *Echoir* εἶναι ἐλλειπές καὶ ἐκκλίνει κατὰ τινὰς χρόνους.

1. (Ε. η. θ. λ.)

Ἀπαρ. *Mouvoir*, κινεῖν. *Μετ.* *Mouvant*. *Mu*, *mue*.

Ὁρισμὴ *Ἐνεστώ.* *Je meus*, *tu meus*, *il meut*, *nous mouvons*, *vous*
mouvez, *ils meurent*.

Παρατ. Je mouvais.

Ἀόρ. J' ai mu.

Ὠρισμ. Je mus.

Μέλλ. Je mouvrαι.

Ὑποτακτικὴ Ἐρεστώς. Que je meuve, que tu meuves, qu' il meuve, que nous mouvions, que vous mouviez, qu' ils meuvent.

Παρατ. Que je musse, que tu musses, qu' il mût, que nous mussions, que vous mussiez, qu' ils mussent.

Προστ. Meus, qu' il meuve, mouvons, mouvez, qu' ils meuvent.

2. (α. β. η. θ. λ. †)

Ἀπαρίμ. Pouvoir δύνασθαι

Μετ. Pouvant. Pu.

Ὀριστικὴ ἔρεστώς. Je peux, (puis ὅρα σελ. 73), tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent.

Παρ. Je pouvais.

Ἀόρ. J' ai pu.

Ὠρισμ. Je pus.

Μέλλωρ. Je pourrai.

Ὑποτακτικὴ ἔρεστώς. Que je puisse, que tu puisses, qu' il puisse, que nous puissions, que vous puissiez, qu' ils puissent.

Παρ. Que je pusse, que tu pusses, qu' il pût, que nous pussions, que vous pussiez, qu' ils pussent.

Προστακτικὴ. Puisse-t-il. Puissent-ils.

3. (α. β. η. θ. ι.)

Ἀπαρ. Vouloir, θέλειν.

Μετοχ. Voulant. Voulu.

Ὀριστικὴ ἔρεστώς. Je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent.

Παρατ. Je voulais

Ἀόρ. J' ai voulu.

Ὠρισμ. Je voulus.

Μέλλ. Je voudrai.

Ὑποτακτικὴ ἔρεστώς. Que je veuille, que tu veuilles, qu' il veuille, que nous voulions, que vous vouliez, qu' ils veuillent.

Παρατ. Que je voulusse, que tu voulusses, qu' il voulût, κτλ.

Προστακτικὴ. Veuillez,

4. (α. γ. η. θ. ι.)

Ἀπαρ. Valoir, ἔχειν ἀξίαν.

Μετ. Valant. Valu, — ue.

Πrévaloir, ὑπερτείνειν.

Πrévalant. Πrévalu.

Ὀριστικὴ ἔρεστώς. Je vauz, tu vauz, il vaut, nous valon, vous valez, ils valent.

Je prévauz κτλ.

Παρατ. Je valais.

Ἀόρ. J' ai valu.

Je prévalais.

J' ai prévalu.

Ὠρισμ. Je valus.

Μέλλ. Je vaudrai.

Je prévalus.

Je prévaudrai.

Ῥποτακτικὴ Ἑρεστώς. Que je vaille, que tu vailles, qu' il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu' ils valissent.

Que je prévale, que tu prévalés, qu' il prévale, que nous prévalions, que vous prévaliez, qu' ils prévalent.

Παρατ. Que je valusse, que tu valusses, qu' il valût, que nous valussions, que vous valussiez, qu' ils valussent.

Que je prévalussse, κτλ.

Προτακτικὴ. Vaux, qu' il vaille, valons, valez, qu' ils valent.

Β. (γ. η. θ. ι.)

Ἀπαρ. Falloir, δεῖν.

Μετοχ. Fallu.

Ὀριστ. Ἑρεστ. Il faut.

Παρατ. Il fallait. Ὠρισμ. Il fallut,

Ἀόριστ. Il a fallu.

Μέλλ. Il faudra,

Ῥποτακτικὴ Ἑρεστώς. Qu' il faille,

Παρατ. Qu' il fallût,

Γ. (α. ζ. η. * α. *)

Ἀπαρ. Asseoir, καθίζειν.

Μετοχ. Asseyant. Assis, — ise,

Seoir, ἀρμύζειν.

Séant. Sis, sise.

Ὀριστικὴ Ἑρεστώς. J' assieds, tu assieds, il assied, nous asseyons, il sied,

vous asseyez, ils asseient.

ils sicient.

Παρατ. J' asseyais.

Ἀόριστ. J' ai assis.

il seyait.

Μέλλ. J' asseierai.

Ὠρισμ. J' assis.

Il siéra.

Ῥποτακτικὴ Ἑρεστ. Que j' asseie, que tu asseies, qu' il asseie, que nous asseyions, que vous asseyiez, qu' ils asseient.

Παρατ. Que j' assisse, que tu assisses, qu' il assît, que nous assissions, que vous assissiez, qu' ils assissent.

Προτακτικὴ. Assieds, qu' il asseie, asseyez, qu' il asseient.

Δ. (ζ. ι. η. * θ. α. *)

Ἀπαρ. Voir, ὁρᾶν.

Μετοχ. Voyant.

Vu, vue.

Πρόβ. Προορᾶν.

Πρόβ. Prévoyant.

Prévu.

Surseoir, ἀναβάλλειν.

Surséant.

Sursis.

Ὀρ. Ἑρ. Je vois, tu vois, il voit, n. voyons, v. voyez, ils voient.

Je prévois, tu prévois, il prévoit, nous prévoyons, κτλ.

Je sursois, tu sursois, il sursoit, nous sursoyons, vous surseyez, ils sursoient.

<i>Παρατ.</i>	<i>Ὁρισμ.</i>	<i>Ἀδρ.</i>	<i>Μέλλ.</i>
Je voyais.	Je vis.	J' ai vu.	Je verrai.
Je prévoyais.	Je prévis.	J' ai prévu.	Je prévoirais.
Je sursoyais,	Je sursis.	J' ai sursis.	Je surseoirai.

Ὑποτ. *Ἐρ.* Que je voie, que tu voies, qu'il voie, que nous voyions,
que vous voyiez, qu' ils voient.

Que je prévoie, *κτλ.*

Que je sursoie, *κτλ.*

Παρατ. Que je visse, que tu visses, qu' il vît, *κτλ.*

Que je prévisse, *κτλ.*

Προστακτική. Vois, qu' il voie, voyons, voyez, qu' ils voient.

Prévois, qu' il prévoie, *κτλ.* Sursois, *κτλ.*

8. (ε. η. θ. λ.)

Ἀπαρ. Savoir, εἰδέσθαι.

Μετ. Sachant. Su, sue.

Ὀρ. *Ἐρ.* Je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent.

Παρατ. Je savais.

Ἀδρ. J' ai su.

Ὁρισμ. Je sus.

Μέλλ. Je saurai.

Ὑποτακτική ἔρεστ. Que je sache, que tu saches, qu' il sache, que nous sachions, que vous sachiez, qu' ils sachent.

Παρατ. Que je susse, que tu susses, qu' il sût, que nous sussions, que vous sussiez, qu' ils sussent.

Προστακτική. Sache, qu' il sache, sachons, sachez, qu' ils sachent.

9. (η. θ. λ.)

Ἀπαρ. Pleuvoir, βρέχειν.

Μετοχ. Plu.

Ὀρ. *Ἐρ.* Il pleut.

Παρατ. Il pleuvait.

Ὁρισμ. Il plut.

Ἀδρ. Il a plu.

Μέλλ. Il pleuvra.

Ὑποτακτική ἔρεστ. Qu' il pleuve.

Παρατ. Qu' il plût.

Παρωχ. Qu' il ait plu, *κτλ.*

10 (μ.)

Ἀπαρ. Déchoir, μεῖοῦσθαι.

Μετοχ. Déchéant. Déchu.

Échoir, λαγχάνειν.

Échéant. Échu.

Ὀρ. *Ἐρεστ.* Je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchions, vous déchiez, il échet.

vous déchoyez, ils déchoient.

Παρατ. (λείπει). *Ὁρισμ.* Je déchus, tu déchus, il déchut, *κτλ.*
il échet.

Μέλλ. Je décherrai, tu décherras, il décherra, κτλ.
il écherra,

Ἑταυριστική. Ἐρεστ. Que je déchoie, que tu déchoies, qu'il déchoie,
que nous déchoyions, κτλ. Qu'il échoit.

Παρατ. Que je déchusse, que tu déchusses, qu'il déchût, que
nous déchussions, κτλ. Qu'il échût.

Δ'. Τετάρτη συζυγία τῶν εἰς τε.

Πίναξ.

Absoudre,	ἀπολύειν	.	.	.	ὅρ. Σελ. 254.
Abstraire,	ἀφαιρῆσθαι	.	.	.	ὡς τὸ Traire.
Accroître,	αὔξάνειν	.	.	.	« » Croître.
Admettre,	εἰσδέχεσθαι	.	.	.	» » Mettre.
Apparaître,	φαίνεσθαι	.	.	.	» » Connaitre.
Apprendre,	μανθάνειν	.	.	.	» » Prendre.
Astreindre,	ἐπιτάττειν,	}	.	.	» » Ceindre.
Atteindre,	ἀφικνεῖσθαι,		.	.	
Boire,	πίνειν	.	.	.	Σελ. 261.
Braire,	ὀγκᾶσθαι	.	.	.	» » 260.
Bruire,	θορυβεῖν	.	.	.	» » 262.
Ceindre,	ζωνύειν	.	.	.	» » 253.
Circoncire,	περιτέμνειν	.	.	.	» » 258.
Circonscrire,	περιγράφειν	.	.	.	ὡς τὸ Écrire.
Clôre, ἢ Clorre,	κλείειν	.	.	.	ὅρ. Σελ. 253.
Commettre,	ἐπιτρέπειν	.	.	.	ὡς » Mettre.
Comparaitre,	ἐμφαίνεσθαι	.	.	.	» » Connaitre.
Complaire,	χαρίζεσθαι	.	.	.	» » Plaire.
Comprendre,	ἐννοεῖν	.	.	.	» » Prendre.
Compromettre,	ἐνοχοποιεῖν	.	.	.	» » Mettre.
Conclure,	συμπεραίνειν	.	.	.	ὅρ. Σελ. 253.
Conduire,	ἄγειν	.	.	.	ὡς » Cuire.
Confire,	ταριχεύειν	.	.	.	ὅρ. Σελ. 258.
Conjoindre,	συζευγνύειν	.	.	.	ὡς » Joindre.
Connaitre,	γινώσκειν	.	.	.	ὅρ. Σελ. 255.
Construire,	κατασκευάζειν	.	.	.	ὡς » Cuire.
Contreindre	ἀναγκάζειν	.	.	.	» Craindre.
Contredire,	ἀντιλέγειν	.	.	.	» » Dédire.

Contrefaire,	ἀπομεισθαί	ὡς τὸ	Faire.
Coudre,	ῥάπτειν	ὅρ.	Σελ. 254.
Craindre,	φοβείσθαι	»	253.
Croire,	πιστεύειν	»	261.
Croître,	αὐξάνειν	»	256.
Cuire,	μαγειρεύειν	»	262.
Découdre,	ῥαφάς διαλύειν	ὡς »	Coudre.
Décrire,	περιγράφειν	» »	Écrire.
Décroître,	μειοῦσθαι	» »	Croître.
Dédire,	ἀπελέγγειν	Σελ.	257.
Déduire,	ἀφαιρεῖν	» »	Cuire.
Defaire,	διαλύειν	» »	Faire.
Déjoindre,	διαζευγνύειν	» »	Joindre.
Démettre,	ἐξορθοῦν,	» »	Mettre.
se Démettre,	ἀφίστασθαι }		
Déplaire,	ἀπαρέσκειν	» »	Plaire.
Désapprendre,	ἀπομανθάνειν	» »	Prendre.
Déteindre,	ἀποχρωματίζειν	» »	Ceindre.
Détruire	καταστρέφειν	» »	Cuire.
Dire,	λέγειν	Σελ.	257.
Disparaitre,	ἀφανής γίνεσθαι	» »	Connaitre.
Dissoudre,	ἀναλύειν	» »	Absoudre.
Distraindre,	σκορπίζειν, εὐφραίνειν	» »	Traire.
Eclôre,	ἐκλεπίζειν	» »	Clôre.
Econduire,	ἀποπέμπειν	» »	Cuire.
Écrire,	γράφειν	Σελ.	259.
Elire,	ἐκλέγειν	» »	Lire.
Émoudre,	ἀκονᾶν	» »	Moudre.
Énceindre,	περιβάλλειν	» »	Ceindre.
Enclôre,	περικλείειν	» »	Clôre.
Enduire,	ἐπιχρίειν	» »	Cuire.
Enfreindre,	τραυματίζειν	» »	Ceindre.
Enjoindre,	ἐπιτελλεῖν	» »	Joindre.
Entremettre,	μεσιτεύειν	» »	Mettre.
Entreprendre,	ἐπιχειρεῖν	» »	Prendre.
Epreindre,	ἐκθλίβεῖν }	» »	Ceindre.
Eteindre,	σθενύειν }		
Exclure,	ἀποκλείειν	» »	Conclure.
Extraire,	ἐκχυλίζειν	» »	Traire.
Faire,	ποιεῖν	Σελ.	260.
Feindre,	προσποιεῖσθαι	» »	Ceindre.

Frïre,	φρύγειν	Σελ. 259.
Induire,	προτρέπειν	ὡς τὸ Cuire
Inscrire,	ἐγγράφειν	» » Écrire.
Instruire,	διδάσκειν	» » Cuire.
Interdire,	ἀπαγορεύειν	» » Dédire.
Introduire,	εἰσάγειν	» » Cuire.
Joindre,	συνάπτειν, ἐνώνειν	Σελ. 253.
Lire,	ἀναγινώσκειν	α 258.
Luire,	λάμπειν	α α Nuire
Maudire,	ἀναθεματίζειν.	α α Σελ. 257.
Médire,	κακολογεῖν	α α Dédire.
Méconnaître,	ἀγνοεῖν	α α Connaître.
se Méprendre,	σφάλλασθαι	α α Prendre.
Mettre,	τιθέναι	Σελ. 256.
Moudre,	ἀλῆθειν	» 254.
Naître,	γενιᾶν	» 255.
Nuire,	βλάπτειν	» 262.
Occire,	φονεύειν	α α Circoncire
Oindre,	αλείφειν	α α Joindre.
Omettre,	παραλείπειν	α α Mettre.
Paltre,	νέμεσθαι, }	α α Connaître.
Paraître,	ἐμφανίζεισθαι, }	
Peindre,	ζωγραφίζειν	α α Ceindre.
Permettre.	ἐπιτρέπειν	α α Mettre.
Plaindre,	οἰκτερεῖν	α α Craindre.
Plaire,	ἀρέσκειν	Σελ. 260.
Poursuivre,	καταδιώκειν	α α Suivre.
Prédire,	προλέγειν	α α Dédire
Prendre,	λαμβάνειν	Σελ. 253.
Prescrire,	ὀρίζειν	α α Écrire.
Produire,	ἐκφέρειν	α α Cuire.
Promettre,	ὑπισχναίσθαι	α α Mettre.
Proscrire,	προγράφειν	α α Écrire.
Reboire,	πίνειν αὔθις	α α Boire.
Reconduire,	ἐπανάγειν	α α Cuire.
Reconnaître,	ἀναγνωρίζειν	α α Connaître.
Recoudre,	αὔθις ῥάπτειν	α α Condre.
Récrire,	αὔθις γράφειν	α α Écrire.
Récuire,	αὔθις μαγειρεύειν	α α Cuire.
Redéfaire,	αὔθις διαλύειν	α α Faire.
Redire,	αὔθις λέγειν	α α Dire.

Reduire,	ἐλαττοῦν	.	.	.	ὡς τὸ	Cuire.
Refaire,	αὐθις ποιεῖν	.	.	.	α	Faire.
Relire,	αὐθις ἀναγινώσκειν,	.	.	.	α	Lire.
Reluire,	ἀναλάμπειν	.	.	.	α	Nuire.
Remettre,	ἐγγχειρίζειν	.	.	.	α	Mettre.
Remoudre,	αὐθις ἀλῆθειν,	}	.	.	α	Moudre.
Rémoudre,	αὐθις ἀκονᾶν,					
Renaitre,	ἀναγενᾶσθαι	.	.	.	α	Naitre.
Rentraire,	ἐμφοράττειν	.	.	.	»	Traire.
Repaitre,	σιτίζειν	.	.	.	»	Connaitre.
Reprendre,	αὐθις λαμβάνειν	.	.	.	»	Prendre.
Résoudre,	βουλεύεσθαι	.	.	.		Σελ. 254.
Réstreindre,	περιορίζειν	.	.	.	»	Ceindre.
Revivre,	ἀναζῆν	.	.	.	»	Vivre.
Rire,	γελᾶν	.	.	.		Σελ. 259.
Satisfaire,	χαρίζεσθαι	.	.	.	»	Faire.
Séduire,	διαφθείρειν	.	.	.	»	Cuire.
Soumettre,	ὑποβάλλειν	.	.	.	»	Mettre.
Sourire,	μειδιᾶν	.	.	.	»	Rire.
Sousserire,	ὑπογράφειν	.	.	.	»	Écrire.
Soustraire,	ὑφαίρειν	.	.	.	»	Traire.
Suivre,	ἀκολουθεῖν	.	.	.		Σελ. 252.
Suffire,	ἀρκεῖν	.	.	.		» 258.
Surfaire,	ὑπερτιμᾶν	.	.	.	»	Faire.
Surprendre,	καταλαμβάνειν	.	.	.	»	Prentre.
Survivre,	ἐπιζῆν	.	.	.	»	Vivre.
Taire,	σιωπᾶν	.	.	.	»	Plaire.
Teindre,	χρωματίζειν	.	.	.	»	Ceindre.
Traduire,	μεταφράζειν	.	.	.	»	Cuire.
Traire,	ἀμέλγειν	.	.	.		Σελ. 260.
Transcrire,	ἀντιγράφειν	.	.	.	»	Écrire.
Transmettre,	μεταδιβάλλειν	.	.	.	»	Mettre.
Vivre,	ζῆν.	.	.	.		Σελ. 252.

Παρατηρήσεις.

(Ἐνεστῶς καὶ Παρατατικός),

α. Ἐπειδὴ εἰς τὴν δ'. συζυγίαν (ὡς εἰς τὴν Β'. καὶ Γ'.) ὁ ἑνικ. ἀριθμ. τοῦ ἐνεστ. τῆς Ὀριστ. λήγει εἰς — s, — s, — t, ὅτῳ τὸ rompre (ἐπίσης corrompre, interrompre) εἶναι ὁ ὁμαλὸς τύπος.

Je romps, tu romps, il rompt.

Εἰς τὸ ὡς τύπος θεωρούμενον vendre (καὶ ὅλων τῶν εἰς — andre, — ondre, — rdre ληγόντων) ἡ παράλειψις τοῦ — t κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον κυρίως δὲν εἶναι ἀνωμαλία καὶ οὔτε θεωρεῖται ὡς τοιαύτη. Ἐπίσης καὶ εἰς τὰ vaincre (convaincre) καὶ battre (abattre, combattre, débattre) ἡ παράλειψις τοῦ — t δὲν θεωρεῖται ὡς ἀνωμαλία. Διότι θεωροῦσιν ἄτοπον καὶ οἱ Γάλλοι νὰ θέτωσιν εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως — dt, — tt, ἢ ct, ἢ πρὸ συμφώνου — tt —, διὰ ταῦτα γράφουσιν ἀντὶ il vendt, il vaint, il batt, je batts, tu batts:

il vend, il vaine, il bat, je bats, tu bats.

Ὅτι εἰς τὸ vaincre καὶ convaincre ἀντὶ — e — γράφουσι — qu — πρὸ τοῦ — e καὶ — i, τὸ ἀπαιτεῖ ἡ προφορά: vous vainquez, ils vainquent, nous vainquions, je vainquis.

Ἀπλὴ δὲ συνήθεια εἶναι τὸ νὰ θέτωσι — qu — καὶ πρὸ τοῦ — a — καὶ — o —: vainquant, je vainquais, nous vainquons.

β. Ὁμοίως τῷ — tt — παραλείπεται εἰς τὸν ἐνικ. ἀριθ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. τὸ ριζικόν — v —. Σχηματίζουσιν ὅθεν.

Vivre, ζῆν (ἀντὶ je vis, tu vis, il vit,) je vis, tu vis, il vit. Suivre, ἀκολουθεῖν (ἀντὶ je suis, tu suis, il suit,) je suis, tu suis, il suit.

γ. Τὰ εἰς — aindre, — eindre, — eindre λήγοντα, ὑποθετέον ὅτι λήγουσιν εἰς — aigre, — eigre, — oigre. Τὰ πρὸ τοῦ r, s, t, δυσπρόφερτα — gn — ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ — nd — πρὸ τοῦ r, καὶ διὰ τοῦ — n — πρὸ τοῦ s, t. Ἦτοι je crains, ceins, joins, il craint, ceint, joint ἀντὶ: je craignes, ceignes, joignes, il craingt, ceingt, joingt.

δ. Τὸ prendre, εἰς τὸν ἐνικ. ἀριθ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. σχηματίζεται ὁμαλῶς ὡς τὸ vendre, καὶ τὸν πληθ. ἀριθ. τὴν ὑποτακτ. τὴν μετοχ. καὶ τὸν παρατ. ὡς ἐκ τοῦ prener, διπλασιάζον τὸ — n — πρὸ τοῦ — e — ἀρῶνου. (Παράβ. tenir, venir, Σελ. 238.)

ε. Εἰς τὴν κατάληξιν — oudre τὸ — d — ἀντικατέστησε τὸ — s —, l —, — ly —. Ὅθεν ἀντὶ coudre, moudre, absoudre, résoudre. ὑποθετέον ὅτι ἐγγράφοντο ἀρχικῶς coudre, moudre, absoudre, résoudre.

Ὁ ἐνικ. ἀριθ. τοῦ coudre καὶ moudre σχηματίζεται ὡς τὸ vendre καὶ ὁ τοῦ absoudre καὶ résoudre, ὡς τὸ craindre.

ζ. Εἰς τὰς κατάληξεις — aître καὶ — oître τὸ — t — ἀντικατέστησε τὸ — ss —, ὅθεν ἀντὶ naître, croître, ὑποθετέον ὅτι ἦν naissie, croisie.

* Το être (ἀρχικῶς estre) διατηρεῖ τὸ — t — εἰς τὰ étant, été, étais, (ἕρ. u.)

γ. Αἱ καταλήξεις — ire, — aire, — uire, — ôre, υποθετόν ὅτι ἦσαν isre, — aïsre, — uïsre, — orse, ἀποβληθέντος τοῦ πρὸ τοῦ συμφώνου — s —.

† Dire, redire, faire, ἔχουσι θ'. πληθ. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. dites, faites, (παρὰθ. être). Ἀλλὰ τὰ dédire, prédire, prédire, condredire, κτλ. σχηματίζονται ὁμαλῶς dédissez, me dissez, prédissez, condredisnez.

Τὸ γ'. πληθ. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. τῆς ὀριστ. τοῦ faire, εἶναι ils font.

§ Maudire κλίνεται (ἐξαιρουμένης τῆς καθ. μετοχ. maudit) κατὰ τὴν θ' συζυγίαν, ὡς εἰ ἦν maudir.

θ. Ecrire υποθετόν ὅτι ἦν écrire (ὄρα θ.) ἀποβαλλομένου τοῦ — v — πρὸ τοῦ — r —, — s —, — t —. Boire, ὅτι ἦν buvre, μεταβαλλομένου τοῦ — v — πρὸ τοῦ e ἀφώνου εἰς — oin καὶ πρὸ τοῦ — r —, — s —, — t —, εἰς — oi —.

ι. Εἰς τὰ rire, frire, conclure, ἐπίσης καὶ braire, traire. croire, brui- re, οὐδὲν ὑπάρχει πρὸς συμπλήρωσιν. Τὰ braire καὶ bruire εἰσὶν ἐλλειπῆ.

* Τοῦ être σχηματίζει τὸν ἐνεστ. τῆς ὑποτακτ. ὡς ἐκ τοῦ soire κατὰ τὸ croire. Μόνον τὸ θ' ἐνικ. πρόσ. τοῦ ἐνεστ. tu es εἶναι ὁμαλόν, τὸ γ'. πρόσ. il est, σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀρχαίου estre. τὸ θ'. πληθ. πρόσ. êtes ἀνωμάλως ἀντὶ être, τὸ δὲ ἄ. ἐνικ. πρόσ. ὡς ἐκ τοῦ suivre, καὶ τὰ λοιπὰ ὅλως ἀνωμάλως. (ὄρ. ζ.)

(Ὁρισμένος παρωχημένος).

κ. Ὁ ὄρισμ. τῶν.

Dire (καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ) circoncrire, confire, coudre, suffire, rire, faire. prendre, mettre, σχηματίζεται ὡς ἐκ τοῦ dir, circonceir, confir, cousir, suffir, rir, fir, prir, mir.

λ. Τῶν lire, plaire taire, boire, croire, conclure, moudre, connaî- tre croître, être, σχηματίζεται ὡς ἐκ τοῦ loir, ploir, toir, boir, eroir, coneloir, mouloir, connoir, eroir, foir.

* Τῶν cuire, nuire, ὡς ἐκ τοῦ cuire, nuisre, καὶ τοῦ écrire ὡς ἐκ τοῦ écrire.

μ. Τῶν résoudre naitre, vivre. ὁ ὄρισμ. εἶναι résolu, nequis, vécus.

* Τὰ absoudre, frire, braire, taire, clôre, δὲν ἔχουσιν ὄρισμ. παρωχ.

(Παθητικὴ μετοχή).

ν. Ἐκ τῶν εἰς — us παρὰ κανόνα ληγόντων ὄρισμ. παρωχ. σχημα- τίζεται ἡ καθ. μετ. ἀποβολῇ τοῦ — s —.

* Ὁρισμ. Je lus, plus, tus, bus, crus, conclus, connus, crus.

Παθ. Μετ. lu, plu, tu, bu, cru, conclu, connu, cru.

⁴Ὁρισμ. résolu, vécu, moulus.

II. *Meloy*. résolu, vécu, moulu.

ξ. Ἡ παθ. μετωγ. λήγει εἰς — ἰ (ἀντὶ—υ) τῶν

suffire (ὥς ἐκ τοῦ suffir). luire (ὥς ἐκ τοῦ luir).

rire (« » » » rir), nuire (« » » » nuir).

suivre (« » suivre).

ρ. Ὁμοίως τῷ ὀρισμ. εἰς —is (θηλ.—ise) λήγει ἡ παθ. μετ. τῶν
circoncire, occire, mettre, prendre.

circoncire, occire, mettre, prendre.

circoncis occis, mis, pris.

* Clôre, ἔχει παθ. μετοχ. clos, close.

π. Εξ —s, θηλ.—te, σχηματίζει τὴν παθ. μετ. τὸ

Absoudre, absous, absoute (καὶ τὸ résoudre κατὰ τὴν ἔννοιαν μὲν τοῦ διακλύειν, résous, κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τοῦ βουλεύεσθαι, résolu).

ρ. Εἰς—t, λήγει ἡ παθ. μετοχ. ὅλων τῶν εἰς—aindre, —cindre, —
ou dre, ληγόντων ἐρημάτων. Παρ. Χάρο.

dre, λαγόντων ῥημάτων. Παρ. Χάρ.

craindre, ceindre, joindre.

craint, ceint, joint.

Ἐπίσης καὶ τῶν.

Confire, écrire, frire, dire, faire, traire, cuire.

Confit, écrit, frit, dit, fait, trait, cuit.

σ. Εἰς—é σχηματίζει τὸ naitre τὴν παθ. μετ. νέ, née, καὶ être παθ. μετ. été.

(Μετ' ἑλκων).

τ. Ὁ μέλ. τοῦ faire εἶναι, je ferai, μεταβολῇ τῆς ῥιζικῆς συλλ.—αι
— εἰς e —.

* Τὸ εἶναι συνηματίζον τὸν μέλλοντα ἐκ τοῦ Ἰσπανικοῦ ἀπαρνησά-
του εἶναι.

1. (6. 5).

¹ *Ἀπαρ.* Συνεγε, ἀκολουθεῖν.

Μετ. Suivant. Suivi—ie.

Op. Er. Je suis, tu suis, il suit, nous suivons, vous suivez, ils suivent.

Παράτ. Je suivais.

² Ἀόρ. *J'ai suivi.*

Quem. Je suivis.

M&A. Je suivrai.

Ἵπου. Ἐρεστ. Que je suive, ἀπλ. Πυρατ. Que je suivisse.

Ποσειδωνία. Suis, qu'il suive, suivons, suivez, qu'ils suivent.

2. (E. u. v.)

Ἀπαρ. Vivre, ζῆν

Μετ. Vivant. Vécu.

Cant. *Erstt.* Je vis, tu vis, il vit, n. vivons, v. vivez, ils vivent.

Maman. Je vivais.

'Adap, J'ai vécu.

Ὡρισμ. Je vécus. *Μέλλ.* Je vivrai.
Υποτ. Έρεστ. Que je vive, κτλ. *Παρατ.* Que je vécusse, κτλ.
Προστακτική. Vis, qu'il vive, vivons, vivez, qu'ils vivent.

3. (γ. λ. †. ρ.)

<i>Απαρ.</i>	<i>Μετ.</i>	<i>Παθ. Μετ.</i>
Craindre, φοβεῖσθαι,	Craignant.	Craint, — e.
Ceindre, ζωννύειν.	Ceignant.	Ceint, — e.
Joindre, ἐνώνειν,	Joignant.	Joint, — e.

Ὀριστική Έρεστώς. Je crains, tu crains, il craint, nous craignons, vous craignez, ils craignent.
 Je ceins, tu ceins, il ceint, nous ceignons, vous ceignez, ils ceignent.
 Je joins, tu joins, il joint, nous joignons, vous joignez, ils joignent.

<i>Παρατ.</i>	<i>Ὡρισ.</i>	<i>Αόρ.</i>	<i>Μέλλ.</i>
Je craignais.	Je craignis.	J'ai craint.	Je craindrai.
Je ceignais.	Je ceignis.	J'ai ceint.	Je ceindrai.
Je joignais.	Je joignis.	J'ai joint.	Je joindrai.

Υποτ. Έρ. Que je craigne, κτλ. *Παρατ.* Que je craignisse, κτλ.
 Que je ceigne, κτλ. Que je ceignisse, κτλ.
 Que je joigne, κτλ. Que je joignisse, κτλ.

Προστ. Crains, qu'il craigne, craignons, craignez, qu'ils craignent.
 Ceins, qu'il ceigne, ceignons, ceignez, qu'ils ceignent.
 Joins, qu'il joigne, joignons, joignez, qu'ils joignent.

4. (δ. κ. ο.)

<i>Απαρ.</i> Prendre, λαμβάνειν.	<i>Μετ.</i> Prenant. Pris, prise.
----------------------------------	-----------------------------------

Ὀρ. Έρεστ. Je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent.

<i>Παρατ.</i> Je prenais.	<i>Αόρ.</i> J'ai pris.
---------------------------	------------------------

Ὡρισμ. Je pris. *Μέλλ.* Je prendrai

Υποτ. Έρεστ. Que je brenne. *Παρατ.* Que je prisse.

Προστ. Prends, qu'il prenne, prenons, prenez, qu'ils prennent.

5. (ε. ζ.)

<i>Απαρ.</i> Coudre, ράπτειν.	<i>Μετ.</i> Cousant. Cousu, — ue.
-------------------------------	-----------------------------------

Ὀρ. Έρ. Je couds, tu couds, il coud, n. cousons, v. cousez, il cousent.

<i>Παρατ.</i> Je cousais.	<i>Αόρ.</i> J'ai cousu.
---------------------------	-------------------------

Ὡρισμ. Je cousis. *Μέλλ.* Je coudrai.

Υποτ. Έρεστ. Que je couse. *Παρατ.* Que je cousisse.

Προστ. Couds. qu' il couse, cousons, cousez, qu'ils cousent.

6. (ε λ. ν)

Ἀπαρ. Moudre, ἀλῆθιν.

Μετ. Moulant. Moulu,—e.

Ὅρ. *Ἐρεστ.* Je mouds, tu mouds, il moud, nous moulons, vous moulez, ils moulent.

Παρατ. Je moulais.

Ἀόρ. J'ai moulu.

Ὠρισμ. Je moulus.

Μέλλ. Je moudrai.

Προστ. Mouds, qu'il moule, moulons, moulez, qu'ils moulent.

7. (ε μ*. ν π.)

Ἀπαρ.
Résoudre, βούλεσθαι.
Absoudre, ἀπολύειν.

Μετ.
Resolvant.
Absolvant.

Μετ. Παθ.
Resolu,—ue.
Absous, absoute.

Ὅρ. *Ἐρεστ.* Je résous, tu résous, il résout, nous résolvons, vous résolvez, ils résolvent.

J'absous, tu absous, il absout, nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent.

Παρατ.
Je résolvais.
J'absolvais.

Ὠρισμ.
Je résolus.
(δὲν ἔχει).

Ἀόρ.
J'ai résolu.
J'ai absous.

Μέλλ.
Je résoudrai.
J'absoudrai.

Ἰπποτ. *Ἐρεστ.* Que je résolve.
Que j'absolve.

Παρατ. Que je résolusse.
(δὲν ἔχει).

Προστ. Résous, qu'il résolve, résolvons, résolvez, qu'ils résolvent.
Absous, qu'il absolve, absolvons, absolvez, qu'ils absolvent.

8. (ζ. λ. ν.)

Ἀπαρ. Connaitre, γνωρίζειν.
Paltre, νέμεισθαι.

Μετ. Connaissant, Connue,—ue.
Paissant, Pu, pue.

Ὄρισμ. *Ἐρεστ.* Je connais, tu connais, il connaît, nous connaissons, vous connaissez, ils connaissent.

Je pais, tu pais, il pait, n. paissions, v. paisser, ils paissent.

Παρατ.
Je connaissais.
Je paissais.

Ὄρισμ.
Je connus.
Je pus.

Ἀόρ.
J'ai connu.
J'ai pu.

Μέλλ.
Je connaîtrai.
Je paîtrai.

Ἰπποτ. *Ἐρεστ.* Que je connaisse.
Que je paisse.

Παρατ. Que je connusse.
Que je pusse.

Προστ. Connais, qu'il connaisse, connaissons, connaissez, qu'il connaissent.
Pais, qu'il paisse, paissions, paissez, qu'il paissent.

9. (ζ. μ. σ.)

<i>Ἀπαρ.</i> Naître, γέννην.	<i>Μετ.</i> Naissant.	Né, née.
<i>Ὅρ.</i> <i>Ἐρ.</i> Je nais, tu nais, il naît, n. naissons, v. naissez, ils naissent.		
<i>Παρατ.</i> Je nassais.	<i>Ἀόρ.</i> Je suis né.	
<i>Ωμιωρ.</i> Je naquis.	<i>Μέλλ.</i> Je naîtrai.	
<i>Υποτακ.</i> <i>Ἐρεστ.</i> Que je naisse, κατλ.	<i>Παρατ.</i> Que je naquisse κατλ.	
<i>Προστ.</i> Nais, qu'il naisse, naissons, naissez, qu'ils naissent.		

10 (ζ. λ. ν.)

<i>Ἀπαρ.</i> Croître, αὐξάνειν.	<i>Μετ.</i> Croissant.	Cru, — ue.
<i>Ὀριστική.</i> <i>Ἐρεστώς.</i> Je crois, tu crois, il croit, n. croissons, v. croissez, ils croissent.		
<i>Παρατ.</i> Je croissais.	<i>Ἀόρ.</i> J'ai cru.	
<i>Ωμιω.</i> Je crus.	<i>Μέλλ.</i> Je croitrai.	
<i>Υποτακ.</i> <i>Ἐρεστ.</i> Que je croisse.	<i>Παρατ.</i> Que je crusse.	
<i>Προστ.</i> Crois, qu'il croisse, croisson, croissez, qu'ils croissent.		

11. (α. κ. ο.)

<i>Ἀπαρ.</i> Mettre, τίθεμαι.	<i>Μετ.</i> Mettant.	Mis, mise.
<i>Ὀριστική.</i> <i>Ἐρεστώς.</i> Je mets, tu mets, ils met, nous mettons, vous mettez, il mettent.		
<i>Παρατ.</i> Je mettrai.	<i>Ἀόρ.</i> J'ai mis.	
<i>Ωμιωμ.</i> Je mis.	<i>Μέλλ.</i> Je mettrai.	
<i>Υποτακτική.</i> <i>Ἐρεστώς.</i> Que je mette	<i>Παρατ.</i> Que je misse.	
<i>Προστ.</i> Mets, qu'il mette, mettons, mettez, qu'ils mettent.		

12. (η. θ. κ. ρ.)

<i>Ἀπαρ.</i> Dire, λέγειν.	<i>Μετ.</i> Disant.	Dit, dite.
Dédire, ἀπελέγειν	Dédisant.	Dédit, — e.
<i>Ὅρ.</i> <i>Ἐρ.</i> Je dis, tu dis, il dit nous disons, vous dites, ils disent.		
Je dédis, tu dédis, il dédit, n. dédisons, v. dédisez, ils dédisent.		
<i>Παρ.</i> <i>Ωμιωμ.</i>	<i>Ἀόρ.</i>	<i>Μέλλ.</i>
Je disais.	Je dis.	J'ai dit.
Je dédisais.	Je dédis.	J'ai dédit.
<i>Υποτ.</i> <i>Ἐρεστ.</i> Que je dise.	<i>Παρατ.</i> Que je disse.	
Que je dédisse.	Que je dédisse.	
<i>Προστ.</i> Dis, qu'il dise, disons, dites, qu'ils disent.		
Dédis, qu'il dédisse, dédisons, dédisez, qu'ils dédisent.		

13. (η. ξ.)

<i>Ἀπαρ.</i> Maudire, ἀναθεματίζειν.	<i>Μετ.</i> Maudisant. Maudit, — e.
--------------------------------------	-------------------------------------

Ὠρ. Ἐνεοτ. Je maudis, tu maudis, il maudit, nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent.

Παρατ. Je maudissais. Ἀόρ. J' ai maudit.

Ὠρισμ. Je maudis. Μέλλ. Je maudirai.

Ῥποτ. Ἐνεοτώρ. Παρατ. *

Que je maudisse, qu' il maudisse. Que je maudisse, qu' il maudit.

Προστ. Maudis, qu' il maudisse, maudissons, maudissez, qu' ils maudissent.

44. (η. κ. ζ. ο. ρ.)

Ἀπορίμγατος.

Μετοχή. Μετ. Παθητ.

Circoncire, περιτέμνειν.

Circoncisant. Circoncis, —e.

Confire, παριγέειν.

Confisant. Confit, —e.

Suffire, ἀρκεῖν.

Suffisant. Suffi.

Ὠρ. Ἐν. Je circoncis, tu circoncis, il circoncit, nous circoncisons, vous circoncisez, ils circoncissent.

Je confis, tu confis, il confit, nous confisons, vous confisez, ils confissent.

Je suffis, tu suffis, ils suffit, nous suffisons, vous suffisez, ils suffissent.

Παρατ.

Ὠρισμ.

Ἀόριστ.

Μέλλ.

Je circoncisais. Je circoncis. J' ai circoncis. Je circoncirai.

Je confisais. Je confis. J' ai confit. Je confirai.

Je suffisais. Je suffis. J' ai suffi. Je suffirai.

Ῥποτ. Ἐνεοτώρ.

Παρατατική.

Que je circoncise, qu' il circoncise. Que je circoncisse, qu' il circoncit.

Que je confise, qu' il confise. Que je confisse, qu' il confit.

Que je suffise, qu' il suffise. Que je suffisse, qu' il suffit.

Προστατική.

Circoncis, qu' il circoncise, circoncisons, circoncisez, qu' il circoncissent.

Confis, qu' il confise, confisons, confisez, qu' ils confissent.

Suffis, qu' il suffise, suffisons, suffisez, qu' ils suffissent.

45. (η. λ. ν.)

Ἀπαρ. Lire, ἀναγινώσκειν.

Μετοχή. Lisant. Lu, lue.

Ὠρ. Ἐν. Je lis, tu lis, il lit, nous lisons, vous lisez, ils lisent.

Παρατ. Je lisais.

Ἀόρ. J' ai lu.

Ὠρισμ. Je lus.

Μέλλ. Je lirai.

Ῥποτ. Ἐνεοτ. Que je lise.

Παρατ. Que je lusse.

Προστ. Lis, qu' il lise, lisons, lisez, qu' ils lisent.

16. (θ. λ*. ρ)

<i>Ἀπαρ.</i> Écrire, γράφειν.	<i>Μετ.</i> Écrivant. Écrit, —e.
<i>Ὅρ.</i> <i>Ἐρ.</i> J'écris, tu écris, il écrit, u. écrivons, v. écrivez, ils écrivent.	
<i>Παρατ.</i> J'écrivais.	<i>Ἀόρ.</i> J' ai écrit.
<i>Ὡρισμ.</i> J' écrivis.	<i>Μέλλ.</i> J' écrirai.
<i>Υποτ.</i> <i>Ἐρ.</i> Que j' écrive.	<i>Παρατ.</i> Que j' écrivisse.
<i>Προσ.</i> Écris, qu' il écrive, écrivons, écrivez, qu' ils écrivent.	

17. (ι. κ. ξ. ρ.)

<i>Ἀπαρ.</i> Rire, γέλλειν.	<i>Μετ.</i> Riant. Ri, rie.
Frيره, φρύγειν.	Frit, frite.
<i>Ὅρ.</i> <i>Ἐρ.</i> Je ris, tu ris, il rit, nous rions, vous riez, ils rient.	
Je fris, tu fris, il frit, κτλ.	
<i>Παρατ.</i> Je riais.	<i>Ἀόρ.</i> J' ai ri. J' ai frit.
<i>Ὡρισμ.</i> Je ris.	<i>Μέλλ.</i> Je rirai. Je frirai.
<i>Υποτ.</i> <i>Ἐρ.</i> Que je rie.	<i>Παρατ.</i> Que je risse.
<i>Προσ.</i> Ris, fris, qu' il rie, rions, riez, qu' ils rient.	

18. (ν. τ. κ. ρ. τ.)

<i>Ἀπαρ.</i> Faire, ποιεῖν.	<i>Μετοχ.</i> Faisant. Fait, faite.
<i>Ὅρ.</i> <i>Ἐρ.</i> Je fais, tu fais, il fait, n. faisons, v. faites, ils font.	
<i>Παρατ.</i> Je faisais.	<i>Ἀόρ.</i> J' ai fait.
<i>Ὡρισμ.</i> Je fis.	<i>Μέλλ.</i> Je ferai.
<i>Υποτ.</i> <i>Ἐρ.</i> Que je fasse.	<i>Παρατ.</i> Que je fisse.
<i>Προσ.</i> Fais, qu' il fasse, faisons, faites, qu' ils fassent.	

19. (η. λ. ν.)

<i>Ἀπαρ.</i> Plaire, ἀρέσκειν.	<i>Μετοχ.</i> Plaisant. Plu, plué.
<i>Ὅρ.</i> <i>Ἐρ.</i> Je plais, tu plais, il plait, n. plaisons, v. plaisez, ils plaisent.	
<i>Παρατ.</i> Je plaisais.	<i>Ἀόρ.</i> J' ai plu.
<i>Ὡρισμ.</i> Je plus.	<i>Μέλλ.</i> Je plairai.
<i>Υποτ.</i> <i>Ἐρ.</i> Que je plaise.	<i>Παρατ.</i> Que je plusse.
<i>Προσ.</i> Plais, qu' il plaise, plaisons, plaisez, qu' ils plaisent.	

20. (ι. ρ.)

<i>Ἀπαρ.</i> Traire, ἀνέλγειν.	<i>Μετ.</i> Trayant. Trait, —te.
Braire, ὀγκάζειν.	Brayant.
<i>Ὅρ.</i> <i>Ἐρ.</i> Je traie, tu traie, il trait, n. trayons, v. trayez, ils traient.	
il brait.	ils braient.
<i>Παρατ.</i> Je trayais, κτλ.	<i>Ἀόρ.</i> J' ai trait, κτλ.
Il brayait.	<i>Μέλλ.</i> Je trairai, κτλ.
<i>Ὡρισμ.</i> (δέν ἔχει).	Il braira.

Ἵποτ. Que j'ai traie, κατλ. Que nous trayions, κατλ.
Προστ. Trais, qu' il traie, trayons, trayez, qu' ils traient.

21. (θ. λ. ν.)

Ἀπαρ. Boire, πίνειν. Μετοχ. Buvant. Bu, bue.
Ὅρ. Ἐν. Je bois, tu bois, il boit, n. buvons, v. buvez, ils boivent.
Παρατ. Je buvais. Ἀόρ. J' ai bu.
Ὄρισμ. Je bus. Μέλλ. Je boirai.
Ἵποτ. Ἐν. Que je boive, que tu boives, qu' il boive, que nous buvi-
ons, que vous buviez, qu' ils boivent.
Παρατ. Que je busse.
Προστ. Bois, qu' il boive, buvons, buvez, qu' ils boivent.

22. (ι. λ. ν.)

Ἀπα. Croire, πιστεύειν. Μετοχ. Croyant. Crn, crne.
Ὅρ. Ἐν. Je crois, tu crois, il croit, n. croyons, v. croyez, ils croient.
Παρατ. Je croyais. Ἀόρ. J' ai cru.
Ὄρισμ. Je crus. Μέλλ. Je croirai.
Ἵπ. Ἐν. Que je croie, que tu croies, qu' ils croie, que nous croyions,
que vous croiiez, qu' ils croient.
Παρατ. Que je crusse, que tu crusses, qu' il crût, que nous crussions,
que vous crussiez, qu' ils crussent.
Προστ. Crois, qu' il croie, croyons, croyez, qu' ils croient.

23. (η. λ. †. ξ. ρ.)

Ἀπαρ. Cuire, μαγειρεύειν. Μετοχ. Cuisant. Cuit, cuite.
Nuire, βλάπτειν. Nuisant, Nui.
Ὅρ. Ἐν. Je cuis, tu cuis, il cuit, n. cuisons, v. cuisez, ils cuisent.
Je nuis, tu nuis, il nuit, n. nuisons, v. nuisez, ils nuisent.
Παρατ. Ὄρισμ. Ἀόρ. Μέλλ.
Je cuisais. Je cuisis. J' ai cuit. Je cuirai.
Je nuisais. Je nuisis. J' ai nu. Je nuir ai.
Ἵποτ. Ἐν. Que je cuise. Παρατ. Que je cuisisse.
Que je nuise. Que je nuisisse.
Προστ. Cuis, qu' il cuise, cuisons, cuisez, qu' ils cuisent.
Nuis, qu' il nuise, nuisons, nuisez, qu' ils nuisent.

24. (ι.)

Ἀπαρ. Bruire, θορυβεῖν. Μετοχ. Bruyant.
Ὅρ. Ἐν. Il bruit, ils bruient. Παρατ. Il bruait, ils bruiaient.

25. (γ. μ. *. ο. *)

* *Απαρ.* Clôre, κλείειν.

Μετοχ. Clos, close.

* *Ορ.* 'Er. Je clos, tu clos, il clôt, ils closent.

Μέλλωρ. Je clôrai.

* *Υποστ.* 'Er. Qu' il close, qu' ils closent.

26. (ι. λ. ν.)

* *Απαρ.* Conclure, συμπεραίνειν. *Μετ.* Concluant. Conclu,—νε.

* *Ορ.* 'Er. Je conclus, tu conclus, il conclut, nous concluons, vous concluez, ils concluent.

Παρατ. Je concluais.

* *Αόρ.* J' ai conclu.

* *Ωρισμ.* Je conclus.

Μέλλ. Je conclurai.

* *Υποστ.* 'Er. Que je conclue.

Παρατ. Que je conclusse.

Προστ. Conclus, qu' il conclue, concluons, concluez, qu' ils concluent.

VI. ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ.

Μεγίστη προσοχή ὀφείλεται πρὸς διάκρισιν τῶν

Je crois, tu crois, il croit, πιστεύω κτλ. ἀπὸ τοῦ, je crois, tu crois, il croit, αὐξάνω κτλ.

Je crus, tu crus, il crut, qu'il crût, cru, ἐπίστευον κτλ. ἀπὸ τοῦ, je crus, tu crus, il crut, qu'il crût, erû, ἠύξανον. κτλ.

Moulant, nous moulons, σχηματίζων, σχηματίζομεν, ἀπὸ τοῦ moulant, nous moulons, ἀλέθων, ἀλέβομεν.

Peignant, nous peignons, κτλ. je peignais, κτενίζων κτλ. ἀπὸ τοῦ peignant, nous peignons, je peignais, ζωγραφίζων κτλ.

Il plut, il a plu, έβρεξε κτλ. ἀπὸ τοῦ il plut, il a plu, ήρεσε κτλ.

Je suis, εἰμι. ἀπὸ τοῦ, je suis, εἶπυαι, ἀκολουθῶ.

Je vis, tu vis, il vit. ζῶ, κτλ. ἀπὸ τοῦ je vis, tu vis, il vit, ἶδον κτλ.

Διὰ τῆς ἀκοῆς δὲ τῶν:

Il croassait, croassant, ἐκρωζε, κρώζων, ἀπὸ τοῦ il croissait, croissant, ἠύξανε, αὐξάνων.

Je tins, tu tins, il tint, ἐκράτουν κτλ. ἀπὸ τοῦ je teins, tu teins, il teint, χρωματίζω κτλ.

Je vins, tu vins, il vint, ἤλθον κτλ. ἀπὸ τοῦ je vaines, tu vaines, il vaine, νικῶ κτλ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'.

Συλλογὴ τῶν κυριωδεστέρων δυσχερειῶν, τῶν ἀπαντωμένων εἰς τὴν Γαλλικὴν γραμματικὴν.

Abréger, συντέμνειν, διατηρεῖ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους τὸ ἐξύτονον.

Accoucher, γεννᾶν, ὅτε δι' αὐτοῦ ἐκφράζεται ἡ ἐνέργεια, λαμβάνει τὸ βοηθητικὸν ῥῆμα avoir, οἷον *cette femme a accouché sans douleurs*, ἡ γυνὴ αὕτη ἐγέννησεν ἄνευ πόνων· ὅτε δὲ ἐκφράζεται ὁ χρόνος, λαμβάνει τὸ être, οἷον *elle est accouchée depuis huit jours*, ἐγέννησε πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν.

Agir, ἐνεργεῖν, μὴ λέγε. *en agir bien* ἢ *mal*, ὡς τὸ *en user bien* ἢ *mal*, ἀλλὰ λέγε *agir bien* ἢ *mal*.

Aider, βοηθεῖν, *aider qqm.* βοηθεῖν τινα ὕλικῶς ἢ ἠθικῶς, καὶ *aider à qqm.* βοηθεῖν τινα διὰ τῶν ἔργων, ἥτοι συμπράττειν.

Aïeul πληθ. *aïeux*, οἱ πρόγονοι, *aïeul*, πλ. *aïeuls*, πάππος, προπάτωρ, προμήτωρ.

Ail, πληθ. *ails*, τὸ σκόροδον, καὶ *ail*, πλ. *ails*, εἰς τὴν βοτανικὴν τὸ σκόροδον.

An, *année*, χρόνος· τὸ πρῶτον ἐκφράζει τὸν χρόνον, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν συνέβη τι, οἷον *l'an huit cent*, κατὰ τὸ ὀκτακοσιοστὸν ἔτος, τὸ δὲ δεύτερον, διάστημα χρόνου.

Anoblir, **Ennoblir**, ἐξευγενίζειν, τὸ μὲν τίθεται πάντοτε εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ἐννοίαν, τὸ δὲ *ennoblir* ἐκφράζει μεταφορικὴν ἐννοίαν τοῦ διδομένου μεγαλείου, ὕψους, καὶ ἐξευγενισμοῦ.

Apparoir, ἀποδεικνύειν, ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ἀπαρέμφατος καὶ τὸ γ'. ἐν. πρ. τοῦ ἐνεστ. *il appert*, ἀποδεικνύεται (ἐξάγεται).

Appeler, καλεῖν, ἴλα τὰ εἰς *eler* λήγοντα ῥ. διπλασιάζουσι τὸ σύμφ. 1 καθ' ὅλας τὰς πτώσεις τῶν χρόνων, τὰς εἰς *e* ἄφωνον ληγούσας.

Après-midi, εἶναι θηλυκοῦ γένους, ὅθεν λέγει: *une après-midi* καὶ οὐχί *un*—.

Aussi, *si*, εἰς τὰς συγκρίσεις τίθεται συνήθως εἰς μὲν τὰς καταφατικὰς τὸ *aussi*, εἰς δὲ τὰς ἀρνητικὰς τὸ *si*.

Autour, **alentour**, τὸ *autour* εἶναι πρῶθ. καὶ ἀπαιτεῖ συμπλήρωμα, οἷον *la terre tourne autour du soleil*, τὸ δὲ *alentour* εἶναι ἐπὶ καὶ δὲν ἀπαιτεῖ συμπλήρωμα, οἷον *les plaisirs nonchalants folâtaient alentour*.

Banqueter, συμποσιάζειν, ἐν χρήσει μόνον κατὰ τὴν ἀπαρέμφατον καὶ μεταχθῆν.

Bénir, εὐλογεῖν, ἔχει δύο μετ. παθ. *béni*, *bénie* θ. καὶ *béniit*, *bénite*

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖκος

θ. καὶ τὸ μὲν βένιτ ἐπὶ πραγμάτων ἐγκαινιάζομένων διὰ μιᾶς θρησκευ-
τικῆς τελετῆς, οἷον: de l'eau bénite, ὕδωρ ἡγιασμένον· τὸ δὲ βένι ἐφ'
ὄλων τῶν ἄλλων περιστάσεων, οἷον: béni de Dieu, ὑπὸ Θεοῦ εὐλογημέ-
νος· Les enfants que l'évêque a benis, τὰ παῖδιά, ἃ ὁ δεσπότης κύλι-
γησεν.

Cent, ἑκατὸν, λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. ὅταν προπηγῇται ὀνόμα-
τος, οἷον: trois cents ans, 300 ἔτη μένει δὲ ἀκλιτον ὅταν ἐπηται αὐτοῦ
ἀριθμὸς οἷον: Six cent trente, 630. Numero deux cent, ἀριθμὸς 200.

Chaloir, τὸ ῥ. τοῦτο χρήσιμον μόνον κατὰ τὴν φράσιν, il ne m'en
chaut, δὲν μοὶ μέλλει.

Choir, χρήσιμον μόνον κατὰ τὴν ἀπαρέμφ.

Ciel, οὐρανός· κατὰ τὴν κυρίαν σημασίαν του ἔχει πλ. ἀρ. ciens, οἷον:
Les cieus annoncent la gloire de Dieu, οἱ οὐρανοὶ αἰνοῦσι κτλ. ciels δὲ
πλ. ὅτε σημαίνει τὸν οὐρανὸν εἰκόνας, κλίνης ἢ λατομείου, οἷον: les ciels de
lit, οἱ οὐρανοὶ τῆς κλίνης· les ciels de carrière, οἱ οὐρανοὶ τοῦ λατο-
μείου.

Colorer, colorier, τὸ μὲν colorer ἐν χρήσει μεταρ. le soleil colore
les fruits, ὁ ἥλιος χρωματίζει τοὺς καρπούς, il a bien coloré sa faute,
καλῶς ἐχρωμάτισεν (ἐκάλυψε) τὸ λάθος του, τὸ δὲ colorier πάντοτε εἰς
τὴν κυρίαν αὐτοῦ σημασίαν, colorier une estampe, χρωματίζειν μίαν
ἐκτύπωσιν χαλκογραφίαν.

Consommer, consumer, τὸ consommer, σημαίνει ἀναλίσκειν, λαμ-
βάνειν τι πρὸς καλὴν χρῆσιν, les bateaux à vapeur consomment beau-
coup de charbon, τὰ ἀτμόπλοια ἀναλίσκουσι πολλὰ κάρβουνα· τὸ δὲ
consumer, λαμβάνειν τι πρὸς κακὴν χρῆσιν, καταστρέφειν, μαιοῦν· con-
sumer de grands sommes en équipages, καταναλίσκειν μεγάλας ποσότη-
τας εἰς ἀποσκευάς, ἀμάξια· la rouille consume le fer, ἡ σκωρία (ὀξύ-
δωσις) καταστρέφει τὸν σιδήρον· sa maladie l'a consumé, ἡ ἀσθένειά
του τὸν ἠδυνάτισεν.

Convenir, λαμβάνει μὲν τὸ βοηθ. ῥ. avoir, κατὰ τὴν σημασ. εἶναι
κατάλληλον, πρότερον, τὸ ῥ. être δὲ, κατὰ τὴν σημ. ὁμολογεῖν, συμ-
φωνεῖν.

Couple, θ. μὲν ὅταν ἐκφράζῃ τὸν ἀριθ. δύο, οἷον: une couple de cra-
yons, δυὰς μολυβδοκονδύλων, ἀρ. δὲ ὅταν ἐκφράζῃ τὴν ιδέαν τῆς ἐνό-
τητος, οἷον: un couple d'amis, un couple de fripons, δυὰς, ζεύγος φί-
λων, κλεπτῶν.

Déjeuner, diner, λαμβάνουσι τὴν πρῶθ. de, ὅταν ὁ λόγος περὶ πραγ-
μάτων, οἷον: déjeuner, dîner de fromage, προγευματίζειν ἐκ τυροῦ, ὅταν
δὲ ὁ λόγος περὶ προσώπων τὴν avec, οἷον: déjeuner, dîner avec des
amis, γευματίζειν μετὰ φίλων.

Demeurer, λαμβάνει τὸ ὁ avoir, ὅταν σημαίνει διαρκεῖν τινα εἰς τι,

οἷον il a demeuré longtemps à ce travail, τὸ ῥ. εἶναι δὲ ὅταν σημαίνει διαρκεῖσαν τεταμένην, οἷον nous sommes demeurés deux heures sur nos jambes. Les choses en sont demeurées là.

Demi, τιθέμενον πρὸ ὀνόμ. μένει ἀκλιτον καὶ ἐνοῦται μετ' αὐτοῦ μὲ μίαν συνέγειαν (trait d'union), οἷον demi-lune, ὅταν δὲ ἐπηται τοῦ ὀνόμ. τότε κλίνεται, οἷον il revint à dix heures et demie.

Dépecer, τὸ ἀφῶνον ε τῆς ῥίζης, μεταβάλλεται εἰς ἑ βαρύτονον πρὸ ἀφῶνου συλλαβῆς, τὸ δὲ ε λαμβάνει ὑποδιαστ. (cédille) πρὸ τοῦ α καὶ ο.

Dépérir, λαμβάνει τὸ ῥ. avoir ὅτε σημαίνει τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὸ ῥ. εἶναι, ὅτε σημαίνει τὴν κατὰστασιν.

Descendre, λαμβάνει τὸ ῥ. avoir, ὅταν βέλῃ νὰ ἐκφράσῃ τις τὴν ἐνέργειαν, τὸ ῥ. εἶναι δὲ, ὅταν βέλῃ νὰ ἐκφράσῃ τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ ἔχει ὑπὸ ὄψιν.

Deuxième, ὄρα Second.

Digne, ἀνευ ἀρνήσεως τίθεται καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ, ὡς il est digne d'estime ; il est digne de mépris, μετ' ἀρνήσεως δὲ μόνον ἐπὶ καλοῦ, ὡς il n'est pas digne de votre amitié.

Diner, ὄρ. Déjeuner.

Echapper, λαμβάνει τὸ βοηθ. ῥ. avoir ἢ εἶναι ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, ἐρ' ὅσον ἐκφράζεται ἡ ἐνέργεια ἢ ἡ κατὰστασις. L'un des coupables a échappé à la gendarmerie. Le voleur est échappé de prison. Λέγομεν Cet homme a échappé au danger, ὅτε δὲν ἦν ἐπικίνδυνος, καὶ est échappé, ὅταν δὲν ἀπέθανε. Λέγομεν προσέτι: Ce mot m'a échappé, ἵνα ἐκφράσωμεν ὅτι δὲν ἐνθυμούμεθα ταύτην, καὶ m'est échappé, ὅτι μᾶς διέφυγεν ἐξ ἀννοίας.

Eminent, ἴδε imminent.

Encore, ποιητικῶς ἀποβάλλει ἐνίοτε τὸ τελικὸν ε, εἰς τὸ πεζὸν δὲ οὐδέποτε.

Engager, ἐπομένης ἀπαραιρέτου, λαμβάνει τὴν πρόθεσιν à ἢ de.

Ennobler, ἴδε Anoblir.

Ennuyant, ennuyeux, τὸ μὲν α. λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου λέγοντος ἄνιαν τινὰ παρελθούσαν, τὸ δὲ β'. ἐπὶ ἀνθρώπου πάντοτε πληκτικοῦ, ὥτε un homme ennuyant, εἶναι ὁ προσωρικῶς πληκτικὸς, καὶ un homme ennuyeux, ὁ πάντοτε τοιοῦτος ὢν.

Entre, parmi, τὸ μὲν entre τίθεται ὅτε ὁ λόγος περὶ δύο ἀντικειμένων ἢ περὶ ιδέας ἀμοιβαιότητος, οἷον : Entre ses bras. La haine entre les grands se calme rarement, τὸ δὲ parmi ὅταν ὁ λόγος περὶ περισσοτέρων ἀντικειμένων, οἷον : Parmi tant de héros. Parmi le monde.

Epurar, apurer, τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ, ποιεῖν τι πλέον καθαρὸν, οἷον : Epurer un métal, τὸ δὲ β'. ἐκκαθαρίζειν λογαριασμόν τινα, οἷον : Il faut apurer ces comptes.

Expirer, λαμβάνει τὸ βοηθ. avoir α) ὅτε ὁ λόγος περὶ θανάτου, οἷον : Tous deux ont expiré de misère, καὶ β.) ὅτε ὁ λόγος περὶ ἐποχῆς ἢ πράγματος τετελεσμένου, οἷον : Son bail a expiré à la saint-Jean. Λαμβάνει δὲ τὸ βοηθ. être, ὅταν ἐκφράξῃ τις ἀβεβαιῶς πράγμα τι τετελεσμένον, οἷον : Mon bail étant expiré, je me retire.

Falloir. Il s'en faut beaucoup, σημαίνει διαφορὰν ποιότητος. Il s'en faut de beaucoup δὲ, διαφορὰν ποσότητος.

Fleurir, τὸ β. τοῦτο εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν του ἀνθεῖν, εἶναι ὁμαλόν, εἰς τὴν μεταφορικὴν δὲ ἀνώμαλον, παρατατατικὸς fleurissait ἢ florissait καὶ μετοχὴ florissant.

Fuir, ἡ μετ. fui εἶναι κλιτὴ ἐὰν ὁ λόγος μεταβατικὸς, καὶ ἀκλιτος ἐὰν μὴ μεταβατικὸς, οἷον : Les ennemis nous ont fuis, οἱ ἐχθροὶ μᾶς ἐφυγον, καὶ Nos beaux jours nous ont fui, αἱ ὡραῖαι ἡμέραι μᾶς ἐφυγον.

Galant, ἐπόμενον μὲν, οἷον : un homme galant, σημαίνει ἄνθρωπον θέλοντα νὰ ἀρέσῃ, προηγούμενον δὲ, οἷον : un galant homme, ἄνθρωπον μὲ γενναῖα αἰσθήματα.

Imaginer, s'imaginer, τὸ πρῶτον σημαίνει ἐπινοεῖν, τὸ δὲ δεύτερον, πιστεῦειν.

Imminent, éminent, μὴ συγγένης ταῦτα, διότι τὸ μὲν σημαίνει ἐπικείμενος, τὸ δὲ éminent, ὑψηλός, ἐξοχος.

Imposer, en imposer, τὸ μὲν σημαίνει, ἐμπνέω σέβας, τὸ δὲ en imposer, ἀπατᾶν, παραπειθεῖν.

Inclus, κλίνεται μὲν ὅταν τὸ αὐτὸ ἀναφερόμενον ὄνομα ἔχει ἄρθρον, ἢ ἐπίθετον, οἷον : Vous trouverez ci-incluse la copie, une copie κτλ. ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως μένει ἀκλιτον, οἷον : Vous trouverez ci-inclus copie, κτλ. Ci-inclus copie.

Indigne, ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ συμπληρώματος λαμβάνεται ἐπὶ κακοῦ, οἷον : Un homme indigne d'estime, d'intérêt, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει δὲν λέγουσι : Un homme est indigne de blâme, de mépris ἀλλὰ λέγουσι : qu'il ne mérite pas de blâme, κτλ.

Infester, infecter, τὸ μὲν σημαίνει, καταστρέφειν, ἐρηκμάνειν τὸ δὲ infecter, μολύνειν καὶ μεταφ. διαφθερίζειν.

Matinal, matineux, matinier, τὸ μὲν ἐκφράζει ἐνέργειαν, περιστάσιν τινα, οἷον : Vous avez été matinal, δηλ. Vous vous êtes levé matin aujourd'hui τὸ δὲ ἐκφράζει συνήθειαν, οἷον : L'homme matineux est celui qui se lève matin tous les jours. Καὶ matinier εὐχρηστον μόνον εἰς τὴν ἐκφρασιν : Étoile matinière, ἀστὴρ πρωϊνός.

Même, ἐπίθετον καὶ ἐπὶ ῥήμα. Ἐπίθετον μὲν 1) ὅταν προηγῇται ὀνόματος, οἷον : Parlent mêmes vices, mêmes vertus. 2) εἰς τὸ τέλος ἀντωνυμίας, οἷον : Ils ne semblent nés que pour eux-mêmes. 3) ὅταν τίθεται εἰς τὸ τέλος ἑνὸς μόνου ὀνόματος, οἷον : Les Grecs mêmes κτλ.

Ἐπιφύημα δὲ 1) ὅταν τίθεται ἀντὶ ῥήματος, οἶον· Il y a un tour à donner à tout, même aux choses κτλ. 2) ὅταν τίθεται ἀντὶ ὀνόματος τινος, οἶον· Tout citoyen doit obéir aux lois, même injustes. 3) ὅταν τίθεται μετὰ πολλὰ ὀνόματα, οἶον· J'ai tout à craindre de leurs larmes, de leurs soupirs, de leurs plaisirs même.

Menacer, τὰ τῆς Α'. συζυγίας ῥήμ. ὧν ἡ ρίζα ἔχει ε λαμβάνει τοῦτο διαστολὴν πρὸ τοῦ α καὶ ο, οἶον· menacer, menaçons.

Méprendre (se), ἡ παθ. μετ. τοῦ ῥήμ. τοῦτου συμφωνεῖ πάντοτε κατὰ γένος καὶ ἀριθ. μετὰ τὸ προηγούμενον ὄνομα, οἶον· Ces personnes se sont méprises.

Mille, mil, τὸ μὲν mille χρήσιμον εἰς τοὺς κοινούς λογαριασμούς, τὸ δὲ mil χρήσιμον μόνον εἰς τὴν χρονολογίαν μας.

Nu, εἶναι ἀκλιτον μὲν ὅταν προηγῇται ἀνάρθως ὀνόματος, μεθ' οὗ συνδέεται διὰ συνεχείας, οἶον· Il était nu-tête et nu-jambes. Κλίνεται δὲ ὅταν ἐνάρθως προηγῇται ὀνόματος, οἶον· La nue propriété d'un bien.

Oeil, πληθ. yeux, ὅταν σημαίνει τὰ ὄργανα τῆς ὁράσεως καὶ ἐνίοτε εἰς πράγματα μὴ διαφορούμενα, οἶον· Sur cet enfant si cher ayez toujours les yeux. Le bûillon a beaucoup d'yeux. Πληθ. δὲ œils, ὅταν ἐκφράζῃ εἶδος ἐξομοιώσεως τοῦ ἀντικειμένου, οἶον· Des œils-de-chat ; des œils-de-serpent (μικροὶ λίθοι) ; des œils-de-chèvre (φυτὰ) ; des œils-de-hœufs (φιγγίται).

Oeuvre, ἐν γένει εἶναι θηλ. εἶναι δὲ ἀρσ. μόνον εἰς τὸν ἐν. ἀριθ. καὶ ὅτε ὁ λόγος περὶ ἐκτάκτου τινὸς ἔργου, οἶον· Un œuvre de génie, καὶ εἰς τὰ ἀλληλικὰ, τὰ χαρακτικὰ καὶ μουσικὰ ἔργα, οἶον· Travailler au grand œuvre. Le premier œuvre d'un musicien.

Orge, ἀρσ. μόνον εἰς τὰς δύο ταύτας φράσεις, οἶον· Orge mondé, orge perlé.

Parce que, par ce que, ἐν δυσὶ λέξεσι σημαίνει, διότι, οἶον· Là tout est beau, parce que tout est vrais. Ἐν τρισὶ λέξεσι δὲ διὸ, διὰ τὸ ὁποῖον.

Plier, ployer, τὸ μὲν plier, ἐν χρήσει κυρίως ἐπὶ πραγμάτων μὴ σκληρῶν, οἶον· Plier un manche, une serviette, du linge, τὸ δὲ ployer ἐπὶ πραγμάτων ὀλίγον καμπτομένων, οἶον· Ployer une canne, une branche d'arbre. Μεταφ. δὲν παρατηρεῖται ἡ διαφορὰ αὕτη. τὸ ployer εἶναι ἐν χρήσει μᾶλλον εἰς τὸν ὑψηλὸν λόγον.

Plutôt, plus tôt, τὸ, μὲν plutôt ἔχει τὴν ἔννοιαν ἐλλογῆς, προτιμῆσεως, οἶον· Je suis plutôt né pour commander que pour obéir, τὸ δὲ plus tôt, ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ χρόνου καὶ εἶναι ἀντίθετον τοῦ plus tard, οἶον· La vie, ou plus tôt, ou plus tard, doit nous être ravie.

Résoudre, κατὰ τὴν ἔννοιαν μὲν τοῦ διαλύειν σχηματίζει τὴν παθ. μετ. résous, κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τοῦ βουλεύεσθαι, résolu.

Second, deuxième, τὸ second ἐκφράζει ἀπλῶς τὴν ιδέαν τῆς τάξεως, τὸ δὲ deuxième τὴν τε ιδέαν τῆς τάξεως καὶ τῆς σειράς. Ὅταν λοιπὸν θέλωμεν νὰ ὑπαγάγωμεν τὴν ιδέαν τῆς τάξεως εἰς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ, λέγομεν, deuxième, οἶον· Je suis le deuxième sur la liste, ἐξ ἐναντίας δὲ ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν τάξιν ἀπολύτως, χωρὶς νὰ τὴν ὑπαγάγωμεν εἰς τὴν τοῦ ἀριθμοῦ, λέγομεν, second, οἶον. Cette tragédie n'est qu'un ouvrage de second ordre.

Tel que, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ quelque, δὲν εἶναι ἐν χρήσει σήμερον, διό ἀντὶ τοῦ: Un nombre tel qu'il soit, peut être augmenté, λέγε· quel qu'il soit.

Témoin, τιθεμένη ἡ λέξις αὕτη ἀνευ ὁρισμοῦ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως εἶναι ἀκλιτος, οἶον· Il est brave, témoin les blessures dont il est couvert. Ἐπίσης ἀκλιτος καὶ ὅταν ἔπῃται τῆς προθ. à, οἶον· Je les ai pris tous à témoin. Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιστάσεις τίθεται ἐνικῶς ἢ πληθ. κατὰ τὴν ἔννοιαν, οἶον· Leur entrevue devait avoir lieu sans témoins.

Travail, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐργασίας, τοῦ μόχθου, τῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν παραγωγῶν κτλ. σχηματίζει τὸ πληθ. travaux, κατὰ τὴν ἔννοιαν δὲ τῆς λογοδοσίας, ἣν ἕκαστος ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ διδῇ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ ὑπουργείου ἢ τῆς ἐκθέσεως ἣν ποιοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνατεθείσης ὑπηρεσίας, σχηματίζει τὸ πληθ. travaux, οἶον· Ce ministre a eu plusieurs travaux cette semaine avec le roi.

Vingt, ἐπομένου ἀριθ. ἐπιθέτου, ὅπερ τὸ πολλαπλασιάζει, λαμβάνει τὸν σχηματισμὸν τοῦ πληθ. οἶον· L'homme ne vit pas aujourd'hui au delà de quatre-vingts ans. Μένει δὲ πάντοτε ἀκλιτον, ὅταν ἔπῃται αὐτοῦ ἕτερος ἀριθμὸς, οἶον· Il vécut jusqu'à quatre-vingt-quatorze ans, ἐπίσης μένει ἀκλιτον καὶ ὅταν τίθεται κατ' ἐπιτόμην ἀντὶ τοῦ vingtième, οἶον· Page quatre-vingt.

Voici, voilà, τὸ μὲν voici ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐπομένην ἔννοιαν, οἶον· Voici le code de l'égoïste: Tout pour soi, rien pour les autres, ἰδοὺ ὁ κώδικς τοῦ ἐγωῖστου· Ὅλα ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ οὐδὲν ὑπὲρ τῶν ἄλλων. Τὸ δὲ voilà ἀποδίδεται εἰς τὴν προσηγουμένην ἔννοιαν, οἶον· Si ma religion était fausse, je l'avoue, voilà le piège le mieux dressé qu'il soit possible d'imaginer.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β΄.

ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

1. Pour saluer.

Bonjour, Monsieur, j'ai l'honneur de vous saluer. ἢ Je vous souhaite le bon jour.

Monsieur, je vous le souhaite pareillement.

Comment vous portez-vous ? ἢ Comment va votre santé?

Très-bien, merci, ἢ à votre service. Et vous même?

Parfaitement.

Je suis bien aise de vous voir en bonne santé.

Je vous remercie de tout mon cœur.

Je ne me sens pas bien depuis hier. ἢ Je suis un peu mal disposé.

J'en suis fâché ἢ très-fâché.

Donnez une chaise à monsieur.

Couvrez-vous, je vous prie, ne faites point de cérémonie.

Comment se porte madame votre épouse? ἢ Madame se porte bien?

Pas trop bien, elle est un peu indisposée.

J'en suis très-fâché; mais j'espère que ce ne sera qu'une indisposition passagère.

Et madame votre mère (ἢ monsieur votre frère) comment se porte-t-elle? (ἢ il?)

Elle (ἢ il) n'est pas non plus bien.

1. Περὶ χαιρετισμοῦ.

Καλὴν ἡμέραν σας, κύριε, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετήσω. ἢ Σᾶς εὖχομαι καλὴν ἡμέραν.

Σᾶς εὖχομαι, κύριε, τὸ αὐτό.

Πῶς ἔχετε; ἢ πῶς ὑπάγει ἡ ὑγεία σας;

Πολὺ καλὰ, εὐχαριστῶ ἢ Εἰς τὰς διαταγὰς σας. Καὶ ὑμεῖς;

Κάλλιστα.

Χαίρω, βλέπων ὑμᾶς εἰς καλὴν ὑγίαν.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης μου καρδίας.

Δὲν αἰσθάνομαι καλῶς τὸν ἑαυτόν μου ἀπὸ χθὲς ἢ εἶμαι ὀλίγον ἀδιάθετος.

Λυποῦμαι, ἢ λυποῦμαι λίαν.

Δότε μίαν ἑδραν εἰς τὸν κύριον.

Κολυφθῆτε, σᾶς παρακαλῶ, ἐλευθέρως.

Πῶς ἔχει ἡ κυρία σύζυγός σας; ἢ Πῶς ἔχει ἡ κυρία;

Ὅχι, τόσο καλὰ εἶναι ὀλίγον ἀδιάθετος.

Λυποῦμαι πολὺ, ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι θέλει εἶσθαι ἡ ἀδιαθεσία τῆς διαβατικής.

Καὶ ἡ κυρία μήτηρ σας (ἢ ὁ κύριος ἀδελφός σας) πῶς ἔχει;

Οὐδ' αὐτὴ (ἢ αὐτὸς) δὲν εἶναι τόσο καλὰ.

Qu'a-t-elle (ἢ il), s'il vous plait?
Elle (ἢ il) a la fièvre, ἢ mal à
la tête.

Avez-vous fait venir le médecin?

2. Avec un médecin.

Monsieur, j'ai pris la liberté
de vous envoyer chercher.

Depuis quand êtes-vous malade?

Depuis hier.

Comment vous trouvez-vous en
ce moment?

Je me trouve tout je ne sais
comment. . . J'ai la tête tout étour-
die, et j'ai de la peine à me tenir
sur mes jambes. Je ne suis pas bien
du tout.

Comment cela a-t-il commencé?

Cella me prit par un frisson. En-
suite j'ai transpiré beaucoup, et
j'ai toujours été mal depuis.

Avez-vous senti de maux de
cœur?

Oui, dans le premier instant;
mais cela s'est dissipé, et il m'est
resté un mal de tête épouvan-
table.

Comment avez-vous passé la
nuit?

Fort mal et je me sens à pré-
sent très-faible.

Vous avez mauvaise mine. —
Voyons votre langue. — Elle est
bien chargée. — Votre pouls est
agité. — Vous avez besoin d'être
purgé.

Je crains beaucoup les médecines.

Je vous en donnerai une très-
douce. — Vous la prendrez de-

Τί ἔχει, ἐὰν εὐχρηστῇσθε;

Ἐχει πυρετὸν ἢ κεφαλαλγίαν.

Ἐκαλέσατε τὸν ἰατρὸν;

2. Μετὰ ἱατροῦ.

Ἐλαβον τὸ θάρρος, κύριε, καὶ
ἔστειλα νὰ σὰς καλέσω.

Ἀπὸ πότε εἰσθε ἀσθενής;

Ἀπὸ χθές.

Πῶς εὐρίσκεσθε τὴν στιγμὴν
ταύτην;

Εἶμαι δὲν ἡξέριω πῶς. . . Ἐχω
τὴν κεφαλὴν ζαλισμένην καὶ μετὰ
δυσκολίας κρατοῦμαι εἰς τοὺς ποδας
μου. Δὲν εἶμαι διόλου καλά.

Πῶς ἦτον ἡ ἀρχὴ αὐτῆς;

Μὲ κατέλαβεν πρῶτον ῥίγος· ἔ-
πειτα ἰδρωσα πολὺ καὶ ἀπὸ τότε
εἶμαι ὅλον κακά.

Ἡσθάνθητε ναυτίαν;

Μάλιστα τὴν πρώτην στιγμὴν·
ἀλλ' ἀκολούθως παρήλθε τοῦτο καὶ
μοὶ ἔμεινε κεφαλαλγία τρομερά.

Πῶς διήλθετε τὴν νύκτα;

Πολὺ κακά καὶ ἤδη αἰσθάνομαι
τὸν ἑαυτὸν μου λίαν ἀδύνατον.

Ἐχετε κακὴν ὄψιν. — Δεῖξάτέ μοι
τὴν γλῶσσάν σας. — Εἶναι πολὺ ἀ-
κάθαρτος. — Ὁ σφυγμὸς σας εἶναι
τεταραγμένος. — Ἐχετε ἀνάγκην κα-
θαρτικῶ.

Φοβοῦμαι πολὺ τὰ ἱατρικά.

Θὰ σὰς δώσω ἐν πολὺ γλυκῷ. —
Θὰ τὰ πάρητε αὐρίον. — Πρέπει νὰ

main. — Vous observerez une *κάμψη μεγάλην δίαιταν.*
diète absolue.

3. *Le coucher, et le lever.*

Je me sens grande envie de dormir.

Je suis très fatigué.

Je vous laisse donc et je vous souhaite bon soir.

Jean, de la lumière ! — Fermez les volets, et tirez les rideaux.

Vous pouvez vous retirer. — N'oubliez pas de m'éveiller demain de bon matin.

Comment ! Vous êtes encore au lit ? Il est bien tard.

Quelle heure est-il ?

Dix heures viennent de sonner.

Je ne savais pas l'heure qu'il était. — Ma montre s'est arrêtée à cinq heures du matin.

Avez-vous bien dormi la nuit ?

Très-bien, je vous remercie.

Comment pouvez-vous dormir si long temps ?

Au contraire ; je suis matineux ; mais je me suis couché très tard hier soir.

C'est une fort bonne habitude. — Moi j'ai été matinal aujourd'hui.

Si je ne me lève aussitôt que je suis éveillé, je me rendors.

4. *Pour faire sa toilette.*

Monsieur se fait-il la barbe aujourd'hui ?

Vous savez que je ne me rase

3. *Ἡ κατάκλισις καὶ ἡ ἐξέγερσις.*

Νυστάζω πολύ.

Εἶμαι κατακουρασμένος.

Σὰς ἀφίνω λοιπὸν καὶ σὰς εὐχομαι καλὴν νύκτα.

Ἰωάννη, φῶς ! — Κλείσε τὰ παραθυρόφυλλα καὶ καταίβασα τὰ παραπετάσματα.

Ἰπαγε τώρα. — Μὴ λησμονήσης νὰ μ' ἐξυπνίσῃς αὐριον πολὺ πρωΐ.

Πῶς, εἰς τὴν κλίνην εἰσέτι; Εἶναι ἀργά.

Τί ὥρα εἶναι ;

Πρὸ ὀλίγου ἐκτύπησαν δέκα.

Δὲν ἤξευρα τί ὥρα εἶναι. — Τὸ ὠρολόγιόν μου ἐστάθη εἰς τὰς πέντε τὸ πρωΐ.

Εκοιμήθητε καλῶς ἀπόψε ;

Πολὺ καλᾶ, σὰς εὐχαριστῶ.

Πῶς ἤμπορεῖτε καὶ κοιμᾶσθε τόσον πολὺ ;

Τούναντίον, ἐξυπνῶ συνήθως πρωΐ, ἀλλὰ κατεκλίνθην πολὺ ἀργά χθὲς τὸ βράδυ.

Εἶναι καλλίστη συνήθεια. Ἐγὼ ἐξύπνισα σήμερον μόνον πολὺ πρωΐ.

Ἄν δὲν σηκωθῶ ἄμα ἐξυπνήσω, κοιμῶμαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.

4. *Ἡ ἔρδουσις.*

Θὰ ξυρισθῇτε, κύριε, σήμερον ;

Εἰσέφετε ὅτι συνήθως ξυρίζομαι

ordinairement que tous les deux jours.

Quel habit mettez-vous aujourd'hui ?

Celui que je portais avant-hier ; mais il faut le bien vergeter.

Donnez-moi la brosse, mes gants et un mouchoir.

5. Le déjeuner, et le dîner.

Avez-vous déjeuné ?

Pas encore.

Tant mieux ; vous déjeunerez avec moi.

Je ne déjeûne pas ordinairement de si bonne heure ; mais j'accepte pour vous faire compagnie.

Que vous offrirai-je ? Voulez-vous du beurre frais, ou du jambon, ou des œufs à la coque ?

Je vous demanderai des huîtres, s'il vous plait.

Vous servirai-je de ce potage ?

Non, je ne l'aime pas beaucoup.

Puisque vous ne mangez pas de la soupe, mangez du poisson. Servez-vous comme il vous plaira.

Je vous donnerai une tranche de ce bœuf, ou une aile de poulet.

Je vous remercie ; j'ai mangé suffisamment.

6. Dans un café.

Entrons dans ce café ?

Entrons-y ; je voudrais me rafraîchir ; je suis bien altéré.

κάθε δύο ημέρας·

Τί φόρεμα θὰ βάλετε σήμερον ;

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐφαρούσα προχθὲς· ἀλλὰ νὰ τὸ τινάξῃς καλά.

Δός μοι τὴν ψήκτραν, τὰ χερσὶν κτιὰ μου καὶ ἓν μανδύλι.

5. Τὸ πρόγευμα καὶ γεῖμα.

Ἐπρογευματίσατε ;

Ὁχι ἀκόμη.

Τόσον τὸ καλλίτερον· θὰ προγευματίσητε μαζί μου.

Συνήθως δὲν προγευματίζω τόσον ἐνωρίς· δέχομαι ὅμως διὰ νὰ σὰς κάμω συντροφίαν.

Τί νὰ σὰς προσφέρω ; Θέλετε βούτυρον νωπὸν, ἢ χοιρομέριον ἢ αὐγὰ ροφετὰ ;

Δότε μοι στρεῖδια, σὰς παρακαλῶ.

Νὰ σὰς δώσω ἀπὸ τὸ ρόφημα ;

Ὁχι, δὲν μοι ἀρέσει πολὺ.

Ἀφοῦ δὲν τρώγετε σούπαν, φάγετε ψάρι· πάρτε ἀπ' αὐτοῦ σὰς εἶναι ἀρεστόν.

Νὰ σὰς δώσω ἓν κομμάτι ἀπ' αὐτὸ τὸ βωδ.νὸν, ἢ ἓν πτερύγιον ὀρνιθίου.

Εὐχαριστῶ, ἔφαγα ἀρκετὰ.

6. Εἰς τὸ καφετεῖον.

Ἐμβαίνομεν εἰς τὸ καφετεῖον ;

Ἐμβαίνομεν· ἐλθὼ νὰ δροσιθῶ, διότι διψῶ πολὺ.

Voulez-vous prendre une glace ou une limonade?

J'aimerais mieux une limonade.

Garçon, donnez-moi, s'il vous plaît, la *Patrie*.

Elle est en main, monsieur; voulez-vous la *Presse*, jusqu'à ce que la *Patrie* devienne libre?

Le billard est-il libre?—Oui, monsieur. — Alors nous ferons une partie.

Nous avons une heure et demie de billard, une demi-tasse et une limonade; voici une pièce de cinq francs et payez-vous.

7. L'hiver et le printemps.

Nous voici en hiver.

Moi, je n'aime pas du tout l'hiver.

Comment peut-on aimer l'hiver? Le froid est insupportable; il neige sans cesse, et les jours sont si courts.

Voilà la saison des fleurs qui revient.

C'est la saison que j'aime le plus. Tout semble renaître dans cette saison, et la nature se pare de sa robe de fête.

A Athènes nous n'avons presque pas printemps. Nous passons tout d'un coup de l'hiver à l'été.

C'est désagréable.

Nous sommes privés de la plus belle saison de l'année.

C'est à la campagne surtout qu'on jouit du printemps.

Πέρνετε παγωτόν ἢ μίαν λεμονάδαν;

Προτιμῶ μίαν λεμονάδαν.

Παιδί, δός μοι τὴν *Πατρίδα*, σὲ παρακαλῶ.

Τὴν ἀναγινώσκει ἄλλος, κύριε· θέλετε τὸν *Τύπον* μέχρις οὗ μείνῃ διαθέσιμος ἡ *Πατρίς*;

Τὸ σφαιριστήριον εἶναι ἐλεύθερον; — Μάλιστα, κύριε. — Ἄς παίξωμεν λοιπὸν μίαν παρτίδα.

Ἔχομεν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν τὸ σφαιριστήριον, ἓνα καφὲν καὶ μίαν λεμονάδαν. Ἰδοὺ ἓν πεντόφραγκον καὶ πληρώσου.

7. Ὁ χειμὼν καὶ ἡ ἀνοιξίς.

Ἰδοὺ, ἐφθασεν ὁ χειμὼν.

Ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ διόλου τὸν χειμῶνα.

Πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀγαπᾷ τις τὸν χειμῶνα; τὸ ψυχρὸς εἶναι ἀνυπόφορον, χιονίζει ἀδιακόπως, καὶ αἱ ἡμέραι εἶναι τόσο μικραί.

Ἰδοὺ ἐπανερχεται ἡ ὥρα τῶν ἀνθέων.

Τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἀγαπῶ περισσότερο. Κατ' αὐτὴν τὸ πᾶν φαίνεται ἀναγεννώμενον καὶ ἡ φύσις στολιζέται μὲ τὸ ἐορτῆς ἐνδυμὰ τῆς.

Εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν ἔχομεν σχεδὸν ἀνοιξιν. Μεταβαίνομεν διὰ μιᾶς ἀπὸ τοῦ χειμῶνος εἰς τὸ θέρος.

Τοῦτο εἶναι δυσάρεστον.

Στερούμεθα τῆς ὡραιότερας ἐποχῆς τοῦ ἔτους.

Εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸ πάντων χαίρεται τις τὴν ἀνοιξιν.

8. *L' été, et l' automne.*

Comme il fait chaud aujourd'hui ? Et pourtant nous sommes encore au mois de mai.

Cela ne fait rien ; à Athènes l' été nous vient quelquefois avec le mois d' Avril.

Asseyons-nous sous cet ombrage.

Je meurs de soif ; je vais me désalterer à cette fontaine.

Ne buvez point d' eau froide ; cela pourrait vous faire mal.

L' automne est la saison dont on jouit le plus longtemps à Athènes.

J' aime beaucoup cette saison ; c' est la saison des fruits.

Rien de plus gai que les vignobles dans cette saison-ci.

Le raisin de la France et de l' Allemagne n' a pas la saveur du raisin de Grèce et de l' Italie.

C' est vrai ; le raisin du midi est plus sucré.

9. *Dans une soirée.*

Connaissez-vous quelqu' un de ces messieurs ?

Malheureusement non ; je suis un étranger et c' est la première fois que je me trouve en reunion dans cette ville.

Venez que je vous présente à ces dames.

8. *Τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον.*

Τί ζέσθῃ τοῦ εἶναι σήμερον ; Καὶ ὅμως εἶναι ἀκόμῃ Μάιος μῆν.

Τοῦτο δὲν σημαίνει, διότι εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ θέρος ἀρχίζει πολλάκις ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιον.

Ἄς καθίσωμεν εἰς αὐτὴν τήν σκιάν.

Ἔσκασα ἀπὸ τὴν δίψαν παγαίνω νὰ πῶ ἀπὸ ἐκείνην τὴν πηγὴν.

Μὴ πίνῃς κρύον νερόν· ἤμπορεῖ νὰ σὲ βλάψῃ.

Τὸ φθινόπωρον εἶναι ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, ἣν ἀπολαμβάνει τις περισσώτερον εἰς Ἀθήνας.

Ἡ ὥρα αὕτη τοῦ ἔτους μοὶ ἀρέσει πολὺ, διότι εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν καρπῶν.

Οὐδὲν χαριέστερον τῶν ἀμπέλων κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.

Αἱ σταφυλαὶ τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας δὲν ἔχουν τὴν γλυκύτητα τῶν σταφυλῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας.

Εἶναι ἀληθὲς· αἱ σταφυλαὶ τῆς μεσημβρίας εἶναι μᾶλλον ζαχαρώδεις.

9. *Εἰς συναναστροφὴν.*

Γνωρίζετε τίνα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς κυρίους ;

Ὁχι, δυστυχῶς· εἰμαι ξένος καὶ πρῶτην φορὰν εὐρίσκομαι εἰς συναναστροφὴν εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν.

Ἐλάτε νὰ σᾶς παρουσιάσω εἰς αὐτὰς τὰς κυρίας.

Quel ennui que toutes ces cérémonies.

Voici le maître de la maison qui vient à nous.

Je suis enchanté de faire votre connaissance.

C'est un honneur pour moi.

Cette dame ne fait que copier ces toilettes du journal des modes.

C'est qu'elle préfère alors le goût des autres à son propre goût.

10. Des nouvelles.

Que dit-on (qu'y a-t-il) de nouveau ?

Je n'ai rien appris de nouveau.

J'ai entendu dire (j'ai appris) que hier au soir ont eu lieu de nombreuses arrestations. Parmi les personnes arrêtées, se trouvent des employés civils et militaires.

N'avez-vous rien oui dire de la guerre ?

On dit qu'il y a un combat naval.

Cette nouvelle mérite confirmation. De qui la tenez-vous ?

Je la sais, j'en tiens de bonne part.

Que dit-on à la cour ?

On parle d'une voyage. Quand croit-on que le Roi partir a ?

On ne sait pas.

Τί πληκτικὸν πρᾶγμα εἶναι αὐταὶ αἱ τυπικότητες.

Ἰδοὺ ὁ οἰκοδεσπότης ἐρχόμενος πρὸς ἡμᾶς.

Χαίρω πολὺ ὅτι σᾶς γνωρίζω.

Εἶναι τιμὴ δι' ἐμέ.

Ἡ κυρία αὕτη ἀντιγράφει πάντοτε τὰς ἐνδυμασίας τῆς ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τοῦ συρμού.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι προτιμᾷ τὴν ξένην καλλαισθησίαν ἀπὸ τὴν ἰδίαν τῆς.

10. Περὶ εἰδήσεων.

Τί νέα λέγουσιν ;

Οὐδὲν νέον ἔμαθον.

Ἦκουσα ὅτι χθὲς τὸ ἐσπέρας ἐγένοντο πολυάριθμοι συλληψεις. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων προσώπων εὐρίσκονται πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Δὲν ἤκούσατέ τι γὰρ λέγουν περὶ πολέμου ;

Λέγουσιν ὅτι γίνεται ναυμαχία.

Ἡ εἰδησις αὕτη ἀπαιτεῖ ἐπιβεβαίωσιν. Ἀπὸ ποῶν τὴν ἤκούσατε ; τὴν ἔμαθον ἀπὸ καλὸν μέρος.

Τί λέγουσιν εἰς τὴν αὐλήν ;

Γίνεται λόγος περὶ ὁδοιπορίας. Πότε νομίζουν ὅτι θ' ἀναχωρήσῃ ὁ βασιλεὺς ;

Δὲν εἶναι γνωστὸν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ'.

Ἐπιστολαὶ συγχαριτήριοι, ἐπιστολαὶ, προσκλη-
τήρια, ἐμπορικὰ γραμμάτια, κτλ.

1. Pour souhaiter le nouvel an.

1. Bonjour et bon an, mon père bien respecté et encore plus cheri. Puisse le ciel rendre vos années aussi nombreuses que l'ont été les soins infinis que vous avez pris de mon enfance.

2. Bonjour et bonne année, ma chère et bonne maman; je vous souhaite la santé, je vous souhaite des jours heureux, je vous souhaite enfin tout ce que vous pouver désirer.

3. Je vous remercie, mon fils (ἢ ma fille), des souhaits que vous me faites au commencement de cette année. Je vous souhaite à mon tour toutes sortes de prospérités dans cette nouvelle année et dans celles qui la suivront.

4. Bonjour, monsieur (ἢ madame), bon an; que cette année vous soit plus heureuse que celles qui sont passées; que vos jours désormais soient filés d'or et de soie.

5. Il n'y a rien, monsieur (ἢ madame), de si flatteur pour moi que les témoignages d'amitié dont vous m'honorez. J'aurai, je vous assure, toute l'attention possible pour me conserver des sentimens

1. Διὰ τὰ εὐχρηθῇ τις τὸ νέον ἔτος.

1. Καλὴ ἡμέρα σας καὶ εἰς ἔτη πολλὰ, λίαν σεβαστὴ καὶ προσφιλέστατὴ μοι πάτερ. Εἴθε νὰ καταστήσῃ ὁ οὐρανὸς τὰ ἔτη σας τόσοι πολυαριθμοί, ὅσον ὑπῆρξαν ἀπειροὶ αἱ περὶ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας φροντίδες σας.

2. Καλὴ ἡμέρα σας καὶ εἰς ἔτη πολλὰ, ἀγαπητῇ καὶ καλῇ μητρί μου· ὡς εὐχομαι ὑγείαν, ὡς εὐχομαι βίον εὐτυχῇ, ὡς εὐχομαι τέλος πάντων πᾶν ὅ,τι δυνατόν νὰ ἐπιθυμήσῃτε.

3. Σὺς· εὐχαριστῶ, υἱέ μου (ἢ κόρη μου), διὰ τὰς ὁποίας μοι κάμνετε εὐχὰς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους τούτου. Σὺς εὐχομαι δὲ καὶ ἐγὼ πᾶν εἶδος εὐτυχημάτων κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος καὶ κατὰ τὰ ἐπόμενα.

4. Καλὴ ἡμέρα σας, κύριε (ἢ κυρία). ἔτος ἀγαθὸν εὐχομαι νὰ ᾖναι εἰς ὑμᾶς τὸ ἔτος τοῦτο εὐτυχέστερον τῶν παρελθόντων. αἱ δὲ ἡμέραι ὑμῶν ὦσιν εἰς τὸ ἐξῆς τρισύλβια.

5. Οὐδὲν, κύριε (ἢ κυρία), εὐαρεστότερον παρὰ τὰ φιλικὰ τεκμήρια, μὲ τὰ ὅποια μὲ τιμᾶτε. Σὺς βεβαιῶ, ὅτι θὰ πασχίσω ὅσον δύναμαι, ἵνα διατηρήσω αἰσθήματα τόσοι ἀγαθὰ. Ἐγὼ δὲ εὐχομαι εἰς ὑμᾶς, κύριε,

si avantageux. Je vous souhaite, monsieur (ή madame), tout ce qui peut contribuer à votre satisfaction et à votre repos.

6. *Petition à un ministre.*

Excellence,

La bienveillance que Votre Excellence a témoignée à mon père jusqu'à sa mort, m'encourage à vous adresser une demande dont la réussite est pour moi de la plus grande importance.

Votre Excellence sait que je suis orphelin depuis ma jeunesse, et que j'ai hérité trop peu de mes parents pour pouvoir continuer mes études sans le secours d'hommes charitables.

Pour ne pas être plus longtemps à la charge de ces personnes, et pour leur donner des preuves de ma reconnaissance, en mettant en pratique ce que j'ai appris, j'ai sollicité la place vacante de N. N.

Je prie donc très-humblement Votre Excellence de bien vouloir m'aider de votre influence puissante pour obtenir cet emploi.

En le faisant, Votre Excellence fera le bonheur de ma vie; Elle peut être d'ailleurs convaincue que je ferai tous mes efforts pour faire honneur à sa recommandation.

Plein d'espoir dans la bonté de Votre Excellence, j'ai l'honneur d'être avec la plus grande estime, de Votre Excellence, le très-humble et très-obéissant.

(ή κυρία) πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἡσυχίαν ὑμῶν.

6. *Αἴτησις πρὸς ἱπουργόν.*

Ἐξοχώτατε.

Ἡ εὐμένεια τὴν ὁποίαν ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης ἐπαδείξατο πάντοτε πρὸς τὸν πατέρα μου μέχρι τοῦ θανάτου του, μ' ἐνθαρρύνει νὰ σὰς ἀπευθύνω αἰτησίᾳ τινα, ἧς ἡ ἐπιτυχία εἶναι σπουδαιότατη δι' ἐμέ.

Ἡ ἐξοχότης σὰς γνωρίζει ὅτι εἶμαι ὀρφανὸς ἐκ νεότητος, καὶ ὅτι ἡ ἀσήμενος τῶν γονέων μου κληρονομία δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ ἐξακολουθήσω τὰς σπουδὰς μου χωρὶς τὴν βοήθειαν φιλανθρωπῶν ἀνδρῶν.

ἵνα μὴ ἐπιδαρύνω ἐπὶ πλέον τὰ πρόσωπα ταῦτα, καὶ ἵνα δώσω εἰς αὐτὰ δειγμάτων τῆς εὐγνωμοσύνης μου, θέτω εἰς πρᾶξιν ὅ,τι ἔμαθον, ἐξήτησα τὴν κενὴν θέσιν τοῦ Ν. Ν.

Παρακαλῶ λοιπὸν ταπεινότατα τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα ἵνα εὐαρεστηθῇτε νὰ μὲ βοηθήσητε διὰ τῆς ἰσχυρᾶς σὰς ἐπιφροῆς πρὸς ἐπίτευξιν τῆς θέσεως ταύτης.

Πράττοντες ταῦτα, ἐξοχώτατε, θὰ δημουργήσητε τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς μου· δύνασθε δὲ ἄλλως νὰ εἰσθε πέπεισμένοι ὅτι θὰ καταβάλω πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα τιμῇσω τὴν ὑμετέραν σύστασιν.

Ἐλπίζων εἰς τὴν ἀγαθότητα τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶ μετὰ βαθυτάτης ὑπολήψεως.

τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος
ὁ ταπεινόςτατος καὶ εὐπειθέστατος.

7. Lettre de recommandation.

Je vous recommande un Monsieur de mes amis, qui est fort embarrassé. Il va à Paris, et il n'y connaît personne. Je ne puis mieux faire que de vous l'adresser; je crois que vous serez contents l'un de l'autre; car c'est un homme à qui il ne manque rien pour l'agrément de la société, et vous êtes bien capable de lui faire raison; d'ailleurs vous n'êtes jamais plus satisfait, que lorsque vous trouvez occasion de faire plaisir aux personnes de mérite; c'est ce qui me fait agir avec tant de liberté avec vous. Je vous prie instamment de m'employer à quelque chose, afin que je puisse prendre revanche et vous faire connaître que je suis avec toute l'amitié possible.

Votre, etc.

8. D'un fils à son père,
ou à sa mère.

Mon cher père, (ἢ Ma chère maman)

Il n'y a point de jour dans l'année, ou je ne fasse de vœux pour votre satisfaction, mais le jour de votre fête doit être consacré plus particulièrement à vous exprimer l'amour et le respect que vous portera à jamais le plus tendre des fils. Oui, mon cher père, chaque jour je prie Dieu qu'il daigne rendre vos années aussi nombreuses que l'ont été les soins que vous avez pris de mon enfance. Jouissez de la santé la plus parfaite et la plus constante, et que votre bonheur soit durable, comme

7. Ἐπιστολὴ συστάτικη.

Σᾶς συνιστῶ κυρίῳ τινι φίλῳ μου, ὅστις εἶναι λίαν στενοχωρημένος. Μεταβαίνει εἰς Παρίσιους, ὅπου δὲν γνωρίζει κανένα. Ἐνόμισα καλὸν νὰ τὸν ἀπευθύνω εἰς ὑμᾶς. καὶ πιστεύω ὅτι θὰ εὐχαριστηθῆτε ἀμρότεροι διότι εἶναι ἄνθρωπος, εἰς ὃν οὐδὲν λείπει ἐκ μιᾶς εὐχαρίστου συναναστροφῆς, καὶ ὑμεῖς εἰσθε ἱκανὸς νὰ τοῦ ἀντιπαραταχθῆτε. Ἄλλως τε δὲν αἰσθάνεσθε μεγάλην εὐχαρίστησιν, παρὰ ὅσας εὐρίσκετε εὐκαιρίαν νὰ εὐαρεστήτε ἀνθρώπους ἔχοντας ἀξίαν τοῦτο δὲ μοι ἐπέτρεψε τὸ μέγα θάρρος πρὸς ὑμᾶς. Σᾶς παρακαλῶ θερμῶς νὰ μὲ μεταχειρισθῆτε εἰς τι, ἵνα κόμω καὶ ἐγὼ τὸ κατ' ἐμὲ καὶ σᾶς ἀποδεικνῶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν φιλίαν μου.

Ὁ ὑμέτερος κτλ.

8. Υἱὸς πρὸς τὸν πατέρα του,
ἢ τὴν μητέρα του.

Φιλτάτε πατέρ, (ἢ φιλότατη μήτηρ).

Οὐδεμίαν τοῦ ἔτους ἡμέραν παύω εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας σας, ἀλλ' ἡ τῆς ἐροῦς σας ἡμέρα εἶναι δι' ἐμὲ ἰδίως πρόσφορος, ἵνα σᾶς ἐκφράσω τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σῶμα, ὅπερ θὰ τρέφῃ πάντοτε δι' ὑμᾶς ὁ φιλοστοργώτατος τῶν υἱῶν. Καί, φιλότατε πατέρ, (ἢ φιλότατη μήτηρ), καθ' εἰδὸς τὴν παρακαλῶ τὸν Θεόν νὰ σᾶς χαρίσῃ τόσα ἐτη, ὅσα ὑπῆρξαν αἱ περὶ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας μέριμναι σας. Εἴθε ἀπολαύητε ἐντελῇ καὶ σταθερᾷ ὑγείαν, καὶ ἡ εὐτυχία σας ἢ διαρκὴς ὅσον καὶ τὸ αἰσθητὸν τοῦ

le seront envers vous les sentimens de respect et d'attachement

De votre fils très-soumis.

9. *A un protecteur.*

Monsieur,

Que ne vous dois-je point, et de quelle manière pourrais-je vous exprimer la parfaite reconnaissance que j'ai pour toutes les bontés dont vous m'accablez tous les jours? Vous ne vous êtes pas contenté de me rendre service lorsque je vous en ai prié, vous m'avez prévenu dans mes demandes, et vous avez été au-devant de ce que je pouvais souhaiter. Que je suis heureux de posséder un protecteur et un ami comme vous, et qu'il y en a peu de pareils au monde. J'espère que la fortune me mettra un jour en état de vous prouver mieux que je ne le puis aujourd'hui, que je suis Monsieur,

Votre dévoué serviteur.

10. *Pour féliciter une personne qui vient de se marier.*

Monsieur,

Je m'empresse de vous témoigner la joie que me cause l'union heureuse que vous venez de former. Que le ciel vous donne seulement, à vous et à votre aimable épouse, de longues années! vos vertus et vos excellens caractères feront le reste. Je vous souhaite une postérité nombreuse, parce qu'il est utile au monde que les honnêtes gens se perpétuent. Com-

πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης.

Τοῦ εὐπειθεστάτου υἱοῦ σας.

9. *Eis προστάτην.*

Κύριε.

Πόσα σας ὀφείλω καὶ πῶς θὰ δυνηθῶ ἀράγε νὰ σας ἐκφράσω τὴν ζωὴν μου εὐγνωμοσύνην δι' ὅλας τὰς καλωσύνας, τὰς ὁποίας μοι ἐπιδαψιλεύετε καθηκόντως. Μὴ εὐχαριστοῦμενος νὰ μοι κάμνῃτε χάριν ὅσάν τις σας παρακάλεσα, προσέλαβετε μάλιστα τὰς αἰτήσεις μου καὶ προεδράμετε τῶν δυνατῶν ἐπιθυμιῶν μου. Πόσον εἶμαι εὐτυχὴς ἔχων προστάτην καὶ φίλον ὡς ὑμᾶς; καὶ πόσον ὀλίγοι τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐλπίζω νὰ μοι δώσῃ ποτὲ ἡ τύχη τὴν εὐκαιρίαν νὰ σας ἀποδείξω κἀλλιον παρ' ὅσον σήμερον δύναμαι, ὅτι διατελῶ, κύριε,

Ὁ ἀφωσιωμένος ὑμῶν θεράπων.

10. *"Ira συγχαρῇ τις νεόνυμφον.*

Κύριε,

Σπεύδω νὰ σας ἐκδηλώσω τὴν χαρὰν, ἣν μοι προξενεῖ τὸ πρὸ μικροῦ τελεσθὲν εὐτυχὲς συνοικέσιον. Εἴθε ὁ Θεὸς χάρισται μακρὰ ἔτη εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν ἀξίεραστον σύζυγόν σας τὴν λοιπὴν εὐτυχίαν σας θὰ ἀποτελέσουν αἱ ἀρεταὶ σας καὶ τὸ ἀξιόλογον τοῦ χαρακτῆρός σας. Εὐχόμεναι ἡμῖν πολυαριθμοὺς ἀπογόνους, διότι εἶναι ὠφέλιμον εἰς τὸν κόσμον νὰ διακηρύσσονται οἱ καλοὶ ἄνθρωποι. Ἀποῦ

me à l'avenir vous et votre chère moitié ne serez plus qu'un, veuillez aussi n'avoir pour moi tous deux qu'une amitié pareille à celle que vous m'avez marquée jusqu'ici, et croyez-moi l'un et l'autre.

Votre etc.

11. Le premier jour de l'année.

Monsieur,

Je ne saurais mieux commencer l'année qu'en vous la souhaitant heureuse, et vous assurant en même temps de la continuation de mes profonds respects. Ce sont les premiers et les plus sacrés devoirs dont je m'acquitte envers vous, et rien ne peut manquer à mon bonheur, si vous les recevez favorablement. Vous avez eu pour moi dans tous les temps, des bontés que je ne puis reconnaître autant qu'elles le méritent, et que je vous supplie cependant de me vouloir toujours continuer. Je suis et serais toujours, Monsieur, avec un profond respect, votre etc.

12. Par invitation à dîner.

Mardi, 3 Août.

Monsieur et Madame M** présentent leurs respects à Mr. et Mad. C** et les prient de venir dîner avec eux demain à trois heures.

13. Réponse.

Mons. et Mad. C** sont désolés

δὲ τοῦ λοιποῦ σῆς καὶ ἡ πρασιφιλῆς σας σύζυγος θὰ εἶδτε ἐν καὶ τὸ αὐτὸ, εὐαρεσθήθητε νὰ ἔχητε πρὸς ἐμὲ ἀμφοτέροι φιλίαν ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην, ἣν μοι ἐπιδείξατε μέχρι τοῦδε καὶ πιστεύσατέ με ἀμφοτέροι.

Ἐμέτερον κτλ.

11. Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους.

Κύριε,

Δὲν δύναμαι νὰ ἐγκαινίσω κάλλιον τὸ νέον ἔτος ἢ εὐχόμενος ὑμῖν αὐτὸ εὐτυχὲς καὶ βεβαίῳ ὑμᾶς συγχρόνως περὶ τοῦ βαθυτάτου πάντοτε σεβασμοῦ μου. Ἐκπληρῶ οὕτω πρὸς ὑμᾶς τὸ πρῶτον καὶ ἱερώτατον τῶν καθήκόντων μου καὶ εἶμαι εὐτυχέστατος ἂν ἀποδεχθῆτε εὐμενῶς τὴν ἐκπλήρωσιν ταύτην. Μοι εἰδείξατε εἰς πᾶσαν περίστασιν ἀγαθὰς διαθέσεις, πρὸς ἃς δὲν δύναται νὰ ἐξισωθῇ ἡ ἐργωμοσύνη μου, καὶ τὰς ὁποίας ἐν τούτοις σὰς παρακαλῶ νὰ μὴ διακόψητε. Εἶμαι δὲ καὶ ἔσομαι πάντοτε, κύριε μετὰ βαθύς σεβασμοῦ, ὑμέτερος, κτλ.

12 Προσκλητήριον εἰς γεῦμα.

Τρίτῃ, 3 Αὐγούστου.

Ὁ Κύριος καὶ ἡ κυρία M** προσφέρουσι τὰ σεβάσματά των εἰς τὸν κύριον καὶ τὴν κυρίαν K** καὶ παρακαλοῦσιν αὐτοὺς νὰ ἔλθωσιν ὅπως γευματίσωσι μετ' αὐτῶν αὐριον εἰς τὰς τρεῖς.

13. Ἀπάντησις.

Ὁ κύρ. καὶ ἡ κυρία K** λοποῦνται

de ne pouvoir répondre à l'honneur que leur font M. et Mad. M** mais ils s'étaient déjà engagés.

14. Autre invitation.

Dix heures du matin.

Je vous attends, mon cher ami, à dîner aujourd'hui, et j'espère que je serai assez heureux pour que rien ne vous empêche de répondre à mon invitation.

Salut, S***

15. Réponse.

Votre invitation ne pouvait venir plus à propos ; j'ai besoin d'oublier quelques chagrins et c'est surtout près d'un ami que cela se dissipe.

16. Lettres de commerce.

Monsieur, l'honneur que j'ai de connaître votre maison, dont la réputation est répandue et se soutient avec éclat parmi tout ce que nous avons de négociants dans cette ville, m'a toujours fait désirer de trouver une occasion favorable d'entrer en liaison avec vous. C'est donc avec un vrai plaisir que je saisis aujourd'hui celle qui se présente de vous assurer de mon estime. Je me flatte de pouvoir mériter la vôtre, et que, lorsque vous aurez vu ma façon de commercer et de ménager les intérêts de mes

πολύ ὅτι δὲν δύνανται ν' ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν τιμὴν, ἣν τοὺς κάμουσιν ὁ Κ. καὶ ἡ Κ. Μ.** διότι εἶχον ἤδη ὑποσχεθῆ ἀλλοῦ.

14. Ἑτέρα πρόσκλησις.

Δεκάτη ὥρα τῆς πρωίας

Σὲ περιμένω, φίλτατε φίλε μου, νὰ γευματισῶμεν σήμερον μαζὺ, ἐλπίζω δὲ νὰ ἔχω τὸ εὐτύχημα νὰ μὴ σ' ἐμποδίσῃ τί νὰ δεχθῆς τὴν πρόσκλησίν μου. Χαῖρε, Σ.**

15. Ἀπάντησις.

Ἡ πρόσκλησίς σας δὲν ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ προσφορώτερον· ἔχω ἀνάγκην νὰ λησμονήσω λύπας τινάς, καὶ πλησίον φίλου πρὸ πάντων διαλύονται αὐταί.

16. Ἐμπορικαὶ ἐπιστολαί.

Κύριε, ἡ τιμὴ ἣν ἔχω τοῦ νὰ γνωρίζω τὸν οἶκόν σας, τοῦ ὁποῦ ἡ φήμη εἶναι διαδεδομένη καὶ ὑποστηρίζεται λαμπρῶς μεταξὺ τῶν ἐμπόρων τῆς πόλεώς μας, μοὶ ἐνέπνευσε πάντοτε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εὕρω εὐκαιρίαν πρόσφορον, ἵνα συνδέσω σχέσεις μεθ' ὑμῶν. Δράττομαι λοιπὸν μετ' ἀληθοῦς εὐχαριστήσεως τῆς παρουσιαζομένης σήμερον περιστάσεως, ἵνα σὰς διαβεβαιώσω περὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου. Ἐλπίζω ὅτι ἐλῶ ἀξιωθῆ τῆς ὑμετέρας καὶ ὅτι, ἀφοῦ ἰδῆτε τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐμπορεύομαι καὶ φροντίζω περὶ

amis, vous vous prêterez volontiers à l'entretien d'une correspondance qui pourra nous être également utile et avantageuse. En attendant permettez-moi de vous adresser une partie de coton, que j'ai dessein d'envoyer dans votre ville pour y être vendue pour mon compte.

J'ai l'honneur de me dire, Monsieur, votre etc.

—o—

17. Je vois, par la lettre que vous m'avez fait l'honneur de m'écrire le quinze de ce mois que le prix de coton hausse de jour en jour. Si cela continue sans apparence de baisser, je vous prie de m'en acheter dix balles, et de les charger incessamment pour Gênes, à l'adresse de Joseph Henry; vous pouvez assurer les trois quarts de la valeur et prendre votre remboursement de tout sur moi à deux usances. Ménagez, s'il vous plait, mes intérêts, en tout comme les vôtres, et croyez moi sans réserve

Votre, etc.

18. Quittances

Reçu du Monsieur N. N. la somme de trois cent drachmes.

Athènes, les 5[17 9bre 1867.

—o—

Reçu de Monsieur N. N. la somme de six cent drachmes pour solde de compte.

Athènes, etc.

τῶν συμφερόντων τῶν φίλων μου, εὐχαρίστως ἐλάετε δεχθῆ ἀλληλογραφίαν, ἥτις εἰς ἀμφοτέρους δύναται νὰ ἀποβῇ ἐπίσης ὠφέλιμος. Ἐν τούτοις συγχωρήσατέ με νὰ σᾶς διευθύνω ἐν μέρος βράμβακος, τὸν ὁποῖον σκοπεύω νὰ ἀποστείλω εἰς τὴν πόλιν σας, ἵνα πωληθῇ εἰς λογαριασμόν μου.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν, Κύριε, νὰ ὑποσημειωθῶ ὑμέτερος κτλ.

—o—

17. Βλέπω ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ἣν μ' ἐκάμετε τὴν τιμὴν νὰ μοὶ γράψετε τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ τρέχοντος, ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ βράμβακος ὑψοῦται ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν. Ἄν τοῦτο ἐξακολουθῇ, χωρὶς νὰ φαίνεται ἐπικείμενος ἐκπεσμός, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀγοράσητε δέκα βάλλας καὶ νὰ τὰς φορτώσητε ἀμέσως διὰ Γενούην εἰς διευθύνσιν Ἰωσήφ Ἑνρίκου. Ἡμπορεῖτε νὰ ἀσφαλίσητε τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας καὶ νὰ μοὶ σύρητε διὰ τὸ ὅλον συνάλλαγμα δύο μηνῶν. Φροντίσατε σᾶς παρακαλῶ περὶ τῶν συμφερόντων μου ὡς περὶ τῶν ἰδικῶν σας, καὶ πιστεῦτέ με εὐληκρινῶς,

Ὑμέτερον κτλ.

18. Ἐξαφλήσεις.

Ἐλάβον παρὰ τοῦ Κυρίου N. N. τὸ ποσὸν τριακοσίων δραχμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 9βρίου 1867.

—o—

Ἐλάβον παρὰ τοῦ Κυρίου N. N. τὸ ποσὸν ἑξακοσίων δραχμῶν εἰς ἐξόφλησιν τοῦ μεταξύ μας λογαριασμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, κτλ.

Je reconnais avoir reçu de Monsieur C. la somme de huit cent drachmes que je lui avais prêtées sur sa reconnaissance du 5 Février dernier.

Athènes, etc.

—o—

19. *Lettres de change*, etc.

Bon, pour Dr. 3,000.

Athènes, ce 5 Août, 1867.

A vue il vous plaira de payer pour cette première lettre de change à Monsieur K. la somme de trois mille drachmes, valeur reçue comptant que vous passerez suivant, avis de. A monsieur N. négociant, à Paris.

—o—

Bon pour 300 drachmes.

A Patras, le 3 Janvier 1867.

A trois mois de date il vous plaira de payer par cette seule de change à M. T. ou à son ordre la somme de trois cent drachmes, valeur reçue en marchandises, que vous passerez suivant avis de . . .

A Monsieur T. négociant,
à Syra.

—o—

Bon pour 100 drachmes.

A six mois de date je payerai à Monsieur A. ou à son ordre la somme de cent drachmes valeur reçue en marchandises.

Syra, le 10 7bre, 1867.

Ὁμολογῶ ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Κ. τὴν ποσότητα ὀτακοσίων δραχμῶν, ἃς τῷ εἶχον δανείσει ἐπὶ τῇ ἀπὸ 5 λήξαντος Φεβρουαρίου ὁμολογίᾳ του.

Ἐν Ἀθήναις, κτλ.

—o—

19. *Συναλλαγματικαὶ κτλ.*

Ἐγκυρον διὰ δρ. 3,000.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἀυγούστου 1867.

Ἀμα ἐμφανισθείσης τῆς παρούσης μου πρώτης συναλλαγματικῆς, πληρώσατε εἰς τὸν κύριον Κ. τὸ ποσὸν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν, ὧν τὸ ἰσότιμον ἔλαβον εἰς μετρητὰ, καὶ περάσατε αὐτὰς κατὰ τὴν εἰδοποίησιν.

Πρὸς τὸν Κύριον Ν. Ἐμπορον εἰς Παρίσιους.

—o—

Καλὸν διὰ 300 δραχμᾶς.

Ἐν Πάτραις, τῇ 3 Ἰανουαρίου 1867.

Μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ σήμερον θέλετε πληρώσει διὰ τῆς παρούσης μου μόνης συναλλαγματικῆς εἰς τὸν κύριον Τ. ἢ εἰς τὴν διαταγὴν του τὸ ποσὸν τριακοσίων δραχμῶν, ὧν τὸ ἰσότιμον ἐλήφθη εἰς ἐμπορεύματα, καὶ θέλετε τὰς περάσει εἰς λογαριασμόν μου, κατὰ τὴν εἰδοποίησιν...

Πρὸς τὸν κύριον Τ. Ἐμπορον εἰς Σύρον.

—o—

Ἐγκυρον διὰ 100 δραχμᾶς.

Μετὰ ἑξ μῆνας ἀπὸ σήμερον ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω εἰς τὸν Κύρ. Α. ἢ εἰς τὴν διαταγὴν του τὸ ποσὸν ἑκατὸν δραχμῶν, ὧν τὸ ἰσότιμον ἔλαβον εἰς ἐμπορεύματα.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 10 7βρίου 1867.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

400

NE

ΝΕΑ ΜΕΓΟΛΟΣ

ἀριθ. χρ. 4023

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Ε. ΟΥΡΤΣΙΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΔΗΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ